

॥ कोबातीर्थमंडन श्री महावीरस्वामिने नमः ॥

॥ अनंतलब्धिनिधान श्री गौतमस्वामिने नमः ॥

॥ गणधर भगवंत श्री सुधर्मस्वामिने नमः ॥

॥ योगनिष्ठ आचार्य श्रीमद् बुद्धिसागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

॥ चारित्रचूडामणि आचार्य श्रीमद् कैलाससागरसूरीश्वरेभ्यो नमः ॥

आचार्य श्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर

पुनितप्रेरणा व आशीर्वाद

राष्ट्रसंत श्रुतोद्धारक आचार्यदेव श्रीमत् पद्मसागरसूरीश्वरजी म. सा.

जैन मुद्रित ग्रंथ स्केनिंग प्रकल्प

ग्रंथांक : १

श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-श्री महावीर जैन आराधना केन्द्र
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
कोबा, गांधीनगर-३८२००७ (गुजरात)
(079) 23276252, 23276204
फेक्स : 23276249

Websiet : www.kobatirth.org

Email : Kendra@kobatirth.org

शहर शाखा

आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
शहर शाखा
आचार्यश्री कैलाससागरसूरि ज्ञानमंदिर
त्रण बंगला, टोलकनगर
परिवार डाइनिंग हॉल की गली में
पालडी, अहमदाबाद - ३८०००७
(079) 26582355

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका नित्याह्निक-मासश्राद्धैकोद्दिष्टश्राद्ध- मण्डपपूजादिप्रयोगसहिता ।

श्रीमद्राजाधिराजश्रौतस्मार्तानुष्ठानतत्परोदयप्रता-
पाद्यादत्तदेववर्मसोमराजनो निदेशेन
सुब्रह्मण्यविदुषा विरचिता ।

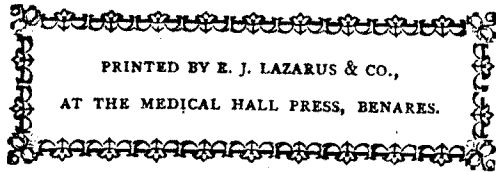
काश्याम्

मैट्रिकल हाल नामक यन्त्रालये मुद्रिता ।

एतदङ्कनकार्यसम्पादकः ।

भिन्गाराजवराश्रितो विनयवान्धीमान्त्सदाचारवान्
रामानन्दइतिव्युपाधिविदितानन्ताग्निहोत्रात्मजः ।
चक्रे श्रीपुरुषोत्तमः प्रभुमुदे सम्यग्विविच्याङ्कनम्
चेदस्मिन्त्वरवर्णजं यदधिकं न्यूनं च शोध्यं बुधेः ॥

विक्रमाब्दे १९४३ ई० १८८६ ।

PRINTED BY E. J. LAZARUS & CO.,
AT THE MEDICAL HALL PRESS, BENARES.

गोभिलीययुद्धकर्मप्रकाशिकानुकर्मणिका ।

विषयाः	पृष्ठे	पं०	विषयाः	पृष्ठे	पं०
मङ्गलाचरणम्	१	१	प्राजापत्यादिकृष्णप्रणयम्	२५	१६
सकलकर्मपरिभाषा	१	११	विच्छिन्नाधानेऽतीतहोमद्रव्यदा-		
दर्शपूर्णमासयोः कालः	३	१८	नम्	२६	१
पात्रलक्षणम्	४	८	अद्याधानप्रयोगः	२६	६
अन्नप्रमाणानि	४	१५	कुण्डनिर्माणम्	२६	११
अग्नेधूप्रमाणम्	५	१६	अहतवासेलक्षणम्	२६	१८
समिल्लक्षणम्	५	१६	अधारयोलक्षणम्	२६	२०
अथ पवित्रलक्षणम्	६	५	प्रमन्योयिलीमन्यनरञ्जनां लक्षणम्	२७	५
पिङ्गलक्षणम्	६	७	अनुगुप्तायलक्षणम्	२७	१४
अथ त्रिप्रहोमलक्षणम्	६	८	मन्यनकालः	२७	१७
अथ प्रायश्चित्तप्रमाणम्	६	१२	देवयोजिलक्षणम्	२७	१६
अथ यागपूर्वदिने दम्पत्यर्चनयमाः	६	१५	मन्यनप्रकारः	२७	२३
अथ प्रयोगः	७	१५	कुण्डसंस्कारः	२८	७
स्थालीपाके विशेषविचाराः	१५	४	रेखाप्रमाणम्	२८	१०
अतिक्वसख्यादक्षिणादानादि	१८	१३	पूर्णाहुतिः	२६	१२
सायम्प्रातर्होमादीनां मुख्यकाले			आहरणपक्षे	२६	२२
उक्तद्रव्यालाम्भे तत्प्रतिनिधयः	१८	२२	पितरि मृते एकादशेहि	३०	३
सायम्प्रातर्होमयोगौशकालः	१६	४	अन्यसमिदाधानकालिकाधाने	३०	७
अथ गोभिलोक्तप्रायश्चित्तम्	१६	१८	विवाहकालिकाधाने	३०	११
अथ परिशिष्टोक्तप्रायश्चित्तानि	२०	१	अथ विच्छिन्नाधानप्रयोगः	३०	१५
अथ वैश्वानरस्थालीपाकप्रयोगः	२०	१६	उपस्थानमन्त्राः	३१	१६
नवयज्ञादीनां लेखे	२०	२१	अथ सायंप्रातरौपासनहोमः	३५	१२
विद्विष्यस्थालीपाकः	२१	१	अनुगतप्रायश्चित्तम्	३८	६
स्थालीपाकस्थाने पूर्णाहुतिः	२१	६	प्रादुष्करणकालातिक्रमे	३८	१६
यजमानस्य प्रवासे पत्न्या कर्तव्यम्	२१	१३	पुनराधाने निमित्तान्तरम्	३८	१८
स्वाहाकारे होमः	२१	१८	समारोपणप्रकारः	३६	१
उपघातहोमलक्षणम्	२१	२१	प्रत्यग्रोहणम्	३६	६
पुंसवनादिषु व्याहृतित्रयहोमः	२२	५	यज्ञोपवीतकरणम्	३६	१५
स्थालीपाकपदार्थक्रमः	२२	१०	धारणप्रकारः	४०	७
अथाव्यतम्बपदार्थक्रमः	२३	८	प्राचीनावीतिलक्षणम्	४०	१५
अथाधानकालनिर्णयः	२३	१७	अथाचमनविधेः	४०	१७
उपघातकान्ठयोराधानकालः	२४	२०	सायम्प्रातर्वैश्वदेवप्रयोगः	४१	१७
प्रमादादिनाऽकृताधानश्चेत्तत्प्रा-			बलिहरणम्	४२	१२
यश्चित्तम्	२५	४	यजमानस्य प्रवासादौ	४३	१५

२

गोभिलीयह्यकर्मप्रकाशिकानुक्रमणिका ।

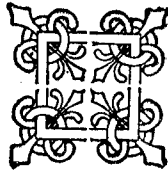
विषयः	पृष्ठे पं०	विषयः	पृष्ठे पं०
बालवृद्धादिरादिविषये.	४३ १६	अथ प्रवासादागतस्य पितुः कृत्यम्	८० १०
उपवासदिनेषु	४३ २०	अथ ब्रूहाकरणप्रयोगः	८१ १
वैश्वदेवा म्भप्रयोगः	४४ २	यदि कुमारस्य स्वस्वकाले जातक-	
अथ विवाहः	४४ १६	मादीन्यननुष्ठितानि तत्र प्राय-	
कन्यायाः शुभाशुभपरीक्षा	४५ २	श्चित्तम्	८३ २०
वाग्दानप्रयोगः	४५ २१	अथोपनयनप्रयोगः	८४ १६
कन्यास्वापनम्	४६ १३	उपनेतृत्वाधिकाराधि प्रायश्चित्तम्	८५ ५
कन्यादानप्रयोगः	४७ ४	कामवारादिप्रायश्चित्तम्	८५ ७
विवाहप्रयोगः	४८ ६	ब्राह्मणादेर्वैस्वादिकम्	८६ ६
उत्तरविवाहः	५६ १२	अभिवादनोपनामकल्पनम्	८८ १३
श्रीपासनहोमार्मः	५६ १०	अथोपनीतस्य माध्याह्नसन्ध्याप-	
समशनीयस्थालोपाकः	६० १	क्रमः	६३ ७
वध्वा रथारोहणे	६१ ७	ममिदाधानप्रयोगः	६३ १५
वखध्वोर्मार्गमने मार्गे व्याघ्रादि-		अथ सावित्रचक्रप्रयोगः	६४ ७
भये जपः	६१ १२	अथ गोदानव्रतप्रयोगः	६५ ३
रथचक्रस्य भङ्गे	६१ १७	अथ गोदानाङ्गापनयनम्	६५ १६
धृतिहोमः	६२ १७	अथ द्वातिकव्रतप्रयोगः	६६ १४
अथ सत्सूर्यकर्मप्रयोगः	६३ ८	अथादित्यव्रतप्रयोगः	६६ २१
विवाहादिषु पृष्ठाहृतिनिषेधः	६४ १२	अथोपनिषदव्रतप्रयोगः	६७ ६
विवाहानन्तरमागार्मिषार्गमा-		अथ ज्येष्ठसामिकव्रतप्रयोगः	६७ १६
स्यां स्थालोपाकारम्भः	६४ १५	महानामिकप्रयोगः	६८ ७
अथ गर्भाधानप्रयोगः	६४ २०	ज्येष्ठसामिमाध्यापनं	१०१ ३
पुंसवनकालातिपत्तौ प्रायश्चित्तम्	६५ १८	अथोपाकर्म	१०१ ११
पुंसवनप्रयोगः	६६ ३	अथ प्रयोगः	१०१ २२
शुक्लाख्यं पुंसवनम्	६६ २०	वंशीयानामुषीनां तर्पणम्	१११ ५
सीमन्तोदयनप्रयोगः	६८ १०	उपाकरणं कृत्वा नध्यायाः	१२२ ४
प्रथमाद्वितीयादिगर्भे सीमन्तोदय-		उत्सर्जनप्रयोगः	१२२ १२
नविचारः	७० १६	अध्याया उच्यन्ते	१२३ १४
अथ सेव्यतीहोमः	७१ १०	अथ नेमितिकप्रायश्चित्तानि	१२४ ४
जातकर्मप्रयोगः	७२ ४	कौशुमायानां द्विपञ्चाशदन्याः	१२५ ८
अथाक्षप्राशनप्रयोगः	७२ १५	ब्रह्मवर्णव्रतान्तस्नानम्	१२६ १
जातकर्मणि नान्दीश्राद्धविचारः	७३ ६	अथ ब्रह्मचारिव्रतलोपप्रायश्चित्त-	
अक्षप्राशने निर्णयः	७३ १०	त्तम्	१२६ २१
सन्दर्शनप्रयोगः	७५ ६	अथ स्नानप्रयोगः	१३२ १५
अथ नामकरणप्रयोगः	७६ १२	अथ स्नातकव्रतानि	१३३ १३
नामलक्षणसूत्रम्	७६ ३	अथ गोपुष्टिप्रदकाम्यकर्मणि	१३४ १७
अथ कुमारस्य अयस्कारानीन्द्रा-		अथ गवा प्रसवसमये पुष्टिप्रदशने-	
दिदेवतायागप्रयोगः	७६ १५	षमलक्षणप्रयोगः	१३४ ६

गोभिलीयशुद्धकर्मप्रकाशिकानुक्रमणिका ।

३

विषयः	पृष्ठे	पं०	विषयः	पृष्ठे	पं०
अथ गोपुष्ट्यर्थे विलयनहोमः	१३४	१६	अथानक्षोर्निर्णोदहोमः	१८१	१५
अथ वत्समिश्रुनयोर्लक्षणम्	१३५	६	अथ यशस्कामोपस्थानम्	१८२	२१
अथ गोयज्ञप्रयोगः	१३६	१६	अथ स्वस्त्ययनकरोपस्थानम्	१८३	२४
अथाश्वयुजप्रयोगः	१३७	६	अथाचितशतकामप्रयोगः	१८४	६
अथ अश्वणाकर्मप्रयोगः	१३८	१	अथ वास्तोष्पतियज्ञः	१८४	१६
सर्पबलिः	१४१	१६	ततःप्रतिदिनं काम्यबलिः	१८८	५
अथाश्वयुजीकर्म	१४२	१४	अथ स्वस्त्ययनकर्म	१८८	११
पुष्यतकभक्षणं विचारः	१४४	६	अथ प्रसादकरकर्मोच्यते	१८९	१८
अथ नवयज्ञप्रयोगः	१४५	१२	अथैकाक्षर्यायामुचि चत्वारि क-		
अथायहायणीप्रयोगः	१४८	६	र्माणि	१९०	१०
अथ स्वस्तरारोहणप्रयोगः	१५०	१३	अथ वधकामस्य वधकरकर्म	१९१	३
अथाष्टकाप्रयोगः	१५१	१८	अथ ग्रामकामस्यामोघनामकं कर्म	१९१	७
अथ मध्यमाष्टका	१५३	१४	ततोऽश्वविच्छित्तिकामस्य वृत्तिप्र-		
होमस्याप्यसम्भवेस्थालीपाकः	१५६	६	टकर्म	१९२	१८
अथान्यष्टकप्रयोगः	१६१	४	अथ सम्पदर्थे पश्यहोमप्रयोगः	१९२	६
अथ नान्दीमुखचातुप्रयोगः	१६६	१७	अथ पश्यवस्त्रप्राप्त्यर्थं तन्नुहोमः	१९२	१६
अथ पिण्डवित्तुयज्ञप्रयोगः	१६६	२२	ततो यशस्कामस्य सहायकामस्य		
अथ शाकाष्टकाप्रयोगः	१७१	१३	पूर्णहोमः	१९२	१६
अथ प्रसङ्गादुपाहोममन्त्रः	१७१	१६	अथ पुरुषाधिपत्यकामस्याधिप-		
अथ ऋणनिवृत्तिप्रयोगः	१७२	१४	त्यप्रटकर्म	१९३	६
अथ हलाभियोगप्रयोगः	१७२	२२	अथ पशुकामस्य पशुप्रदप्रयोगः	१९४	५
अथेन्द्राणीस्थालीपाकप्रयोगः	१७४	७	अथ गोषु तप्यमानासु तत्तापशा-		
अत ऊर्ध्वकाम्यकर्मसु विधयः	१७४	१७	न्त्ये होमः	१९४	६
स्यञ्चकाराप्रकारः	१७५	४	अथ स्वस्त्ययनपण्यकरणप्रयोगः	१९४	१५
परिसमूहनम्	१७५	१०	अथाचितकामस्याक्षतसत्त्वाहुति-		
प्रपदवैकृपाक्षजपः	१७५	२२	प्रयोगः	१९४	२१
अथ काम्यकर्मविशेषाः	१७७	७	ततो गवाश्वमहिषादिपशुकामस्य		
अथ पशुस्वस्त्ययनकर्म	१७८	१३	गोमयहोमः	१९५	३
अथ पराचितप्रसादकरकर्म	१७८	३	अथ क्षुद्रपशुकामस्याविपुरीषहोमः	१९५	१०
अथ वृत्तद्वयेतिपञ्चर्चप्रयोगः	१७८	१२	अथ वृत्त्यविच्छित्तिकामस्यकम्बू-		
अथ भोगार्थं कर्म	१७९	६	कहोमः	१९५	१३
अथ क्षुद्रपशुस्वस्त्ययनप्रयोगः	१८६	१४	अथ विषनिवृत्तिजपप्रयोगः	१९६	१
अथ क्षुद्रपशुस्वस्त्ययनप्रयोगः	१८०	१	अथ स्नातकस्य स्वस्त्ययनप्रयोगः	१९६	८
अथ स्वस्त्ययनकर्म	१८०	८	अथ कृमिचिकित्साजपः	१९७	१५
अथ प्रवासादुहागमनप्रयोगः	१८०	१४	अथ पशूनां कृमिनिवर्तनजपः	१९७	६
अथानकामसारकर्म	१८०	१६	अथ मधुपर्कप्रयोगः	१९७	१५

इत्यनुक्रमणिका समाप्ता ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

॥ ॐ ॥

यतो जातमिदं दृश्यं यस्मिन्नेव प्रतिष्ठितम् ।

यस्मिन्विलीयते सत्ये तं वन्दे परमेश्वरम् ॥ १ ॥

श्रीमान्सर्वजिदाख्यभूपतनुजश्रीकृष्णदत्तात्मजो
ह्यग्निष्टोममखादिदीक्षणयुतश्श्रीवत्सगोचोद्भवः ।

सामाम्नायगकौथुमीस्थमनुभिः कर्माणि कुर्वन्मुदा
ज्ञात्वा गोभिलगृह्यसूचनचयैर्विश्वेनवंशोद्भवः ॥ २ ॥

सरख्या उत्तरे देशे भिनगानगरोत्तमम् ।

राजते तत्र भूपेन्द्रो वेदमार्गेषु तत्परः ॥ ३ ॥

तेनाज्ञप्तो गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिकाम् ।

कुरुते बालबोधाय सुधीस्सूत्रानुसारिणीम् ॥ ४ ॥

तच्चादौ सकलकर्मपरिभाषा ॥ कर्माणि यज्ञोपवीतिना

ह्युताचमनेन कर्त्तव्यानि, पैतृकाणि प्राचीनावीतिना,

मानुषाणि निवीतिना । कर्त्तव्यानीति तु तत्रतत्र

वक्ष्यामः । सर्वेषां कर्मणामनुष्ठानमुत्तरायणे पूर्वपक्षे पुण्य-

नक्षत्रे पुण्यदिने मध्याह्नात्पूर्वं विशेषकालानुक्तौ । येषां तु

कर्मणामनुष्ठानं दक्षिणायनेऽपरपक्षेऽपराह्णे सायं रात्रौ वा

भवति तानि वक्ष्यामः । यत्र दिङ् नोपदिश्यते, तानि कर्माणि-
 प्राङ्मुख उदङ्मुख ईशानमुखो वा कुर्यात् । तिष्ठन्नासीनः प्र-
 ह्वोवेति नियमो नोपदिश्यते, तदासीनः कुर्यात् । यत्र कर्मक-
 र्तुरङ्गोपदेशो न, तत्र दक्षिणमङ्गं विजानीयात् । बद्धशिखः
 पवित्रपाणिः कृतप्राणायामो देशकालौ सङ्कीर्त्य कर्म कुर्यात् ।
 एकवासा न कुर्यात् । शूद्र-चाण्डाल-पतित-पङ्क्तिच्युत-वेदस्मृतिप-
 थाननुयायिब्राह्मणैर्मन्त्रश्रवणे कर्म न कुर्यात् । पितृमन्त्रप-
 ठने, आत्मात्मने, ऽधमदर्शने, ऽधोवायुविसर्गे, प्रह्वसे, ऽन्त
 भाषणे, मार्जारमूषक्रस्पर्शे, आकुष्ठे, क्रोधसम्भवे, रौद्रराक्षसा-
 सुराभिचारमन्त्रपठने, क्सेदने, भेदने, निरसने, ऽप उपस्पृशेत् ।
 मन्त्रदेवतानुक्तौ प्रजापतिर्देवता । होमद्रव्यानुक्तावाज्यम् । व्य-
 जनादिनाऽग्निधमनं न कुर्यात् । किन्तु धमन्यादिना । विशिष्य
 दक्षिणानुक्तौ पूर्णपात्रं दक्षिणा । अन्तर्जानुः सर्वं कर्म कुर्यात् ।
 सर्वकर्मस्वन्ते वामदेव्यं गायेत् । सर्वेषु कर्मसु दक्षिणा-
 दानमाभ्युदयिकश्राद्धं, कर्मसमाप्तौ यथाशक्ति ब्राह्मणभोज-
 नञ्च कर्त्तव्यम् । नच सूत्रकारेण दक्षिणादानमाभ्युदयिक-
 श्राद्धञ्च नोक्तमिति वाच्यम्, “सर्वाण्येवान्वाहार्यवन्ति” इति
 सूत्रेणोक्तत्वात् । सूत्रेऽन्वाहार्यशब्दो दक्षिणावाचक आभ्युद-
 यिकश्राद्धवाचकश्च । तथा चायमर्थः । सर्वाणि कर्माण्यन्वाहा-
 र्यवन्ति दक्षिणाभ्युदयिकश्राद्धयुक्तानीति । “तदुक्तं ‘गृह्यास-
 ङ्गहे’ । यच्छ्राद्धं कर्मणामादौ या चान्ते दक्षिणा भवेत् । आमा-
 वास्यं द्वितीयं यदन्वाहार्यं तदुच्यते” ॥ नचैकेनोभयविधानमयुक्तं

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

३

वाक्यभेदप्रसङ्गादिति वाच्यम्, सति प्रमाणे वाक्यभेदस्येष्ट-
त्वात् । अस्ति प्रमाणमत्रैव चतुर्थप्रपाठके “वृद्धिपूर्त्तेषु युग्मा-
नाशयेत्प्रदक्षिणमुपचारा यवैस्ति लार्थ” इति । अस्यार्थः । वृद्धिर्जा-
तकर्मादिका, पूर्त्तानि शान्तिपौष्टिकदेवतास्थापनादीनि, तेषु-
कर्मस्वादौ प्रकृतत्वात्पि चर्त्तं युग्मान् ब्राह्मणान् भोजयेत्
आसनाद्युपचाराः प्रादक्षिण्येन कर्त्तव्यास्तिलार्थे यवैरेतत्सर्व-
माभ्युदयिकश्राद्धे प्रसिद्धम् ॥ यद्यस्मिन् गृह्यसूत्रे आभ्युदयिक
श्राद्धविधानं न स्यात्, युग्मब्राह्मणभोजनविधानं निर्विषयमेव
स्यात्, तस्मात्पूर्वत्राभ्युदयिकश्राद्धविधानमङ्गीकार्यम् । वस्तुतस्त्व-
न्वाचार्यशब्देनाभ्युदयिकश्राद्धं विधीयते, न तु दक्षिणा । तस्या-
स्तत्र तत्र विशिष्योक्तत्वादनुक्तस्थले प्राकृतान्वाचार्यदक्षि-
णाया अतिदेशेन सिद्धत्वात्, तस्मात्कर्मादावाभ्युदयिकश्राद्ध-
विधानमेव । तत्प्रयोगमन्यत्र वक्ष्यामः ॥

अथादौ सूत्रे ऽग्न्याधानप्रयोग उक्तः, तस्य चाज्यसं-
स्काराद्यङ्गकर्मसापेक्षत्वात्तेषां दर्शपूर्णमासस्थालीपाकप्रकरणे
सूचकता साकल्येनोक्तत्वात्तस्यैवाज्यचरुहोमप्रकृतित्वादाधान-
प्रयोगं विहाय दर्शपूर्णमासस्थालीपाकप्रयोगो विरच्यते ॥ दर्श-
पौर्णमासयोः कालः पर्वप्रतिपदोः सन्धिस्तत्र यागः । पूर्वदिने
सङ्कल्पादिकमन्वाधानं कर्म । यदाऽहोरात्रव्यापिनी पौर्णमा-
स्यमावास्या वा तद्दिनेऽन्वाधानं परेद्युर्यागः । यदा रात्रौ पर्वस-
न्धिस्तदा सन्धिकाले यागस्यासम्भवात्सन्धिमहिने पूर्वाह्णेऽन्वा-
धानं परेद्युर्यागः । यदा दिवा पर्वप्रतिपदोः सन्धिस्तदा त्वेवं नि-

र्णयः । पर्वपुच्छघटिकाः प्रतिपत्पुच्छघटिकाश्च संयोज्य ताश्च
 दिवाप्रमाणघटिकापेक्षयाऽधिकाश्चेत्पुच्छपर्वण्यन्वाधानं, पुच्छप्र-
 तिपदि यागः । दिवाप्रमाणघटिकापेक्षया न्यूनाश्चेत्तुर्दश्याम-
 न्वाधानं, पुच्छपर्वणि यागः । यदा दिवाप्रमाणघटिकास्समास्तदा
 चतुर्दश्यामन्वाधानं, पुच्छपर्वणि यागः । तदेतत्सर्वं प्राचीनग्रन्थे
 स्पष्टम् । बोधायनकात्यायनाश्वलायनानां यागकालोऽप्रकृतत्वा-
 न्नोक्तः । पिण्डपितृयज्ञस्य कालं तत्प्रयोगे वक्ष्यामः ॥ तच्चादौ
 पाचलक्षणं प्रासङ्गिकमन्यदप्युच्यते ॥ स्त्रुवेऽरत्निमाचो, बाहु-
 माचा पालाशी स्तुक् । खादिरः स्त्रुवे ह्यङ्गुष्ठपरिमितविलो घ्रा-
 णवत्कृतमर्यादः । इध्मसजातीयनिर्मितेध्मा र्द्धप्रमाणङ्गुष्ठपृथ्वग्रं
 चविरवदानसमर्थं काष्ठं मेक्षणमुच्यते । मेक्षणसजातीयह्यङ्गु-
 लपृथ्वग्रा दर्वी । वैणवश्शूर्पः । यज्ञियवृक्षनिर्मितमवहननसम-
 र्थमुलूखलं मुसलञ्च । वैकङ्कतमयो यज्ञियवृक्षजो वा प्रादेश-
 दीर्घश्चतुरङ्गुलविस्तृतस्यङ्गुलचतुरङ्गुलोर्द्धो वा त्वग्बिलश्चम-
 सः ॥ “अथ प्रमाणानि ‘कर्मप्रदीपे’ ॥ खादिरो वाऽथ पालाशो
 द्विवितस्तिः स्त्रुवः स्मृतः । स्त्रुग्बाहुमाचा विज्ञेया वृत्तस्तु प्रग्रह-
 स्तयोः ॥ स्त्रुवाग्रे घ्राणवत्खातं ह्यङ्गुष्ठपरिमण्डलम् । इध्मजा-
 तीयमिध्मा र्द्धप्रमाणं मेक्षणं भवेत् ॥ वृत्तं चाङ्गुष्ठपृथ्वग्रमवदा-
 नक्रियाक्षमम् । एषैव दर्वी यस्तत्र विशेषस्तमहं ब्रुवे ॥ दर्वी
 ह्यङ्गुलपृथ्वग्रा तुरीयेनं तु मेक्षणम्” ॥ गृह्यासङ्ग्रहेऽपि ॥
 “खादिरोऽरत्निदीर्घः स्यात् स्त्रुवेङ्गुष्ठपर्ववृत्तः । पालाशी स्त्रुचं
 बाहुमाचीं पाणितलाकारपुष्कलाम् ॥ त्वग्बिलां त्वग्रे कुर्वीत

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

५

मेक्षणं सुक्सुवादिवत्” ॥ “आज्यस्थाल्या लक्षणं ‘कर्मप्रदीपे’ ।
 आज्यस्थाली च कर्त्तव्या तैजसद्रव्यसम्भवा । महीमयी वा कर्त्तव्या
 सर्वास्वाज्याहुतीषु च ॥ आज्यस्थाल्याः प्रमाणं तु यथाकामं तु
 कारयेत् । सुदृढामव्रणां भद्रा माज्यस्थालीं प्रचक्षते” ॥ चरुस्थाल्या
 लक्षणं तच्चैव ॥ “तिर्य्यगूर्ध्वं समिन्मात्रा दृढा नातिष्ठन्मुखी ।
 मृन्मय्यौदुम्बरी वापि चरुस्थाली प्रशस्यते ॥ औदुम्बरी ताम्रमयी-
 त्यर्थः ॥ मुसलोत्खले वार्त्तं स्वायते सुदृढे तथा । इच्छाप्र-
 माणे भवतः शूर्पं वैणवमेव च” ॥ “चमसलक्षणं ‘कातीययज्ञपा-
 र्श्वख्यपरिशिष्टे’ । चमसानां तु वक्ष्यामि दण्डाः सुश्वतुरङ्गुलाः ।
 च्यङ्गुलस्तु भवेत्कन्धो विस्तारश्चतुरङ्गुलः ॥ विकङ्कतमया-
 शश्चक्षणास्त्वग्विलाश्वमसाः स्मृताः । अन्येभ्यो वाऽपि वा कार्या-
 स्तेषां दण्डेषु लक्षणम्” ॥ अन्यत्रापि । “तच्छाखाश्चमसा दीर्घाः
 प्रादेशाश्चतुरङ्गुलाः । तथैवैतस्तेधतो ज्ञेयाश्चतुरस्त्रास्त इत्यपि” ॥
 “दाहमयपाचनाशे विशेषः ‘कर्मप्रदीपे’ ॥ विनष्टं सुक्सुवं न्युञ्जं
 प्रत्यक्स्थलमुदर्चिषि । प्रत्यग्रश्च मुसलं प्रहरेज्जातवेदसि” ॥
 अथेधप्रमाणं ॥ “प्रादेशद्वयमिधस्य प्रमाणं परिकीर्तितम् ।
 एवं विधाभिरेवेह समिद्धिः सर्वकर्मसु ॥ समिधोऽष्टादशेधस्य
 प्रवदन्ति मनीषिणः । दर्शे च पौर्णमासे च क्रियास्वन्यासु
 विंशतिः” ॥ समिल्लक्षणमपि तच्चैव ॥ “नाङ्गुष्ठादधिका ग्राह्या
 समित्स्थूलतया क्वचित् । न वियुक्ता त्वचा चैव न सकीटा
 न पाटिता ॥ प्रादेशान्नाधिका नोना न तथा स्याद्विशालिका ।
 न सपर्णा न निर्वीर्या होमेषु च विजानता ॥ समिदादिषु

६

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

होमेषु मन्त्रदैवतवर्जिता । पुरस्ताच्चोपरिष्ठाच्च हीन्यनार्था
 समिद्धवेत् ॥ तत्रैव कर्मविशेषे इध्मनिषेधः ॥ “अङ्गहोमसमि-
 तन्त्रसोष्यन्त्याख्येषु कर्मसु । येषां चैतदुपर्युक्तं तेषु तत्सदृ-
 शेषु च ॥ अक्षभङ्गादिविपदि जलहोमादिकर्मणि । सोमा-
 हुतिषु सर्वासु नैतेष्विधौ विधीयते” ॥ अथ पवित्रलक्षणं तत्रैव ॥
 “अनन्तर्गभिणं साग्रं कौशं द्विदलमेव च । प्रादेशमात्रं विज्ञेयं
 पवित्रं यत्र कुत्रचित् ॥ एतदेव हि पिञ्जल्या लक्षणं समु-
 दाहृतम् । आज्यस्योत्पवनार्थं यत्तदप्येतावदेव तु” ॥ अथ
 क्षिप्रहोमलक्षणं । “एकसाध्येष्वर्द्धिष्णु न स्यात्परिसम्बन्धनम् ।
 नोदगासादनं चैव क्षिप्रहोमा हि ते मताः ॥ न कुर्यान्क्षिप्र-
 होमेषु द्विजः परिसम्बन्धनम् । वैरूपाक्षं च न जपेत्प्रपदञ्च
 विवर्जयेत्” ॥ अथ प्रायश्चित्तप्रमाणम् ॥ “यत्र व्याहृतिभिर्होमः
 प्रायश्चित्तात्मको भवेत् । चतस्रस्तत्र विज्ञेयास्स्त्रीपाणिग्रहणे
 यथा ॥ अपिवाज्ञातमित्येषा प्राजापत्या ऽपि वाऽऽहुतिः । होतव्या
 चिर्विकल्पोऽयं प्रायश्चित्तविधिस्मृतः” ॥ अथ यागपूर्वदिने
 ऽमावास्यायां पूर्णमास्याञ्च दम्पत्योर्भोजनमाः कथ्यन्ते ॥ यज-
 मानस्य प्रवासनिषेधः । स्वयं होमार्थं प्रवासादवश्यं गृहागमनं
 कर्तव्यम् । स्वद्रव्यविक्रयनिषेधः । बहुलौकिकभाषणनिषे-
 धश्च । सत्यस्यैव वदनम् । अपराह्णे पुनः स्नानादिकम् । दर्श
 पिण्डपितृयज्ञो वक्ष्यते । तदैव दम्पत्योर्भोजनम् । रात्रिभोज-
 ननिषेधः । मधु-मांस-लवण-क्षार-माष-कोद्रवादिनिषिद्धद्रव्यभो-
 जननिषेधश्च । घृत-दधि-क्षीर-फलौदनादिभिस्तृप्तिपर्यन्तं

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

७

भोजनम् । विहितपदार्थभोजनस्येश्वरत्वात्क्षोभकत्व-सर्वका-
 म्यत्व-प्रजापश्चादिप्राप्तिः फलम् ॥ 'भोजनत्यागे उक्तविपरी-
 तफलं' इति मानतन्त्र्येनर्षिणोक्तम् ॥ दम्पत्योरधश्शयनं जा-
 गरणञ्च । तदर्थं पुण्यकथाश्रवणं कथनं वा । स्मरण-कीर्तन-
 केलि-प्रेक्षण-गुह्यभाषण-सङ्कल्पाध्यवसाय-शुक्लोत्सर्जनात्मका-
 ष्टविधमैथुननिषेधः । एतदेव ब्रह्मचर्यं गृहस्थस्य । "गृहे
 पत्न्या स्थालीपाकेऽनुष्ठीयमाने ग्रामान्तरस्थस्य यजमानस्य
 नोपवासः" इति केषाञ्चिन्मतम् । एते नियमा आहिताग्निना-
 ऽप्यनुष्ठेयाः । अन्येऽपि नियमविशेषा अध्वर्युशाखाप्रतिपादिता
 ग्राह्याः । तदुक्तं गोभिलेन । "यश्चास्मायो विदध्यात्" इति ॥
 अस्य भाष्यम् ॥ अध्वर्यु-प्रत्ययत्वादग्निहोत्रस्य तदास्मायं विहितं
 स्यादिति समुच्चयार्थमिदमुक्तमिति । अक्षरार्थस्तु यं च पदा-
 र्थजातमास्मायोऽध्वर्युशाखा विदध्याद्विधानं कुर्यात्तमपि गृह्णी-
 यादिति विशेषः । चकारः स्वशाखोदितकर्मसमुच्चयार्थः ॥
 अथ प्रयोगः ॥ तत्रान्वाधानदिने प्रातः कृतनित्यक्रियः प्रात-
 रौपासनं विधाय, कुशेष्वासीनो दक्षिणहस्तानामिकया ब्रह्म-
 ग्रन्थियुक्तं कुशपविचं कुशांश्च धारयमाणः पत्न्या सह प्राणा-
 नायम्य सङ्कल्पं करोति । देशकालौ सङ्कीर्त्य ममोपात्त-
 समस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं पौर्णमासस्थालीपाकं
 करिष्ये इति पौर्णमास्याम् । दर्शस्थालीपाकं करिष्ये इत्यमा-
 वास्यायाम् । तेन परमेश्वरं प्रीणयानि । पत्न्यर्थमप्येवमुक्त्वा
 दर्भानुत्तरतो निरस्थाप उपस्पृशति । ततो ब्रह्मवरणम् ।
 अथाग्नेः स्थण्डिलं गोमयेन समन्तमुपलिम्पति ॥ प्रादेशद्वय-

माचान् खादिरान् पालाशान् वा सत्वक्कानष्टादशेध्मान्बभ्रीयात् ।
खादिर-पालाशाभावे, आश्वत्यानौदुम्बरान्सर्ववृक्षजान्वा गृह्णी-
यात् । विभीतक-तिल्वक-बाधक-जीव-निम्ब-राजवृक्ष-शाल्मल्यर-
लु-दधित्य-कोविदार-श्लेष्मान्तक-वर्जम् ॥ ततः स्कन्धस्थानादुप-
रिच्छिन्नान् साग्रानरत्निमाचान् बाहुमाचान्वा बर्हिष आनीय
परिस्तरणार्थं बभ्रीयात् । कुशालाभे विश्वामित्रादीन् सर्ववृ-
क्षानि वा गृह्णीयात् । शूक-तृण-शर-शीर्य-बल्लज-मुतव-नल-
शुण्डवर्जम् ॥ पिण्डपितृयज्ञादौ मूलसमीपप्रदेशे किन्नान्दर्भान्
गृह्णीयात् । अथाज्यं स्थालीपाकार्थं व्रीहीन् यवान्वाऽऽज्यस्थालीं
मेक्षणं स्त्रुक्-स्त्रुवौ निर्वापार्थं कांस्यपात्रं चरुस्थालीमुखलं
मुसलं शूर्पमनुगुप्ता अपः पूर्णपात्रञ्चोपकल्पयेत् । सङ्कल्प-
प्रभृत्येतदन्तं कर्मान्वाधानमौपवसथिकमित्याचक्षते ॥ एतत्कर्म
यागस्य पूर्वदिने कर्तव्यम् । ततः परेद्युः प्रतिपदि प्रातर्होमान-
न्तरं तूष्णीं समिधमाधाय भूमिजपपरिसम्बद्धेने कुर्यान्नवा
कुर्यात् । यदि सङ्कल्पानन्तरं ब्रह्मवरणं न कृतं तदाऽस्मिन्नेव
काले कुर्यात् । अमुक-स्थालीपाकहोमकर्मणि ब्रह्माणं त्वा-
महं वृणे इति विप्रहस्ते दर्भान्दद्यात् । वृतोऽस्मि कर्मकरि-
ष्यामीति ब्रह्मा प्रतिवदेत् ॥ ततो यजमानोऽग्रेणाग्निं गत्वाऽग्ने-
र्हन्तिणत आग्न्यमारभ्य दक्षिणाग्रामविच्छिन्नामुदकधारां
दत्वा, प्रागग्रान्दर्भान् ब्रह्मासनार्थमास्तीर्य, यथेतमागत्य, पा-
त्राण्यासादयति ॥ ततो ब्रह्माऽग्नेरुत्तरतः शिखाम्बध्वाऽप उप-
स्पृश्य यज्ञोपवीत्याऽऽचम्याग्रेणाग्निं गत्वाऽग्नेर्हन्तिणत आस्ती-
र्णदर्भणां पुरतः प्रत्यङ्मुखस्तिष्ठन्वामहस्ताङ्गुष्ठानामिकाभ्या-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८

मास्तीर्णदर्भाणामेकं दर्भं गृहीत्वा मन्त्रेण निरस्यति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः परावसुर्देवता तृणनिरसने विनियोगः ॥ निरस्तः परावसुः । इत्यनेन मन्त्रेण निर्वर्तिदेशे निरस्याप उपस्पृशेत् ॥ तत आवसोरिति मन्त्रेणोपविशेत् ॥ अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः परावसुर्देवतोपवेशने विनियोगः । आवसोः सदने सीदामीत्युक्ताऽऽसने उपविशति । अग्निमभिमुखीकृत्य कर्मसमाप्तिपर्यन्तं प्राञ्जलिर्मौनी प्रयोगं पश्येत् । यदि होमकर्त्ता प्रयोगमन्यथा करोति तं देववाण्या बोधयेत्, एवं कुर्वन् माकुर्विति । यदि देववाणीं न जानाति देशभाषया वदेत् । देशभाषोच्चारणप्रायश्चित्तार्थमिदं विष्णुर्विचक्रम इति वैष्णव्या ऋचो, विष्णोरराटमसीति यजुषो वा, नमो विष्णवे इत्यस्य वा, जपं कुर्यात् ॥ इदं विष्णुरितिकाण्वोमेधातिथिर्ऋषिर्गायत्रीकन्दो विष्णुर्देवता जपे विनियोगः ॥ इदं विष्णुर्विचक्रमे चेधा निदधे पदं । समूढमस्य पांसुले ॥ नमो विष्णवे । इति सौचो मन्त्रः ॥ मूत्रपूरिषाद्युत्सर्गे कृते यथाविधि स्नानाचमनादि विधायोक्तप्रायश्चित्तजपं कुर्यात् ॥ ब्राह्मणाभावे ब्रह्मासने क्वचमुदककमण्डलुमुत्तरीयवस्त्रं कुशचटुं वा स्थापयेत् ॥ स्वयमेव मन्त्रेण दर्भनिरसनमपामुपस्पर्शनञ्च कृत्वा मन्त्रेण क्वाद्यन्यतमं संस्थाप्य स्वकीयकर्मन्तरं कुर्यात् । कुशचटुनिर्माणे दर्भसङ्ख्यात्वैच्छिकी ॥ उपविष्टे ब्रह्मणि यजमानोऽग्नेरुत्तरतः प्रागग्रानुदगग्रान्वा दर्भानास्तीर्य तेषु पात्राण्यधोमुखान्यासादयति पश्चिममारभ्य प्राक्संस्थम् । शुद्ध-

जलपूर्णपात्रं बर्हिर्मुष्टं चरुस्थाली-मुखलं मुसलं कांस्यपात्रं
सहविश्वशूर्पं मेक्षण-मष्टादशेध्मानाज्य-माज्यस्थालीं स्तुक्स्तुवा-
वुष्णोदकं सम्मार्गकुशान्पूर्णपात्रञ्चासादयति । तानि च पात्रा-
णि संवीक्ष्योत्तानानि कृत्वा ऽनुगुप्ताभिरङ्गिरभ्युचेत् ॥ ततो
हविर्निर्वापं कुर्यात् ॥ अथोलूखलमुसले शूर्पञ्च प्रक्षाल्याग्नेः
पश्चात्प्राङ्मुख उपविश्य प्रागग्रेषु दर्भेषूलूखलं दृढं संस्थाप्य ब्री-
चीन् यवान्वा चरुस्थाल्या कांस्यपात्रेण वा अग्नये त्वा जुष्टं
निर्वपामीति सकृन्मन्त्रेण द्विस्तूष्णीमुखलले यथादैवतं निर्व-
पति । विद्वन्तैः तत्तद्देवतानामश्वतुर्थ्यन्तस्योच्चारणम् ॥ अथो-
लूखलस्य पश्चात्प्राङ्मुखे दक्षिणोत्तराभ्यां पाणिभ्यां मुसलेन
ब्रीचीन् चिरवहन्ति । शूर्पेण तुषानपनीय प्रक्षालयेत् । देवहविष-
स्त्रिः प्रक्षालनम्, मानुषस्य द्विः, पैतृकस्य सकृत् ॥ अथा-
सादितर्वाह्रिषस्तमावप्रच्छिन्नाग्रावनन्तर्गभा दर्भे प्रादेशमात्रे
पवित्रे भवतः । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविष्यजुः पवित्रे देवते
पवित्रकृद्देने विनियोगः । पवित्रे स्थो वैष्णव्यै ॥ इति मन्त्रेणो-
षधिव्रीह्यादिकमन्तर्द्वाय किनन्ति न नखेन । अप उपस्पृश्य,
वामहस्तेन पवित्रमूलं धृत्वा, प्रजापतिर्हविष्यजुः पवित्रे
देवतेऽनुमार्जने विनियोगः । विष्णोर्मनसा पूते स्थः ॥ इति-
मन्त्रेण दक्षिणहस्तेनाङ्गिः प्रक्षालयति । ततश्चरुस्थाल्यामुद-
गग्रे पवित्रे निधाय तण्डुलान्प्रक्षिप्य पवित्रेऽन्यत्र संस्थाप्यो-
दकं निनीयागनावधिश्चित्य सुशृतं करोति । शृते हविषि मेक्ष-
णेन चरुं प्रादक्षिण्येन मिश्रीकृत्य स्त्रुवेणाज्यमादाय पवित्रे

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

११

ऽन्तर्द्वाय चरुमभिघार्य्याग्नेरुत्तरत उद्वास्य दर्भेषु संस्थाप्य, प्रति
 ष्ठितं चरुं स्त्रुवेणाज्येन सपवित्रं प्रत्यभिघारयेत् । अग्निमुपस-
 माधाय पूर्वासदितैः कुशैः समन्तं परिस्तृणाति । पुरस्तादक्षि-
 णत उत्तरतः पश्चात् । सर्वतस्त्रिवृतं पञ्चवृतं वा प्रागग्रैर्बहुदर्भैः
 परिस्तरेत् । पश्चादास्तृतदर्भाग्रः पूर्वपरिस्तृतदर्भाणां मूला-
 न्याच्छादयेत् । अवान्तरदिक्षु परिस्तृतदर्भाणां संयोगः । एष
 परिस्तरणन्यायस्सर्वेषाहुतिमत्सु नतु क्षिप्रहोमेषु । अग्नेरुत्त-
 रतः प्रोक्षणपर्य्युक्षणाद्यर्थं तोयपूर्णं स्त्रुवं प्रणीतामासादयेत् ।
 नवाऽऽसादयेदित्येके ॥ ततः पूर्वासदितानष्टादशेध्मानादाय यु-
 गपत्तूष्णीमग्नौ प्रक्षिपेत् ॥ अथाज्यसंस्कारः ॥ आज्यं-गव्यं मा-
 ह्विषमाजं वा, तदर्भावे तैलं दधि क्षीरं यवागूं वा, पूर्वपूर्-
 वाभावे उत्तरोत्तरं गृह्णीयात् । आज्यवदेव तत्प्रतिनिधीनां
 संस्कारः । दध्ना नाधिश्रयणं, यवाग्वास्तु विकल्पः । पूर्वकृते
 पवित्रे गृहीत्वा, आज्यस्थाल्यामुदगग्रे निधाय, तस्यामाज्यम-
 वनीय, हस्तयोरङ्गुष्ठानामिकाभ्यां धृताभ्यामुदगग्राभ्यां पवि-
 चाभ्यामाज्यं त्रिवारमुत्पुनाति प्राक्शः सक्तन्मन्त्रेण द्विस्तू-
 णीम् । मन्त्रस्य प्रजापतिर्चर्चपिर्यजुराज्यं देवताऽऽज्योत्पवने वि-
 नयोगः । देवत्वा सवितोत्पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः
 सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ अविमुञ्चन्पवित्रेऽद्विरभ्युक्ष्याग्ना प्रहरेत् ।
 उत्पूतमाज्यमग्नौ संस्थाप्याग्नेरुत्तरत उद्वासयेत् । अदृष्टार्थं
 पुनरग्नेः पश्चाद्वर्हिषि चरुं तत्पूर्वदेशे आज्यस्थालीं चासादयति ।
 ततः स्त्रुक्-स्त्रुवावादायोष्णेन वारिणा प्रक्षाल्य प्राक्संस्थं सम्मा-
 र्गकुशैर्मूलादारभ्य तदग्रदेशाभिमुखं सम्मृज्याग्ना प्रतितप्य जले-

नाभ्युक्ष्य, पुनः प्रतितप्याज्यचर्वारुत्तरतो निदध्यात् । सम्मार्गस्तु
 पृथक्पृथक् प्रतपनं तु सहैव । सायम्प्रातर्होमप्रकरणे वक्ष्य-
 माणप्रकारेण चिरुदकाञ्जलिसेचनं चिः पर्युक्षणञ्च कुर्यात् ।
 अत्र प्रपदविरूपाक्षजपस्य नित्येषु विकल्पः । तूष्णीं समिधमा-
 धायोपघातविधिनापस्तीर्णाभिघारितविधिना वा होमं कुर्यात् ॥
 साहसनामानमग्निमावाह्यार्चयेत् ॥ अथाज्यभागौ जुहोति ॥
 च्यार्षयाणां चतुर्गृहीतमाज्यं स्रुवेण स्रुचि गृहीत्वोत्तरार्द्धपूर्वार्द्धं
 जुहोति । अनयोः प्रजापतिर्चरिभिः सोमश्च क्रमेण देव-
 ताऽऽज्यभागहोमे विनियोगः । अग्नये स्वाहा । अग्नय इदं न
 मम । पुनश्चतुर्गृहीतमाज्यं स्रुच्यादाय, सोमाय स्वाहा । इति
 दक्षिणार्द्धपूर्वार्द्धं जुहोति । सोमायेदं न मम । पश्चार्षयाणां
 भृगूणां पञ्चवारमाज्यं स्रुचि गृहीत्वोक्तहोमद्वयं कार्यम् ॥
 अथ चरुहोमः ॥ स्रुच्युपस्तीर्य, च्यार्षयाणाञ्चेद्विषोमध्यादङ्ग-
 ष्टपर्वमात्रं तिरश्चीनं प्रथमं मेक्षणेनावदाय पूर्वार्द्धाच्च द्वितीय-
 मवदति । पश्चार्षयाणां भृगूणां चेत्यश्चार्द्धाच्च तृतीयमवदति ।
 अथावदानान्येकीकृत्य सकृत्स्रुवेणाभिघार्य हविष्यवदानप्र-
 देशान् सकृत्प्रत्यभ्यज्य स्रुद्धुखेनाज्यमग्नौ प्रच्याज्य, अग्नये
 स्वाहा । इति मध्ये जुहोति । अग्नय इदं न मम । एवं सकृत्त्रि-
 वारं वा जुहुयात् । पुनः स्रुचि रुक्कदुपस्तीर्य पूर्वार्द्धेत्येक्षया
 किञ्चिदधिकमुत्तरार्द्धपूर्वार्द्धात्सकृदेव चरुमवदाय द्विरभिघा-
 रयति च्यार्षयाणामेवं । पश्चार्षयाणां तु द्विरुपस्तीर्य सकृदव-
 दाय द्विरभिघारयति, नात्र प्रत्यभ्यञ्जनम् । एवं गृहीत्वा

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१३

अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा इत्युत्तरार्द्धपूर्वाद्धं जुहोति । अग्नये स्विष्टकृत इदं न मम ॥ अथ व्याहृतिहोमः ॥ व्याहृतीनां विश्वामिचजमदग्निभरद्वाजा ऋषयो, गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्कन्दांसि, अग्निवायुसूर्या देवता, आज्यहोमे विनियोगः । भूः स्वाहा । अग्नय इदं न मम ॥ भुवः स्वाहा । वायव इदं न मम ॥ स्वः स्वाहा । सूर्यायेदं न मम ॥ इत्याज्येनाहुतिचयं स्तुवेण कुर्यात् । नवयज्ञे वक्ष्यमाणानां शतायुधाय शतवीर्यायेत्यादीनामावापहोमानां स्विष्टकृतः प्रागनुष्ठानम् । स्विष्टकृतभावे प्रधानाहुत्यनन्तरं । प्रधानदेवतानां बहुत्वेऽपि परिसम्ब्रूहनेध्माधानपर्युक्षणाज्यभागानां सकृदेवानुष्ठानम् । प्रधानहविषां बहुत्वे सर्वेभ्यो हविर्भ्यस्सकृत्सकृत्स्विष्टकृतेऽवदायावदानान्येकीकृत्य सकृदेव जुहुयात् । मेक्षणमग्नौ प्रहरेत्प्रक्षाल्य वा स्थापयेत् । दर्शं पौर्णमासे चानाहिताग्नेराहिताग्नेश्चाग्निर्देवता । आहिताग्नेः पौर्णमासेऽग्निरग्नीषोमौ वा । दर्शं सोमयाजिन इन्द्राग्नी । सोमयाजिनस्त्विन्द्रो महेन्द्रो वा । अथ तूष्णीमग्नौ समिधमाधाया नुर्युक्ष्य चिरुदकाज्जलिसेचनं कुर्यात् ॥ तत आस्तृतर्वाहर्मुष्टिमादायाज्ये वा हविषि वाऽग्राणि मध्यानि मूलान्यवदध्यात् अक्तुमिति मन्त्रेण । अस्य प्रजापतिर्हविष्यजुर्विश्वेदेवा देवता बर्हिरभ्यञ्जने विनियोगः । अक्तुं रिक्षाणा व्यन्तु वयः । एवं त्रिः । अथाक्तं बर्हिरद्भिरभ्युक्ष्य यः पशूनामिति मन्त्रेणाग्नौ क्षिपेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविषरनुष्टुप्कन्दो रुद्रो देवता बर्हिर्होमे विनियोगः । यः पशूनामधिपती रुद्रस्तन्तिचरो वृषा ।

पशूनस्माकं माहिःसीरेतदस्तु हुतं तव स्वाहा ॥ पशूनामधिपतये
 रुद्राय तन्तिचरायेदं न मम । अप उपस्पृशेत् । बर्हिःरादानाद्ये-
 तदन्तं कर्म यज्ञवास्त्वित्याचक्षते ॥ अथ गृह्यासङ्ग्रहेऽहोक्तामाज्य-
 धारामविच्छिन्नां स्तुचा जुहुयात् । प्रजापतिर्यजुर्वसवो देवता
 होमे विनियोगः । वसुभ्यः स्वाहा । वसुभ्य इदं न मम ॥ ततो
 हविरुच्छिष्टमुदगुद्वास्य मेक्षणेनोद्धृत्य पाचान्तरे निधाय ब्रह्मणे
 दद्यात् । ब्रह्मा तदादाय तूष्णीं प्राश्य द्विराचामेत् ॥ यजमानो
 ब्रह्मन्पूर्णपाचं ते ददामीति दक्षिणां दद्यात् । पूर्णपाचस्य लक्षणं
 गोभिलोक्तं यथा ॥ “भोजनपर्याप्तेनौदनेन तण्डुलेन भोज्यफलैर्वा
 कांस्थपाचं चमसं वा पूरयित्वा दद्यादेतत्पूर्णपाचमित्याचक्षते” ॥
 गृह्यासङ्ग्रहे तु । “अष्टमुष्टिर्भवेत्किञ्चित्पुष्कलं तच्चतुर्गुणम् ।
 पुष्कलानि च चत्वारि पूर्णपाचं विधीयते” ॥ एवं दातुमशक्तौ क-
 र्मप्रदीपः ॥ “यावता बहुभोक्तुश्च तृप्तिः पूर्णेन जायते । नावरार्थं
 ततः कुर्यात्पूर्णपाचमिति स्थितिः” ॥ ततोऽग्निं परिक्रम्य, नमस्कृ-
 त्य, चमसं निनीय, पूरयित्वा, वामदेव्यसामगानमीश्वरार्पणञ्च
 कुर्यात् । अस्य वामदेव्यस्य वामदेवक्षत्रिर्गायत्री कन्द इन्द्रो देवता
 शान्तिकर्मणि जपे विनियोगः ॥ काऽपू या । नश्चाइइचाइ आभु-
 वात । ऊ । तीसदावृधः स । खा । औइहोचाइ । कयाइइश्चाइ ।
 ष्यौहोइ । हुम्माइ । वारत्ताइऽपूचाइ ॥ १ ॥ काऽपूस्त्वा ।
 सत्योइमाइदानाम । मा । द्विष्ठोमात्सादन्य । सा । औइहो-
 चाइ । इडाइइचिदा । रुजौहोइ । हुम्माइ । वाऽइसोइऽपूचा-

गोभिलीयरहस्यकर्मप्रकाशिका ।

१५

यि ॥ २ ॥ आ^३ऽपू^४भी । पु^२णा^४३ःसा^२३खीनाम् । आ । विताजरायितृ ।
 णाम् । औ^१२३हो^२हायि । शता^१२३म्भवा । सि^२धौ^२हो^२३ । हु^१म्मा^२२ ।
 ता^१ऽऽयो^३३ऽपू^३हायि ॥ ३ ॥ इति दर्शपौर्णमासस्थालीपाकप्रयोगः ॥

अथोक्तस्थालीपाकप्रयोगे तत्रतत्र विशेषः कथ्यते ॥ अत्र
 केचित् इमंस्तोममित्युक्त्वा परिसमूहनं भूमिजपं वैरूपाक्ष-
 जपं प्रपदजपं च कुर्वन्ति, तत्तु न गोभिलमतम् । तथाहि—चतु-
 र्थप्रपाठके पञ्चमखण्डिकायां “काम्येष्वत उद्धं” इति सूत्रेऽतज-
 ङ्गं काम्येषु विधय उच्यन्ते इत्युपक्रम्य भूमिजपस्य च परिस-
 मूहनं वैरूपाक्षप्रपदमन्त्रजपश्चोक्तः । वेदे मन्त्रपाठक्रमेऽपि
 काम्यप्रकरण एव तेषां मन्त्राणां पाठः । अतः सूत्रकारस्य
 नित्येषु पाकयज्ञेषु, गर्भाधानादिषु च, तेषामनुष्ठानमनभिमत-
 मेव । मन्त्रपाठानुगुण्येन सूत्रप्रणयनात् । मन्त्रे पर्युत्तणम-
 न्त्रस्यादौ पाठात्तस्य मन्त्रस्य सायम्प्रातर्होमप्रयोगेऽग्निपर्युत्तणे
 विनियोगमुक्त्वा स्थालीपाकप्रकरणे पर्युत्तणमुक्तं, नतु भूमिज-
 पादिकम् । नच ‘काम्येष्वत उद्धं’ इत्युक्त्वा, ‘पूर्वेषुचैक’ इत्युत्त-
 रसूत्रेण पूर्वेषु नित्यनैमित्तिककर्मसु वक्ष्यमाणभूमिजपादयो-
 भवन्तीत्यर्थकेन स्थालीपाकेऽपि भूमिजपादिकमनुष्ठेयमिति
 वाच्यम् । एकइतिपदेन शाखान्तरमतप्रतिपादनात्स्वमते काम्य-
 भिन्नेषु कर्मस्वननुष्ठेयत्वस्य मुख्यत्वप्रतीतेस्तस्मादस्माभिः
 काम्यप्रयोगकथनसमये भूमिजपादिप्रयोगो वक्ष्यते ॥ अथ द्विती-
 यविचारः । “ब्रह्मासनस्थाने उदकधारा ब्रह्मकर्म” इति केचित्

तत्पक्षे गृह्यासङ्ग्रहे । “उदग्धारा मविच्छिन्ना माग्न्यमारभ्य दक्षिणाम् । दद्याद्ब्रह्मासनस्थाने सर्वकर्मसु नित्यशः” इत्यस्मिन्वचने ब्रह्माऽऽसनस्थाने स्वासनस्थाने उदकधारां दद्यादित्यर्थः ॥ यजमानकर्तृकत्वपक्षे, यजमानो ब्रह्मासनस्थाने उदकधारां दद्यादिति योजनीयम् ॥ अथ तृतीयविचारः ॥ नन्वाज्यसंस्कारे पवित्रकरणं सूचकदुक्तं तच्चात्र स्थाल्यां तण्डुलावापात्पूर्वं कथं? मभिहितमिति चेन्न, “पवित्रान्तर्हितान्तण्डुलानावपेत्” इति पवित्रविधानप्रतीतिः, अत्र पवित्रकरणप्रयोगानुक्तावपि वक्ष्यमाणप्रयोगस्याचापकर्षात् । नचात्र भिन्नपवित्रं विधीयते इति वाच्यम्, पवित्रद्वयविधाने गौरवादुभयार्थं पूर्वकृतस्याज्यसंस्कारार्थं स्थापनसम्भवात्, तस्माज्जुणभूतपाठकममनाहत्य तण्डुलावपात्पूर्वं पवित्रकरणं युक्तम् । चरुरहितेषु केवलाज्यहोमेष्वाज्यसंस्कारार्थमिध्माधानात्परमेव पवित्रकरणमिति विवेकः ॥ अथ चतुर्थविचारः ॥ आज्यप्रतिनिधित्वेन यवागूपरिग्रहे, यवाग्वा नाधिश्रयणम्, “न तस्य करणम्भवेत्” इति गृह्यासङ्ग्रहोक्तेः । “अनधिश्रयणं दध्नः शेषाणां श्रयणं स्मृतं” इत्यत्र दधिपदं यवाग्वा उपलक्षकम् । ‘यवाग्वास्तु विकल्प’ इति भट्टभाष्ये ॥ अथ पञ्चमविचारः ॥ अग्निपर्युक्षणा नन्तरमुपघातविधिमाह सूचकारः । सूचम् । “पर्युक्ष्य स्थालीपाक आज्यमानीय मेक्षणेनोपघातं हेतुमेवोपक्रमते” ॥ अस्यार्थः ॥ अग्निं पर्युक्ष्य, स्थालीपाके आज्यमानीयावसिच्य, मेक्षणेन चरुमुपहृत्यावदाय, हेतुमेवोपक्रमते प्रारभते होममेव कुर्यादित्यर्थः । एवकारेणाज्यभागयो-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

९७

रूपस्तरणाभिधारणप्रत्यभ्यञ्जनानां स्विष्टकृतश्च प्रतिषेधः ॥
 “उक्तं गृह्यासङ्ग्रहे” ॥ ‘पाणिना मेक्षणेनापि स्नुवेणैव च
 यद्विः । हूयते चानुपस्तीर्ण उपघातस्त उच्यते ॥ उपघातश्च
 जुहुयात्तत्रैवाज्यं समापयेत् । मेक्षणेन तु होतव्यन्नाज्यभागौ
 न स्विष्टकृत’ । स्पष्टश्चेदन्नारायणीये भाष्ये ॥ उपस्तीर्णाभिधा-
 रितस्य लक्षणमाह गोभिलः । सूत्रम् । “यद्युपोपस्तीर्णाभि-
 धारितं जुहुषेत्” ॥ अस्यार्थः । उपस्तीर्णाभिधारितं, स्नुच्याज्य-
 मुपस्तीर्य यथोक्तं हविरादाय पुनराज्येनाभिधार्यं यद्वूयते
 तदुपस्तीर्णाभिधारितसंज्ञकं, तथा वा जुहुयात् । उपघातो-
 पस्तीर्णाभिधारितहोमयोर्विकल्प ऐच्छिक उत व्यवस्थित इत्य-
 चैच्छिक इति केचित् । कर्मभेदाद्यवस्थित इत्यन्ये ॥ अथ पष्ठो-
 विचारः ॥ “केचित्तु ‘स्विष्टकृतः प्राक् व्यस्तसमस्तव्याहृतिभि-
 राज्येन चतस्रो होतव्या’ इति वदन्ति” तदसङ्गतम्, तासामप्र-
 धानत्वात्, आवापत्वाभावाच्च । प्रायश्चित्तार्थत्वे, “आगन्तुकाना-
 मन्ते संनिवेश” इति न्यायेन कर्मसमाप्तिविहितसमिदा-
 धानात्परं प्रायश्चित्ताहुतीनां कर्तव्यत्वावगमाच्च । कर्मन्तेऽपि
 तासां विकल्प एवेत्यन्ये ॥ अथ सप्तमविचारः ॥ यज्ञवास्तुक-
 र्मणि, आस्तृतर्वाहर्मुष्टिमादाय यज्ञवास्तु कुर्वन्ति । परे तु,
 स्तरणकाले यज्ञवास्तु कृशान् शेषयित्वा, पश्चाद्यज्ञवास्तुकाले
 आस्तृतशेषाद्वर्हिषः कृशमुष्टिं गृहीत्वा, यज्ञवास्तु कुर्वन्ति ।
 अत्राद्यपक्षो ज्यायान् । तदुक्तं गोभिलाचार्यैः ॥ “तत एव वर्हिषः
 कृशमुष्टिमादायाज्यं वा हविवि वा विरवश्च्यदित्यादि

अस्यार्थः ॥ तत एवास्तृतादेव बर्हिष इति, एवकारात् आस्तर-
णकालशेषकुशादिकं व्यावर्त्यते । आस्तृतदर्भाणां प्रतिपत्ते-
र्विवक्षितत्वादस्य प्रतिपत्तिकर्मरूपत्वाच्च । “अत्रैते” दर्शपूर्णमा-
सप्रकरणे प्रस्तरसमभ्यञ्जन-प्रस्तरप्रहारवत् । ननु, “स्तृतेभ्यो
न प्रचिनुयाद्यातयामं स्तृतं स्मृतम् । स्तृतशेषात्ततो गृह्ययज्ञवा-
स्तुक्रिया तथेति” गृह्यासंग्रहवचनात्तत एव बर्हिष इत्यस्यास्तृ-
तशेषादिति व्याख्यातुमुचितत्वेन न प्रतिपत्तिरूपमिदं कर्ममिति
चेन्न, सूचे “तत एवेति” नियमवैयर्थ्यापत्तेः । प्रतिपत्तिप्रायव-
चनविरोधादुदाहृतगृह्यासंग्रहवचनस्यान्यथा-नयनस्यापि सुव-
चत्वात् कथं ? मन्यथानयनमिति चेदित्यम्, स्तृतेभ्यो न प्रचिनु-
यात्तेषां यातयामत्वात्, अन्यत्र वर्जित्वावगतेष्व, निषेधोऽयं
सार्वत्रिकः । प्रकृते तु, प्रतिपत्तिरूपत्वात्स्तृतदर्भाणां शेषमेक-
देशं गृहीत्वा, ननु स्तरणशेषम् ॥ अथ सूचोक्तमृत्विक्-संख्या
दक्षिणादानादिकमुच्यते ॥ पार्वणस्थालीपाक-श्रवणाकर्माऽश्वयु-
जि-कर्म-नवयज्ञा-ग्रहायणीकर्माष्टकाचतुष्टयेषु पाकयज्ञनामके-
ष्वेको ब्रह्मैवर्त्विक्, यजमानो होमकर्त्ता । यजमानस्य प्रवासेऽ-
न्योपि होमकर्त्ता । पाकयज्ञेषु पूर्णपाचमधमदक्षिणा । अपरि-
मित मापराद्धं गाव उत्तमदक्षिणा । अचेतिहासेऽपिप्रमाणम् ।
“नामतः सुदाःपिजवनपुत्रः पैजवन ऋषिर्नवयज्ञे ललं गा
दत्तवानिति” । ब्रह्मा श्रौचियो वशिष्ठगोत्रजो वेदत्रयप्रयोग-
ज्ञानवान् । वशिष्ठाभावेऽन्यगोत्रजोऽपि, यजमानशाखाध्यायी वा
परिग्राह्यः । सायंप्रातर्होम-वैश्वदेव-दर्शपूर्णमासस्थालीपाका-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१९

दीनां मुख्यकाले उक्तद्रव्यालाभेऽननुष्ठानप्रसक्तौ, व्रीहि-शा-
 लि-गोधूम-मुद्ग-सर्षपतिल-यवाद्यन्यतमेन, यज्ञवृक्षफलैः पचैर्वा,
 पावनलैः, प्रियङ्गुतण्डुलैर्वाऽनुष्ठानं कर्त्तव्यम् ॥ सायं होमस्य प्रा-
 तर्होमपर्यन्तं गौणकालः । प्रातर्होमस्य सायं होमपर्यन्तं गौणका-
 लः । गौणकाले, सर्वप्रायश्चित्तानुष्ठानपूर्वकं तात्कालिकहोमानु-
 ष्ठानम् ॥ “यत्तु नारायणीये सायंप्रातर्होमद्वयातिपत्तौ पुनराधा-
 नम् । तदुक्तम् । ‘होमद्वयात्यये दर्शपूर्णमासात्यये तथा । पुनरे-
 वाग्निमादध्यादिति भार्गवशासनमिति’ कर्मप्रदीपवचनात्
 तस्मादेतत्प्रायश्चित्तम् । एवमन्यान्यपि च ग्रन्थान्तरोक्तानि पुन-
 राधाननिमित्तान्युपलब्धव्यानीति” तदसाधु । “अहुतस्य प्राय-
 श्चित्तं भवतीति” गोभिलसूत्रेण तादृशार्थाप्रतीतिः । प्रायश्चित्तसा-
 मान्यस्य प्रतीतिः ॥ अथ गोभिलोक्तप्रायश्चित्तमुच्यते ॥ कालद्व-
 यातिपत्तावुपवासश्च दम्पत्योः । अथवा यावत्कालपर्यन्तं होमो
 न क्रियते तावद्दिनपर्यन्तमुपवासः, पश्चादतीतानां सायमाहु-
 तीनां दिनगणनपूर्वकं पाचे हस्ते वा यथासंभवं गृहीत्वा ऽग्नये
 स्वाहेति सकृदेव जुहुयात् । एवं, द्वितीयाहुतिं सकृदेव किञ्चि-
 दधिकेनावशिष्टेन जुहुयात् । एवमतीतप्रातराहुतीनां प्रातः सकृ-
 देव होमः । “तदुक्तं कर्मप्रदीपे । अहूयमानेऽनश्वेन्नये-
 त्कालं समाहितः । संपन्ने तु यथा तच्च हूयते तदिहोच्यते ॥
 अहुताः परिसंख्याय पाचे कृत्वाऽऽहुतीः सकृत् । मन्त्रेण विधि-
 बद्धत्वाऽधिकमेवापरा अपि” ॥ एवमुपवासाकरणे पुनराधानं

कर्त्तव्यम् । अथ परिशिष्टोक्तप्रायश्चित्तान्युच्यन्ते । दर्शस्थालीपाके स्वकालेऽननुष्ठिते, प्रायश्चित्तपूर्वकमनुष्ठानं पौर्णमासीपर्यन्तम् । पौर्णमासस्थालीपाके स्वकालेऽननुष्ठिते प्रायश्चित्तपूर्वकमनुष्ठानं दर्शपर्यन्तम् । तृतीया-पञ्चमी-दशमी-त्रयोदशीष्वथवा, सर्वासु तिथिष्वतीतस्य स्थालीपाकस्यानुष्ठानम् । गौणकालेऽप्यतीते, वैश्वानरस्थालीपाकः प्रकृतिस्थालीपाकेन समानतन्त्रेण, भिन्नतन्त्रेण वा, कर्त्तव्यः । द्वयोः स्थालीपाकयोर्लोपे, एकस्योक्तप्रायश्चित्तस्थालीपाकः । द्वितीयस्य प्रायश्चित्तपूर्वकं गौणकालेऽनुष्ठानम् । द्वितीयस्थालीपाके गौणकालेऽप्यननुष्ठिते, तृतीयस्थालीपाके संप्राप्ते, पुनराधानम् ॥ अन्वाधानदिने पत्न्यां रजस्वलायां स्नातायां, पञ्चमेऽहनि स्थालीपाकानुष्ठानम् । श्रौते कर्मणि, चतुर्थदिनेऽपि ॥ “परे तु ‘अन्वाधानदिने औपवसथिकान्नभोजनानन्तरं पत्न्यां रजस्वलायान्तामपरुध्य यागः कर्त्तव्य’ इति । “केचित्संकल्पप्रभृतिपात्रासादनान्ते कर्मणि कृते, भोजनात्पूर्वं पत्न्यां रजस्वलायामपितामपरुध्य यागं कुर्वन्ति” ॥ अथ वैश्वानरस्थालीपाकप्रयोगः ॥ दर्शस्थालीपाकस्य पौर्णमासस्थालीपाकस्य वाऽतिपत्तिप्रायश्चित्तार्थं अथवा, मुख्यकालातिपत्तिप्रायश्चित्तार्थं, वैश्वानरस्थालीपाकं करिष्ये, इति संकल्पः । अग्नये वैश्वानराय त्वा जुष्टन्निर्वपामीति निर्वपः । अग्नये वैश्वानराय स्वाहेति चर्वाहुतिः । अन्यत्सर्वं प्रकृतिस्थालीपाकवत् । नवयज्ञ-श्रवणाकर्मा-श्वयुजि-वैश्वदेवद्वय-पिण्डपितृयज्ञकर्मणां लोपे, पतितान्नभोजने च, वैश्वानरस्थालीपाकप्रायश्चित्तम् । स्वगृह्याग्नेरन्याग्निसंपर्के विविचिस्थालीपाकः ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

२९

मदीयगृह्याग्नेरन्याग्निःसंसर्गप्रायश्चित्तार्थं विविचिस्थालीपाकं
 करिष्ये । अग्नये विविचये त्वा जुष्टन्निर्वपामीति चरुनिर्वापः ।
 अग्नये विविचये स्वाहेति चरुहोमः । अन्यत्सर्वं प्रकृतिवत् ॥
 समानतन्त्रपक्षे, वैकृतन्निरूप्य प्राकृतस्य निर्वापः । प्रायश्चित्त-
 स्थालीपाककरणेऽऽप्तौ, चतुर्गृहीतेनाज्येन स्तुचं पूरयित्वाऽमु-
 कस्थालीपाकस्य स्थाने पूर्णाहुतिं होष्यामीति संकल्प्याग्नये
 वैश्वानराय स्वाहेति चतुर्गृहीतमाज्यं जुहुयात् । तत्तत्स्थाली-
 पाके तत्तद्देवतानाम्नि चतुर्थ्यन्ते स्वाहाकारं संयोज्य, पूर्णाहुतिं
 जुहुयात् । अथवा, चतुर्गृहीताज्यासंभवे स्तुवेणैकामाज्या-
 हुतिं तत्तद्देवतायै जुहुयात् । अमुकस्थालीपाकस्य स्थाने
 स्तुवाहुतिं होष्यामीति संकल्पः ॥ अन्यदप्यनुक्तप्रायश्चित्तं
 सूचान्तरोक्तं ग्राह्यं कन्देगैः ॥ प्रासङ्गिकमुक्त्वाऽथ गोभिलो-
 क्तमुच्यते ॥ यजमानस्य यदि प्रवासस्तदा, पत्न्या ऋत्विङ्मुखेन
 सायंप्रातर्होम-वैश्वदेव-पार्वणस्थालीपाक-अवणाकर्म-नवयज्ञा-
 दीनि नित्यकर्माणि, यथाकालं कर्त्तव्यान्येव । संकल्प्य ऋत्विग्व-
 रणञ्च, पत्न्या कार्यम् । बर्हिरिध्मादिसाधनयुक्ततन्त्रहोमेषु
 स्थालीपाकवत्सर्वमङ्गजातं कर्त्तव्यं, प्रधानाहुतयस्तत्र तत्रोक्ता
 ग्राह्याः । यत्र मन्त्रान्ते स्वाहेति पदन्नास्ति, तत्र स्वाहेति
 योजनीयम् । सर्वत्र स्वाहाकारे होमः । यत्र मन्त्रादौ स्वाहा-
 कार आस्मातस्तत्र स्वाहापदोच्चारणे हुत्वा, शेषं मन्त्रं समा-
 पयेत् । चरुरहितेष्वज्यहोमेषु चतुर्थ्यहोमादिपूषघातं जुहुयात् ।
 तत्रायं क्रमः । आज्यं संस्तुत्य स्तुवेणाज्यमादाय प्रधानदेवता-

भ्यो जुहोति, नाज्यभागौ, नच स्विष्टकृद्धोमः । आज्यहोमेषु प्रधानदेवतानामनुक्तौ, प्रधानकर्मणः प्रधानहोमेक्तौ, तस्य च पुरस्तादुपरिष्ठाच्च व्यस्ताभिर्याहृतिभिस्तिस्त्र आज्याहुतीर्जुह्वयात् । अन्यत्सर्वं पार्वणस्थालीपाकवत् ॥ यच्च सूचकद्वय्यति “अग्निरुपसमाहितो भवतीति” तच्च पुंसवन-शुक्लाकर्म-सीमन्तोन्नयन-ब्रूडाकर्मादिषु तेषां कर्मणां पुरस्तादुपरिष्ठाच्च महाव्याहृतिहोमत्रयं कर्त्तव्यम् ॥ अस्मिन्स्थालीपाके सर्वस्याप्यङ्गस्य गोभिलेनोपदिष्टत्वात्पार्वणस्थालीपाकस्सर्वेषां वक्ष्यमाणानां चरुहोमानामाज्यहोमानाञ्च प्रकृतिभूतोऽतः पार्वणस्थालीपाकस्य सुबोधाय पदार्थक्रमो लिख्यते ॥ प्रथमं संकल्पः । विधिवदग्निस्थापनम् । प्रज्वलनम् । इध्माबर्हिषोश्च यज्ञीयपाचाणामुपकल्पनम् । ब्रह्मवरणम् । ब्रह्माऽऽसनदर्भास्तरणम् । ब्रह्मोपवेशनम् । उपविष्टे ब्रह्मण्युत्तरतः पाचासादनम् । पाचाणां वीक्षणम् । प्रोक्षणम् । परिसम्बन्धनम् । पश्चिमत उलूखलाद्यासादनम् । हविर्निर्वापः । अवहननम् । तुषविमोचनम् । तण्डुलप्रक्षालनम् । पवित्रकरणम् । तण्डुलावापः । हविश्श्रवणम् । शृतेऽभिघारणम् । उदगुद्वासनम् । प्रतिष्ठिताभिघारणम् । अग्निप्रज्वलनम् । परिस्तरणम् । बर्हिषि स्थालीपाकासादनम् । इध्माधानम् । चर्वभावेऽत्रैव पवित्रकरणम् । पवित्रानुमार्जनम् । आज्यस्थाल्यां पवित्रासादनम् । तत्राज्यावनयनम् । आज्योत्पवनम् । अग्नेरुपर्याज्यस्थाल्यधिश्रवणम् ॥ उत्तरत आज्योद्वासनम् । स्तुक्सम्मार्गः । बर्हिष्याज्या-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

२३

सादनम् । चिरुदकाञ्जलिसेचनम् । पर्युक्षणम् । आज्यभाग-
 गहोमः । प्रधानचरुहोमः । स्विष्टकृद्धोमः । व्याहृतित्रय-
 होमः । तूष्णीं समिदाधानम् । अनुपर्युक्षणम् । उदकाञ्ज-
 लिसेचनम् । यज्ञवास्तुकरणम् । वस्वाहुतिः । हविरुच्छिष्टोद्वा-
 सनम् । ब्रह्मणे हविश्शेषदानम् । हविश्शेषभोजनम् । पूर्ण-
 पाचदानम् । गोनिष्क्रयद्रव्यदानम् । चमसनिनयनम् । चम-
 सपूरणम् । वामदेव्यसामगानम् ॥ इति चरुतन्त्रपदार्थक्रमः ॥
 अथाज्यतन्त्रपदार्थक्रम उच्यते । हविर्निर्वापादिहविरुद्वासना-
 न्तं कर्म विद्यायाग्निस्थापनप्रभृत्याज्यासादनान्तपदार्थक्रमः
 पूर्ववत् । ततस्त्रिरुदकाञ्जलिसेचनम् । अनुपर्युक्षणम् ।
 व्याहृतित्रयहोमः । प्रधानाज्याहुतयः । प्रधानाज्याहुत्यनुप-
 देशे, प्रधानकर्मानुष्ठानम् । आज्येन व्याहृतित्रयहोमः ।
 तूष्णीं समिदाधानम् । कर्मवैगुण्ये, पुनर्व्याहृतिचतुष्टयहोमः ।
 पर्युक्षणादिवामदेव्यगानान्तं पदार्थक्रमः पूर्ववत् । इत्याज्यत-
 न्त्रपदार्थक्रमः ॥ इति गोभिलगृह्यसूत्रे प्रथमप्रपाठकः ॥

अथाधानमुच्यते ॥ आधानं द्विविधम् ॥ अपूर्वाधानं,
 विच्छिन्नधानं चेति । तत्रयस्य कालमाह सूचकारः । सूत्रम् ।
 “ब्रह्मचारी वेदमधीत्यान्त्यां समिधमभ्याधास्यन् । जायाया वा
 पाणिं जिघृक्षन्” ॥ अत्रेदं तात्पर्यम् । विवाहात्पूर्वं ब्रह्मचारी
 अन्त्यसमिदाधानं करिष्यन् यदाऽग्निं प्रणयति, स एकःकालः ।
 अथवा, विवाहहोमार्थं यदाऽग्निं प्रणयति, सचापरः कालः ।
 अत्राद्यपक्षस्वीकारे, आद्यमेवाग्निं यावज्जीवं धारयेत् । तच्चैव

विवाहाहुतीः कुर्यात् ॥ द्वितीयपक्षस्वीकारे, द्वितीयमेव याव-
 जीवं धारयेत् ॥ तदुक्तं सूचकता । सूचम् । “यदेवान्त्यां समि-
 धमभ्यादधाति, जायाया वा पाणिं जिघृक्षन् जुहोति, तमभि-
 संयच्छेत्” ॥ धारयेदित्यर्थः ॥ “अत्र वेचित । ‘अत्र समिदाधा-
 नाग्निं वा विवाहाग्निं वा, पूर्णाहुत्या संस्कृत्य धारयेदिति’
 वदन्ति” तन्न सम्यक्, अध्याहारे प्रमाणाभावात्, उत्तरसूचद्वय-
 विरोधाच्च । तथाहि सूचम् । “स एवास्य गृह्योऽग्निर्भवति” ।
 अस्यार्थः । अस्यान्त्यसमिदाधानाग्निर्विवाहाग्निर्वा, गृह्योऽग्निः,
 गृह्याग्निः संज्ञको भवति, एवकारेण पूर्णाहुत्यादिव्यावर्त्यते ।
 सूचम् । “तेन चैवास्य प्रातराहुतिर्हुता भवतीति” । अस्यार्थः,
 तेनैवाद्यपक्षेऽन्त्यसमिदाधानेनैव, द्वितीयपक्षे, लाजादिहोमेनैव
 वा, अस्याग्नेर्गृह्याग्नेः प्रातराहुतिः, प्रातरौपासनाहुतिर्हुता
 भवति । अत ऊर्ध्वं सायमाहुत्युपक्रमं वक्ष्यति, तस्माद्गृह्याग्नित्व-
 सिद्धये पूर्णाहुतिसंस्कारकरणे विरोधः स्पष्ट एव । कल्पतरुकारा-
 दयोप्येवमाहुः । अत्र पक्षद्वये आधानाङ्गं नान्दीश्राद्धं न पृथक्,
 समावर्त्तनविवाहाङ्गमेव नान्दीश्राद्धम् । पुनस्तृतीयाधानकाल-
 माह । सूचम् । “प्रेते वा गृहपतौ परमेष्ठिकरणम्” ॥ अस्यार्थः ।
 केनापि निमित्तेनोक्तकालद्वयेऽप्यकृताधानस्य, पितरि मृते, ए-
 कादशेऽन्दि परमेष्ठिकरणमग्न्याधानं कुर्वीत । पितरि मृते य-
 दग्न्याधानं, तज्ज्येष्ठस्य । कनिष्ठस्य तु, विभागानन्तरम् । उभय-
 साधारण्येनापरमाधानकालमाह । सूचम् । “तथा तिथिनक्षत्र-
 पर्वसमवाये” । सूचम् । “दर्शे वा पौर्णमासे वाऽग्निसमाधानं कु-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

२५

वीत" । अनयोस्तात्पर्यम् । शुभनक्षत्रयुक्तशुभतिथौ, शुभनक्षत्र-
युक्तपर्वणि वा, शुभनक्षत्रयोगाभावेऽपि, दर्शे पौर्णमास्यां वाग्नि-
मादध्यात् । आधानप्रयोगो गोभिलानुक्तत्वात्कर्मप्रदीपोक्तो
ग्राह्यः । पूर्वाक्तकालचतुष्टये प्रमादादिनाऽकृताधानश्चेदाधान-
दिने, तत्पूर्वदिने वा, श्रोत्रियांश्चतुरस्तीन्ब्राह्मणानात्मनिष्ठमेकं
वा, परिषदे नमः इत्यभ्यर्च्य प्रदक्षिणीकृत्य, तेभ्यो दक्षिणां
दत्त्वा, स्वकर्म निवेदयेत् । यथा । मम गृह्याग्न्याधानस्य सूत्रे-
क्तमुख्यकालातिक्रमान्मुख्यकालप्रभृत्येतावन्तं कालममुकसं-
ख्याकसंवत्सर-निरग्निकत्वसंजातसमस्तपापनिवर्त्तकं देशका-
लवयोवस्थाशक्त्यनुसारेण कृच्छादिप्रत्याम्नायभूतं प्रायश्चित्तं म-
दुद्देशेन यथाशास्त्रं विचार्य, मामुपदिश्य, कर्मण्यं पूतं कुर्वन्तु
भवन्त इति पृच्छेत् । ततस्ते ब्राह्मणा यजमानाद्वर्षसङ्ख्यां श्रुत्वैकै-
कस्य संवत्सरस्यापद्येकैकं प्राजापत्यकृच्छ्रमनपदि, संवत्सरा-
त्पूर्वमुपपातकसामान्यप्रायश्चित्तम्, संवत्सरादूर्ध्वं, मनुक्तत्वेमा-
सिकम्, आलस्यादिना चेत्संवत्सरादूर्ध्वं मासेपवासः, एवं
रीत्या पर्यालोच्य, संवत्सरगणनया प्राजापत्यकृच्छ्राणि,
तदशक्तौ, कृच्छ्रप्रत्याम्नायगोदानादिकं वा वदेयुः । उपवास-
दिनसंख्यया कस्याञ्चित्तिथौ संकल्प्यैककालं नित्यं हविष्या-
शनं कुर्यात् । गोनिष्क्रयद्रव्यदानपक्षे, देशकालौ संकीर्त्य, मम
मुख्यकाले गृह्याग्न्याधानातिपत्या मुख्यकालप्रभृत्येतावन्तं
कालमेतावद्वर्षनिर्ग्निकत्वसंजातपापनिवृत्तये, परिषन्निर्णीता-
मुकसंख्याकप्राजापत्यकृच्छ्रप्रत्याम्नायभूतं गोनिष्क्रयद्रव्यं ब्रा-
ह्मणेभ्यः संप्रददे । इदं प्रायश्चित्तमपूर्वाधाने । विच्छिन्ना-

धाने तु, अतीतदिनपरिगणनयाऽतीतसायंप्रातर्हाम-वैश्वदेव-ब-
 लिहरण-पिण्डपितृयज्ञ-दर्शपूर्णमासस्थालीपाक-नवयज्ञ-श्रवणा-
 कर्माश्वयुजिकर्माग्रहायणीकर्माष्टकानामकरणजनितदोषनि-
 वृत्तये, तत्तद्धोमद्रव्यं व्रीह्याज्यादिकमेतावत्परिमितं ब्राह्म-
 णेभ्यः संप्रददे, इति संकल्पपूर्वकं दद्यात् । एवं कृतप्रायश्चित्त
 आधानाधिकारी भवेत् । अथाधानप्रयोगः । अन्यसमिदाधान-
 काले, विवाहकाले च, प्रमादादिनाऽकृताधानः पूर्वोक्तशुभदि-
 वसे पर्वणि वा, गृह्याग्निं समाधास्यन् तत्पूर्वदिवसे पत्न्या सह
 कृतप्रायश्चित्तो गृह्याग्निं समाधास्ये इति संकल्प्य, प्राचीनप्र-
 वणमुदीचीनप्रवणं समं वा भूप्रदेशमुपलिप्यारत्निमात्रं समं चतु-
 रस्रं द्वादशाङ्गुलोच्छ्रितं चतुरङ्गुलविस्तृतमेखलाचययुक्तं कुण्डं
 कृत्वा केशान्वापयित्वा, स्नात्वा, नान्दीश्राद्धं विधाय, ब्रह्माणं
 वृत्वा, ब्राह्मण-राजन्य-वैश्याम्बरीषाणामन्यतमगृहादग्निमा-
 नीय शरा वे कांस्यपात्रे वा निधाय, कुण्डाग्रतः परिसमूहना-
 दिकं कृत्वा, तमग्निं स्थापयेत् । तस्मिन्नग्नौ पक्ता, मधुमांसादि-
 वर्जितं घृतक्षीरादियुक्तमन्नं पत्न्या सह भुक्तो, नवीने क्षौमे
 वाससी, अहते वाससी वा, परीधायाग्नेः पश्चाद्यजमानस्तद्वह्नि-
 णतः पत्नीचोपविशेत् । अहतवासोलक्षणमाह “शातातपः । ईष-
 द्धौ नवं श्वेतं सदृशं यन्न धारितं । अहतं तद्विजानीयात्सर्वकर्मसु
 पावनम्” ॥ अथारण्योर्होतृक्षणम् । शमीगर्भोऽशमीगर्भो वा योऽश्व-
 त्यस्तस्य या प्राच्युदीच्यूर्ध्वगा वा शाखा तस्या एकस्या
 एवारण्यद्वयं कुर्यात् । दक्षिणभागादधरा । उत्तरभागादुत्तरा ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

२७

ऊर्द्धगाथाः स्थूलत्वेऽधोभागादधरा, उत्तरेणोत्तरा । पूर्वस्याः पश्चिमभागादधरा, पूर्वोत्तरा । चतुरङ्गुलोच्छ्रिता, चतुर्विंशत्यङ्गुलदीर्घा, षडङ्गुलविस्तारा, मूलाग्रभागविभिन्नचिन्हयुक्ताधरारणिः कार्या । एवं विधैवोत्तरा । उत्तरारण्येकदेशनिर्मितमष्टाङ्गुलमितं मन्यनकाष्ठं, तदेव प्रमन्य इति चोच्यते । चाचं द्वादशाङ्गुलं मन्यनदण्ड इति यावत् । ओविली च द्वादशाङ्गुला । ओविलीनाम, मन्यनदण्डस्योपरिभागे यो लोहशङ्कुस्तदुपरि स्थापनकाष्ठम् । शणमिश्रगोत्रालनिर्मितं चिवृतं व्यामप्रमाणं नेचं, मन्यनरज्जुरिति यावत् । पात्राणां लक्षणमुक्तं स्थानीपाके । ततो ब्रह्मा, सूर्यास्तमयसमीपे यजमानाथोत्तरामरणिं प्रयच्छेदधरारणिं पत्न्यै । ततो निशायामग्निधारणं, दम्पत्योर्जागरणमग्न्यगारे शयनं वा । ततोतीतायां रात्रावग्निमुपशमय्योषःकाले नद्यादौ स्नात्वा, वस्त्रादिभिराच्छाद्य शुद्धा अपः प्रोक्षणाद्यर्थमाहरेत्ता अनुगुप्ता भवन्ति । अथ ताभिरङ्गिरग्न्यगारं कुण्डं चोपलिप्याग्नेः पश्चिमतः पूर्णाहुत्यनन्तरं क्रियमाणसायंप्रातर्होमसमाप्तिपर्यन्तं वाग्यतावुपविशेयाताम् । तच्चैवोदितेऽनुदिते वा मन्यनम् । ततो ब्रह्माऽधरारणिमादायाग्नेः पश्चादुग्रां निधाय, तच्च देवयोनिं कल्पयेत् । “गृह्यासंग्रहे” । ‘मूलादष्टाङ्गुलं त्यक्ता अग्राच्च द्वादशाङ्गुलम् । देवयोनिः स विज्ञेयस्तच्च मन्ये हुताशनः’ ॥ देवयोनावेव मन्यननियमः प्रथमाधाने, न पुनराधाने । मन्यनरज्ज्वालम्भः पत्न्याः । पत्नीवहुत्वे जन्मतो विवाहतः क्रमेण सर्वासामालम्भः । मन्यनप्रकारः “कर्मप्रदीपे । ‘यजमानः प्राङ्-

२८

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

मुख उपविश्य, मन्यनदण्डमूले उत्तरारणिनिर्मितशङ्कुं दृढं
 कृत्वा देवयेनौ निधाय, मन्यनदण्डस्थलोच्चकीलोपर्युदगग्रा-
 मोविलीं निधाय निष्कंपं स्तम्भयित्वा, पत्नीमन्यनदण्डं रज्ज्वा
 चिरावेष्ट्य, प्राच्यां यथाग्नेर्निस्सरणं भवति तथा मन्येत ।
 जातेऽग्नौ, ब्रह्मन् वरं ते ददामि । “वरश्चतुर्वर्षा गौरिति” गृह्या-
 संग्रहः । जातमग्निं कांस्यपात्रे शरावे वा निधाय, कुण्डसंस्कारं
 कुर्यात् । यथा । त्रिभिर्दर्भैः प्राञ्चामुदञ्चं वा त्रिः परिसमृद्ध्य,
 त्रिर्गोमयजलेन प्रागपवर्गमुपलिप्य, सव्यदक्षं भूमौ निधाय,
 पुष्प-फल-कुशान्यतमेन कुण्डस्य दक्षिणतो मध्यात्प्रागायतां
 द्वादशाङ्गुलां पार्थिवीं पीतवर्णां रेखां ध्यात्वास्त्रिखेत् ।

पूर्वा

अङ्गुल्यः २४

उत्तरा

दक्षिणा

५ सौम्या १२ अ०	४ ऐन्द्रीप्रादेशमात्रा अ० १०	३ प्राज्ञापत्याप्रादेश अ० १०	पार्थिवीद्वादशाङ्गुल १२
अङ्गुल्यः २४	२ आग्नेयीरेखा अङ्गुल्यः २१ पश्चिमाहुम् विहाय अ० १२	अङ्गुल्यः २४	

पश्चिमम् अङ्गुल्यः २४

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

२९

अथ, तत्पश्चिमसंलग्नमुदगायतामेकविंशत्यङ्गुलामाग्नेयीं
लोहितवर्णीं रेखामुल्लिखेत् । प्रागायतरेखाया उत्तरतः,
प्रागायते प्रादेशमात्रे उदगायतरेखासंलग्ने सप्तसप्ताङ्गुला-
न्तरिते उत्तरोत्तरे क्रमेण प्रजापतीन्द्रदेवताके कृष्णनीलवर्णे
द्वे रेखे उल्लिखेत् । पुनः, सप्ताङ्गुलान्तरितामाग्नेयीसंलग्नां
प्रागायतां द्वादशाङ्गुलमितां सोमदेवताकां शुक्लवर्णीं रेखा-
मुल्लिखेत् । उल्लेखनाद्यग्निस्थापनान्तं सव्यहस्तस्य भूमौ निधा-
नम् । ततो रेखाभ्यो मृदमुद्धृत्य, कुण्डस्यैशानेऽरतिमात्रे देशे
प्रक्षिप्यावाचीनहस्तस्थेन जलेन कुण्डं प्राक्षयेत् । एवं पञ्चभूसं-
स्काराः सर्वचाग्निप्रतिष्ठापने । ततो जातमग्निम्, भूर्भुवः
स्वरिति प्रतिष्ठापयति । ततस्तूष्णीं समिधमादधाति । तत
आज्यतन्त्रेण व्याहृतिहोमान्तेपूर्णाहुतिं जुहुयात् ॥ अथ,
भवनामानमग्निं पूजयेत् । स्रुवेण स्रुचि चिराज्यं गृहीत्वा, चतु-
र्थस्रुवेणोपायेन स्रुचं पूरयित्वा, प्रजापतिं मनसा ध्यायन्स्रुचा
जुहोति । प्रजापतय इदन्न मम । अथवा, प्रजापतये स्वाहेति
मनसोक्ता जुहोति । ततो व्याहृतिहोमाद्युपरिष्ठात्तन्त्रं समाप-
येत् । यज्ञवास्त्वन्ते, ब्रह्मन् गां ते ददामि । वासोयुगलन्ते ददा-
मि । स्वधृतं पत्नीधृतञ्च वासोयुगलन्नत्वन्यत् । त्रयस्त्रिंशत्ततो-
ऽधिकं वा ब्राह्मणान् भोजयेत् । ततस्तन्त्रेण सायंप्रातर्होमं कुर्यात् ।
प्रथमं सायं होमः । ततः प्रातर्होमः ॥ ततो नान्दीश्राद्धपूर्वकं
वैश्वदेवं बलिहरणञ्च । अत ऊर्ध्वं सायमाहुत्युपक्रमः । तत्प्र-
योगमनुपदमेव वक्ष्यामि ॥ आहरणपक्षे, अरणिप्रदानमन्यनानि

वर्जयित्वा, अन्यत्सर्वं पूर्ववत्कुर्यात् ॥ ब्राह्मणराजन्यवैश्यबहु-
याज्यम्बरीषाणामन्यतमगृह्यात्प्रातरग्निमाहृत्य स्थापयेदिति
विशेषः । पितरि मृते, एकादशेऽन्दि नान्दीश्राद्धं विनोक्तविधिना
भोजनं विधाय प्रातस्सद्य एवाधानं कुर्यात् ॥ तस्मिन्नेव दिने
सायमाहुत्युपक्रमः । द्वादशेऽन्दि सपिण्डीकरणम् । “तदुक्तं
‘कात्यायनेन’ । एतद्गृह्यपतौ प्रेते कुर्यादेकादशेऽहनि । प्रागेवैका-
दशश्राद्धं रक्ष्यो जागरणादिकम्” ॥ अन्यसमिदाधानकालिका-
धाने विशेषः । यचान्त्यसमिदाधानं स एव गृह्योऽग्निः । नान्दी-
श्राद्धं कृत्वाऽस्याग्नेर्गृह्याग्नित्वसिद्धयेऽन्त्यसमिदाधानं करिष्य
इति विशेषः । तत्कृत्वा समावर्तनं चानुष्ठाय सायमाहुत्युपक्रमं
कुर्यात् । विवाहकालिकाधाने विशेषः । यस्मिन्नग्नौ विवाहः
स एव गृह्योऽग्निः । नात्र कश्चन पूर्णाहुतिसंस्कारस्तथापि
किञ्चित्सङ्कल्पे विशेषः । भार्यात्वसिद्धये अस्याग्नेर्गृह्याग्नित्व-
सिद्धये च, विवाहहेमं करिष्ये । एवं विवाहहेमं कृत्वा
सायमाहुत्युपक्रमः ॥ अथ विच्छिन्नाधानप्रयोगः ॥ “अग्न्य-
गारं तथा श्राद्धं क्षौमाणाञ्चैव धारणम् । अवृत्तौ नैव युञ्जीत
श्चाभूते मन्यनं तथेति” परिशिष्टोक्तेः । अग्न्यगारकरणान-
न्यहृतवस्त्रधारणारणिप्रदानजागरणाग्निधारणाग्निप्रशमनानि
वर्जयेत् । अतिक्रान्तदिनपरिगणनया क्षौमद्रव्यं दत्वा,
विच्छिन्नसन्धानार्थं गृह्याग्निमाधास्ये, अथवा, पुनराधानं
करिष्ये इति सङ्कल्प्य सद्यः पूर्वारणिं मथित्वा, पूर्वायतने स्थाप-
यतीति मथिताग्न्याधाने । आहृताग्न्याधाने तु, पूर्वाक्तगृह्याद-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

३१

ग्नमाहृत्य पूर्वायतने स्थापयेत् । तत्राज्यतन्त्रेण व्याहृतिचय-
 होमान्ते, कस्तेजामिरित्यध्यायेनाग्निमुपस्थायाग्निमीड अग्न
 आयाह्यग्निभिः ३ अग्न आयाहि वीतयेतिस्त्रोऽग्निर्ज्यातिः
 पुनरुर्जा अग्निं दूतं अग्नेमृड इत्येतैर्मन्त्रैरष्टाज्याहुतीर्हुत्वा,
 पूर्णाहुत्यादिकं सर्वं पूर्ववत्समापयेत् ॥ अथोपस्थानमन्त्रप्र-
 काशस्तस्य ऋष्यादयः । कस्तेजामिरिति गोतमो गायत्र्यग्निः
 ईडेभ्यो विश्वामिचो गायत्र्यग्निः । उत्तेवृहन्तो इत्यस्य विरूपो
 गायत्र्यग्निः । पाहि नो अग्न इत्यस्य भर्गो गायत्र्यग्निः ।
 इनो राजन्निति चितस्त्रिष्टुबग्निरुद्रसूर्याः । कयान इत्युशना
 गायत्र्यग्निः । अग्न आयाहीत्यस्य भर्गो वृहत्यग्निः ।
 अच्छानः सुदीतिवृहत्यग्निः । अदाभ्यो विश्वामिचो गायत्र्य-
 ग्निः । भद्रो न इति सोम उष्णिगग्निः । अग्रे वाजस्येति
 गोतम उष्णिगग्निः । विशेषविशो व इति गोपवनः प्रथमाया
 अनुष्टुप् गायत्र्युत्तरयोरग्निः । समिद्धमिति भारद्वाजो
 जगत्यग्निः । उप त्वाऽग्निरिति गात्र्यग्निः अग्न्युपस्थाने
 विनियोगः । ^{१ २} कस्ते ^{३ १} जामिर्जनानामग्ने ^{२ ३ २ ३} कोदाश्चध्वरः । ^{२ ३ १} कोदक-
^२ स्मिन्नसि ^{३ २} श्रितः । ^२ त्वं ^{३ १} जामिर्जनानामग्ने ^{२ ३ १ २ ३ १} मिचो ^२ असि ^{३ २} प्रियः ।
^{२ ३} सखा ^{१ २ ३ १ २} सखिभ्यईड्यः । ^{१ २} यजानो ^{३ १ - २ ३} मिचावरुणा ^{१ २ ३ २} यजादेवाः ^{३ २} कृतं
^{३ २} वृहत् । ^{२ ३ २ ३ १ - २ २} आग्नयन्तिस्त्वंदम ॥ १ ॥ ^{३ १ २} ईडेभ्यो ^{३ ३ २ २} नमस्यस्तिरस्तमाः ^{३ १ - २ २} सि
^{३ २} दशतः । ^{२ ३ १ २} समग्निरिध्यते ^{३ १ २} वृषा । ^{१ २} वृषो ^{३ १ -} अग्निः ^{२ ३ २ ३ १} समिध्यतेश्चान

३२

गोभिलीयस्य कर्मप्रकाशिका ।

देववाहनः । तच्छविष्मन्त ईडते । वृषणन्त्वा वयं वृषन् वृषणः
 समिधीमहि । अग्ने दीद्यतं वृद्धत् ॥ २ ॥ उत्ते वृद्धन्ता अर्चयः
 समिधानस्य दीदिवः । अग्ने शुक्रास ईरते ॥ उप त्वा
 जुह्वा इवमम घृताची र्यंतु हयंत ॥ अग्ने हव्या जुषस्व
 नः ॥ मद्रहोतारमृत्वजं चित्रभानं विभावसुम् । अग्निमीडे
 स उश्रवत् ॥ ३ ॥ पाहि नो अग्नकया पाह्यः उरत द्विती-
 यथा । पाहि गीर्भस्तिस्तृभिर्हृज्जापते पाहि चतस्तृभिर्वसो ।
 पाहि विश्वस्माद्रक्षसो अरावणः प्रस्रम वाजेषु नोव । त्वामिद्धि
 नेदिष्ठं देवतातय आयिं न क्षामहे वृधे ॥ ४ ॥ इनोराजन्नरतिः
 समिद्धो रौद्रे दक्षाय सुषुमा अदर्शि । चिकिद्भिभाति भासा
 वृद्धतासिक्तीमेतिरुशतीमपाजन् । कृष्णां यदेनीमभिवर्यसाभू-
 ज्जनयन्योषां वृद्धतः पितुर्जाम् ऊर्द्ध भानूःसूय्यस्य स्तभायं
 दिवो वसुभिररतिर्विभाति । भद्रो भद्रया सूचमान आगा-
 त्वसारं जारो अभ्येति पश्चात् । सुप्रकेतैर्द्युभिरग्निर्वितिष्ठ-
 न्नुशद्विर्वर्णैरभिराममस्थात् ॥ ५ ॥ कयाते अग्ने अंगिर ऊर्जोन-
 पादुपस्तुतिं वराय देव मन्यवे । दाशेम कस्य मनसा यज्ञस्य
 सद्यसोयहो कदुवोच इदं नमः । अधात्वश्चि नस्करो विश्वा
 असमभ्यसुक्ष्मितीः । वाजद्रविणसो गिरः ॥ ६ ॥ अग्न आया-

गोभिलीयशृङ्गकर्मप्रकाशिका ।

३३

३ ३ ३ १ २ १- २२ ३ १ २ ३ १
 अग्निभिर्ह्यतारं त्वा वृणीमहे । आ त्वामनक्तु प्रयता हवि-
 २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २
 ष्मती यजिष्ठं बर्हिरासदे । अक्वा हि त्वा सहसः सूनो अंगिरः
 २ ३ १ २ २ २ ३ १- २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 स्तुचश्चरन्त्यध्वरे । ऊज्जीनपातं घृतकेशमीमहेऽग्निं यज्ञेषु
 ३ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २
 पूर्य्य ॥ ७ ॥ अक्वा नः शीरशोचिषं गिरा यंतु दशतं । अक्वा
 ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १- २२
 यज्ञासो नमसा पुरुवसुं पुरुप्रशस्तमृतये । अग्निः सूनुः सहसो
 ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १- २२
 जातवेदसं दानाय वार्याणां । द्वितायोभूदमृतो मर्त्येषाहोता-
 ३ १ २ ३ २ २ १ २ ३ २ ३ २ ३ १- २२
 मंद्रतमो विशि ॥ ८ ॥ अदाभ्यः पुर एता विशामग्निर्मानुषीणां
 २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २२ ३ १ २ ३ १ २ ३
 तूणी रथः सदानवः । अभि प्रयांसि वाहसा दाश्वाः अश्रोति-
 १ २ १ २ ३ १ २ ३ १- २२ ३ २ ३
 मर्त्यः । क्षयं पावक शोचिषः । साव्हान्विश्वा अभियुजः
 १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १-
 क्रतुहवानाममृक्तः । अग्निस्तुविश्रवस्तमः । भद्रो नो अग्नि-
 २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १- २२
 राहुतो भद्रारातिः सुभग भद्रा अध्वरः । भद्रा उत प्रश-
 ३ १- २२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
 स्तयः । भद्रं मनः कृणुष्व वृत्रतूय्य येनासमस्तु सासहिः ।
 १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 अव स्थिरा तनुहि भूरि शङ्खतां वने मा ते अभिष्टये ॥ १० ॥
 २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १
 अग्ने वाजस्य गोमत ईशानः सहसोयहो । अस्मे देहि
 ३ २ ३ १ २ १ २ ३ १- २२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
 जातवेदो मच्चि श्रवः । स इधानो वसुष्कविरग्निरीडेन्यो गिरा ।
 ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 रेवदस्मभ्यं पूर्वणीक दीदिहि । क्षपो राजन्नुतत्मनाग्ने वस्ता-
 ३ १- २२ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 रुतोषसः । स तिग्मजंभ रक्षसो दह प्रति । विशेषो विशेषो वो
 १ १ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३
 अतिथिं वाजयंतः पुरुप्रियं । अग्निं वो दुर्यं वचः स्तुषे शूषस्य

१ २ १- २२ ३ १ २ ३ २ ३ १
 मन्मभिः । यं जनासो हविष्मन्तो मित्रं न सर्पिरासुति । प्रश-
 २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 संति प्रशस्तिभिः । पन्थाः संजातवेदसं यो देवतात्युद्यता ।
 ३ १- २२ ३ २ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 हव्यान्त्यैरयद्विवि ॥ १२ ॥ समिद्धमग्निः समिधा गिरा गृणे शुचिं
 २ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 पावकं पुरो अध्वरे ध्रुवं । विप्रः होतारं पुरुवारमद्रुहं कवि-
 ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 सुमैरीमहे जातवेदसं । त्वां दूतमग्ने अमृतं युगे युगे हव्य-
 १ २ ३ १- २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 वाहं दधिरे पायुमीदृशम् । देवासश्च मर्त्तासश्च जागृवं विभुं
 २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
 विश्वपतिं नमसा निषेदिरे । विभूषन्नग्न उभयाः अनुव्रतादृतो-
 ३ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १- २२
 देवानां रजसी समीयसे । यत्ते धीतिः सुमतिमावृणीमहे धस्मा-
 ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 नस्त्रिवरुथः शिवो भव ॥ १३ ॥ उप त्वा जामयो गिरो देदिश-
 ३ १ २ ३ १- २२ १ २ ३ १- २२
 तीर्हविष्कृतः । वायोरनीके अस्थिरन् । यस्य त्रिधात्वृत्तं
 ३ २ ३ १- २२ १ ३ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ २ १-
 बहिस्तस्यावसंदिनं । आपश्चिन्निदधा पदं । पदं देवस्य मीदुषो-
 २२ ३ १ २ ३ १- २२ ३ २
 नाधृष्टाभिस्तृतिभिः । भद्रा सूर्य इवोपदृक् ॥ १४ ॥ इत्यर्द्धः प्रपा-
 ठकः ॥ ततोऽष्टावाज्याहुतयस्तत्र मन्वाः । अग्निमीड इति मधु-
 च्छन्दा अग्न आयाह्यग्निरिति भर्गः । अग्न आयाहि वीतय
 इत्यस्य भारद्वाजः । अग्निर्ज्यातिस्त्रयाणां प्रजापतिः । अग्निंदूत-
 इत्यस्य मेधातिथिः । अग्ने मृड इत्यस्य वामदेवः सप्तानां
 गायत्री । अग्न आयाह्यग्निरर्द्धती सर्वेषामग्निर्यदेवताऽऽज्यहोमे
 ३ १ २ ३ १ ३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ १ २
 विनियोगः ॥ अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजं । होता-
 ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २
 रश्च त्रधातमम् ॥ १ ॥ अग्न आयाह्यग्निरर्द्धातारं त्वा वृणी-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

३५

महे । आ त्वामनुक्तु प्रयता हविष्मती यजिष्ठं बर्हिंरासदे ॥ २ ॥
 अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये । निहोता सत्सि
 बर्हिषि ॥ ३ ॥ अग्निज्योतिर्ज्यातिरग्निरिन्द्रो ज्योतिर्ज्याति-
 रिन्द्रः । सूर्यो ज्योतिर्ज्यातिः सूर्यः ॥ ४ ॥ पुनरुज्जा निवर्तस्व
 पुनरग्न इषायुषा । पुनर्नः पाह्यश्चसः ॥ ५ ॥ सह रय्या निव-
 तस्वाम्ने पिन्वस्व धारया । विश्वस्सुन्या विश्वतस्परि ॥ ६ ॥
 अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं । अस्य यज्ञस्य सुक्र-
 तुं ॥ ७ ॥ अग्ने मृड महाश्चस्यय आ देवयुं जनं । इयेथ
 बर्हिंरासदे ॥ ८ ॥ अग्नय इदं न ममेतित्यागः । एभि-
 र्मन्त्रैराज्याहुत्यष्टकं हुत्वा ततः पूर्णाहुत्यादिकं पूर्ववत्सायं
 प्रातर्होमौ तन्त्रेणाधानांगभूतौ तदैव ॥ इत्याधानप्रयोगः ॥

अथ सायमारभ्यैवौपासनहोमः । तदुक्तं गोभिलेन ।
 सूचम् । “सायमाहुत्युपक्रम एवात ऊर्द्धं गृह्येऽग्नौ होमो विधी-
 यते” । अत ऊर्द्धमाधानदूर्द्धं । स्पष्टमन्यत् । तस्य प्रयोगः । सायं
 येन हविषा हूयते तेनैव हविषा प्रातर्होमो निर्वर्तनीयः ॥ अथ
 यजमानश्शुचिः प्रक्षालितपाणिपाद आचान्तः पत्न्या सह
 सूर्यास्तमायात्पूर्वमधिवृत्तसूर्ये सूर्यादयात्पूर्वमाविस्सूर्ये सा-
 यमौपासनहोमं होष्यामीति सायम्, प्रातरौपासनहोमं
 होष्यामीति प्रातस्सङ्कल्प्य, होमसमाप्तिपर्यन्तमाचमनपर्युत्त-
 णाद्यग्निपरिचर्यापयुक्ता अपः परिकल्पयेत् । समिदयं होमद्रव्यं

३६

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

जलपूर्णं चमसंचाग्नेः पश्चादासादयेत् । अथवा, सायमेवापः
 परिगृह्यताभिरेव प्रातरग्निपरिचर्यां कर्त्तव्या । अथवा, महतो-
 जलभाण्डादेवाग्निपरिचर्यार्थं ग्राह्यम् । ततस्सूर्यास्तमयात्पूर्व-
 मग्निप्रज्वलनङ्कृत्वाऽस्तमिते सायमाहुतिम्, उदयात्पूर्वं प्रज्व-
 लनङ्कृत्वा सूर्यादयात्पूर्वं सूर्यादये जाते वा प्रातराहुतिञ्जुहु-
 यात् । व्यवस्थितोऽयं विकल्पो यथारम्भङ्गेभिलसूचिणाम् । तत-
 स्तूष्णीमग्नौ समिधं प्रक्षिप्याग्निं प्रज्वाल्य तत्र तत्र विलिप्ता-
 ग्निकणान्तूष्णीं कुशैरेकीकुर्यात् । तदेव परिसमूहनम् । दक्षि-
 णजानु भूमौ संस्थाप्य चमसोदकमादायाग्नेर्दक्षिणतो निर्वर्त्ति-
 मारभ्याग्निदिक्पर्यन्तं सन्ततामुदकधारामञ्जलिना कुर्याददि-
 तेऽनुमन्यस्वेति मन्त्रेण । एवमग्नेः पश्चान्निर्वर्त्तिमारभ्य वायुदिक्-
 पर्यन्तमञ्जलिना सिञ्चेदनुमतेऽनुमन्यस्वेति मन्त्रेण । अग्रेऽक्ष-
 रतो वायुदिशमारभ्यैशानपर्यन्तमञ्जलिनोदकधारां कुर्यात्स-
 रस्वत्यनुमन्यस्वेति मन्त्रेण । एषां मंत्राणां प्रजापतिर्ऋषिरेक-
 पदागायत्रीकन्दोऽदित्यनुमतिसरस्वत्यो देवता उदकाञ्जलि-
 सेचने विनियोगः । ततोऽञ्जलिनोदकमादाय देवसवितरित्य-
 नेन मन्त्रेण सकृच्चिर्वाऽग्निं प्रदक्षिणं परिषिञ्चति । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिर्यजुस्सवितादेवताऽनुपर्युक्षणे विनियोगः । देव
 सवितः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिर्भगाय दिव्यो गन्धर्वः
 केतपूः केतन्नः पुनातु वाचस्पतिर्वाचन्नः स्वदतु । पर्युक्षणे
 विशेषः । पर्युक्षणारम्भकोटिमभ्यन्तरतोऽवसानकोटिश्च बहिः
 कुर्वन् होमीयद्रव्यं पर्युक्षणधाराया अभ्यन्तरतः कुर्वन्परिषि-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

३७

ष्वेन् । एवं सर्वत्र स्थालीपाकादिषूदकाञ्जलिचयं पर्युत्तणञ्च
 कार्यम् । भवनामानमग्निं ध्यायेत् । “तदुक्तं ‘गृह्यासङ्ग्रहे’ ।
 आवसथ्ये भवो ज्ञेयो वैश्वदेवे तु पावकः” । आवसथ्यस्यैव
 गृह्याग्निरौपासनाग्निरिति च नामान्तरमिति व्याख्यातारः ॥
 अथ तूष्णीं समिधमाधाय, चिःप्रक्षालितान् प्रगतोदकान् पाच-
 स्थान्तण्डुलान्यवान् व्रीचीन्वा गृहीत्वाऽग्नये स्वाहेति दक्षिणह-
 स्तेन मध्येऽग्नौ जुहोति । अग्नय इदं न मम । पुनरव-
 शिष्टं हविरादाय प्रजापतये स्वाहेति मनसोत्कोत्तरार्द्धपूर्वार्द्धे
 जुहोति । प्रजापतय इदं न ममेति सायम् । प्रातःकाले ।
 सूर्याय स्वाहा । सूर्यायेदं न मम । प्रजापतये स्वाहा । प्रजापतय
 इदं न ममेति विशेषः । अथवा, दध्ना पयसा यवाग्वाऽन्नेन वा
 जुहुयात् । यवाग्वा अन्नस्य पयसश्च गृह्याग्नावेव अणम् । द्रव-
 द्रव्ये स्तुवपूरितेन जुहुयात् । तदभावे, कांस्यपात्रेण चरुस्थाल्या
 वा । कठिनद्रव्यं तु, दक्षिणपाणिना जुहुयात् । व्रीह्यादिप्रमाणं
 द्वादशपर्वपूरणमाचम ॥ अथ तूष्णीं समिधमाधाय, देवस-
 वितरिति पूर्ववत्पर्युत्तणमुदकाञ्जलिसेचनञ्च कुर्यात् । तच्च
 मन्त्रविशेषः । अदितेऽन्वमःस्थाः । अनुमतेऽन्वमःस्थाः । सुर-
 स्वत्यन्वमःस्थाः । अन्यत्पूर्ववत् ॥ अथ प्रदक्षिणमग्निं परि-
 क्रम्याग्निपरिचर्यार्थं यस्मिंश्चमसे पात्रे वा जलं स्थापितं, तद्गा-
 रादहिरवनीयान्येनोदकेन चमसं प्रक्षाल्य पूरयित्वा स्वस्थाने
 निधाय, नमस्कृरान्विधाय वामदेव्यं गीत्वाऽऽचम्य ब्रह्मार्पणं
 कुर्यात् । एवं सायंप्रातर्होमो यावज्जीवं कर्त्तव्यः । प्रवासे

पत्न्या ऋत्विगादिभिर्वा कार्यं इत्यधास्तान्निरूपितम् । इत्यौ-
 पासनप्रयोगः ॥ अथोक्तप्रयोगक्रमः सुबोधाय लिख्यते ॥ तत्रादौ
 संकल्पः । प्रादुष्करणम् । परिचर्याऽर्थोदकाहरणम् । तण्डुला-
 दिहोमद्रव्यक्षालनं । अग्नौ बहुकाष्ठप्रक्षेपणम् । परिसम्ब्र-
 ह्मणम् । उदकाञ्जलिसेचनम् । पर्युत्क्षणम् । एकसमित्प्रक्षेपणम् ।
 प्रधानहोमः । पुनरेकसमित्प्रक्षेपणम् । अनुपर्युत्क्षणम् ।
 उदकाञ्जलिसेचनम् । प्रदक्षिणादि । शेषजलनिनयनं । चमस-
 पूरणम् । चमसस्थापनम् । वामदेव्यगानम् । ब्रह्मार्पणम् ।
 इति प्रयोगक्रमः ॥ गृह्योऽग्निर्नित्यो धार्यश्च । अनुगतश्चेत्स-
 द्यो मन्थ आचार्यो वा यथाऽऽरम्भम् । तत्र कात्यायनोक्तसर्व-
 प्रायश्चित्तहोमः । तत्प्रयोगः । विधिवदग्निं प्रतिष्ठाप्य तूष्णीं
 परिसम्ब्रह्माज्यं संस्कृत्य स्तुवं संमृज्य पर्युक्ष्य तूष्णीं समिध-
 माधायाज्येन, भूः स्वाहा । अग्नय इदं न मम । भुवः
 स्वाहा । वायव इदं न मम । स्वः स्वाहा । सूर्यायेदं न मम ।
 भूर्भुवः स्वः स्वाहा । प्रजापतय इदं न ममेतिष्ठुत्वा समिदा-
 धानादिशेषं समापयेत् । इदमेव प्रायश्चित्तं प्रादुष्करणका-
 लातिक्रमेऽपि कर्त्तव्यम् । अस्तमये सूर्योदये वाऽग्न्यनुगमने
 पुनराधानम् । पुनराधाने “निमित्तान्तरमप्युक्तं ‘कर्मप्रदीपे’ ।
 अरण्योः क्षयनाशाग्निदाहेष्वग्निं समाहितः । पालयेदुपशा-
 न्तेऽस्मिन् पुनराधानमिष्यते ॥ ज्येष्ठाचेद्वहुभार्यस्य अतिचारेण
 गच्छति । पुनराधानमत्रैक इच्छन्ति न तु गौतमः ॥ अरण्यो-
 रल्पमप्यङ्गं यावत्तिष्ठति पूर्वयोः । न तावत् पुनराधानमन्यार-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

३९

ख्योर्विधीयते” इति ॥ अथ समारोपणप्रकारः ॥ अयन्ते योनि-
रित्यस्य विश्वामित्रोऽग्निरनुष्टुबग्निसमारोपे विनियोगः ।
अयन्ते योनिर्ऋत्वियो यतो जातो अरोचथाः । तं जानन्नग्न
आरोह्याथानो वर्द्धया रयिम् । इति मन्त्रेण होमोत्तरमरणं
प्रताप्याग्निसमारोहं तच्च भावयेत् । समित्समारोपे । एषा ते
अग्ने समिदिति मन्त्रेण समिधं प्रताप्याग्निसमारोहं तच्च
भावयेत् । अस्य प्रजापतिरनुष्टुबग्निसमित्समारोपे विनि-
योगः । एषा ते अग्ने समित्तया वर्द्धस्व चाचप्यायस्व वर्द्धि-
षीमहि च वयमाचप्यासिषीमहि ॥ अथ प्रत्यवरोहणम् ॥
मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरग्निर्देवता प्रत्यवरोहणे विनियोगः ।
उदुध्यस्वाग्ने प्रतिजागृहि त्वमिष्टापूर्ते सःस्तुजेषामयच्च ।
अस्मिन् सधस्ये अद्युतरस्मिन्विश्वेदेवा यजमानश्च सीदत ।
अनेनारणिं निर्मथ्यायतने यथाविधि स्थापयेत् । समित्समारोपे,
अनेनैव समिधमभिमन्त्र्याहताग्नावादध्यात् ॥

अथ द्वितीयखण्डिकार्थ उच्यते ॥ “यज्ञोपवीतं कुरुते” ।
सूचन्नवतन्त्रात्मकं चिह्नं ब्रह्मग्रन्थियुक्तं सर्वदाधार्यम् । तच्च
विशेषः । शुचौ देशे प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा स्वाध्यायदिवसे पूर्वा-
ह्णे सूचं निर्माय, संहतदक्षिणहस्ताङ्गुलिचतुष्टयमध्यपर्वदेशे
षण्णवतिसंख्ययाऽऽवेष्ट्य पुनस्त्रिगुणीकृत्यापोहिष्ठेत्यादिभिरब्-
लिङ्गैर्मन्त्रैः प्रक्षाल्य, त्रिगुणीकृतं तत्सूचं वामकरतले संस्थाप्य,
दक्षिणकरतलेनोर्ध्वं नयेदेतदूर्ध्ववृत्तं भवति । पुनस्तत्त्रिगुणीकृत्य
दक्षिणकरतलेनाधोनयेदित्यधोवृत्तं भवति । ततः प्रवरानुसारेण

ग्रन्थिचययुतं पञ्चग्रन्थियुतं वा कुर्यात् । सूक्ष्मोत्पादनादिकाले
 “ध्यातव्यदेवता आह, ‘गृह्यासंग्रहकारः’ । ब्रह्मणोत्पादितं
 सूत्रं विष्णुना त्रिगुणीकृतम् । रुद्रेण च कृतो ग्रन्थिस्ताविच्या
 चाभिमन्त्रितम्” ॥ अयमभावः । सूक्ष्मोत्पादनादिकर्मसु तत्तद्देवता
 प्रतिपादकमन्त्रान् जपेद्या येदा तत्तद्देवताः । ताश्च, ओंकारोऽ-
 ग्निर्नागस्सोमः पितरः प्रजापतिर्वसव इति । धारणात्पूर्वं गायत्र्या
 दशकृत्वोऽभिमन्त्रयेत् । धारणप्रकारः । दक्षिणं बाहुमुद्धृत्य मुत्तानं
 कृत्वा तत्र यज्ञोपवीतग्रन्थिप्रदेशं संस्थाप्याधः प्रदेशे वामह-
 स्तमवाञ्छन्निधाय, वक्ष्यमाणमन्त्रेण शिरोद्वारा वामांसे प्रति-
 ष्ठापयति । दक्षिणकक्षमन्त्रवलम्बनं भवति । न नाभेरुर्ध्वं नाधः ।
 यज्ञोपवीतधारणमन्त्र उपनयने वक्ष्यते । चोरादिभिरपहृते
 विनष्टे वा, जलादौ शीघ्रमेव वस्त्रङ्कुशरज्जुं वा यज्ञोपवीतवहुत्वा,
 शीघ्रमेव कार्पासतन्तुं यथोक्तलक्षणयज्ञोपवीतं विधिवद्धारयेत् ।
 सदैव यज्ञोपवीतिना भवितव्यम् । प्राचीनावीती पितृकार्ये ।
 तस्य लक्षणम् । सव्यं बाहुमुद्धृत्य शिरोऽवधाय दक्षिणेऽसे प्रति-
 ष्ठापयति, सव्यं कक्षमन्त्रवलम्बमेवं प्राचीनावीती भवति ॥ अथा-
 चमनविधिः ॥ तत्रादौ पादौ हस्तौ प्रक्षाल्य, त्रिवारमुदकं
 ब्रह्मतीर्थेन पीत्वा, द्विरोष्ठौ परिमृज्य पादौ शिरश्चाभ्युक्ष्या-
 द्विर्नेत्रद्वयं नासापुटद्वयं कर्णद्वयं च स्पृशेत् । कर्मप्रदीपे विशेषः ।
 संहताभिस्थ्यङ्गुलीभिर्मुखमङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां नासापुटद्वयमङ्गु-
 ष्ठानामिकाभ्यां चक्षुषी, पुनस्ताभ्यां श्रोत्रे, कनिष्ठाङ्गुष्ठाभ्यां
 नाभिं, पाणितलेन हृदयं, सर्वाभिरङ्गुलीभिः शिरोऽङ्गुल्यग्रैर्बाहू

संसृशेत् । सर्वत्र दक्षिणं स्पृष्ट्वा वामं स्पृशेत् । अत्र “केचित्स्मृत्यन्तरसूचान्तरप्रतिपादिताङ्गान्तरस्पर्शनं कुर्वन्ति” तदयुक्तं । तेषु परस्परविरुद्धन्यूनाधिकाङ्गस्पर्शनस्य दर्शनात्सर्वत्र सर्वापसंहारस्याशक्यत्वात्त्वसूचेक्ताङ्गस्पर्शनमेव न्याय्यम् । गच्छन्ति-ष्ठन्द्सन्दिशो विलोकयन्नप्रणतो, नाङ्गुलीभिरुद्धृत्य, नातीत्येन, न शब्दङ्कुर्वन्नापूतमदृष्टञ्च, नैकवस्त्रो, न जानुभ्यां बहिर्हस्तौ कृत्वा, न प्राचीनावीती, न निवीती, नोष्णजलेन फेनजलेन वा, नोपानक्षौ धृत्वा, न वस्त्रेण शिरो वेष्टयित्वा, न गले बद्धवस्त्रो, न पादौ प्रसार्य चाचमेत् । आचमनानन्तरमशुचिज्ञाने पुनराचमनं कुर्यात् । ब्राह्मणो हृदयं गताः, क्षत्रियः कण्ठगता, वैश्यस्तालुगता, अप आचमेत् । यथोक्तविधिनाऽऽचमनेऽकृत उच्छिष्टो भवति । विधिवदाचमने शुद्धो भवति । सुप्ताभुक्त्वा, क्षुत्वा, स्नात्वा, पीत्वा, वस्त्रं धृत्वा, पण्यविथीकाङ्गत्वा, स्मशानङ्गत्वा, पुनराचमेत् । अन्यान्यपि निमित्तानि सूचान्तराद्ग्राह्याणि । इति द्वितीया खण्डिका । तृतीयखण्डिकायां सायम्प्रातर्होमप्रयोगः सच पूर्वमुक्तः ॥

अथ चतुर्थखण्डिकयोक्तवैश्वदेवप्रयोग उच्यते ॥ पत्न्याऽथवाऽन्यथा पाके कृते, गृहपतिः सायम्प्रातर्वैश्वदेवं कुर्यात् । ततो गृहाधिपो देशकालौ संकीर्त्य ममोपात्तसमस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं पञ्चसूनाघनिर्हरणद्वाराऽऽत्मसंस्कारार्थं च प्रातर्वैश्वदेवं करिष्य इति प्रातः । सायं वैश्वदेवं करिष्य इति सायम् । पचनाग्निं स्थण्डिले विधिवत्प्रतिष्ठापयेत् ।

गृह्याग्निश्चेन्न पञ्च भूसंस्काराः । सर्वपात्रे निवृत्ते शुचिभूतां
 पत्नीमन्यां वा भूतमिति ब्रूहीत्युक्ता तां भूतमिति वाचयित्वा,
 तदन्नमग्निसमीपमानीय गृहपतिरोमित्युच्चैः प्रतिजपित्वा तस्मै
 नमस्तन्माख्या इत्युपांशु प्रतिजपति । ततोऽग्निं प्रज्वाल्य
 तूष्णीं परिसमृद्ध्य समिधमाधायोदकाञ्जलिसेचनं पर्युक्ष्य च
 पूर्ववत्कृत्वाऽग्नेः पश्चादासादितमन्नं प्रोक्ष्य हविष्यैर्व्यञ्जनैरुप-
 सिच्य तूष्णीं समिधमाधाय हस्तेन जुहुयात् । प्रजापतये
 स्वाहेति मनसोच्चार्य मध्ये जुहोति । प्रजापतय इदं न मम ।
 अग्नये स्विष्टकृते स्वाहेत्युत्तरार्द्धपूर्वार्द्धे जुहोति । अग्नये
 स्विष्टकृत इदं न मम । ततः समिदाधानादि । अथ हुतशेषे-
 णान्नेन बलीन् हरति । तत्तत्स्थाने बलिहरणस्यासम्भवेऽग्नेः
 पश्चादेकस्मिन्देहे सूचकतानुमतं बलिहरणं कुर्यात् । “तदुक्तं
 ‘कर्मप्रदीपे’ । अथ तद्विन्यासो वृद्धिपिण्डानिवोत्तरोत्तराञ्च-
 तुरो बलीन्निदध्यादि”त्यादिना । तत्र चमसस्थं जलमादाय
 प्राक्संस्थां जलधाराम्भूमौ कृत्वा, बलिचतुष्टयपर्याप्तमन्नं
 हस्ते गृहीत्वा, पृथिव्यै नमः । वायवे नमः । विश्वेभ्यो दवेभ्यो
 नमः । प्रजापतये नम इति चतुरो बलीन् प्राक्संस्थान्निधाय
 तेषामुपरि पूर्ववज्जलं प्रक्षिपेत् । तेषामुत्तरतोऽद्भ्यो नमः ।
 ओषधिवनस्पतिभ्यो नमः । आकाशाय नमः । कामाय नम
 इति प्राक्संस्थान् चतुरो बलीन्निदध्यात् । तेषामुत्तरतो मन्यवे
 नमः । इन्द्राय नमः । वासुकये नमः । ब्रह्मणे नम इति
 चतुरो बलीन्निदध्यात् । सर्वेषामुत्तरतो रक्षोजनेभ्यो नमः । अप

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

४३

उपस्पृश्य, बलिशेषमुदकेनास्त्राय प्राचीनावीती पितृतीर्थेन
 सर्वेषां दक्षिणतः पितृभ्यस्स्वधेति बलिन्निदध्यात् । सर्वेषाम्ब-
 लीनां पृथक् पृथक् पुरस्तादपान्निनयनमुपरिष्टाच्च सेचनम् ।
 अप उपस्पृश्य कृताञ्जलिपुटोऽग्निं प्रार्थयेत् । आरोग्यमायुरै-
 श्वर्यं धीर्धृतिश्रं बलं यशः । ओजो वर्चः पशून् वीर्यं ब्रह्म
 ब्राह्मण्यमेव च ॥ सौभाग्यं कर्मसिद्धिं च कुलज्यैश्च सुकर्तृ-
 ताम् । सर्वमेतत्सर्वसालिन्द्रविणोद रिरीहि नः । ततो नित्य-
 बलिहरणानन्तरं काम्यबलिहरणं कुर्यात् । सर्वेषामुत्तरतो
 यवेभ्यो नमः । इति यवाग्रयणोत्तरं यावद्वीच्याग्रयणम् ।
 व्रीच्याग्रयणोत्तरं व्रीहिभ्यो नम इत्यायवाग्रयणम् । तथैव
 त्यागः । अनेन दीर्घायुर्भवति । स्वकर्तृकोऽयम्बलिः । प्रवा-
 सादावेतस्य लोपः । दत्तेऽन्ने कणमण्डमिश्रितजलेन रुद्रेभ्यो
 नम इति बलिं दद्यात् । स रौद्रो भवति । अयं बलिस्तु रात्रौ
 देयः । वामदेव्यगानम् । एतावान्वैश्वदेवबलिहरणप्रयोगः
 कैथुमीयानान्नातोऽधिकस्सूचान्तरोक्तो ग्राह्यः । यजमानप्र-
 वासे रोगादिना पीडिते च, ब्राह्मणद्वारा होमा बलयश्च
 कर्तव्याः । वैश्वदेवं विना दम्पत्योर्भोजनमयुक्तं भवति । यदि
 स्त्रीबालारोगिणी गर्भिणी वा स्यात्तस्या वैश्वदेवात्पूर्वं भोज-
 नं न दोषावहम् । एवम्बालवृद्धातुराणामपि पूर्वं भोजनम् । एवं
 सायंप्रातर्वैश्वदेवं यावज्जीवं कर्तव्यम् । उपवासदिनेऽपि पुरुष-
 संस्कारकत्वात् । अन्नसंस्कारस्त्वावान्तरफलम् । एककालं वैश्व-
 देवलोपेऽहोरात्रमुपवासः । कालद्वयात्यये वैश्वानरश्चरुः ।

विवाहैपासनारम्भानन्तरं वैश्वदेवारम्भः । कालान्तरे चेत्प्राय-
श्चित्तपूर्वकं वैश्वदेवारम्भः । तस्य प्रयोगः । ब्राह्मणाननुज्ञाप्य
गणेशं संपूज्य नान्दीश्राद्धं कृत्वा, देशकालौ संकीर्त्य वैश्व-
देवमारभ्ये तच्च यावज्जीवं सायंप्रातः करिष्य इति सङ्कल्प्य
वैश्वदेवं कुर्यात् । स्त्रीह सायं बलीन्धरेत्यातः पुमान् । सर्वार्थं
पक्वस्य पित्रर्थं ब्राह्मणभोजनार्थं वा पक्वस्यान्नमादाय वैश्व-
देवं कृत्वा ब्राह्मणान् भोजयेत् । स्वयञ्च भुञ्जीयात् । आद्वे
चाग्नौकरणान्ते विकिरान्ते पिण्डदानान्ते वा वैश्वदेवः ।
अग्निष्टोमादियज्ञे यजमानस्य वैश्वदेवनिवृत्तिः । एकस्मिन्काले
ब्रीहियवादीनां धान्यानां पाके, एकस्माद्गृहीत्वा सकृदेव होम-
बलिहरणं कुर्यात् । वैश्वदेवानन्तरं बहुब्राह्मणानां भोजनार्थं
पुनः पाके सति, न वैश्वदेवानुष्ठानम् । एकपाकोपजीविनां
भातपुचादीनां भोजनार्थं बहुषु मृदान्सेषु पाकेषु, गृहपति
पाकादेव वैश्वदेवं कुर्यात् । इति वैश्वदेवप्रयोगः ॥ इति चतु-
र्थीखण्डिका ॥ अथ पञ्चमषष्ठसप्तमाष्टमनवमखण्डिकाभि-
र्दर्शपौर्णमासस्थाजीपाकप्रयोग उक्तस्सचास्माभिः पूर्वमेव
वर्णितः । इति प्रथमप्रपाठकस्समाप्तः ।

अथ द्वितीयप्रपाठकः ।

तत्रादौ विवाहप्रयोग उच्यते ॥ सामवेदीयमन्त्रब्राह्मणे
पर्युक्षणमन्त्रपाठानन्तरं विवाहमन्त्राणां पाठात् । “पुण्ये नक्षत्रे
दारान्कुर्वीत” । पुण्यनक्षत्राणि ज्योतिष्शास्त्रोक्तानि । सूचक-
न्मते, उत्तरायणे शुक्लपक्षे पुण्येऽहनि मध्याह्नात् प्राग्विवाहः ।

शास्त्रान्तरोक्ततिथिवारलग्नादिकं यथासम्भवमविरोधाद्ग्राह्यम् । तत्रादौ सामुद्रिकशास्त्रविद्विरुद्धाह्य कन्याया भाविशुभाशुभं परीक्षितव्यम् । कन्यालक्षणविदामलाभेऽग्निष्टोमवेदिलाङ्गलपद्धत्यगाधजलाशयगोष्ठचतुष्पथद्यूतस्थानस्मशानोषरस्थानेभ्यः पृथक् पृथङ्मृदमादायैकैकमृदैकैकं पिण्डं कृत्वा सर्वाभ्यो मृद्भ्यः किञ्चिन्मृदमादाय नवमं पिण्डं कुर्यात् । नवपिण्डाः समानाः कर्त्तव्याः । नवसु पिण्डेषु तत्तत्स्थानपरिज्ञानाय चिन्हं कार्यम् । ततो वरोऽन्यो वा स्वहस्ते नवपिण्डान्संस्थाप्य कन्यां स्वसमीपे स्थापयेत् । तत ऋतमेव प्रथमं ऋतन्नात्येति कश्चन ऋत इयं पृथिवी श्रिता सर्वमिदमसौ भूयादिति । इतिशब्दान्तस्मचमुक्त्वा, हे लक्ष्मि, नवानामेषां पिण्डानामेकं गृहाणेति कन्यां प्रति वदेत् । अस्मिन्मन्त्रेऽसावितिपदस्थाने कन्यानामप्रयोग ऊह्यः । ततः कन्यैकं पिण्डं गृह्णाति । वेदिमृदा वा, लाङ्गलापद्धतिमृदा वा, अगाधजलाशयमृदा वा, गोष्ठमृदा वा, निर्मितं पिण्डं कन्याया गृहीतं चेत्तस्याः कन्याया उद्वाहश्शुभकरः । अवशिष्टस्थानचतुष्टयमृन्निर्मितानां चतुर्णां पिण्डानामन्यतमपिण्डग्रहणे कन्या नोद्वाह्या । “सर्वस्थानमृन्निर्मितस्य नवमपिण्डस्य ग्रहणे कन्योद्वाह्येति” केचिन्मन्यन्ते । अत्र “केचित्कन्याप्रदाननिश्चयं श्रुत्वा स्नातव्यमित्युक्ते वाचा कन्यादानमावश्यकमिति” वदन्यतस्तत्प्रयोग उच्यते । विद्याकुलशीलव्रतसम्पन्नाय कन्या देयेत्याश्वलायनोक्तेः । सर्वत्र दातुरेव प्रतिगृहीतृप्रार्थनस्य

मुख्यत्वाच्च, कन्यापिता तत्पत्नीयो वा, वरगृह्णन्त्वा वैवाहिके शुभदिवसे गणेशं सम्पूज्य वरं तत्पितादींश्च सम्पूज्य तैः प्रतिपूजितो देशकालौ संकीर्त्य करिष्यमाणोद्वाद्वाङ्गं वाग्दानं करिष्य इति सङ्कल्पः । ताम्बूलफलान्यादायामुकवेदान्तगताऽमुकशाखाध्यायिनेऽमुकगोत्रायाऽमुकशर्मणे नप्त्वेऽमुकशर्मणः पौत्रायाऽमुकशर्मणः पुत्रायाऽमुकशर्मणे वराय मदीयां कन्यां वाचा सम्प्रदद इति दद्यात् । असम्भवे पूर्ववत्कन्यापिता वाग्दानं स्वगृहे कृत्वा फलादिकं दृष्टपूर्वाय वराय प्रेषयेत् । अथ कन्यापित्रोद्वाहस्य पूर्वदिने विवाहाङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धं कर्तव्यमन्नरूपेण हिरण्यरूपेण वा । तत्प्रयोगस्त्वस्माभिरन्यत्र वक्ष्यते । वरपिताऽपि विवाहाङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धं कुर्यात् ॥ अथ विवाहदिने प्रातः कन्यामाताऽन्या वा माषान्यवान्वा जलेन पेषयित्वा तेन कल्केन सर्वाङ्गोद्धर्तनपूर्वकं कन्यां स्नापयेत् । तथा स्नापितां कन्यां ज्ञातिः पिता वा, कामवेदनेनामेत्यादिमन्त्रैर्बहूदकेन शिरसि त्रिवारमभिषिञ्चेत् । उत्तराभ्यां मन्त्राभ्यां यथा गुह्यमाज्ञावितम्भवेत् । प्रथममन्त्रेऽमुमित्यस्य स्थाने वरस्य द्वितीयान्तन्नाम वदेत् । कामवेदने इत्यादिमन्त्राणामादिमन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः प्रस्तारपङ्क्तिश्छन्दः कामो देवता द्वितीयमन्त्रस्य ज्योतिर्जगती छन्द उपस्थरूपः कामो देवता तृतीयमन्त्रस्य ज्योतिस्त्रिष्टुप्छन्द उपस्थरूपः कामो देवता कन्याऽभिषेचने विनियोगः । काम वेद ते नाम मदोनामासि समानयामुःसुरा ते अभवत् । परमत्र जन्माग्ने तपसो निर्मितोऽसि स्वाहा ॥ १ ॥ इमन्त उपस्थं मधुना सःस्तुजामि

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

४७

प्रजापतेर्मुखमेतद्द्वितीयं । तेन पुंसेभिर्भवामि सर्वानवशान्वशिन्यसि राज्ञी स्वाहा ॥ २ ॥ अग्निं क्रव्यादमकृण्वन् गुहाना स्त्रीणामुपस्यमृषयः पुराणाः । तेनाज्यमकृण्वस्त्वैशृङ्गं त्वाष्ट्रं तदधातु स्वाहा ॥ ३ ॥ अथ कन्यापिता वेदिकायां पत्न्या कन्यया च सह प्राङ्मुखो ब्राह्मणाननुज्ञाप्यासीनः कुशपविचपाणिः प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य दशानां पूर्वेषां दशानामपरेषामात्मनश्च नित्यनिरतिशयानन्दशश्वतब्रह्मलोकावाप्त्यर्थं कन्यादानाख्यमहादानं करिष्य इति सङ्कल्प्य प्रत्यङ्मुखं वरं वक्ष्यमाणमधुपर्कणासनपुष्पादिभिर्वा सम्पूज्य, कन्यां वामकरे धृत्वा दक्षिणहस्तेन दक्षिणाताम्बूलादिकं गृहीत्वा गोचादिकमुक्त्वा वरहस्ते दद्यात् । प्रत्यङ्मुखस्तिष्ठन्वरोदक्षिणमुत्तानं साङ्गुलिं कन्यायाः पाणिं देवस्यत्वेति प्रतिगृह्णीयात् । “प्राङ्मुखो दद्यादुदङ्मुखो गृह्णीयादिति” केचित् । गोचोच्चारणं यथा । अमुकगोचोद्भवायामुकशर्मणो नप्त्रेऽमुकशर्मणः पौत्रायामुकशर्मणः पुत्राय महाविष्णुस्वरूपिणेऽमुकशर्मणे वरायामुकगोचोद्भवाममुकशर्मणो नप्त्रीममुकशर्मणः पौत्रीममुकशर्मणः पुत्रीममुकनाम्नीमिमां कन्यां स्वस्त्रां सालङ्कारां श्रौतस्मार्त्तकर्मसहायिनीं प्रजापतिदेवतां सम्प्रददे । न ममेत्युक्त्वा, कन्यां कनकसम्पन्नां सर्वाभरणभूषिताम् । दास्यामि विष्णवे तुभ्यं ब्रह्मलोकजिगीषया । इतिसच्चिरण्योदकं कन्यादक्षिणहस्तश्च दद्यात् । वरः प्रतिगृह्णीयात् । देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां प्रतिगृह्णामि ।

वरुणस्त्वा नयतु देवि दक्षिणे प्रजापतये कन्यां तयामृतत्वमशीय
वधो दात्रे भूयान्मयो मच्चं प्रतिगृहीत्रे क ईदं कस्मा
अदात् कामः कामायादात् कामो दाता कामः प्रतिगृहीता
कामः समुद्रमाविशत्कामेन त्वा प्रतिगृह्णामि कामैतत्ते । इति
प्रतिग्रहमन्त्रः । अस्मिन्काले गोसुवर्णादिकं यथासंभवं
वराय दद्यात् । ततो वेदिकायाः पश्चात्प्राङ्मुखो वरो वध्वा सह
ब्राह्मणाननुज्ञाप्योपविश्य प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्य
प्रजाधर्मसम्पत्त्यर्थं स्त्रियमुद्घोष्ये, इतिसङ्कल्य स्थण्डिलं परि-
सम्बृह्योपलिप्य विधिवदुल्लिख्याधानोक्तगृहाहृतमग्निं, मथि-
ताग्निं वा, विधिवत्स्थापयेत् । अचाज्यतन्त्रम् । उपविष्टे ब्रह्म-
ण्यग्नेरुत्तरतः पात्राण्यासादयति । पात्रासादनकाले, वरपत्नीयो
ध्रुवानामपां कलशं पूरयित्वा सोदककुम्भः धृतोष्णीषोऽग्नेणाग्निं
प्रादक्षिण्येन गत्वाऽग्नेर्ब्रह्मणश्च दक्षिणत उदङ्मुखो वाग्यतोभि-
षेकपर्यन्तं तिष्ठेत् । “ध्रुवानां लक्षणं ‘गृह्यासंग्रहे’ । महानदीषु
या आपः कौप्यान्याश्च हृदेषु च । गन्धवर्णरसैर्युक्ता ध्रुवास्ता
इति निश्चयः” ॥ अन्योऽपिवरपत्नीय एवं प्रतोदहस्तस्तिष्ठेत् ।
अग्नेरुत्तरतो दर्भानास्तीर्य सुवमाज्यस्थालीमाज्यं बर्हिर्मुष्टि-
त्रयं विंशतीध्यान्यविचदर्भावनुगुप्ता अपश्चासादयति । अग्नेः
पश्चाद्दर्भानास्तीर्य शमीपत्रमिश्रांश्चतुरञ्जलिमाचान्वीनशूर्प-
स्थितास्त्राजान्दपत्पुत्रश्चासादयेत् । ततश्चरुनिर्वापं विद्यायाज्य-
संस्कारपर्यन्तं स्थालीपाकतन्त्रवत् कुर्यात् ॥ अथ यस्याः
पाणिं गृहीष्यन् भवति सशिरस्का साऽऽस्रुता भवति । ततो
वरोऽहंतं वस्त्रमादाय वधूं परिधापयति । याऽहन्तन्निति

गोभिलीययज्ञकर्मप्रकाशिका ।

४९

मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्जगतीकन्दो वस्त्रकारा देवताऽधोवस्त्र-
परिधापने विनियोगः । याऽकृन्तन्नवयन् या अतन्वत याश्च
देव्यो अन्तानमितो ततम्य । तास्वा देव्यो जरसा संव्ययं-
त्वायुष्मतीदं परिधन्स्व वासः । पुनरन्येनाहतेन वस्त्रेण यज्ञोप-
वीतवत्परिधत्तेति वधूं परिधापादेत् । परिधत्त वाससेति
मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुप्कन्दः परिधापयितारो देवता
उत्तरीयवस्त्रपरिधापने विनियोगः । परिधत्त धत्त वाससैनाऽ-
शतायुषीं कृणुत दीर्घमायुः । शतञ्च जीव शरदः सुवर्चा
वसूनिचार्ये विभृजासि जीवन् । ततोऽग्न्यगाराद्दक्षिर्वस्त्रधारणं
कृतवतीं वधूमग्न्यभिमुखीमानयन् वरस्सोमो ददन्नन्धर्वायेति
जपेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दस्सोमादयो
देवता जपे विनियोगः । सोमो ददन्नन्धर्वाय गन्धर्वा दददग्नये ।
रयिञ्च पुत्राऽश्वादादग्निर्मह्यमथो इमाम् । ततोऽग्निं प्रदक्षि-
णीकृत्याग्नेः पश्चात्संवेष्टितकटासनसमीपमानयति । यदा
दक्षिणेन पदा वधूः कटस्य पूर्वान्तं प्रवर्त्तयति तदा तां वरो
वाचयति प्र मे पतियान इति । प्र मे पतियान इति
मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्दिपाज्जगतीकन्दः पतिर्देवता पदप्रवर्त्तने
विनियोगः । प्र मे पतियानः पन्थाः कल्बतां शिवा अरिष्टा पति-
लोकां गमेयम् । वध्वाः पठनसामर्थ्याभावेवरस्स्वयं पठेत् । वरपठने
तु प्र मे इत्यस्य स्थाने प्रास्या इति पाठः । अग्नेः पश्चाद्दक्षि-
षेान्ते कटे प्राङ्मुख उपविश्य स्वदक्षिणकटप्रान्ते वधूं प्राङ्मुखी-
मुपवेशयेत् । स्त्रवं सम्मृज्य तूष्णीं समिधमाधाय पूर्ववददिते-

ऽनुमन्यत्वेत्यादिभिस्त्रिभिर्मन्त्रैरुदकाञ्जलीन्दत्वा देव सवितः
 प्रसुवेति पूर्ववत्त्रिः पर्युक्ष्य योजकनामानमग्निमाहूय स्तुवे-
 णाज्यं जुहुयात् । भूः स्वाहा । भुवः स्वाहा । स्वः स्वाहा ।
 भूर्भुवस्स्वस्वाहेति हुत्वाऽग्निरेत्विति षड्भिर्मन्त्रैस्तुवेण
 षडाज्याहुतीर्जुहोति । होमकाले वधूर्दक्षिणेन हस्तेन वरस्य
 दक्षिणांसमन्वारभते । अग्निरेत्वित्यादीनां षष्णामन्त्राणां
 प्रजापतिर्ऋषिराद्ययोरतिजगतीकन्देऽग्निर्देवता तृतीयस्य श-
 क्करीकन्दे विश्वेदेवा देवता चतुर्थस्यातिजगतीकन्देऽग्निर्देवता
 पञ्चमस्य बृहतीकन्दे यमादयो देवता षष्ठस्यात्युष्णिक्कन्दे
 वैवस्वतो देवतोद्वाद्वाज्यहोमे विनियोगः । अग्निरेतु प्रथमे
 देवताभ्यस्सोस्यै प्रजां मुञ्चतु मृत्युपाशात् । तदयश्राजा वरुणो-
 ऽनुमन्यतां यथेयस्त्री पौत्रमघन्नरोदात्स्वाहा । अग्नय इदं न
 मम । इमामग्निस्त्रायतां गार्हपत्यः प्रजामस्यै जरदष्टिं
 कृणोतु । अशून्योपस्था जीवतामस्तु माता पौत्रमानन्दमभि
 विबुध्यतामियस्वाहा । अग्नय इदं न मम । द्यौस्ते पृष्ठश्चतु
 वायुरूरू अश्विनौ च स्तनन्धयस्ते पुत्रान् सविताऽभिरक्षत्वा-
 वाससः परिधानाद्बृहस्पतिर्विश्वेदेवा अभिरक्षन्तु पश्चात्
 स्वाहा । विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं न मम । मा ते गृहेषु निशि
 घोष उत्थादन्यत्र त्वद्गुदत्यः संविशन्तु । मा त्वश्रुदत्युर
 आवधिष्ठा जीवपत्नी पतिलोके विराजपश्यन्ती प्रजाऽनुमन-
 स्यमानास्वाहा । अग्नय इदं न मम । अप्रजस्यं पौत्रमर्त्यं
 पाप्मानमुत वा अघम् । शीर्ष्णः स्रजमिवोन्मुच्य द्विषद्भ्यः

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

५९

प्रति मुञ्चामि पाशं स्वाहा । वैवस्वतायेदं न मम । परैतु
मृत्युरमृतं म आगाद्वैवस्वतो नो अभयं कृणोतु । परं मृत्यो
अनु परेहि पन्थां यच्च नो अन्य इतरो देवयानात् चक्षुष्मते
शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजाशरीरिषो मोत वीरान्
स्वाहा । वैवस्वतायेदं न मम । ततो व्यस्ताभिः समस्ताभि-
र्व्याहृतिभिराज्येन चतस्र आहुतीर्हुत्वा संहतहस्तौ वधूवरौ
सहैवोत्तिष्ठतः । ततः पतिः पत्न्याः पृष्ठतो गत्वा पत्न्या
दक्षिणत उदङ्मुखो वध्वञ्जलिङ्गृहीत्वाऽवतिष्ठते । तदा
पूर्वदिशि स्थिता वधूमाताऽथवा, वध्वा आता वा ऽग्नेः पश्चादा-
सादितलाजशूर्पं सव्यहस्तेन गृहीत्वा, वध्वा दक्षिणपादाग्रं
दक्षिणहस्तेन पूर्वमासादितेऽश्मनि स्थापयति । अश्माक्रमण-
काले वर इममश्मानमारोहेति मन्त्रं जपेत् । इममश्मानमिति
मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्-ऋन्दोऽश्मादेवता अश्माक्रमणे
विनियोगः । इममश्मानमारोहाश्मेव त्वं स्थिरा भव । द्विषन्त-
मपवाधस्व मा च त्वं द्विषतामधः । ततो माता आता वा,
सुवेणाज्यमादाय वराञ्जलौ स्थापिते वध्वञ्जलौ सकृदुपस्तीर्य,
शूर्पमन्यस्मै दत्त्वाऽञ्जलिना लाजान् सकृदवदाय तस्मिन्नञ्जलौ
निक्षिप्य पुनः सुवेणाज्यमादायाञ्जलिस्थां लाजान् द्विरभि-
घारयेद्दरश्चतुरवती चेत् । पञ्चवती चेद्द्विरुपस्तीर्य लाजान्
सकृदवदायाञ्जलावोप्य द्विरभिघारयेत् । ततो वधूर्वराञ्जलि-
मविमुञ्चती लाजान् जुहोति । होमसमये वरो मन्त्रं पठे-
दियन्नार्युपब्रूत इति । स्वाहाकारे लाजहोमः । अस्य

५२

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्जगतीकन्देऽग्निर्देवता लाजहोमे
विनियोगः । इयं नार्युपब्रूतेऽग्नौ लाजानावपन्ती । दीर्घायुर-
स्तु मे पतिश्शातं वर्षाणि जीवत्वधन्तां ज्ञातयो मम स्वाहा ।
अग्नय इदं न मम । एवं प्रथमलाजहोमं कृत्वा, बध्वञ्जलि-
मविमुञ्चन् पृष्ठतो बध्वा उत्तरतो गत्वा, ब्रह्मादीन्वाह्यतः
कृत्वाऽग्निं यज्ञाङ्गपात्राणि च प्रदक्षिणीकुर्वन् वरो बधूमग्निं
परिणयति । मन्त्रवान् ब्राह्मणः परिणयेत् । ततोऽग्नेः पश्चात्पत्नी
प्राङ्मुख्यवतिष्ठते, प्राङ्मुखो वरोऽग्निपरिणयनकाले कन्यलापि-
तृभ्य इति मन्त्रं जपेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टु-
प्कन्दः कन्या देवता कन्याया अग्निपरिणयने विनियोगः ।
कन्यलापितृभ्यः पतिलोकं पतीयमपदीक्षामयष्ट । कन्या
उत त्वया वयं धारा उदन्धा इवातिगाहेमहि द्विषः । ततः
पत्न्या दक्षिणतो गत्वाऽङ्मुखो बध्वञ्जलिमादायावतिष्ठते
पतिः प्राङ्मुखो पत्नी । पूर्ववदध्वा माता आता वा बध्वा
दक्षिणेन पदाग्रेण दृषदमाक्रामयति, पूर्ववदरोजपति । ततो
माता आता वाऽञ्जलौ पूर्ववदुपस्तीर्य लाजान् प्रक्षिप्याभिधा-
रयति । ततो बधूर्वरपठितमन्त्रान्ते लाजान् जुहुयात् । अर्यमणं
नु देवमित्यस्य प्रजापतिर्ऋषिर्ऋतीकन्देऽर्यमा देवता द्विती-
यलाजहोमे विनियोगः । अर्यमणं नु देवं कन्या अग्निमयक्ष-
त । स इमां देवो अर्यमा प्रेतो मुञ्चातु मामुत स्वाहा । अर्य-
मण इदं न मम । ततः पूर्ववदुत्तरतो गत्वा पूर्ववत्कन्यामग्निं
परिणयति । कन्यला पितृभ्य इति मन्त्रं जपेत् । अग्निं परि-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

५३

णीयाग्नेः पश्चाद्दध्वा उत्तरतोऽवस्थानम् । ततोऽनुष्टुप्पगमनाद्य-
 ज्जलिग्रहणान्तं वरः कुर्यात् । लाजग्रहणाश्माक्रमणलाजाक्षे-
 पहोमादिकं पूर्ववत् । वरस्तृतीयलाजहोममन्त्रं पठेत् ।
 पूषणन्विति मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविर्हृतीकन्दः पूषा देवता
 तृतीयलाजहोमे विनियोगः । पूषणं नु देवं कन्या अग्नि-
 मयन्त । स इमां देवः पूषा प्रेतो मुञ्चातु मामुत स्वाहा ।
 पूषण इदं न मम । ततः पूर्ववन्मन्त्रजपपूर्वकं कन्यामग्निं
 परिणीयाग्नेः पश्चात्प्राङ्मुखोवतिष्ठते वरः स्वदक्षिणतः प्राङ्मु-
 खीं वधूं स्थापयति । ततो वधूर्मात्रा दत्तं लाजशूर्पमादाय
 लाजशेषं शूर्पेण तूष्णीं जुहोति । वरस्य न मन्त्रपाठः ।
 किन्तु प्रजापतेर्मनसा ध्यानम् । ततो गृहीताञ्जलिकां वरा-
 भिमुखीमैशानीं दिशं दक्षिणादाङ्गुष्ठमुत्क्राम्य गमयत्यन्यः
 कश्चित् । सप्तभिर्मन्त्रवधूदक्षिणपादं पुरतः संस्थाप्य सव्यं
 पादं तस्य पश्चात्संस्थाप्य सप्तपदानि गच्छेत् । वर एकमिष
 इत्यादीन्सप्तमन्त्रान् सप्तपदाक्रमणे जपति । तदा पतिः पत्नीं
 ब्रूयात् मा सव्येन दक्षिणमतिक्रामेति । एकमिष इत्या-
 दीनां मन्त्राणां प्रजापतिर्हविर्विराट्कन्दो विष्णुर्देवता पादा-
 क्रमणे विनियोगः । एकमिषे विष्णुस्त्वा नयतु । द्वे ऊर्जे
 विष्णुस्त्वा नयतु । त्रीणि व्रताय विष्णुस्त्वा नयतु । चत्वारि
 मायो भवाय विष्णुस्त्वा नयतु । पञ्च पशुभ्यो विष्णुस्त्वा
 नयतु । षड्रायस्पोषाय विष्णुस्त्वा नयतु । सप्त सप्तभ्यो
 होत्राभ्यो विष्णुस्त्वा नयतु । ततस्तत्रैव सखा सप्तपदीति

जपेत् । सखा सप्तपदीति मन्त्रस्य प्रजापतिर्चर्चविर्मात्रकीप-
 ङ्गिष्कन्द आशास्यमाना देवताऽऽशासने विनियोगः । सखा
 सप्तपदी भव सख्यन्ते गमेयः सख्यन्ते मायोषाः सख्यन्ते
 मायोष्याः । ततो विवाहप्रेक्षकान्सभ्यान्वरः प्रतिमन्त्रयेत्
 सुमङ्गलीरियमिति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्चर्चपिरनुष्टुप्कन्द
 आशास्यमाना देवता प्रेक्षकप्रतिमन्त्रणे विनियोगः । सुमङ्ग-
 लीरियं वधूरिमांसमेत पश्यत । सौभाग्यमस्यै दत्त्वा याथास्तं
 विपरेत न । ततोऽग्नेर्दक्षिणतो गृहीतोदककुम्भो यो विप्रः
 स्थितस्सोऽग्निं प्रदक्षिणीकृत्य सप्तमे पदे वरस्य शिरः
 कलशोदकेनाभिषिञ्चेत् । पुनर्वधूशिरस्यभिषिञ्चेत् । अभिषे-
 ककाले समञ्जन्त्विति मन्त्रं वरः पठेत् । समापो हृदयानि
 नाविति मन्त्रलिङ्गात् । “अभिषेककर्त्ता मन्त्रं पठेत् मूर्द्धादे-
 शेऽवसिञ्चति तथेतरां समञ्जन्त्वित्येतयर्चति गोभिलोक्तेरि-
 त्यन्ये” । वधूशिरस्यभिषेकेऽपि तथा मन्त्रपाठः । समञ्जन्त्व-
 ति मन्त्रस्य प्रजापतिर्चर्चपिरनुष्टुप्कन्दो विश्वेदेवाद्या देवता मूर्-
 ङ्गाभिषेचने विनियोगः । समञ्जन्तु विश्वेदेवाः समापो हृदया-
 नि नौ । सं मातरिश्वा सं धाता समुदेष्टी दधातु नौ । प्रतो-
 दहस्तो ब्राह्मणस्सप्ताहृत्यहं वा रक्षार्थं वरमनुगच्छेत् । ततो
 वरोऽभिषिक्तायास्सप्तमपदस्थाया वध्वा दक्षिणहस्तमणिबन्ध-
 प्रदेशं सव्यहस्तेन गृहीत्वा, दक्षिणपाणिना वधूदक्षिणपाणिं
 साङ्गुष्ठमुत्तानङ्गुहीत्वा गृभ्णामि त इत्यादीन्षट् पाणिग्रहणी-
 यान्मन्त्राञ्जपति । षष्ठांमन्त्राणां प्रजापतिर्चर्चपिस्त्रिष्टुप्त्रिष्टु-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

५५

जगत्यनुष्टुबनुष्टुप्त्रिष्टुप्कन्दांसि भर्गादयो देवताः पाणिग्रहणे
 जगे विनियोगः । गृभ्णामि ते सौभगत्वाय हस्तं मया पत्या
 जरदृष्टिर्दथा सः । भगो अर्यमा सविता पुरन्धिर्मह्यं त्वादुर्गा-
 र्हपत्याय देवाः ॥ १ ॥ अघोरचक्षुरपतिघ्न्येधि शिवा पशुभ्यः
 सुमनास्सुवर्चाः । वीरसूज्जीवसूर्देवकामा स्योना शन्नो भव
 द्विपदे चतुष्पदे ॥ २ ॥ आ नः प्रजां जनयतु प्रजापतिराज-
 रसाय समनत्कर्यमा । अदुर्मंगलीः पतिलोकमाविश शन्नो
 भव द्विपदे शञ्चतुष्पदे ॥ ३ ॥ इमां त्वमिन्द्र मीद्वस्सुपुचाऽसुभगां
 कृधि । दशास्यां पुचाननाधेहि पतिमेकादशं कुरु ॥ ४ ॥
 सम्राज्ञी श्वशुरे भव सम्राज्ञी श्वश्र्वां भव । ननान्दरि सम्राज्ञी
 भव सम्राज्ञी अधि देवेषु ॥ ५ ॥ मम व्रते ते हृदयं दधातु
 मम चित्तमनुचित्तन्ते अस्तु । मम वाचमेकमना जुषस्व
 वृहस्पतिस्त्वा नियुनक्तु मह्यम् ॥ ६ ॥ ततो वरो व्याहृति-
 चतुष्टयं हुत्वा तूष्णीं समिधमाधाय, पर्युक्षणाद्युपरिष्ठात्तन्त्रं
 समापयेत् । ततो ब्रह्मणे पूर्णपाचदक्षिणां दद्यात् । तचादौ
 कन्याश्रवणे भवदेवभट्टाचार्यः । “क्लीतकैर्यवैर्माषैर्वा सुतामि-
 त्येतत्सूचे क्लीतकपदेन मसूरपरिग्रहान्मसूरयवमाषचूर्णयुक्तो-
 दकेनाश्रवणमिति” । अन्येतु “क्लीतकैः क्लिन्नकैश्चूर्णीकृत्यो-
 दकेन द्रवीकृतैरित्येतत् । कैर्यवैर्माषैर्विति व्याचख्युः” ।
 वधूं वस्त्रेण परिधाप्य बार्हिषेणान्तं कटान्तं स्थापयेदित्यत्र
 रघुनन्दनभट्टाचार्यः । “अन्तपदं समीपबोधकम्, तथा
 च कटबार्हिषेणान्तं समीपमन्तरालदेशं वधूं प्रापयेदिति”-

“अन्ये तु ‘सूत्रोपात्तमन्तमिति कर्मद्वयं विद्यायानुषङ्गेन बध्वाः कर्मकल्पनायोगादेकस्यान्तशब्दस्य वैयर्थ्याच्च, तस्मादर्चिषेणान्तं कटान्तमिति बर्चिषामग्नेः पश्चादास्तीर्णकुशानामन्तभागस्थं कटान्तभागं प्रापयेत् । तथाचास्तृतर्चिषां किञ्चिदुपरिकटान्तभागोऽस्तीति गम्यते । युक्तञ्चैतत् । अग्नेः पश्चादर्चिरास्तीर्य तन्मूले कटमास्तृणयादित्याहुः” । पूर्वा माता लाजा-
नादाय भ्राता वा बधूमाक्रामयेदश्मानं दक्षिणेन प्रपदेनेत्यत्र “केचित् ‘पूर्वमाते’त्येकं पदम् । अस्यार्थः । पूर्वदिशि स्थिता या बध्वा एव मातेति” तदपेक्षलं, सम्भवति समानाधिकरणे वैयधिकरण्येनान्वयायोगात् । तर्हि कथं? वर्यत इति चेदित्यम् ।
बह्वीनां मातृणां या प्रथमा सा पूर्वति ॥ इति विवाहप्रयोगः ॥
तत उत्तरविवाहार्थं वधूं वरं भाण्डे स्थापितमथवा समिदादौ समारोपितं विवाहाग्निञ्च शकटादिवाहने संस्थाप्य वरपत्नीया विवाहगृहस्थैशान्यां दिशि नित्यनैमित्तिककर्मतपस्स्वाध्या-
ययुक्तं ब्राह्मणगृहं, तदभावे यथासम्भवं यत्र कापि दिशि स्थितं ब्राह्मणगृहं नयेयुः । तत्र वर उल्लेखनादिपूर्वकमग्निं प्रतिष्ठाप्याज्यतन्त्रेण व्याहृतित्रयहोमान्तं कुर्यात् । वधूवरयोर्वि-
वाहाग्निमन्वारभ्य गमनम् । ब्राह्मणगृहाभावे विवाहवेद्यामेव ।
अस्मिन्यत्ने न परिसम्बूहनादिपूर्वकमग्निस्थापनमग्नेः प्रति-
ष्ठितत्वान्नात्र पृथगाज्यतन्त्रम् । “गणेष्वेकं परिसम्बूहनमिति”-
सूत्रात् । किन्तु प्रधानमेव कुर्यात् । ततोऽग्नेः पश्चादलोहित-
न्तदभावेऽन्यवर्णं वा दृषभचर्मं पूर्वशिरस्कमुत्तरलोमास्तीर्य

मोभिलीयवृहत्कर्मप्रकाशिका ।

५७

तत्र वधूं कृतमौनामुपवेशयति । आनक्षत्रदर्शनान्मूत्रपुरीषो-
त्सर्गादेरन्यत्र नोत्तिष्ठेत् । दिवा वध्वा भोजननिवृत्तिर्वरस्य
च । “तेन चैवास्य प्रातराहुतिर्हुता भवतीति” सूत्रेण विवाहाग्नौ
विवाहहोमैरेव प्रातर्होमस्य निवृत्तित्वात्सायमौपासनारम्भ-
स्यावश्यकत्वेन तदर्थं वरस्य भोजननिवृत्तिर्युक्तैव । ततो
नक्षत्रोदयं श्रुत्वा षडाज्याहुतीर्जुहोति लेखेत्यादिभिः षडभि-
र्मन्त्रैः । प्रत्याहुतिं हुतशेषाज्यविन्दून्वधूशिरसि पातयेत् ।
लेखेत्यादीनां षण्णामन्त्राणां प्रजापतिर्चरुपिरनुष्टुप्कन्दोऽभि-
धीयमाना देवता पण्यग्रहणस्याज्यहोमे विनियोगः । लेखा
संधिषु पञ्चमस्यावर्त्तेषु च यानि ते । तानि ते पूर्णाहुत्या सर्वाणि
शमयाम्यहं स्वाहा ॥ १ ॥ केशेषु यच्च पापकमीक्षिते रुदिते
च यत् । तानि ते पूर्णाहुत्या सर्वाणि शमयाम्यहं स्वाहा ॥ २ ॥
शीले यच्च पापकं भाषिते हसिते च यत् । तानि ते पूर्णाहुत्या
सर्वाणि शमयाम्यहं स्वाहा ॥ ३ ॥ आरोग्येषु च दन्तेषु
हस्तयोः पादयोश्च यत् । तानि ते पूर्णाहुत्या सर्वाणि
शमयाम्यहं स्वाहा ॥ ४ ॥ ऊर्वारूपस्ये जंघयोः सन्धानेषु च
यानि ते । तानि ते पूर्णाहुत्या सर्वाणि शमयाम्यहं स्वाहा ॥ ५ ॥
यानि कानि च घोराणि सर्वाङ्गेषु तवाभवन् । पूर्णाहुतिभि-
राज्यस्य सर्वाणि तान्यशीशमं स्वाहा ॥ ६ ॥ सर्वचाग्नय इदं
न मम । कन्याया इदं न ममेति केचित् । रात्रिविवाहपक्षे ।
आनक्षत्रोदयं वध्वा उपवेशनासम्भवात् । पूर्वविवाहे उत्तर-
तन्त्रांगव्याहृतिहोमं कृत्वा, चर्मोपवेशनं कृत्वा, सद्य एव

नक्षत्रोदयमन्यमुखाच्छ्रुत्वा, षडाज्याहुतीर्जुहेति । ततो वधूं
ध्रुवं प्रदर्शयति । हेनश्चि, ध्रुवं पश्येत्येवमुक्ते वधूध्रुवं पश्यति ।
ततस्तां ध्रुवं पश्यन्तीं वरो ध्रुवमसीति मन्त्रं वाचयेत् ॥
ध्रुवमसि ध्रुवाहं पतिकुले भूयासममुष्यासौ । सौचमन्त्रः ।
अमुष्येत्यत्र पश्यन्तस्मर्तृनाम गृह्णीयात् । असावित्यत्र
प्रथमान्तं वधूनाम गृह्णीयात् । ततो हेनश्चि, अरुन्धतीं पश्येति
वरेणोक्ते वधूररुन्धतीं पश्यात् । पश्यन्तीं तां वरो वाचयेत् ।
अरुन्धत्यसि रुद्राहमस्मि विष्णुशर्मणा लक्ष्मीरिति । अत्र
तृतीयान्तं भर्तृनाम गृह्णीयात् । ततो वरो वधूमनुमन्त्रयते
ध्रुवा द्यौरित्येतयर्चा । तच्च दक्षिणहस्तानामिकाग्रेण वधूं संस्पृ-
शन्नवलोकयन्मन्त्रं पठेत् । अस्य प्रजापतिर्हृषिरनुष्टुप्कन्दो-
ऽभिधीयमाना देवताऽनुमन्त्रणे विनियोगः । ध्रुवा द्यौर्ध्रुवा पृथिवी
ध्रुवं विश्वमिदञ्जगत् । ध्रुवासः पर्वता इमे ध्रुवा स्त्री पति-
कुले इयम् । ततो वधूर्भर्तारं नमस्करोति भर्तृगोत्रेण ।
श्रीवत्सगोत्रा लक्ष्मीरहम्भोः अभिवादयामि । आयुष्मती भव
लक्ष्मीति प्रत्युक्तिः । ततो वध्वा सह वरोऽग्नेः पश्चादुपविश्य
व्याहृतिवतुष्टयं पुनर्व्याहृतित्रयञ्च हुत्वा, तूष्णीं समिदाधान-
प्रभृतिपूर्णापाचदक्षिणानदानान्तं तत्त्वं समापेत् । “तेन चैवास्य
प्रातराहुतिर्हुता भवति । सायमाहुत्युपक्रम एवात ऊर्ध्वं गृह्येऽग्नौ
होमो विधीयत” इति सूत्रैर्विवाहहोमैरेव प्रातराहुतिनिवृत्ते-
स्सायं होमारम्भस्य चोक्तत्वात् । विवाहदिने रात्रौ लेखाहो-
मानन्तरं सायमौपासनारम्भः कर्त्तव्य एव कौथुमीयानाम् ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

५६

“तदुक्तं ‘गृह्यपरिभाषाकृद्भिः’ । यदाऽहि विवाहहोमस्तदा सायङ्काले होमारम्भः । यदा रात्रौ विवाहहोमस्तदा परेद्युस्सायङ्काले होमारम्भः” इति । शौनकोऽपि । “यस्मिन्नहि विवाहस्य सायमागम्य तस्य तु । परिवर्त्या विवाहाग्नेर्विदधीत स्वयं द्विजः ॥ १ ॥ यदि रात्रौ विवाहाग्निस्त्यन्नस्यात्तथा सति । उत्पन्नस्योत्तरस्यान्धः सायं परिचरेदमुम्” ॥ २ ॥ केचिच्चतुर्थीकर्मनन्तरं सायमौपासनारम्भं मन्यन्ते । “तदुक्तं ‘कर्मप्रदीपे’ । वैवाहिकेऽग्नौ कुर्वीत सायं प्रातस्त्वत्न्द्रितः । चतुर्थीकर्म कृत्वा तु ह्येतच्छाव्यायनेर्मतम्” ॥ १ ॥ सायंप्रातर्होमार्थं विद्वदनुज्ञा । आवयोः सायंप्रातर्होमारम्भं कर्तुं योग्यतासिद्धिरस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु । तैरनुज्ञातः पत्न्या सह प्राणानायम्य सङ्कल्पं करोति । गृह्याग्नावौपासनहोममारभ्य । तेन यावज्जीवन्तण्डुलैर्ब्रीहिभिर्यवैर्वा सायंप्रातर्होमं होष्यामि । पत्न्यर्थं पुनरेवं वदेत् । पुनर्हेशकालौ सङ्कीर्त्य सायमौपासनहोमं होष्यामिति सङ्कल्प्यौपासनहोमं कुर्यात् । तत्प्रयोगस्तूक्तः ॥ अथ दम्पती चिराचमत्तारलवणाग्निनौ मैथुनरहितौ भूमौ सह शयीयाताम् । “अचार्यमित्याहुः । आगतेष्वित्येके” । अनयोस्तात्पर्यम् । अस्मिन्नवसरे वा, विवाहार्थमागमनसमये वा, वराय मधुपर्कं दद्यात् । यदा दिवा विवाहस्तदा रात्रादेव समशनीयस्थालीपाकं कृत्वा भोजनं कुर्यात् । यदि रात्रौ दम्पत्योर्भोजनासम्भवे रात्रिविवाहवशात्तदा विवाहोत्तरदिने प्रातर्होमानन्तरं समशनीयस्थालीपाकं कुर्यात् । तस्य

६०

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

प्रयोगः । यदि गृह्याग्निस्थण्डिले तिष्ठति तदा नोस्त्रेखनादि-
 कम् । यदा भाण्डे समारोपितस्तदा स्थण्डिले उस्त्रेखनादिपूर्वकं
 भाण्डस्थोऽग्निः प्रतिष्ठापनीयः । परमेश्वरप्रीत्यर्थमनया पत्न्या
 सह समशनीयस्थालीपाकं करिष्ये । तेन परमेश्वरं प्रीणयानि ।
 पार्वणस्थालीपाकवत्पर्युक्षणान्तं कुर्यात् । चरुनिर्वापकाले
 अग्नये त्वा जुष्टन्निर्वपामि । प्रजापतये त्वा जुष्टन्निर्वपामि ।
 विश्वेभ्यो देवेभ्यस्त्वा जुष्टन्निर्वपामि । अनुमतये त्वा जुष्टन्नि-
 र्वपामि । अथोपघातहोमो नाज्यभागौ न स्विष्टकृत् ।
 चरावाज्यमानीय मेक्षणेन स्रक्चरुमवदाय जुहुयात् । अग्नये
 स्वाहा । अग्नय इदं न मम । प्रजापतये स्वाहा । प्रजापतय
 इदं न मम । विश्वेभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा । विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं न
 मम । अनुमतये स्वाहा । अनुमतय इदं न मम । ततो
 महाध्याहृतिभिराज्याहुतिचयं स्त्रुवेण कृत्वा समिदाधानादि-
 यज्ञवास्त्वन्तर्द्धर्मं कुर्यात् । होमशेषं चरुं मेक्षणेन पाचान्तरे
 गृहीत्वा दक्षिणहस्तेनाभिमृश्यान्नपाशेनेति मन्त्रचयं पठेत् ।
 मन्त्रचयस्य प्रजापतिर्हविराद्ययोरनुष्टुबन्त्यस्य द्विपाज्ञायच्यन्नं
 देवताऽन्नाभिमर्शने विनियोगः । अन्नपात्रेण मणिना प्राणसूत्रेण
 पृश्निना । बध्नामि सत्यग्रान्यना मनश्च हृदयञ्च ते । यदेतद्दृ-
 दयन्तव तदस्तु हृदयं मम । यदिदं हृदयं मम तदस्तु हृदय-
 न्तव । अन्नं प्राणस्य पङ्क्तिं शस्तेन बध्नामि त्वाऽसौ । अचासा-
 वित्येतस्य स्थाने सम्बोधनान्तं भार्या नम गृह्णीयात् । ततोऽभि-
 मन्त्रितस्याऽन्नस्यैकदेशं स्वयं भुक्त्वोच्छिष्टं पत्न्यै प्रयच्छेत् । अन्य-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

६१

दन्नं स्वयं पत्नी च तृप्तिपर्यन्तं भुक्त्वा हस्तौ पादौ च प्रक्षाल्या-
 चम्य गोदक्षिणां ब्रह्मणे दत्वा वामदेव्यगानं कुर्यात् ॥ इति समश-
 नीयस्थालीपाकप्रयोगः ॥ विवाहोत्तरदिने समशनीयपक्षे, विवा-
 हदिने रात्रावुपवाससमर्थे अन्नपाशनेति परिजपितद्विविध्य-
 मन्नं प्रथमं भुञ्जीत । यथेष्टं भुक्त्वा शेषमन्नं पत्न्यै प्रयच्छेत् ।
 अस्मिन्यक्षे द्वितीयदिने होमशेषभक्षणं भवत्येव । विवाहानन्तरं
 वधूर्भर्तृगृहगमनार्थं रथादिवाहनं यदा ऽऽरोहति, तदा वरस्सु-
 किंशुकमित्युचं पठेत् । अस्याः प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुप्-ऋन्दः
 कन्या देवता रथारोहणे विनियोगः । सुकिंशुकं शल्मलिं
 विश्वरूपं सुवर्णवर्णं सुकृतं सुचक्रम् । आरोह सूर्ये अमृतस्य
 नाभिस्थोनं पत्ये वद्धतुं कृणुष्व । ततो वरो वध्वा सह
 मार्गगमनसमये मार्गस्थचतुष्पथनदीसिंहव्याघ्रचोरादिभययु-
 क्तस्थानानि, महावृक्षान्, श्मशानञ्च दृष्ट्वा माविदन्नित्येत-
 न्मन्त्रं जपेत् । माविदन्निति मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्-ऋन्द
 आशास्यमाना देवता चतुष्पथाद्यनुमन्त्रणे विनियोगः । मावि-
 दन् परिपन्थिनो य आसीदन्ति दम्पती । सुगेभिर्दुर्गमती
 तामपद्रान्त्वरतयः । ततो मार्गे रथचक्रस्य भङ्गे, योक्तादिव-
 न्धस्याश्वादेर्वा विमोक्षे, यानस्य विपर्यासे वा, चोरव्याघ्रादिनि-
 मित्तवशात्संप्राप्तास्त्वापत्सु वैपासनाग्निं समिद्धिः प्रज्वाल्या-
 ज्यसंस्कारं कृत्वा पर्युक्ष्य व्याहृतिचतुष्टयं हुत्वा पुनस्तूष्णीं
 समिदाधानं कृत्वा पर्युक्षणमुदकाज्जलिसेचनञ्च कृत्वा
 हुतशेषाज्येनान्यरथचक्रादिद्रव्यमानीयाभ्यञ्जेत् यर्क्षतेचिदिति

मन्त्रेण । य ऋतेति मन्त्रस्य मेधातिथिर्ऋषिर्हृत्तीक्ष्ण इन्द्रो
 देवताऽभ्यञ्जने विनियोगः । य ऋते चिद्भिः^{२ ३ १}श्रिषः^{२ ३ १ २ ३ २} पुरा
 जचुभ्य आहूदः । सन्धाता सन्धिं^{३ १ २ ३ १ २} मघवा^{१ २ ३ २ ३ १ २} पुरुवसुर्निष्कृता^{३ २ ३ १ २ ३ २}
^{१ २ ३ १ २}विहृतं पुनः । अभ्यक्तं संयोजयेत् । ततो वामदेव्यगानम् ।
 अयं प्रायश्चित्तहोमो रथादिवाहनादवरुह्य भूमावेव कर्त्तव्यः ।
 ततो वध्वा सह वरो यानमारुह्य गच्छेत् । ततो गृहसमीपे
 आगतं यानं ज्ञात्वा वरो वामदेव्यङ्गायेत् । ततोऽन्याः
 पतिपुत्रर्शलस्मृन्ना ब्राह्मण्यो यानादधूमवतार्य गृहे वृषभ-
 चर्मण्युपवेशयेयुः । उपवेशनसमये वर इह गावः प्रजायध्वमिति
 मन्त्रं पठेत् । मन्त्रान्ते उपवेशनम् । इह गाव इति मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्द आशास्यमाना देवतोपवेशने विनि-
 योगः । इह गावः प्रजायध्वमिहाश्वा इह पूरुषाः । इहे
 सहस्रदक्षिणोपि पूषा निषीदतु ॥ १ ॥ ततस्ता एव ब्राह्मण्य
 उपविष्टाया वध्वा उत्सङ्गे लूडाकर्मरहितं कुमारं स्थापयेयुः ।
 ततः कुमारोज्जलौ कमलबीजान्यन्यानि फलानि वा क्षिपेयुः ।
 ततः कुमारमुत्थाप्य संनिधावुपवेशयेत् । ततो वरो वध्वा सह
 धृतिहोमं करिष्ये । इति सङ्कल्प्य विवाहाग्निं प्रतिष्ठाप्याज्य-
 तन्त्रेण व्याहृतित्रयहोमान्तं कृत्वा, इहधृतिरित्यादिभिरष्टा-
 वाज्याहुतीर्जुहोति । धृतिनाम्नोऽग्नेराह्वानम् । एषां मन्त्राणां
 प्रजापतिर्ऋषिर्हृत्तीक्ष्णः कन्या देवता होमे विनियोगः । इह
 धृतिस्त्वाहा । इह स्वधृतिस्त्वाहा । इह रन्तिस्त्वाहा । इह
 रमस्व स्त्वाहा । मयि धृतिस्त्वाहा । मयि स्वधृतिस्त्वाहा ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

६३

मयि रमस्वाहा । मयि रमस्व स्वाहा । सर्वत्र कन्याया
 इदं न मम । पुनर्व्याहृतित्रयं हुत्वा पुनर्व्याहृतित्रयञ्च हुत्वा
 तूष्णीं समिधाधानादियज्ञवास्त्वन्तं कर्म कृत्वा ब्रह्मणे दक्षिणां
 दत्त्वा गुर्वादीनभिवाद्य वामदेव्यगानं कुर्यात् । “केचित्तु
 तूष्णीं समिधमाधाय गुरुमातृपित्रादीनभिवाद्यानुग्रह्युत्तणादि-
 तन्त्रशेषं परिसमाप्य वामदेव्यगानमिति मन्यन्ते” ॥ इति
 धृतिहोमप्रयोगः ॥

अथ चतुर्थी कर्मप्रयोग उच्यते । अत्र शिखिना-
 माग्निमाह्वयेत् । विवाहादिवसाच्चतुर्थी या तिथिस्सा चतुर्थी,
 चतुर्थदिनमिति यावत् । तस्मिन्दिने प्रातः प्राणानायम्य
 देशकालौ संकीर्त्यास्याः पत्न्या अन्नक्षम्यादिदोषापनुत्यर्थं
 प्रायश्चित्ताज्याहुतीर्होष्यामीति संकल्प्य, गृह्याग्नावाज्यतन्त्रेण
 व्याहृतित्रयहोमान्तेऽग्ने प्रायश्चित्तेत्याग्निविंशतिमन्त्रैरा-
 ज्याहुतीर्हुत्वाऽग्नेरुत्तरतः संस्थापिते जलपात्रे प्रत्याहुतिशेषं
 घृतविन्दुमवनयेत् । सर्वेषां मन्त्राणां प्रजापतिश्चरिष्यजुरग्निर्वायु-
 श्चन्द्रमासूर्यस्तत्समष्टिश्च देवता प्रायश्चित्ताज्यहोमे विनि-
 योगः ॥ अग्ने प्रायश्चित्ते त्वं देवानां प्रायश्चित्तिरसि ब्राह्म-
 णस्त्वा नाथकाम उपधावामि यास्याः पापी लक्ष्मीस्तामस्या
 अपजहि स्वाहा । अग्नय इदं न मम । एवं वायो प्रायश्चित्ते,
 सर्वाऽप्यवशिष्टमन्त्रः पूर्ववत् । वायव इदं न मम । चन्द्र
 प्रायश्चित्ते० अपजहि स्वाहा । चन्द्रायेदं न मम । सूर्य
 प्रायश्चित्ते० अपजहि स्वाहा । सूर्यायेदं न मम । अग्नि-

वायुचन्द्रसूर्याः प्रायश्चित्तयो यूयं देवानां प्रायश्चित्तयस्स्य
 ब्राह्मणो वो नाथकाम उपधावामि यास्याः पापी लक्ष्मीस्त-
 नूस्तामस्या अपहत स्वाहा । अग्निवायुचन्द्रसूर्येभ्य इदं न
 मम । इति प्रथमपञ्चकम् । द्वितीये पञ्चके पूर्वाक्तेषु पञ्चसु
 मन्त्रेषु, पापी लक्ष्मीरिति पदद्वयस्थाने पतिघ्नीति पदं पठित्वा,
 पञ्च होमाः कर्त्तव्याः । एवं तृतीयपञ्चके । अपुञ्या इति
 पठित्वा पञ्च होमाः । एवं चतुर्थपञ्चके अपसव्येति पदं पठित्वा
 पञ्च होमाः । ततो व्याहृतिहोमाद्युपरिष्ठात्तन्त्रं पूर्णपाच-
 दक्षिणादानान्तं परिसमाप्य, प्रदक्षिणनमस्कारं कृत्वा वामदेव्यं
 गायेत् । ततस्सम्पाताज्ययुक्तजलेन वधूं सर्वाङ्गमभ्यज्योद्वर्त्तयित्वा
 स्नापयन्त्यन्याः ॥ इति चतुर्थीकर्मप्रयोगः ॥ विवाहे सर्वेषु
 होमेषु पूर्णाहुतिनिषेधः क्वचिद्दृश्यते । “विवाहे व्रतबन्धे च
 शालायां क्षैलकर्मणि । गर्भाधानादि संस्कारे पूर्णहोमन्न
 कारयेत्” । विवाहानन्तरमागामिपौर्णमास्यां दर्शपौर्णमासस्था-
 लीपाकारम्भः । पौर्णमास्यां प्रातरौपासनं कृत्वा ब्राह्मणाननुज्ञा-
 प्याभ्युदयिकश्राद्धं कुर्यात् । दर्शपौर्णमासस्थालीपाकावारप्ये,
 यावज्जीवं करिष्ये । नाचान्वारम्भणीयस्थालीपाकः सूचकता-
 ऽनुक्तत्वात् । पश्चात्पौर्णमासस्थालीपाकं कुर्यात् । वैश्वदेवं
 पुण्ये नक्षत्रे तावदारभ्याह्वरहः सायम्प्रातः कुर्यात् ॥

अथ गर्भाधानप्रयोगः ॥ यदा भार्या ऋतुमतीस्यात्स्नातायां
 षोडशदिनादर्वाक् पुण्ये नक्षत्रे गर्भाधानं कुर्यात् । नाचोदग-
 यनपूर्वपक्षापेक्षा, ऋतोरनियतकालत्वात् । कालविलम्बे प्राय-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

६५

श्चित्तश्रवणाच्च । गर्भाधानदिने प्रातर्गर्भाधानकर्माङ्गाभ्युदयिक-
 श्राद्धं वक्ष्यमाणविधिना कुर्यात् । ब्राह्मणाननुज्ञाप्य गणेशञ्च स-
 म्पूज्य, देशकालौ संकीर्त्य प्रतिगर्भसंस्कारायास्यामुत्पत्त्यमाना
 पत्यबीजगर्भसमुद्भवपापनिवृत्त्यर्थमिमां धर्मपत्नीं गर्भाधानकर्म-
 णा संस्कारिष्यामीति सङ्कल्प्य, मारुतनामगृह्याग्निं विधिवत्सं-
 स्थाप्याज्यतन्त्रेण व्याहृतिहोमान्तं कृत्वा, मनसा मन्त्रेणोप-
 स्थाभिमर्शनं विभाव्योपरिष्ठात्तन्त्रं समापयेत् । नाचपूर्णाहुतिः ।
 पुनराचौ द्वितीययामे दक्षिणेन पाणिनोपस्थमभिमृशेत् ।
 विष्णुर्योनिं कल्पयतु, गर्भं धेहि सिनीवालीति चरगभ्याम् ।
 द्वयोर्मन्त्रयोः प्रजापतिर्चरिषिरनुष्टुप्कन्दो विष्णवादयो देवता
 उपस्थाभिमर्शने विनियोगः । विष्णुर्योनिं कल्पयतु त्वष्टा
 रूपाणि पिश्रतु । आसिंचतु प्रजापतिर्धाता गर्भं दधातु
 ते ॥ १ ॥ गर्भं धेहि सिनीवालि गर्भं धेहि सरस्वति । गर्भं
 ते अश्विनौ देवावाधत्तां पुष्करस्त्रजौ ॥ २ ॥ ततो यथाशास्त्रं
 यथारुचि तथा ग्राम्यधर्मः कार्यः ॥ इति गर्भाधानप्रयोगः ॥

अथ पुंसवनप्रयोगः ॥ तृतीयस्य गर्भमासस्य प्रथमतृती-
 यभागे यत्पुण्यमहस्तत्र प्रातरेव पुंसवनं कुर्यात् । यद्युक्तका-
 लातिपत्तिस्स्यात्तर्हि सर्वप्रायश्चित्ताहुतिं कृत्वा तत् कुर्यात् ।
 इदं च प्रायश्चित्तमुपनयनादधः । “तदुक्तं ‘कर्मप्रदीपे’ । देवतानां
 विपर्यासे जुहोतिषु कथं ? भवेत् । सर्वप्रायश्चित्तं हुत्वा क्रमेण
 जुहुयात्पुनः ॥ १ ॥ संस्कारा अतिपत्येरनुक्तकाले कथञ्चन ।
 हुत्वैतदेव कर्तव्या ये तूपनयनादधः” ॥ २ ॥ उपनयनस्योक्त-

६६

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

कालातिपत्तौ ब्रात्यस्तोमादिकं स्मृत्युक्तं प्रायश्चित्तं द्रष्टव्यम् ।
उदगग्रेषु दर्भेषूपविश्य घटोदकेन सशिरस्काऽऽसृता भवति ।
ततो यजमानः पत्न्या सह प्रातर्होमं विधाय पुंसवनकर्माङ्गा-
भ्युदयिकश्राद्धं पूर्वदिने न कृतं चेत्पुंसवनदिने कुर्यात् । ततः
प्रातरेव ब्राह्मणाननुज्ञाप्य, प्राङ्मुख उपविश्योदगग्रेषु दर्भेषु
स्वदक्षिणभागे प्राङ्मुखीं पत्नीमुपवेशयति । एवमेवोपवेशनं पत्न्या
स्सर्वत्र कर्मसु । विशेषवचनादन्यत्रापि । ततो देशकालौ-
संकीर्त्यास्यां भार्यायां जनिष्यमाणगर्भाणां वैजिकगार्भिकदो-
षापनुत्तये इमां मम पत्नीं पुंसवनकर्मणा संस्कारिष्यामीति
संकल्प्य स्वपुरतः संस्कृते स्थण्डिले गृह्णाग्निं संस्थाप्याज्य-
तन्त्रेण पत्न्या सह व्याहृतित्रयहोमान्तं कुर्यात् । अत्र
चन्द्रमसमग्निमावाहयेत् । ततोऽग्नेः पश्चादुपविष्टायाः पत्न्याः
पृष्ठतः पतिः प्राङ्मुखस्तिष्ठन्दक्षिणहस्तेन पत्नीदक्षिणमंसं
तूष्णीमन्वभिमृश्य पुमांसौ मित्रावरुणवित्येतयर्चा वस्त्रा-
दिभिराच्छादितं पत्न्या नाभिदेशमभिमृशेत् । अस्य मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो मित्रावरुणादयो देवता नाभिस्पर्शने-
विनियोगः । पुमांसौ मित्रावरुणौ पुमांसावश्विनावुभौ ।
पुमानग्निश्च वायुश्च पुमान् गर्भस्तवोदरे ॥ १ ॥ ततो व्याह-
तित्रयहोमादिवामदेव्यगानान्तं कुर्यात् । पुनस्तस्मिन्नेव दिने
शुक्लाख्यमपरं पुंसवनकर्म कुर्यात् । दिनान्तरे चेन्नान्दी-
मुखश्राद्धं पुनः कुर्यात् । एकस्मिन्दिने चेत्पुंसवनदयाङ्गं
सकृन्नान्दीश्राद्धमुभयोरदौ कुर्यात् । अथ पतिरेकविंशति-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

६७

संख्याकान्माषान् यवान्वा परिगृह्य, न्यग्रोधसमीपं गत्वा,
यद्यसि सौमी सोमायत्वेत्यादिमन्त्रान्ते वटस्वामिने यवा-
न्माषान्वा दत्वा, तद्भावे वटमूले वा संस्थाप्य, वटस्थेशान
दिग्गतशाखाग्रस्थितमुभयतः फलं कीटाद्यदूषितमम्लानं शुङ्गा-
ख्यम्मुकुलितपल्लवमोषधयस्सुमनस इत्युत्थाप्य यन्त्रियतृणैर्वष्ट-
यित्वा गृहमानीयाकाशस्थाने स्थापयेत् । सप्तानां प्रजापति-
र्चर्षिर्यजुश्शुङ्गा देवता शुङ्गापरिक्रयणे विनियोगः । ओषध-
यस्सुमनस इत्यस्य प्रजापतिर्चर्षिर्यजुरोषधयो देवताशुङ्गे-
त्थापने विनियोगः । यद्यसि सौमी सोमाय त्वा राज्ञे
परिक्रीणामि ॥ १ ॥ यद्यसि वारुणी वरुणाय त्वा राज्ञे
परिक्रीणामि ॥ २ ॥ यद्यसि वसुभ्यो वसुभ्यस्त्वा परिक्री-
णामि ॥ ३ ॥ यद्यसि रुद्रेभ्यो रुद्रेभ्यस्त्वा परिक्रीणामि ॥ ४ ॥
यद्यस्यादित्येभ्य आदित्येभ्यस्त्वा परिक्रीणामि ॥ ५ ॥ यद्यसि
मरुद्भ्यो मरुद्भ्यस्त्वा परिक्रीणामि ॥ ६ ॥ यद्यसि विश्वेभ्यो दे-
वेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यस्त्वा परिक्रीणामि ॥ ७ ॥ ओषधयस्सुमनसो
भूत्वाऽस्यां वीर्यसमाधत्तेयं कर्म करिष्यतीति । इतिशब्दान्तो
मन्त्रः । ततः सशिरस्कस्तातया पत्न्या सह ब्राह्मणाननुज्ञाप्य
पुंसवनवत्संकल्पं कुर्यात् । तत औपासनाग्निं संस्थाप्याज्य-
तन्त्रेण ब्रह्मासनास्तरणादिव्याहृतिचयहोमान्तं कुर्यात् ।
अथ शोभननामानमग्निमाह्वयेत् । ततो ब्रह्मचार्यनधीतवेदो
ब्राह्मणः, पतिव्रता कुमारी वा, ऽग्नेरुत्तरत आसादितहृषदं
प्रक्षाल्य, तत्र पूर्वमाहूतां शुङ्गां संस्थाप्य दृषत्पुत्रं हस्ते

६८

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

गृहीत्वा तेनोद्धृत्य पेषणं कुर्यात् । ततोऽग्नेः पश्चादुदगग्रेषु दर्भेषु प्राक्शिरस्त्वामुत्तानां पत्नीमुपवेशयति । ततः पत्न्याः पश्चात्पतिरिस्थित्वा शुङ्गां दक्षिणहस्ताङ्गुष्ठानामिकाभ्यामभिसंगृह्य, पत्न्या दक्षिणनासिकारन्ध्रे शुङ्गारसमवनयेत्पुमानग्निरित्येतयर्चा । अस्याः प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दोऽग्न्यादयो देवता शुङ्गारसावनयने विनियोगः । पुमानग्निः पुमानिन्द्रः पुमान्देवो बृहस्पतिः । पुमांसं पुत्रं विन्दस्व तं पुमाननुजायताम् । ततस्तामुत्थाप्य व्याहृतिचयं हुत्वोपरिष्ठात्तन्त्रं समापयेत् । इत्यपरंपुंसवनप्रयोगः ॥

अथ सीमन्तोन्नयनप्रयोगः । अत्र सूचम् । “प्रथमगर्भे चतुर्थे मासि षष्ठेऽष्टमे वा” । सूचोक्तान्यतममासे पूर्वपक्षे पुण्ये नक्षत्रे तत्करिष्यन् पूर्वदिने तद्दिने वा, तदङ्गमाभ्युदयिकआहुं कुर्यात् । प्रातरुदगग्रेषु दर्भेषूपविश्य चतुर्भिः कलशैराक्षुता भवति । पत्न्या सह प्रातरौपासनं कृत्वा ब्राह्मणाननुज्ञाप्य पवित्रपाणिः प्राणानायम्य संकल्पं करोति । तद्यथा । अस्यां भार्यायां जनिष्यमाणगर्भाणां बैजिकगार्भिकदोषापनुत्तये इमां मम पत्नीं सीमन्तोन्नयनकर्मणा संस्करिष्यामि । तत औपासनागनावाज्यतन्त्रेण व्याहृतिहोमान्तं कुर्यात् । पात्रप्रयोगे विशेषः । अग्नेरुत्तरतः प्रकृतिवत्सुवाज्यस्थाल्यादिकमासाद्य चतुरादियुग्मफलयुतौ दुग्धरनीलस्तवकं नूतनतन्तुग्रंथितं, तिस्रो दर्भपिञ्जली, सूचकर्तनलोद्दशलाकां, त्रिष्वेतां शललीं, तिलमिश्रिततण्डुलांश्चासादयेत् । कर्मकालेऽग्नेः पश्चादुदगग्रेषु

गोभिलीयचक्रकर्मप्रकाशिका ।

६९

दर्भेषु भर्तुर्दक्षिणतः प्राङ्मुख्युपविशति । द्विः प्रक्षालितांस्ति-
 लमिश्रिततण्डुलान्निर्वापरक्षितानग्नौ अपयित्वाऽग्नेरुत्तरत
 आसादयेत् । अत्र मङ्गलाभिधोऽग्निः । ततो व्याहृतिहोमान्ते-
 ऽग्नेः पश्चात्पतिस्तिष्ठन् पूर्वमासादितमौदुम्बरशलाटुग्रन्थमय-
 म्बुर्जावतो वृक्ष इतिमन्त्रेण पत्न्याः कण्ठ आबध्नाति । अस्य
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्द उदुम्बरो देवतौदुम्बरशला-
 टुग्रन्थिवन्धने विनियोगः । अथम्बुर्जावतो वृक्ष ऊर्जाव
 फलिनी भव । पर्णं वनस्पते नु त्वाऽनु त्वा सूयताश्रयिः ॥ १ ॥
 ततस्तस्मिन्नेव स्थाने पतिर्दर्भपिञ्जलीस्समादाय भूरिति मन्त्रेण
 प्रथमं सीमन्तमूर्ध्वं नयति । ताभिरेव पिञ्जलीभिर्भुवरिति
 द्वितीयं, स्वरिति तृतीयम् । व्याहृतीनामृषिर्ऋन्दोदेवताः
 प्रसिद्धाः । पुनश्शरं वीरतराख्यतरुविशेषं वाऽऽदाय सीमन्तमूर्ध्व-
 मुन्नयति येनादितेरितिमन्त्रेण । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋ-
 षिरनुष्टुप्कन्दः प्रजापतिर्देवता सीमन्तोन्नयने विनियोगः ।
 येनादितेस्सीमानं नयति प्रजापतिर्महते सौभगाय । तेनाह-
 मस्यै सीमानं नयामि प्रजामस्यै जरदृष्टिं कृणोमि ॥ १ ॥ तत
 स्सूचकर्त्तनलोहमयशलाकया राकामहमितिमन्त्रेण सीमन्त-
 मुन्नयति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो राका
 देवता सीमन्तोन्नयने विनियोगः । राकामहःसुहवाःसुष्टुती
 हुवे शृणोतु नस्सुभगा बोधतु त्मना । सीव्यत्वपस्सूच्या
 क्खिद्यमानया ददातु वीरशतदायु मुख्यम् ॥ १ ॥ ततस्त्रिस्थान-
 श्वेतया शलल्या सीमन्तमुन्नयति यास्ते राक इतिमन्त्रेण ।

अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिरनुष्टुप्कन्दो राका देवता सीमन्तोन्नयने विनियोगः । यास्ते राके समतयस्सुपेशसो याभिर्ददासि दाशुषे वसूनि । ताभिर्ना अद्य सुमना उपागच्छि सहस्रपोषस्सुभगे रराणा ॥ १ ॥ एकैकेन द्रव्येण सीमन्तमुन्नीय तन्निरस्थाप उपस्पृश्यान्त्येन सीमन्तमुन्नयेत् । अथ कृशरस्थालीपाकमादाय तच्चावेक्षणयोग्यं घृतमवसिच्य तं पत्नीं प्रदर्शयेत् । पतिस्स्थालीपाकघृतं पश्यन्तीं पत्नीं किं ? पश्यसीति पृष्ट्वा प्रजां पशून् सौभाग्यं मच्चं दीर्घायुष्वं पत्युरिति पत्नीं वाचयेत् । नात्र कन्दो यजुष्ट्वात् । विनियोगः प्रसिद्धः । येन मन्त्रेण यत्कर्म क्रियते तस्य तच्च विनियोगो न्याय्यः । ततो ऽवेक्षितचरोर्भोजनं मेक्षणेन पाचान्तरे उद्धृत्य पत्नीं कुर्यात् । भोजनसमये वीरसूत्वं जीवसूत्वं पत्नी त्वं भवेति मङ्गलगिरोऽन्या ब्राह्मण्यो वदेयुः । ततो व्याहृतित्रयहोमादितन्त्रशेषं समापयेत् । “केचित्तु तन्त्रपरिसमाप्त्यनन्तरं पत्या कृशरचरुभक्षणं कार्यं, कर्ममध्ये भोजनाप्रसक्तेर्दुतशेषाभावाच्चेति वदन्ति” । एतच्च सीमन्तोन्नयनं प्रथमगर्भं, उत ? द्वितीयगर्भादावपि । “अत्र वदन्ति ‘प्रतिगर्भमावर्त्तनीयमेतत्’ । अन्यथा गौतमादिभिः प्रतिपुरुषं परिगणितगर्भाधानाद्यष्टाचत्वारिंशत्संस्कारविरोधापत्तेः” । परे तु, ‘न तत्प्रतिगर्भमावर्त्तनीयं’ “सीमन्तकरणं प्रथमे गर्भे” इति गोभिलाचार्यैस्सूचितत्वात् । नच द्वितीयापत्यादेस्संस्कारन्यूनतेति शङ्कनीयम् । गर्भपाचसंस्कारेण तच्च जातानामपत्यानामपि

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

७१

संस्कृतत्वात् । “यत्तु सीमन्तकरणं प्रथमे गर्भे” इति सूच-
कदुक्त्या गर्भाधानपुंसवनयोः प्रतिगर्भमावृत्तिरिति तन्न ।
तयोरपि पाचसंस्कारकत्वात् । अत एव गर्भाधाने दक्षिणेन
पाणिनोपस्थमभिमृशेदित्युक्तः पाचसंस्कारस्सङ्गच्छते “भट्ट-
नारायणादयोऽपि ‘सकृत्संस्कृते स्त्रीद्रव्ये यो यो गर्भं
उत्पद्यते स संस्कृतो भवति तस्मात्सकृदेव स्याद्गर्भाधानसंस्कारो
नतु प्रतिगर्भमिति’ । एवं पुंसवनसीमन्तोन्नयनयोरपि द्रष्टव्य-
मित्याहुः” । तच्च प्रमाणवचनानि तत्रैव द्रष्टव्यानि ग्रन्थविस्त-
रभयान्नोच्यन्तेऽस्माभिः ॥ इति सीमन्तकरणप्रयोगः ॥

अथ सोष्यन्तीहोमः ॥ यदि पत्न्यासन्नप्रसवोदरपीडा-
युक्ता भवेत्तज्ज्ञात्वा शीघ्रं सुखप्रसवार्थं पत्या होमः कार्य्यः ।
योनिद्वारे स्थिते गर्भे सति, पत्न्याः शीघ्रं सुखप्रसवार्थमाज्या-
हुतीर्होष्यामीति संकल्प्य, पूर्ववदौपासनाग्निं संस्थाप्य तूष्णीं
परिसमूह्य परिस्तीर्याज्यं संस्कृत्य पर्युक्ष्य, या तिरश्चीत्येता-
भ्यामाज्याहुतीः कुर्यात् । मन्त्रद्वयस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टु-
प्कन्दस्संराधिनी धाता च देवता सुखप्रसवहोमे विनियोगः ।
या तिरश्ची निपद्यते अहं विधरणी इति । तां त्वा घृतस्य
धारया यजे संराधनीमहं संराधिन्यै देव्यै देष्टव्यै स्वाहा ।
संराधिन्यै देव्या इदं न मम । विपश्चित्पुच्छमभरत्तद्वाता
पुनराहरत् । परेहि त्वं विपश्चित्पुमानयज्जनिष्यतेऽसौनाम
स्वाहा । धाच इदं न मम । असौनामेत्यत्र जनिष्यमाणपुत्रस्य
यत्किञ्चिद्बुद्धं नाम परिकल्प्योच्चारयेत् । पुमानयं जनिष्यते

रामनामा स्वाहा । तत औपासनवदुपरिष्ठात्तन्त्रं समापयेत् ।
नाच स्थालीपाकवद्गृहोपवेशनसमिदाधानादिकम् ॥ इति
सुखप्रसवप्रयोगः ॥

अथ जातकर्मप्रयोगः ॥ जातं कुमारं श्रुत्वा मालच्छेदनं
स्तन्यदानं चान्नप्राशनसमाप्तेः प्राङ्माकुर्वित्युक्त्वा तूष्णीं
दक्षिणोत्सङ्गे प्राङ्मुखं कुमारं संस्थाप्य, देशकालौ संकीर्त्यास्य
कुमारस्य गर्भजलपानसंजातदोषापनुत्तये, वैजिकगार्भिकपा-
पनिवर्द्धणाय च जातमिमं कुमारं जातकर्मणा संस्करिष्यामीति
संकल्प्य, व्रीहियवौ शुङ्गावज्जलेन पेषयित्वा, दक्षिणाङ्गुष्ठाना-
मिकाभ्यामभिसङ्गृह्य, कुमारस्य जिह्वायामियमाज्ञेतिमन्त्रेण
निमार्ष्टि । कुमारी चेदमन्त्रकमेतत्कर्म । अस्य प्रजापतिर्यजु-
रन्नं देवता मार्जने विनियोगः । इयमाज्ञेदमन्नमिदमायुरिद-
ममृतम् । अत्र शिशोर्जिह्वायां प्रगल्भनामाग्निर्विभाव्यः ।
इति जातकर्मप्रयोगः ॥

अथान्नप्राशनप्रयोगः ॥ अन्नप्राशनकर्मणा संस्करि-
ष्यामीति संकल्प्यः । ततो दक्षिणाङ्गुष्ठानामिकाभ्यां सुवर्णे-
नाज्यमादाय कुमारस्य जिह्वायां मेधां ते मित्रावरुणावित्येतया
सदसस्पतिमित्येतया च पृथक् पृथक् जुहोति ॥ शिशुजिह्वायां
शुचिनामाग्निः । आद्यायाः प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो
मित्रावरुणादयो देवता, द्वितीयस्या मेधातिथिर्ऋषिर्गायत्री-
कन्दस्सदसस्पतिर्देवता, सर्पिःप्राशने विनियोगः । मेधां ते
मित्रावरुणौ मेधामग्निर्दधातु ते । मेधां ते अश्विनौ देवावा-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

७३

^{१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १- २२ ३}
 धत्तां पुष्करस्रजौ स्वाहा ॥ १ ॥ सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य
^{१ २ ३ २ ३ १ २}
 काम्यं । सनिम्मेधामयासिषं स्वाहा ॥ २ ॥ ततो नालच्छेदनं
 स्तन्यदानं च कुर्विति ब्रूयात् । अत ऊर्ध्वं पिता सचैलं
 स्नायात् । “भट्टभाष्ये पितुरपि पुत्रे जाते स्नानमिति” यत्तद-
 स्मात्कर्मण ऊर्ध्वमेव द्रष्टव्यम् । अत ऊर्ध्वं सूतिस्पर्शं
 वर्जयेदादशरात्रात् । यत्तु जातकर्मणि नान्दीश्राद्धाभिधानं
 तन्न सम्यक् । “नाष्टकासु भवेच्छ्राद्धं न श्राद्धे श्राद्धमिष्यते ।
 न सोध्यन्तीजातकर्मप्राप्तितागतकर्मसु” । इति ‘कर्मप्रदीपे’
 निषेधदशनात् । युक्तञ्चैतत् । अतिविलम्बेन नालच्छेदे शिशो-
 र्गशरीरबाधापत्तेः । अत्र कुमारजिह्वायां “ब्रीहियवमार्जन-
 मेकं कर्म, घृतप्राशनं द्वितीयं कर्म, तदुभयं जातकर्मति” केचि-
 न्मन्यन्ते । “परे तु, ब्रीहियवमार्जनं जातकर्म, घृतप्राशनमन्न-
 प्राशनाख्यं कर्मान्तरमित्याहुः” । कः ? पुनरत्र ज्यायान्,
 द्वितीयः । इति कुतः ? सर्पिः प्राशयेदित्युक्तेः । सर्पिश्चान्नं
 भविष्यतीत्यन्नप्राशने तैत्तिरीयमांसस्याप्यन्यचान्नत्वदर्शनात् ।
 नचेदं जातकर्मान्तर्गतं तथैव मेधाजननं सर्पिरित्युक्तेऽपि
 ब्रीहियवमार्जनवत् पूर्वसूचस्थनिमार्ष्टिक्रिययैव घृतश्च्योतन-
 सिद्धेः । एतेन ‘ब्रीहियवमार्जनं, सर्पिःप्राशनं च, जातकर्मति’
 मत्वा, गौतमोक्तचत्वारिंशत्संस्कारसंख्यापूरणायान्नसंस्कारा-
 य च गोभिलानुक्तमन्नप्राशनमर्ध्वयुशाखोक्तं श्राद्धमिति
 वदन्तः परास्ताः । परशाखोक्तविस्तृतान्नप्राशनानुष्ठानस्य
 वैफल्यस्मरणाच्च । तथाहि “कर्मप्रदीपे” । ‘अक्रिया त्रिविधा

प्रोक्ता विद्वद्भिः कर्मकारिणाम् । अक्रिया च परोक्ता च तृतीया
चायथा क्रिया ॥ १ ॥ स्वशाखाश्रयमुत्सृज्य परशाखाश्रयं च
यः । कर्तुमिच्छति दुर्मेधा मोघं तत्तस्य चेष्टितम् ॥ २ ॥
तच्चाक्रिया स्वसूचाननुष्ठानरूपा आद्या, परशाखोक्तकर्मानुष्ठा-
नरूपा द्वितीया, यथावदननुष्ठानरूपा तृतीया । “यत्तु स्वसू-
चोक्तमल्पेति कर्तव्यता युक्तं तच्च सविस्तरं पारशाखिकमनुष्ठे-
यमिति” तत्तुच्छम् । ‘गृह्यपरिशिष्टे’ निषेधस्मृतेः । तथाहि
“प्रयोगशास्त्रं गृह्यादि न समुच्चीयते परैः । प्रयोगशास्त्रताज्ञाने-
रनाम्भविधानतः ॥ १ ॥ बह्वल्यं वा स्वगृह्योक्तं यस्य यावत्
प्रकीर्तितम् । तस्य तावति शास्त्रार्थे कृते सर्वैः कृतो भवेत्” ॥ २ ॥
अचान्तिमचरणमन्यचान्यथा स्मर्यते । ‘तेन सन्तनुयात्कर्म न
कुर्यात्पारशाखिकम्’ । गृह्यासङ्गुहकारोऽपीममर्थं स्पष्टीचकार ।
‘यस्त्वशाखोक्तमुत्सृज्य परशाखोक्तमाचरेत् । अप्रमाणमृषिं
कृत्वा सोऽन्धे तमसि मज्जति’ ॥ १ ॥ “अत्र केचिद्वीहियवमार्जनं
सर्पिःप्राशनं चैकं कर्म, अन्नप्राशनं ह्येतद्वीहियवग्रहणा-
त्सूचान्तरे दर्शनात् । जाते यत्कर्म तज्जातकर्मास्यैव नामा-
न्तरम् । वचनादेकेन कर्मणा संस्कारद्वयनिष्पत्तिरपि नानुचिता ।
गौतेमोक्तचत्वारिंशत्संख्यापूर्तिश्चन्द्रदर्शनेनान्येन वा भविष्यति
तस्मादध्वर्युशाखोक्तमन्नप्राशनं न कुर्यादित्याहुः” । अस्मिन्यच्चे
जातकर्मण्यन्नप्राशने च पृथक् पृथग्गग्निनामकरणप्रतिपादक-
गृह्यासंग्रहवचनविरोधस्स्पष्ट एव । षष्ठे मास्यन्नप्राशनस्य
विधिरन्येषाम् । ननु, ‘सर्पिःप्राशनानन्तरं श्रूयमाणं नालच्छेद-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

७५

नादिकं प्राशनस्य जातकर्माङ्गत्वं बोधयति । सूचान्तरे
नालच्छेदनादेर्जातकर्मान्ते विधानादिति चेन्न । गोभिल-
मतेऽन्नप्राशनात्परमेव नालच्छेदनविधानाङ्गीकाराद्गोभिली-
यानां जननकाल एव जातकर्मान्नप्राशनञ्च कर्तव्यमित्याहुः ॥
इत्यन्नप्राशनप्रयोगः ॥

अथ चन्द्रदर्शनप्रयोगः ॥ कुमारस्य जन्मकालमारभ्य
तृतीयो यशुश्लक्ष्णपक्षस्तत्र तृतीयायां शिशोश्चन्द्रं प्रदर्श्य पिता
कृताञ्जलिपुटश्चन्द्रमुपतिष्ठते । प्रातः कुमारं सशिरस्कं स्नाप-
यित्वा, पत्न्या सह ब्राह्मणाननुज्ञाप्य, गणेशं संपूज्य, कुमारस्य
करिष्यमाणज्योत्स्नादर्शनकर्माङ्गं नान्दीमुखश्चाङ्गं प्रातः कुर्यात्-
त् । ततोऽस्तमिते सूर्ये लौहित्यापगमे पिता चन्द्राभिमुखो
देशकालौ संकीर्त्य शिशोरायुरारोग्यवृद्ध्यर्थं शिशोश्चन्द्रदर्श-
नाख्यं कर्म करिष्ये । इति संकल्पं कुर्यात् । तदा माता अह-
तेन वाससा मुखवर्जं कुमारमाच्छाद्य, भर्तुर्दक्षिणतो गत्वोत्ता-
नमुखमुदक्किरसं कुमारं पित्रे प्रदाय, पत्युः पृष्ठदेशेनोत्तरतो
गत्वा पत्युरुत्तरस्यां दिशि माताऽवतिष्ठते । ततः पिता जपति
यत्ते सुसीमेति । तिसृणामृचां प्रजापतिर्हविर्नुष्टुप्कृन्दश्चन्द्रो
देवता शिशोश्चन्द्रदर्शने विनियोगः । यत्ते सुसीमे हृदयश्चि-
तमन्तः प्रजापतौ । वेदाहं मन्ये तद्वह्ना माहं पौत्रमघं
निगाम् ॥ १ ॥ यत्पृथिव्या अनामृतं दिवि चन्द्रमसि
श्रितम् । वेदामृतस्याहं नाम माहं पौत्रमघश्चिषम् ॥ २ ॥
इन्द्राग्नी शर्म यच्छतं प्रजायै मे प्रजापती । यथाऽयं न प्रमीयेत

पुत्रो जनिच्या अधि ॥ ३ ॥ यथादत्तं कुमारं माचे प्रदायो-
पविश्य वामदेव्यं गायेत् । अत ऊर्ध्वं द्वादशसु शुक्लपक्षेषु
तृतीयास्वस्तमिते लौहित्यनिवृत्तौ पितादकेनाञ्जलिमापूर्य्य
चन्द्राभिमुखो यददश्चन्द्रमसीतिमन्त्रेण चन्द्रं प्रत्युत्सृज्य
तूष्णीमुदकाञ्जलिद्वयमुत्सृजेत् । यददश्चन्द्रमसीति मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दश्चन्द्रो देवतोदकाञ्जल्युत्सर्जने वि-
नियोगः । यददश्चन्द्रमसि कृष्णं पृथिव्या हृदयश्रितम् ।
तदहं विद्वांस्तत्पश्यन् माहं पौत्रमघोरुदम् ॥ १ ॥ ततो
वामदेव्यं गायेत् । ‘एतत्प्रतिपदि द्वितीयायां वेति’ केचित् ।
मातरं शिशुं च विहाय देशान्तरस्थोऽपि पिता चन्द्रमसे
उदकाञ्जलिचयं दद्यात् ॥ इति शिशोश्चन्द्रदर्शनप्रयोगः ॥

अथ नामकरणप्रयोगो निरूप्यते । जन्मदिवसादेकाद-
शेऽन्वि पिता नाम कुर्यात् । दैवान्मानुषाद्वोक्तदिने तदकरणे
एकोत्तरशततमदिवसे । तत्राप्यकरणे द्वितीयसंवत्सरे, प्रथमदिने
वा कुर्यात् । “न स्वेऽग्नावन्यहोमस्यान्मुक्तैकां समिदाहु-
तिम् । स्वगर्भसत्क्रियार्थांश्च यावन्नासौ प्रजायते ॥ १ ॥
अग्निस्तु नामधेयादिहोमे सर्वत्र लौकिकः । न हि पित्रा
समानीतः पुत्रस्य भवति क्वचित्” । इति कर्मप्रदीपवचनान्ना-
मकरणे लौकिकाग्निर्ग्राह्यः । गर्भाधानपुंसवनसीमन्तोन्नयनक-
र्मणां परम्परया गर्भसंस्कारकत्वेऽपि साक्षात्पत्नीसंस्कारार्थत्वा-
त्तेषु गृह्याग्निरेव युक्तः । येषां मते गर्भसंस्कारार्थत्वं तन्मते
गृह्याग्नेरप्राप्तौ तद्वचनविरोधस्स्पष्ट एव । अस्य मम कुमारस्य

गोभिलीयसूक्तकर्मप्रकाशिका ।

७७

करिष्यमाणनामकरणकर्माङ्गनान्दीमुखश्राद्धं करिष्ये । इति
 संकल्प्य तत्कुर्यात् ॥ अथ प्रातर्ब्राह्मणाननुज्ञाप्य स्वदक्षिण-
 भागे उपविष्टया पत्न्या सशिरस्कालावितेन कुमारेण च सह
 पवित्रपाणिः प्राणानायम्य देशकालौ संकीर्त्यास्य मम कुमारस्य
 बैजिकगार्भिकदोषनिवृत्तये, व्यवहारसिद्धये च, नामधेयकरणं
 करिष्ये । इति सङ्कल्प्य स्वपुरतो गोमयेनोपलिप्ते स्थण्डिले
 विधिवत्पार्थिवनामानं लौकिकाग्निं संस्थापयेत् । आज्यतन्त्रेण
 ब्रह्मोपवेशनाद्याज्यसंस्कारान्तं कुर्यात् । ततो माता मुखवर्जमह-
 तेन वाससा कुमारमाच्छाद्य दक्षिणत उदञ्चमुदक्क्विरसं पित्रे
 प्रदाय पत्युः पृष्ठत उत्तरतो गत्वोदगश्रेषु दर्भेषु प्राङ्मुखी
 पत्युपविशति । ततः पतिस्सुवसंमार्गादिव्याहृतिचयान्तं
 हुत्वा मनसा प्रजापतये स्वाहेति जुहोति । ततः कुमारजन्मति-
 थये, जन्मतिथिदेवतायै, कुमारजन्मनक्षत्राय, जन्मनक्षत्रदेवतायै
 चैकैकाज्याहुतिं जुहोति । चतुर्थ्यन्ततिथिनक्षत्रदेवतानामान्ते
 स्वाहेति पदं संयोज्य होमाः कर्त्तव्याः । सुखावबोधनार्थः
 प्रयोगः प्रदर्श्यते ॥ प्रतिपदे स्वाहा । द्वितीयायै स्वाहा । तृतीयायै
 स्वाहा । चतुर्थ्यै० । पञ्चम्यै० । षष्ठ्यै० । सप्तम्यै० । अष्टम्यै० ।
 नवम्यै० । दशम्यै० । एकादश्यै० । द्वादश्यै० । त्रयोदश्यै० ।
 चतुर्दश्यै० । पौर्णमास्यै० । अमावास्यायै० ॥ इति तिथिहोमः ॥
 प्रतिपदादिदेवताहोमप्रयोग उच्यते ॥ ब्रह्मणे स्वाहा । त्वष्ट्रे० ।
 विष्णवे० । यमाय० । सोमाय० । कुमाराय० । मुनिभ्यः० ।
 वसुभ्यः० । पिशाचेभ्यः० । धर्माय० । रुद्राय० । रवये० ।

मन्मथाय० । यक्षेभ्यः० । पितृभ्यः० । विश्वेभ्यो देवेभ्यः० ।
 इति तिथिदेवताः ॥ अश्विनीभ्यः स्वाहा । भरणीभ्यः० ।
 कृतिकाभ्यः० । रोहिणीभ्यः० । मृगशिरसे० । आर्द्रायै० ।
 पुनर्वसवे० । पुष्याय० । आश्लेषाभ्यः० । मघाभ्यः० । पूर्वाभ्यां
 फल्गुनीभ्याम्० । उत्तराभ्यां फल्गुनीभ्याम्० । हस्ताय० ।
 चित्रायै० । स्वात्यै० । विशाखाभ्यः० । अनूराधाभ्यः० । ज्ये-
 ष्ठायै० । मूलाय० । पूर्वाभ्योऽषाढाभ्यः० । उत्तराभ्योऽषाढाभ्यः० ।
 श्रवणाय० । धनिष्ठाभ्यः० । शतभिषग्भ्यः० । पूर्वाभ्यां प्रौष्ठप-
 दाभ्याम्० । उत्तराभ्यां प्रौष्ठपदाभ्याम्० । रेवत्यै० । इति नक्षत्र-
 होमः ॥ अश्विभ्याम्० । यमाय० । अग्नये० । प्रजापतये० ।
 सोमाय० । रुद्राय० । अदितये० । बृहस्पतये० । सर्पेभ्यः० ।
 पितृभ्यः० । भगाय० । अर्यम्णा० । सवित्रे० । त्वष्ट्रे० । वायवे० ।
 इन्द्राग्निभ्याम्० । मित्राय० । इन्द्राय० । निर्वृत्तये० ।
 अद्भ्यः० । विश्वेभ्यो देवेभ्यः० । विष्णवे० । वसुभ्यः० ।
 वरुणाय० । अजायैकपदे० । अहिर्बुध्न्याय० । पूष्णे० । इति
 नक्षत्रदेवताहोमप्रयोगः ॥ हुत्वैवं कुमारस्य मुखं, नेत्रद्वयं,
 नासिके, कर्णौ च, संस्पृश्य कोऽसि कतमोऽसीतिमन्त्रं
 जपति । मन्त्रद्वयेऽसावित्यस्य स्थाने सम्बोधनान्तं कुमारस्य
 परिकल्पितं नामोच्चारयेत् । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरादित्यो
 देवता नामकरणे विनियोगः । कोऽसि कतमोऽस्येषोऽस्यमृतोऽसि
 आहस्पत्यं मां संप्रविशासौ ॥ १ ॥ स त्वाऽन्हे परिददात्वह-
 स्त्वाराच्यै परिददातु रात्रिस्त्वाऽहोरात्राभ्यां परिददात्वहोरा-

चौ त्वाऽर्द्धमासेभ्यः परिदत्तामर्द्धमासास्त्वा मासेभ्यः परिददतु
 मासास्त्वर्त्तुभ्यः परिददत्वृतवत्त्वा संवत्सराय परिददतु
 संवत्सरस्त्वायुषे जरायै परिददात्वसौ ॥ अथ नामलक्षण-
 सूत्रम् ॥ “घोषवदाद्यन्तरन्तस्थं दीर्घाभिनिष्ठानान्तं कृतं नाम
 दध्यादेतदतद्धितम् । अयुग्दान्तं स्त्रीणाम्” । अचेदं तात्प-
 र्यम् । पुंसां युग्माक्षरं नाम । तच्चाद्यक्षरं घोषवत् । वर्गाणां
 तृतीयचतुर्थपञ्चमहकारान्यतममिति यावत् । मध्याक्षरं यरल-
 वान्यतमं विसर्गात्तरदीर्घान्त्यं कृदन्तं नाम कुर्यात् । न तद्धि-
 तान्तम् । यथा । गीर्हा, हिरण्यदा, इति । स्त्रीणां त्वयुग्मा-
 क्षरं दाशब्दान्तं नाम कुर्यात् । ‘सूचान्तरे’ तु देवतानाम,
 ऋषिनाम, पितृनाम, वा कुर्यात् । प्रथमं माचे कुमारस्य
 नमोक्ता सुहृद्भ्यः पश्चात् । उपरिष्टात्तन्त्रं समापयेत् ।
 ब्रह्मणे गौर्दक्षिणा । वामदेव्यं गीत्वा ब्राह्मणभोजनादिकं
 यथाशक्ति कार्यम् ॥ इति नामकरणप्रयोगः ॥

अथ कुमारस्य श्रेयस्करागर्नीन्द्रादिदेवतायागप्रयोगः ॥
 “तस्य कालो मासि मासि जन्मतिथिस्संवत्सरपर्यन्तम् ।
 सांवत्सरिकेषु पर्वसु वा” ॥ अस्यार्थः । कार्तिकीफाल्गुन्या-
 षाढीष्विति । तत उक्ततिथौ प्रातः कृतनित्यक्रियः पत्न्या
 कुमारेण च सह जन्मतिथियागानुष्ठानार्थं ब्राह्मणाननुज्ञाप्य
 गणेशं सम्पूज्य, तदङ्गं नान्दीमुखश्राव्यं विधायामुकशर्मणो
 ऽस्यकुमारस्य श्रेयोऽभिवृद्ध्यर्थं जन्मतिथियागं करिष्य इति
 संकल्प्य शुद्धे स्थण्डिले उल्लेखनादिपूर्वकं पावकनामानं

लौकिकाग्निं प्रतिष्ठाप्याज्यतन्त्रेण व्याहृतित्रयहोमान्तं कृत्वा,
 वक्ष्यमाणदेवताभ्य एकैकामाज्याहुतिं जुहुयात् । अग्नीन्द्राभ्यां
 स्वाहा । अग्नीन्द्राभ्यामिदं न मम । द्यावापृथिवीभ्यां स्वाहा ।
 द्यावापृथिवीभ्यामिदं न मम । विश्वेभ्यो देवेभ्यस्स्वाहा ।
 विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं न मम । ततो जन्मतिथिदेवतायै,
 जन्मतिथये, जन्मनक्षत्रदेवतायै, जन्मनक्षत्राय, चैकैकाज्याहुतिं
 कृत्वा व्याहृतित्रयहोमादितन्त्रशेषं प्रकृतिवत्समापयेत् ।
 पूर्णपात्रं दक्षिणा । वामदेव्यगानम् । ब्राह्मणभोजनम् ॥
 इति जन्मतिथियागः ॥

अथ प्रवासं कृत्वाऽऽगतः पिता ज्येष्ठपुत्रस्य मूर्धानं
 हस्ताभ्यां परिगृह्णाद्गङ्गादङ्गादित्युक्चयं जपेत्, मदीयः पितेति
 यदा कुमारो जानीयात्तदा । अथत्रोपनीतस्य हिंकारेणाभिजि-
 घ्रामीति मन्त्रस्थपदप्रयोगकाले मूर्धानमभिजिघ्रति । असा-
 वित्यस्य स्थाने सम्बोधनान्तं पुत्रनाम वदेत् । आसामृचां
 प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दः प्रजापतिर्देवता मूर्धस्पर्शाग्राणजपे
 विनियोगः । अङ्गादङ्गात्सश्रवसि हृदयादधि जायसे । प्राणं
 ते प्राणेन संदधामि जीवं मे यावदायुषम् ॥ १ ॥ अङ्गादङ्गात्सं-
 भवसि हृदयादधि जायसे । वेदो वै पुत्रनामाऽसि स जीव
 शरदश्शतम् ॥ २ ॥ अश्मा भव परशुर्भव हिरण्यमस्तृतम्भव ।
 आत्माऽसि पुत्र मा मृथास्सजीव शरदः शतम् ॥ ३ ॥ पशूनां
 त्वा हिंकारेणाभिजिघ्राम्यसौ ॥ ४ ॥ एवमन्येषामपि पुत्राणां
 ज्येष्ठक्रमेण पूर्ववत्कार्यम् । यथोपलभ्यं वा । कन्यानां त्वमन्त्र-
 कम् ॥ इति प्रवासादागतस्य कर्तव्यप्रयोगः ॥

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८१

अथ ब्रूडाकरणप्रयोगः ॥ जननकालात्तृतीये वर्षे,
उत्तरायणे, शुक्लपक्षे, पुण्ये नक्षत्रे, तत्करिष्यन्तदङ्गमाभ्युदयि-
कश्राङ्गं कुर्यात् । अथ मध्यान्हात्पूर्वं सुस्नातेन कुमारेण
स्नातया पत्न्या सह कृतनित्यक्रियः पिता ब्रूडाकरणार्थं
ब्राह्मणाननुज्ञाप्य, कुशेषु प्राङ्मुख उपविश्य, प्राणानायम्य,
देशकालौ सङ्कीर्त्य, ममास्य कुमारस्य वैजिकगार्भिकदोषाप-
नुत्तये इमं कुमारं ब्रूडाकरणकर्मणा संस्कारिष्यामीति
सङ्कल्प्य, गृहस्य पुरस्ताज्जोमयेनोपनिप्ते स्थण्डिले विधिवत्स-
भ्याभिधं लौकिकाग्निं संस्थाप्याज्यतन्त्रेणाज्यसंस्कारान्तं
कुर्यात् । पात्रप्रयोगकाले विशेषः । अग्नेर्दक्षिणत उदगग्रेषु
दभेषु समं त्रिधावद्धा एकाविंशतिदर्भपिञ्जलीरूष्णोदकपूरितं
कांस्यपात्रं, ताम्रमयं क्षुरं, दर्पणं वा, प्राक्संस्थमासादयेत् ।
क्षुरहस्तं नापितं दक्षिणतस्संस्थापयेत् । अग्नेरुत्तरतस्तिलमि-
श्रिततण्डुलान् वृषभगोमयं चासादयेत् । ब्रीहियवैस्तिलैर्मौषैः
पृथक् पात्राणि पूरयित्वाऽग्नेः पुरस्तादासादयेत् । निर्वापं
विना कृसरचरुमग्नौ अपयित्वाऽऽसादयेत् । आज्यसंस्कारान्ते
माताऽहतेन वाससा कुमारमाच्छाद्याग्नेः पश्चादुदगग्रेषु दर्भेषु
प्राङ्मुख्युपविशति । पश्चान्महाव्याहृतिभिर्व्यस्ताभिस्समस्ता-
भिश्च चतस्र आज्याहुतीर्हुत्वा गृहीतकुमाराया मातुः
पश्चात्प्राङ्मुखः पिताऽवतिष्ठते । ततः पिता सूर्यं मनसा ध्यायन्
नापितं पश्यन्नायमगात्सवितेतिमन्त्रं जपेत् । अस्य मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ऋषिर्यजुस्सविता देवता जपे विनियोगः । आथम-

गात्सविता क्षुरेण ॥ अथोष्णोदककंसं पश्यन्वायुं मनसा
 ध्यायन्नुष्णेन वायविति जपेत् । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुर्वायु-
 र्देवता जपे विनियोगः । उष्णेन वाय उदकेनैधि ॥ अथ पिता
 दक्षिणहस्तेनोष्णोदकमादाय प्राङ्मुखः कुमारशिरसि दक्षिण-
 केशानाद्रीकरोत्याप उन्दन्तु जीवसे इतिमन्त्रेण । अस्य
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरापो देवता क्लेदने विनियोगः ।
 आप उन्दन्तु जीवसे ॥ विष्णोर्दंष्ट्रेऽसीति ताम्रमयं क्षुरमादर्शं
 वा प्रेक्षते । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुर्विष्णुर्दंष्ट्रे देवता प्रेक्षणे
 विनियोगः । विष्णोर्दंष्ट्रेऽस्मि ॥ अथ सप्तदर्भपिञ्जलीस्तमादाय
 शिरोऽभिमुखाया दक्षिणक्षूडायां स्थापयत्योषधे चायस्वैनमिति ।
 अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरोषधिर्देवता सप्तपिञ्जलीस्थापने
 विनियोगः । ओषधे चायस्वैनं ॥ ततो वामहस्तेन दर्भपिञ्ज-
 लीर्दक्षिणकेशांश्च गृहीत्वा, दक्षिणहस्तेन क्षुरं दर्पणं वा
 गृहीत्वा, तच्च क्षुरमादर्शं वा स्थापयति स्वधिते मैनश्चिःसी-
 रितिमन्त्रेण । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरस्वधितिर्देवता क्षुरस्या-
 दर्शस्य वा स्थापने विनियोगः । स्वधिते मैनश्चिःसीः ॥ ततः
 केशानां क्लेदनमकुर्वन् क्षुरमादर्शं वा प्राञ्चं प्रेरयति येन
 पूषेति सकृत् द्विस्तूष्णीम् । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः पूषा
 देवता प्रोक्षणे विनियोगः । येन पूषा बृहस्पतेर्वायोरिन्द्रस्य
 चावपत् । तेन ते वापामि ब्रह्मणा जीवातवे जीवनाय
 दीर्घायुष्टाय वर्चसे ॥ अथ नापितहस्ताङ्गुलीतेनायस्वेन
 दर्भपिञ्जल्यग्राणि केशांश्च सच्च क्त्वाऽग्नेरुत्तरत आसादिते

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८३

आनडुद्धगोमये स्थापयति । अथ दर्भपिञ्जलीर्निरस्याप उप-
 स्पृशति । एवमेव पश्चाद्भागे उत्तरभागे च केशार्द्राकरण-
 प्रभृति किन्नकेशदर्भपिञ्जलीस्थापनान्तं कर्म कर्त्तव्यम् ॥ अथ
 पिता हस्तद्वयेन कुमारस्य मूर्ध्नि परिगृह्य च्यायुषं जमदग्ने-
 रितिमन्त्रं जपेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ह्येषिर्यजुः प्रजाप-
 तिर्देवता जपे विनियोगः । च्यायुषं जमदग्नेः कश्यपस्य
 च्यायुषमगस्त्यस्य च्यायुषं यद्वेवानां च्यायुषं तत्ते अस्तु
 च्यायुषम् ॥ अथाग्नेरुत्तरतो बहिर्गत्वा कुमारस्य वपनं
 गोचकुलानुगुण्येन शिखास्थापनञ्च कारयेत् । कौथुमराणाय-
 नयोस्समावर्त्तनात्पूर्वं सशिखमेव वपनं कार्यम् । तथा वक्ष्यमा-
 णसमावर्त्तनप्रयोगे सूचकदुक्त्या ज्ञापयिष्यमाणत्वात् । ततः
 पिता व्याहृतिचतुष्टयं हुत्वा तन्त्रशेषं समापयेत् । गौर्दक्षिणा ।
 गोमये सर्वान् केशान् संस्थाप्यारण्यं गत्वा निखनन्ति ।
 व्रीहियवादिन्नेचे वा क्षिपेयुर्भृत्याः । स्त्रीणामप्यमन्त्रकं
 सावित्रजपप्रभृति गोमयनिधानान्तं कर्म, होमो, नान्दीमुख-
 आहुञ्च मन्त्रेण । एवं जातकर्मादौ प्रधानकर्मा मन्त्रकमन्य-
 त्सर्वं समन्त्रकम् । ब्राह्मणभोजनादिकं यथाशक्ति कार्यम् ।
 कसरं व्रीह्यादिपाचाणि नापिताय दद्यात् ॥ इति चूडा-
 करणप्रयोगः ॥

यदि कुमारस्य स्वस्वकाले जातकर्मादीन्यननुष्ठितानि
 तर्ह्युपनयनात्पूर्वं चूडाकर्मणा सह प्रायश्चित्तपूर्वकमनुष्ठेयानि ।
 यथा जातकर्मादिचूडाकर्मान्तं कर्मगणप्रारम्भाङ्गं नान्दीआहुञ्च

सकृदेव कृत्वा देशकालौ सङ्कीर्त्यास्य कुमारस्य गर्भाश्रुपान-
 सञ्जातसकलदोषबीजगर्भसमुद्भवपापनिवर्हणाय जातकर्मन्त्र-
 प्राशनचन्द्रदर्शननामकरणजन्मतिथियागचूडाकरणकर्मभिरिमं
 कुमारं संस्करिष्यामीति सङ्कल्प्य चूडाकर्मणि विहितमग्निं
 विधिवत्प्रतिष्ठाप्याज्यतन्त्रेण व्याहृतिचयहोमान्तं कुर्यात् ।
 ततो जातकर्मणो मुख्यकालातिपत्तिप्रायश्चित्तार्थं सर्वप्रायश्चित्तं
 होष्यामीति सङ्कल्प्याज्येन व्याहृतिचतुष्टयं हुत्वाक्तविधिना
 जातकर्म कुर्यात् । एवमन्त्रप्राशनकर्मणो मुख्यकालातिपत्ती-
 त्याद्युक्ता व्याहृतिचतुष्टयं हुत्वाऽन्त्रप्राशनमुक्तविधिना कुर्यात् ।
 तथैव चन्द्रदर्शनमुख्यकालातिपन्नप्रायश्चित्तं पूर्ववद्भुत्वोक्तवि-
 धिना चन्द्रमुपस्थाय षट्चिंशदुदकाञ्जलीन् दद्यात् । ततो
 नामकरणमुख्यकालातिपत्तिप्रायश्चित्तं हुत्वा नामकरणाङ्ग-
 भूतहोमान्विधायोक्तविधिना नामधेयकरणं कुर्यात् । तथैव
 जन्मतिथियागमुख्यकालातिपन्नप्रायश्चित्तं पूर्ववद्भुत्वोक्तविधिना
 जन्मतिथिदेवताहोमान् कृत्वा ततो चूडाकर्माङ्गं व्याहृतिचतु-
 ष्टयं हुत्वाक्तविधिना चूडाकरणं विधायोपरिष्ठातन्त्रं समा-
 पयेत् । उपनयनेन सह चेत् प्रायश्चित्तपूर्वकं चूडाकर्म
 कृत्वापनयनाङ्गव्याहृतिचतुष्टयहोमादिकं सर्वं कुर्यात् ॥

अथोपनयनप्रयोगः ॥ गर्भप्रभृत्यष्टमे वर्षे ब्राह्मणस्योपन-
 यनम्, गर्भैकादशे क्षत्रियस्य, गर्भाद्वादशे वैश्यस्य । आपद्याषो-
 डशाद्ब्राह्मणस्य, आर्द्धाविंशत्क्षत्रियस्य, आचतुर्विंशद्वैश्यस्य ।
 “अचाङ्ग्य्यादायामिति” केचित्, “अभिविधावित्यन्ये” । उक्त-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८५

कालातिक्रमणे पतितसावित्रीका भवन्ति । नैनानुपनयेयुः । न
याजयेयुः । नाध्याययेयुः । नैभिर्विवहेयुः । “स्मृत्याद्युक्तप्राय-
श्चित्ताननुष्ठाने उक्तनिषेध” इति व्याचक्ष्युः । उदगयने, शुक्लपक्षे,
पुण्यनक्षत्रे, पूर्वाह्णे, उपनयनं करिष्यन् तदङ्गं वृद्धिश्राद्धं तद्दिने
पूर्वदिने वा कुर्यात् । वृद्धिश्राद्धात्पूर्वं उपनेतृत्वाधिकारसिद्धये
कृच्छ्रचयं चरित्वा द्वादशसहस्रगायत्रीं जपेत् । कुमारेणापि
कामचारकामवादकामभक्षणादिदोषापनोदार्थं कृच्छ्रचयं मुख्य-
विधिना तत्प्रत्याम्नायगोदानादिविधिना वा कारयेत् । तथा
ममोपनेतृत्वाधिकारसिद्धये कृच्छ्रचयं द्वादशसहस्रगायत्री-
जपश्च करिष्ये । स्वयं जपकरणाशक्तौ ब्राह्मणद्वारा वा
कारयेत् । कुमारेणापि कामचारकामवादकामभक्षणादिदोषा-
पनोदार्थं कृच्छ्रचयं प्रत्याम्नायगोनिष्क्रयादिद्वारा करिष्ये इति
सङ्कल्प्य गोनिष्क्रयद्रव्यं ब्राह्मणेभ्यो दातुमहमुत्सृजे इति
दद्यात् । यस्मिन्नहनि माणवकमुपनेष्यन् तस्मिन्नहनि तं
भोजयति, वापयति, स्नापयत्यलङ्करोति । अत्रापि सशिखं
वपनं । “तदुक्तं ‘कर्मप्रदीपे’ । सशिखं वपनं कार्यमास्त्राना-
द्ब्रह्मचारिण” इति । केचित् “प्रथमं वपनं, ततः स्नानं, ततो भोज-
नमिति” । ततः पत्न्या, सुस्नातेन माणवकेन, च सह पवित्रपा-
णिः पिता ब्राह्मणानुज्ञापूर्वकं प्राङ्मुख उपविश्य प्राणानायम्य
देशकालौ सङ्कीर्त्य द्विजत्वसिद्धये इमं माणवकमुपनेष्यामीति
सङ्कल्प्य गृहस्य पुरस्तात्स्थण्डिले विधिवत्समुद्भवनामानं
लौकिकाग्निं प्रतिष्ठाप्य माणवकं स्वदक्षिणभागे उपवेश्य,

कटिसूत्रं बध्वा, वस्त्रं परिधाप्याचमनं कारयित्वा, यज्ञोपवीतं मन्त्रेण धारयेत् । धारणसंकल्पस्तु श्रौतस्मार्त्तसकलनित्यनैमित्तिककर्मनुष्ठानयोग्यतासिद्धये ब्रह्मतेजोऽभिष्टुत्यर्थं यज्ञोपवीतधारणं करिष्ये । यज्ञोपवीतमिति मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविष्य-जुर्यज्ञोपवीतं देवता यज्ञोपवीतधारणे विनियोगः । यज्ञोपवीतमसि यज्ञस्य त्वोपवीतेनोपनह्यामि । अयञ्च मन्त्रः शाखान्तरे पठितो भट्टनारायणोपाध्यायैः परिगृहीतः । अग्नेरुत्तरतो यज्ञोपवीतिना माणवकेन द्विराचमनं कारयित्वा स्वदक्षिणभागे प्राङ्मुखमुपवेशयेत् । ब्राह्मणादेर्वस्त्रादिकमाह 'गोभिलः' । "ब्राह्मणस्य क्षौमं, क्षत्रियस्य कार्पासं, वैश्यस्योष्णवस्त्रं, शाणं वा" । ब्राह्मणस्येति विकल्पः । "कृष्णमृगाजिनं ब्राह्मणस्य, क्षत्रियस्य रुरुमृगाजिनम्, वैश्यस्याजाजिनम्" । "ब्राह्मणस्य मैज्जीमेखला, क्षत्रियस्य काशमयी, वैश्यस्य शाणी" । "पालाशे ब्राह्मणस्य दण्डः, क्षत्रियस्य बैल्वो, वैश्यस्याश्वत्यो दण्डः" । तस्य क्षणं तु "कर्मप्रदीपे" । 'केशान्तिको ब्राह्मणस्य दण्डः कार्यः प्रमाणतः । ललाटसम्मितो राज्ञस्स्यात्तु नासान्तिको विशः ॥ १ ॥ ऋजवस्ते तु सर्वे स्युरव्रणास्सौम्यदर्शनाः । अनुद्देगकरा नृणां सत्वचो नाग्निदूषिताः' ॥ २ ॥ तत्तद्वर्णस्योक्तवस्त्राजिनमेखलादण्डालाभे सर्वेषां वर्णानां सर्ववस्त्राजिनमेखलादण्डा यथासम्भवं ग्राह्याः । तत आज्यतन्त्रेणाज्यसंस्कारान्तं कुर्यात् । पात्रासादने विशेषः । प्रकृतिवत्पात्राण्यासाद्य तत्तद्वर्णविहितवस्त्राजिनमेखलादण्डभिक्षापात्राणि प्राक्संस्थान्यग्नेरुत्तरत आसादयेत् ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८७

ततस्समिधमाधायोदकाञ्जलिचयं दत्वा पर्युक्ष्य व्यस्ताभिस्सम-
 स्ताभिर्याहृतिभिश्चतस्र आज्याहुतीर्हुत्वा माणवकेनान्वार
 व्याग्ने व्रतपत इत्यादिभिर्मौणवाकानुष्ठितैर्व्रतनामव्रतपरि-
 माणोच्युक्तैः पञ्चभिः पञ्चाज्याहुतीर्जुहोति । अग्ने व्रतपत
 इत्यादिमन्त्राणां प्रजापतिर्हविर्निगद अग्निवायुसूर्यचन्द्रेन्द्र-
 देवता उपनयनाज्यहोमे विनियोगः । अग्ने व्रतपते व्रतं
 सावित्रमष्टवर्षमष्टमासमष्टदिनं वा चरिष्यामि तत्ते प्रब्रवीमि
 तच्छ्रेयं तेनर्ध्यासमिदमहमन्वतात्सत्यमुपैमि स्वाहा ॥ १ ॥
 एवमग्निमेषु मन्त्रेषु व्रतनाम व्रतपरिमाणपदम्वह्यम् । अग्नये
 व्रतपतय इदं न मम । वाये व्रतपते व्रतं चरिष्यामि तत्ते प्रब्रवीमि
 तच्छ्रेयं तेनर्ध्यासमिदमहमन्वतात्सत्यमुपैमि स्वाहा ॥ २ ॥
 वायवे व्रतपतय इदं न मम । सूर्य व्रतपते व्रतं चरिष्यामि
 तत्ते प्रब्रवीमि तच्छ्रेयं तेनर्ध्यासमिदमहमन्वतात्सत्यमुपैमि
 स्वाहा ॥ ३ ॥ सूर्याय व्रतपतय इदं न मम । चन्द्र व्रतपते
 व्रतं चरिष्यामि तत्ते प्रब्रवीमि तच्छ्रेयं तेनर्ध्यासमिदमहमन्व-
 तात्सत्यमुपैमि स्वाहा ॥ ४ ॥ चन्द्राय व्रतपतय इदं न मम ।
 व्रतानां व्रतपते व्रतं चरिष्यामि तत्ते प्रब्रवीमि तच्छ्रेयं तेन-
 र्ध्यासमिदमहमन्वतात्सत्यमुपैमि स्वाहा ॥ ५ ॥ इन्द्राय व्रत-
 पतय इदं न मम । एवं हुत्वाग्नेः पश्चादुदग्रेषु दर्भेष्वचार्यः
 प्राङ्मुखोऽवतिष्ठते । ततोऽग्न्याचार्ययोर्मध्ये प्रसारिताञ्ज-
 लिर्मौणवक आचार्याभिमुख उदग्रेषु दर्भेष्ववतिष्ठते,
 माणवकस्य दक्षिणदिश्युदङ्मुखोऽवस्थितोऽधीतवेदे ब्राह्मणो

माणवकस्याञ्जलिमाचार्याञ्जलिं चोदकेनापूरयति । आचार्याञ्जलेरुपरि माणवकाञ्जलिर्भवति । ततो माणवकं पश्यन्नाचार्य आगन्त्रेतिमन्त्रद्वयं जपति । आगन्त्रेतिमन्त्रस्य प्रजापतिर्ह्यपिरनुष्टुप्कण्डोऽग्निर्देवता, अग्निष्ट इति प्रजापतिः पर्ङ्गिरग्न्यादयो देवता, माणवकप्रेक्षणे विनियोगः । आगन्त्रा समगन्महि प्रसुमन्त्यं युयोत न । अरिष्टास्तश्चरेमहि स्वस्ति चरतादयम् ॥ १ ॥ अग्निष्टे हस्तमग्रहीत्सविता हस्तमग्रहीदर्यमा हस्तमग्रहीन्मिचस्त्वमसि कर्मणाऽग्निरान्वार्यस्तव ॥ २ ॥ ततो ब्रह्मचर्यमागामिति वाचयति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ह्यपिर्यजुराचार्यो देवता माणवकवाचने विनियोगः । ब्रह्मचर्यमागामुप मा नयस्व ॥ को नामाऽसीति माणवकस्य नामधेयं पृच्छत्याचार्यः । ततो देवताश्रयं वा, नक्षत्राश्रयं वा, गोत्राश्रयं वा, ऽभिवाद्नीयं नाम परिकल्प्या मुकशर्माऽस्मीति माणवकं वाचयेत् । शिवो विष्णुरित्यादिदेवतानाम् । आश्वयुजः, आपभरणः, कृत्तिकः, रौहिण, इत्यादि जातार्थतद्वितान्तं नक्षत्रनाम परिकल्पयेत् । 'सूक्तवाके' प्रसिद्धमेतत् । तत्र कपर्दिस्वाय्यपि विशेषमाह । "रोरेवमज्येचिषु वृद्धिरादौ षात् फाच्च वान्त्यश्रवणाश्वयुत् । शेषेषु नाम्बोः कपरस्त्वरोऽन्त्यस्स्वाधोरदीर्घस्तविसर्ग इष्टः" ॥ १ ॥ गोत्रनामवात्सः, और्वः, गार्ग्यः, इत्याद्यूह्यम् । तत आचार्य उदकाञ्जलिं त्यक्त्वा दक्षिणहस्तेन माणवकस्य दक्षिणहस्तं साङ्गुष्ठं परिगृह्णाति देवस्य ते सवितुरितिमन्त्रेण । अत्र

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८६

माणवकस्याप्यञ्जल्युत्सर्गः । मन्त्रेऽसावित्यस्य स्थाने माणवकस्य
 सम्बोधनान्तं नामोच्चारयेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्य-
 जुस्सविता देवता हस्तग्रहणे विनियोगः । देवस्य ते सवितुः
 प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्यां हस्तं गृह्णाम्यसौ ॥
 अथाचार्यस्तस्मिन्नेव देशे प्रत्यङ्मुखमवस्थितं माणवकं
 प्रादक्षिण्येन प्राङ्मुखं करोति । सूर्यस्यावृतमन्वावर्त्तस्वासा-
 विति । अचाप्यसावित्यस्य स्थाने पूर्ववन्नामग्रहणम् । अस्य
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुस्सूर्यो देवता माणवकस्यावर्त्तने
 विनियोगः । सूर्यस्यावृतमन्वावर्त्तस्वासौ ॥ अथाचार्यस्त्वद-
 क्षिणहस्तेन माणवकस्य दक्षिणांसं तूष्णीं स्पृष्ट्वा वस्त्रादि-
 नाऽनाच्छादितां माणवकस्य नाभिं प्रणानां ग्रन्थिरिति मन्त्रेणा-
 भिमृशति ॥ अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरन्तको देवता
 नाभिस्पर्शने विनियोगः । प्राणानां ग्रन्थिरसि माविस्त्रं सो-
 न्तक इदं ते परिददाम्यमुम् ॥ अमुमित्यस्य स्थाने द्वितीयान्तं
 माणवकस्य नामोच्चार्यम् । ततो नाभिदेशादुपरि जठरदेशे
 हस्तमवस्थाप्याहुर इति मन्त्रं जपति । अस्य प्रजाप्रजापति-
 र्ऋषिर्यजुर्वायुर्देवता जठराभिमर्शने विनियोगः । अहुर इदं ते
 परिददाम्यमुम् ॥ १ ॥ अमुमित्यत्र द्वितीयान्तं नाम । अथ
 हृदयदेशमभिमृश्य कृश्वन इति मन्त्रं पठेत् । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरग्निर्देवता हृदयस्पर्शने विनियोगः । कृश्वन
 इदं ते परिददाम्यमुम् ॥ २ ॥ अचापि द्वितीयान्तं नाम ।
 अथाचार्यो दक्षिणहस्तेन माणवकस्य दक्षिणांसं प्रजापतये-

त्वेत्यभिमृशति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः प्रजापति-
 र्देवता दक्षिणस्कन्धस्पर्शने विनियोगः । प्रजापतये त्वा
 परिददाम्यसौ ॥ अचासावित्यस्य स्थाने सम्बोधनान्तं नाम ।
 अथाचार्यो वामहस्तेन माणवकस्य वामांसमभिमृशति
 मन्त्रेण । मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुस्सविता देवता वामांस-
 स्पर्शने विनियोगः । देवाय त्वा सवित्रे परिददाम्यसौ ॥
 अचापि सम्बोधनान्तं नाम । अथ गृहीतांसद्वयं माणवकमा-
 चार्यस्समादिशति ब्रह्मचार्यसीतिमन्त्रेण । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरग्निर्देवताऽऽदेशने विनियोगः । ब्रह्मचार्य-
 स्यसौ ॥ अचापि सम्बोधनान्तं नाम ग्रहणम् । बाढमोमिति
 वा ब्रयान्माणवकः प्रत्यादेशम् । आचार्येणान्येष्यादेश
 बोधयितव्याः । तद्यथा । समिधमाधेहि । माणवको बाढमिति
 प्रतिवदेत् । अपोऽशान । बाढम् । कर्म कुरु । बाढम् । मां दिवा
 स्वाप्सीः । बाढम् । अग्नेरुत्तरतो गत्वाऽऽचार्यः प्राङ्मुख उप-
 विशत्युदगग्रेषु दर्भेषु । अथाग्नेरुत्तरत उदगग्रेषु दमष्ठा-
 चार्याभिमुखो दक्षिणजानु भूमौ निधाय माणवकः प्रत्यङ्मुख
 उपविशति । अथाचार्यो माणवकमियं दुरुक्तात् ऋतस्य गोप्त्री-
 तिमन्त्रद्वयं वाचयन् कटिप्रदेशे प्रादक्षिण्येन मुञ्जमेखलां त्रिवा-
 रमावेष्य च प्रवरसंख्यया ग्रन्थिं करोति । मन्त्रद्वयस्य प्रजाप-
 तिर्ऋषिरुष्णिक्कन्दोऽग्निर्मेखला वा देवता मेखलापरिधापने
 विनियोगः ॥ इयं दुरुक्तात्परिबाधमाना वर्णं पवित्रं पुनती स
 आगात् । प्राणापानाभ्यां बलमाहरन्ती स्वसा देवी सुभगा

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८१

मेखलेयम् ॥ १ ॥ ऋतस्य गोप्त्री तपसः परस्वी घ्नती रक्ष-
 स्सहमाना अरातीः । सा मा समन्तमभिपर्येहि भद्रे धर्ता-
 रस्ते मेखले मारिषाम् ॥ २ ॥ अथाचार्य्यसमीपं गत्वा माणव-
 को नमस्काराञ्जलिस्वध्वाऽऽचार्यं पृच्छति । अधीहि भोः सा-
 वित्रीं मे भवाननुब्रवीतु । एवं पृष्टवते माणवकाय सावित्रीं
 चिवारमनुब्रवीति । प्रथमं पादं पादं कृत्वा तत ऋचोऽर्द्धमर्द्धं
 कृत्वा ततस्सर्वामृचमनुब्रूयात् । पृथक्पृथक् महाव्याहतीश्रो-
 ङ्कारान्ता वदेत् । तद्यथा । सावित्र्या विश्वामित्रर्षिर्गायत्री
 कन्दस्सविता देवतोपदेशे विनियोगः । तत्सवितुर्वरेण्यं । भ-
 गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् । अयं पच्छः ।
 तत्सवितुर्वरेण्यं भगो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोद-
 यात् । अयमर्द्धर्चशः । तत्सवितुर्वरेण्यं भगो देवस्य धीमहि
 धियो यो नः प्रचोदयात् । अयमृक्षः पाठः । व्याहतीनाम
 त्रिभृगुकुत्सा, विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजा वा, ऋषयो
 गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्कन्दांस्यग्निवायुसूर्या देवता उपदेशे विनि-
 योगः ॥ प्रणवस्य ब्रह्मा ऋषिः परमात्मा देवता दैवी-
 गायत्री कन्द उपदेशे विनियोगः । भूः उं । भुवः उं ।
 स्वः उं । ततो माणवकाय पलाशाद्यन्यतमं दण्डं यथावर्णं
 प्रयच्छन् सुश्रव इति वाचयति । अस्य प्रजापतिर्ऋषिः पङ्क्ति-
 श्कन्दो दण्डो देवता दण्डग्रहणे विनियोगः । सुश्रवः
 सुश्रवसं मा कुरु यथा त्वत्सुश्रवस्सुश्रवा देवेष्वेवमहत्सुश्रवः

सुश्रवा ब्राह्मणेषु भूयासम् ॥ १ ॥ ततः पूर्वासादिताजिनधारणम् । “तस्य मन्त्रकाण्डे मन्त्रपाठाभावतैत्तिरीयशाखागतमन्त्रो ग्राह्य” इति भट्टनारायणोपाध्यायप्रभृतयः । “तूष्णीमजिनधारणं स्वशाखायां मन्त्रपाठाभावादिति” केचिद्विद्वांसः । अजिनधारणमन्त्रस्य प्रजापतिर्चर्षिस्त्रिष्टुप्कन्दो ऽजिनं देवता ऽजिनधारणे विनियोगः । मित्रस्य चतुर्धरुणं बलीयस्तेजो यशस्वी स्थविरऽसमिद्धं । अनाह्ननस्य वसनं जरिष्णु परीदं वाज्यजिनं दधेऽहम् । इत्येतं मन्त्रं माणवकं वाचयन् धारयति ॥ अथ ब्रह्मचारिणं द्वादश प्रैषानुक्ता तदर्थञ्च बोधयेत् । तद्यथा । आचार्याधीनो भव । अन्यत्राधर्माचरणात् । माणवको बाढमिति वदेत् ॥ १ ॥ क्रोधान्ते वर्जय । बाढम् ॥ २ ॥ मैथुनं वर्जय । बाढम् ॥ ३ ॥ उपरिशय्यां वर्जय । बाढम् ॥ ४ ॥ कौशीलवगन्धाञ्जनानि वर्जय । बाढम् ॥ ५ ॥ स्नानं वर्जय । बाढम् ॥ ६ ॥ अवलेखनदन्तप्रक्षालनपादप्रक्षालनानि वर्जय । बाढम् ॥ ७ ॥ क्षुरकृत्यं वर्जय । बाढम् ॥ ८ ॥ मधुर्मासे वर्जय । बाढम् ॥ ९ ॥ गेयुक्तवाह्नारोहणं वर्जय । बाढम् ॥ १० ॥ अन्तर्ग्राम उपानहोर्धारणं वर्जय । बाढम् ॥ ११ ॥ स्वयमिन्द्रियमोचनं न कर्त्तव्यम् । बाढम् ॥ १२ ॥ अथ साधारणधर्मापदेशः । मेखलाधारणमैश्वर्यचर्यदण्डधारणसमिदाधानोदकोपस्पर्शनप्रातरभिवादाः कर्त्तव्याः । बाढम् । ततो माणवकस्तूष्णीमादित्यमुपस्थायाम्निं प्रदक्षिणीकृत्य प्रथमं मातरं ततो भगिन्यादीस्सन्निहि-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

९३

ताश्च भिजेत । तद्यथा । भवति भिक्षां देहीति ब्राह्मणस्य ।
 भिक्षां भवति देहीति क्षत्रियस्य । भिक्षां देहि भवतीति वैश्यस्य ॥
 अग्नेः पश्चात्प्राङ्मुखस्तिष्ठन्नुपविश्य वा भैक्ष्यमाचरेत् ॥ अथ
 ब्रह्मचारीदं भैक्ष्यं भो भगवन् गृहाणेत्याचार्याय निवेद्या-
 चार्यदत्तं स्वयं प्रतिगृह्णीयात् । तत आचार्या व्याहृतिचतुष्टय-
 होमादितन्त्रं समापयेत् । ततोऽहश्शेषं ब्रह्मचारी वाग्यतस्ति-
 ष्ठेत् । अथोपनीतस्य “माध्यान्हिकसन्ध्योपक्रममाह ‘जैमिनिः’ ।
 यावद्ब्रह्मोपदेशस्तु तावत्सन्ध्यादिकं न च । ततो मध्यान्हसन्ध्यादि
 सर्वे कर्म समाचरेत्” । आदिसर्वशब्दाभ्यां ब्रह्मयज्ञादिक-
 मुच्यते । तच्च विशेषमाह स एव । “अनुपाकृतवेदस्य ब्रह्मयज्ञः
 कथं? भवेत् । वेदस्थाने तु गायत्री गद्यतेऽन्यत्समं भवेत्” ।
 येषां सायं सन्ध्योपक्रमस्तृणां परेऽन्धि ब्रह्मयज्ञारम्भः ॥ इत्युप-
 नयनप्रयोगः ॥

अथ सायंसन्ध्योपासनं कृत्वाऽग्नये समिधमाहार्पमिति
 समिदाधानं कुर्यात् । तस्य प्रयोगः । आचम्य प्राणानायम्य
 सायं समिधमाधाय इति सङ्कल्योपलिप्ते स्थण्डिले
 उल्लिख्याभ्युक्ष्य, प्रतिष्ठाप्याग्निं, तूष्णीं समिधमाधाय,
 परिसम्ब्रुह्य, चिरुदकाञ्जलिं दत्वा, देव सवितरिति पर्युक्ष्य,
 तूष्णीं प्रादेशमितां समिधमाधायऽग्नये समिधमाहार्पमिति
 समिधमाध्यात् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरग्निर्देवता
 समिदाधाने विनियोगः । अग्नये समिधमाहार्पं बृहते
 जातवेदसे यथा त्वमग्ने समिधा समिध्यस्वेवमहमायुषा मेधया

वर्चसा प्रजया पशुभिर्ब्रह्मवर्चसेन धनेनान्नाद्येन समेधिषीय
स्वाहा । अग्नय इदं न मम । पूर्ववत्तूष्णीं समिधमाधायानु-
पर्युक्षणमुदकाञ्जलिचयसेचनमुपस्थानादि चमसनिनयनं वा-
मदेव्यगानञ्च कुर्यात् । एवमत ऊर्ध्वमहरद्वसायंप्रातस्स-
मिदाधानमासमावर्त्तनात्कर्त्तव्यम् । चिराच्च चारलवणवर्जितं
भुञ्जीत । इति समिदाधानप्रयोगः ॥

अथ सावित्रचरुप्रयोगः । स च सावित्रव्रतान्ते कार्यः ।
तदङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धं कृत्वा विधिवदग्निं प्रतिष्ठाप्य प्रकृति-
स्थालीपाकवदाज्यभागान्तं कुर्यात् । चरुनिर्वापकाले सवित्रे त्वा
जुष्टं निर्वपामीति विशेषः । सवित्रे स्वाहा । सवित्र इदं न मम ।
इति चरुं जुहोति । ततोऽग्ने व्रतपते व्रतमचारिषमित्यादिभिः
पञ्चाज्याहुतयः । ऋष्यादय उपनयने उक्ताः । अग्ने व्रतपते व्रतं
सावित्रमष्टवर्षमष्टमासमष्टदिनं वा अचारिषं तत्ते प्रब्रवीमि
तदशकं तेनारात्समिदमहमन्वतात् सत्यमुपागां स्वाहा ॥
अग्रिममन्त्रेष्वप्येवमूहः । वायो व्रतपते व्रतमचारिषं तत्ते
प्रब्रवीमि । सूर्य व्रतपते व्रतमचारिषम् । चन्द्र व्रतपते व्रतमचारि-
षम् । व्रतानां व्रतपते व्रतमचारिषमिति । चतुर्थं मन्त्रेष्वविष्टः
प्रथममन्त्रवदोद्भव्यः । तन्त्रशेषं समापयेत् । ब्रह्मणे गौर्दक्षिणा ।
आचार्यायेति केचित् । “उपनयनकर्मणश्चतुर्थेऽहनि सावित्र-
चरुं कुर्यादिति” भवदेवमहः । “चिराच्च व्रतान्ते सावित्रचरुः
कर्त्तव्य” इति भट्टनारायणोऽपीममर्थमनुजानाति । “उपनयन-
दिने माणवकाय भैक्षदानानन्तरं सावित्रचरुरिति” रघुनन्दनः ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८५

ऊहे गृह्यासङ्ग्रहः । “सावित्रमष्टभिर्वर्षैः कार्यं मासैर्दिनैश्च वा” ॥ इति सावित्रचरुप्रयोगः ॥

अथ गोदानव्रतप्रयोग उच्यते ॥ “जन्मकालाभोऽशेषे वर्षे गोदानाख्यव्रतं ब्राह्मणस्य” । तत्रेदन्तात्पर्यम् । ‘गर्भाष्टमे ब्राह्मणस्योपनयनम्, गर्भषोडशे वर्षे गोदानमित्युक्त्या मध्ये व्रतानुष्ठानं प्रतीयते । एवं क्षत्रियस्य द्वाविंशे गोदानाख्यव्रतं, वैश्यस्य चतुर्विंशे गोदानाख्यव्रतं, मध्ये व्रतानुष्ठानम् । ब्राह्मणाननुज्ञाप्य गणेशं सम्पूज्य गोदानव्रताङ्गं नान्दीमुखश्राद्धं करिष्ये इति सङ्कल्प्य तत्कृत्वा, गोदानव्रताङ्गकेशान्तकर्म करिष्ये इति सङ्कल्प्य चूडाकर्मवदग्निप्रतिष्ठापनादिकेशवपनान्तं कर्म ब्रह्मचारी कुर्यात् । नत्वाचार्येण । नात्र ब्रीह्यादीनामासादनम् । सर्वेषामङ्गलोम्नां च वपनम् । गोमिथुनं दक्षिणा ब्राह्मणस्य, अश्वमिथुनं क्षत्रियस्य, अविमिथुनं वैश्यस्य । यथोक्तदक्षिणालाभे सर्वेषामपि गौर्दक्षिणाऽऽचार्याय देया । अथ केशप्रतिष्ठाया नपितायजो देयः ॥ इति केशान्तकरणप्रयोगः ॥

अथ गोदानव्रताङ्गेऽपनयनं कर्तव्यम् । तस्य प्रयोग उपनयनवत् । अत्र विशेषः । होमश्चोहेन । अग्ने व्रतपते व्रतं गोदानं सांवत्सरिकं चरिष्यामीत्यादि । अह्नवस्त्रपरिधारणमलङ्करणं च वर्जयेत् । न सावित्र्युपदेशः । पूर्वधृतयज्ञोपवीतमेखलादण्डाजिनानां त्यागः । पुनर्धारणं च । अथादेशाद्वादश आचार्येण कर्तव्याः । अथ दण्डं प्रयच्छन्नाचार्य उपनयनोक्तानादेशान्वदेत् । गोदानव्रतान्ते आग्नेयैन्द्रपव-

मानपर्वणां आवणम् । तदन्ते ऐन्द्रश्चरुस्साविचचरुवत्कर्त्तव्यः ।
 निर्वापकाले इन्द्राय त्वा जुष्टं निर्वपामि । आज्यभागान्ते
 ऋचं साम यजामहे—इत्येतयर्चा, सदसस्पतिमद्भुतमितिमन्त्रेण
 वोभाभ्यां वा चरुहोमं कुर्यात् । ऋचं साम यजामहे याभ्यां
 कर्माणि कृण्वते । विते सदसि राजतो यज्ञं देवेषु वक्षतः
 स्वाहा । सदसस्पतिमद्भुतं प्रियमिन्द्रस्य काम्यं । सनि मेधाम-
 यासिषं स्वाहा । इन्द्रायेदं न मम । अग्ने व्रतपत इति
 पञ्चाज्याहुतयः । ऊहस्तु साविचचरौ लिखितः । यथा
 गोदानिकं सांवत्सरिकमेतावत्कालिकं वा तत्ते प्रब्रवीमीति ।
 ततस्विष्टकृद्याहृतिहोमादि । ब्रह्मणे पूर्णपात्रं दक्षिणा ।
 आचार्यायाजं मेघं गाञ्च पर्वदक्षिणां दद्यात् । आग्नेये पर्वणि
 आवितेऽजदक्षिणा । ऐन्द्रपर्वणि आविते मेघदक्षिणा । पवमाने
 पर्वणि आविते गौर्दक्षिणा ॥ इति गोदानव्रतप्रयोगः ॥

अथ व्रातिकव्रतप्रयोगः ॥ व्रातिकव्रताङ्गं पुनर्नान्दीमु-
 खश्राद्धं, व्रातिकव्रताङ्गं पुनरुपनयनम् । व्रातिकमेतावत्कालि-
 कमित्यूहं कृत्वा पञ्चाज्यहोमा इति विशेषः । गोदानव्रतान्ते
 आवितानामुपाकर्माभ्याध्ययनम् । व्रतान्त आरण्यकगेयगान-
 स्वाध्यायपञ्चकस्याज्यदोहादिसामचयवर्जितस्य आवणं, तद-
 न्ते ऐन्द्रश्चरुः । आज्यहोमे व्रातिकं सांवत्सरिकमित्यूहयुक्ताः
 पठितव्याः । आचार्यदक्षिणा ॥ इति व्रातिकव्रतप्रयोगः ॥

अथादित्यव्रतप्रयोगः ॥ तदङ्गं नान्दीमुखश्राद्धम् ।
 आदित्यव्रताङ्गं पुनरुपनयनम् । आदित्यमेतावत्कालिक-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८७

मित्याद्यूहयुक्तमन्त्रैः पञ्चाज्यहोमाः । आदित्यव्रतिन एकव-
स्त्रधारणम् । वृक्षगृहाभ्यामन्यत्र कृत्वादिना सूर्यस्य
व्यवधाननिषेधः । जानुदघ्नजलाधिके अवतरणनिषेधः ।
गुर्वाक्षया न दोषः । व्रातिकव्रतान्ते श्रुतारण्यकाध्ययनम् ।
व्रतान्ते मक्षानाम्निभिन्नानां शुक्रियाणां श्रावणम् । व्रतान्ते
ऐन्द्रश्वरुः । ऐन्द्रचरुं हुत्वा व्रतमादित्यमेतावत्कालिकमित्या-
द्यूहवद्भिः पञ्चाज्यहोमाः । आचार्याय गोदानम् । ब्रह्मणे
पूर्णपाचमन्यत्सर्वं पूर्ववत् ॥ इत्यादित्यव्रतप्रयोगः ॥

अथौपनिषद्व्रतप्रयोगः । तदङ्गं नान्दीश्राद्धं तदङ्गमु-
पनयनं च पूर्ववत् । व्रतमौपनिषदमेतावत्कालिकमित्यूहवद्भिः
पञ्चाज्यहोमाः । आदित्यव्रतान्ते श्रुतानां शुक्रियाणामध्यय-
नम् । व्रतान्ते उपनिषदां ब्राह्मणानां रक्षस्यस्य च श्रावणम् ।
तदन्ते ऐन्द्रश्वरुः । चरुहोमान्ते व्रतमौपनिषदमेतावत्कालि-
कमित्याद्यूहमुक्त्वा पञ्चाज्यहोमाः । आचार्याय गोदानं ब्रह्मणे
पूर्णपाचमन्यत्सर्वं पूर्ववत् ॥ इत्यौपनिषद्व्रतप्रयोगः ॥

अथ ज्येष्ठसामिकव्रतप्रयोगः ॥ ज्येष्ठसामिकव्रताङ्गं ना-
न्दीमुखश्राद्धं तदर्थमुपनयनम् । अग्ने व्रतपते व्रतं ज्येष्ठसामिक-
मेतावत्कालिकं चरिष्यामीत्यूहं कृत्वा पञ्चाज्यहोमाः । पूर्वव्र-
तान्ते श्रुतोपनिषद्ब्राह्मणरक्षस्याध्ययनम् । व्रतान्ते आज्यदो-
हानां साम्नां श्रावणम् । व्रतान्ते ऐन्द्रश्वरुः । चरुहोमान्ते अग्ने
व्रतपते व्रतं ज्येष्ठसामिकमेतावत्कालिकमचारिषमित्यादिवि-
शेषमुक्त्वा पञ्चाज्यहोमाः । आचार्याय गोदानं ब्रह्मणे पूर्ण-
पाचम् ॥ इति ज्येष्ठसामिकव्रतप्रयोगः ॥

गोदानिकव्रतिकादित्यव्रतौपनिषदज्येष्ठसामिकव्रतानां पृथक्पृथगेकैकसंवत्सरेऽनुष्ठानम् । देशकालशक्तिवयोवस्थाविशेषैर्यथासम्भवमनुष्ठानं वा कुर्यात् । आदित्यव्रतानुष्ठानात्परमध्ययनक्रमान्महानाम्निकव्रतानुष्ठानं कर्तव्यम् । तत औपनिषदज्येष्ठसामिकव्रतयोरनुष्ठानम् । एवं स्थितेऽपि कालादीनां साम्यान्महानाम्निकभिन्नानां गोदानिकादिव्रतानां प्रयोगमुक्ता महानाम्निकप्रयोगः पृथगुपदिष्टकालक्रियावैलक्षण्यादधुनोच्यते । सूत्रकारस्य लाघवात्क्रमत्यागः । तस्य द्वादशसंवत्सरा, नव षट् चयो वा संवत्सरा, अनुष्ठानकालः । एते चत्वारः पक्षाः पुरुषशक्तिवयोवस्थादिविशेषापेक्षयोक्ताः । “संवत्सरमात्रं वा महानाम्निकव्रतमि”त्येक आचार्या मन्यन्ते । तस्य पित्रादिभिस्त्रिभिर्यथोक्तव्रतचर्यापूर्वकं महानाम्नीनामध्ययनं कृतं स्यात्तदा पुत्रस्य सांवत्सरिकमहानाम्निकव्रतेऽधिकारः । अन्येषां तु द्वादशवार्षिकादौ । अयमर्थो “रौरुकिब्राह्मणे”ऽपि स्पष्टः ॥ अथ महानाम्निकव्रताङ्गं नान्दीमुखश्राद्धं करिष्ये । तदर्थमुपनयनम् । अग्ने व्रतपते महानाम्निकं द्वादशवार्षिकं वा, नववार्षिकं षड्वार्षिकं वा, त्रैवार्षिकं वा, सांवत्सरिकं चरिष्यामीत्युच्यते । पञ्चभिर्मन्त्रैः पञ्चाज्याहुतीः कुर्यादन्यत्पूर्ववत् । महानाम्निकव्रतिनः पूर्वाक्तव्रतनियमातिरिक्तनियमा उच्यन्ते । त्रिकालं स्नानम् । सायम्प्रातः समिदाधानात्पूर्वं भोजननिषेधः । कृष्णवस्त्रधारणम् । कृष्णवस्तुभक्षणम् । आचार्याधीनता । स्मृत्यन्तरोपदिष्टस्य पथिदानस्य निषेधः ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

८९

तपस्विता दिवा सदा स्थितिर्नोपवेशनम् । भिक्षाटने परिक्रम-
णम् । सन्ध्योपासनार्थमुपवेशनम् । रात्रावुपवेशनम्, न शयनम् ।
बहिर्गतस्य पर्जन्ये वर्षति मनुष्यैराच्छादितगृहादिप्रवेशनि-
षेधः । वर्षप्रारम्भेऽपि गृहादिप्रवेशननिषेधः । यदा पर्जन्यो
वर्षति तदा दृश्यपगमपर्यन्तमापशक्क्य इतिमन्त्रं पुनःपुनः
पठेत् । यदायदा विद्युद्विद्योतते तदातदैवं रूपाः खलु शक्यो
भवन्तीतिमन्त्रं पठेत् । यदायदा मेघो गर्जति तदातदा मद्या
मद्यान् घोष इतिमन्त्रं पठेत् । न नदीमतिक्रामेत् । यद्यतिक्रा-
मेत्स्नात्वाऽतिक्रामेत् । अतिक्रम्य वा स्नानं कुर्यात् । नौकारो-
हणं न कुर्यात् । नावारोहणाभावे केनापि निमित्तेन प्राणसं-
शये स्नात्वा नौकारोहणं कुर्यात् । पारं तीर्त्वा वा स्नायात् ।
उदकसम्बन्धिनियमानां त्रिषवणस्नानादीनामवश्यानुष्ठानम् ।
महानास्त्रीनामुदकाधीनत्वादुदकदातृत्वाद्वा । इत्थं व्रतमनुष्ठि-
तवतः परमेश्वरात्सर्वकामावाप्तिरिच्छानुसारेण महती वृष्टिर्वा
फलम् । केषाञ्चिद्बर्माणामननुष्ठानमनुजानाति परमकृपालु-
राचार्यः । कृष्णवस्त्रधारणम् । दिवोर्द्ध्वस्थितिः । निशायामु-
पवेशनम् । शयनाभावश्च । पथिप्रदानं । कृष्णपदार्थभक्षणम् ।
एतेषां शक्त्यभावे सति नानुष्ठानम् । चेधाविभक्तव्रतकालस्य
प्रथमभागान्ते एकस्यास्तोत्रियायाश्चावणम् । मध्यमभागान्ते
द्वितीयस्तोत्रियायाश्चावणम् । तृतीयभागान्ते तृतीयस्याः
स्तोत्रियायाश्चावणम् । सर्वव्रतान्ते वा सर्वासां महानास्त्रीनां
स्तोत्रियाणां युगपदेव आवणम् । तासामध्ययनप्रयोग उच्यते ।

अरण्ये गत्वा दक्षपूरितकांस्यपात्रे सर्वौषधीः प्रक्षिपेत् । ब्रीहि-
 शालि मुद्ग-गोधूम-तिल-यव सर्षपाः सर्वौषधयः । तज्जले हस्तद्व-
 यं ब्रह्मचारिणस्स्थापयित्वा प्रादक्षिण्येनाहतवस्त्रेण नेत्रपिधानं
 कुर्यात् । एवं निमग्नहस्ताय पिहितनेत्राय चिराच्चमुपोषिताय
 व्रतान्ते मद्धानास्त्रीश्रावयेत् । अथवा नेत्रपिधानान्ते श्रावयेत् ।
 नात्र चिराचोपवासः । पिहितनेत्रो जले निमग्नहस्तो वाग्यतो
 ऽरण्ये निवसन् चिराच्चं न भुञ्जीत । अशक्तावहोराच्चं वा । अध्या-
 पनान्ते उपवासः । उपवासान्ते वाऽध्यापनम् । अथवा दिवाऽ-
 रण्ये तिष्ठेद्रात्रौ ग्रामे । चिराच्चव्रतान्ते आचार्यो वनं गत्वा
 पूर्वाक्तलक्षणं स्थण्डिलं विधाय पञ्च भूसंस्कारां कृत्वाऽग्निं
 प्रतिष्ठाप्याज्यतन्त्रेण व्याहृतिभिर्हुत्वाऽग्न्यादीन्प्रदर्शयेन्मन्त्रेण
 ब्रह्मचारिणम् । प्रतिद्रव्यं मन्त्रावृत्तिः । अग्निराज्यमादित्यो
 ब्राह्मणोऽनङ्गानन्नं जलं दधि । एतेऽग्न्यादयः । एतान्यथक्पृथक्
 प्रदर्शयेत् । तत्र मन्त्रः । स्वरभिव्यख्यं ज्योतिरभिव्यख्यम् । अत्र
 वाग्विसर्गादिः । चिवारमग्न्यादीनामवेक्षणम् । ततस्तन्त्रसमा-
 प्तिर्वामदेव्यगानम् । गुरोरभिवादनम् । गुरो, अनङ्गाहं कांस्य-
 पात्रं वासो गां च ते ददामि । पृथक्पृथक् स्तोत्रिथाध्यापनपक्षे
 प्रथमस्तोत्रियाया वृषभः कांस्यपात्रञ्च दक्षिणा । द्विती-
 याया वस्त्रम् । तृतीयाया गौः । अशक्तौ यथाशक्ति दक्षिणा-
 दानम् । व्रतान्ते ऐन्द्रश्वरुः । अग्ने व्रतपते व्रतं मद्धानास्त्रिकमे-
 तावत्कालिकमचारिषमित्यादिविशेषयुक्तैर्मन्त्रैः पञ्चाज्याहुत-
 यः । ततोऽरण्याद्बृहद्मागत्य सर्वैरन्तेवासिभिः सद्वाचार्यं भोज-

गोभिलीययुक्तकर्मप्रकाशिका ।

१०१

येत् । अन्येषामपि भिन्नशाखिनां भिन्नगुरुणां ब्रह्मचारिणां
चान्नदानमावश्यकम् ॥ इति महानाम्निकव्रतप्रयोगः ॥

ज्येष्ठ साम्नामध्यापनस्मृत्तानामन्यध्यापनवदरण्ये । तत्तू-
क्तम् । ज्येष्ठसामव्रतिनो यावज्जीवमनुष्ठेयानि व्रतान्युच्यन्ते । न
शूद्रामुद्वहेत् । न पत्निमांसमश्नीयात् । धान्यमध्ये एकं धान्यं वर्ज-
येत् । गन्तव्यदेशानामेकं देशं वर्जयेत् । कार्पासलौमशाणाविका-
नां मध्ये एकं वर्जयेत् । उद्धृतोदकेन शौचं कुर्यात् । मृन्मयपात्रे
भोजनं न कुर्यात् । मृन्मयेन न पिबेत् । “एतत्सर्वं नियमजातं
ज्येष्ठसामिकव्रतोपनयनप्रभृतीत्येकं” । “ज्येष्ठसामाध्यापनप्रभृ-
तीत्यपरं” । भौतिकव्रतप्रयोगो गोभिलानुक्तत्वादुपेक्षितः ॥

अथोपाकर्म । पूर्वं गोदानादिब्रतान्तेषु श्रुतानां वेदभा-
गानामुपाकर्मपूर्वकाध्ययननियमायोपाकर्मणि धिमधुनोपदिश-
ति । भाद्रपदशुक्ले हस्तनक्षत्रे आचार्य्यशिष्यैस्सह स्नात्वा कृत-
नित्यक्रियो, मृत्तिकासनानोपयुक्तकुशगोमयादिकमृषिपूजोपयु-
क्तकुशगन्धपुष्पादिपूजासामग्रीञ्च समादाय, ग्रामात्प्राङ्मुख
उदङ्मुखो वा निष्क्रम्य, नाभिदग्ना यत्र कचन स्थिता अपः
प्राप्याध्यायोपाकर्माङ्गस्नानमहं करिष्ये इति सङ्कल्प्य, मृत्ति-
कास्नानविधिना स्नात्वा, स्नानाङ्गतर्पणं विधाय, कन्दार्चपू-
जाचार्य्याश्च तर्पयेत् । अत्र सूत्रे चशब्दाद्ब्रह्मादीनां तर्पणम्,
ऋषीणां पूजनमभिषेकश्चाभिधीयते ॥ अथ प्रयोगः ॥ कुशपवि-
त्रपाणिराचम्यप्राणानायम्य देशकालौ सङ्कीर्त्याधीतानां वेदानां
यातयामत्वदोषनिवृत्तिपूर्वकाप्यायनार्थं, अध्येष्यमाणानां वेदानां

वीर्यवत्वसिद्ध्यर्थमध्यायोपाकर्माङ्गं ऋषिपूजनतर्पणादिकमहं क-
रिष्ये इति सङ्कल्प्य, तीरे प्राक्प्रवणे उदक्प्रवणे वा यज्ञवृत्त-
निर्मिते पीठे प्रागग्रानुदगग्रान्वा कुशानास्तीर्य तेषु पञ्चाश-
त्कुशनिर्मितान्दादशचटून्संस्थापयेत् । ततः कलशोदकं प्रणव-
व्याहृतिभिर्गायत्र्या चाभिमन्त्र्य तेनोदकेन पीठपूजाद्रव्याण्या-
त्मानञ्च प्रोक्षयेत् । “अथ केचिद्गौतमादिसामभिर्गौतमादीना-
मावाहनं कुर्वन्ति” तन्निर्मुलम् । गौतमादिसाम्नां गौतमाद्यषि-
दृष्टत्वेऽपि गौतमादिप्रतिपादकत्वाभावाद्देवतान्तरप्रकाशकत्वा-
न्नवग्रहादिमन्त्रवादनियोजकस्मृत्यभावाच्च । तस्मात्प्रणवव्याह-
तिभिः पूजनमभिधीयते । ॐ भूर्भुवस्वः गौतममावाहयामि ॥ १ ॥
एवं वक्ष्यमाणानामृषीणामावाहनं पृथक्पृथक् कुर्यात् । तद्यथा ।
ॐ भूर्भुवस्वः भरद्वाजम् ॥ २ ॥ ॐ भूर्भुवस्वः विश्वामित्रम् ॥
३ ॥ ॐ भूर्भुवस्वः जमदग्निम् ॥ ४ ॥ ॐ भूर्भुवस्वः वशि-
ष्ठम् ॥ ५ ॥ ॐ भूर्भुवस्वः कश्यपम् ॥ ६ ॥ ॐ भूर्भुवस्वः
अत्रिम् ॥ ७ ॥ ॐ भूर्भुवस्वः गौतमादिसप्तऋषयस्सुप्रतिष्ठा
वरदा भवन्तु । इति कुशचटुषु क्रमेणावाहनं कृत्वा समष्ट्यो-
पचारान् कुर्यात् । ॐ भूर्भुवस्वे गौतमादिभ्य आसनं समर्प्य-
यामि । एवमुत्तरेषूपचारेषु । पाद्यमर्घ्यमाचमनीयं मधुपर्कं पञ्चा-
मृतस्नानं शुद्धोदकस्नानं वस्त्रं यज्ञोपवीतं चन्दनमक्षतान्युष्पाणि
धूपं दीपं नैवेद्यमन्यानप्युपचारान् यथासम्भवं कुर्यात् । ततो ना-
भिदग्धोदकेनोपविष्टा देवतीर्थेन तत्तीर्थाग्रकुशैर्चणीनुच्चैरभिषि-
ञ्चन्तस्तर्पयेयुः । आदौ समुदायेन तर्पणं । यथा । ॐकारो

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१०३

महाव्याहृतयो गायत्री ब्रह्मा देवा वेदा ऋषयश्च-
 न्दांस्याचार्यास्तृप्यन्ताम् । इति त्रिः । ततः पृथक् ।
 ओंकारस्तृप्यतु । भूर्भुवस्वः महाव्याहृतयस्तृप्यन्तु । तत्सवितु-
 रितिमन्त्रान्ते गायत्री तृप्यतु । सोमं राजानमिति । सोमः
 राजानं वरुणमग्निमन्वारभामहे । आदित्यं विष्णुं सूर्यं ब्र-
 ह्माणश्च वृद्धस्पतिम् । ब्रह्मा तृप्यतु । अग्न आयाहि दशत्यु-
 पास्मा इत्यध्यायेन ऋगन्तैर्द्विर्वी सन्तर्प्येत् । अग्न आयाहि
 वीतये गृणानो हव्यदातये । निहोता सत्सि बर्हिषि ॥ १ ॥
 त्वमग्ने यज्ञानां होता विश्वेषां हितः । देवेभिर्मानुषे
 जने ॥ २ ॥ अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसम् । अस्य
 यज्ञस्य सुक्रतुम् ॥ ३ ॥ अग्निवृचाणि जंघनहविणस्युर्विपन्यथा ।
 समिद्धः शुक्र आहुतः ॥ ४ ॥ प्रेष्ठं वो अतिथिं सुषे मिच-
 मिव प्रियम् । अग्ने रथं न वेद्यम् ॥ ५ ॥ त्वं नो अग्ने
 महोभिः पाहि विश्वस्या अरातेः । उत द्विषो मत्त्यस्य ॥ ६ ॥
 षष्ठ्युषु ब्रवाणि तेऽग्न इत्येतरा गिरः । एभिर्वर्द्धास
 इन्दुभिः ॥ ७ ॥ आ ते वत्सो मनो यमत्परमाच्चित्सधस्यात् ।
 अग्ने त्वां कामये गिरा ॥ ८ ॥ त्वामग्ने पुष्करादध्यथवा
 निरमन्यत । मृद्धा विश्वस्य वाघतः ॥ ९ ॥ अग्ने विश्वदा-

१०४

गोभिलीययुद्धकर्मप्रकाशिका ।

३ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १- २ २ ३ २
 भरास्मभ्यन्तये महे । देवा ह्यसि नो दृशे ॥ १० ॥ वेदास्तृ-
 प्यन्तु । एवमुपास्मै गायतेत्युत्तराध्यायेन देवास्तृप्यन्तु ।
 १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १- २ २
 उपास्मै गायता नरः पवमानायेन्दवे । अभि देवाश्च्युते ।
 ३ २ ३ १ २ ३ १- २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २
 अभि ते मधुना पयोर्वाणो अशिश्रयुः । देवं देवाय देवयु ।
 १ २ ३ २ ३ १- २ २ ३ १ २ २ १ २ ३ १ २
 स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते । शश्राजन्नोपधीभ्यः ॥ १ ॥
 १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ १ २ ३ १- २ २
 दविद्युतत्या रुचा परिष्टोभन्त्या कृपा । सोमाः शुक्रा गवाशिरः ।
 ३ २ ३ १ २ ३ १- २ २ ३ २ २ २ १ २
 हिन्वानो हेटुर्भिर्चित आवाजं वाज्यक्रीत । सीदन्तो
 ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 वनुषो यथा । ऋधक्सेम स्वस्तये संजग्मानो दिवा कवे ।
 १ २ ३ १ २ ३ २ १ २ ३ २ ३ १ २
 पवस्व सूर्या दृशे ॥ २ ॥ पवमानस्य ते कवे वाजिन्तसंगा
 १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३
 अस्तुत । अर्वन्तो न श्रवस्यवः । अक्काकोशं मधुश्चतमस्तुग्रं
 १ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ २ ३
 वारे अव्यये । अवावशंत धीतयः । अक्कासमुद्रमिन्दोस्तंगावि
 २ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ २ ३ २ २ ३ १ २
 न धेनवः । अगमन्तस्य योनिमा ॥ ३ ॥ अग्न आयाहि
 ३ १ २ ३ २ ३ १ २ १- २ २ ३ १ २ १ २
 धीतये गृणानो हव्यदातये । निहोता सत्सि बर्हिषि । तं त्वा
 ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २
 समिद्धिरङ्गिरो घृतेन बर्द्धयामसि । वृद्धकोचा यविष्य । स नः
 ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १
 पृथुश्रवाय्यमक्कादेव विवाससि । वृद्धदग्ने सुवीर्य्यं ॥ ४ ॥ आ
 २ ३ १- २ २ २ ३ १ २
 नो मिचावरुणा घृतैर्गव्यूतिमुत्ततं । मध्वा रजाशसि सुकतू ।
 ३ १ २ ३ १ २ ३ १- २ २ १ २
 उरुशशसा नमोवृधामन्हा दक्षस्य राजथः । द्राघिष्टाभिः
 ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 शुचित्रता । गृणाना जमदग्निना योनावृतस्य सीदतं ।

गोभिलीयवृहत्कर्मप्रकाशिका ।

१०५

३ १। २२ १ २ २३ २३ ३ २ ३ २ ३
 सातःसोममृतावृधा ॥ ५ ॥ आयाहि सुषुमा हित इन्द्र सोमं
 १ २ ३ २ २३ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ २ ३
 पिबा इमं । एदं बहिः सद्यो मम । आ त्वा ब्रह्मयुजा हरी
 १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 वच तामिन्द्र कोशिना । उप ब्रह्माणिनः शृणु । ब्रह्माणस्त्वा
 ३ २ ३ १ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 युजा वयःसोमयामिन्द्र सोमिनः । सुतावन्तो हवामहे ॥ ६ ॥
 १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २३ ३ १ २ ३ १ २
 इन्द्राग्नी आगतःसुतं गीर्भिर्नभो वरेण्यम् । अस्य पातं
 ३ २ ३ २ १ २ ३ १- २२ ३ १ २ ३ १ २
 धियेषिता । इन्द्राग्नी जरितुः सचा यज्ञो जिगाति चेतनः ।
 ३ १ २ ३ २ ३ २ १ २ ३ १ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ ३ १
 अयापातमिमःसुतं । इन्द्रमग्निं कविकृदा यज्ञस्य जूत्या
 २ १ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १- २२
 वृणे । ता सोमस्येह तृपताम् ॥ ७ ॥ उच्चा ते जातमंधसो
 ३ १- २२ ३ २३ ३ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३
 दिविसङ्गम्याददे । उपःशर्म महिश्रवः । स न इन्द्राय
 १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १- २२ ३ १- २२
 यज्यवे वरुणाय मरुदभ्यः । वरिवोवित्परिस्त्रव । एना विश्वा-
 ३ २३ ३ २ ३ १ २ १ २
 न्यय आ द्युम्नानि मानुषाणां । सिषासंतो वनामहे ॥ ८ ॥
 ३ १ २ ३ १ २ ३ १- २२ १ २ ३ १-
 पुनानः सोमधारयापो वसानो अर्षति । आ रत्नधा
 २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १- २२ ३ १-
 योनिमृतस्य सोदस्यत्सो देवो हिरण्ययः । दुहान उर्ध्वर्ह्यं
 २२ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २
 मधु प्रियं प्रत्नः सधस्थमासदत् । आपृक्तं धरुणं वाज्यर्षसि
 १ २ ३ १ २ ३ २ १- २२ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 नृभिर्ह्येता विचक्षणः ॥ ९ ॥ प्र तुद्रव परिकोशं निषोद नृभिः
 ३ २ ३ १- २२ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १
 पुनानो अभिवाजमर्ष । अश्वं न त्वा वाजिनं मर्जयन्तोऽर्वाहि
 २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १- २२ ३ २ ३ २ ३
 रशनाभिर्नयन्ति । स्वायुधः पवते देव इन्दुरशस्तिहा वृजना
 १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 रत्नमाणः । पिता देवानां जनिता सुदक्षो विष्टभो दिवो धरुणः

१०६

गोभिलीयशृङ्खलकर्मप्रकाशिका ।

^{३ २} पृथिव्याः । ^{२ ३ १ २} ऋषिर्विप्रः ^{३ १-} पुर एता ^{२२ ३ १-} जनानामृभुर्द्धीर ^{२२ ३ २ ३} उग्रना
^{१ २} काव्येन । ^{१ २} सचिद्विवेद ^{३ १ २ ३ १ २} निश्चितं ^{३ २} यदासामपीच्य ^{२ ३} ३३ गुह्यं ^{२ ३} नाम
^{१ ३} गोनाम ॥ १० ॥ ^{३ १} अभि त्वा ^{३ १ २} शूरनोनुमो ^{३ १ २} दुग्धा ^{३ १ २} इव धेनवः ।
^{१ २ ३ १-} ईशानमस्य ^{२२ ३ २ ३ १ २} जगतः ^{३ १ २} स्वदृशमीशानमिन्द्र ^{१-} तस्थुषः ॥ ११ ॥ न
^{२२ ३ २} त्वावाः ^{३ १-} अन्यो ^{२२ ३ २} दिव्यो ^{३ १-} न पार्थिवो ^{२२} न जातो ^{३ १-} न जनिष्यते ।
^{३ १ २} अश्रायन्तो ^{३ १ २} मधवन्निन्द्र ^{३ १ २} वाजिनो ^४ गव्यंतस्त्वा ^४ हवामहे ॥ ११ ॥
^{१ २} कथा ^{३ १-} नश्चिचा ^{२२ ३ २} आभुवदूती ^{३ १ २ ३ १ २} सदावृधः ^{१ २} सखा । ^{२ ३} कथा ^{१ २} शचिष्ठया
^{३ २} वृता । ^{१ २} कस्त्वा ^{३ १-} सत्यो ^{२२ ३ १} मदानां ^{३ १ २} मश्चिष्ठो ^{३ १ २} मत्सदंधसः । ^{३ १} दृढा-
^{२ ३ २ ३ १ २} चिदारुजे ^{३ २ ३ ३ १ २} वसु । ^{३ १ २} अभीषुणः ^{३ १ २} सखीनामविता ^{३ २} जरितृणाम् । ^{३ १} शतं
^{२ ३ १ २} भवासूतये ॥ १२ ॥ ^{१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २} तं ^{३ १-} वेदस्मृत्योषहं ^{२२} वसोर्मदानमंधसः ।
^{३ २ ३ १-} अभिवत्सन्न ^{२२} स्वसरेषु ^{३ २ ३ १ २} धेनव इन्द्रं ^{३ १ ३} गीर्भिर्नवामहे । ^{३ २} युक्तं
^{३ २ ३ १ २} सुदानुं ^{३ १ २} तविषीभिरावृतं ^{३ १-} गिरिं ^{२२ ३ १ २} न पुरुभाजसं । ^{३ २ ३ १ २} क्षुमंतं ^{३ १ २} वाजं
^{३ १ २} शतिनं ^{३ १ २} सहस्त्रिणं ^{३ १-} मत्तु ^{२२} गोमंतमीमहे ॥ १३ ॥ ^४ तरोभिर्वा
^{३ १ २ ३ १ २} विदद्वसुमिन्द्रं ^{३ १ २} सवाध ^{३ १ २} ऊतये । ^{३ १-} वृद्धगायन्तः ^{२२ ३ २} सुतसोमे ^{३ २ ३ १ २} अध्वरे
^{३ २ ३ १ २} हुवे भरं ^{३ २} न कारिणं । ^{२ ३ १ २} न यं ^{३ १ २} दुग्धा ^{३ १-} वरं ^{२२ ३ २} तेन ^{३ २ ३ १ २} स्थिरामुरो ^{२२} मदेषु
^{३ १ २} शिप्रमन्धसः । ^{१ २} य आदृत्या ^{३ १ २} शशमानाय ^{३ १ २} सुन्वते ^{३ १ २} दाता ^{३ १ २} जरिच
^{३ ३ २ २} उक्थं ॥ १४ ॥ ^{१ २ ३ १ २ ३ १ २} स्वादिष्ठया ^{३ १ २} मदिष्ठया ^{३ १ २} पवस्व ^{३ १ २} सोमधारया ।
^{१ २ ३ १ २} इन्द्राय ^{३ २} पातवे ^{३ २} सुतः । ^{३ १ २} रत्नोद्धा ^{३ २ ३ १ २} विश्वचर्षणिर ^{३ २ ३ १ २} भियोनिमयोहते ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१०७

द्रोणे सधस्थमासदत् । वरिवो धातमो भुवो म॒हिष्टो वृच॒हं-
 तमः । पर्षिराधो मधेनाम् ॥ १५ ॥ पवस्व मधुमत्तम इन्द्राय
 सोमकतुवित्तमो मदः । म॒हि द्युत्तमो मदः । यस्य ते पीत्वा
 वृषभो वृषायतेस्य पीत्वा स्वर्विदः । स सुप्रकेतो अभ्यक्रमीहि-
 शोक्कावाजं नैतशः ॥ १६ ॥ इन्द्रमकसुता इमे वृषणं जन्तु
 चरयः । श्रुष्टे जातास इन्द्रवः स्वर्विदः । अयं भराय
 सानसिरिन्द्राय पवते सुतः । सोमो जैत्रस्य चेतति यथा
 विदे । अस्येदिन्द्रो मदेष्वाग्नाभं गृभ्णाति सानसिं । वज्रञ्च
 वृषणं भरतसमस्सुजित् ॥ १७ ॥ पुरोजिती वो अंधसः
 सुताय मादयित्वे । अपश्चान॑ अथिष्ठ न सखायो दीर्घजीह्वयं
 यो धारया पावकया परिप्रस्पन्दते सुतः । इन्द्रश्चो न कृतव्यः ।
 तं दुरोषमभीनरः सोमं विश्वाच्या धिया । यज्ञाय सन्त्व-
 द्रयः ॥ १८ ॥ अभि प्रियाणि पवते च नो हितो नामानि
 यद्धो अधि येषु वर्द्धते । आ सूर्यस्य वृद्धतो वृद्धन्नधि रथं
 विष्वचमरुहद्विचक्षणः । ऋतस्य जिह्वा पवते मधु प्रियं वक्ता
 पतिद्वियो अस्या अदाभ्यः । दधाति पुचः प्पिचोरपीच्या३३ नाम
 तृतीयमधिरोचनं दिवः । अव द्युतानः कलशा॑ अचिक्रद
 नृभियमाणः कोश आ हिरण्यये । अभी ऋतस्य दोहना

१०८

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

^{३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ ३ १ २}
 अनूपताधिचिपृष्ठ उपसो विराजसि ॥ १८ ॥ यज्ञायज्ञा वो
^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २}
 अग्नये गिरागिरा च दक्षसे । प्रप्रवयममृतं जातवेदसं प्रियं
^{३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २}
 मित्रं न शंसिषं । ऊज्जा न पातः सच्चिना यमस्मयुर्ह्यशेम
^{३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २}
 द्रव्यदातये । भुवद्वाजेष्वविता भुवद्दध उत चाता तनुनाम ॥ २० ॥
^{२ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 एष्ट्याषु ब्रवाणि तेम इत्येतरा गिरः । एभिर्वर्द्धास इन्दुभिः ।
^{२ ३ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ १}
 यच कच ते मनो दक्षदं धस उतरं । तच योनिं कणवसे । न
^{२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २ २ ३ १ २}
 हि ते पूतमक्षिपद्भुवन्नेमानां पते । अथादुवोवनवसे ॥ २१ ॥
^{३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 वयमुत्तामपूथस्थूरं न कच्चिद्भरंते वस्यवः । वज्रिञ्चिचः
^{२ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 हवामहे ॥ उप त्वा कर्मन्तये स नो युवोग्रश्चकामयोधृषत् ।
^{१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 त्वामिध्यवितारं वष्टमहे सखाय इन्द्र सानसिं ॥ २२ ॥
^{२ ३ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 अधा ह्रींद्रिर्गिर्वण उप त्वा काम ईमहे सस्तुग्महे । उदेवमंत
^{३ १ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 उदभिः । वारं त्वा यव्याभिर्वर्द्धन्ति शूरब्रह्माणि ॥ वाष्टध्वांसं
^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 चिदद्रिवो दिवेदिवे यंजंति हरि इषीरस्य गाथयोरैरथ
^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 उरुयुगे वचोयुजा । इन्द्रवाहा स्वर्विदा ॥ २३ ॥ इत्यर्द्धं
 प्रपाठकः ॥ देवास्तृप्यन्तु । ततो भूरादिसप्तव्याहृतिभिः
 सन्तर्प्यन्ते ऋषयः । ओं भूस्तृप्यतु । ओं भुवस्तृप्यतु । ओं
 स्वस्तृ० । ओं महस्तृ० । ओं जनस्तृ० । ओं तपस्तृ० ।
 ओं सत्यं तृ० । ओं ऋषयस्तृप्यन्त । तत अग्न आयाहीत्या-
 दितत्तच्छन्दस्काभिर्हर्गिभ्यश्छन्दांसि तर्पयेयुः । अग्न आयाहि-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१०६

ऋगन्ते गायत्री । ^{२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २} उं अग्न आयाहि वीतये गृणानो
^{३ १ २ १- २ ३ १ २} हव्यदातये । निहोता सत्सि बर्हिषि । गायत्री तृप्यतु । एवं
 पुरुत्वान्ते उष्णिक् । एवं प्रथमया तर्पणम् । ततो गायत्र्युष्णिक्
^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २} इत्येवं । पुरु त्वा दाशिवाङ्गोचैरिरग्ने तव स्विदा । तौदस्येव
^{३ २ ३ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २} शरण आमहस्य । उष्णिक् तृप्यतु । अग्न आजिष्टमाभर
^{३ २ ३ १ २ १ २ ३ १- २ ३ २ ३ १ ३ ३ १ २} द्युममस्मभ्यमग्निगो । प्रनो राये पनीयसेरत्सि वाजाय पन्याम् ।
^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३} अनुष्टुप् तृप्यतु । यज्ञायज्ञा वो अग्नये गिरागिरा च
^{१ २ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १- २ २} दक्षसे । प्रप्रवयमसृतं जातवेदसं प्रियं मिचं न शस्सिषं ।
^{३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३- २ २} वृद्धती तृप्यतु । स्वादोरित्या विषूवतो मधोः पिबन्ति गौर्यः ।
^{१- २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २} या इन्द्रेण सयावरीदृष्णा मदन्ति शोभथा वस्तीरनु स्वराज्यं ।
^{१ २ ३ १ २ ३ १- २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २} पङ्क्तिस्तृप्यतु । आजुहोता हविषामर्जयध्वं निहोतारं गृहप-
^{३ २ ३ १- २ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २} तिं दधिध्वं । इडस्पदे नमसा रात हव्यः सपर्जता यजतं
^{३ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३} पस्त्यानाम् । चिष्टुप् तृप्यतु । चिच इक्षिशोस्तरुणस्य वक्षथो
^{२ ३ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १- २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १- २} नयो मातरावन्वेति धातवे । अनूधा यदजीजनदधाचिदाववक्तस्यो
^{२ २ ३ २ ३ १ २} मच्चि दूत्यश्चरन् । जगती तृप्यतु । कन्दांसि तृप्यन्तु । प्र-
^{२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २} वो महे मतयो यंतु विष्णवे मरुत्वने गिरिजा एवया मरुत् ।
^{१- २ २ ३ १- २ २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २} प्रशङ्गाय प्रयज्यवे सुखादये तवसे भेददिष्टये धुनिव्रताय शवसे ।
^{१ २ ३ १- २ २ ३ १ २} अतिजगती तृप्यतु । प्रोषस्मै पुरो रथमिन्द्राय शूषमर्चत ।

११०

गोभिलीयशृङ्गकर्मप्रकाशिका ।

^{३ १ २} अ०के ^{३ २ ३ ३ ३ १ २} चिदुलोककृत्संगे ^{३ २} समत्सृष्टचा । ^{३ १ २} अस्माकं बोधि
^{३ १- २२} चोदिता ^{३ १ २} नभंतामन्यकेषां ^{३ २३} ज्याका ^{३ १ २} अधि धन्वसु । ^{३ १ २} शक्करी
^{२ ३ १-} तृप्यतु । ^{२२} तवत्यं ^{३ १ २} नयं ^{३ २ ३ २} नृतोप ^{३ २ ३ २} इन्द्र ^{३ २ ३ २} प्रथमं ^{३ २ ३ २} पूर्यं ^{३ २ ३ २} दिवि ^{३ २ ३ २} प्रवाच्यं
^{३ २} कृतं । ^२ यो ^{३ २ ३} देवस्य ^{१ २ ३} शवसा ^{१ २ ३} प्रारिणा ^{१ २ ३ २} असुरिणं ^{३ २} नपः । ^{२ ३} भुवो
^{१ २ ३ १ २ ३ १ २} विश्वमभ्यदेवमोजसा ^{३ १- २२} विदेदूर्जं ^{३ २ ३ १- २२} शतक्रतुर्विदेदिषं । ^{३ २ ३ १- २२} अतिशक्करी
^{१ २} तृप्यतु । ^{३ १- २२} चिकद्रकेषु ^{३ २ ३ १-} महिषो ^{३ २ ३ १-} यवागिरं ^{३ २ ३ १-} तुविशुष्मस्तृप्तसोममपि-
^{३ १ २} बद्धिष्णुना ^{३ १ २} सुतं ^{३ २} यथावशं । ^{१ २} स ई ^{३ २ ३} ममाद ^{२ ३ १ २} महि कर्मकर्त्तवे
^{३ २ २ १- २२} महामुरुसैनस्यदेवो ^{३ २} देवाः ^{३ १- २२} सत्य इन्दुः ^{३ १- २२} सत्यमिन्द्रं ।
^{२ ३ १ २} अष्टिस्तृप्यतु । ^{३ २} अस्तु ^{३ २} औषट् ^{३ १ २ ३ १-} पुरो ^{३ २} अग्निं ^{३ १ २ ३ १-} धिया दध ^{३ १ २ ३ १-} आनुत्य-
^{२२} च्छ्वा ^{३ १ २} दिव्यं ^{३ १} वृणीमह ^{१ २ ३ २} इन्द्रवायू ^{३ १} वृणीमहे । ^{१ २ ३ २} यदत्क्राणा
^{३ १ २ ३ १ २} विवस्वते ^{३ २ ३} नाभा ^{१ २} संदाय ^{२ ३ २ ३ १- २२} नयसे । ^{३ १ २} अधप्रनूनमुपयंति धीतयो
^{३ २३} देवाः ^{३ २} अक्का ^{३ १ २} न धीतयः । ^{२ १} अत्यष्टिस्तृप्यतु । ^{२ १} ॐ घर्मः
^{२ १ २} प्रवृत्तस्तन्वा ^{२ २ २} समान्दधे ^२ वृधे । ^{१ २ २ १ २} ॐ धृतिस्तृप्यतु । ^{१ २ २ १ २} सर्पत प्रसर्पत
^{१ २ २ २ १} सुवर्गमेमते वयम् ॥ ^१ ॐ अतिधृतिस्तृप्यतु । ^{१ २ १ २} संयमन्नव्याय
^{२ १ २ १ २ १ २} मन्वियमन्नसमायमन् । ^{२ २ १ २ २ १} ॐ कृतिस्तृप्यतु । ^{२ २ १ २ २ १} चराचराय वृद्धत
^{२ १ २ २ १ २ १ १} इदं वाममिदं वृद्धत् । ^{१ २ २ १ २ २} ॐ प्रकृतिस्तृप्यतु । ^{१ २ २ १ २ २} द्यौरक्रान्भूमिरत-
^१ तन्त्समुद्रसमचुकुपत् । ^२ ॐ आकृतिस्तृप्यतु । ^{१ २ २} ज्योतिष्यत
^{१ २ १ २ २} स्वः प्यतान्तरिक्षं ^{१ २} पृथिवीं ^{२ १ २} पंच ^{२ १ २} प्रदिशः । ^{२ १ २} ॐ विकृतिस्तृप्यतु ।

गोभिलीयसूक्तकर्मप्रकाशिका ।

१११

^{१ २ २ १ २}मनोजयिद्दयमजयिदिन्द्रो^{१ २}जयिद^{१ २}हमजैषम । ^{१ २}ॐ संस्कृति-
^{१ २}स्तृप्यतु । ^{१ २}प्रागदन्यदनुवर्त्तते ^{२ २ १ २ २ २ १ २ २ २ १ २}रजोपागन्धतमो ^{१ २}पेषतिभ्यसा ।
^{१ २}ॐ अभिकृतिस्तृप्यतु । ^{१ २}ॐ अधिप । ^{१ २}तायि । ^{१ २}मित्रप । ^{१ २}तायि ।
^{१ २ १ १ २ १ १ २ १ २ १ २ १ २}चचप । ^{१ २}तायि । ^{१ २}स्वःप्यतायि । ^{१ २}धनपतायि । ^{१ २}नारमाः । ^{१ २}ॐ उत्क-
^{१ २}तिस्तृ० । इति विच्छन्दांसि । ततो वंशीयानामृषीणां प्रतिना-
मभिः प्रथमं तर्पणं । तद्यथा । ॐ नमो ब्रह्मणे नमो ब्राह्मणेभ्यो
नम आचार्येभ्यो नम ऋषिभ्यो नमो देवेभ्यो नमो वेदेभ्यो
नमो वायवे च मृत्यवे च विष्णवे च नमो वैश्रवणाय
चोपजयाय च । इत्यन्तं कृताञ्जलिः पठित्वा तर्पयेत् ।
शर्वदत्तस्तृप्यतु ॥ १ ॥ रुद्रभूतिस्तृ० ॥ २ ॥ चातस्तृ० ॥ ३ ॥
निगरस्तृ० ॥ ४ ॥ गिरिशर्मा तृ० ॥ ५ ॥ ब्रह्मवृद्धिस्तृ० ॥ ६ ॥
मित्रवर्चास्तृ० ॥ ७ ॥ सुप्रतीतस्तृ० ॥ ८ ॥ बृहस्पतिगुप्त-
स्तृ० ॥ ९ ॥ भवचातस्तृ० ॥ १० ॥ कुसुकस्तृ० ॥ ११ ॥
श्रवणदत्तस्तृ० ॥ १२ ॥ सुशारदस्तृ० ॥ १३ ॥ रुर्जयन्त-
स्तृ० ॥ १४ ॥ भानुमास्तृ० ॥ १५ ॥ आनन्दजस्तृ० ॥ १६ ॥
शाम्बस्तृ० ॥ १७ ॥ काम्बोजस्तृ० ॥ १८ ॥ मद्रगारस्तृ० ॥ १९ ॥
सातिस्तृ० ॥ २० ॥ सुश्रकस्तृ० ॥ २१ ॥ प्रातरनूहस्तृ० ॥ २२ ॥
केतुस्तृ० ॥ २३ ॥ मित्रविन्दस्तृ० ॥ २४ ॥ सुनीयस्तृ० ॥ २५ ॥
सुतेमनास्तृ० ॥ २६ ॥ अंशुस्तृ० ॥ २७ ॥ अमावस्यस्तृ० ॥ २८ ॥
राधस्तृ० ॥ २९ ॥ गातास्तृ० ॥ ३० ॥ संवर्गजिस्तृ० ॥ ३१ ॥
शाकदासस्तृ० ॥ ३२ ॥ विचक्षणस्तृ० ॥ ३३ ॥ गर्हर्भीमुखस्तृ० ॥ ३४ ॥

११२

गोभिलीयवृहत्कर्मप्रकाशिका ।

उदरशाण्डिल्यस्तु० ॥ ३५ ॥ अतिधन्वातु० ॥ ३६ ॥ मशकस्तु० ॥
 ३७ ॥ स्थिरकस्तु० ॥ ३८ ॥ वसिष्ठस्तु० ॥ ३९ ॥ वासिष्ठस्तु० ॥
 ४० ॥ सुमन्तस्तु० ॥ ४१ ॥ शूषस्तु० ॥ ४२ ॥ रालस्तु० ॥ ४३ ॥
 दतिस्तु० ॥ ४४ ॥ इन्द्रोतस्तु० ॥ ४५ ॥ वृषशुणस्तु० ॥ ४६ ॥
 निकोथकस्तु० ॥ ४७ ॥ प्रतिथिस्तु० ॥ ४८ ॥ देवतरास्तु० ॥ ४९ ॥
 श्वास्तु० ॥ ५० ॥ अग्निभूस्तु० ॥ ५१ ॥ इन्द्रभूस्तु० ॥ ५२ ॥
 मित्रभूस्तु० ॥ ५३ ॥ विभण्डकस्तु० ॥ ५४ ॥ ऋष्यशृङ्गस्तु० ॥ ५५ ॥
 कश्यपस्तु० ॥ ५६ ॥ अग्निस्तु० ॥ ५७ ॥ इन्द्रस्तु० ॥ ५८ ॥
 वायुस्तु० ॥ ५९ ॥ मृत्युस्तु० ॥ ६० ॥ प्रजापतिस्तु० ॥ ६१ ॥
 ब्रह्मा तृ० ॥ ६२ ॥ ततोऽग्न्यादीनां तर्पणम् । अग्निस्तृप्यतु ।
 प्रजापतिस्तृप्यतु । विश्वेदेवास्तृप्यन्तु । ओंकारस्तृप्यतु । वषट्-
 कारस्तृप्यतु । महाव्याहृतयस्तृप्यन्तु । गायत्री तृप्यतु । ब्रह्मा
 तृप्यतु । विष्णुस्तृप्यतु । वेदास्तृप्यन्तु । देवास्तृप्यन्तु । ऋषयस्तृ-
 प्यन्तु । मुनयस्तृप्यन्तु । आचार्यास्तृप्यन्तु । पुराणानि तृप्यन्तु ।
 क्न्दारसि तृप्यन्तु । यज्ञास्तृप्यन्तु । अध्ययनं तृप्यतु । द्वावाष्ट-
 थिव्यौ तृप्येताम् । अन्तरिक्षं तृप्यतु । अहोरात्राणि तृप्यन्तु ।
 मासास्तृप्यन्तु । ऋषयस्तृप्यन्तु । संवत्सरस्तृप्यतु । वरुणस्तृप्य-
 तु । समुद्रास्तृप्यन्तु । नद्यस्तृप्यन्तु । गिरयस्तृप्यन्तु । ज्ञेयाणि
 तृप्यन्तु । वनानि तृप्यन्तु । ओषधयस्तृप्यन्तु । वनस्पतयस्तृ-
 प्यन्तु । पशवस्तृप्यन्तु । नागास्तृप्यन्तु । उरगास्तृप्यन्तु ।
 सुपर्णास्तृप्यन्तु । वयांसि तृप्यन्तु । गावस्तृप्यन्तु । वसवस्तृ-
 प्यन्तु । रुद्रास्तृप्यन्तु । आदित्यास्तृप्यन्तु । मरुतस्तृप्यन्तु ।

गोभिलीयष्टयकर्मप्रकाशिका ।

११३

सिद्धास्तृप्यन्तु । साध्यास्तृप्यन्तु । गन्धर्वास्तृप्यन्तु । पिशाचा-
 स्तृप्यन्तु । यक्षास्तृप्यन्तु । रक्षांसि तृप्यन्तु । भूतानि तृप्यन्तु ।
 नक्षत्राणि तृप्यन्तु । अश्विनौ तृप्येताम् । अप्सरसस्तृप्यन्तु ।
 चतुर्विधभूतग्रामस्तृप्यतु । मरीचिस्तृप्यतु । अत्रिस्तृ० ।
 अङ्गिरास्तृ० । पुलस्तिस्तृ० । पुलहस्तृ० । क्रतुस्तृ० । प्रचेतास्तृ० ।
 वसिष्ठस्तृ० । भृगुस्तृ० । नारदस्तृ० । सप्तर्षयस्तृप्यन्तु ।
 अरुन्धती तृ० । गोभिलाचार्यस्तृ० । एवमादयः स्वस्ति कुर्वन्तु
 तर्पिताः स्वस्ति कुर्वन्तु तर्पिताः ॥ अथापसव्येन तिलैर्द्विगुणदर्भैः
 पितृतीर्थेन चित्तर्पयेत् । ओंकारो महाव्याहृतयो गायत्री
 ब्रह्मा वेदा देवा ऋषयः पितरश्छन्दास्याचार्यास्तृप्यन्तु ।
 एवं चिः । राणायनिस्तृप्यतु । शत्रुघ्नस्तृ० । व्यासस्तृ० ।
 भागुरिस्तृ० । और्गुण्डस्तृ० । गौलुल्विस्तृ० । भानुमानौप-
 मन्यवस्तृ० । कराटिस्तृ० । मशकोगार्ग्यस्तृ० । वार्षगण्यस्तृ० ।
 कौथुमिस्तृ० । शालिहोत्रिस्तृ० । जैमिनिस्तृ० । चयोदशैते
 मे सामगाचार्याः स्वस्ति कुर्वन्तु तर्पिताः ॥ शठिस्तृ० । भास्त्र-
 विस्तृ० । कास्त्रविस्तृ० । ताण्ड्यस्तृ० । दृषाणकस्तृ० । रुह-
 किस्तृ० । शम्बाहुस्तृ० । अगस्त्यस्तृ० । बष्कशिरास्तृ० ।
 हूहूस्तृ० । दशैते मे प्रवचनकर्तारः स्वस्ति कु० ॥ कव्यवा-
 लस्तृ० । नलस्तृ० । सोमस्तृ० । यमस्तृ० । अर्यमा तृ० ।
 अग्निष्वात्तास्तृप्यन्तु । सोमपास्तृप्यन्तु । बर्हिषदस्तृप्यन्तु ।
 यमस्तृ० । धर्मराजस्तृ० । मृत्युस्तृ० । अन्तकस्तृ० । वैवस्व-
 तस्तृ० । कालस्तृ० । सर्वभूतक्षयस्तृ० । औदुम्बरस्तृ० ।

११४

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

दध्नस्तृ० । नीलस्तृ० । परमेष्ठी तृ० । वृकोदरस्तृ० । चित्रस्तृ० ।
 चित्रगुप्तस्तृ० । तत उत्तरवंशीयानाम् । अर्यमभूतिस्तृ० ।
 भद्रशर्मा तृ० । पुष्यशस्तृ० । सङ्करस्तृ० । अर्यमगोभिलस्तृ० ।
 पूषमित्रगोभिलस्तृ० । अश्वमित्रगोभिलस्तृ० । वह्णमित्रगो-
 भिलस्तृ० । मूलमित्रगोभिलस्तृप्यतु । वत्समित्रगोभिलस्तृ० ।
 गौलाल्बीपुत्रगोभिलस्तृ० । वृहद्वसुर्गाभिलस्तृ० । ततो
 राधादिद्वितीयखण्डोक्तांस्तर्प्येत् । राधस्तृप्यतु । गातास्तृ० ।
 संवर्गजिनस्तृ० । शाकदासविचक्षणस्तृ० । गर्दभीमुखस्तृ० ।
 उदरशाण्डिल्यस्तृ० । अतिधन्वा तृ० । मशकस्तृ० । स्थिर-
 कस्तृ० । वसिष्ठस्तृ० । वासिष्ठस्तृ० । सुमन्त्रस्तृ० ।
 शूषस्तृ० । रालस्तृ० । हतिस्तृ० । इन्द्रोतास्तृ० । वृषशुष्णस्तृ० ।
 निकोथकस्तृ० । प्रतिथिस्तृ० । देवतरास्तृ० । शवसायनस्तृ० ।
 अग्निभूइन्द्रभूमित्रिभुवस्तृप्यन्तु । विभण्डकस्तृ० । ऋष्यशृ-
 ङ्गस्तृ० । कश्यपस्तृ० । अग्निस्तृ० । इन्द्रस्तृ० । वायुस्तृ० ।
 मृत्युस्तृ० । प्रजापतिस्तृ० । ब्रह्मा तृप्यतु । ततः समाचारा-
 न्निवीतिना सनकादीन् सन्तर्प्याचम्य, ऋषीन्सम्पूज्य, ऋषि-
 श्राद्धं कृत्वा, ऋषिमाख्यामादाय, श्रवसाम्ना तद्वाह्मणेन च
 संस्त्राव्य, निमज्ज्याचम्य, अरिष्टवर्गसामानि पठित्वा, ऋषीना
 दाय, गृहमागच्छेयुः ॥ इति ऋषितर्पणप्रयोगः ॥

अथोपाकर्मप्रयोगः । तत्र येषां ब्रह्मचारिणां पूर्ववृत्ता-
 न्नाश्रुतस्य वेदस्य प्रथमारम्भस्तेषामत्र वृद्धिश्राद्धम् । आनीतान्-
 षीन् शुभपीठाद्यासने कुशोपरि संस्थाप्यासनादिभिरुपचारैः स-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

११५

मूज्याचम्य शालाग्रेः पश्चादुपविश्याग्नौ समिधं हुत्वा ब्रह्माण-
 मुपवेश्याज्यतन्त्रेणासादनम् । तच्च विशेषः । रक्षा धाना दधि
 चासाद्य सम्प्रोक्ष्य देशकालौ सङ्कीर्त्य कन्दोयातयामत्वनिरुत्तये
 नित्यविधिरूपमुपाकर्माङ्गहोममहं करिष्ये इति सङ्कल्प्याग्निं
 परिस्तीर्य, इध्ममभ्याधायाज्यं संस्कृत्य, पर्युक्ष्य, सुबं सम्मृज्य,
 व्याहृतिचयं हुत्वा, पङ्क्त्याकारेणोपविष्टांश्चिष्ट्यान्याठयेद्वायचीं
 संचितावत् । तत्सवितुर्वरेण्यम् । इति प्रथमम् । ततः । भर्गो देवस्य
 धीमहि । ततः । धियो यो नः प्रचोदयात् । ततोऽर्द्धर्चशः पुनः
 समस्ताम् । ततः सावित्रं साम । सोमः राजानमिति
 वृहस्पतिर्हविर्नुष्टुपकन्दो विश्वेदेवा देवता पङ्क्त्याकारेण
 शिष्यान् पाठने विनियोगः । सोमः राजानं वरुणाम् ।
 अग्निमन्वारभामहे । होवा३हाइ । आदित्यं विष्णुं सूर्यम् ।
 होवा३हाइ । ब्रह्माणाऽऽश्वा३ । होवा३हाइ । वृहा३उवा३ ।
 पा२३४तीम् । ततो वेदस्यादितः पर्वनामानि पाठयेत् । ओं
 ओगनायि । ओं तद्वोहोवा । ओं उच्चा । तत्स्कन्दोहोमः ।
 अग्न आयाहिवीतये गृणानो हव्यदातये । निहोता सत्सि
 वह्निषि स्वाहा । गायत्र्या इदं न ममेति त्यागः । एवं सर्वत्र ।
 पुरुत्वा दाशिवाश्वोचेरिरग्ने तव स्वदा । तोदस्येव शरणं आम-
 हस्य स्वाहा । उष्णिह इदं० । अग्न ओजिष्टमाभरयन्नमसमभ्य-
 मग्निगो । प्रनो रायेपनीयसेरत्सि वाजाय पन्याम् स्वाहा ।

११६

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

^{३ १ २} अनुष्टुभ इदं० । ^{३ १ २ ३ १ २} यज्ञायज्ञा वो ^{३ १ २} अग्नये ^१ गिरागिरा च दक्षसे । प्र
^{२ ३ २ ३ १ २} प्रवयममृतं ^{३ १ २} जातवेदसं ^{३ २} प्रियं ^{३ १} मित्रं ^{२ २} न शशसिषं स्वाहा । वृद्धत्या
^{३ २ ३ १} इदं० । ^{२ ३ २ ३} स्वादोरित्या ^{१ २} विषूवतो ^{३ ३ २ २} मधोः ^{१ २} पिबन्ति ^{३ ३ २ २} गौर्यः । या-
^{२ २} इन्द्रेण ^{३ १ २ ३ २ ३} सयावरीर्षणा ^{१ २} मदन्ति ^{३ २ ३} श्रेभया ^{२ ३ १ २} वस्तीरनु ^{३ १ २} स्वराज्यं
^{१ २} स्वाहा । पङ्क्त्या इदं० । ^{३ १ २} आजुहोता ^{३ १ २} क्षविषामर्जयध्वं ^{१ २} निहोतारं
^{३ १ २} गृहपतिदधिध्वं । ^{३ २ ३ १ २} इडस्पदे ^{२ २} नमसा ^{३ १ २} रात हव्यः ^{३ १ २} सपर्यता ^{३ २} यजतं
^{३ ३ २ २} पस्त्यानाम् ^{३ २ ३} स्वाहा । ^{३ २ ३} चिष्टुभ इदं० । ^{३ १ २} चित्र इक्षिशोस्तृणस्य
^{३ २ ३ २ ३} वक्षथो ^{३ १ २ ३ २} नयो मातरावन्वेति ^{३ १ २} धातवे । ^{३ १ २} अनूधा ^{२ २} यदजीजनदधा-
^{३ २ ३ १ २} चिदाववक्षत्सद्यो ^{२ २ ३ २ ३ १ २} मद्दि दूत्याऽचरन् ^{३ १ २} स्वाहा । ^{३ १ २} जगत्या इदं० ।
^{१ २} प्र वो महे ^{३ २ ३ १ २} मतयो ^{३ १ २} यंतु ^{३ १ २} विष्णवे ^{३ १ २} मरुत्वते ^{३ १ २ ३ १ २} गिरिजा एवया ^{३ १ २} मरुत् ।
^{१ २ २ ३ १ २} प्रशङ्गाय ^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २} प्रयज्यवे ^{३ १ २} सुखादये ^{३ १ २} तवसे ^{३ १ २} भेददिष्टये ^{३ १ २} धुनिव्रताय ^{३ १ २} शवसे
^{३ १ २} स्वाहा । ^{३ १ २} अतिजगत्या इदं० । ^{३ १ २} प्रोषस्मै ^{३ १ २} पुरो ^{३ १ २} रथमिन्द्राय
^{३ १ २} शूषमर्चत । ^{३ १ २} अभीके ^{३ २ ३ २} चिदुलोककृत्सङ्गे ^{३ १ २} समत्सु ^{३ २} वृचचा ।
^{३ १ २} अस्माकं ^{३ १} बोधि ^{२ २} चोदिता ^{३ १ २} नभतामन्यकेषां ^{३ २ ३} ज्याका ^{३ २ ३} अधि
^{१ २} धन्वसु ^{२ ३ १} स्वाहा । ^{२ ३ १} शक्र्या इदं० । ^{२ ३ १} तवन्त्यं ^{२ ३ १} नयं ^{२ ३ १} नृतोप ^{२ ३ १} इन्द्र
^{३ २ ३ २ ३} प्रथमं ^{३ २ ३ १ २} पूर्य ^{३ २} दिवि ^{२ ३ ३} प्रवाच्यं ^{१ २ ३} कृतं । ^{१ २ ३} यो ^{१ २ ३} देवस्य ^{१ २ ३} शवसा ^{१ २ ३} प्रारिणा
^{१ २ ३ २ ३} असुरिणं ^{२ ३} नपः । ^{२ ३} भुवो ^{१ २ ३ १ २ ३ १ २} विश्वमभ्यदेवमोजसा ^{३ १ २} विदेदूर्जशतक्र-
^{३ १ २} तुर्विदेदिषं ^{२ ३} स्वाहा । ^{१ २} अतिशक्र्या इदं० । ^{३ १ २} चिकद्रुकेषु ^{३ १ २} मद्दिषो

गोभिलीययुद्धकर्मप्रकाशिका ।

११७

^{२२} यवाशिरं ^{३ २ ३ ५} तुविशुष्मस्तुपत्सोममपिबद्दिष्णुना ^{२२} सुतं ^{३ १ २} यथावशं ।
^{१ २} स ईं ^{३ २ ३ २ ३} ममाद् ^{१ २} मद्दि ^{३ २ ३ ५} कर्म ^{२२} कर्त्तवे ^{३ २ ३ ५} महामुरुः ^{२२} सैनः ^{३ २} संश्रद्देवो
^{३ २} देवाः ^{३ ५} सत्य इन्दुः ^{२२} सत्यमिन्द्रं ^{३ १-२२} स्वाहा । अष्ट्या इदं० । अस्तु
^{१ २} श्रौषट् ^{३ २} पुरो ^{३ २} अग्निं ^{३ १} धिया ^{२ ३} दध ^{१-} आनुयच्छा ^{२२} दिव्यं ^{३ १} वृणीमह
^{३ १ २} इन्द्रवायं ^{१ २ ३ २} वृणीमहे । यद्धक्राणा ^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २} विवस्वते ^{३ १ २} नाभासंदाय ^{२ ३ २ ३ ५} नव्यसे ।
^{२ ३ २ ३ ५} अधप्रनूनमुपयन्ति ^{३ १ २} धीतयो ^{३ २ ३} देवाः ^{३ २ ३ १ २} अक्का न धीतयः ^{२ १} स्वाहा ।
^{२ १} अत्यष्ट्या इदं० । धर्मः ^{२ २} प्रवृत्तस्तन्वा ^{१ २} समानृधे ^{२ २} वृधे ^२ स्वाहा ।
^{१ २ १ २} धृत्या इदं० । सर्पत ^{१ २ २} प्रसर्पत ^{२ १} सुवर्गमेम ते ^{२ १} वयं ^{२ १} स्वाहा । अतिधृत्या
^{१ २ १ २} इदं० । संयमन्नव्यायमन्वियमन्न ^{२ १} समायमन् ^{२ १} स्वाहा । कृत्या
^{२ २ १ २} इदं० । चराचराय ^{२ १ २ १} वृहत् इदं ^{२ १ २ १} वाममिदं ^{२ १} वृहत्स्वाहा । प्रकृत्या
^{१ २ २ १ २} इदं० । द्यौरक्रान्भूमिरततनत्समुद्रः ^१ समचूकुपत्स्वाहा । आकृत्या
^{१ २} इदं० । ज्योतिष्यत ^२ स्वः ^१ प्यतान्तरिचं ^{२ १} पृथिवीं ^{२ १} पंच ^{२ १} प्रदिशः ^{२ १} स्वाहा ।
^{१ २} विकृत्या इदं । मनो ^२ जयिद्दयमजयिदिन्द्रो ^{१ २} जयिदहमजैषम
^{१ २} स्वाहा । सङ्कृत्या इदं० । प्रागन्यदनुवत्तते ^{२ २ २ १ २} रजो ^{२ २ १} पागन्यतमो
^{२ २} पेषति ^{१ २} भ्यसा ^२ स्वाहा । अभिकृत्या इदं० । अधिप । तायि ।
^{१ २ १ २} मिचप । तायि । ^{१ २ १} क्षचप । तायि । ^{१ २ १} स्वः ^{१ २} प्य तायि । ^{१ २} धनपतायि ।
^१ नाश्माः ^१ स्वाहा । उक्त्या इदं० । ततो गानपर्वादिहोमः । यथा ।
^१ ॐ ^१ आग्नायि ^१ स्वाहा । ^१ आग्नेयायेदं० । ^{१ २ १} तद्दोहोवा ^१ स्वाहा ।

११८

गोभिलीयग्रन्थकर्मप्रकाशिका ।

इन्द्रायेदं^{२२} । ॐ^{५४} उच्चा स्वाहा । पवमानायेदं^{१२} । ॐ^{१२}
 यद्यावर्^{१२} स्वाहा । अर्कायेदं^{२२} । ॐ^{१२} हाउ३ । आयुः३ ।
 सात्यं३ । इन्द्रन्नरो स्वाहा । इन्द्रायेदं^{२२} । ॐ^{२२} हुवेवाचाम्^{२२}
 स्वाहा । वाचोवृत्तायेदं^{१-} । ॐ^{२२} ए२ । विदामघवन्विदाः^१
 स्वाहा । शक्रय्या इदं^{५२} । ॐ^{५२} उच्चाता३ इयिजातमन्यसाः स्वाहा ।
 दशराचायेदं^{५२} । ॐ^{५२} वृषापावस्वधारया स्वाहा । संवत्सरा-
 येदं^{३४} । ॐ^{५२} प्रत्यस्मैपिपी स्वाहा । एकाहायेदं^{५२} । ॐ^१ पन्यं^१
 पन्यमित्सोतारः^१ । पन्यं पन्यो वा स्वाहा । अहीनायेदं^२ ।
 ॐ^५ विशः । विशो३ । वो अतिथाइम् स्वाहा । सचायेदं^५ ।
 ॐ^{२१} प्रक्षः सधस्थमाहो २ । सदात्स्वाहा । प्रायश्चित्तायेदं^१ ।
 ॐ^{२२} आभि त्वा शूरनोनुमाः स्वाहा । क्षुद्रायेदं^{२२} । ॐ^{२२} आभि-
 त्वा शूरनोनुमो वा स्वाहा । दशराचायेदं^{२२} । पूनानत्सोम-
 धारयोवा स्वाहा । संवत्सरायेदं^२ । ॐ^२ उहुवा औहा ।
 औहोवा । पुरोजितायि स्वाहा । एकाहायेदं^१ । चोहम ।
 प्रसुन्वाना२ स्वाहा । अहीनायेदं^२ । ॐ^२ मा भेम मा-
 श्रमिषोवावा स्वाहा । सचायेदं^२ । ॐ^२ उहुवा औहा-
 औहो वा तन्मोदसाम् स्वाहा । प्रायश्चित्तायेदं^२ । औहो-
 यियज्ञायज्ञावो अग्नया३ स्वाहा । क्षुद्रायेदं^२ । अग्नआया-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

११८

^{२३ १ २}हीत्युचं पठित्वा, ^{३ १ २}अग्न आयाहि ^{३ २}वीतये ^{३ १ २}गृणानो हव्यदातये ।
^{१- २२}निहोता ^{३ १ २}सत्सि बर्हिषि स्वाहा । ^{३ ३}कन्दस्या इदं० । ^{३ ३}ओं इन्द्र
^{१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ १- २२}ज्येष्ठं न आभर ^३ओजिष्ठं ^{३ १}पुपुरिश्रवः । यद्विधृक्षेम वज्रहस्त
^{१ २ ३ १- २२}रोदसी ^{३ १}ओभेसुशिप्रप्राः स्वाहा । ^{३ १}आरण्या इदं० । विदा
^{२ ३ २ ३ १- २२ ३ १ २ १ २}मघवन् विदा ^{३ १ २}गातुमनुशंसिषो दिशः ^{३ १}शिक्षा ^{३ १}शचीनां पते
^{३ १ २}पूर्वीणां ^{३ १ २}पुरुवसो स्वाहा । ^{३ १ २}महानाम्नीभ्य इदं० । ^{१ २}ओं उपास्मै
^{३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १- २२}गायतानरः ^{३ १ २}पवमानायेन्दवे । ^{३ १ २}अभि देवा इयक्षते स्वाहा । उत्त-
^{३ १ २}राया इदं० । ^{३ १ २}महन्मे वोचो ^{३ १ २}भर्गो मे वोचो ^{३ १ २}यशो मे वोचः ^{३ १ २}स्तामं मे
^{३ १ २}वोचो भुक्तिं मे वोचः ^{३ १ २}सर्वं मे वोचस्तन्मावतु तन्मा ^{३ १ २}विशतु तेन भु-
^{३ १ २}क्षिणीय स्वाहा । ^{३ १ २}ताण्ड्यब्राह्मणायेदं० । ^{३ १ २}ब्रह्म च वा इदमग्रे
^{३ १ २}सुब्रह्म चास्तां स्वाहा । ^{३ १ २}षड्विंशयेदं० । ^{३ १ २}ब्रह्म च वा इदमग्र
^{३ १ २}आसीत् स्वाहा । ^{३ १ २}सामविधानायेदं० । ^{३ १ २}अथ खल्वयमार्घप्र-
^{३ १ २}देशो भवति स्वाहा । ^{३ १ २}आर्षेयायेदं० । ^{३ १ २}अग्निरिन्द्रः ^{३ १ २}प्रजापतिः
^{३ १ २}सोमो ^{३ १ २}वरुणस्त्वष्टाङ्गिरसः ^{३ १ २}पूषा ^{३ १ २}सरस्वतीन्द्राग्नी स्वाहा ।
^{३ १ २}देवताध्यायायेदं० । ^{३ १ २}अथातः ^{३ १ २}संहितोपनिषदो व्याख्यास्यामः
^{३ १ २}स्वाहा । ^{३ १ २}संहितोपनिषद् इदं । ^{३ १ २}ओं नमो ब्रह्मणे नमो ब्राह्म-
^{३ १ २}णेभ्यो नम आचार्येभ्यो नम ऋषिभ्यो नमो देवेभ्यो नमो
^{३ १ २}वेदेभ्यो नमो वायवे च मृत्यवे च विष्णवे च नमो वैश्रवणाय
^{३ १ २}चापजयाय च स्वाहा । ^{३ १ २}वंशब्राह्मणायेदं० । ^{३ १ २}देव सवितः ^{३ १ २}प्रसुव
^{३ १ २}यज्ञं ^{३ १ २}प्रसुव यज्ञपतिं ^{३ १ २}भगाय दिव्यो गन्धर्वः ^{३ १ २}केतपूः ^{३ १ २}केतं नः

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१२१

बन्धनम् । ततः सर्वे धानावन्तमिति मन्त्रेण । अस्य मन्त्रस्य
 पुष्पकृषिर्गायत्रीकृन्द इन्द्रो देवता धानाभक्षणे विनियोगः ।
 धानावन्तं करं भिण्णमपूपर्वतमुक्थिनम् । इन्द्रं प्रातर्जुषस्व नः
 असंस्वादन्निगीर्य, अनाचान्ता एव दधिक्राव्ण इति ।
 अस्याचिर्कृषिरनुष्टुप्कृन्द इन्द्रो देवता दधिप्राशने विनियोगः ।
 दधिक्राव्णो अकारिषं जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुरभि नो
 मुखाकरत्र न आयूषि तारिषत् । ततः समाचान्ताः शिष्याः
 पङ्क्त्याकारेणोपविशेयुः । एतस्मिन्नेव काले आचार्योऽपि प्रति-
 सरबन्धनादि कुर्यात् । तत आचार्योऽग्न आयाहीत्याद्यृक्चयं
 तान्येव चीणि सामानि स्वपठनादनु शिष्याभ्यामथयेत् । अग्न
 आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये । निहोता सत्सि बर्हि-
 षि ॥ १ ॥ त्वमग्ने यज्ञानां होता विश्वेषां हितः । देवेभि-
 र्मानुषे जने ॥ २ ॥ अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्ववेदसं ।
 अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम् । उं ओग्नायि । आयाहीवोयितोयार-
 यि । तोयारयि । गृणानोह । व्यदातोयारयि । तोयारयि । नायि-
 होतासाऽरह । त्साऽरयिबाऽरह औहोवा । होरहृषी ॥ १ ॥
 अग्न आयाहि वी । तयायि । गृणानोहव्यदाताऽरय्यायि ।
 निहोतासत्सिबर्ह्यारयिषी । बर्ह्यारयिषारह औहोवा ।
 बर्ह्यारयिषीऽरहृषी ॥ २ ॥ अग्न आयाहि । वापूयितयायि । गृणा-

१२२

गोभिलीयशुद्धकर्मप्रकाशिका ।

नो^२हव्यदा^२१ता^२३ये । नि^२होता^२२३४सा । त्सा^२१२३यिवा^२३ । हा^२१-
२३४यिषो^२६हा^२३ । एवं पठित्वा ब्राह्मणभोजनपूर्णपात्रादिसङ्क-
ल्पं कृत्वा वामदेव्यं गायेत् ॥ इत्युपाकर्मप्रयोगः ॥

एवमुपाकरणं कृत्वा तद्दिनमारभ्याध्ययनं न कार्यं,
किन्तु हस्तनक्षत्रयुक्तदिनं काङ्क्षन्ते, न पठन्तीत्यर्थः । आरण्य-
कादीनामुपाकरणं येषां दक्षिणायने प्रतिषिध्यते, उदगयने च
विधीयते, तेषामुदगयन उपाकृत्य पक्षिणीं रात्रिं काङ्क्षन्ते न
पठन्तीत्यर्थः । “उक्तयोरुपाकरणयोस्त्रिरात्रमनध्यायं मन्यन्ते”
केचिदाचार्याः । अथवा, आवण्यां पौर्णमास्यामुपाकृत्य न पठन्ति
यावद्भाद्रपदे हस्तः । पौष्यामुदगयने पुष्यनक्षत्रयुक्ततिथावुत्स-
र्जनम् । आरण्यकादिग्रन्थाध्ययनाद्योदगयन उपाकरणपक्षे,
भाद्रपदे तैष्यां तिथावुत्सर्जनम् । उत्सर्जनप्रयोग उपाकर्मप्र-
योगवत् ज्ञेयः । स यथा । ततस्तद्दिनमारभ्य भाद्रपदमासीय-
हस्तादधस्तनपुष्यनक्षत्रं यावद्बृहतीतानामृषीणां प्रत्यहं पुष्यनक्ष-
त्रयुतेऽहनि प्रातरेव शशिष्ठ्याः प्राङ्मुखो उदङ्मुखो वा ग्रामाद्व-
ह्निर्नद्यादौ गत्वा प्रत्यहं पूजनं करिष्ये इति सङ्कल्प्य, यथा-
विधि स्थापितानृषीन्पूजयेत् । ततो देशकालौ सङ्कीर्त्य कन्द-
सामाप्यायनार्थं, यातयामत्वदोषनिवृत्तये, वेदोत्सर्गकर्मणि ऋ-
षीणां पूजनं तर्पणञ्च करिष्ये इति सङ्कल्प्यावाहनं विना पूर्व-
वद्बृषीन् सम्पूज्य तथैव तर्पयित्वा पुनः सम्पूज्य ऋषीन् श्रवसाम्ना
स्नावयेत् । हा । वो३हा । वो३हा३ । हा । ओ२३४वा ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१२३

^२हायि । ^{२ ८ ३}पूनाना^५२३४ः^{२ ८ ३}सो । ^५माधारा^{२ ८ ३}२३४या । ^५आपोवा^{२ ८ ३}२३४सा ।
^{२ ८ ३}नोअर्षा^५२३४सी । ^{२ ८ ३}आरत्ना^५२३४धाः । ^{२ ८ ३}येनीमा^५२३४त्ता ।
^{२ ८ ३}स्यासीदा^५२३४सी । ^{२ ८ ३}उत्सोदा^५२३४यिवो । ^{२ ८ ३}हायिरण्या^५२३४याः ।
^२हा । ^२वो^२हा । ^२वो^२हा । ^{२ ८ ३}हा । ^५ओ^२२३४वा । ^२हा^५३४^२ओ^२होवा ।
^२ए३ । ^{१ २ १ २ २}अतिविश्वानिदुरितातरेमा^{१ २ २ २ ३}२३४५ । ^{१ १ १ १}स्रवोन्वहं भवति
 समुद्रं वा एते प्रस्नान्ति ये संवत्सरमुपयन्ति यो वा अस्रवः
 समुद्रं प्रस्नान्ति न स तत उदेति यत्स्रवो भवति स्वर्गस्य
 लोकस्य समष्ट्या अतिविश्वानि दुरितातरेमेति यदेवैषां दुष्टुतं
 दुःशस्तं तदेतेन तरन्ति । ततो निमज्जाचम्य गृहमागच्छेयुः ।
 तत आपुनरुपाकरणाच्छन्दसामनध्यायोऽन्यत्र ब्रह्मयज्ञात् ।
 इत्युत्सर्जनप्रयोगः ॥

ब्रह्मचारिणां, गृहस्थानां, वानप्रस्थानां, चोपाकस्मा-
 त्सर्जने तावदावश्यके । अन्यथाऽधीतवेदानां यातयामता स्यात् ।
 ततोऽनध्याया उच्यन्ते । मेघाच्छादनयुक्तादिने कन्दसामध्ययनं
 न कार्यम् । विद्युत्तनयित्नुवर्षणेषु जातेष्वनध्यायः । उल्कापाते,
 भूमिचलने, उपरागद्वये च, दिनमेकमुत्तरमनध्यायः । निर्घा-
 तेऽनध्यायः । वक्ष्यमाणसु चतसृषष्टकास्वमावास्थार्या, पौर्ण-
 मास्यां, चतुर्दश्यां, नाध्यायनम् । कार्तिक्यां फाल्गुन्यामाषाढ्यां
 च पौर्णमासीप्रतिपदोत्तरद्वितीयायां नाध्ययनम् । उक्तानध्या-
 योऽहोरात्रम् । सद्ब्रह्मचारिणि, श्रोत्रिये च, ऋतेऽहोरात्रमध्ययनं
 वर्ज्यम् । स्वदेशराजनि च ऋतेऽहोरात्रमनध्यायः । आचार्य

१२४

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

दिवं गते चिराच्चमध्ययनं वर्ज्येत् । अनुकूलशिष्ये मृते
त्वहोरात्रमनध्यायः । गीतवाद्यरोदनातिवातेषु तत्कालेऽन-
ध्ययनम् । शिष्टाचारादन्येऽप्यनध्याया ज्ञातव्याः ॥

अथ नैमित्तिकप्रायश्चित्तान्युच्यन्ते ॥ दिव्यन्तरिक्षभौ-
माख्यचिविधोत्पाते दम्पत्योः प्रायश्चित्तम् । दोषविनिवृत्तये
प्रायश्चित्तानुपदेशाद्याहृतिचतुष्टयहोमः । अथ वा, ग्रन्थान्त-
रोक्ततीर्थस्नानाभिषेकादिरूपं कुर्यात् । तच्चेतिकर्त्तव्यताकला-
पस्तत एवाधिगन्तव्यः । गृह उपरितनवंशे, मध्यमस्तम्भे
वा, मणिके वा, भिन्ने व्यस्तसमस्ताभिर्याहृतिभिश्चतस्र
आज्याहुतीः कुर्यात् । दुस्स्वप्नेषु सञ्जातेष्वद्य नो देव सवितरि-
त्येतामृचं जपेत् । मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्रीऋन्द्सविता
देवता जपे विनियोगः । अद्य नो देव सवितः प्रजावत्सावीः
सौभगम् । परादुष्टपुत्रसुव । ऋगेवाच न साम । तत्त-
त्कर्मसमाप्तौ सञ्चितस्याग्नेयूपस्य च स्पर्शे, कर्णकोशे,
नेत्रस्फुरणे, सूर्यादये सूर्यास्तसमये वा निद्रायामिन्द्रियाणां
निषिद्धविषयसम्बन्धे च, पुनर्मा मैत्विन्द्रियमित्येताभ्यां मन्त्रा-
भ्यामाज्याहुतीर्जुहुयात् । अनयोर्मन्त्रयोः प्रजापतिर्ऋषिर्-
जुषी अग्निर्देवतेन्द्रियापचारे प्रायश्चित्तकर्मणि समित्प्रक्षेपे
आज्यहोमे वा विनियोगः । पुनर्मा मैत्विन्द्रियं पुनरायुः
पुनर्भगः । पुनर्द्रविणमैतु मा पुनर्ब्राह्मणमैतु मा स्वाहा ।
पुनर्मनः पुनरात्मा म आगात् पुनश्चक्षुः पुनश्च्रोचं म

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१२५

आगात् वैश्वानरो अदव्यस्तनूपा अन्तस्तिष्ठतु मे मनोऽमृतस्य
 केतु स्वाहा । उभयचाग्नय इदं न मम । आज्यलिप्ते समिधौ
 बोक्तमन्त्राभ्यामादध्यात् । समिदाधाने क्षिप्रहोमविधिः ।
 आज्यहोमे आज्यतन्त्रम् । लघुष्वमेध्यादिदर्शनादिषु मान-
 सेषु च पापेषूक्तयोर्मन्त्रयोज्ज्वलं वा कुर्यात् । अन्येषामपि
 साम्नामध्ययने सामान्यब्रह्मचर्यव्रतम् । इत्थं साङ्गं वेदमधीत्य,
 गुरवे दक्षिणां दत्त्वा, विवाहं कुर्यात् । कौथुमीयानां के वा ?
 ग्रन्था अध्येतव्या इति चेदत्राह 'कश्चित्' । "द्विपञ्चाशदिमे
 ग्रन्थाश्शाखायाः कौथुमेरिह । प्रोक्ताः सामोदधौ यस्मा-
 च्छ्रौते स्मार्त्ते सुनिश्चिताः ॥ १ ॥ तस्माद्वै सामशाखायां
 ग्रन्थभेदो निगद्यते । श्रौतस्मार्त्तादिते यस्मान्न मुह्येत कथञ्च
 न ॥ २ ॥ वेजारण्यकमूहोऽत्र रक्षस्यं गानमुच्यते । कन्दस्या-
 रण्यके चैवं मन्त्रास्सोत्तरकास्मृताः ॥ ३ ॥ कन्दस्यादिचयं
 स्तोमः सपदं स्याच्चतुष्टयम् । ताण्ड्यः षड्विंशकं सामविधाना-
 र्ण्यके तथा ॥ ४ ॥ देवताध्यायवंशाख्यास्संहितोपनिषत्तथा ।
 अष्टमोपनिषच्चैव ब्राह्मणे समुदीरिताः ॥ ५ ॥ नारदी
 लोमशी शिल्पा गौतमी चेति वै त्रिधा । कल्पसूत्रं तथा
 क्षुद्रं लाट्यायनकमेव च ॥ ६ ॥ उपग्रन्थः पञ्चविधो निदानं
 ताण्ड्यलक्षणम् । अनुपत्स्यादनुस्तोत्रं कल्पानुपदमेव च ॥ ७ ॥
 एतद्दशविधं सूत्रं सामगेषु च विश्रुतम् । ऋक्तन्त्रं सामतन्त्रञ्च
 सज्ज्ञाकरणमेव च ॥ ८ ॥ धातुलक्षणकञ्च स्यादिति व्याकर-
 णानि च । अनुक्रमणिका चेति नैगेयञ्च ततः परम् ॥ ९ ॥

१२६

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

फुल्लं गोभिलगृह्यञ्च मन्त्रलक्षणकं तथा । गायत्र्यादिविधानञ्च
 ततस्तोभानुसंहरः ॥ १० ॥ कन्दोगपरिशिष्टं तु गृह्यासङ्ग्रह
 एव च । आङ्गकल्पं ततो वेद्यासाधनं गोभिलीयकम् ॥ ११ ॥
 स्नानविधिरूपाकर्म आवणेन परो विधिः । द्विपञ्चाशदिमे
 ग्रन्था वृषोत्सर्गान्संगाः स्मृताः ॥ १२ ॥ इति कौथुमशाखायां
 ग्रन्थसंख्या यथाक्रमात् । एतानधीत्य निखिलं वेदोक्तं ज्ञातु-
 मर्हति ॥ उक्तानेतान् ग्रन्थानधीत्य, ततो वैदिकान्धर्म्मन्विचार्य,
 गुरुपादयोर्दक्षिणां समर्प्य, कन्यामुद्वाहाय निश्चित्य, ‘उद्वाहा-
 याभ्यनुजानातु भवानाचार्य’ इति पृष्ट्वाऽनुज्ञातो ब्रह्मचारी
 स्नात्वा समावृत्तो दारानवश्यमुदहेत् । अलाभे तु कन्याया न
 स्नायात् । यावज्जीवं ब्रह्मचारी भवेत् । अथ वा, ब्रह्मचर्यात्स-
 न्यसेत् । न हि कदाचित्स्नात्वा चिरं तिष्ठेदनाश्रमित्वापत्तेः ।
 तच्चानिष्टम् । “अनाश्रमी न तिष्ठेत् क्षणमेकमपि द्विज” इति
 सुदर्शनभाष्योक्तत्वात् । “यस्य दत्ता भवेत्कन्या वाचा सत्येन
 केनचित् । सोऽन्त्यां समिधमाधास्यन्नादधीतैव नान्यथा” इति
 कर्मप्रदीपोक्तेश्च । अत्र केचित् । “विवाहेच्छाया अभावेऽपि-
 कलौ दीर्घकालब्रह्मचर्यस्य क्वचित्क्वचिन्निषेधात्स्नानं कर्त्तव्य-
 मिति” वदन्ति । मातुस्सपिण्डां सगोत्राञ्च कन्यां नोदहेत् ।
 “कन्योद्वाहश्श्रेष्ठ” इति गोभिलाचार्योक्त्या रोहिण्या गौर्याश्च
 विवाहे न श्रेष्ठ इत्यवगम्यते ॥

अथ ब्रह्मचारिव्रतलोपप्रायश्चित्तम् । स्नानदिनात्पूर्व-
 द्युस्तदहरेव वा कार्यम् । तत्र गोदानादीनां व्रतानां लोपे

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१२७

प्रत्येकमेकैकं कृच्छ्रं चरित्वा गायत्र्या शताज्याहुतीर्जुहुयात् ।
 तथा ब्रह्मचारिणः सन्ध्याऽग्निकार्यभिचालोप-शूद्रादिस्पर्शन-
 कटिसूत्रमेखलाजिनत्याग-दिवास्वाप-च्छत्रधारण-मालाधार-
 णाञ्जन-पर्युषितान्नभोजनादि-सर्वब्रह्मचर्यनियमलोपप्रायश्चि-
 त्तार्थं कृच्छ्रचयं महाव्याहृतिहोमश्च कृत्वा स्नानं कार्यम् ।
 बहुधर्मलोपे तु, स्मृत्युक्तं प्रायश्चित्तान्तरं कार्यम् । अथ
 प्रयोगः । देशकालौ सङ्कीर्त्य मम ब्रह्मचर्यनियमलोपजनित-
 सम्भावितदोषपरिहारेण स्नानाधिकारसम्पादनद्वारा श्रीपरमे-
 श्वरप्रीत्यर्थमाज्यहोमपूर्वकं कृच्छ्रचयं तथा गोदानादिव्रतलोपे
 प्रतिव्रतमेकैककृच्छ्रगणनया गायत्र्या घृतहोमपूर्वकं प्रायश्चि-
 त्तमहमाचरिष्ये । इति सङ्कल्प्य विधिवदग्निं प्रतिष्ठाप्याऽज्य-
 तन्त्रेण व्याहृतिहोमान्तं कृत्वा प्रधानाज्याहुतीर्जुहुयात् ।
 यथा । व्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजभृगव ऋषयो,
 गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् ऋत्यश्नुन्दांसि, अग्निवायुसूर्यप्रजापतयो
 देवता, आज्यहोमे विनियोगः । ॐ भूः स्वाहा । अग्नय
 इदं न मम । ॐ भुवः स्वाहा । वायव इदं न मम । ॐ
 स्वः स्वाहा । सूर्यायेदं न मम । भूर्भुवस्स्वः स्वाहा ।
 प्रजापतय इदं न मम । प्रजापतिर्ऋषिर्यजुर्गन्निर्देवता प्राय-
 श्चित्तहोमे विनियोगः । पाहि नो अग्न एनसे स्वाहा ।
 अग्नय इदं न मम । प्रजापतिर्ऋषिर्यजुर्विश्वेदेवा देवता प्राय-
 श्चित्तहोमे विनियोगः । पाहि नो विश्वेदेसे स्वाहा ।
 विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं न मम । प्रजापतिर्ऋषिर्यजुर्विश्वेदेवा देवता

१२८

गोभिलीयपुद्गलकर्मप्रकाशिका ।

प्रायश्चित्तहोमे विनियोगः । यज्ञं पाहि विभावसो स्वाहा ।
 विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं न मम । प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः शतक्रतु-
 र्देवता प्रायश्चित्तहोमे विनियोगः । सर्वं पाहि शतक्रतो
 स्वाहा । शतक्रतव इदं न मम । प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्रीकन्दो-
 ऽग्निर्देवता प्रायश्चित्तहोमे विनियोगः । पुनरूर्जा निवर्त्तस्व
 पुनरग्न इषायुषा । पुनर्नः पाहि विश्वतः स्वाहा । अग्नय
 इदं न मम । प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्रीकन्दोऽग्निर्देवता प्रायश्चित्त-
 होमे विनियोगः । सह रय्या निवर्त्तस्वाग्ने पिन्वस्व धारया ।
 विश्वस्त्रिया विश्वतस्परि स्वाहा । अग्नय इदं न मम ।
 पुनर्व्यस्तसमस्तव्याहृतिचतुष्टयं हुत्वा, गोदानादिव्रतलोपप्राय-
 श्चित्तार्थं प्रत्येकमष्टोत्तरशतमष्टाविंशतिमष्टौ वा गायत्र्या
 आज्याहुतीश्च हुत्वा, एकैकं कृच्छ्रं चरित्वा, व्याहृतिहोमा-
 दितन्त्रशेषं समापयेत् । इति ब्रह्मचारिव्रतलोपप्रायश्चित्त-
 प्रयोगः ॥

अथ स्नानप्रयोगः ॥ अथ ब्रह्मचार्यव्रतान्ते ऐन्द्रचक्रं
 कृत्वाऽऽचार्यगृहस्य पुरस्तादुत्तरतस्सर्वत आच्छादिते देशे
 प्रागग्रेषु दर्भेषूदङ्मुख आचार्य उपविशति, उदगग्रेषु दर्भेषु
 प्राङ्मुखो ब्रह्मचार्युपविशति । ततो नान्दीमुखश्चाङ्गं कुर्यात् ।
 ब्रीहि-शालि-मुद्ग-सर्षप-गोधूम-तिल-यवानुदकपूरिते भाण्डे
 निक्षिप्योष्णं कृत्वा तेन गन्धद्रव्ययुक्तेन शीतजलमिश्रितेनो-
 ष्णोदकेनाचार्यो ब्रह्मचारिणमभिषिञ्चेत् । अथवा, ब्रह्मचारी
 स्वयमेवात्मानमभिषिञ्चेत् । अस्यैव पक्षस्य मुख्यत्वे प्रमाणमु-

पन्थस्यत्याचार्यः “मन्त्रवर्णा भवतीति” । अस्मिन्नभिषेकमन्त्रे
 तेनासौ मामभिषिञ्चामीत्यस्मच्छब्दप्रयोगास्तिङ्गात् । ततो
 ब्रह्मचारी ब्राह्मणाननुज्ञाप्य, गणेशं सम्पूज्य, परमेश्वरप्रीत्यर्थ-
 माश्वनं करिष्ये इति सङ्कल्प्य, ब्रह्मचारी स्वयमञ्जलिना
 पूर्वोक्तमुष्णोदकमादाय ये अस्त्विति भूमावुत्सृजति । अस्य
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरग्निर्देवता भूमौ जलप्रक्षेपणे विनि-
 योगः । ये अस्वन्तरग्नयः प्रविष्टा गोह्य उप गोह्यो मरुको
 मनोदाः । खलो विरुजस्तनूदपिरिन्द्रियद्वा अति तान्
 सृजामि ॥ पुनरुष्णोदकं गृहीत्वा यदपामितिमन्त्रेण भूमौ
 प्रक्षिपति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरग्निर्देवता भूमौ
 जलप्रक्षेपणे विनियोगः । यदपां घोरं यदपां क्रूरं यदपा-
 मशान्तमति तत्सृजामि ॥ पुनरञ्जलिनोष्णोदकमादाय योरोचन
 इतिमन्त्रेणात्मनश्शिरस्यभिषेचनं कुर्यात् । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरग्निर्देवता समावर्त्तनाभिषेके विनियोगः ।
 यो रोचनस्तमिच्च गृह्णामि तेनाहं मामभिषिञ्चामि ॥ पुनरुद-
 कमादाय यशसे इतिमन्त्रेणात्मानमभिषिञ्चेत् । पूर्वमन्त्रवह-
 ष्यादिः । यशसे तेजसे ब्रह्मवर्चसाय बलायेन्द्रियाय वीर्याया-
 न्नाद्याय रायस्पोषाय त्विष्टा अपचित्यै ॥ पुनरञ्जलिनाऽपो
 गृहीत्वा येन स्त्रियमितिमन्त्रेण स्वशिरस्यभिषिञ्चेत् । अस्य
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः षडष्टकामहापङ्क्तिस्कन्दोऽश्विनौ देवते
 अभिषेके विनियोगः । येन स्त्रियमकृणुतं येनापामृषतः-
 सुराम् । येनाक्षानभ्यषिञ्चतं येनेमां पृथवीं महीं यदां तं श्विना

१३०

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

यशस्तेन मामभिषिञ्चतम् । पुनरञ्जलिनोदकमादाय तूष्णीं
 चतुर्थमात्मानमभिषिञ्चेत् । तत उत्थायादित्याभिमुख आदित्य-
 मुपतिष्ठेदुद्यन्भ्राजभृष्टिभिरित्यादिभिश्चतुर्भिर्मन्त्रैः । तद्यथा ।
 चतुर्णां मन्त्राणां मध्ये प्रातर्ह्रिङ्गेन मन्त्रेण प्रातरादित्योपस्था-
 नम् । मध्याह्ने सान्तपनलिङ्गेन, सायान्हे सायंलिङ्गमन्त्रेणो-
 पस्थानम् । चिष्टपिकालेषु चतुरसीतिचतुर्थमन्त्रेण तत्तत्का-
 लोपस्थानानन्तरमुपस्थानं कुर्यात् । चयाणां मन्त्राणां प्रजाप-
 तिर्ऋषिर्व्यजुस्सूर्यो देवता सूर्योपस्थाने विनियोगः । चतुरसीति
 मन्त्रस्य प्रजपतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दस्सूर्यो देवता सूर्योपस्थाने
 विनियोगः । उद्यन्भ्राजभृष्टिभिरिन्दो मरुद्भिरस्थात् प्रातर्याव-
 भिरस्थात् । दशसनिरसि दशसनिं मा कुर्वात्वा विशाम्यामा
 विश ॥ चतुरसि चक्षुष्वमस्यव मे पाप्मानं जह्वि सोमस्त्वा राजा-
 ऽवतु नमस्तेऽस्तु मा माहिःसीरिति प्रातः । उद्यन्भ्राजभृष्टिभि-
 रिन्दो मरुद्भिरस्थात् सान्तपनेभिरस्थात् शतसनिरसि शतसनिं
 मा कुर्वात्वा विशाम्यामा विश ॥ पूर्ववच्चतुरसीति च मध्या-
 न्हे । उद्यन्भ्राजभृष्टिभिरिन्दो मरुद्भिरस्थात्सायं यावभिरस्था-
 त्सहस्रसनिरसि सहस्रसनिं मा कुर्वात्वा विशाम्यामा विश ॥
 चतुरसीति च सायम् । ततो मेखलामुदुत्तमं वरुणपाशमिति
 मन्त्रेणाधस्तान्मोचयति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टु-
 प्कन्दो वरुणो देवता मेखलामोक्षणे विनियोगः । उदुत्तमं
 वरुणपाशमस्मदबाधमं विमध्यमः अथाय । अथादित्य व्रते
 वयं तवानागसे अदितये स्याम ॥ १ ॥ अजिनदण्डयोस्तूष्णी-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१३१

न्याग आचारात् । ततो ब्राह्मणान्भोजयित्वा स्वयं भुक्ता
 केशश्मश्रुमनखानि वापर्येच्छिखावर्जम् । अत्र “ब्राह्मणा-
 न्भोजयित्वेत्यनेन नान्दीमुखश्राद्धं विधीयत” इति भट्टनारा-
 यणादयः । “कर्मन्तर्विहितं ब्राह्मणभोजनमत्र विधीयत”
 इति भवदेवभट्टप्रभृतयः । “उभयस्मादन्यदेवेदं ब्राह्मणभोजन-
 मि”त्यपरे । कतम? एषां पक्षे ज्यायानित्यत्र तृतीय इति
 ब्रूमः । श्राद्धकर्माङ्गब्राह्मणभोजनयोर्विहितत्वादादावन्ते च
 तयोः प्राप्तेः कपिञ्जलाधिकरणन्यायेन त्रयो भोजयितव्याः ।
 ततः स्नात्वाऽऽत्मानमनङ्कृत्याहृतं वस्त्रद्वयं परिधाय पुष्पमालां
 शिरसि बध्नीयाच्छीरसीतिमन्त्रेण । अस्य मन्त्रस्य प्रजापति-
 र्ऋषिर्यजुश्शीर्षदेवता स्वर्गवन्धने विनियोगः । श्रीरसि मयि
 रमस्व । नेत्यौ स्था इतिमन्त्रेण पादयोरुपानहावाबध्नीयात् ।
 अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्यजुरुपानहौ देवते आवन्धने विनियोगः ।
 नेत्यौ स्था नयतं माम् । गन्धर्वोऽसीतिमन्त्रेण वैष्णवं दण्डं
 परिगृह्णाति । अस्य प्रजापतिर्यजुर्दण्डो देवता दण्डग्रहणे
 विनियोगः । गन्धर्वोऽस्युपाव उप मामव । ततस्सपरिषत्कमा-
 चार्यमभ्येत्याचार्यं परिषदञ्च मन्त्रेण पश्यति । अस्य
 प्रजापतिर्यजुराचार्यो देवता प्रेक्षणे विनियोगः । यक्षमिव
 चक्षुषः प्रियो वो भूयासम् । तत आचार्यसमीप उपविश्य
 मुखनासिकाक्षिकर्णकिद्राणि स्पृशन्नेष्टापिधानेतिमन्त्रं ज-
 पति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो नकुली
 देवता मुखादिस्पर्शने विनियोगः । ओष्टापिधाना नकुली

दम्नपरिमितः पविः । जिह्वे मा विह्वलो वाचं चारुमाद्येष्ट
 वादय । अस्मिन्काले स्नातकाचार्येण मधुपर्का देयो
 वक्ष्यमाणविधिना । ततो वृषभयुक्तं रथं गत्वा द्वे चक्रे ईषे च ।
 मन्त्रेणाभिमृशेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुप् ऋन्दो
 वनस्पतिर्देवता पादचयेणाभिमर्शने चतुर्थपादेनास्थाने विनि-
 योगः । वनस्पते वीड्वंगो हि भूया अस्मत्सखा प्रतरणस्सुवीरः ।
 गोभिस्सन्नद्धो असि वीडयस्व । ततस्तूष्णीं रथमारुह्य रथे
 मन्त्रेण तिष्ठति । मन्त्रः । आस्थाता ते जयतु जेत्वानि ।
 ततस्तैनैव रथेन प्रागुदग्वा गत्वा प्रादक्षिण्येनावर्त्याचार्यसमी-
 पमागच्छति । वामदेव्यगानम् । “अस्मिन्काले स्नातकाचा-
 र्येणमधुपर्का देयो नतु प्रागिति” कैवल्यशाखिनः । यथाशक्ति
 ब्राह्मणभोजनं कुर्यात् ॥ इति स्नानप्रयोगः ॥

अथ स्नातकव्रतान्युपदिशति । स्नानादूर्द्ध्वं प्राचीनशि-
 ष्टानां ये तावदाचारास्तान्यरिशीलयेत् । वृद्धाचारान्प्रचक्षत
 आचार्याः । अजातनवयौवनाया मैथुनं वर्जयेत् । काकवन्ध्यायाः
 कन्धाया विवाहं वर्जयेत् । रजस्वलाया मैथुनं नेच्छेत् ।
 समानप्रवरां नोदहेत् । गवाक्षादिद्वारेणाहृतमन्नं नाश्रीयत् ।
 पक्वान्नस्यैवायं निषेधः । द्विवारं पक्वस्यान्नस्य भोजनं न कुर्यात् ।
 पर्युषितान्नं न भुञ्जीतान्यत्र शाकमांसयवपिष्टविकारेभ्यः ।
 वृष्टिसमये गमनं न कार्यम् । स्वयं हस्तेनोपानक्षौ न क्षरेत् ।
 कूपस्थावेक्षणं न कुर्यात् । स्वयं फलानि वृक्षमारुह्य न गृह्णी-
 यात् । गन्धरहितपुष्पमालां न धारयेत् । सुवर्णमालाधारणे

न दोषः । मालेत्युक्ते स्वर्गिति वाचयित्वा धारयेत् । अमद्रे
 भद्रमिति वृथावाचं परिचरेत् । भद्रे भद्रमिति ब्रूयात् ।
 विद्यास्नातको, व्रतस्नातको, विद्याव्रतस्नातक, इति त्रयस्ना-
 तका भवन्ति । तत्राद्यो ब्रह्मचर्यव्रतेनैव वेदमधीत्यान्ते
 गोदानादीनि कृत्वा स्नाति । द्वितीयस्तत्काले गोदानादीनि
 व्रतान्यनुष्ठाय किञ्चिद्देदमधीत्य स्नाति । तृतीयस्तु तत्तद्व-
 तानुष्ठानपूर्वकं तत्तद्देदभागमधीत्य समग्रवेदमध्यधीत्य स्नाति ।
 चयाणां मध्ये तृतीयश्चेष्टः । प्रथमद्वितीयौ तुल्यौ । आर्द्र-
 वस्त्रपरिधानं न कुर्यात् । एकवस्त्रधारी न भवेत् । मनुष्यस्तो-
 चं न कुर्यात् । अदृष्टं दृष्टमिति न वदेत् । अश्रुतं श्रुतमिति
 न वदेत् । वेदाभ्यासविरुद्धास्त्रौकिकव्यापारान्त्यजेत् । तैलपा-
 चमिव शरीररक्षणं कुर्यात् । न वृक्षमारोहेत् । सायम्प्रातः-
 काले ग्रामान्तरं न गच्छेत् । एकाकी ग्रामान्तरं न गच्छेत् ।
 वृषलैः सह ग्रामान्तरं न गच्छेत् । महामार्गे सति कुत्सित-
 मार्गं न गच्छेत् । भृत्यरहितो ग्रामान्तरं न गच्छेत् ।
 समावृत्तेनैतानि व्रतानि सङ्कल्पनीयान्यनुष्ठेयानि च । अन्या-
 नपि शिष्टाचाराननुतिष्ठेत् ॥ इति स्नातकव्रतोपदेशः ॥

अथ गोपुष्टिप्रदकाम्यकर्माण्युच्यन्ते ॥ तत्रादावनुम-
 न्त्रणम् । गवानुमन्त्रणाङ्गं पूर्वदिने नान्दीमुखश्राद्धं प्रथमारम्भे
 कुर्यात् । चिराचोपवासश्च । प्रातर्गवां पुष्ट्यर्थमरणं नीयमानानां
 गवानुमन्त्रणं करिष्ये इति सङ्कल्प्य गृहादरण्यं नीयमाना
 मा इमा मे विश्वत इतिमन्त्रेणानुमन्त्रयते । अस्य मन्त्रस्य

प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्द इन्द्रो देवता गवानुमन्त्रणे विनियोगः ।
 इमा मे विश्वतो वीर्यो भव इन्द्रश्च रक्षतं । पूषाऽस्त्वं पर्याव-
 र्त्तयानष्टा आयन्तु नो गृहान् । सायमरण्याद्गृहं प्रत्यागता
 गा इमा मे मधुमतीरिति मन्त्रेणानुमन्त्रयते । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्द इन्द्रो देवता प्रत्यागतगवानुमन्त्रणे
 विनियोगः । इमा मे मधुमतीर्मह्यमनष्टाः पयसा सह । गाव
 आज्यस्य मातर इहेमाः सन्तु भूयसीः । एतदुभयं प्रत्यहं-
 कार्यम् । इति गवानुमन्त्रणप्रयोगः ॥

अथ गवां प्रसवसमये पुष्टिप्रदश्लेषभक्षणप्रयोग उच्यते ।
 गवां प्रसवसमये प्रथमजातस्य वत्सस्य माता गौर्जिह्वयाऽऽस्वादं
 यावत्कालं न करोति, ततः पूर्वमेव यजमानो वत्सस्य ललाटं
 स्वजिह्वया तूष्णीमास्वाद, मनसा शोघ्रं मन्त्रमुच्चार्य, श्लेष
 भक्षयति । गवां पुष्ट्यर्थं ललाटेऽस्नेहन-निगरण-कर्मणी करिष्ये ।
 अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुश्श्लेषा देवता श्लेषभक्षणे
 विनियोगः । गवाः श्लेषासि गावो मयि श्लिष्यन्तु ।
 “वसन्तादारभ्य मासत्रयेऽस्यानुष्ठानमिति” केचित् । “वर्षा-
 स्त्रित्यन्ये” । तदुभयं न साधु । प्रसवकालस्थानियतत्वात् ।
 इति श्लेषभक्षणप्रयोगः ॥

अथ गोपुष्ट्यर्थं विलयनहोमः । तदङ्गं नान्दीश्राद्धम् ।
 सर्वासु गोषु प्रसूतासु निशायां गोष्ठेऽग्निं प्रतिष्ठाप्य
 क्षिप्रहोमविधिना सङ्ग्रहणसङ्ग्रहाणेतिमन्त्रेण घृतविलयनेनै-
 काहुतिं जुहुयात् । विलयनशब्देन घृतनिःस्पन्दनमर्द्धमथितं दधि

गोभिलीयसूत्रकर्मप्रकाशिका ।

१३५

चोच्यते । अनयोरन्यतरेण होमः । नात्र विलयनसंस्कारो, न
परिस्तरणब्रह्मोविपश्चनादिकम् । काम्यत्वाद्भूमिजपमात्रम् ।
प्रपदविरूपाक्षौ न स्तः । क्षिप्रहोमे तयोर्निषेधात् । अस्य मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दः पूषा देवता विलयनहोमे विनियोगः ।
सङ्ग्रहण सङ्ग्रहाण ये जाता पशवो मम । पूषैषाः शर्म यच्छतु
यथा जीवन्तो अप्यथात् स्वाहा । पूषा इदं न मम । क्षिप्रहोमे
विधिस्सायम्प्रातर्होमविधिना व्याख्यातः । इति विलयन
होमप्रयोगः ॥

अथ वत्समिथुनयोर्लक्षणं कुर्याद्भवां पुष्ट्यर्थम् । अत्र
चिरात्रमुपवासस्तदङ्गं नान्दीश्राद्धम् । वत्समिथुनयोः कर्ण-
योर्लक्षणमहं करिष्ये । ततः प्रसूतासु गोषु ताम्रमयेनासिना
वत्सस्य चिन्हं कुर्याद्भुवनमसीतिमन्त्रेण । अस्य मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्रीकन्दस्त्वधितिर्देवता वत्सस्य कर्णयोश्चि-
न्हकरणे विनियोगः । भुवनमसि साहस्रमिन्द्राय त्वा सृष्टो
ददात् । अक्षतमरिष्टमिलादम् । गोपोषणमसि गोपोषस्थेशिषे
गोपोषाय त्वा सहस्रपोषणमसि सहस्रपोषस्थेशिषे सहस्र-
पोषाय त्वा । अस्य मन्त्रस्य देवतादयः पूर्ववत् । एकः कर्णो
यथा द्वेधा दृश्यते तथा द्वेदनं द्वयोः कर्णयोः कुर्यात् ।
कर्णभेदान्मन्त्रावृत्तिः । प्रथमं दक्षिणकर्णं पश्चाद्दामे । प्रथमं
पुंस एव पश्चात्स्त्रियश्चिन्हकरणम् । “पुंसोऽग्रभागे स्त्रियोऽ-
धस्ताच्चिन्हकरणमिति व्याचक्षाणो ‘मिथुनं कर्णयोरिति
मन्त्रलिङ्गं पीडयेदतस्तदुपेक्ष्यम् । असिना स्वधितिना चिन्ह-

१३६

गोभिलीयष्टकर्मप्रकाशिका ।

कुर्यात् । “लोहितेन स्वधितिनेतिमन्त्रलिङ्गादि”ति भट्टना-
 रायणोपाध्यायः । “असिना वत्समिथुनयोर्लक्षणं करोतीत्यच्चा-
 सिपदश्रुतेर्लिङ्गाद्वलीयस्त्वादसिपदं रूढ्या खड्गबोधकमि”ति
 केचित् । ततो लोहितेन स्वधितिनेतिमन्त्रेणानुमन्त्रयते ।
 अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिस्त्रिपादनुष्टुप्कन्दो गौर्देवता
 कृतलक्षणस्यानुमन्त्रणे विनियोगः । लोहितेन स्वधितिना
 मिथुनं कर्षयोः कृतम् । यावतीनां यावतीनां व ऐषमो
 लक्षणमकारिषम् । भूयसीनां भूयसीनां व उत्तरामुत्तराः
 समां कृयासम् । अत्रापिकर्णलक्षणभेदादनुमन्त्रणभेदः । तत
 इयं तन्तीगवाम्मातेतिमन्त्रेण वत्सबन्धनरज्जुं प्रसार्यमाणाम-
 नुमन्त्र्य पुनस्तेनैव मन्त्रेण बद्धवत्सरज्जुमप्यनुमन्त्रयेत् । अस्य
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिरनुष्टुप्कन्दो वत्सो देवता प्रसार्यमा-
 णरज्ज्वभिमन्त्रणे विनियोगः । इयं तन्ती गवां माता सवत्सानां
 निवेशिनी । सा नः पयस्वती दुचा उत्तरामुत्तराः समाम् ॥ १ ॥
 इदञ्च कृत्यं प्रत्यहं कार्यम् । इति वत्समिथुनलक्षणप्रयोगः ॥

अथ गोयज्ञप्रयोगः ॥ स च गवां पुष्ट्यर्थः । तस्य कालः
 परिभाषोक्त उदगयनादिः । तदङ्गं नान्दीश्राद्धं कृत्वा गवां
 पुष्ट्यर्थं गोयज्ञस्थालीपाकं करिष्ये इति सङ्कल्प्य सर्वे
 पार्वणस्थालीपाकवत्कुर्यात् । निर्वपकाले विशेषः । अग्नये
 त्वा जुष्टं निर्वपामि । पूषणे त्वा जुष्टं निर्वपामि । इन्द्राय त्वा
 जुष्टं निर्वपामि । ईश्वराय त्वा जुष्टं निर्वपामि । पयसि
 चरुश्रपणम् । अस्य कर्मणः काम्यत्वाद्वक्ष्यमाणप्रकारेण

गोभिलीयहृत्कर्मप्रकाशिका ।

१३०

भूमिजपपरिसम्बृद्धनविरुपाक्षप्रपदजपान् कुर्यात् । आज्य-
भागान्ते चरुहोमः । अग्नये स्वाहा । अग्नये इदं न मम ।
पूष्णे स्वाहा । पूष्णे इदं न मम । इन्द्राय स्वाहा । इन्द्रायेदं
न मम । ईश्वराय स्वाहा । ईश्वरायेदं न मम । हवभस्य कर्णे
शृङ्गे वाऽऽभरणम्बद्धा, घासादिकञ्च दत्त्वा, पूजनं कुर्यात् ।
सायमागतानां गवां गन्धोदकैरभ्युक्षणम् । ब्रह्मणे पूर्यपाच-
दानम्, वामदेव्यगानं, ब्राह्मणभोजनं च, कुर्यात् । इति
गोयज्ञप्रयोगः ॥

अथाश्वयज्ञप्रयोग उच्यते । तस्य प्रयोगो गोयज्ञव-
द्याख्यातस्तथाऽपि विशेषो ऽभिधीयते । गोयज्ञोऽश्वयज्ञश्च
विद्यमानानां गवामश्वानां च पुष्ट्यर्थः । “पुष्ट्याकर्म” इति
सूचोक्तेरविद्यमानासु गोषसत्त्वश्वेषु नायं गोयज्ञोऽश्वयज्ञश्च ।
तथा च विद्यमानानामश्वानां पुष्ट्यर्थमश्वयज्ञमहं करिष्ये इति
सङ्कल्प्य पूर्ववत्पायसचक्रं कुर्यात् । निर्वापकाले विशेषः ।
गोयज्ञवदग्निपूषेन्द्रेश्वरेभ्यो हविर्निरूप्य यमवरुणयोर्निर्वापः ।
यमाय त्वा जुष्टं निर्वपामि । वरुणाय त्वा जुष्टं निर्वपामीत्या-
ज्यभागान्ते गोयज्ञवदग्न्यादिभ्यश्चतसृभ्यो देवताभ्यश्चक्रं हुत्वा,
यमाय स्वाहा । यमायेदं न मम । वरुणाय स्वाहा । वरुणायेदं
न ममेति जुहुयात् । अनयोः काम्यत्वात्काम्येषु वक्ष्यमाण-
चिराचोपोषणमशक्तौ चिराचमेकभक्तं वा । अन्ये तु
“मार्गपालीदिने गोयज्ञो, नीराजनदिनेऽश्वयज्ञः” इति कर्मप्र-
दीपवचनाच्चेत्याहुः ॥ इत्यश्वयज्ञप्रयोगः ॥

अथ श्रवणाकर्मप्रयोग उच्यते । तच्छ्रावण्यां पौर्णमा-
स्यां कर्त्तव्यम् । तस्य यावज्जीवं प्रतिसंघत्सरमनुष्ठेयत्वात्प्रथम-
प्रयोगे नान्दीश्राद्धं कुर्यात् । प्रातरेव श्रवणाकर्म करिष्ये इति
सङ्कल्प्याग्न्यायतनस्य पुरस्तात्संस्कृते स्थण्डिल औपासनाग्ने-
रेकदेशमाहृत्य प्रणयति । ततोऽतिप्रणीतस्याग्नेश्चतसृषु दिक्षु
किञ्चिदधिके प्रक्रमान्तरिते देशे गोमयेनोपलिप्य प्रादेशमात्रं
चतुरस्रं स्थण्डिलं कुर्यात् । त्रिपदः प्रक्रमो ग्राह्य इति ।
“तदुक्तं ‘कर्मप्रदीपे’ । संसृक्तपदविन्यासस्त्रिपदः प्रक्रमः
स्मृतः । स्मात्त कर्मणि सर्वत्र श्रौते त्वध्वर्युणोदित” इति
वचनात् । ततोऽग्निमुपसमाधायातिप्रणीताग्नेरुत्तरत उदगग्रेषु
दर्भेषु यवान् भर्जनकपालमुलूखलं मुसलं शूर्पमनुगुप्ता अपश्च
सादयित्वाऽनुगुप्ताभिरद्भिः प्रोक्ष्य, चक्राघटितं मृन्मयं कपाल-
मग्नौ संस्थाप्य, तस्मिन् कपाले सकृद्गृहीतयवमुष्टिं प्रलिप्य
भर्जति यथा यवा दग्धा न भवेयुस्तथा । ततो भ्रष्टान्
यवानुदगुद्वास्य, प्रणीताग्नेः पश्चादुलूखलं दृढं संस्थाप्य,
तस्मिन् भ्रष्टान्यवान् प्रलिप्य, मुसलमादाय पार्वणस्थालीपा-
कवदवहननं कुर्यात् । यथा यवाः सक्तवा भवन्ति तथोद्देवं
कृत्वाऽवहननं कुर्यात् । एवं सम्यक् सक्तून् कृत्वा, तान् चमसे
संस्थाप्य, शूर्पेणाच्छाद्य गृहे निदधाति । एतावत्कर्मान्धि
कर्त्तव्यम् । इतः परं वक्ष्यमाणकर्मानुष्ठानाय सञ्चरप्रदेशोऽ-
तिप्रणीताग्नेर्दक्षिणपश्चिमयोर्मध्यमप्रदेशः । ततोऽस्तं गते
सूर्योऽतिप्रणीतास्याग्नेस्समीपं गच्छति । चमसं दर्व्याञ्च गृही-

गोभिलीयवृद्धकर्मप्रकाशिका ।

१३२

त्वा ततश्चमसे स्थितान् सक्तून् शूर्पे निक्षिप्य चमसेनोदकं
गृह्णाति । ततः सञ्चरेण प्रविश्यातिप्रणीतस्याग्नेरुत्तरतो
मार्गेण पूर्वस्थां दिशि गत्वा प्राङ्मुख उपविश्य पूर्वदिशि कृते
मण्डले चमसजलं हस्तेन निनीय द्रव्यां सक्तून् गृहीत्वा
मन्त्रेण बलिं निवपति । वक्ष्यमाणानां चतुर्णां मन्त्राणां प्रजा-
पतिर्हृषिर्निगदः सूर्या देवता सर्पबलिकर्मणि विनियोगः ।
यः प्रच्यां दिशि सर्पराज एष ते बलिः । ततश्चमसेऽवशिष्ट-
मुदकं हस्तेन गृहीत्वा बलिसमीपे निक्षिपति यथा बलि-
स्त्वस्थानान्न प्रच्युतो भवेत् । ततोऽप्रदक्षिणेनाभ्यावृत्य चमसं
दर्वीच्चाभ्युक्ष्य, युगपदेव प्रताप्य, पूर्ववच्चमसेनोदकं गृहीत्वा,
द्रव्यां सक्तून् गृहीत्वा, ऽग्नेरुत्तरतो गत्वा, दक्षिणस्थां दिशि
दक्षिणाभिमुख उपविश्य, पूर्वकृतदक्षिणमण्डले चमसादुदकं
पाणिना निनीय, द्रव्यां सक्तून् निवपति, यो दक्षिणस्थां
दिशि सर्पराज एष ते बलिरित्येतावता मन्त्रेण । पूर्ववच्चमसे-
दकं हस्तेन बलिसमीपे निक्षिपेत् । ततः पूर्ववदभ्यावृत्य,
चमसद्रव्यावभ्युक्ष्याग्नौप्रताप्य, पश्चिममण्डलस्य पुरतः मन्त्र-
ङ्मुख उपविश्य, तत्रैव पश्चिमस्थण्डलेऽपो निनीय, मन्त्रेण
बलिं निवपति, यः प्रतीच्यां दिशि सर्पराज एष ते बलिरिति
मन्त्रः । पुनः पूर्ववदपो निक्षिप्य चमसद्रव्यावभ्युक्ष्य प्रतापयेत् ।
नात्राभ्यावर्तनं तत्रैव स्थितत्वात् । तत उत्तरस्थण्डलस्य
दक्षिणत उत्तराभिमुखो भूत्वोत्तरस्थण्डलेऽपो निनीय, मन्त्रेण
सक्तून् निक्षिप्य, पुनरपोऽवनयति पूर्ववत् । तत्र बलिमन्त्रः ।

१४०

गोमिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

य उदीच्यां दिशि सर्पराज एष ते बलिः । अत्र “केचित्प्र-
 तीच्यामुदीच्यां चमसदर्थ्याः प्रोक्षणप्रतापनयोः प्रतिषेधं वदन्ति”
 तेषामेवं प्रतीच्येवमुदीचीतिसूत्रविरोधस्स्पष्ट एव । व्यावर्तन-
 निषेधस्तु तत्र स्थितत्वात्स्पष्टार्थः । ततोऽवशिष्टसक्तून-
 शूर्पेणातिप्रणीताग्नौ तूष्णीं प्रक्षिप्य पूर्वाक्तदक्षिणपश्चिममध्य-
 सञ्चरमार्गेण गृह्याग्निसमीपमागच्छति । ततस्तस्याग्नेः
 पश्चात् भूमौ न्यञ्चौ पाणी प्रतिष्ठाप्य नमः पृथिव्या इति
 मन्त्रं जपेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिरनुष्टुप्कन्दोऽग्निर्देवता
 भूमिजपे विनियोगः । नमः पृथिव्यै दृष्ट्वाय विश्वसृन्मा ते
 अन्ते रिषाम सृहते मा विवधोर्विहते माऽभिसंबधीः ।
 ऋत्विक्कर्त्तृकपक्षेऽप्यस्यैव मन्त्रपठनं, नास्त्यत्रोदः । सन्ध्यां
 निर्वर्त्य गृह्याग्नौ सायमौपासनं विधाय पायसस्थालीपाकं
 कुर्यात् । “अत्र केचिद्दैश्वदेवबलिहरणानन्तरं स्थालीपाकं
 वदन्ति” तन्न साधु, प्रमाणाभावात्, प्रदोषे स्थालीपाकविधि-
 विरोधाच्च, सन्ध्याहोमयोर्नियतकालत्वात्कालात्यये प्रायश्चित्त-
 श्रवणाच्च तयोः पूर्वमनुष्ठानं न्याय्यम् । बलिहरणन्तु न तथ्य ।
 तत आचान्तोदकः प्राणानायम्य अवशाकर्म करिष्ये इति
 सङ्कल्याग्निमुपसमाधाय ब्रह्मोपवेशनादिब्रह्मणे पूर्णपाचदक्षि-
 णादानान्तं पार्वणस्थालीपाकवत्कुर्यात् । तत्र विशेषः । पाचा-
 सादनकाले पयसोऽप्यासादनं समूलदर्भस्तम्बस्य च । निर्वाप-
 काले श्रवणाय त्वा जुष्टं निर्वपामि । विष्णवे त्वा जुष्टं निर्वपामि ।
 अग्रवे त्वा जुष्टं निर्वपामि । प्रजापतये त्वा जुष्टं निर्वपामि ।

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१४९

विश्वेभ्यो देवेभ्यस्त्वा जुष्टं निर्वपामि । आज्याभागान्ते पायस-
 चरुहोमाः पञ्च । अत्रवणाय स्वाहा । अत्रवणायेदं न मम ।
 विष्णावे स्वाहा । विष्णाव इदं न मम । अग्नये स्वाहा ।
 अग्नय इदं न मम । प्रजापतये स्वाहा । प्रजापतय इदं न
 मम । विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा । विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं न
 मम । ब्रह्मणे दक्षिणादानान्तेऽग्नेरुत्तरतस्सम्बलं दर्भस्तम्बं
 प्रागग्रं प्रतिष्ठाप्य सोमो राजेत्येतन्मन्त्रं याऽसन्धासमधत्तेति
 च मन्त्रं जपति । उभयोर्मन्त्रयोः प्रजापतिर्ऋषिर्जुषी सोमसूर्यौ
 देवते जपे विनियोगः । सोमो राजा सोमस्तम्बो राजा
 सोमोऽस्माकं राजा सोमस्य वयं स्मः । अहिजम्भनमसि
 सोमस्तम्बः सोमस्तम्बमहिजम्भनमसि ॥ १ ॥ याऽसन्धाऽ
 समधत्त यूयं सप्तऋषिभिस्सह । ताऽसर्पामात्यक्रामिष्ट
 नमो वो अस्तु मा नो हिंसिष्ट । सूचे “एतमिति” निर्देशा-
 दन्यकर्तृकत्वयज्ञेऽनयोर्जपः । ततो वामदेव्यगानम् ब्राह्मण-
 भोजनादिकञ्च । दर्भस्तम्बे न सङ्ख्यानियमः । “यज्ञवास्तुनि
 मुष्ट्या च स्तम्बे दर्भचटौ तथा । दर्भसङ्ख्या न विहिता
 विष्टरास्तरणेष्वपि” इति कर्मप्रदीपोक्तेः । इति अत्रवणा-
 कर्मप्रयोगः ॥

तत उत्तरे दिवसे प्रातर्होमानन्तरं पूर्ववदौपासनाग्नौ
 सक्तून् कृत्वाऽन्येन वा कारयित्वा, नूतनपात्रे संस्थाप्य,
 पात्रान्तरेणाच्छाद्य, गृहे स्थापयति । अतर्ज्ज्वमाग्रदायणीपौ-
 र्षमासीपर्यन्तं प्रतिदिनं सायं होमात्पूर्वं तूष्णीं बलिं चरेत् ।

१४२

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

“अत्र केचित्तूष्णीमित्युक्तेरमन्त्रकं बलिहरणं मन्यन्ते” ।
 अपरे तु “तूष्णीमित्युक्त्या वाङ्मयमनं कथ्यन्ते मन्त्रेण बलि-
 हरेदि”ति वदन्ति । अत्र द्वितीयः पक्षो ज्यायानारम्भे
 मन्त्रपाठाच्चैविध्यवृद्धानामाचाराच्च । आचम्य प्राणानायम्य,
 सर्पबलिं करिष्ये इति सङ्कल्प्य, चमसे उदकं गृहीत्वा,
 अपेक्षितसक्तून् शूर्पं गृहीत्वा, गृह्याग्नेः पुरस्तादेतद्गग्नेरुल्मुकं
 निधाय, तत्परितः पूर्वाक्तैश्चतुर्भिर्मन्त्रैर्बलिहरणं कुर्यात् । बलेः
 पुरस्तादुपरिष्ठाच्चापां निनयनं, चमसद्व्यारभ्युक्षणं प्रतपनं च ।
 नात्र बलिशेषहोमोऽवशिष्टसक्तूनां दिनान्तरे बलिहरणायो-
 पयोश्च्यमाणत्वात् । नात्र न्यञ्चकर्म । “न्यञ्चकर्म न सर्वदे”ति
 निषेधात् । “बलिशेषस्य हवनमग्निप्रणयनं तथा । प्रत्यहं न
 भवेयातामुल्मुकं च भवेत्सदे”ति कर्मप्रदीपस्मरणात् । इत्यहरहः
 सर्पबलिप्रयोगः ॥

अथाश्वयुजीकर्मोच्यते । आश्वयुज्यां पौर्णमास्यामाश्व-
 युजीकर्म कर्तव्यम् । प्रथमे प्रयोगेऽनुज्ञां गणेशपूजनं
 नान्दीमुखश्राद्धं च कुर्यात् । आश्वयुजि मासे पौर्णमास्यां
 प्रातरौपासनं कृत्वाऽऽश्वयुजीस्थालीपाकं करिष्ये इति सङ्कल्प्य
 सर्वं पार्वणस्थालीपाकवत्कुर्यात् । तत्र विशेषः । पात्रासादग्ने-
 ग्नेरुत्तरतो दधिमिश्रितं घृतं, घृतमिश्रितं पयो वा पृषातकाख्यं,
 चर्वथं पयश्च, ब्रौहि-शालि-मुद्ग-गोधूम-सर्षप-तिल यवादिसर्वौ-
 षधिमिश्रिताह्वालाभयान्मणींश्चासादयेत् । होमकाले ऽग्नेरी-
 शान्धां पृषातकं स्थापयेत् । निर्वापकाले, रुद्राय त्वा जुष्टं

गोभिलीयसूक्तकर्मप्रकाशिका ।

१४३

निर्वपामि । पयसि चरुं श्रपयेत् । आज्यभागान्तेऽवदानधर्मण
पायसचरुमवदायानोमिचावरुणेति प्रथमं हुत्वा, पुनश्चरुमवदाय
मानस्तोक इति मन्त्रेण द्वितीयं जुहोति । आ नो मिचावरु-
णेत्यस्य प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्रीकन्दो रुद्रो देवता चरुहोमे
विनियोगः । ^१आ ^२नो मिचावरुणा ^३घृतैर्गव्यमितिमुत्तं । मध्वा
^१रजाशसि सुकतू स्वाहा । रुद्रायेदं न मम । मानस्तोक इति
मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्जगतीकन्दो रुद्रो देवता चरुहोमे
विनियोगः । मा नस्तोके तनये मा न आयौ मा नो गोषु
मा नोऽश्वेषु रीरिषः । वीरान्मा नो रुद्र भामिनो वधीर्हविष्मन्तः
सदमित्वा हवामहे स्वाहा । रुद्रायेदं न मम । अथाष्टभिर्गो-
नामभिर्यथापठितैराज्येन जुहुयात् । काम्यासि स्वाहा ।
काम्याया इदं न मम । प्रियासि स्वाहा । प्रियाया इदं न
मम । हव्यासि स्वाहा । हव्याया इदं न मम । इडे स्वाहा ।
इडाया इदं न मम । रन्ते स्वाहा । रन्ताया इदं न मम ।
सरस्वती स्वाहा । सरस्वत्या इदं न मम । मही स्वाहा ।
मह्या इदं न मम । विश्रुते स्वाहा । विश्रुताया इदं न मम ।
ततस्विष्टकृदादिपूर्णपाचदक्षिणादानान्तेऽग्निं प्रदक्षिणीकृत्य
पूर्वमासादितं पृषातकमानीय मन्त्रेण ब्राह्मणानवेक्षित्वा
यजमानस्स्वयमवेक्षते । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुप्कन्दः
शुक्रो देवता ऽवेक्षणे विनियोगः । तच्चतुर्देवहितं पुरस्ताच्छुक्र-
मुच्चरत् । पश्येम शरदश्शतं जीवेम शरदश्शतम् ॥ अवेक्षणाय

१४४

त्रेभिलीयवृहत्कर्मप्रकाशिका ।

ब्राह्मणानां सन्निधानाभावे पृषातकं स्वयं पश्येत् । ब्राह्मणा-
 नितिबहुवचनाद्वेत्तकास्त्रयः । बहुवचनस्य चित्त्वे पर्यवसानस्य
 ‘कपिञ्जलाधिकरणे’ सिद्धान्तितत्वात् । ततो ब्राह्मणान्भोजयित्वा
 स्वयम्भुक्ता जातुषान्स्वैषधिमिश्रान्मणीनाबध्नीरन् । स्वस्त्य-
 यनाय सायं गाः पृषातकं प्राशयित्वा सखवत्सा विवासयेत् ।
 स्वस्ति द्वासां भवति । आबध्नीरन्नितिबहुवचनदर्शनाद्यजमा-
 नपुत्रादीनां बाहौ मणिवन्धनम् । परिभाषासूत्रेण कर्मन्ते
 विहितब्राह्मणभोजनमत्र दिवैव कर्त्तव्यम् । “ब्राह्मणान्भोज-
 यित्वा स्वयं भुक्ता जातुषान्मणीनिति” पुनस्सूचकतोक्तत्वात् ।
 पर्वणि रात्रिभोजननिषेधस्मरणाच्च । केचित्तु “कर्मन्ते
 कर्त्तव्यब्राह्मणभोजनादन्यदेवेदं ब्राह्मणत्रयभोजनमिति” व-
 दन्ति । अन्येतु, “ब्राह्मणान्भोजयित्वेत्यत्र पृषातकं भोजये-
 दिति” व्याचक्षते । एतदपि शास्त्रार्थापरिज्ञानविलसितम् ।
 तथाहि पूर्वमीमांसायां शाबरभाष्ये जिज्ञासाऽधिकरणे ।
 “लोके येष्वर्थेषु प्रसिद्धानि पदानि तानि सति सम्भवे तदर्थान्येष
 सूत्रेष्वित्यवगन्तव्यम् । नाध्याचारादिभिरेषां परिकल्पनीयोऽर्थः
 परिभाषितव्यो वे”त्युक्तत्वात् । अत्राश्रुतपृषातकपदाध्याहार-
 प्रसङ्गः । किञ्च पृषातकस्य गोभक्षणं विदधत्सूत्रं व्याकुप्येत ।
 न हि पृषातकभक्षणेन ब्राह्मणानां तृप्तिरस्यात् । तस्मात्प्रय-
 मत उक्तार्थ एव शिष्टैरादर्शव्य इत्यलम् । ‘लाक्षाभयमणिवन्ध-
 न’मपि नित्यं न तु काम्यम् । ‘स्वस्त्ययनार्थमिति’ तु नाधिकार-
 विधिः, वाक्यभेदप्रसङ्गात् । किन्तु मणिवन्धनस्तावकम् ।

गोभिलीयसूत्रकर्मप्रकाशिका ।

१७३

एतेन “मणिवन्धनं काम्यकृतैऽपि न दोष” इति केषांश्चिदुक्तिः परास्ता, निर्मूलत्वात् । ननु, मैत्रावरुण्या ऋचा रौद्रचरुहोमे कथं? विनियोग उक्तः, “अन्यस्यै देवतायै हविर्निरूप्यान्यस्यै न हूयत” इति तु न्याय्यम्, “निरूप्य हविरन्यस्मा अन्यस्मै न हि हूयत” इति कर्मप्रदीपस्मरणान्मित्रावरुणचरुहोमे विनियोगो युक्त इति चेन्न, “रौद्रश्चरुः” इति श्रुते रौद्रचरुमधि कृत्यानेमित्रावरुणेति प्रथमामिति श्रुतेश्च । अन्यत्रापि ऐन्द्र्या ऋचो गार्हपत्योपस्थाने विनियोगो दृश्यते, तद्वदत्रापि लिङ्ग-स्वाधित्वा श्रुत्या रुद्रप्रतिपादकेयसृग्भवितुमर्हति, केनापि योगेन मित्रावरुणशब्दो रुद्रे वर्तिष्यते । अधिकं मीमांसा-न्यायविद्विहृद्यम् । इत्याश्वयुजीकर्मप्रयोगः ॥

अथ नवयज्ञप्रयोग उच्यते । स च नित्यो गौतमेन नित्यसंस्कारमध्ये परिगणितत्वात् । स च नूतनव्रीहिभिः कर्त्तव्यो, ‘नवयज्ञ’ इत्यन्वर्थसंज्ञाकरणात् । तस्य कालः सूत्रान्त-रोक्तः शरत् । तत्रापि शुक्लपक्षे देवनक्षत्रममावास्या पौर्णमासी वा । उक्तकालातिक्रमेऽनिष्टा नवयज्ञेन नवान्नभक्षणे ‘वैश्वा-नरश्चरुः प्रायश्चित्तं’ परिशिष्टेऽन्नादित्यधस्तान्निहपितम् । नवयज्ञस्य प्रथमारम्भे नान्दीमुखश्चाहुम् । प्रातरौपासनं कृत्वा ब्राह्मणाननुज्ञाप्य गणेशपूजां कुर्यात् । प्राणानायम्य सङ्कल्पं करोति नवान्नसंस्कारार्थं नवयज्ञं कश्चिद् इति । ततोऽग्नि-मुपसमाधाय सर्वं पार्वणस्थालीपाकवत्कुर्यात् । पाचासादन-काले प्रकृतिवत्पाचाद्यासाद्य नवान्तण्डुलान्ययश्चासादयेत् ।

१४६

नोभिलीययुद्धकर्मप्रकाशिका ।

निर्वापकाले, इन्द्राग्निभ्यां त्वा जुष्टं निर्वपामि । नवानां तण्डु-
लानां निर्वापः । पयसि चरुश्रपणम् । आज्यभागान्ते नवचरुम-
वदाय जुहोति । इन्द्राग्निभ्यां स्वाहा । इन्द्राग्निभ्यामिदं न मम ।
चरुं हुत्वा शतायुधायेत्येतत्प्रभृतिभिश्चतस्र आज्याहुतीर्जुहोति ।
एषां चतुर्णां मन्त्राणां प्रजापतिर्हविराद्यस्य पङ्क्तिश्चन्द्रः, चया-
णां चिष्टपृच्छन्द, इन्द्रो देवा ग्रीष्मादय इद्वत्सराश्च देवताः
आज्यहोमे विनियोगः । शतायुधाय शतवीर्याय शतोतयेभि-
मातिषाहे । शतं यो नः शरदो अजीजादिन्द्रो नेषदतिदुरितानि
विश्वा स्वाहा ॥ १ ॥ इन्द्रायेदं न मम । ये चत्वारः पथयो देवयाना
अन्तरा द्यावापृथिवी विथन्ति । तेषां यो अज्यानि मजीजि-
मावद्वास्तस्मै नो देवाः परिदत्तेह सर्वे स्वाहा ॥ २ ॥ देवेभ्य
इदं न मम । ग्रीष्मो हेमन्त उत नो वसन्तः शरदर्षाः सुवि-
तन्नो अस्तु । तेषामृतनां शतशारदानां निवात एषामभये
स्याम स्वाहा ॥ ३ ॥ ग्रीष्मादिभ्य इदं न मम । इद्वत्सराय
परिवत्सराय संवत्सराय कृणुता वृहन्नमः । तेषां वयं सुमतौ
यज्ञियानां जोगजीता अहता स्याम स्वाहा ॥ ४ ॥ इद्वत्सरा-
दिभ्य इदं न मम । ततः स्विष्टकृदादिकं कुर्यात् । प्राशनकाले
यजमानस्यार्षेयश्चेदामहस्तेन दक्षिणहस्ते सकृदुपस्तीर्य मेक्ष-
णेन हविरुच्छिष्टस्य मध्यात्पूर्वाद्वाच्चावदाय सकृदभिघारयति ।
पञ्चार्षेयश्चेत्सकृदुपस्तीर्य मेक्षणेन हविरुच्छिष्टस्य मध्यात्पूर्वा-
द्वात्पश्चाद्वाच्चावदाय सकृदभिघारयति । अचोपस्तीर्णाभिघा-
रणमुदकेन नत्वाज्येन । एवमवत्तं हविर्भद्रान्नश्रेय इति

गोभिलीयशुद्धकर्मप्रकाशिका ।

५४९

मन्त्रेणास्वादनमकुर्वन्दन्तैरसमिन्दन्भक्षयेत् । पूर्ववदुपस्तीर्या-
वदायाभिघार्य मन्त्रेण द्वितीयं भक्षयेत् । पुनः पूर्ववत्कृत्वा
मन्त्रेण तृतीयं भक्षयेत् । पुनः पूर्ववत्कृत्वा ऽमन्त्रकं चतुर्थं भक्ष-
येत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुप्कन्दो ब्रीहयो देवता
नवब्रीह्यविर्भक्षणे विनियोगः । भद्रान्नः श्रेयस्समनैष्ट देवा-
स्त्वया वसेन समशीमहि त्वा । स नो मयोभूः पितेवाविशस्व
शं तोकाय तन्वै स्योनः स्वाहा ॥ ततो भूय एवावदाय काम-
मास्वादयन्भक्षयेत् । ये चान्येऽपि ब्राह्मणास्सन्निहितास्यु-
क्तेभ्यो दत्त्वा यजमानो भक्षयेत् । तेषामपि पूर्ववद्भक्षणविधिः ।
परन्तूपस्तरणावदानाभिधारणानि यजमानकर्तृकाणि । सर्वे
कृताचमना मुखं शिरोऽङ्गानि चानुलोमं पृथगमोसीतिमन्त्रे-
णाभिमृशेरन् । अङ्गानीत्येतद्बहुवचनस्य चित्वे पर्यवसानाज्ज-
ठरं दक्षिणबाहुं वामबाहुं पृथक्पृथगभिमृशेतेति यावत् । अस्य
मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुप्कन्दः प्राणो देवताऽङ्गाभिमर्शने
विनियोगः । अमोसि प्राण तदहं ब्रवीम्यमा ह्यसि सर्वमनु-
प्रविष्टः । स मे जराः रोगमपमृज्य शरीरादयाम एधि मा मृथा
न इन्द्र ॥ हविश्शेषं यजमानो भोजनकाले भक्षयेत् । वामदेव्य-
गानम् । ब्राह्मणभोजनम् ॥ इति नवब्रीह्ययज्ञप्रयोगः ॥ वर्षर्तौ
नवश्यमाकानां पयसि चरुः पूर्वाक्तनवब्रीह्ययज्ञवत्कर्त्तव्यः ।
वसन्तर्तौ यवानां चरुर्नवयज्ञवत्कर्त्तव्यः । तत्र श्यामाकहविश्ले-
षभक्षणे मन्त्रान्तरम्, अग्निः प्राश्नातु प्रथम इति । मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो जठराग्निर्देवता श्यामाकचरुप्राशने

१४८

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

विनियोगः । अग्निः प्राश्नातु प्रथमः स हि वेद यथा हविः ।
 शिवा अस्मभ्यमोषधीः कृणोतु विश्वचर्षणिः स्वाहा ॥ यवहवि-
 श्लेषभक्षणे मन्त्रान्तरम् एतमुच्यमिति । मन्त्रस्य प्रजापतिर्ह-
 विर्जगतीकन्द इन्द्रो देवता यवचरुप्राशने विनियोगः । एतमुच्यं
 मधुना संयुतं यवः सरस्वत्या अधिवनावचर्षाधि । इन्द्र आ-
 सीत्सीरपतिश्शतक्रतुः कीनाशा आसन्मरुतः सुदानवः स्वाहा ॥
 ब्रीहियज्ञो यवयज्ञश्च गृहस्थानाम् । श्यामाकयज्ञो वानप्रस्था-
 नामिति व्यवस्था ॥ इति नवयज्ञप्रयोगः ॥

अथाग्रहायणीप्रयोग उच्यते । आग्रहायण्यां मार्गशी-
 र्षपौर्णमास्यां बलिहरणं श्रवणाकर्मवत्कर्तव्यम् । नमः पृथिव्या
 इत्येतन्मन्त्रं न जपति । विशेषस्तूच्यते । प्रथमारम्भे नान्दी-
 आहुम् । प्रातराहुतिं हुत्वा दर्भान् शमीं वीरणान् फलयुक्तव-
 दरीशाखामपामार्गं शिरीषञ्चाहृत्याहार्यं वा ऽक्षतसक्तून् कृत्वा
 तेषामेकदेशं तूष्णीमग्नौ प्रक्षिपेत् । ततो ब्राह्मणान् स्वस्ति
 वाचयित्वा तेभ्यो यत्किञ्चिद्दत्त्वा पूर्वाह्नतैः षड्विदर्भादि-
 भिरेकीकृतैस्सम्भारैः प्रादक्षिण्येन नित्याग्निशालामारभ्य भि-
 त्तिपटलादिसल्लग्नं धूमं शातयन् सर्वान् गृहाननुगच्छेत् ।
 एवं धूमशातनानन्तरं दर्भादीन् सम्भारानुत्सृजेत् । ततस्तूष्णीमै-
 शान्यां स्थापितासु तिसृषु जातशिलासु वास्तोष्यत इत्यनेन
 सामद्वयेन तद्वचा च मणिकं प्रतिष्ठापयति । जातशिला
 शर्करशिलेत्यर्थः । मणिकं वृहदुदकभाण्डमित्यर्थः । वास्तो-
 ष्यतिसामप्रकाशो यथा । वास्तोष्यताइ । ध्रुवा । स्थूणा-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१४९

^३ ^५ ^१ ^२ ^२ ^{१२} ^२ ^५ ^५ ^१ ^२ ^२ ^२
 ओ२३४वा । अ॒सच॒सोम्याना॒म् । द्र॒सःपु॒राम्भेता॒शश्व-
^{२८} ^३ ^५ ^१ ^२ ^२ ^२ ^२
 ता॒२३४इ॒नाम् । आ॒२३४इ॒न्द्राः । मु॒नी२ । ना॒३१उ॒वा॒२३ । सा-
^५ ^{३२} ^{४२} ^५ ^२ ^{३२} ^१ ^४ ^३ ^२
 २३४खा ॥ वा॒स्तोष्य॑ते भ्र॒वा । स्थू॒णा३ । आ॒२३४ । सच॒सो ।
^{३२} ^५ ^२ ^१ ^२ ^२ ^२ ^२ ^२ ^२
 म्याना॒म् । द्र॒सःपु॒राम्भेता॒शश्वता॒२३इ॒नाम् । आ॒२३इ॒न्द्राः ।
^२ ^१ ^५ ^३ ^५ ^१ ^२ ^३ ^१ ^२
 मु॒नी२ । ना॒२३४वा । सा॒२३४खा ॥ वा॒स्तोष्य॑ते भ्र॒वा स्थू॒णा॥
^{३२} ^३ ^१ ^२ ^{३२} ^३ ^३ ^१ ^२ ^३ ^१ ^२
 सच॒सोम्याना॒म् । द्र॒सः पु॒राम्भेता॒ शश्वतीना॒मिन्द्रो मु॒नी-
^३ ^१ ^२
 ना॒सखा ॥ ततो मणिके समन्यायन्तीत्यृचा द्वावुदककुम्भावासि-
 ष्वेत् । प्रतिकुम्भमृगावृत्तिः । अस्या गृत्समदक्षपिस्त्रिष्टुप्क-
^{२३} ^२ ^३ ^१ ^२ ^३ ^२
 न्दोऽग्निर्देवता सेचने विनियोगः । समन्यायंत्युपयन्त्यन्याः
^३ ^२ ^३ ^२ ^३ ^२ ^३ ^२ ^३ ^२
 समानमूर्ध्वन्नद्यस्स्पृणन्ति । तमूशुचिःशुचयो दीदिवाःसम-
^१ ^३ ^१ ^२ ^३ ^१ ^२
 पांनपातमुपयन्त्यापः ॥ एतावत्कृत्यं पूर्वाह्णे कुर्यात् । अवणा-
 कर्मवदस्तमिते बलिहरणम् । ततः सायंसन्ध्यां नित्यहोमञ्च
 निर्वर्त्य पयसि चरुः कर्त्तव्यः । आग्रहायणीस्थालीपाकं
 करिष्ये इति सङ्कल्प्य, आग्रहायण्यै त्वा जुष्टं निर्वपामीति
 निर्वपः । आज्यभागान्ते चरुमवदाय जुहुयात्प्रथमा
 हव्यवाससेतिमन्त्रेण । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिरनुष्टु-
 प्कन्द आग्रहायणी देवता चरुहोमे विनियोगः । प्रथमा
 हव्यवाससा धेनुरभवद्यमे । सा नः पतस्वती दुहा उत्तरा-
 मुत्तराः समां स्वाहा ॥ आग्रहायण्या इदं न मम ।
 अन्यत्सर्वं पार्वणस्थालीपाकवत्कर्त्तव्यम् । दक्षिणादानान्ते

१५०

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

पश्चादग्नेर्बर्हिषि न्यञ्चौ पाणी प्रतिष्ठाप्य प्रतिलक्ष्मिन्त्येतौ
 व्याहृतीश्च जपति । अनयोः प्रजापतिर्हविस्त्रिष्टुप्कन्दो
 ऽग्निर्देवता जपे विनियोगः । प्रतिलक्ष्मे प्रतितिष्ठामि राष्ट्रे
 प्रत्यश्वेषु प्रतितिष्ठामि गोषु । प्रतिप्राणे प्रतितिष्ठामि पुष्टौ
 प्रत्यङ्गेषु प्रतितिष्ठाम्यात्मनि । प्रतिद्यावापृथिव्योः प्रतितिष्ठामि
 यज्ञे ॥ १ ॥ ॐ भूर्भुवस्स्वः ॥ केचिदत्र “वामदेव्यं गीत्वाऽऽ-
 ग्रहायणीकर्म समापयन्ति, स्वस्तरारोहणं कर्मान्तरम्” इति
 च वदन्ति । परे तु, “स्वस्तरारोहणमाग्रहायण्यङ्गम्, सूत्रे
 तस्य कर्मान्तरत्वबोधकाद्यशब्दाभावात्, अध्याचारे प्रमाणा-
 भावाच्च, पश्चादग्नेर्बर्हिषि न्यञ्चकरणवत्स्वस्तरारोहणमपि
 तस्मिन्नेव दिने वामदेव्यगानात्पूर्वं कर्तव्यं” इत्याहुः ॥
 इत्याग्रहायणीप्रयोगः ॥

अथ स्वस्तरारोहणप्रयोग उच्यते ॥ उदगयने प्राग्वस-
 न्तात्पुण्ये ऽहनि पूर्वाह्णे नान्दीश्राद्धं विधाय सायम्बलिहर-
 णान्ते पश्चादग्नेरुदगग्रैस्तृणैरुदक्प्रवणं स्वस्तरमास्तीर्य तस्मि-
 न्नक्षतान्यूर्णसमयानि कार्पासमयानि वा स्तरणान्यास्तीर्य
 दक्षिणतो गृहपतिरुपविशति, तस्योत्तरतस्तद्भ्रातर एकपाको-
 पजीविनश्च यथाज्येष्ठमुपविशन्ति । ततस्तेषामुत्तरतो गृहप-
 तिप्रभृतीनां पत्न्यः क्रमेणोपविशन्ति । ततस्तासामपत्यान्यपि
 क्रमेण स्वायास्स्वाया मातुरुत्तरत उपविशन्ति । सम्यक्
 प्राङ्मुखेषूपविष्टेषु गृहपतिः सर्वोपद्रवशान्त्यर्थं स्वस्तरारोहणं
 करिष्ये इति सङ्कल्प्य, स्वस्तरेऽधोमुखौ हस्तौ संस्थाप्य, स्थोना-

गोभिलीयशृङ्गकर्मप्रकाशिका ।

१५१

पृथिवीत्येतामृचं जपेत् । अस्याः प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दः
 पृथिवी देवता जपे विनियोगः । स्थोना पृथिवि नो भवानृक्षरा
 निवेशनी । यच्छा नः शर्म सप्रथो देवान्मा भयादिति ॥ ऋचि
 समाप्तायां सर्वे दक्षिणपार्श्वैः प्राक्शिरसः संविशन्ति । एवमुप-
 वेशनक्रमेण संवेशनमुत्थानं च चिवारमभ्यात्मं कार्यम् । ततो
 यथाज्ञानं स्वस्त्ययनमुच्चार्य वामदेव्यं गायेत् । स्वस्त्ययनप्रयोगे
 महिचीणामिति हे, त्वावतइत्येकं साम प्रयोक्तव्यम् ।
 सामप्रकाशो यथा । ^{३ २ ४}महाइचा^३२३४इणाम् । ^५अवा^१२रस्तु ।
^{३ २ ४}द्युत्तम्मा^५२३४इचा । ^{१ - १}स्या^{३ २ ४}२र्य्यम्णाः । ^५दुराधा^{२ १}२३४षाम् । ^{२ १}वरौहो-
^५२३४ । ^५वा । ^५णा^५पू^५स्यो^५इचाइ ॥ ^५द्वितीयं साम ॥ ^५महिचीणामवरस्तु^५इण ।
^{२ १}द्युत्तंमिच^२स्या^{१ १ २}र्य्यम्णाः । ^{१ १ २}दुराधा^{२ १}२३४षाम् । ^{२ १}वरौहो^१२ । ^१हुम्मा^१२ । ^१वा ।
^{१ १}स्यो^{१ १}२ । ^{१ १}या^{१ १}२३४ओ^{१ १ १ १ १}होवा । ^{१ १}होवा । ^{१ १}ओवा^{१ १}२३४पू ॥ ^{१ १}त्वावतो^१३ ।
^{१ १}हो^{१ १}३३१यि । ^{१ १}पुरुवसो^{१ १}३ । ^{१ १}हो^{१ १}३३१इ । ^{१ १}वयमिन्द्रा^{१ १}३ ।
^{१ १}हो^{१ १}३३१इ । ^{१ १}प्रणेता^{१ १}३ । ^{१ १}हो^{१ १}३३१इ । ^{१ १}स्मसिस्थाता^{१ १}३ ।
^{१ १}हो^{१ १}३३१इ । ^{१ १}हरीणा^{१ १}३म् । ^{१ १}हो^{१ १}३३१२३४पूइ । ^{१ १}डा ।
 ‘अरिष्टवर्गसामगानं’ एके वदन्ति । तत अप उपस्पृश्य यथा-
 काममन्यच शयनं कुर्युः । इति स्वस्तरारोहणप्रयोगः ॥

अथाष्टकाप्रयोग उच्यते । सा च रात्रिदेवता, ऽग्निदेवता,
 पितृदेवता, प्रजापतिदेवता, ऋतुदेवता, वैश्वदेवी वा । अन्ये तु,
 “अग्न्यादयो देवता मतान्तराभिप्रायेण, गोभिलस्य तु रात्रिदे-

१३२

गोभिलीयसूत्रकर्मप्रकाशिका ।

वसाऽष्टका” इति वदन्ति, तच्च सूत्रविरोधः स्पष्ट एव । तच्च कर्म
 नित्यं पुरुषसंस्कारमध्ये पठितत्वात् । यद्वच ‘पुष्टिफलं’ श्रूयते
 तच्चानुषङ्गिकमिति स्पष्टं भाष्ये । षड्दैवत्याऽनुसन्धानमात्रं सर्वा-
 स्वष्टकासु, न तु निर्वापकाले उक्तदेवतानामुच्चारणम् । सर्वचाष्ट-
 का देवताः । “ताश्चाष्टकाश्चतस्रो हेमन्ते मांसयुक्ताः कर्तव्या”
 इति कौत्सचर्चपिर्मन्यते । “अष्टकाचयं हेमन्ते कर्तव्यम्” इ-
 त्यौज्जाह्वमानिमतम् । तथैव गौतमवार्कखण्डिमतम् । गोभि-
 लाचार्याणां मते त्वष्टकाचयमेव, हेमन्ते तस्यैवोत्तरचोपदेक्ष्य-
 माणत्वात् । गोभिलाचार्याणां मते मध्यमाष्टका मांससञ्चिता,
 तत्रैव गोपशोर्विधानात् । तिसृणामष्टकानां स्वरूपमुच्यते ।
 मार्गशीर्षपौर्णमास्या ऊर्द्धं या कृष्णाऽष्टमी तामूपपाष्टकामा-
 चक्षते, अपूपसाध्यत्वात् । मध्या मांससाध्यत्वान्मांसाष्टका ।
 तृतीया शाकसाध्यत्वाच्छाकाष्टका । अष्टकाश्राद्धकरणे न
 नान्दीमुखश्राद्धम्, “न श्राद्धे श्राद्धमिष्यते” इति कर्मप्रदी-
 पस्मरणात् । प्रातर्होमान्तेऽूपपाष्टकां करिष्ये इति सङ्कल्प्या-
 ग्निमुपसमाधाय पात्रासादनकाले प्रकृतिवत्पात्राण्यासाद्या-
 उपपाष्टकाकरणार्थं करतलप्रमाणान्यष्टौ कपालान्यासाद्य चर्वर्थं
 ब्रीचीनूपपार्थं पिष्टान्दण्डं दृषत्पुत्रश्च समूलं बर्चिः परिस्त-
 रणार्थं समूलदर्भांश्चासादयेत् । निर्वापकाले तण्डुलान् पिष्टांश्च
 गृहीत्वा तन्त्रेण निर्वपति । अष्टकायै त्वा जुष्टं निर्वपामि ।
 तन्त्रेणावहृत्य प्रक्षाल्येमे चर्वर्थास्तण्डुला इमेऽूपपार्थास्तण्डुलाः
 इति तण्डुलान्विभज्य पिष्टार्थतण्डुलान्दण्डि संस्थाप्य

गोभिलीयशुद्धकर्मप्रकाशिका ।

१५३

दृषत्युच्चेण पिष्टान् करोति । “किन्ने पिष्टे तथा लूने सान्नाय्ये
 मार्तिके तथा । पश्चान्मन्त्राः प्रयोक्तव्या मन्त्रा यन्नार्थसाधका”
 इति सुदर्शनभाष्यस्मरणात् सिद्धपिष्टे मन्त्रसंस्कारः । ततश्चतु-
 श्रपयति । पिष्टैरूपान् कृत्वा अपयति । तत्प्रकारश्च, चरो-
 रुत्तरत अग्नावष्टौ कपालानि संस्थाप्य तेषु परिवर्त्तनमकु-
 र्वन्नूपान् अपयति । अभिघार्य चरुमुदगुद्वास्य, अपूर्पा-
 श्वोदगुद्वास्य प्रत्यभिधारयति । आज्यभागान्तं स्तुचि सकृ-
 दुपस्तीर्यावदानधर्मेण चरोर्मध्यात्पूर्वाद्वाच्चावद्यति । पश्चाद्विष-
 यत्पश्चाद्वाच्चा तृतीयमवद्यति । एवमपूपेभ्यः प्रत्येकंप्रत्येकं
 द्विस्त्रिर्वाऽवदाय सकृदभिघार्य सर्वाणि क्षवींषि पृथक्पृथक्
 प्रत्यभिघार्यावदानान्येकीकृत्याष्टकायै स्वाहेति जुहोति ।
 अष्टकाया इदं नमः । अन्यत्सर्वं पार्वणस्थालोपाकवत्कर्त्तव्यम् ।
 अपूपैर्ब्राह्मणान्भोजयेत् ॥ इत्यपूपाष्टकाप्रयोगः ॥

अथ मध्यमाष्टकाप्रयोग उच्यते । यद्यप्यत्र सूचकता-
 “गौरारब्धव्या” इत्युक्तं, तथाऽपि कलिवर्ज्यप्रकरणे गवाल-
 म्भस्य निषेधात्तत्प्रतिनिधित्वेन कागस्य स्मरणात्, अत्रैव प्रक-
 रणे शक्तस्य सूचकारेण कागस्य विहितत्वात्, तत्पक्षमवलम्ब्य
 प्रयोगः कथ्यते । पौष्ठाः पौर्णमास्या उर्द्धं या कृष्णाष्टमी तस्यां
 प्रातर्होमान्तेऽनुज्ञां कृत्वा मध्याष्टकां करिष्ये इति सकृदल्य
 सूर्योदयसामीप्य एवाग्नेः पूर्वस्यां दिशि प्रत्यङ्मुखं कागमव-
 स्थाप्योपस्थिते पशौ यत्पशव इतिमन्त्रेण स्तुवेणाज्यं जुहोति ।
 अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्चाषिरनुष्टुप्कन्दः पशवो देवता पशो-

१५४

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

रूपस्थिति होमे विनियोगः । यत्पशवः प्रध्यायत मनसा हृदयेन च । वाचा सहस्रपाशया मयि बध्नामि वो मनः स्वाहा ॥ पशुभ्य इदं न मम । तत उपविष्टे ब्रह्मणि पाचाण्यासादयति । यवमिश्रोदकं पवित्रे क्षुरमेकशाखाविशाखे पलाशकाष्ठे बर्हिर्निधमाज्यं समिधौ स्तुक्स्तुवावाज्यस्थालीमनुगुप्ता अपश्चासाद्याज्यतन्त्रेणाज्यसंस्कारान्तं प्रकृतिवत्कुर्यात् । ततः पशुमनामिकाग्रेण स्पृशन्ननु त्वा माता मन्यतामित्यनुमन्त्रयते । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दः पशुदेवताऽनुमन्त्रणे विनियोगः । अनु त्वा माता मन्यतामनुपिताऽनुभ्राताऽनुसगभ्याऽनुसखा सयूथ्यः । ततो यवयुक्तेन जलेन पशुं प्रोक्षति । तत्र मन्त्रः, अष्टकायै त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति सौत्रः । उल्मुकेन पशुं प्रदक्षिणीकुर्यात्परिवाजपतिरित्युक्ता । अस्याः प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्रीकन्दोऽग्निर्देवतोल्मुकेन पशुपरिहरणे विनियोगः । परिवाजपतिः कविरग्निर्हव्यान्यकमीत् । दधद्रत्नानि दाशुषे ॥ पशुपानार्थं जलं तूष्णीं दद्यात् । व्याहृतिभिरन्ये । पीतशेषमुदकं पशोरधोभागे सिञ्चेन्मन्त्रेण । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः पशुर्देवतोदकसेचने विनियोगः । आत्तं देवेभ्यो हविः ॥ अथैनं पशुमुत्तरस्यां दिशि नीत्वा संज्ञपयन्ति । बहुवचनादन्ये बहवः संज्ञपनकर्तारः सूचान्तरप्रसिद्धाश्शमितारो ग्राह्याः । एतेषां कल्पनमपि पाचासादनकाले । ते च शमितारो देवदेवत्ये पशौ प्राक्शिरसमुदकपादं संज्ञपयन्ति । पितृदेवत्ये दक्षिणाशिरसं प्रत्यक्पादं संज्ञपयन्ति । मृते पशौ यत्पशुरितिमन्त्रेण जुहोति ।

गोभिलीयशुद्धकर्मप्रकाशिका ।

१५५

अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दोऽग्निर्देवता संज्ञप्त-
 होमे विनियोगः । यत्पशुर्मायुमकृतोरोपद्मिराहत । अग्निर्मा
 तस्मादेनसो विश्वान्मुञ्चत्वहसः स्वाहा ॥ अग्नय इदं न
 मम । ततः पत्नी चोदकमादाय पशोर्भूमिं, सप्त द्वाराणि,
 स्तनचतुष्टयं, नाभिं, श्रोणिमपानं च प्रक्षालयति । “क्षालनं
 दर्भकूर्चन” इति कर्मप्रदीपोक्तेः । गवि स्तनचतुष्टयं नाजे ।
 “पत्नी चेति च-शब्दाद्दर्भकूर्चस्योपादानम्” इति भट्टनाराय-
 णोपाध्यायः । नाभेरग्रतः पूर्वासादितपवित्रे प्रागग्रेऽन्तर्द्धाय
 क्षुरेणानुलोमं कृत्वा मांसचर्मणोरन्तरवर्त्तिनीं वपामुद्धरन्ति ।
 अत्र बहुवचनाद्वपोद्धरणकर्तुरनियमः । तत उद्धृतां वपां
 पूर्वासादितशाखाविशाखयोः काष्ठयोः प्रसार्याभ्युक्ष्याग्नौ
 अपयेत् । ततः पक्वायां वपायां यथा न प्रागग्नेर्भूमिं शोणितं
 गच्छेत् तथा विशसथेति सम्प्रषणं यजमानोऽन्यान् प्रति
 वदेत् । एतेनाग्नेःपूर्वस्यां दिशि विशसनं ज्ञायते । शृतां
 वपामभिघार्योदगुद्वास्य प्रत्यभिघारयेत् । ततः स्त्रुचि सकृदु-
 पस्तीर्य कृत्स्नां वपां क्षुरेणावदाय द्विरभिघारयति च्यार्षया-
 णाम् । पञ्चार्षयाणां तु, द्विरुपस्तीर्य कृत्स्नां वपामवदाय
 द्विरभिघारयति । ततोऽष्टकायै स्वाहेति वपां जुहोति ।
 अष्टकाया इदं न मम । ततोऽन्यत्कर्म स्थालीपाकवत्कर्तव्यम् ।
 अत्र किञ्चिद्विचार्यते । ननूपस्थितिहोमप्रभृति वपाहोमा-
 न्तकर्मणां क्रमेणोपदेशान्मध्ये ब्रह्मोपवेशनादीनि कर्माणि
 कथं ? अत्र पूर्वमभिहितानि, सौचकर्मपौर्वापर्यविरोधादिति

१५६

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

चेन्न । वपाहोमविध्युत्तरं, “स्थालीपाकवृत्तान्यत्” इत्युपदिष्टा-
 न्यकर्मणां स्थालीपाकवर्त्तसङ्ख्यात्, “हुत्वा चानुमन्त्रयेत्” इ-
 त्यत्र चेनोपस्थितहोमानुमन्त्रणयोर्मध्येऽनुपदिष्टब्रह्मोपवेशना-
 दीनामपि कर्त्तव्यतायास्सूचितत्वाच्च । स्पष्टोऽयमर्थो गृह्यसूच-
 भाष्ये नारायणीये । ततः प्राचीमेकशूलां, प्रत्यगग्रां द्विशूलां,
 वपाश्रपणीमग्नावनुप्रचरेत् । “अचानुशब्दप्रयोगाद्वपाश्रपणीप्र-
 चरणात्पूर्वं वक्ष्यमाणकर्मोपयुक्तपाचासादनं कर्त्तव्यम्” इति
 मन्यन्ते । अन्ये तु, “वपाश्रपणीहोमस्य वपाहोमोत्तरकालि-
 कनियमार्थोऽनुशब्द” इत्याहुः ॥ ततोऽग्नेरुत्तरतो ब्रीचीनुखखलं
 मुसलं शूर्पं चरुस्थालीं पवित्रे मेक्षणद्वयं क्षुरं कांस्यपात्रचयं
 क्षत्तशाखायुक्तं प्रस्तरश्चासादयेत् । अत्र पात्राणां दन्द्वा
 आसादनम् । ततः सर्वाण्यङ्गानि गृहीत्वाऽग्नौ अपयेत् ।
 वामं सक्थि क्लोमानं च वक्ष्यमाणान्वष्टक्याय स्थापयेत् ।
 “तानि चाङ्गानि ‘कर्मप्रदीपे’ । हज्जिह्वा क्रोडसक्थीनि
 यक्षहृक्यो गुदं स्तनाः । ओणिः स्कन्धशटा पार्श्वे पञ्चङ्गानि
 प्रचक्षते ॥ पार्श्वस्य वृक्यसक्थोश्च द्वित्वादाहुश्चतुर्दश” ॥ अवत्ता-
 न्यङ्गानि वृहत्कांस्यपात्रे निक्षिप्य प्रकृतगृह्याग्नौ अपयति ।
 अस्मिन्नेव क्रमे ऽष्टकायै त्वा जुष्टं निर्वपामीति ब्रीचीन्निरु-
 प्यावहत्य चिष्कलीकृत्य प्रक्षाल्य अपयति । ततः शृतमोदन-
 चरुं मांसचरुं च प्रादक्षिण्येन पृथङ्मेक्षणाभ्यां मिश्रीकरोति ।
 यद्यपि पशोः शामिचाग्नौ अपणमुपदिष्टं, तथाप्यत्र “तस्मि-
 न्नेवाग्नौ अपयति” इति सूचकदुक्तेर्गृह्याग्नौ अपणं, न तु

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१५७

तस्मादुद्धृतेऽग्नौ । ततः शृतं चरुद्वयमभिघार्योदगुद्वास्य प्रत्य-
 भिघारयेत् । अस्मिन्क्रमे परिसम्ब्रचनादिसमिदाधानान्तं कर्म
 कुर्यात् । ततः पूर्वमासादित एकस्मिन्कांस्यपात्रे मांसरसमव-
 नयति । ततोऽग्नेः पश्चात्पूर्वासादिते बर्हिषि स्रक्षशाखां प्रागग्रं
 निधाय तस्मिन्कांस्ये मांसावदानानि स्थापयति । अथवा
 स्रक्षशाखायुक्तप्रस्तरं प्रागग्रमस्मिन्नेव कालेऽग्नेः पश्चान्निधाय
 तस्मिन्मांसावदानान्यासादयति प्रागपवर्गम् । ततोऽन्यस्मिन्कां-
 स्यपात्रे द्वादशानामवदानानां पृथक्पृथगवदानधर्मेणावदानं
 कुर्यात् । पुनरन्यस्मिन्यात्रे स्विष्टकृद्धोमार्थं सर्वभ्योऽङ्गेभ्य उत्त-
 रार्द्धपूर्वार्द्धेभ्यः पृथक्पृथगवद्यति । अत्रोपस्तरणादिकं प्रकृ-
 तिवत् । ओदनचरोरप्यवदानधर्मेण पूर्ववदेव पात्रे बिल्वफलप्र-
 माणमवदानम् । उत्तरार्द्धात्पूर्वार्द्धाच्च स्विष्टकृदर्थमोदनचरोरपि
 स्विष्टकृत्याचेऽवदानम् । ततः स्विष्टकृद्धोमावदानं परिचाय
 पूर्वगृहीतैर्मांसावदानैः सह रसमप्येकीकुर्यात् । तत आज्य-
 भागौ हुत्वा, चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वा अग्नावग्निरिति प्रथ-
 मया ऋचा जुहुयात् पञ्चार्षयाणाम् । चार्षयाणामपि चतुर्गृ-
 हीतमेवात्र पूर्ववद्विशेषाभावात्, चतुर्गृहीतमाज्यं गृहीत्वेत्यत्र
 विशेषोपदेशाच्च । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्चर्षिर्विराट्चिष्टुप्-
 कन्दो अग्निर्देवता होमे विनियोगः । अग्नावग्निरिति प्रविष्ट
 ऋषीणां पुत्रो अधिराज एषः । स नः स्योनः सुयजायजा च
 यथा देवानां जनिमानि वेद स्वाहा ॥ अग्नय इदं न मम ।
 ततः प्रथमपात्रे यद्गृहीतं मांसजातं तस्मात्तृतीयांशं हस्तेन

गृहीत्वा स्तुचि संस्थाप्य द्वितीयतृतीयाभ्यामृग्भ्यां जुहोति ।
 द्वितीयमन्त्रान्ते न स्वाहाकारस्तृतीयमन्त्रान्ते स्वाहाकारः
 प्रयेज्यः । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुप्कन्दोऽष्टका देवता
 होमे विनियोगः । औलूखलाः सम्प्रवदन्ति ग्रावाणो हवि-
 ष्कण्वन्तः परिवत्सरीणाम् । एकाष्टके सुप्रजसः सुवीरा
 ज्योग्जीवेम बलिहृतो वयं ते ॥ इडायास्पदं घृतवत्सरीस्तृपं-
 जातवेदः प्रतिहव्या गृभाय । ये ग्राम्याः पशवो विश्वरूपा-
 स्तेषां सप्तानां मयि रन्तिरस्तु स्वाहा ॥ अष्टकाया इदं न
 मम । पुनस्तस्मादेव मांसजातादेकमंशं हस्तेन गृहीत्वा
 स्तुचि निधाय चतुर्थीपञ्चमीभ्यामृग्भ्यां जुहोति । चतुर्थ्यन्ते न
 स्वाहाकारः पञ्चम्यन्ते स्वाहाकारं प्रयुञ्जीत । अनयोः प्रजाप-
 तिर्ऋषिस्त्रिष्टुप्पृहतीकन्दसी अष्टका देवता होमे विनि-
 योगः । एषैव सा या पूर्वा व्योक्त्सेयमप्स्वन्तश्चरति प्रविष्टा ।
 वसूर्जिगाय प्रथमा जनित्री विश्वे ह्यस्यां महिमानो अन्तः ॥
 एषैव सा या प्रथमा व्योत्सत्सा धेनुरभवद्विश्वरूपा । संवत्स-
 रस्य या पत्नी सा नो अस्तु सुमङ्गली स्वाहा ॥ अष्टकाया
 इदं न मम । पुनस्तस्मिन्नेवावशिष्टं मांसजातं हस्तेनादाय
 स्तुचि निधाय षष्ठीसप्तमीभ्यामृग्भ्यां जुहोति । सप्तम्यन्ते
 स्वाहाकारः । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिर्ऋतीकन्दोऽष्टका
 देवता होमे विनियोगः । यां प्रतिपश्यन्ति रात्रीं धेनुमिवा-
 यतीम् । सा नः पयस्वती दुहा उत्तरामुत्तरां समाम् ॥ संव-
 त्सरं प्रतिमां यां त्वा रात्रिं यजामहे । प्रजामजय्यां नः

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१५९

कुरु रायस्पोषेण सःसृज स्वाहा ॥ अष्टकाया इदं न मम ।
ततः पाचान्तरे स्विष्टकृदर्थमवदाय यत्स्यापितं तत्सर्वं हस्तेन
सूचि संस्थाप्याष्टम्यर्चात्तराङ्गपूर्वाङ्गं जुहोति । अस्य मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ष्वधिरनुष्टुप्कन्दोऽग्निर्देवता होमे विनियोगः । अ-
न्विमन्नो अनुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यताम् । अग्निश्च हव्यवाहनः
स नोऽदाहाशुषे मयः स्वाहा ॥ अग्नये स्विष्टकृत इदं न
मम । ततो व्याहृतिहोमादितन्त्रशेषं पार्वणस्थालीपाकवत्समा-
पयेत् । एवं प्रतिसंवत्सरमष्टकां कुर्यात् ॥

कागस्याप्यसम्भवे स्थालीपाकः कर्त्तव्यः । तस्य प्रयोगः ।
पशोः स्थाने स्थालीपाकं करिष्ये इति सङ्कल्प्य, पाचासादन-
काले प्रकृतिवत्पाचाण्यासाद्य, चरुस्थालीद्वयमोदनचर्वर्थं मांस-
स्थानीयपायसचर्वर्थं च शूर्पद्वयं तण्डुलान् पयश्च कांस्यपात्रत्रयं
स्रक्षशाखां मेक्षणद्वयञ्चासादयेत् । निर्वपकालेऽष्टकायै त्वा
जुष्टं निर्वपामीत्यादितण्डुलप्रक्षालनान्तं कृत्वा, अन्यशूर्पस्थित
पायसचर्वर्थतण्डुलान् पुरस्तादग्नेः संस्थाप्य यवोदकेनाष्टकायै
त्वा जुष्टं प्रोक्षामीति प्रोक्ष्य, गृह्याग्नेरङ्गारमादाय पशुवत्परिवा-
जपतिरिति तण्डुलान् पर्यग्निं करोति । ततः पर्यग्निकृताना-
मवहननादि कुर्यात् । अत्र तण्डुलानामेकदेशं गृहीत्वा अन्व-
ष्टक्यर्थमन्यत्र स्थापयेत् । ओदनचरुमन्यस्थाल्यां पायसचरु-
ञ्चान्यस्थाल्यां, दक्षिणतः पूर्वस्याधिश्रयणमुत्तरतोऽपरस्य, पृथ-
क्क्षेक्षणाभ्यां मिश्रीकरोति । ततः कांस्यपात्रे पायसचरोरास्ता-
वणम् । ततोऽभिघारादि । अग्नेः पश्चाद्वर्हिष्योदनचरुमासाद्य

सत्तशाखायुक्ते प्रस्तरे पायसचरोर्द्वादशपिण्डान् कृत्वाऽऽसाद-
 येत् । अज्यभागान्ते मांसावदानवद् द्वादशपिण्डेभ्य एकस्मिन्
 कांस्यपात्रे ऽवदानधर्मेणावदाय, मांसाष्टकावदोदनचरुमप्येवं
 बिल्वफलमात्रं मेक्षणेनावदाय, स्विष्टकृदर्थमन्यस्मिन्कांस्यपात्रे
 बिल्वमात्रमवदाय, सूचि गृहीत्वा, मांसावदानहोमवदष्टर्चन
 होमं कुर्यादन्यत्सर्वं प्रकृतिवत् ॥ पशोः स्थाने पायसचरोर्विधा-
 नेऽप्युपस्थितहोमप्रभृति वपाहोमान्तानां पदार्थानां निवृत्ति-
 स्तदुक्तमष्टकाप्रकरणे भट्टनारायणोपध्यायैः, ‘अस्य होमस्य पशू-
 पस्थानेन सहाभिसम्बन्धार्थस्तेन किं? भवेत् । पश्वभावे ऽपि स्था-
 लीपाकं कुर्वीतेति तस्मिन् पक्षे उपस्थितहोमस्य निवृत्तिः स्यात् ।
 एवं चेदनुमन्त्रणासेचनसंज्ञप्तहोममन्त्राणामपि स्थालीपाक-
 पक्षे निवृत्तिरेव स्यात् । प्रोक्षणमन्त्रस्तु स्थालीपाकपक्षेऽप्यविरो-
 धात्स्यादेवेति ॥ ‘अपि वा स्थालीपाकेन’ इति वक्तव्ये प्रकृतिविभ-
 क्त्यतिक्रमः किमर्थ? उच्यते, वपायागनिवृत्त्यर्थः । इतरथा पश्व-
 भावेऽपि विलोपार्थमस्य स्थालीपाकेन यागो माभूदित्येतत्प्रकृति-
 विभक्त्यतिक्रमेणैतन्निवर्त्तयति । स्थालीपाकप्रयोगोऽन्यचेत्तो
 यथा कर्मप्रदीपे । ‘चरितार्था श्रुतिः कार्य्या यस्मादप्यनुकल्पतः ।
 अतोऽष्टर्चन होमः स्थाच्छागपक्षे चरावपि ॥ १ ॥ अवदानानि,
 यावन्ति क्रियेरन् प्रस्तरे पशोः । तावतः पायसान् पिण्डान्
 पश्वभावे ऽपि कारयेत् ॥ २ ॥ स्थालीपाककरणेऽप्यशक्तौ स्वस्था
 अन्यस्या वा गौर्यथासम्भवं ग्रासमेषा मेऽष्टकेत्येतावता मन्त्रेण
 दद्यात् । तत्राऽप्यशक्तौ वनं गत्वा कृत्वा मुपसमाधायैषामेऽष्ट-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१६१

केतिमन्त्रं पठेत् । उक्तानां पक्षाणामन्यतमपक्षमाश्रित्य प्रत्य-
ब्दमष्टका कर्त्तव्यैव । कलौ पैतृके कर्मणि पशुबन्धस्य निषे-
धात्स्थालीपाकपक्ष एव मुख्यः ॥ इति मध्यमाष्टकाप्रयोगः ॥

अथान्वष्टक्यप्रयोग उच्यते ॥ अष्टम्यां मध्याष्टकां
ह्रत्वोत्तरे ऽह्नि नवम्यां दशम्यां वा ऽन्वष्टक्यं कुर्यात् ।
तच्चापराह्णे पैतृकत्वाच्छाडकलोक्तनियमा विप्रनिमन्त्रणा-
दिकं च । गृहस्थाग्नेयां दिश्यष्टमे देशे चतुःप्रक्रमपरिमितां
ततोऽधिकप्रक्रमपरिमितां वा दक्षिणपूर्वायतां वा चतुरस्रं
वेदिकां निर्माय, पश्चिमद्वारं कृत्वा, परितः कटादिभिरा-
च्छादयेत् । अत्र वक्ष्यमाणकर्म दक्षिणपूर्वाभिमुखेनैव कर्त्तव्यम् ।
प्रक्रमस्त्रिपदो ग्राह्यः । ततोऽपराह्णे यजमानः स्नात्वा, यज्ञो-
पवीत्याऽऽचम्य, प्राणानायम्य, देशकालौ सङ्कीर्त्य, प्राचीना-
वीतीगोचाणां पित्रादीनां तृप्त्यर्थमन्वष्टक्यं करिष्ये इति स-
ङ्कल्प्य परिवृतदेशस्योत्तरार्द्धे उपलिप्ते देशे विदिकोणं समं चतु-
रस्रं स्थण्डिलमरत्निमात्रं पूर्ववत्संस्थाय भूर्भुवस्स्वरित्यौपासना-
ग्निमुपवीती प्रणयति । नात्र ब्रह्मा । ततः प्राचीनावीत्याग्नेया-
भिमुखोऽग्नेः पश्चादक्षिणसंस्थमुलूखलं मुसलं सहविश्वशूर्पं
चतुःस्थालीद्वयं पवित्रद्वयमुदकपात्रं यवोदकं मेक्षणद्वयं स्तुव-
माज्यं रजतभूषितं खादिरं शङ्कुं दर्भमुष्टिं सहदाच्छिन्नकुशान्
स्तरणार्थं सहदाच्छिन्नप्रस्तरमुष्टिं यज्ञीयकाष्ठासनं कांस्यपा-
चत्रयं समिद्धयं तिलान् दर्वीं पिञ्जलीचयं सौवीराज्जनं
तैल-चन्दन-क्षौमदशासूचाणि पिञ्जलीमेकाश्चासादयेत् । ततः

१६२

गोभिलीयशृङ्गकर्मप्रकाशिका ।

आग्नेय्याभिमुखो ऽग्नेः पश्चादक्षिणाग्रेषु दर्भेषूलखलं दृढं
 संस्थाप्य तस्मिन् सकृद्ब्रवीतब्रीहिमुष्टिं पितृभ्यस्त्वा जुष्टं निर्व-
 पाप्मीतिमन्त्रेण होमपिण्डदानापेक्षितान् तण्डुलान् पितृतीर्थेन
 सकृन्निरुप्य, सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां मुसलमादाय, सकृद्ब्री-
 हीनवदन्ति । ततः सकृत्फलैकृत्य सकृत्प्रक्षालयेत् । ततो
 मध्यमाष्टकायां स्थापितं वामसकयः क्षौद्रं च मांसपेशीमवच्छिद्य
 नूतनकाष्ठफलके संस्थाप्याणुशश्चिन्तति यथा मांसमिश्रिता
 पिण्डा भवेयुः । ततो ऽणुशश्चिन्नं मांसजातं तस्मिन्नेवाग्नौ
 अप्रयति । पूर्वप्रक्षालिततण्डुलानपि पृथक्पात्रे अप्रयति ।
 मध्यमाष्टकायां स्थालीपाकपक्षे मांसस्थाने ऽत्रापि पायसचरुं
 कुर्यात् । मध्यमाष्टकायां मांसस्थानीयस्थालीपाके प्रक्षालित-
 तण्डुलानामेकदेशं अप्रणात्पूर्वं संस्थापितं यत्तैनेवात्र पायस-
 चरुकरणं न्याय्यम् । स्थाल्यां तण्डुलावापे एकपविचा-
 न्तर्द्धानम् । पृथक्पृथङ्क्षेत्रेण मांसमोदनं चाप्रादक्षिण्येन
 मिश्रीकुर्यात् । मांसाभावे पायसचरुम् । ततः प्रशृतं मांसमोदनं
 चाभिघार्य्याग्नेर्दक्षिणत उद्वास्य चरुद्वयं न प्रत्यभिघारयेत् ।
 ततः परित्तदेशस्य दक्षिणार्धे प्रादेशायामांश्चतुरङ्गुलखातां-
 श्चतुरङ्गुलवित्तरान्यवाकारान् सार्द्धाङ्गुलान्तरालान् वाय्वग्नि-
 दिङ्मुखान्तान् चीन् गर्तान् शङ्कुना कुर्यात् । ततः पूर्वकृतस्य
 गर्तस्य पुरस्ताद्विधिवत्संस्कृते देशे गर्तानां पश्चिमेनैकदेशम-
 ग्निमाहृत्य प्राङ्मुखो यज्ञोपवीती स्थापयति । ततो मूलसमी-
 पक्चिन्नैर्दर्भैरेतमग्निं परिस्तीर्य मध्ये गर्तान् परिस्तृणोति ।

गोभिलीयश्रद्धाकर्मप्रकाशिका ।

१६३

“अग्न्याशाग्रैः कुशैः कार्यं कर्षूणां स्तरणं घनैः । दक्षिणान्तां तदग्रैस्तु पितृयज्ञे परिस्तरेत्” इति कर्मप्रदीपस्मरणादग्निदिग्ग्रैः परिस्तरणं कर्त्तव्यम् । अत्रापि प्राचीनावीतमग्निदिगभिमुख्यं च कर्त्तुः । ततो गर्त्तानां पश्चादक्षिणाग्रैः कुशैः प्रस्तरमास्तारयेदक्षिणाप्रवणम् । तस्मिन् प्रस्तरे काष्ठमयमासनमुपदध्यात् । आसनस्य स्थापनं नोपवेशनार्थं किन्त्वदृष्टार्थं, प्रस्तरे आसनासम्भवात् । तस्मिन् चीण्युदकपात्राणि वक्ष्यमाणानि द्रव्याणि वैकैकशः स्थापयेत् । अन्ये तु, “पुत्रादिः पूर्वमासादितानामेकमेकं यजमानस्याप्रादक्षिण्येनाह्वरति, यजमान आहृतं प्रस्तरे सादयति” इत्याहुः । प्रकृते प्रस्तरे चरुस्थालीद्वयं कांस्यपात्रं दर्वीमुदकं समिद्वयं पिञ्जलीमेकां चान्यान्यप्यासादयति । तान्युच्यन्ते । पत्नी प्रकृते बर्हिषि शिलां संस्थाप्य चन्दनादिगन्धद्रव्यपेषणं करोति । तस्यामेव शिलायां सौवीराञ्जनस्य घर्षणं कृत्वा तेनाञ्जनेन तिस्रो दर्भपिञ्जलीराट्ठीकरोति मध्येमध्ये किञ्चिदन्तरं कृत्वा । ततश्चन्दनमञ्जनासक्तदर्भपिञ्जलीश्च तिलतैलं क्षौमदशां च स्वस्तरे स्थापयति । ततः पूर्वनिमन्त्रिताननिन्दितांश्छेष्टानुदङ्मुखानयुग्मब्राह्मणान् पित्रार्थं गर्त्तानां दक्षिणतश्शुचौ देशे उपवेशयेत् । अत्र निमन्त्रणवरणकर्मोऽन्यतो ग्राह्यः । विश्वेदेवार्थं युग्मब्राह्मणोपवेशनमप्यन्यतो ग्राह्यं, अस्माभिश्श्राद्धप्रयोगे वक्ष्यते । अत्र यावत्सूचोक्तं तावत्प्रदर्श्यते । प्राचीनावीत्युपविष्टेभ्यो ब्राह्मणेभ्य आसनार्थं दर्भान् प्रदाय तूष्णीमुदकं

१६४

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

दत्त्वा तिलोदकं ददाति मन्त्रेण । पितुर्नाम गृहीत्वा ऽमुकशर्म-
 न्नेतत्ते तिलोदकं ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै ते
 स्वधा । अथाप उपस्पृश्यैवं पितामहस्य प्रपितामहस्य नाम
 गृहीत्वा तिलोदकं दद्यात् । ततो गन्धान् पूर्वाक्तमन्त्रेण
 दद्यात् । अमुकशर्मन्नेतत्ते गन्धो ये चाचेत्यूहः । “एतत्तिलो-
 दकं पूर्वासादितोदकपात्रेषु तूष्णीं जलमासिच्य मन्त्रेण दात-
 व्यं न ब्राह्मणहस्तेषु” इति केचित् । ‘ब्राह्मणहस्तेषु प्रकृतत्वात्’
 इत्यन्ये । अस्मिन्काले ब्राह्मणानां गन्धादुपचाराः कर्तव्याः ।
 ततोऽग्नौ करिष्यामीति पितृननुज्ञाय कुर्वित्यनुज्ञातस्त्वरुद-
 काञ्जलिसेचनं पर्युक्ष्णं समिदाधानं च कृत्वा, कांस्यपात्रे
 चरुद्वयं निश्शेषं पृथक्क्षणेनावदाय, संमिश्रय, मेक्षणेनाति-
 प्रणीताग्नावुपघातं जुहोति । तत्र मन्त्रौ । अनयोः प्रजापति-
 र्कर्विर्यजुः पितरो देवता होमे विनियोगः । स्वाहा सोमाय
 पितृमते । पूर्वाहुतिमन्त्रः । स्वाहा ऽग्नये कव्यवाहनाय ।
 उत्तराहुतिमन्त्रः । “स्वाहापदोच्चारणे ऽग्नौ हुत्वा पश्चान्मन्त्रं
 समापयेत्” इति स्मृत्यन्तरोक्तं ग्राह्यम् । ततः समिदाधानादि ।
 ततो हुतशेषात्किञ्चित्पितृब्राह्मणेभ्यो दत्त्वा पिण्डार्थमवशेष-
 येत् । ब्राह्मणभोजनकाले श्रुत्यादिकं आवयेत् । अत्र
 भोजनार्थं ब्राह्मणोपवेशन-भोजनपात्रालम्भन-संहतिप्रश्ना-
 दिकं वक्ष्यमाणमासश्राद्धप्रयोगवत्कर्तव्यम् । पिण्डदानं
 ब्राह्मणानामुत्तरापोशनानन्तरमुच्छिष्टमात्रसन्निधौ कुन्दोगानां
 कर्तव्यमिति श्राद्धकल्पोक्तं ग्राह्यम् । अत्र ऊर्द्धं पिण्डदान-
 विधिमाह सूचकारः । अथ प्राचीनावोती वाग्यतो यजमानः

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१६१

सव्येन हस्ततः दर्भपिञ्जलीं गृहीत्वा, सव्यादक्षिणेन पिञ्जलीं गृहीत्वा, सव्येनान्वारभ्य, दक्षिणाग्रां गर्त्तानां मध्ये रेखामुञ्चि-
 खेदपद्धता इति मन्त्रेण । प्रतिगर्त्तं मन्त्रावृत्तिः । अस्य
 प्रजापतिर्ऋषिः पितृदेवता यजुर्होत्रोऽस्त्रेण विनियोगः ।
 अपद्धता असुरा रक्षांसि वेदिषदः ॥ ततः सव्यहस्तेनाति-
 प्रणीताग्नेरुल्मुकं गृहीत्वा, दक्षिणेनादाय, सव्येनान्वारभ्य
 गर्त्तानां दक्षिणभागे ये रूपानीति मन्त्रेण स्थापयेत् । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिरग्निर्देवता चिष्टुर्ऋन्द उल्मुकस्थापने विनि-
 योगः । ये रूपानि प्रतिमुञ्चमाना असुरास्तन्तस्त्वधया
 चरन्ति । परापुरो निपुरो ये भरन्त्यग्निष्ठास्त्रोकान्द्रुदत्व-
 स्मात् ॥ गर्त्तेषु दर्भानास्तीर्याथ पितृनावाहयेदेत पितर इति
 मन्त्रेण । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुर्ऋन्दः पितरो
 देवता पिचावाहने विनियोगः । एत पितरस्सोम्यासो गम्भी-
 रेभिः पथिभिः पूर्वणेभिः । दत्तात्मभ्यं द्रविणे च भद्रं रयिं
 च नः सर्ववीरं नियच्छत ॥ अथोदकपात्राणि चीणि पूर्वमासा-
 दितानि गर्त्तानां सन्निधौ क्रमेण स्थापयेत् । ततो वामहस्तेन
 प्रथमगर्त्तं स्थापितमुदकपात्रं गृहीत्वा दक्षिणेनादाय सव्येना-
 न्वारभ्य पितृतीर्थेन पूर्वकृतगर्त्तदर्भेषूदकं निनयेत् । तच्च
 पितुर्नाम सम्बोधनान्तमसावित्यस्य स्थाने कृत्वा मन्त्रः
 पठनीयः । मन्त्रश्च । असाववनेनिष्ठ ये चात्र त्वामनु यांस्य
 त्वमनु तस्मै ते स्वधा । अथाप उपस्पृश्य द्वितीयोदकपात्रं
 वामहस्तेन गृहीत्वा द्वितीयगर्त्तदर्भेषु पितामहस्य सम्बोधनान्तं

१६६

गोभिलीयएह्यकर्मप्रकाशिका ।

नाम गृहीत्वाऽवनेनित्त्व ये चाचेत्यादिना पितृतीर्थेनोदकं
 निनयेत् । अथाप उपस्पृश्य तृतीयोदकपात्रं वामहस्तेन
 गृहीत्वा प्रपितामहनामयुक्तेन पूर्वाक्तमन्त्रेण तृतीयगर्तदर्भेषु
 पितृतीर्थेन निनयेत् । सर्वत्रोदकनिनयनं दक्षिणहस्तेन,
 वामहस्तेन पात्रग्रहणं, सव्येनान्वारम्भश्च । ततो हुतशेषस्य
 ब्राह्मणभोजनार्थं पक्वान्नस्य चैकीकरणम् । ततः सव्येन
 हस्तेन दक्षीं गृहीत्वा, तत्तृतीयांशं दद्यात् स्वधाय, दक्षिणहस्तेन
 गृहीत्वा, सव्येनान्वारभ्य, पूर्वकृतगर्तदर्भेषु पिण्डं निदध्यात्
 पितुर्नामयुक्तमन्त्रेण । अमुकशर्मन्नेषते पिण्डो ये चात्र त्वा
 मनु यांश्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा । अप उपस्पृश्य पितामह-
 प्रपितामहयोः पिण्डौ द्वितीयगर्ते तृतीयगर्ते च पूर्ववत्क्रमेण
 स्थापयेत् । पितामहपिण्डदानमन्त्रे पितामहनामग्रहणम्,
 प्रपितामहपिण्डदानमन्त्रे प्रपितामहनामग्रहणमिति विशेषः ।
 यदि पित्रादीनां नामानि न जानाति, स्वधा पितृभ्यः
 पृथिविषद्भ्य इति पितृपिण्डं स्थापयेत्, स्वधा पितृभ्यो
 ऽन्तरिक्षसद्भ्य इति पितामहपिण्डं, स्वधा पितृभ्यो दिवि-
 षद्भ्य इति प्रपितामहपिण्डम् । अत्र केचित्, “पित्रादी-
 नामन्यतमस्य नामन्यज्ञाते त्रयाणामपि सौचनामभिः
 पिण्डनिधानम् । बहुवचनार्थत्वात्लोकत्रयसम्बन्धविधानात्प्र-
 योगैकरूप्याच्च । अन्ये तु, “पित्रादीनां मध्ये यस्य नाम न
 ज्ञायते तस्यैव सौचनाम्ना पिण्डदानम्, यस्य तु नाम ज्ञायते
 तस्य तन्नामयुक्तपूर्वाक्तमन्त्रेण पिण्डदानमिति न्याय्यम्, नि-

गोभिलीयशुद्धकर्मप्रकाशिका ।

१६७

मित्ते नैमित्तिकस्य युक्तत्वान्नित्यमन्त्रानुग्रहाच्च" इति वदन्ति ।
यथोचितमत्र ग्राह्यम् । अत्र पित्रादिनामापरिज्ञाने
पृथिविषदादिनामान्तरविधानादितः पूर्वविहितेष्वर्घ्यतिलोद-
कगन्धावनेजनोदकदानेषु पृथिविषदादीनां नाम्नां सम्बोधन-
विभक्त्यन्तानां प्रयोग ऊह्यः । ऊहो यथा । पृथिविषदेतत्ते
ऽर्घ्यम् । अन्तरिक्षसदेतत्ते ऽर्घ्यम् । दिविषदेतत्ते ऽर्घ्यम् । एवं
तिलोदकादिषु । एवं चीन् पिण्डान्निधायात्र पितरो मादय-
ध्वमिति जपति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविष्यजुः पितरो
देवता जपे विनियोगः । अत्र पितरो मादयध्वं यथाभागमावृ-
षायध्वम् ॥ अप्रादक्षिण्येन पर्यावृत्योदङ्मुखो वा ऽनुच्छसन्न-
मीमदन्त पितर इति जपति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविष्यजुः
पितरो देवता जपे विनियोगः । अमीमदन्त पितरो यथाभा-
गमावृषावृषत ॥ ततस्तेनैव पर्यावृत्तमान आगत्योच्छसेत् ।
ततो वामहस्तेनाक्तदर्भपिञ्जलीं गृहीत्वा दक्षिणेनादाय सव्येना-
न्वारभ्य पितृतीर्थेन पितृपिण्डे स्थापयेत्पितृनामयुक्तमन्त्रेण ।
मन्त्रश्च । अमुकशर्मन्नेतत्त आज्जनं ये चात्र त्वामनु याश्य
त्वमनु तस्मै ते स्वधा । अप उपस्पृश्य । एवं पितामहपिण्डे
प्रपितामहपिण्डे च तत्तन्नामयुक्तमन्त्रेण दर्भपिञ्जलीं स्थापयेत् ।
एवं तिलतैलं सुरभिचन्दनं च दद्यात् । अमुकशर्मन्नेतत्ते
तिलतैलमित्यूहः । अमुकशर्मन्नेतत्ते सुरभिचन्दनं । अन्यत्सर्वं
पूर्ववत् । अथ यजमान उत्तानदक्षिणपाण्युपरि वामहस्तम-
धोमुखमितरेतरसंलग्नं कृत्वा पूर्वकृतगर्ते संस्थाप्य, नमो वः

१६८

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

पितरो जीवाय नमो वः पितरः शूषायेति नमस्कुर्यात् ।
 सव्योत्तानौ पाणी कृत्वा द्वितीयगर्त्ते, नमो वः पितरो घोराय
 नमो वः पितरो रसायेति नमस्कुर्यात् । तृतीयगर्त्ते दक्षिणो-
 त्तानौ पाणी कृत्वा, नमो वः पितरः स्वधायै नमो वः पितरो
 मन्यवे इति नमस्करोति । ततः कृताञ्जलिर्नमो वः पितरः
 पितरो नमो व इति जपति । एषां प्रजापतिर्ऋषिर्हृषिक्कन्दः
 पितरो देवता निन्द्वे जपे च विनियोगः । नमो वः पितरो
 जीवाय नमो वः पितरश्शूषाय । नमो वः पितरो घोराय नमो
 वः पितरो रसाय । नमो वः पितरस्वधायै नमो वः पितरो
 मन्यवे । नमो वः पितरः पितरो नमो वः ॥ ततः पत्नीमवेक्षते
 मन्त्रेण । मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः पितरो देवता पत्न्यवेक्षणे
 विनियोगः । गृहान्नः पितरो दत्त ॥ ततः पिण्डानवेक्षते ।
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः पितरो देवता पिण्डावेक्षणे विनियोगः ।
 सदो वः पितरो देष्म ॥ ततो दक्षिणहस्तेन पूर्वासादितसूचं
 गृहीत्वा वामेनान्वारभ्य पितृतीर्थेन प्रथमपिण्डे निदध्या-
 न्मन्त्रेण । अमुकशर्मन्नेतत्ते वासो ये चात्र त्वामनु याश्य
 त्वमनु तस्मै ते स्वधा ॥ अप उपस्पृश्य पूर्ववत्पितामहनाम-
 युक्तमन्त्रेण पितामहपिण्डे सूचं निदध्यात्, तथैव प्रपितामह-
 पिण्डे सूचं निदध्यात् । तत आचान्तेषु ब्राह्मणेषु मासश्राद्ध-
 वत्सुप्रोक्षितमस्त्वित्याद्यर्घपात्रमुत्तानकरणान्तं कुर्यात् । ततः
 सव्येन पाणिनेादकृपात्रं गृहीत्वा पितृतीर्थेन पिण्डान्यरिषि-
 ष्वेदूर्जं वदन्तीरिति मन्त्रेण । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः

गोभिलीयशृङ्गकर्मप्रकाशिका ।

१६९

पिपीलिकामध्योष्णिकृन्दः पितरो देवता पिण्डपरिषेचने
 विनियोगः । ऊर्जं वदन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं परिस्नुतः
 स्वधा स्थ तर्पयत मे पितॄन् ॥ ततो मध्यमपिण्डं पत्न्यै
 प्रयच्छति पुत्रकामा चेत्पत्नी, सा च मन्त्रेण प्राश्नाति । अस्य
 प्रजापतिर्हविर्गायत्रीकृन्दः पितरो देवता पिण्डप्राशने विनि-
 योगः । आधत्त पितरो गर्भं कुमारं पुष्करस्तजम् । यथैव
 पुरुषः स्यात् ॥ अथवा, यजमानपुत्रपौत्रभ्रात्रादिर्भवेत् ।
 अभून्नो दूत इति मन्त्रेणोत्सुकं जलेनाभ्युक्ष्य दन्तं चरुस्था-
 ल्यादिकं प्रक्षाल्यान्यत्र स्थापयेत् । अस्मिन्नेव क्रमे दक्षिणा-
 दानादिकं मासश्राद्धवत्कृत्वा ब्राह्मणान्विसर्जयेत् । अस्य
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविस्त्रिष्टुप्कृन्दो ऽग्निर्देवतोत्सुकाभ्युक्षणे
 विनियोगः । अभून्नो दूतो हविषो जातवेदा अवाङ्मव्यानि
 सुरभीणि कृत्वा । प्रादात्पितृभ्यः स्वधया ते अक्षन् प्रजान-
 न्नग्ने पुनरेहि योनिम् ॥ ततो वामदेव्यं गीत्वा जले पिण्डान्
 प्रक्षिपेत् । प्रणीते ऽग्नौ वा क्षिपेत् । ब्राह्मणं वा भक्षयेत् ।
 अथवा गवे दद्यात् ॥ इत्यन्वष्टक्यप्रयोगः ॥

अथ नान्दीमुखश्राद्धप्रयोगविधिरुच्यते । जातकर्मादिषु,
 पूर्वकर्मसु च, नान्दीमुखश्राद्धं कर्त्तव्यम् । तत्र पित्रर्थं
 युग्मान्ब्राह्मणानाशयेत् । प्रादक्षिण्येनासनाद्युपचाराः कर्त्तव्याः ।
 तिलार्थं यवाः, अन्ये च विधयः कर्मप्रदीपोक्ताग्राह्याः ।
 गोभिलसूत्रानुसारिणां श्राद्धप्रयोगमग्रे वक्ष्यामः ।

अथपिण्डपितृयज्ञप्रयोगः ॥ अन्वष्टक्यस्थालीपाकवत्पि-

१९०

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

एडपितृयज्ञः कर्त्तव्यः । मांसवहं ब्राह्मणभोजनं च वर्जयेत् ।
 स चामावास्यायामन्वाधानदिने ऽपराह्णे कर्त्तव्यः । पिण्डपि-
 तृयज्ञं कृत्वा तस्मिन्नेव दिने मासश्राद्धं च ब्राह्मणभोजनपि-
 ण्डसहितं कर्त्तव्यम् । आहिताग्नेर्दक्षिणाग्नौ चविषश्रपणं
 तस्मादतिप्रणीताग्नौ होमः । अनाहिताग्नेर्गृह्याग्नौ चविष-
 स्संस्करणम्, ततो ऽतिप्रणीताग्नौ होमः । अमावास्यायाम-
 पराह्णे वैश्वदेवबलिहरणं कृत्वा पितृणां तृतीयं पिण्डपितृयज्ञं
 करिष्ये इति सङ्कल्प्य गृह्याग्निमुपसमाधाय प्राचीनावीती
 अग्नेः पश्चाद्भेषून्मुखलं मुशलं शूर्पमाज्यस्थालीं चरुस्थालीं
 पवित्रं ब्रीहन्मेक्षणं दवीं चीण्यदकपात्राणि स्तुवं शङ्खं
 सम्वल्लवर्चिर्भुष्टिं क्षौमदशां सम्वल्लकुशान् समिद्वयमेकां
 पिञ्जलीं कांस्यरात्रं तिलांश्च दक्षिणापवर्गमासादयेत् ।
 अथाग्नेः पश्चाद्दक्षिणाग्रदर्भेषून्मुखलं संस्थाप्य ब्रीहिनिर्वाप-
 प्रभृति चरुश्रपणान्तं कर्मान्वष्टक्यस्थालीपाकोक्तविधिना
 कुर्यात् । ततोऽग्नेर्दक्षिणतश्चरुमुद्वास्याग्नेर्दक्षिणत एकं गतं
 कुर्यात् । गतस्य दक्षिणतः पञ्च भूसंस्काराङ्कत्वा तच्च
 गृह्याग्नेरेकदेशं प्रणयति । ततो बर्हिषा प्रणीतमग्निं सम्वल-
 लकुशैर्दक्षिणाग्रैर्गतमध्ये च परिस्तरेत् । गतस्य पश्चान्न
 प्रस्तरासादनम् । अञ्जनाभ्यञ्जनचन्दनानां नासादनं निषेधात् ।
 नाच ब्रह्मण उपवेगनम् । ततः पूर्ववत्पात्रे दुतिलोदकं दद्यात् ।
 नाचाग्नौ करणस्यानुज्ञा ब्राह्मणभावात् । पूर्ववन्मेक्षणेन
 चरुमवदायाहुतिद्वयं कुर्यात् । अत ऊर्ध्वं प्राचीनावीती

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१६१

गर्तलेखाकरणं पूर्ववत्कुर्यात् । नाचोल्लुङ्गनिधानं निषेधात् ।
 अत्र वा गर्तमध्ये स्तरणम् । तत आवाहनम् । ततो रेखायां
 दर्भेषूदकावनेजनं, पिण्डस्थापनं, पर्यावर्त्य जपञ्च पूर्ववत्कु-
 र्यात् । नाचाञ्जनाभ्यञ्जनचन्दनदानानि नमस्कारय्य,
 निषेधात् । ततोऽञ्जलिहृतजपः । ततः पत्यवेक्षणं पिण्डावेक्षणं
 वासोनिधानं चावशिष्टानि पूर्ववत्कुर्यात् । अत्र केचित्, “वा-
 सोनिधाने पूर्ववन्न मन्त्रः, किन्तु यथामन्त्रकाण्डपठितः, स च
 एतद्वः पितरो वास” इत्याहुः । वस्तुतस्तु पिण्डपितृयज्ञविधे-
 रन्वष्टक्यस्थालीपाकातिशेदाद्वासोनिधानं तत्रोक्तमन्त्रेणैवात्र
 विशेषानुक्तेः । मन्त्रकाण्डपठितमन्त्रः सूत्रान्तरविषयो भवितुम-
 र्हतीति युक्तम् । ततः पिण्डपरिषेचनम्, मध्यमपिण्डदानम्,
 पाचनान्नजले पिण्डप्रक्षेपणञ्च ॥ इति पिण्डपितृयज्ञप्रयोगः ॥

अथ शाकाष्टकाप्रयोग उच्यते । सा च मावमासे
 पौर्णमास्या अनन्तरं कृष्णाष्टम्यां कर्तव्या । तस्याः प्रयोगो
 ऽपूपाष्टकाप्रयोगवत्कर्तव्यः । अत्रापूपानां निवृत्तिः । आदनचरुं
 कृत्वा शाकव्यञ्जनं अर्पयेत् । शाकव्यञ्जनं चरुञ्च पृथङ्क्षे-
 णाभ्यां स्तुच्यवदाय मिश्रीकृत्याष्टकायै स्वाहेति जुहोतीति
 विशेषः ॥ इति शाकाष्टकाप्रयोगः ॥

अथ प्रसङ्गाद्वपाहोममन्त्र उच्यते ॥ पितृदैवत्येषु पशुषु
 वहवपानितिमन्त्रेण वपां जुहोति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ह-
 षिस्त्रिष्टुप्कन्दोऽग्निर्देवता वराहोमे द्वितीयोऽयः । वहवपां
 जातवेदः पितृभ्यो यच्चैनान्वेच्छ निहितान्मराचः । मेदसः

१७२

गोभिलीयशुद्धकर्मप्रकाशिका ।

कुल्या अभितान्त्तुवन्तु सत्या एषामाग्निषसन्तु कामात्स्याच्चा ॥
 अग्नय इदं न मम । यद्यप्यचाष्टकाव्यतिरिक्तं पितृदैव-
 त्यपशुसहितं कर्म नेक्तं, तथाऽपि “श्रोत्रिये ऽभ्यागते आहं
 महाक्षेण महाजेन वा दद्यात्” इत्यादिशास्त्रान्तरविहितक-
 र्मान्तराभिप्रायेण वपाहोमे मन्त्रविशेष उक्तः । अनुयोगात्स्प-
 ष्टमनुक्तत्वाच्च तस्य प्रयोगो नेक्तः ॥ देवदैवत्येषु पशुषु जातवेदो
 वपया गच्छेतिमन्त्रेण वरां जुहोति । प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टुप्क-
 न्दस्तत्रतचोद्देश्या देवता वपाहोमे विनियोगः । जातवेदो
 वपया गच्छ देवाः स्वः हि होता प्रथमो बभूव । सत्या वपा
 प्रगृहीता मे अस्तु समृध्यतां मे यदिदं करोमि ॥ एतेषां पूर्णानां
 सूत्रान्तरे काम्यत्वावगमात्सूत्रार्कझिरनुपदिष्टत्वाच्च नात्र
 प्रयोग उक्तः । येषु चरुकर्मसु होममन्त्रस्यानुपदेशस्तेष्वष्टकायै
 स्वाहा श्रवणायै स्वाहेत्यादयो मन्त्रा ऊह्याः ॥

अथ ऋणनिवृत्तिप्रयोग उच्यते ॥ स्वस्य ऋणे प्रकर्षेण
 ज्ञायमाने, नष्टे धनिनि, तदंशेषु चासत्सु, पालाशानां
 मध्यमपर्शेन यत्कुसीदमित्याज्याहुतिं जुहुयात् । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो ऽग्निर्देवता होमे विनियोगः ।
 यत्कुसीदमप्रदत्तं मयेह येन यमस्य निधिना चराणि । इदं
 तदग्ने अन्तणो भवामि जीवन्नेव प्रतिदत्ते ददानि ॥ १ ॥
 यावद्वृणं तावता द्रव्येणाज्यं गृहीत्वा होमः कर्तव्यः । अत्र
 क्षिप्रहोमविधिर्ग्राह्याः ॥ इत्यृणनिवृत्तिप्रयोगः ॥

अथ हलाभियोगप्रयोग उच्यते ॥ अयमपि नित्यः

गोभिलीयपुस्तककर्मप्रकाशिका ।

१७३

काम्यश्च, नित्यप्रयोगपठितत्वात् । मन्वादिभिर्ब्राह्मणस्यापि
 जीवनार्थं कृषिकर्मणो ऽभ्यनुज्ञातत्वात् । अस्य नोदगदनापेक्षा
 ऽरुम्भवात् । अथ वसन्त एव पुण्यनक्षत्रे चलाभियोगकर्माङ्गं
 नान्दीमुखश्राद्धम्, ब्राह्मणानुज्ञां, गणेशपूजनं च कृत्वा,
 चलाभियोगं करिष्ये इति सङ्कल्प्येध्मावर्द्धिषोरुपकल्पनादि-
 पूर्णपाचदक्षिणादानान्तं पार्वणस्थालीपाकवत्कुर्यात् । निर्वप-
 काले, इन्द्राय त्वा जुष्टं निर्वपामि । मरुद्भ्यस्त्वा जुष्टं निर्व-
 पामि । पर्जन्याय त्वा जुष्टं निर्वपामि । अश्विन्यै त्वा जुष्टं निर्व-
 पामि । भगाय त्वा जुष्टं निर्वपामि । आज्यभागान्ते चरुहोमाः ।
 इन्द्राय स्वाहा । इन्द्रायेदं न मम । मरुद्भ्यस्त्वाहा । मरुद्भ्य
 इदं न मम । पर्जन्याय स्वाहा । पर्जन्यायेदं न मम । अश्विन्यै
 स्वाहा । अश्विन्या इदं न मम । भगाय स्वाहा । भगायेदं न
 मम । ततः स्विष्टकृतः प्रागाज्यहोमाः । सीतायै स्वाहा ।
 सीताया इदं न मम । आशायै स्वाहा । आशाया इदं न
 मम । अरुणायै स्वाहा । अरुणाया इदं न मम । अनघायै
 स्वाहा । अनघाया इदं न मम । दक्षिणादानान्ते वामदेव्यगानं
 ब्राह्मणभोजनं च । एवं कृष्णारम्भे चलाभियोगस्थालीपाकं
 कृत्वा कर्षणं कुर्यात् ॥ ततः स्वीयक्षेत्रेषु सर्वेषु क्षेत्रेषु शरदि
 वसन्ते च सीतायज्ञः क्षेत्रस्य पूर्वार्द्धे उत्तरार्द्धे वा कार्यः ।
 ततः सर्वक्षेत्रेषु बीजवने कृते प्रवपणयज्ञः कर्तव्यः । स्वीयसर्व-
 शस्यलवणानन्तरं प्रलवनयज्ञः कर्तव्यः । पक्वं शस्यं क्षेत्रादाहृत्य
 यस्मिन् प्रदेशे खलीकृते तत्र खलयज्ञः कर्तव्यः । खलावृद्धे

१७४

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

धाम्ये समागते पर्यायणयज्ञः कर्त्तव्यः ॥ सीतायज्ञः शरदि
वसन्ते च भवति । सीतायज्ञादिषु हलाभियोगस्थालीपाकोक्ता
नव देवता आज्येन यष्टव्याः । अचाज्यतन्त्रम् । ‘क्षिप्रहोमत-
न्त्रम्’ इति केचित् । ततः सीतायज्ञादीनामन्त उक्तकाले क्षिप्रहो-
मविधिना ऽग्नावाखुराजाय स्वाहेत्येकामाज्याहुतिं जुहोति ।
अचाखुराजयज्ञं करिष्ये इति सङ्कल्पः ॥

अथेन्द्राणीस्थालीपाकप्रयोग उच्यते ॥ अस्य स्थालीपा-
कस्यैकाष्टकेतिनामान्तरम् । प्रोष्टपद्या उर्द्ध्वं कृष्णाष्टम्यामि-
न्द्राणीस्थालीपाकं करिष्ये इति सङ्कल्प्य सर्वं पार्वणस्थालीपा-
कवत्कुर्यात् । निर्वापकाले, इन्द्राण्यै त्वा जुष्टं निर्वापामीति-
निर्वापः । आज्यभागान्ते चरुमवदायैकाष्टकातपसेतिमन्त्रेणै-
कामाहुतिं जुहोति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविस्त्रिष्टुप्कन्द
इन्द्राणी देवता स्थालीपाकहोमे विनियोगः । एकाऽष्टका तपसा
तप्यमाना जजान गर्भं महिमानमिन्द्रं । तेन देवा असहन्त
शत्रून् हन्ता सुराणामभवच्छचीभिः स्वाहा ॥ इन्द्राण्या इदं
न मम । इति नित्यनैमित्तिकप्रयोगविधिरुक्तः ॥

अत उर्द्ध्वं काम्येषु कर्मसु विधीनुपदेक्षन्त्याचार्याः ।
“वक्ष्यमाणविधीनां पूर्वां केषु नित्यनैमित्तिकेषु चानुष्ठानं भवती-
ति केचिदाचार्या मन्त्रन्ते” इति भगवान् सूत्रकार आह ॥ वक्ष्य
माणकर्मकरणमन्त्राणां “मन्त्रकाण्डे नित्यनैमित्तिककर्मोपयु-
क्तमन्त्रगाठानन्तरमेव पाठात्काम्येष्वनुष्ठानं वेदपुरुषाभिप्रेत-
म्” इति शिष्टानामाशयः । अत एवास्माभिः पूर्वेषु कर्मसु न्यच्च-

गोभिलीवद्वयकर्मप्रकाशिका ।

१७९

करणं मन्त्रवत्परिसमूहनवैहृपाक्षप्रपदजपा नोक्ताः । काम्येषु
 कर्मसु तन्त्रहोमेष्वग्निमुपसमाधाय पश्चादग्नेर्न्यस्यौ पाणी प्रति-
 ष्ठाप्येदं भूमेर्भजामह इति मन्त्रं जपति । वस्वन्तं रात्रौ धन-
 मित्यन्तं दिवा । “न्यञ्चकरणप्रकारः ‘कर्मप्रदीपे’ । दक्षिणं
 वामतो वाह्यमात्माभिमुखमेव च । करं करस्य कुर्वीत करणे
 न्यञ्चकर्मणः ॥ अस्यैव ‘भूमिजप’ इति संज्ञा । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्हविर्गुणुष्टपृक्कन्दो ऽग्निर्देवता भूमिजपे विनियोगः ।
 इदं भूमेर्भजामह इदं भद्रं सुमङ्गलम् । परा सपत्नान् बाधस्वा-
 न्येषां विन्दते वसु ॥ अन्येषां विन्दते धनम् ॥ तत इमं स्तो-
 ममिति तृचेनाग्निपरिसमूहनं कुर्यात् । “तत्प्रकारस्तु ‘कर्म-
 प्रदीपे’ । कृत्वा ऽग्न्यभिमुखौ पाणी स्वस्थानस्थौ सुसंक्षितौ ।
 प्रदक्षिणं तथा ऽऽसीनः कुर्यात्परिसमूहनम्” ॥ तिसृणां प्रजा-
 पतिर्हविर्जगतीकन्दो ऽग्निर्देवता परिसमूहने विनियोगः ।
 इमं स्तोममर्चते जातवेदसे रथमिव सम्महेमा मनीषया । भद्रा
 हि नः प्रमतिरस्य सश्वद्यग्ने सख्ये मारिषामा वयं तव ॥ भरा-
 मेधं कृण्वामा हवींषि ते चितयन्तः पर्वणा पर्वणा वयम् । जीवा-
 तत्रे प्रतरां साधया धियो ऽग्ने सख्ये मारिषामा वयं तव ॥ शक्रेम
 त्वा समिधः साधया धियस्त्वे देवा हविरदन्त्या हुतम् । त्वमा-
 दित्याः आवह तान् ह्यशमस्यग्ने सख्ये मारिषामा वयं तव ॥
 होमात्पूर्वमनुपर्युत्तणानन्तरं वैहृपाक्षमन्त्रं जपेत् ॥ द्विविधानि
 काम्यकर्माणि, होमयुक्तानि होमरहितानि च, तत्र होमयुक्तेषु
 वैहृपाक्षजपः प्रपदजपश्च, होमरहितेषु प्रपदजपमात्रम् ।

१०६

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

तत्प्रकारः । तपश्च तेजश्चेत्यारभ्य महान्तमात्मानं प्रपद्ये
 इत्येतदन्तमनुच्छसन्नर्थमनस्को जपित्वा विहृपाक्षो ऽसीत्यार-
 भ्योच्छसन्निगदशेषं जपेत् । अथ निगदे प्राणानायम्य जपः
 प्रपदजपस्तद्रहितो वैहृपाक्षजप इति विवेकः ॥ अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्हविर्निगदो रुद्ररूपो ऽग्निर्देवता जपे विनियोगः ।
 तपश्च तेजश्च श्रद्धा च ह्येयं सत्यश्चाक्रोधश्च त्यागश्च धृतिश्च
 धर्मश्च सत्त्वं च वाक् च मनश्चात्मा च ब्रह्म च तानि प्रपद्ये
 तानि मामवन्तु भूर्भुवस्त्वरो महान्तमात्मानं प्रपद्ये । विहृपाक्षो
 ऽसि दन्ताञ्जिस्तस्य ते शय्यापर्णं गृह्णा अन्तरिक्षे विमितं
 हिरण्यं तद्देवानां हृदयान्ययस्मये कुम्भे अन्तस्संनिहिता-
 नि तानि बलश्च बलसाक्षरक्षतो प्रमनी अनिमिषतस्सत्यं
 यत्ते द्वादश पुत्रास्ते त्वा संवत्सरेसंवत्सरे कामप्रेण यज्ञेन
 याजयित्वा पुनर्ब्रह्मचर्यमुपयन्ति त्वं देवेषु ब्राह्मणोऽस्यै मनु-
 ष्येषु ब्राह्मणो वै ब्राह्मणमुपधावत्युपत्वा धावामि जपन्तं मा माप्र-
 तिजापीर्जुह्वन्तं मा माप्रतिक्षौषीः कुर्वन्तं मा माप्रतिकार्षीस्त्वां
 प्रपद्ये त्वथा प्रसूत इदं कर्म करिष्यामि तन्मे राध्यतां तन्मे समृ-
 द्ध्यतां तन्म उपपद्यतां समुद्रो मा विश्वव्यचा ब्रह्मा ऽनुजानातु तुथो
 मा विश्ववेदा ब्रह्मणः पुत्रो ऽनुजानातु श्वाचो मा प्रचेता मैत्राव-
 रुणो ऽनुजानातु तस्मै विश्वरूपाक्षाय दन्ताञ्जये समुद्राय विश्वथ-
 चसे तुथाय विश्ववेदसे श्वाचात प्रचेतसे सहस्राक्षाय ब्रह्मणः
 पुत्राय नमः ॥ काम्यकर्मानुष्ठानात्पूर्वं चिराच्चमुपवासः । अशक्तौ
 त्वेककाले भोजनं तच्च दिवा नक्तं वा । पुनः पुनरावर्त्यमानानां

गोभिलीपगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१७७

काम्यकर्मणां प्रथमारम्भे चिराचभोजननिषेधादिकं भवति ।
प्रतिपदिने ऽनुष्ठीयमाननित्यस्थालीपाकेन सह काम्यकर्मणां
प्रयोगे तत्पूर्वदिने ऽनुष्ठीयमानौषधस्यव्रतम्, न तु चिराचमु-
पवासे, नैमित्तिककाम्यकर्मसु निमित्तानामनियतत्वेन कर्म
कृत्वा पश्चाच्चिराचमुपवासादिकं कुर्यात् । इति काम्यकर्मप-
रिभाषा ॥

अथ काम्यकर्मविशेषा उच्यन्ते ॥ ब्रह्मवर्चसकामो
ऽरण्यं गत्वा प्रागग्रेषु दर्भेष्वसीनः कामसिद्धिपर्यन्तं प्रपदमन्त्रं
प्रयुञ्जीत । प्रपदजपविधानं तूक्तमेव । पुत्रकामः पशुकामो
वेदगग्रेष्वसीनो ऽरण्ये प्रयुञ्जीत । उभयकामस्योदगग्रेषु
प्रागग्रेषु चासनम् । प्रपदप्रयोगार्थं प्रपदकर्मारम्भात्पूर्वं
नान्दीमुखश्चाङ्गं, ब्राह्मणानुज्ञां, गणेशपूजनं च, कर्तव्यम् ॥

अथ पशुस्वस्त्ययनकर्माच्यते ॥ उदगयने, शुक्लपक्षे,
पुण्यनक्षत्रे, प्रातः कृतनित्यक्रियो गवां स्वस्त्ययनार्थं पशुस्व-
स्त्ययनकर्म करिष्ये इति सङ्कल्प्य, पूर्ववदग्निं प्रतिष्ठाप्य
क्षिप्रहोमविधिना ब्रीहियवौ मिश्रीकृत्य ताभ्यां सहस्रबाहु-
र्गोपत्य इतिमन्त्रेण जुहुयात् । नात्र परिसमूहन-विहृपाक्ष-
प्रपदजपाः । “न कुर्यात्क्षिप्रहोमेषु द्विजः परिसमूहनम् ।
विहृपाक्षश्च न जपेत्प्रपदं च विवर्जयेत्” इतिकर्मप्रदीपस्मरणात् ॥
अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरुष्णिक्कन्दः प्रजापतिर्देवता
पशुस्वस्त्ययनहोमे विनियोगः । सहस्रबाहुर्गोपत्यः पशून्भि-

१०८

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

रक्षतु । मयि पुष्टिं पुष्टिपतिर्दधातु मयि प्रजां प्रजापतिस्त्वाहा ॥
प्रजापतय इदं न मम । ततो ब्राह्मणभोजनम् ॥

अथ परचित्तप्रसादकरकर्मोच्यते ॥ यस्य पुरुषस्य
प्रसादात्स्वकार्यानुकूलमिच्छेत्तस्मै महावृक्षफलानि कैतोमता-
ख्यमन्त्रेण परिजप्य दद्यात् । मन्त्रितफलान्यात्मन एकाधिकानि
युग्मानि चत्वारि षष्ठाष्टौ वा स्थापयेत् । वृक्षाश्च क्षूत-पनस-
नारिकेर-बीजपूरादयः । एषामन्यतमफलान्यभिमन्त्र्य दद्याद्दि-
शेषानुक्तेः । कैतोमतमिति मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिपादनुष्टुप्-
कन्दो वागोषधी देवते ऽयुग्ममहावृक्षफलदाने विनियोगः ।
कैतोमतः संवननः सुभागं करणं मम । नाकुलीनाम ते माता
ऽथाहं पुरुषानयः । यन्नौ कामस्य विच्छिन्नं तन्नौ सन्धेद्योषधे ॥

अथ वृक्षइवेति पञ्चर्चप्रयोगा उच्यन्ते ॥ तत्रार्चं
पृथिवीप्राप्त्यर्थं पार्थिवं कर्म, तच्च वृक्षइवेत्यादिपञ्चर्चविषयम् ।
तदनुष्ठानायार्द्धमासमुपवासः । अशक्तावर्द्धमासं दिवानक्तं
वा पेयां पीत्वोपवसेत् । पेयाशब्देन यवागूग्राह्या । अथवा,
यस्यां पेयायामात्मप्रतिबिम्बदर्शनं भवेत्सा ग्राह्या । इत ऊर्द्धं
यत्रार्द्धमासव्रतकथनं तत्राशक्तौ पेयापानं वेदितव्यम् । उपवा-
सान्ते पौर्णमास्यां निशि ग्रीष्मे ऽप्यक्षीणजलह्रदं गत्वा,
अथवा, “मध्ये स्थण्डिलमन्ते च वारिणा परिसंहतम् ।
अविदासिनं ह्रदं विद्यात्तादृशं कर्मणो विदुः” इति गृह्यासङ्ग-
होक्तलक्षणं ह्रदं वा गत्वा, नाभिमात्रजले स्थित्वा, चास्ये
ऽक्षततण्डुलान् प्रक्षिप्य, मनसा पञ्चर्च उच्चाय्य, प्रत्यूचमन्ते

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१७२

स्वाहापदमुच्चार्यास्येनोदके आस्यस्थतण्डुलान् जुहुयात् ।
 प्रतिस्वाहाकारं होमः । अस्या ऋचः प्रजापतिर्हविर्नुष्टुप्कन्द
 आदित्यो देवता ऽक्षततण्डुलहोमे विनियोगः । वृक्ष इव
 पक्वस्तिष्ठसि सर्वान् कामान् भुवस्य ते । यस्त्वेवं वेद तस्मै मे
 भोगान् धुत्वाक्षतान् वृक्षन् स्वाहा ॥ आदित्यायेदं न मम ।
 एवं वक्ष्यमाणाभिश्चतसृभिः स्वाहान्ताभिर्हविभरक्षततण्डुलान्
 जुहुयात्प्रत्यूचम् । एतैर्होमेन गृहक्षेत्रराज्यादिप्राप्तिः । अतः
 पार्थिवकर्मणि नाम ॥

अथास्यामेवोक्तऋचि भोगार्थं कर्माच्यते ॥ चिरात्रमुपो-
 ष्योपवासान्ते पौर्णमास्यां मध्यान्हे यस्य धनिकस्य सकाशादा-
 त्मनो भोगान् साधयितुमिच्छेत्तस्य सन्दर्शने स्थित्वा
 वृक्ष इवेत्युच्चा ऽऽदित्यमुपतिष्ठेत् । एवमुपस्थानेनाभिप्रेतार्थ-
 सिद्धिर्भवति ॥

अथ वृक्षत्यत्रस्वस्त्ययनप्रयोगः ॥ तस्य फलं महावाचना-
 नां ऋक्ष्यश्वादीनामायुरारोग्यसिद्धिः । तदर्थमादित्ये परिवेषसं-
 युक्ते ऽक्षततण्डुलान्द्वितीययर्चा क्षिप्रहोमविधिना ऽग्नौ जुहुयात् ।
 आदित्यपरिवेषस्यानियतकालत्वादेतत्कर्म कृत्वा पश्चाच्चिरा-
 त्रव्रतमनुष्ठेयम् । अस्याः पूर्ववद्विच्छन्दोदेवताः, पञ्चस्वस्त्यय-
 नार्थमक्षततण्डुलहोमे विनियोगः । ऋतः सत्ये प्रतिष्ठितं
 भूतं भविष्यता सह । आकाश उपनिरज्जतु मच्चमन्नमथो
 श्रियं स्वाहा । आदित्यायेदं न मम ॥

१८०

गोभिलीयवृक्षकर्मप्रकाशिका ।

अथ क्षुद्रपशुस्वस्त्ययनप्रयोगः ॥ अस्य फलं क्षुद्रपशूना-
मजाद्रीनामायुरारोग्यप्राप्तिः । यदा चन्द्रमाः परिवेषितो
भवेत्तदा तिष्ठतण्डुलान् तृतीययर्चा पूर्ववज्जुहुयात्पश्चादुपवासः ।
अस्याः प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दश्चन्द्रमा देवता तिष्ठतण्डुल-
होमे विनियोगः । अभि भागो ऽसि सर्वस्मिंस्तदु सर्वं त्वयि
श्रितम् । तेन सर्वेण सर्वा माविवासन विवासय स्वाहा ।
चन्द्रायेदं न मम ॥

अथ स्वस्त्यर्थकर्मप्रयोग उच्यते ॥ यानर्थान् साधयितुं
पुष्टो ऽत्यक्त गच्छति गमनात्पूर्वं चतुर्थ्या ऋचाऽऽदित्योपस्थानं
कर्त्तव्यं, तेनाभिप्रेतार्थवान् स्वास्तिमांश्च पुनरागच्छति । अस्या
ऋचः प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्द आदित्यो देवतोपस्थाने
विनियोगः । कोश इव पूर्णा वसूनां त्वं प्रीतो ददसे धनम् ।
अदृष्टो दृष्टमाभर सर्वान् कामान् प्रयच्छ मे ॥

अथ प्रवासाद्दृष्टागमनप्रयोगः ॥ पञ्चम्या सूर्यमुपस्थाय
प्रवासाद्दृष्टमागच्छेत् । अस्या ऋचः प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्द
आदित्यो देवतोपस्थाने विनियोगः । आकाशस्थेषु आकाशे
यदेतद्भाति मण्डलम् । एवं त्वा वेद यो वेदेशानेशान् प्रयच्छ
मे ॥ वृक्ष इवेत्यादयः पञ्चर्चप्रयोगास्तमाप्ताः ॥

अथानकाममारकर्मप्रयोग उच्यते ॥ तस्य फलं
कुष्टराजयश्मादिभ्यः पापरोगेभ्यः परप्रयुक्ताभिचाराच्च यद्भयं
तन्निवृत्तिः । तदर्थमहरर्चनित्यकर्मानुष्ठानान्ते भूर्भुवस्वरो
सूर्य इवेति मन्त्रमनकाममाराख्यं जपेत् । अस्य मन्त्रस्य

प्रजापतिर्हृषिर्यजुरात्मा देवता जपे विनियोगः । भूर्भुवस्स्वरोऽ
सूर्य इव दृशे भूयासमग्निरिव तेजसा वायुरिव प्राणेन सोम
इव गन्धेन वृद्धस्पतिरिव बुद्ध्या ऽश्विनाविव रूपेणेन्द्राग्नी इव
बलेन ब्राह्मणभाग एवाहं भूयासं पाप्मभागा मे द्विषन्तः ॥ १ ॥

अथालक्ष्मीनिर्णोद होमप्रयोग उच्यते ॥ तस्य फलम
लक्ष्मीनिवृत्तिस्तेषां होमानामनुष्ठानं शुक्लपत्रे कृष्णपत्रे
प्रतिपदि स्थालीपाके प्रधानचरुहोमानन्तरं स्वष्टकहोमात्प्रा-
गाज्येन कर्त्तव्यम् । तत्र पञ्चदश मन्त्राः । मूर्द्धोऽधीत्यादयः
षट्, या तिरश्चीति सप्तमी, वामदेव्यसाम्न ऋक्चयम्, व्याह-
तयस्तिस्त्रः, अपेक्षीति, प्रजापते नत्वदेवतानीति च । षष्ठी
मन्त्राणां प्रजापतिर्हृषिरनुष्टुप्कन्दो ऽग्निर्देवता ऽलक्ष्म्यपनो-
दने विनियोगः । मूर्द्धोऽधि मे वैश्रवणाञ्जिरसो ऽनुप्रवेशिनः ।
ललाटाङ्गस्वरान् घोरान् विघनान्विवृहामिव स्वाहा ॥ १ ॥
अग्नय इदं न मम । ग्रीवाभ्या मे स्कन्धाभ्यां मे नस्तो मे
ऽनुप्रवेशिनः । मुखान्मे वददन् घोरान् विघनान् विवृहामि-
व स्वाहा ॥ २ ॥ अग्नय इदं न मम । बाहुभ्यां मे यतोयतः
पाण्योरुत्तुतानधि । उरस्तो वददन् घोरान् विघनान्विवृहामि-
व स्वाहा ॥ ३ ॥ अग्नय इदं न मम । वक्ष्णाभ्यां मे
लोहितादान्योनिद्वान्यजिद्वानधि । उरुभ्यो निश्शिषो घोरान्
विघनान् विवृहामिव स्वाहा ॥ ४ ॥ अग्नय इदं न मम ।
जङ्घाभ्यां मे यतोयतः पाण्योरुत्तुतानधि । पादयोर्विकिरान्
घोरान् विघनान् विवृहामिव स्वाहा ॥ ५ ॥ अग्नय इदं न

१८२

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

मम । परिबाधं यजामहे ऽणुजङ्घः शबलोदरम् । यो नो ऽयं
 परिबाधते दानाय भगाय च स्वाहा ॥ ६ ॥ अग्नय इदं न
 मम । या तिरश्ची निपद्यते अहं विधरणी इति । तां त्वा
 वृतस्य धारया यजे सश्राधनीमहम् । सश्राधन्यै देव्यै देष्ट्र्यै
 स्वाहा ॥ सश्राधन्या इदं न मम । वामदेवीसाम्नामृचां वाम-
 देव ऋषिर्गायत्रीकन्द इन्द्रो देवता होमि विनियोगः ।
 कया नश्चिच आभुवदूती सदावृधः सखा । कया शचिष्ठया
 वृता स्वाहा ॥ कस्त्वा सत्या मदानां मश्चिष्ठो मत्सदन्यसः ।
 इडा चिदारुजे वसु स्वाहा ॥ अभीषुणः सखीनामविता-
 जरितृणां । शतं भवास्यूतये स्वाहा ॥ इन्द्रायेदं न मम ।
 पूर्वाहुतिद्वये ऽप्येवम् । भूः स्वाहा । भुवस्स्वाहा । स्वः स्वाहा ॥
 अपेहीति मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो ऽग्निर्देवता उल-
 हस्यपनोदनहोमे विनियोगः । अपेहि त्वं परिबाध माविबाध
 विबाधथाः । सुगं पन्थानं मे कुरु येन मा धनमेष्यति स्वाहा ॥
 अग्नय इदं न मम । प्रजापत इतिमन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः
 पङ्क्तिष्कन्दः पजापतिर्देवता ऽऽज्यहोमे विनियोगः । प्रजापते
 न त्वदेतान्यन्यो विश्वा जातानि परिता बभूव । यत्कामास्ते
 जुहुमस्तन्नो अस्तु वयः स्याम पतयो रथीणाः स्वाहा ॥
 प्रजापतयइदं न मम । इत्यलक्ष्मीनिर्णोदप्रयोगः ॥

अथ यशस्कामोपस्थानप्रयोग उच्यते ॥ प्रतिदिनं
 नित्योपस्थानानन्तरं यशोवृद्ध्यर्थं यशोऽहं भवामीत्यादिभिः

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१८३

पञ्चभिर्ऋग्भिरादित्यमुपतिष्ठेत । प्रातःकाले, दिशः प्रातरन्हस्य तेजस इति पाठः । मध्याह्ने, मध्यन्दिनस्य तेजस इति पाठः । अपराह्णे, अपराह्णस्य तेजस इति पाठः । एषां मन्त्राणां प्रजापतिर्ऋषिर्निगद आदित्यो देवतोपस्थाने विनियोगः । यशोऽहं भवामि ब्राह्मणानां यशो राज्ञां यशो विशां । यशस्त्यस्य भवामि भवामि यशसां यशः ॥ १ ॥ पुनर्मा यन्तु देवता या मदपचक्रमुः । मद्दस्वन्तो मद्दान्तो भवाम्यस्मिन् पात्रे हरिते सोमपृष्ठे ॥ २ ॥ रूपंरूपं मे दिशः प्रातरन्हस्य तेजसः । अन्नमुग्रस्य प्राशिषमस्तु वयि मयि त्वयीदमस्तु त्वयि मयीदम् ॥ ३ ॥ यदिदं पश्यामि चक्षुषा त्वया दत्तं प्रभासया । तेन मा भुञ्ज तेन भुक्षिषीय तेन मा विश ॥ ४ ॥ अर्हर्ना अत्यपीपरद्राचिर्ना अतिपारयत् । राचिर्ना अत्यपीपरदर्हर्ना अतिपारयत् ॥ ५ ॥ इति यशस्कामोपस्थानप्रयोगः ॥

अथ स्वस्त्ययनकरोपस्थानमुच्यते ॥ तच्च प्रातःकाले नित्योपस्थानान्ते आदित्यं नावमित्यृचोद्यन्तत्वेतियजुषा च कर्त्तव्यम् । सायमपरान्हे काले आदित्यं नावमित्यृचा प्रतितिष्ठन्तत्वेतियजुषा चोपस्थानं कर्त्तव्यम् । “उपस्थानमन्त्रे आदित्यपदश्रुतेरादित्यस्योपस्थानम्” इति शिष्टा मन्यन्ते । आदित्यं नावमारोक्षमिति मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्द आदित्यो देवता स्वस्त्ययनोपस्थाने विनियोगः । आदित्यं नावमारोक्षं पूर्णामपरिपादिनीम् । अञ्छिद्रां पारयिष्णवीं शतारिक्तां स्वस्तये । ॐ नम आदित्याय, नम आदित्याय,

नम आदित्याय ॥ उद्यन्तमिनिमन्त्रस्य प्रजापतिर्हविष्यजुरादित्यो
देवता पूर्वान्धप्रार्थने विनियोगः । उद्यन्तं त्वाऽऽदित्यानूदिया-
सम् ॥ प्रतितिष्ठन्तं त्वेतिमन्त्रस्य प्रजापतिर्हविष्यजुरादित्यो
देवता सन्धिवेलायामपराह्णप्रार्थने विनियोगः । प्रतितिष्ठन्तं त्वा-
ऽऽदित्यानुप्रतितिष्ठासम् ॥ इति स्वस्त्ययनकरोपस्थानप्रयोगः ॥

अथाचितशतकामप्रयोग उच्यते ॥ आचितः शकटभारः,
शतमित्युपलक्षणं, तेन बहुशकटभारधनधान्यादिप्राप्तिफलमि-
त्यर्थः । आचितशतकामः पूर्ववद्वर्द्धमासव्रतं शुक्लपक्षे कृत्वा,
व्रतान्ते कृष्णप्रतिपदि द्रोणपरिमितं कृतौदनं ब्राह्मणान्भो-
जयित्वा, ऽस्तमयसन्धिवेलायां ग्रामात्प्रत्यगत्वा, चतुष्पथे ऽग्नि-
मुपसमाधाय, क्षिप्रहोमविधिनाऽऽदित्याभिमुखः प्रकृतव्रीहि-
कणान् जुहुयात्, भस्त्राय स्वाहा भस्त्राय स्वाहेतिमन्त्राभ्यां ।
भस्त्रायेदं न मम । तन्त्रशेषं समापयेत् । एवमेवात्तरच
कृष्णपक्षद्वये कर्त्तव्यम् । कृष्णपक्षद्वयमध्ये शुक्लपक्षे कर्त्तुं ब्रह्म-
चर्यमाचं, नतूपवासः । इत्याचितशतकामप्रयोगः ॥

अथ वास्तोष्पतियज्ञ उच्यते ॥ तस्योदगयनादिकाल
आदिवेवाक्तः । तत्र प्रथमं गृहनिर्माणार्थं भूमिपरिग्रहाय
लक्षणा न्युच्यन्ते । “समं, तृणादियुक्तं, नदीतटाकादिभेदवृ-
क्षपाषाणादिपतनप्रभृतिनिमित्तविशेषैर्भाविभिरविनाशि, प्रा-
गुद्गन्धतमदिगवस्थितप्रवाहोदकं, क्षीरिणीकण्टकयुक्तकटुयु-
क्तौषधयुत्पत्तिरहितम्, ब्राह्मणस्य गौरपांसुसहितम्, क्षत्रियस्य
लोहितधूलिसहितम्, वैश्यस्य कृष्णरजस्कम्, मुहुरर्पदभिरपि

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१८५

हन्यमाने विदारणरहित-मेकवर्ण-मशुष्क-मनूपरं, सर्वदिक्षु मरु-
 प्रदेशरहितं, सदा जलेनाक्लिन्नम्, ब्रह्मवर्चसकामस्य दर्भसंयुक्तं,
 बलकामस्य वीरणादिमहातृणसहितं, पशुकामस्य मृदुतृणयुतं,
 चतुरस्रं, वेत्रतं, मण्डलाकारं वा, सर्वदिक्ष्विरेतराभिमुखा-
 वस्थितस्वयमुत्पन्नाल्पगर्तयुक्तं, भूस्थानं जोषयेत्” । सेवयेद्-
 त्यर्थः । परिगृह्णीयादिति यावत् । तस्मिन्नुक्तलक्षणे प्रदेशे,
 “यशस्कामो बलकामः प्राग्द्वारं गृहं कुर्वीत, पुत्रपशुकाम
 उदग्द्वारं, सर्वकामो दक्षिणद्वारम् । प्रत्यग्द्वारं न कुर्वीत ।
 अनुद्वारं न कुर्वीत । गृहद्वारं न कुर्वीत” ॥ यथा गृहमध्ये
 सन्ध्योपासनहोमार्चनभोजनादीनि कुर्वतां गृहाद्वहिर्वर्तिनि-
 न्द्यजनानां दर्शनं न भवेत्तथा गृहं कुर्वीत ॥ “वर्जयेत्पूर्वतो
 ऽश्वत्थं स्रजं दक्षिणतस्तथा । न्यग्रोधमपरादेशादुत्तरे चाप्युदु-
 म्बरम् ॥ १ ॥ अश्वत्यादग्निभयं ब्रूयात्स्रजाद्ब्रूयात्प्रमायुकाम् ।
 न्यग्रोधाच्छस्त्रसम्पीडामक्ष्यामय उदुम्बरात्” ॥ २ ॥ प्रमायुका
 नष्टायुषः । अक्ष्यामय अक्षिरोगः ॥ “आदित्यदैवतो ऽश्वत्थः
 स्रजो ऽयं यमदैवतः । न्यग्रोधो वारुणो वृक्षः प्राजापत्य
 उदुम्बर” इति सूचादुक्तस्थानान्यतमस्थानस्थिताश्वत्यादिवृक्षयु-
 क्तस्थानं परिवर्जयेत् । “स्थानान्तराभावे उक्तदिगवस्थितान-
 श्वत्यादीन् समूलमुद्धरेत्” इति केचिद्वाग्व्यातारः । समूलवृक्षो-
 द्धारणे यस्य वृक्षस्य या देवतोक्ता तां देवतामभियजेत । अत्र
 विशेषानुक्तेरभियजेतेति सामान्यचोदनया तत्तद्देवताकवैदि-
 कमन्त्रजपो वा ऽऽज्यहोमो वोभयं वा ग्राह्यं, “तदुक्तं ‘मनुना’ ।

फलदानां च वृक्षाणां क्केदने जप्यमृक्षतम्” । किञ्च “एताश्चैव देवता अभियजेत” इति सूत्रे चकारात्तत्तद्वृक्षदेवतायागो जपश्च कर्त्तव्यः । “मध्ये ऽग्निमुपसमाधाय कृष्ण्या गवा यजेत, अजेन वा श्वेतेन सपायसाभ्यां पायसेन वा” ॥ ततो गृहनिर्माणानन्तरं गृहमध्ये ऽग्निं प्रतिष्ठाप्य गोपयसि कनौदनेन सह श्वेतेनाजेन यजेत । पशोरसम्भवे पायसेन चरुणा वा यजेत । तस्यैवं प्रयोगः । पुण्ये नक्षत्रे पुण्यतिथौ वास्तोष्पतियज्ञाङ्गं नान्दीमुखश्राद्धं कृत्वा, ब्राह्मणाननुज्ञाप्य, गणेशपुजनं च कृत्वा, वास्तोष्पतियज्ञं करिष्ये इति सङ्कल्प्याग्निमुपसमाधाय मध्याष्टकोक्तप्रकारेणाजमुपस्थाप्योपस्थितहोमादिवपाहोमान्तं कुर्यात् । पशुस्थानीयपायसचरुर्मध्याष्टकायां पशुस्थानोक्तस्थालीपाकवत्कर्त्तव्यः । तत्र प्रोक्षणे वास्तोष्पतये त्वा जुष्टं प्रोक्षामि । निर्वापे वास्तोष्पतये त्वा जुष्टं निर्वपामीति विशेषः । वपाहोमे जातवेदो वपया गच्छ देवानिति मन्त्रः पूर्वमुक्तो देवदैवत्यत्वात् । चरुहोमे वास्तोष्पतये स्वाहेति मन्त्रः । सर्वत्र वास्तोष्पतये इदं न मम । अङ्गावदाने मध्याष्टकायां द्वादशोक्तान्यत्र चतुर्दशाङ्गानीति विशेषः । वपाहोमानन्तरं मध्याष्टकावत्पायसचरुं मांसचरुं च श्रपयित्वा सप्तशाखायुक्तप्रस्तरे आसादयेत् । ततो नवे काष्ठे मांसावदानानि संस्थाप्याणुशश्चित्वैकस्मिन् कांस्यपात्रे संस्थाप्य तत्र वसाज्यपायसान्यवसिच्य सर्वं मिश्रीकरोति । ततः स्रुचि सकृदुपस्तीर्य चार्षेयश्चेद्यजमानो वसाज्यपायसमिश्रीकृतमां-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१८७

सावदानं हविषो मध्यान्निवारं पूर्वाह्णाच्च चिवारमवद्यति ।
 पञ्चार्षयश्चेदुक्तहविषो मध्याह्निः पूर्वाह्णाह्निः पश्चाह्णाह्निरवद्यति ।
 सकृदभिघार्य्य हविषो ऽवदानस्थानानि च पृथक्पृथगाज्येन
 प्रत्यभिघार्य्य वास्तोष्यत इतिमन्त्रेण जुहुयात् । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो वास्तोष्यतिर्देवता वास्तोष्यतिहोमे
 विनियोगः । वास्तोष्यते प्रतिजानीह्यस्मान्त्वावेशो अनमीवो
 भवानः । यत्ते महे प्रतितन्नो जुषस्व शन्नो भव द्विपदे शं
 चतुष्पदे स्वाहा ॥ वास्तोष्यतय इदं न मम । पशुस्थाने
 पायसचरुपक्ते पायसचरुपिण्डांश्चतुर्दश कृत्वा, तान् घृतादि-
 भिस्संस्तृज्यैकस्मिन् कांस्यपात्रे संस्थाप्य, प्रस्तर आसाद्य,
 तस्माद्विषो मांसावदानवत्सकृदभिघार्य्य, षट्कृत्वो ऽवदाय,
 पुनः सकृदभिघार्यावदानस्थानानि प्रत्यभिघार्य्य, वास्तोष्यत
 इत्युक्त्वा जुहोति । ततो वामदेवीभिर्ऋग्भिस्तिस्त्रिभिर्महाव्याह-
 तिभिस्तिस्त्रिभिश्च षडाज्याहुतीर्हुत्वा प्रथमाहुतिवन्मांसावदा-
 नानि पायसचरुं वाऽष्टगृहीतमवदाय प्रजापतये स्वाहेति
 जुहोति । वामदेव्यस्तिस्त्र चत्वारोऽलक्ष्मीनिर्णोदप्रयोगे उक्ताः ।
 ततः स्विष्टकृदादिकं कर्म प्रकृतिवत्समाप्य वक्ष्यमाणान्दशव-
 लीन्हुतशेषेण कुर्यात् । ततोऽग्नेः प्रदक्षिणं गत्वा प्रथमं
 इन्द्राय नम इति पुरस्ताद्वलिं दद्यात् । वायवे नम इत्याग्नेये ।
 यमाय नम इति दक्षिणतः । पितृभ्यः स्वधेति निर्वर्तनिदिशि ।
 बरुणाय नम इति प्रतीच्याम् । महाराजाय नम इति वाय-
 व्याम् । सोमाय नम इत्युत्तरतः । महेन्द्राय नम इत्यैशा-

१८८

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

न्याम् । वासुकये नम इत्यधस्तात् । नमो ब्रह्मण इति दिवि ॥
अत्रापि बलिहरणे सुभूमिकरणमुभयतः परिषेचनञ्च वैश्वदे-
वबलिहरणवत्कर्त्तव्यम् । ततो वामदेव्यगानं ब्राह्मणभोजनञ्च ।
इति वास्तोष्यतियज्ञप्रयोगः

ततः प्रतिदिनं वैश्वदेवे नित्यबलिहरणानन्तरं काम्य-
तया, प्राच्यै नमः । उर्द्धायै नमः । अवाच्यै नम इति बलिचयं
कुर्यात् । एतस्य बलिचयस्य पूर्वस्मिन् वास्तोष्यतियज्ञे ऽपि दश-
बलिहरणानन्तरमनुष्ठानं मन्यन्ते । प्रकृतबलिचयस्य संवत्सरे-
संवत्सरे व्यतीते उत्तरदिने वा प्रयोगः । अथ ब्रीह्याग्रयण्यवा-
ग्रयणयोर्मध्यकाले प्रतिदिनं प्रकृतकर्मणि बलिचयं कर्त्तव्यम् ॥

अथ स्वस्त्ययनकर्मप्रयोग उच्यते ॥ श्रवणाकर्मण्याग्र-
द्यायणीकर्मणि चासादितानां ब्रीह्याणां फलीकृतानां मध्ये
एकदेशं गृहीत्वा ऽन्यत्र संस्थापयेत् । तानेवाक्षततण्डुलान्
समादाय ग्रामात्प्रागुदग्वा गत्वा चतुष्पथे विधिवदग्निमुप-
समाधाय क्षिप्रहोमविधिना ह्येराक इत्येकैकया ऽक्षततण्डु-
लानञ्जलिना जुष्टयात् । एषां चतुर्णां प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो
ह्यादयो देवता आरण्याग्रद्यायणीकर्मणि स्वस्त्ययनहोमे
विनियोगः । ह्ये राके सिनीवालि सिनीवालि पृथुष्टुके ।
सुभद्रे पथ्ये रेवति यथा नो यश आवह स्वाहा ॥ ह्यादिभ्य
इदं न मम । ये यन्ति प्राञ्चः पन्थानो य उ चोत्तरत आययुः ।
ये चेमे सर्वे पन्थानस्तेभिर्नो यश आवह स्वाहा ॥ ह्यादिभ्य
इदं न मम । यथा यन्ति प्रपदो यथा मासा अहर्ज्जरम् ।

बोभिलीमहस्वकर्मप्रकाशिका ।

१८९

एवं मा श्रीधातारः समवयन्तु सर्वतः स्वाहा ॥ इयादिभ्य
इदं न मम । यथा समुद्रः स्रवन्तीः समवयन्ति दिशोदिशः ।
एवं मा सखायो ब्रह्मचारिणः समवयन्तु दिशोदिशः
स्वाहा ॥ इयादिभ्य इदं न मम । इत्यमन्ततण्डुलैश्चतस्र
आहुतीर्हुत्वा तन्त्रशेषं परिसमाप्य तूष्णीं कतिपयपदानि
प्राच्यां मत्वोर्ध्वं पश्यन् वसुवन एधीत्यनेन मन्त्रेण चिरभ्यस्तेन
देवजनेभ्य इति प्रकृतात्ततण्डुलानञ्जलिनोर्ध्वं क्षिपेत् । अस्य
मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविष्यजुर्देवजना देवता ऽत्ततण्डुलानाम्बर्द्ध-
प्रक्षेपणे विनियोगः । वसुवन एधि वसुवन एधि वसुवन एधि ।
देवजनेभ्यः ॥ ततः पुनरत्ततण्डुलान् गृहीत्वा ऽधस्तात्पश्यन्
तिर्यगितरजनेभ्य इत्यञ्जलिना प्रक्षिपेत् । ततो ऽत्रापि
वसुवन एधि वसुवन एधि वसुवन एधि । इतरजनेभ्य इति
प्रयोक्तव्यः । “तथेतरजनेभ्य” इतिसूत्रे तथाशब्दश्रवणात् ।
ततो बलिमनवलोचयन् प्रकृताग्निसमीपमागत्य होमबल्य-
वशिष्टानक्षतान् धातुपुत्रशिष्यादिभिर्मित्रैश्च सह भक्षयेत्
ततो वामदेव्यगानम् । अस्य कर्मणः स्वस्त्ययनफलम् । इति
स्वस्त्ययनकर्मप्रयोगः ॥

अथ प्रसादकरकर्माच्यते ॥ अथ पुण्ये दिवसे प्रातर्नि-
त्यकर्मोन्ते क्षिप्रहोमविधिनाऽग्निं प्रतिष्ठाप्य वशङ्गमाविति-
मन्त्रेण व्रीहिहोमः, शङ्खश्चेतिमन्त्रेण यवहोमश्च कर्त्तव्यः ।
यस्य कस्यचित्पुरुषस्य स्त्रियो वा सकाशाद्द्रव्यप्राप्तिमिच्छति
तस्य नाम मन्त्रेऽसावित्यस्य स्थाने प्रथमान्तत्वेन प्रयोक्तव्यम् ।

१६०

गोभिलीयसूक्तकर्मप्रकाशिका ।

अनयोर्मन्त्रयोः प्रजापतिर्हृषिर्यजुश्चन्द्रादित्यौ देवते पृथग्ब्री-
हियवहोमे विनियोगः । वशङ्गमौ देवयानौ युवस्थो यथा
युवयोः सर्वाणि भूतानि वशमायन्त्येवं ममासौ वशमेतु स्वाहा ॥
चन्द्रायेदं न मम । शङ्खश्च मन आयुश्च देवयानौ युवस्थो यथा
युवयोस्सर्वाणि भूतानि वशमायन्त्येवं ममासौ वशमेतु स्वाहा ॥
सूर्यायेदं न मम । तन्त्रशेषं समापयेत् । होमे यस्य नाम
परिगृहीतं स तु प्रसन्नस्तन् सर्वस्वं होमकर्त्तुं ददाति ।
उक्तफलप्राप्तिपर्यन्तं प्रतिदिनमेतत्कर्म कर्त्तव्यम् । इति
प्रसादकरकर्मप्रयोगः ॥

अथैकाक्षर्यायामृचि चत्वारि कर्माणि फलभेदात्सा-
धनभेदात्प्रथमतः तृतीययोरनुष्ठानाय पूर्वमर्द्धमासव्रतं, द्वितीयचतु-
र्थयोर्व्रतविशेषानुक्तेस्सामान्यं सूचोक्तचिराच्चव्रतं कर्त्तव्यम् ।
अथ क्रमेण तेषां प्रयोगा उच्यन्ते । तच्च प्रथममायुष्य-
कामस्यायुष्करं कर्म । तच्च पौर्णमास्यां रात्रौ, सम्पूर्णायुर-
भित्तिर्हृषिर्यजुश्चन्द्रादित्यौ देवते पृथग्ब्री-
हियवहोमे विनियोगः । आकूर्ती देवीं
मनसा प्रपद्ये यज्ञस्य मातरं सुहवा मे अस्तु । यस्यास्तमेक-
मक्षरं परं सहस्रा अयुतञ्च शाखास्तस्यै वाचे निहवे
जुहोम्यामा वरो गच्छतु श्रीर्यज्ञश्च स्वाहा ॥ वाच इदं न मम ।
शङ्खानां पृथक्पृथङ्मन्त्रेण होमः । ततस्तन्त्रशेषं समापयेत् ।

गोभिलीयदृष्टकर्मप्रकाशिका ।

१९१

“शङ्कुलक्षणं ‘कर्मप्रदीपे’ । सत्वचः शङ्कुवः कार्य्यास्तीक्ष्णाग्रा
वीतकण्टकाः । समिस्त्रलक्षणसंयुक्ताः सूचीतुल्यास्तथायताः” ॥ १ ॥

अथ वधकामस्य वधकरकर्मोच्यते । मारणकर्मति
नामान्तरम् ॥ तत्करिष्यन् प्रथमकर्मोक्तकाले क्षिप्रहोमविधि-
नैकाक्षर्यामन्त्रेण लोहमयान् सूचीतुल्यान् शतं शङ्कुनग्नौ
जुहुयात् ॥

अथ ग्रामकामस्यामोघनामकं तृतीयं कर्मोच्यते ॥
तस्य प्रयोगः । पूर्वोक्तकाले ग्रामात्प्रागुदग्वा पर्वते चतुष्पथे
वा गत्वा परितश्शुद्धं स्थण्डिलं परिकल्प्यारण्यैर्बहुगोमयशु-
ष्कैरेव तत्स्थण्डिलं भृशं प्रतापयेत् । निश्शेषाङ्गारापोहना-
नन्तरं भूमिर्यथा ज्वालायुक्ता स्यात्तथा तपनम् । ततोऽङ्गारान्
सर्वानपसार्य शीघ्रमास्यं घृतेनापूर्य मनसैकाक्षर्यामन्त्रमुच्चा-
र्यास्येन घृतं प्रतप्ते स्थण्डिले जुहुयात् । नात्र क्षिप्रहोम-
विधिः । अत्र यावदेवोक्तं तावदेव कर्तव्यमुदकहोमवत् । ततो
ज्वलन्ती भूमिस्स्यात्तदा द्वादशानां ग्रामाणां शीघ्रं प्राप्तिः ।
होमानन्तरे धूमे जाते ग्रामत्रयावाप्तिः फलम् । अथवा
षण्णामष्टानां वा । एतदमोघकर्मोच्यते ॥

ततो वृत्त्यविच्छित्तिकामस्य वृत्तिप्रदकर्मोच्यते ॥ वृत्तीनां
पत्नीपुत्रगोभूमिधान्यहिरण्यादिसाधनानामविच्छित्तिवृत्त्यव-
च्छित्तिः । अनवाप्तानां तासां प्राप्तिश्च फलम् । तत्करिष्यन्
चिराचव्रतं कृत्वा प्रतिदिनं सायम्प्रातर्विधिवद्गन्निं प्रतिष्ठाप्य
क्षिप्रहोमविधिनैकाक्षर्यामन्त्रेण हरितगोमयान् जुहुयात् ।

१८२

गोभिलीयष्टकर्मप्रकाशिका ।

स्मृत्यन्तरात्सायम्प्रातर्होमकालविरोधेन प्रातर्होमानन्तरं सायं
होमात्पूर्वं गोमयहोमः । विशेषानुक्तेः प्रातरेकैवाहुतिः ।
'सायमपि तथा' इति केचिद्वाख्यातारः । वार्षिकमासचतुष्टये
प्रकृतं कर्म कर्त्तव्यं हरितगोमयलाभसम्भवादिति । पूर्ववत्तन्त्र-
शेषं समापयेत् । इत्येकाक्षर्यामन्त्रप्रयोगः ॥

अथ सम्पदर्थं पण्यहोमप्रयोग उच्यते ॥ तस्य चिराच-
मुपवासः । नत्वचैकभक्तव्रतं पुनर्वचनात् । व्रतान्ते ऽग्निं
प्रतिष्ठाप्य क्षिप्रहोमविधिनेदमहमिमं विश्वकर्माणमिति मन्त्रेण
पण्यहोमं कुर्यात् । होमानर्हरत्नादिपण्यप्राप्त्यर्थमाज्येन
होमः । होमार्हपण्यधान्यादिप्राप्त्यर्थं तत्तद्द्रव्येण होमः ।
आहुतिरेकैव सहदेवानुष्ठानम् यथोक्तकाले, अथवा काम्यद्र-
व्यप्राप्तिपर्यन्तं वा ऽस्थावृत्तिः । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ह-
र्षिर्निगदो विश्वकर्मा देवता पण्यलाभकर्मणि पण्यहोमे
विनियोगः ॥ इदमहमिमं विश्वकर्माणः श्रीवत्समभिजुहोमि
स्वाहा ॥ विश्वकर्मेण इदं न मम । तत्तन्त्रशेषं समापयेत् ॥

अथ पण्यवस्त्रप्राप्त्यर्थं तन्तुहोमः । गोप्राप्त्यर्थं गोवाल-
लोमभिः ॥ पण्यस्य वाससस्तन्तून्त्समादाय प्रकृतमन्त्रेण
पूर्ववज्जुह्यात् ॥

ततो यशस्कामस्य सहायकामस्य चोभयपक्षप्रतिपदि
पूर्णहोम उच्यते ॥ पौर्णमास्याः प्रतिपदि यागादर्वादर्गे
यागादूर्ध्वमुक्तफलसिद्ध्यर्थं पूर्णहोमं करिष्ये इति सकृत्कृत्य
क्षिप्रहोमविधिना जुह्यात् । पूर्णहोमन्त्रेण सहदाज्यं यश-

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१८३

स्वामश्चेत्, इन्द्रामवदादित्युक्ता सहायकामश्चेत् । पूर्णहो-
ममितिमन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्निगदोऽग्निर्देवता यशस्वामस्य
पूर्णहोमे विनियोगः । पूर्णहोमं यशसे जुहोमि योऽस्मै
जुहोति वरमस्मै ददाति वरं वृणे यशसा भामि लोके स्वाहा ॥
अग्नय इदं न मम । इन्द्रामवदादितिमन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषि-
र्गायत्रीकन्द इन्द्रो देवता सहायकामस्य पूर्णहोमे विनियोगः ।
इन्द्रामवदात्तमो वः परस्तादहं वो ज्योतिर्मानमभ्येत सर्वं
स्वाहा । इन्द्रायेदं न मम ॥

अथ पुरुषाधिपत्यकामस्याधिपत्यप्रदकर्मोच्यते ॥ तत्क-
रिष्यन् पूर्वमष्टरात्रमुपोष्य व्रतान्ते औदुम्बरस्तुवचमसेध्यानि
समादाय, ग्रामात्प्रागुदग्वा निष्क्रम्य, चतुष्पथेऽग्निमुपसमाधा-
येदं भूमेर्भजामह इति न्यञ्चौ पाणी कृत्वेमं स्तोममिति परि-
सम्प्रह्याज्यतन्त्रेणाज्यसंस्कारान्तं कृत्वा, ऽग्निमनुपर्युक्ष्य, प्रप-
दवैरुपाक्षजपं कृत्वा, व्याहृतित्रयेण हुत्वाऽऽदित्याभिमुखोऽन्नं
वा एक कन्दस्यमितिमन्त्रेण श्रीर्वा एषेतिमन्त्रेण चाज्यं
जुहुयात् । अनयोः प्रजापतिर्ऋषिर्निगद आदित्यो देवता
ऽऽज्यहोमे विनियोगः । अन्नं वा एककन्दस्यमन्त्रं ह्येकं
भूतेभ्यश्कृदयति स्वाहा ॥ आदित्यायेदं न मम । श्रीर्वा एषा
यत्सत्वानो विरोचनो मयि सत्वमवदधातु स्वाहा ॥ आदित्या-
येदं न मम । तन्त्रशेषं समापयेत् । उक्तफलसिद्धये कर्मन्तरम् ।
अन्नस्य घृतमितितृतीयाभाहुतिं गृह्याग्नौ जुहोति । अत्रा-
प्याज्यतन्त्रम् । अन्नस्य घृतमितिमन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्हृत्ती-

१८४

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

ऋन्दो ऽग्निर्हवता ऽऽज्यहोमे विनियोगः । अन्नस्य घृतमेव
रसस्तेजः सम्पत्कामो जुहोमि स्वाहा ॥ अग्नय इदं न मम ।
तन्त्रशेषं समाप्य ब्रह्मणे दक्षिणां दत्वा वामदेव्यगानं कृत्वा
ब्राह्मणान्भोजयेत् । इति पुरुषाधिपत्यप्रदप्रयोगः ॥

अथ पशुकामस्य पशुप्रदप्रयोग उच्यते ॥ तत्करिष्यन्
गोष्ठेष्वाग्निमुपसमाधाय ज्यतन्त्रेण व्याहृतिचयहोमान्ते ऽन्न-
स्य घृतमितिपूर्वाक्तमन्त्रेणाज्याहुतिं कुर्यात् । ततस्तन्त्रशेषं समा-
पयेत् । इति पशुप्रदप्रयोगः ॥

अथ गोषु तप्यमानासु तत्तापशान्तये होम उच्यते ॥
पूर्ववज्जोष्ठाग्निमुपसमाधाय क्षिप्रहोमविधिना लोहचूर्णानि
अन्नस्य घृतमितिमन्त्रेण जुहुयात् । अस्य चीवरहोमकर्मणि
नाम । उक्तानामाधिपत्यप्रदपशुप्रदचीवरहोमकर्मणां परि-
भाषासूचोक्तकाले सकृदेवानुष्ठानम्, अभ्यासानुपदेशात् ।
सकृत्प्रयोगेणोक्तफलाप्राप्तावावृत्तिं वा कुर्यात् ॥

अथ स्वस्त्ययनग्रन्थिकरणप्रयोगः ॥ मार्गे गच्छतः
प्रतिभये जाते स्वकीयस्यान्यस्य वा वस्त्वस्य दशानां चीन्
ग्रन्थीन् कुर्यात् । अन्नं वा एक ऋन्दस्यमित्यादिभिरुक्ताभिस्ति-
सृभिर्ऋग्भिस्त्वादान्ताभिरेकैकयर्चा एकैकग्रन्थिकरणम् । एत-
त्कर्मणा सहायानामपि स्वस्त्ययनम् ॥ इति स्वस्त्ययनग्रन्थि-
करणप्रयोगः ॥

अथाचितसहस्रकामस्याक्षतसत्काहुतिप्रयोगः ॥ तत्करि-
ष्यन्नग्निमुपसमाधाय क्षिप्रहोमविधिना ऽक्षतसत्काहुतिसहस्रं

गोभिलीयवृहत्कर्मप्रकाशिका ।

१८५

पूर्वाक्ताभिस्त्रयस्त्रिंशदुत्तरचिंशतवारमभ्यस्ताभिस्त्रिंशदभिर्ह-
ग्भिः प्रथमया च जुहुयात् । ततस्तत्त्वशेषं समापयेत् ॥

ततो गवाश्चमद्विषादिपशुकामस्य गोमयहोमप्रयोग
उच्यते ॥ तत्करिष्यन् वत्सस्य वत्सायाश्च गोमयमादायोक्ताभि-
स्त्रिंशदभिर्हग्भिस्तद्वत्सं जुहुयात् । ऋचामभ्यासः पूर्ववत् । क्षि-
प्रहोमविधिरेकस्मिन्नेव दिने होमो नतु दिनान्तरे । “उक्तञ्च
‘भट्टनारायणीयभाष्ये’ । चतुर्णां वत्सहपाणां प्रकृतानाञ्च गोम-
यम् । एकस्मिन्नेव पूर्वाह्ने जुहुयात्सक्तुहोमवत्” ॥ १ ॥ तत-
स्तत्त्वशेषं समापयेत् । इतिगोमयहोमप्रयोगः ॥

अथ क्षुद्रपशुकामस्याविपरीषहोम उच्यते ॥ अविमि-
थुनयोः पुरीषमाशय पूर्ववत्सहस्रं जुहुयात् । उक्ता ऋचः ।
ऋगभ्यासश्चोक्तः । इत्यविपरीषहोमः ॥

अथ वृत्त्यविच्छित्तिकामस्य कम्बूकहोमप्रयोग उच्यते ॥
तस्य फलं विद्यमानवृत्तीनामाविच्छित्तिः सातत्यमिति यावत् ।
अविद्यमानवृत्तीनां प्राप्तिश्च फलम् । तत्करिष्यन्नग्निं प्रति-
ष्ठाप्य क्षिप्रहोमविधिना कम्बूकान् सायम्प्रातर्जुहुयात् ।
क्षुधे स्वाहा । क्षुत्पिपासाभ्यां स्वाहा । क्षुध इदं न मम ।
क्षुत्पिपासाभ्यामिदं न मम । तदुल्लानामवहननसमये निर्ग-
तचूर्णानि ‘कम्बूका’ इत्यभिधीयन्ते । ततस्तत्त्वशेषं समापयेत् ।
इदं सायमाहुतेः पूर्वं प्रातराहुतेः पश्चात्कर्तव्यम् । इतिकम्बू-
कहोमप्रयोगः ॥

१८६

गोभिलीयशृङ्गकर्मप्रकाशिका ।

अथ विषनिवृत्तिजपप्रयोग उच्यते ॥ विषयुक्तजन्तुभिः सर्पादिभिर्दष्टं प्राणिमात्रं जलेनाभ्युक्षन्माभैषीर्न मरिष्यसीति-मन्त्रं जपेत् । अभ्युक्षणजपौ युगपदेव । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिरनुष्टुप्कन्दः सर्पा देवता विषापनोदने विनियोगः । माभैषीर्न मरिष्यसि जरदष्टिर्भविष्यसि । रसं विषस्य नाविदमुग्रं फेनमिवास्थम् ॥ अनेन कर्मणा विषनिवृत्तिर्जीवति च । इति विषचिकित्साप्रयोगः ॥

अथ स्नातकस्य स्वस्थ्ययनप्रयोग उच्यते ॥ स्नातको रात्रौ स्थापसमये तुरगोपायेतिमन्त्रेण वैष्णवं दण्डं शयनसमीपे स्थापयेत् । अथवा, “हस्ते स्थापयित्वा निद्रां कुर्यात्” इति केचित् । एवं कृते चोरवृश्चिकसर्पाद्युपद्रवनिवृत्तिः । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिर्यजुर्दण्डो देवता दण्डस्थापने विनियोगः । तुरगोपाय मा नाथ गोपाय अशस्तिभ्यो अरातिभ्यः स्वस्थ्ययनमसि ॥

अथ कृमिचिकित्साजप उच्यते ॥ पुरुषस्य स्त्रिया वा यस्मिन्नङ्गे कृमयस्सन्ति तदङ्गमभ्युक्षन् हतस्ते अचिणा कृमिरितिमन्त्रं जपेत् । अभ्युक्षणजपौ युगपत्कर्तव्यौ । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिर्हृतीकन्दो ऽध्यादयो देवताः कृमिपातने विनियोगः । हतस्ते अचिणा कृमिर्हतस्ते जमदग्निना । गोतमेन तिनीकृतो ऽचैव त्वा कृमे ब्रह्मवद्यमवद्यम् ॥ भरद्वाजस्येतिमन्त्रस्य प्रजापतिर्हृषिस्त्रिपादनुष्टुप्कन्दो भरद्वाजो देवता कृमिपातने विनियोगः । भरद्वाज मन्त्रेण

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१८७

सन्तिनोमि क्रिमे त्वा क्रिमिः च वक्रतोदिनं क्रिमिमन्त्रानु-
चारिणं क्रिमिं द्विशीर्षमर्जुनं द्विशीर्षः च चतुर्धनुम् ॥ इतः
क्रिमीणामिति क्रिमिमिन्द्रस्येति मन्त्रयोः प्रजापतिर्ऋषि-
नुष्टुप्कन्दो भरद्वाजो देवता कृमिपातने विनियोगः । इतः
क्रिमीणां लुद्रको इता माता इतः पिता । अथैषां भिन्नकः कुम्भो
य एषां विषधानकः ॥ क्रिमिमिन्द्रस्य बाहुभ्यामवाञ्चं पातया-
मसि । इतः क्रिमयस्साशातिकाः सनीलमक्षिकाः ॥ इति
कृमिपातनप्रयोगः ॥

अथ पशूनां कृमिनिवर्तनजप उच्यते ॥ पशूनामङ्गे
विद्यमानकृमिपातनं कर्तुमिच्छेत्तदा कृष्टक्षेत्रे विद्यमानं लोष्टं
गृहीत्वा ऽऽकाशे गृहपटले निदध्यात् । तस्य लोष्टस्य रेणुभिः
पूर्वाह्णे कृमियुक्तपशोरङ्गं परिकिरन् पूर्वाह्णामृचं जपेत् ।
परिकिरन् सर्वतो विलिपतीत्यर्थः । एवं कृते पशोः कृमिनि-
वृत्तिः स्यात् । इति काम्यप्रयोगा उक्ताः ॥

अथ मधुपर्कप्रयोग उच्यते ॥ सति सम्भवे पुत्रदारादि-
भिस्तच्च यजमानो विष्टरौ पाद्यमर्घ्यमाचमनीयमधुपर्कं
वस्त्रयुगलं यथाविभवमाभरणपात्रादिकञ्च समादार्यार्हणप्रदे-
शस्योत्तरतो गां बध्वापतिष्ठेरन्नर्हणा पुत्रवाससेतिमन्त्रेण ।
अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्कन्दो ऽर्हणीयो देवता
धेनूपस्थाने विनियोगः । अर्हणा पुत्रवाससा धेनुरभवद्यमे ।
सा नः पयस्वती दुचा उत्तरामुत्तराः समाम् ॥ अत्र, 'उपति-
ष्ठेरन्' इति बहुवचनात्पुत्रादयो ऽप्युपस्थानकर्तारः । ततो

१६८

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

ऽर्हणीय इदमहमिमामितिमन्त्रं प्रतितिष्ठमानो जपेत् ।
 यस्मिन्प्रदेशे पूज्यस्य पूजनं कर्तुमिच्छन् पूजक उपस्थितो
 भवेत्तत्र पूज्यो जपति । अथवा, यजमानो यस्मिन् काले
 ऽर्हणं कर्तुमारभते तदेदमहमितिमन्त्रं जपेत् । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरर्हणीयो देवता जपे विनियोगः । इदमह-
 मिमां पद्यां विराजमन्नाद्यायाधितिष्ठामि ॥ ततो यजमानो
 दर्भमयं विष्टरं विष्टरद्वयं वा पूज्याय दद्यात् । तत्प्रयोगो
 विष्टरो विष्टरो विष्टरः प्रतियुह्यताम् । एवं पादार्थाचमनी-
 यमधुपर्कान्प्रत्येकं चिस्त्रिर्निवेद्य दद्यात् । विष्टरद्वयपक्षे
 विष्टरौ विष्टरौ विष्टरौ प्रतियुह्यताम् । पादप्रक्षालनार्थमुदकं
 पादयम् । दध्यक्षतपुष्पसंयुतं जलमर्थयम् । आचमनार्थमुदकमा-
 चमनीयम् । दधिघृतसंयुक्तं मधु मधुपर्कः । ततः पूजकदत्तं
 विष्टरमर्च्यः प्रतियुह्यति । विष्टरं या ओषधीरितिमन्त्रेणोद-
 गग्रमास्तीर्योपविशेत् । विष्टरद्वये दत्ते एकं पूर्वं मन्त्रेणास्तीर्य
 द्वितीयं विष्टरमुत्तरमन्त्रेण पादयोरधस्तात्कुर्यात् । अनयोः
 प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप् ऋन्द ओषधयो देवताः पूर्वविष्टरासादने,
 उत्तरस्य पादयोरधस्तादास्तरणे विनियोगः । या ओषधीस्सो-
 मराक्षीर्बिह्वीः शतविचक्षणाः । ता मह्यमस्मिन्नासन्ने ऽच्छिद्राः
 शर्म यच्छत ॥ इतिपूर्वमन्त्रः । या ओषधीस्सोमराक्षीर्बिष्टिताः
 पृथिवीमनु । ता मह्यमस्मिन् पादयोरच्छिद्राः शर्म यच्छत ॥
 इत्युत्तरमन्त्रः । ततो ऽर्चकः पादं पादं पादं प्रतियुह्यतामिति
 ददाति, तदा ऽर्च्यः यतो देवीरितिमन्त्रेण पादं प्रेक्षते । अस्य

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

१८८

मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्विराट्कन्द आपो देवताः पादप्रेक्षणे
विनियोगः । यतो देवीः प्रतिपश्याम्यापस्ततो मा राद्धिराग-
च्छतु ॥ ततः पूजकदत्तं पाद्यं गृहीत्वा पूज्यो जलेन स्वकीय-
सव्यं पादं सव्यं पादमवनेनिज इतिमन्त्रेण प्रक्षालयति ।
अनयोर्मन्त्रयोः प्रजापतिर्ऋषिर्निगदो ऽर्हणीयश्रीर्देवता सव्य-
दक्षिणपादप्रक्षालने विनियोगः । सव्यं पादमवनेनिजे ऽस्मिन्
राष्ट्रे श्रियं दधे । दक्षिणं पादमवनेनिजे ऽस्मिन् राष्ट्रे
श्रियमावेशयामि ॥ ततः शेषेणोदकेन पूर्वमन्यमित्यनेन
मन्त्रेणोभौ पादौ पूर्ववत्प्रक्षालयति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापति-
र्ऋषिर्निगदो ऽर्हणीयश्रीर्देवता पादद्वयप्रक्षालने विनियोगः ।
पूर्वमन्यमपरमन्यमुभौ पादाववनेनिजे । राष्ट्रस्यर्द्धा अभयस्याव-
रुद्धौ ॥ ततः पूजको ऽर्घ्यपात्रमादायार्घ्यमर्घ्यमर्घ्यं प्रतिगृह्यता-
मित्युक्त्वा तेनैव पात्रेणार्घ्यमञ्जलावासेचयेत् । तदर्थमञ्जलिना
ऽन्नस्य राष्ट्रिरितिमन्त्रेण प्रतिगृह्णीयात् । अस्य मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ऋषिर्यजुरर्घ्यं देवता ऽर्घ्यप्रतिग्रहणे विनियोगः ।
अन्नस्य राष्ट्रिरसि राष्ट्रिस्ते भूयासम् ॥ ततो ऽर्चक आचम-
नीयमाचमनीयमाचमनीयं प्रतिगृह्यतामिति दद्यात् । तद्वत्त-
मुदकमर्च्य आचामेत् यशोऽसीति सक्तमन्त्रेण द्विस्तूष्णीम् ।
अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुराचमनीयं देवता ऽऽचमने
विनियोगः । यशोऽसि यशो मयि धेहि ॥ ततः कांस्यपात्रे दधि
मधु घृतं संसृज्य, संस्थाप्य, वर्षीयसा कांस्यपात्रेणापिधाय
दद्यात् । ततोऽर्चकः पूर्वाक्तमधुपर्कपात्रं गृहीत्वा मधुपर्का

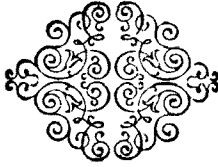
मधुपर्को मधुपर्कः प्रतिगृह्यतामिति वदेत् । ततो ऽर्च्यो यशसो
यशोऽसीत्येतावता मन्त्रेण प्रतिगृह्णीयात् । अस्य मन्त्रस्य
प्रजापतिर्ऋषिर्यजुर्मधुपर्को देवता मधुपर्कप्रतिग्रहणे विनि-
योगः । यशसो यशोऽसि ॥ ततो हस्ते दत्तं मधुपर्कं यशसो भक्षो
ऽसीतिमन्त्रेण त्रिः पिबेत्तूष्णीं चतुर्थम् । हस्तेनैव मधुपर्कभक्षण-
मिति शिष्टाः । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुर्मधुपर्को देवता
मधुपर्कभक्षणे विनियोगः । यशसो भक्षो ऽसि मयसो भक्षो ऽसि
श्रीर्भक्षोऽसि अयं मयि धेहि ॥ ततो ऽर्च्यो हिराचामिति । मधुप-
र्कशेषं ब्राह्मणाय दद्यात् । तत आचान्तोदकायार्चाय वस्त्रादिकं
दद्यात् । ततो गौर्गौर्गौरिति नापितो ब्रूयात् । ततो ऽर्च्यो
मुञ्च गां वरुणपाशादितिमन्त्रं ब्रूयात् । अस्य मन्त्रस्य प्रजाप-
तिर्ऋषिर्ऋतवीकन्दो गौर्देवता गोमोक्षणे विनियोगः । मुञ्च
गां वरुणपाशाद्विषन्तं मे ऽभिधेहि । तं जह्यमुष्य चोभयो रुदस्तज
गामत्तु तृणानि पिबतूदकम् ॥ ततो मा । रुद्राणामित्यनेन
मन्त्रेण गामनुमन्त्रयते । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिस्त्रिष्टु-
प्कन्दो गौर्देवता गावानुमन्त्रणे विनियोगः । माता रुद्राणां
दुहिता वसूनां स्वसा ऽऽदित्यानाममृतस्य नाभिः । प्रनुवाचं
चिकितुषे जनाय मा गामनागामदिति वधिष्ट ॥ एवं मधुपर्क-
णाचार्यकृत्वजः, समावर्त्तनानन्तरं स्नातको, राजा, विवाहे
वरः, प्रिये, ऽतिथिश्चेत्येते षट् पूज्याः । तत्तच्छाखाक्तविधिना
मधुपर्कं दद्यात् ॥ इति मधुपर्कप्रयोगः ॥

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका ।

२०१

इति श्रीमद्राजाधिराजश्रौतस्मार्त्तानुष्ठानतत्परोदय-
प्रतापाद्यादत्तदेववर्मसेमयाजिनो निदेशेन सुब्रह्मण्यवि-
दुषा विरचितेयं गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिका समाप्ता ॥
॥ शुभमस्तु ॥

गोभिलीयमृद्ध्यकर्मप्रकाशिकाशुद्धिपत्रम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठं	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठं	पं०
हार्यवति	हार्यवति	२	१७	आवसस्य	आवसस्य	३७	३
चतुर्त्वं	चतुर्त्वं	४	५	सूत्रो	सूत्रो	४०	१
पिङ्गल्या	पिङ्गल्या (एवं सर्वत्र)	६	७	आचमेत्	आचामेत्	४१	११
प्राङ्मुख	प्राङ्मुख	१०	६	ग्रहपतिः	ग्रहपतिः	०	१८
गर्भा	गर्भा	०	१३	लाङ्गनापद्धति	लाङ्गनापद्धति	४५	१४
दर्भायः	दर्भायः	११	५	परिधत्तवाससेति	परिधत्तवासवा-		
क्याग्ना	क्याग्ना	०	२३	समेति	समेति	४६	५
हुस्मा	हुस्मा	१४	२१	मंत्रवेधं	मंत्रवेधं	५३	१३
वपात्पू	वपात्पू	१६	१२	नार्धोह	नार्धोह	५५	६
तत्राद्य	तत्राद्य	२३	१७	पाणिग्रहण	पाणिग्रहण	५७	६
प्राञ्जमु	प्राञ्जमु	२८	७	नदानान्तं	दानान्तं	५८	१८
अक्षौ	अक्षौ	३०	१६	होष्यामीति	होष्यामीति	५९	१५
अग्नेवाज	अग्नेवाज	३१	१२	भार्यानाम	भार्यानाम	६०	२१
आग्नेयनिस्स्यंदम	आग्नेयनिस्स्यंदम	०	१६	अन्ते	अन्ते { पृष्ठे ६१-६२ २२-१-२	५०	
बृहन्ता	बृहन्ता	३२	२	विवाहादिवसात्	विवाहादिवसात्	६३	६
भानुं	भानुं	०	५	गर्भधान	गर्भधान	६५	१५
यया	यया	०	७	जनिष्यते	जनिष्यते	७१	२०
आयिं	आयिं	०	६	अहिर्बुध्न्याय	अहिर्बुध्न्याय	७८	१५
वयंसा	वयंसा	०	११	संस्कारिष्यामि-	संस्कारिष्यामि-	८१	७
स्वसारं	स्वसारं	०	१४	वापामि	वपामि	८२	२०
अंगिर	अंगिर	०	१५	नाध्यापयेयुः	नाध्यापयेयुः	८५	२
अतिथिं	अतिथिं	३३	१८	तथा	यथा	०	८
सर्पिरा	सर्पिरा	३४	१	कृद्धो	कृद्धो	८८	४
पावकं	पावकं	०	४	प्रणानां	प्राणानां	८९	११
विश्वपतिं	विश्वपतिं	०	७	प्रजाप्रजापतिः	प्रजापतिः	०	१६
दूतमित्यस्य	दूतमित्यस्य	०	१५	भावसैति	भावसैति	९२	१२
पुरोहितं	पुरोहितं	०	१८	त्रिरुदका	त्रिरुदका	९३	१८
सूयादया	सूयादया	३५	१७	पुनरुप	पुनरुप	९६	२२
अस्तमिते	अस्तमिते	३६	४	स्युस्ते	स्युस्ते	१०५	१३
				मृष्यन्तु	मृष्यन्तु	१०८	१८
				वृधे	वृधे	११०	१३
				बृहत्	बृहत्	०	१६

२

गोभिलीयगृह्यकर्मप्रकाशिकाशुद्धिपत्रम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठे	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठे	पं०
२२	१२			२२ ३३	२२ ३		
जैषम्	जैषम्	१११	१	तरेम	तरेम	०	५
तर्पयेत्	तर्पयेत्	११४	७	त शिवना	तदशिवना	१२६	२२
शोभथा	शोभथा	११६	४	स्यादिति	स्यदिति	१३१	१२
गृह्यति	गृह्यति			जुषी	यंजुषी	१४१	८
३ २	३ २			तु	तु	१४२	२
यजतं	यजतं	०	६	अयमाकानां	अयमाकानां	१४७	१६
नभता	नभन्ता	०	१४	पयस्वती	पयस्वती	१४६	१८
तद्यन्त्रं	तद्यन्त्रं	०	१५	सनेवात्र	सनेवात्र	१६२	१२
प्रवृक्तः	प्रवृक्तः			दंभि	दंभि	०	२२
२	१२			मानं	मात्मानं	१७६	८
वृधे	वृधे	११७	७	अवात्रात	अवात्राय	०	२०
१ २ २	१२ २			सूत्र	सूत्रे	१८६	२
द्वारक्रा	द्वारक्रा	०	११	पुजनं	पुजनं	०	८
२	२२			निर्घपामि	निर्घपामि	०	१३
समष्टु	समष्टु			चतुर्दश	चतुर्दश	१८७	६
१२	१२	०	१३	होमन्त्रेण	होममन्त्रेण	१६२	२२
मना	मना			मा ।	माता	२००	४१
२ ५२	२ ५२						
हा३४श्री	हा३४ । श्री	१२३	४				

इति शुद्धिपत्रम् ।

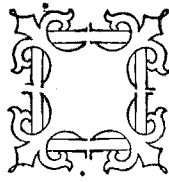

नित्याह्निकप्रयोगानुक्रमणिका ।

विषयाः	पृष्ठे	पं०	विषयाः	पृष्ठे	पं०
मङ्गलाचरणम्	१	१	अथ ब्रह्मयज्ञप्रयोगः	४१	८
ब्राह्मि मुहूर्ते परमेश्वरध्यानम्	०	८	अथ महायज्ञप्रयोगाः	४२	७
मलमूत्रविसर्जनविधिः	०	११	अथानाहिताग्नेर्वैश्वदेवः	४४	७
शौचे मृत्सङ्ख्यादि	२	४	अथ पितृयज्ञस्थानीयनित्यआधप्र-		
गंडूषसङ्ख्या	०	७	योगः	४५	४
अथाचमनविधिः	०	१०	अथ मनुष्ययज्ञप्रयोगः	०	१६
अथ दन्तधावनप्रयोगः	३	७	अथ भोजनप्रयोगः	४६	१६
अथ प्रातःस्नानप्रयोगः	०	१८	सायंसंध्या	४७	१०
अथ प्रातःसन्ध्याविधिः	५	१	अथ सायमीपासनहोमप्रयोगः	०	२०
अथ प्रातर्होमप्रयोगः	८	१६	सन्ध्याकालातिक्रमप्रायश्चित्तम्	४८	१
अथ माध्याह्निकस्नानविधिः	१०	६	यजमानप्रवासादौ वैश्वदेवखलि-		
अथ माध्याह्निकसन्ध्या	१६	८	हरणम्	०	३
ततस्तर्पणम्	१८	१	मृतके मृतके च स्नानादिविचारः	४९	३
भासादिसामानि	२१	१			

इत्यनुक्रमणिका समाप्ता ॥

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

॥ अथ नित्याह्निकप्रयोगः ॥

यस्य प्रसादात्परमात्मरूपे मय्येव भातीव समस्तलोकः ।

तं दर्शकं स्वात्मपरं महान्तं ध्यायामि चित्तेऽस कलेष्टसिद्धौ ॥ १ ॥

कर्मप्रदीपगोभिलीयगृह्यपरिशिष्टानुसारेण नित्याह्निकप्रयोगो विरच्यते ॥ तत्र श्रेयस्कामो ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यो वा तुगीययामे उत्थाय, करिष्यमाणधर्मान् तत्साधनीभूतार्थार्थातं व्ययञ्च चिन्तयित्वा, सकलहृदयगुहावासं सर्ववेदान्तवेद्यमशनायाद्यतीतमपेतब्रह्मज्ञादिभेदं सर्वज्ञं सर्वशक्तिकं भगवन्तं सच्चिदानन्दघनं परमेश्वरं चिरं ध्यायेत् । “तदुक्तं ‘मनुना’— ब्राह्मे मुहूर्ते बुध्येत धर्मार्थौ चानुचिन्तयेत् । कायक्लेशांश्च तन्मलान्वेदतत्त्वार्थमेव च—इति” ॥ अत्र वेदतत्त्वार्थमित्यनेन परमात्माच्यते ॥ ततो मलमूत्रविसर्जनार्थं गच्छेत् । तत्रेतिकर्तव्यता—तचादौ जलपूरितं वृहत्पात्रं वक्ष्यमाणमृत्सङ्ख्यानगुण्येनापेक्षितं मृदं च समादाय, ग्रामाद्विह्वलालय-नदीतीर-तडागसमीप-मार्ग-गोष्ठ-भस्म-जल-वल्मीक-पर्वत-चिति-यज्ञभूम्यादिवर्जितं निर्घृतिदेशं गत्वा, मृदं द्वेधा विभज्यैकां गुदलिङ्गशौचार्थमपरां हस्तपादशौचार्थञ्च परिकल्प्य, जलपात्रं च संस्थाप्य, यज्ञोपवीतं निवीतं कृत्वा दक्षिणकर्णे निधाय, वाससा शिर आवेष्ट्य, मुखं नासापुटद्वयं च वाससा बध्वा, ऽयज्ञतृणैराच्छादितभूप्रदेशे दिवा सन्ध्योश्चोदङ्मुखो रात्रौ

चेदक्षिणाभिमुख ऊर्ध्वमधश्च वाय्वग्निविप्रादित्यजलादीननव-
लोकायन् वाग्यतः पुरीषं केवलमूत्रं वा विसृजेत् । अन्धकारे रात्रौ
वा भये समुत्पन्ने च नोक्तदेशनियमः ॥ ततो मृदा जलेन च शौचं
कुर्यात् । “तदुक्तं ‘मनुना’-एका लिङ्गे गुदे तिस्रस्तथैकत्र
करे दश । उभयोः सप्त दातव्या मृदश्शुद्धिमभीप्सता” ॥
“शौचक्रममाह ‘आश्वलायनः’-लिङ्गशौचं पुरा कृत्वा गुदशौचं
ततः परम्” ॥ “गण्डूषसङ्ख्यामाह ‘आश्वलायनः’-कुर्याद्वादश
गण्डूषान्युरीषोत्सर्जने ततः । मूत्रोत्सर्गे तु चत्वारि भोजनान्ते
तु षोडश । भक्ष्यभोज्यावसाने तु गण्डूषं ह्येकमाचरेत्” ॥

अथाचमनविधिः । तत्र पादौ हस्तौ च प्रक्षाल्यान्तर्जा-
नुकरस्त्रिवारं माषमग्नमुदकं ब्रह्मतीर्थेन पीत्वा, सलोमकौष्ठौ
द्विरङ्गुष्ठमूलेन परिमृज्य, पादौ शिरस्याभ्युक्ष्य, संहताभिस्त-
र्जनीमध्यमानामिकाभिर्जलेन मुखे स्पृष्ट्वा, अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां
नासिकापुटद्वयं स्पृष्ट्वा, अङ्गुष्ठानामिकाभ्यां चक्षुषी, पुनस्ताभ्यां
श्रोत्रे, कनिष्ठाङ्गुष्ठाभ्यां नाभिं, पाणिमूलेन हृदयं, सर्वाङ्गु-
लिभिः शिरः, अङ्गुल्यग्रैर्बाहुमूले संस्पृशेत् । प्रत्यङ्गं जलेन
स्पर्शः कार्यः । उक्तरीत्या गण्डूषान्क्षत्वा यज्ञोपवीती
चिराचामेत् । केवलमूत्रोत्सर्गं द्विराचामेत् । गच्छन्, तिष्ठन्,
हसन्, दिशो विलोकयन्, न प्रणतो, न पादौ प्रसार्य, नाङ्गुलि-
भिरुद्धृत्य, नातीर्थेन, न शब्दं कुर्वन्, नापूतमदृष्ट्वा, न जानुभ्यां
हस्तौ बाह्यौ कृत्वा, नैकवस्त्रो, न प्राचीनावीती, न निर्वीती,
नोष्णजलेन फेनजलेन वा, नोपानद्यौ धृत्वा, न वस्त्रेण

नित्याह्निकप्रयोगः ।

३

शिरो वेष्टयित्वा, गले बद्धवस्त्रो नाचामेत् । आचमनानन्तर-
मशुचिज्ञाने पुराचामेत् । ब्राह्मणो हृदयं गताभिः क्षत्रियः
कण्ठगताभिर्वैश्यस्तालुगताभिरङ्गिराचामेत् । यथोक्तविधिना-
ऽऽचमनाभाव उच्छिष्टो भवति । विधिवदाचमने शुद्धो भवति ।
सुम्ना, भुक्ता, क्षुत्वा, स्नात्वा, पीत्वा, वस्त्रं धृत्वा, ऽऽपणं
गत्वा, श्मशानं गत्वा, पुनराचामेत् ॥ इत्याचमनविधिः ॥

अथ दन्तधावनप्रयोगः ॥ षष्ठष्टम्येकादशी-द्वादशी-
चतुर्दशी-पर्वद्वय-सङ्क्रान्तिदिन-व्रतदिन-श्राद्धदिन-उत्पूर्वदिनभि-
न्नेषु दिवसेषु नारदाद्युक्ताम्र-पालाश-बिल्वा-पामार्ग-शिरीष-ख-
दिर-करञ्ज-करवीर-कदम्ब-कण्टकि-क्षीरिष्ठलादिसमुद्भूतेनाष्टा-
ङ्गुलेन काष्ठेन प्रादक्षिण्येन दन्तान् शोधयेत् । “दन्तधावन-
काष्ठप्रमाणं ‘कर्मप्रदीपे’—नारदाद्युक्तवान् यदष्टाङ्गुलमपाटि-
तम् । सत्त्वं दन्तकाष्ठं स्यात्तदग्रेण प्रधावयेत्” ॥ अत्र काष्ठा-
भिमन्त्रणे मन्त्रः—आयुर्वलं यशो वर्चः प्रजापशुवसूनि च ।
ब्रह्मप्रज्ञाञ्च मेधाञ्च त्वं नो देहि वनस्पते ॥ एवं दन्तान्विशोधय,
जिह्वां चान्मथ्य, द्वादशकृत्वो ऽङ्गिर्गण्डूषान्कुर्यात् । इति
दन्तधावनप्रयोगः ॥

अथ प्रातःस्नानप्रयोगः ॥ मृत्तिकाकुशादिकं समादाय,
नद्यादिकं गत्वा, तटे शुचौ देशे कुशादिकं संस्थाप्योपवीती
बद्धशिखः प्रक्षालितपाणिपादः प्राङ्मुख आचम्य, नद्यादौ
प्रवाहाभिमुखस्तटाकादौ तु सूर्याभिमुखस्तूर्णीं स्नात्वा, द्विरा-
चम्य, जलादहिरासीनः प्राङ्मुखो दर्भपवित्रपाणिर्देशकालौ

सङ्कीर्त्य परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातःस्नानमहं करिष्ये इति सङ्कल्प्य,
 इदं विष्णुर्विचक्रम इत्यादिभिः षड्भिर्मन्त्रमृत्तिकामभिमन्त्र्य,
 शिरःप्रभृति पादान्तं तयोपलिप्यापोहिष्ठेति तिसृभिर्चर्गभिर्मार्ज-
 नं कृत्वा ऽन्तर्जले निमग्नः सन्नधमर्षणसूक्तं पठन् स्नात्वा,
 पुनरापोहिष्ठेत्यादिमार्जनं कुर्यात् । तत आचम्य स्नानाङ्गतर्पणं
 कुर्यात् । यथा देवतीर्थेन—ब्रह्मादयो देवास्तृप्यन्तु । देवप-
 त्यस्तृप्यन्तु । देवसुतास्तृप्यन्तु । देवगणास्तृप्यन्तु ॥ निवीती
 ऋषितीर्थेन—गोतमादय ऋषयस्तृप्यन्तु । ऋषिपत्यस्तृप्यन्तु ।
 ऋषिसुतास्तृप्यन्तु । ऋषिगणास्तृप्यन्तु ॥ अथ प्राचीनावी-
 ती पितृतीर्थेन द्विगुणदर्भैस्तर्पयेत्—अग्निः कव्यवाचनादयः
 पितरस्तृप्यन्तु । पितृपत्यस्तृप्यन्तु । पितृसुतास्तृप्यन्तु ।
 पितृगणास्तृप्यन्तु ॥ तत आचम्य, शुद्धे वाससी परिधाय,
 द्विराचम्य, यथाकुलं पुण्ड्रं धृत्वा, सन्ध्योपासनं कुर्यात् ।
 उक्तरीत्या वारुणस्नानाशक्तौ पञ्चविधस्नानेष्वन्यतमं स्नानं
 कुर्यात् ॥ अत्र पराशरः—“पञ्चस्नानानि दिव्यानि कीर्त्तितानि
 महर्षिभिः । तानीह संप्रवक्ष्यामि यथावदनुपूर्वशः ॥ १ ॥
 आग्नेयं वारुणं ब्राह्म्यं वायव्यं दिव्यमेव च । आग्नेयं भस्मना
 स्नानमवगाहं तु वारुणम् ॥ २ ॥ यत्तु सातपर्वणे दिव्यं स्नानं
 तदुच्यते” ॥ असमर्थश्चेद्गृहेऽमन्त्रकं स्नानं कुर्यात् । “तदुक्तं
 ‘क्न्दोगपरिशिष्टे’—यथाऽहनि तथा प्रातर्नित्यं स्नायादनातुरः ।
 दन्तान्प्रक्षाल्य नद्यादौ गृहे चेत्तदमन्त्रकम्” ॥ इति
 प्रातःस्नानविधिः ॥

नित्याह्निकप्रयोगः ।

५

अथ प्रातःसन्ध्याविधिः ॥ तच्च प्रमाणानि—“अक्षरहः
 सन्ध्यामुपासीत” इति श्रुतिः । “कस्माद्वाह्मणस्सायमासीनस्तन्ध्या-
 मुपास्ते कस्मात्प्रातस्तिष्ठन्” इत्यादि “सायञ्च प्रातश्च सन्ध्यामु-
 पास्ते” इत्यन्तं षड्विंशब्राह्मणं ॥ “पूर्वा सन्ध्यां जपन्तिष्ठेत्सा-
 विचीमार्कदर्शनात् । पश्चिमां तु समासीनः सम्यग्ब्रह्मविभाव-
 नात् ॥ न तिष्ठति च यः पूर्वा नोपास्ते यस्तु पश्चिमाम् । स
 शूद्रवद्विष्कार्यः सर्वस्माद्विजकर्मण” इति मनुः ॥ सन्ध्योपा-
 सनं नाम सन्ध्याकालाभिमानिदेवताभिध्यानम् । सा च देवता
 निर्गुणा परब्रह्मरूपा, तस्या उपासनं प्रत्यगभिन्नत्वेन । तथा
 च तैत्तिरीयारण्यकश्रुतिः—“असावादित्यो ब्रह्मेति ब्रह्मैव
 सन् ब्रह्माप्येति य एवं वेद” इति । एतेन गायत्र्यावाहनमन्त्रे
 उद्भासनमन्त्रे च देवीपदश्रुतेः “स्त्रीदेवतोपास्या” इति तु परास्तम् ।
 देवीपदस्य कन्दोविशेषणत्वेन स्वातन्त्र्येण स्त्रीदेवतासमर्पकत्वा-
 भावाच्च । तथा च व्यासः—“न भिन्नां प्रतिपद्येत गायत्रीं
 ब्रह्मणा सह । साऽहमस्मीत्युपासीत विधिना येन केनचित्” ॥
 इत्यलमतिविस्तरेण ॥ तस्य कालः सूर्योदयात्पूर्वं घटिकाद्वयं ।
 “रात्र्यन्तयामनाडी द्वे सन्ध्याकालमुदीर्यते” इति दक्षस्मर-
 णात् । शङ्खः—“प्रातः सन्ध्यां सनत्तृचां मध्याह्ने स्नानक-
 र्मणि । सादित्यां पश्चिमां सन्ध्यामुपासीत यथाविधि” ॥
 प्राङ्मुख आसीनः सव्ये पाणौ चीन्कुशान्दक्षिणहस्ते कुशद्व-
 यञ्च धृत्वा पूर्ववदाचम्य, देशकालौ सङ्कीर्त्यापात्तसमस्तदुरि-
 तक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्रातस्तन्ध्यामुपासिष्ये इति सङ्कल्प्य

६

नित्याह्निकप्रयोगः ।

स्वस्य परितः प्रादक्षिण्येन जलेन सिञ्चन्नात्मानं रक्षेत ।
 ततः सोदकविन्दुभिः कुशैः प्रणवेनैकं, समस्ताभिर्याहृतिभि-
 रेकं, गायत्र्या चैकं, आपोहिष्टेत्यादिभिर्नवभिस्सप्रणवैर्वा-
 क्यैर्नव मार्जनं शिरसि कुर्यात् ॥ ओंकारस्य ब्रह्मा ऋषिर्गायत्री-
 कन्दो ऽग्निर्देवता, व्याहृतीनां विश्वामित्रजमदग्निभरद्वाजा-
 ऋषयो गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्कन्दांसि अग्निवायुसूर्या देवताः,
 तत्सवितुर्विश्वामित्रर्षिर्गायत्रीकन्दः सविता देवता, आपोहि-
 ष्टेति तिसृणां सृचां सिन्धुदीर्घर्षिर्गायत्रीकन्द आपो देवता,
 मार्जने विनियोगः । ॐ भूर्भुवःस्वः । तत्सवितुर्वरेण्यं
 भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ ॐ आपो
 हिष्टा मयोभुवः । ॐ ता न ऊज्जं दधात न । ॐ
 महेरणाय चक्षसे । ॐ यो वः शिवतमो रसः । ॐ तस्य
 भाजयतेह नः । ॐ उगतीरिव मातरः । ॐ तस्मा अर-
 ज्जमाम वः । ॐ यस्य क्षयाय जिन्वथ । ॐ आपो जनयथा
 च नः ॥ आयातु वरदा देवि अक्षरं ब्रह्मसंमितम् । गायत्रीं
 कन्दसां मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे ॥ इति गायत्रीमावाह्य
 प्राणायामं कुर्यात् । स च यथा-अङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां मातापुटद्वयं
 बध्वा, प्राणावायुं निरुध्य, सप्तव्याहृतिसङ्घितां प्रतिव्याहृति-
 प्रणवयुतां गायत्रीं शिरसा सह चिवारं पठेदित्ययमेकः प्राणा-
 यामः । भूरादिसप्तव्याहृतीनां विश्वामित्र-जमदग्नि-भरद्वाज-
 गौतमा-त्रि-वशिष्ठ-कश्यपा ऋषयो, गायत्र्युष्णिगनुष्टुब्बृहती.

नित्याह्निकप्रयोगः ।

७

पङ्क्तिचिष्टुजगत्यश्कृन्दांसि, अग्निवाय्वर्कवागीश्वरूपेन्द्रवि-
 श्वेदेवा देवताः, तत्सवितुरितिगायत्र्या विश्वामित्र ऋषिर्गाय-
 त्रीकृन्दस्सविता देवता, ओमापो ज्योती रस इतिशिरसः
 प्रजापतिर्ऋषिर्यजुर्ब्रह्माग्निवायुसूर्या देवताः, प्राणायामे विनि-
 योगः । ॐ भूः । ॐ भुवः । ॐ स्वः । ॐ महः ।
 ॐ जनः । ॐ तपः । ॐ सत्यं । ॐ तत्सवितुर्वरेण्यं
 भर्गो देवस्य धीमहि धियो यो नः प्रचोदयात् । ॐ आपो
 ज्योती रसोमृतं ब्रह्म भूर्भुवःस्वरोम् ॥ एवं प्राणायामं कृत्वा
 सूर्य्यश्चेत्यपः पिबेत् । सूर्य्यश्चमेति नारायण ऋषिः प्रकृतिश्कृन्दः
 सूर्य्या देवता आचमने विनियोगः । सूर्य्यश्च मा मन्युश्च
 मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः पापेभ्यो रक्षन्तां यद्रात्र्या पापमकार्षं
 मनसा वाचा हस्ताभ्यां पद्भ्यामुदरेण शिश्ना रात्रिस्तदव-
 लुम्पतु यत्किञ्च दुरितं मयि इदमहं माममृतयोनौ सूर्य्य
 ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥ ततो द्विराचामेत् । ततो
 दक्षिणहस्तेन जलमुद्धृत्य, नासिकाग्रे संयोज्य, ऋतुष्वेत्यघम-
 र्षणं प्राणान्निरुध्यान्निरुध्य वा चिस्सकृद्वाजपित्वा, जलमुत्सृ-
 जेत् । अस्य मन्त्रस्याघमर्षणऋषिर्भावृत्तपरमेश्वरो देवता
 ऽनुष्टुप्कृन्द अश्वमेधावभूथे विनियोगः । ॐ ऋतं च सत्यं
 चाभीहात्तपसो ऽध्यजायत । ततो रात्र्यजायत ततस्समुद्रो
 अर्णवः ॥ समुद्रादर्णवादधि संवत्सरो अजायत । अहोरात्राणि
 विदधद्विश्वस्य मिषतो वशी ॥ सूर्याचन्द्रमसौ धाता यथापूर्वम-
 कल्पयत् । दिवं च पृथिवीञ्चान्तरिक्षमग्रे स्वः ॥ तत उत्थाय

८

नित्याह्निकप्रयोगः ।

चिकोणाञ्जलिना जलमादाय, प्रणवयाह्नितियुक्तगायत्र्या
ऽभिमन्त्र्य, सूर्याभिमुखं सूर्याय चिरर्थं दद्यात् । तत्र आत्मानं
प्रदक्षिणं प्रकम्याचम्य स्वस्ति काकृतिचस्त उदुत्यमित्यादिना-
ऽऽदित्यमुपतिष्ठेत् । उदुत्यमित्यस्य प्रस्कण्व ऋषिर्गायत्रीकन्दः
सूर्यो देवता, चिचमित्यस्य कुत्सऋषिस्त्रिष्टुप्कन्दः सूर्यो देवता,
उपस्थाने विनियोगः । उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।
दृष्टे विश्वाय सूर्यम् ॥ १ ॥ चिचं देवानामुद्गादनीकं चक्षुर्मित्रस्य
वरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा
जगतस्तस्थुषश्च ॥ ततः प्रणवयाह्नितिगायत्रीणामृष्यादीन्
पूर्ववत्कृत्वा जपे विनियोगः । ततो नाभिसमावृत्तानकरौ
कृत्वा पर्वमानया सूर्योदयपर्यन्तं वाग्यतस्तिष्ठन्नष्टोत्तरशतं
प्रणवयाह्नतिपूर्विकां गायत्रीं जपेत् । तत्र उत्तमे शिखरे
इत्युपस्थानं कुर्यात् । उत्तमे शिखरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि ।
ब्राह्मणेभ्यो ऽभ्यनुज्ञाता गच्छ देवि यथासुखम् ॥ ततो द्विराचम्य
ब्रह्मार्पणं कुर्यात् ॥ इति प्रातस्सन्ध्याविधिः ॥

अथ प्रातर्होमप्रयोगः । अथ यजमानश्शुचिः प्रक्षालि-
तपाणिपादः पत्न्या सह प्राणानायम्य, सूर्योदयात्पूर्वं प्रातरौ-
पासनहोमं होष्यामीति सङ्कल्पं कृत्वा ऽग्निप्रज्वलनं
कुर्यात् । अग्नेः पश्चादनुगुप्तापो होमद्रव्यं समिद्धयं सजलं
चमसं चासादयेत् । ततस्सूर्योदये जाते तूष्णीमग्नौ समिधं
प्रक्षिप्याग्निं प्रज्वाल्य विक्षिप्तानग्निकणान्तूष्णीमेकीकुर्यात् ।

नित्याह्निकप्रयोगः ।

९

तदेव परिसम्ब्रहनम् । तत उदकाञ्जलिसेचनमदितेऽनुमन्य-
 स्वेत्यादिभिः कुर्यात् । चयाणां प्रजापतिर्ऋषिरेकपदागायत्री-
 कन्दो ऽदितिरनुमतिः सरस्वती च क्रमेण देवता उदकाञ्ज-
 लिसेचने विनियोगः । दक्षिणं जानुभूटौ संस्थाप्याग्नेर्दक्षिणतो
 निर्वृतिमारभ्याग्निदिक्पर्यन्तमञ्जलिना चमसोदकेन परिषि-
 ष्चेददितेऽनुमन्यस्वेतिमन्त्रेण । तत अग्नेः पश्चान्निर्वृ-
 त्तमारभ्य वायुदिक्पर्यन्तमनुमतेऽनुमन्यस्वेतिमन्त्रेण सिञ्चेत् ।
 अग्नेरुत्तरतो वायुदिग्मारभ्यैशानदिक्पर्यन्तं सरस्वत्यनुमन्य-
 स्वेतिमन्त्रेण सिञ्चेत् । तत अञ्जलिनेदक्रमादाय देव सवित-
 रित्यनेन मन्त्रेण सकृत्त्रिर्वाऽग्निं प्रदक्षिणं परिषिञ्चेत् । अस्य
 मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुस्सविता देवता ऽनुपयुक्त्युत्तरे विनि-
 योगः । देव सवितः प्रसुव यज्ञं प्रनुव यज्ञपतिं भगाय दिव्यो
 गन्धर्वः केतूपः केतं नः पुनातु वा ऽस्पतिर्वाचं नः स्वदतु ॥
 पर्युत्तरे विशेषः । पर्युत्तणारम्भकोटिमभ्यन्तरतः अवसानकोटिं
 च बहिः कुर्वन् होमीयद्रव्यं पर्युत्तणधारया ऽभ्यन्तरतः
 कुर्वन्परिषिञ्चेत् । ततस्तूष्णीमग्नौ समिधमाधाय त्रिः प्रक्षालि-
 तान् प्रगतोऽकान् यवान् व्रीचीन् वा दक्षिणहस्तेन मध्ये
 ऽग्नौ जुहोति । सूर्याय स्वाहा । सूर्यायेदं न मम । पुनरवशिष्टं
 हविर्ग्राह्य मनसा मन्त्रमुच्चार्यो ताराईपूर्वाह्ने जुहोति । प्रजा
 पतये स्वाहा । प्रजापतय इदं न मम । अथ तूष्णीमग्नौ समिध-
 माधाय पूर्ववत्पर्युत्तणमुदकाञ्जलिसेचनं च कुर्यात् । मन्त्रे
 विशेषः । अदितेऽन्वमंस्था इति दक्षिणतः । अनुमतेऽन्व-

मंस्था इति पश्चिमतः । सरस्वत्यन्वमंस्था इत्युत्तरतः ॥ अथ
प्रदक्षिणमग्निं परिक्रम्याग्निपरिचर्यायं यस्मिन् चमसे स्थापितं
जलं तदग्न्यगाराद्वहिरवनीयान्येनोदकेन चमसं प्रक्षाल्य पूर-
यित्वा स्वस्थाने निधाय वामदेव्यं गीत्वा ब्रह्मार्पणं कुर्यात् ।
इति प्रातर्होमविधिः ॥

अथ माध्याह्निकस्नानविधिः ॥ तत्र गोभिलसूत्रम् ।
“अथ स्नानविधिं व्याख्यास्यामो नदीं देवखानं गर्तप्र-
स्त्रवणादिकं वा स्नानार्थं गत्वा, तत्तीरं जलेन प्रक्षाल्य,
तद्देशे मृत्तिकां कुशं गोमयं तिलानक्षतांश्चोपकल्पयेत्” । पर-
कीयतटाकादिकं चेत्तस्मात्पञ्च मृत्पिण्डानुद्धृत्य बहिर्निक्षिपेत् ।
ततः पावका नः सरस्वतीति तीर्थं नमस्कुर्यात् । अस्य
मधुष्कन्दा ऋषिर्गायत्रीकन्दसरस्वती देवता तीर्थनतौ विनि-
योगः । पावका नः सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती । यज्ञं
वष्टुधिया वसुः ॥ ततो मृद्विर्जलेन पादादिगात्राणि प्रक्षालयेत् ।
वामपाणिना पादौ लिङ्गं गुदं हस्तञ्च संक्षाल्य, दक्षिणेन
जठरं हृदयं हस्तं मस्तकञ्च प्रक्षाल्य, तूष्णीं स्नात्वा,
तटमागत्योपविश्य, बद्धशिखो यज्ञोपवीत्याऽऽचम्य, प्राङ्मुख
उदङ्मुखो वा कुशहस्तशुचिस्समाहितो देशकालौ सङ्कीर्त्य,
समस्तदुरितक्षयद्वारा परमेश्वरप्रीत्यर्थं स्नानमहं करिष्ये इति
सङ्कल्प्य, दक्षिणहस्तेन जलमादाय सप्तवारं सप्तव्याहृतिभिः
सकृद्गायत्र्या च तज्जलमभिमन्त्र्याचामेत् । ततो यथाविधि

नित्याह्निकप्रयोगः ।

११

द्विराचामेत । ततस्तीर्थाभिमानिनीं वरुणदेवतां ध्यात्वा
 सहस्रशीर्षा-घृतवती-अश्वक्रान्ते-इत्यादिभिस्त्रिभिरर्चयितुं
 तिकां गृह्णीयात् । आसां क्रमेण नारायण-भरद्वाज-वामदेवा
 ऋषयः, अनुष्टुप्जगत्यनुष्टुप्कन्दांसि, पुरुषो द्यावापृथिवी
 मृत्तिका च देवता, मृत्तिकाग्रहणे विनियोगः । सहस्रशीर्षाः
 पुरुषः सहस्रान्तः सहस्रपात् । स भूमिः सर्वतो दृष्ट्वा
 इत्यतिष्ठदशाङ्गुलम् ॥ घृतवती भुवनानामभिप्रियोर्वी पृथ्वी
 मधुदुधे सुपेशसा । द्यावापृथिवी वरुणस्य धर्मेणा विष्कभिते
 अजरे भूरिरेतसा ॥ ॐ अश्वक्रान्ते रथक्रान्ते विष्णुक्रान्ते
 वसुन्धरे । मृत्तिके चर मे पापं यन्मया पूर्वसञ्चितम् । त्वदा
 हृतेन पापेन सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ तत इदं विष्णुर्विचक्रम
 इतिषड्विर्भर्जलेन च मृत्तिकां सम्मृज्यात् । इदं विष्णु-
 रितिषणां मेधातिथिर्चर्षिर्गायत्रीकन्दो विष्णुर्देवता मृत्तिका-
 समूहने विनियोगः । इदं विष्णुर्विचक्रमे चेधा निदधे पदम् ।
 समूढमस्य पाशसुले ॥ १ ॥ त्रीणि पदा विचक्रमे विष्णुर्गापा
 अदाभ्यः । अतो धर्मेणि धारयन् ॥ २ ॥ विष्णोः कर्माणि
 पश्यत यतो व्रतानि पस्पशे । इन्द्रस्य युज्यः सखा ॥ ३ ॥
 तद्विष्णोः परमं पदं सदा पश्यन्ति सूरयः । दिवीव चक्षुरा-
 ततम् ॥ ४ ॥ तद्विप्रासो विपन्धवो जायवांसः समिन्धते ।
 विष्णोयत्परमं पदम् ॥ ५ ॥ अतो देवा अवन्तु नो यतो

१२

नित्याह्निकप्रयोगः ।

^{१ २} विष्णुर्विचक्रमे । ^{३ २} पृथिव्या ^{३ १ २३} अधिसानवि ॥ ६ ॥ तत ऊर्ध्वो
 पाणी कृत्वा उदयं तमसः परीति उदुत्तममिति चादित्यावेक्षणं
 कुर्यात् । उदयमिदस्य प्रस्तरव ऋषिः पङ्क्तिः सूर्यो देवता,
 उदुत्तममिति शुनः शेष ऋषिस्त्रिष्टुप्कन्दो वरुणो देवता, सूर्या-
 वेक्षणे विनियोगः । उदयं तमसः परि ज्योतिः पश्यन् उत्तर-
 स्यः पश्यन् उत्तरम् । देवं देवचा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥
^{१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १- २२ ३ १- २२ ३ १ २} उदुत्तमं वरुणपाशमस्मदवाधमं विमध्यमः अथाय । अथादित्य
^{३ २ ३ १- २२ ३ २ ३ १ २} व्रते वयं तवानागसो अदितये स्याम ॥ तत उड्ढताऽसि वरा-
 हेणामोसीतिमन्त्राभ्यां प्रातिलोम्येन शिरआद्यङ्गेषु मृत्तिका-
 लेपनं कुर्यात् । प्रथमं मस्तके, ततस्कन्धे, ततः पार्श्वयोः,
 ऊरुद्वये, पादद्वये च । अनयोर्वामदेवप्रजापती ऋषी, अनुष्टु-
 पचिष्टुभौ कन्दसी, पृथिवीन्द्रौ देवते, अङ्गेषु मृत्तिकालेपने
 विनियोगः । उड्ढताऽसि वराहेण कृष्णेन शतबाहुना ।
 मृत्तिके ब्रह्मदत्ताऽसि काश्यपेनाभिमन्त्रिता ॥ १ ॥ अमोसि
 प्राण तहतं ब्रवीम्यमा ह्यसि सर्वमनुप्रविष्टः । स मे जरा-
 रोगमपमृज्य शरीरादयाम एधि मामृथा न इन्द्र ॥ २ ॥
 पुनः सहस्रशीर्षत्यादिभिर्मृत्तिकां गृहीत्वेत्येतदादि मृत्ति-
 कालेपनान्तं कर्म पूर्ववत्कुर्यात् । ततो गावश्चिद्घासमन्यव
 इतिमन्त्रेण मस्तकाद्यङ्गेषु प्रातिलोम्येन गोमयेन लेपनं कुर्यात् ।
 अस्य सौभरिऋषिः ककुप्कन्दो मरुतो देवता गोमयलेपने
^{१ २} विनियोगः । ^{३३ २२} गावश्चिद्घासमन्यवस्सजात्यन मरुतः ^{३ २३ १ २} सबन्धवः ।

नित्याहुकप्रयोगः ।

१३

^{३ १ २ ३ १ २ ३ २}
 रिद्धते ककुभो मिथः ॥ ततोऽङ्गुष्ठतर्जनीभ्यां नासापुटं बध्वा
 प्राणानायम्य ऋतञ्च सत्यञ्चेत्यघमर्षणं मनसा चिर्जपेत् ।
 मन्त्रस्तूतः । ततो जलाभिमानिनीं देवतां ध्यात्वा नाभिप्रमा-
 णजले स्थित्वा शन्नोदेव्या आपोद्दिष्टीयाभिस्तिष्ठभिरुपास्मै
 गायतेत्यादिभिर्नर्वाभिः पावमानीभिश्चतस्तुभिस्तरत्समन्दीभि-
 स्तिष्ठभिरेतोन्विन्द्रमित्यादिभिस्तमुष्ट्वाम नकिइन्द्र त्वदुत्तरं
 पवित्रमित्यादिभिर्ऋग्भिस्तिष्ठभिः प्रत्यृचं ऋगन्ते कुशैर्मार्जनं
 कुर्यात् । शन्नोदेवीरिति सिन्धुद्वीपो गायच्यापः, आपो
 द्दिष्टेति तिसृणां सिन्धुद्वीपो गायच्यापः, उपास्मा इत्यादि-
 तिसृणामृचामसितकश्यपवैखानसा ऋषयो गायत्रीकन्दः सोमो
 देवता, तरत्समन्दीत्यवत्सार ऋषिर्गायत्रीकन्दः सोमो देवता,
 एतोन्विन्द्रमिति तिसृणां तिरश्च ऋषिरनुष्टुप्कन्द इन्द्रो देवता,
 तमुष्ट्वामेति तिरश्च ऋषिरनुष्टुप्कन्द इन्द्रो देवता, नकिइन्द्रे-
 ति वामदेवऋषिर्गायत्रीकन्द इन्द्रो देवता, पवित्रं त इति ति-
 सृणां पवित्रऋषिर्जगतीकन्दः सोमो देवता, मार्जने विनियोगः ।
^{१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ ३ १ २}
 ॐ शन्नो देवीरभिष्टये शन्नो भवन्तु पीतये । शंयोरभिस्त्वन्तु
^{२ ३ १- २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २}
 नः ॥ १ ॥ ॐ आपो द्दिष्टा मयोभुवस्ता न ऊर्जं दधात न ।
^{३ १- २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १}
 महैरणाय चक्षसे ॥ १ ॥ यो वः शिवतमो रसस्तस्य भाजयते च
^{२ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३}
 नः । उशतीरिव मातरः ॥ २ ॥ तस्मा अरंगमाम वो यस्य
^{१ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ १ २ ३}
 क्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः ॥ ३ ॥ उपास्मै

गायतानरः पवमानायेन्दवे । अभि देवाः इयत्तते ॥ १ ॥
 अभि ते मधुना पयोथर्वाणो अशिश्नयुः । देवं देवाय देवयु ॥ २ ॥
 स नः पवस्व शं गवे शं जनाय शमर्वते । शं राजन्नोषधीभ्यः ॥ ३ ॥
 दविद्युतत्या रुचा परिष्ठोभन्त्या कृश । सोमाः शुक्रा गवा
 शिरः ॥ ४ ॥ हिन्वानो हेतुभिर्हित आवाजं वाज्यकमीत ।
 सीदन्तो वनुषो यथा ॥ ५ ॥ ऋधक्सोमस्वस्तये संजग्मानो
 दिवाकवे । पवस्व सूया दृशे ॥ ६ ॥ पवमानस्य ते कवे वाजितसगा
 अस्तुत । अर्वन्तो न अश्वस्यवः ॥ ७ ॥ अच्छाकोशं मधुश्रुत-
 मृष्टग्रं वारे अव्यये । अवावशन्त धीतयः ॥ ८ ॥ अच्छासमु-
 द्रमिन्द्वोस्तंगावो न धेनवः । अमन्तस्य योनिमा ॥ ९ ॥
 तरत्समन्दीधावति धारासुतस्यान्धसः । तरत्समन्दीधावति ॥ १ ॥
 उस्ता वेद वसूनां मत्तस्य देव्यवसः । तरत्समं ॥ २ ॥
 ध्वस्त्वयोः पुरुषन्त्योरासहस्त्राणि ददमहे । तरत्सं ॥ ३ ॥
 आययोस्त्रिंशतं तना सहस्त्राणि च ददमहे । तरत्समन्दीधा-
 वति ॥ ४ ॥ एतोन्विन्द्रः स्तवाम शुद्धः शुद्धेन साम्ना ।
 शुद्धरुक्थैर्वारुध्वाः ॥ शुद्धैराशीर्वान्ममत्तु ॥ १ ॥ इन्द्रशुद्धो न
 आगच्छ शुद्धः शुद्धाभिरुतिभिः । शुद्धो रयिं निधारय शुद्धो
 ममद्वि सोम्यः ॥ २ ॥ इन्द्र शुद्धो हि नो रयिः शुद्धो रत्नानि

नित्याह्निकप्रयोगः ।

१५

^{३ १ २} दाशुषे । ^{३ २} शुद्धो ^{३ १ २} वृचाणि ^{३ १-} जिघ्रसे ^{२ २} शुद्धो ^{३ १-} वाजः ^{२ २} सिषाससि ॥ ३ ॥
^{१ २} तमुष्टवाम ^{३ २ ३} यं ^{३ १ २ ३} गिर ^{१ २} इन्द्रमुक्यानि ^{३ २} वाष्टुधुः । ^{३ १ २ ३} पुरुषस्य ^{२ ३} पौंस्या
^{१ २} सिषासन्तो ^{१ २} वनामहे ॥ १ ॥ ^{१ २} नकि ^{३ १-} इन्द्र ^{२ २ ३} त्वदुतरं ^{१-} न ^{२ २} ज्यायो
^{२ ३ २ ३} अस्ति ^{३ २} वृचद्वन् । ^{३ १ २} नक्येवं ^{३ १ २} यथा ^{३ १ २} त्वम् ॥ १ ॥ ^{३ १ २} पवित्रं ^{३ १ २} ते ^{३ १ २} विततं
^{३ २-} ब्रह्मणस्पते ^{३ १ २} प्रभुर्गाचाणि ^{१ २} पर्याषि ^{३ १ २} विश्वतः । ^{१ २} अतप्ततनूनं ^{३ २ ३} तदामो
^२ अश्रुते ^{३ २ ३} श्रुतास ^{१- २ २ ३} इद्वद्वन्तः ^{१- २ २} संतदाशत ॥ १ ॥ ^{१ २ ३ २ ३} तपोव्यवित्रं
^{१ २} विततं ^{३ २ ३} दिवस्पदेक्षन्तो ^{३ १ २ ३ ३} अस्य ^{२ २} तन्तवो ^{२ २} व्यस्थिरन् । ^{२ २} अवन्त्यस्य
^{३ १ २ ३ १ २} पवितारमाश्वो ^{३ २} दिवः ^{३ १-} पृष्ठमधिरोहन्ति ^{२ २} तेजसा ॥ २ ॥
^{१ २} अरुरुचदुषसः ^{३ २ ३} पृश्निरग्रिय ^{१ २} उत्तामिमेति ^{३ २} भुवनेषु ^{३ १ २} वाजयुः ।
^३ मायाविनो ^१ मभिरे ^{३ १ २} अस्य ^{३ १ २} मायया ^{३ २ ३} नृचक्षसः ^{२ ३ १ २} पितरो ^{२ ३ १ २} गर्भमाद-
^३ धुः ॥ ३ ॥ ^३ ॐ ^३ भूः ^३ पुनातु । ^३ ॐ ^३ भुवः ^३ पुनातु । ^३ ॐ ^३ स्वः
^३ पुनातु । ^३ ॐ ^३ भूर्भुवः ^३ स्वः ^३ पुनातु । ^३ इतिसमाचाराङ्कार्जयेत् ॥
^३ तत ^३ उक्तविधिना ^३ चीन् ^३ प्राणायामान् ^३ कृत्वा, ^३ जले ^३ त्रिवारं
^३ मज्जनं ^३ विधाय, ^३ जले ^३ निमग्नस्सन् ^३ सहस्रशीर्षेत्यादि ^३ ऋक्चयं
^३ जपेत् । ^३ तिसृणां ^३ नारायण ^३ ऋषिरनुष्टुप्कन्दः ^३ पुरुषो ^३ देवता
^{३ १ २} ऽधमर्षणो ^{३ १ २} विनियोगः । ^{३ १ २} सहस्रशीर्षाः ^{१ २} पुरुषः ^{३ २} सहस्रालः
^{३ १ २} सहस्रपात् । ^१ स ^{२ २ ३ १ २} भूमिः ^{३ १ २} सर्वतो ^{३ १ २} वृत्वा ^{३ २} ऽत्यतिष्ठद्दशाङ्गुलम् ॥ १ ॥
^{३ २ ३ २ ३} त्रिपादूङ्ख ^{३ १ २ ३} उदैत्पुरुषः ^{१ २ ३ १} पादोऽस्येहा ^{२ ३ १ २} भवत्युनः । ^{२ ३} तथा ^{२ ३ ३ २ २} विष्वङ्-
^{३ २ ३ २} क्रामदशनानशने ^{१ २} अभि ॥ २ ॥ ^{३ २ ३ २} पुरुष ^{३ २ ३ २} एवेदः ^{३ २ ३ २} सर्वं ^{३ २ ३ २} यद्वृतं ^{३ २ ३ २} यच्च

१६

नित्याह्निकप्रयोगः ।

१ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
 भाव्यं । पादोस्य सर्वा भूतानि त्रिपादस्यामृतं दिवि ॥ ३ ॥
 ततस्त्रिःप्राणायामं कृत्वा, तूष्णीं त्रिवारमवगाह्याचम्य, पुनः
 शन्नो देव्यादिभिरुक्ताभिः पूर्ववन्मा जैनं कृत्वा, प्रातःस्नानवस्ना-
 नाङ्गतर्पणं विधाय, तीरमागत्याचमनवस्त्रधारणादिकं कुर्यात् ।
 एवं विस्तरेण स्नानं न प्रातः । “तदुक्तं ‘कर्मप्रदीपे’—
 अल्पत्वाद्भोमकालस्य बहुत्वा स्नानकर्मणः । प्रातर्न तनुया-
 त्स्नानं होमलोपो हि गर्हितः ॥ इति माध्याह्निकस्नानविधिः ॥

अथ माध्याह्निकसन्ध्या सा च प्रातःसन्ध्यावदनुष्ठेया ।
 तच्च विशेषं वक्ष्यामः । सूर्यश्चेतिस्थाने आपः पुनन्त्विति
 पठेत् । अस्य वामदेव ऋषिरनुष्टुप्कन्द आपो देवता आचमने
 विनियोगः । आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता पुनातु माम् ।
 पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिर्ब्रह्मपूता पुनातु माम् ॥ यदुच्छिष्टमभोज्यं
 यद्वा दुश्चरितं मम । सर्वं पुनन्तु मामपोऽसतां च प्रतिग्रहश्च
 स्वाहा ॥ अर्घ्यमेकं दद्यात् । “सूर्योपस्थाने भूम्यलग्नपार्ष्णिवा
 गुल्फ एकपाद ऊर्ध्वपादो वा कृताञ्जलिर्वा ऊर्ध्वबाहुः
 प्रातःकालवदुदुत्यं चित्रं देवानामिति ऋग्वेदेन सूर्यमुपस्थाय
 विश्राडादिदशतेस्समाप्तिपर्यन्तं तदर्वाग्वेच्छया जपेत्” इति
 कर्मप्रदीपः । स्नानसूत्रे तु—“उदुत्यं चित्रं आयंगौः अपत्ये
 तरणिरुद्यामेत्यादिभिर्ऋग्भिः सवितरुपस्थानं कुर्यात्” ।
 विश्राडिति सूर्यो जगती सूर्यः, आयं गौरिति तिसृणां सूर्यो
 गायत्री सूर्यः, अपत्ये इत्याद्यष्टर्चस्य प्रस्कण्वो गायत्री सूर्यः,
 उपस्थाने विनियोगः । ॐ उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः ।

नित्याह्निकप्रयोगः ।

१७

३१- २२ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३
 दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ ॐ चिचं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मिचस्य
 १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १-
 वरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा
 २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ १
 जगतस्तस्थुषश्च ॥ ॐ विश्वाङ्मुहतिवतु सोम्यं मध्वायुद्धद्यच्च-
 २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १
 पतावविहृतं । वातजूतो यो अभिरक्षति त्मना प्रजाः पिपति
 ३ १- २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३
 बहुधा विराजति ॥ ॐ चिचं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मिचस्य
 १ २ ३ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १-
 वरुणस्याग्नेः । आप्राद्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा
 २२ ३ १ २ १- २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २
 जगतस्तस्थुषश्च ॥ आयं गौः पृश्निरकमीदसदन्मातरं पुरः ।
 ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ १ २ ३ २
 पितरं च प्रयत्नः ॥ अन्तश्चरति रोचनास्य प्राणादपानती ।
 २२ ३ १- २२ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २
 व्यत्यन्महिषो दिवम् ॥ चिश्शङ्गाम विराजति वाक् पतंगाय
 २ ३ २ ३ २ ३ १ २ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २
 धीयते । प्रतिवस्तोरक्षद्युभिः ॥ अपत्ये तायवो यथा नक्षत्रा
 ३ १ २ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ २ ३
 यन्त्यक्तुभिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥ अहमृन्नस्य केतवो
 २ ३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३
 विरश्मयो जनाः अनु । आजन्तो अग्नयो यथा ॥ तरणिर्वि-
 १ २ ३ १ २ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३
 श्वदर्शतो ज्योतिष्कदसि सूर्य । विश्वमाभासि रोचनम् ॥ प्रत्यङ्दे-
 २ ३ १ २ ३ १- २२ ३ १ २ ३ २ ३ ३ ३ २२ ३ २ ३
 वानां विशः प्रत्यङ्गुदेषि मानुषान् । प्रत्यङ् विश्वं स्वदृशे ॥
 १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ १ २ ३ १ २
 येनापावकचक्षसा भुरण्यन्तं जनाः अनु । त्वं वरुण पश्यसि ॥
 १- २२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ २ ३ १ २
 उद्यामेषि रजः पृथ्व्यामि मा नो अक्तुभिः । पश्यंजन्मानि
 १ २ ३ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ ३ २ २ १ २ ३
 सूर्य ॥ अयुक्त सप्त शुन्युवः सूरौ रथस्य नपच्यः । ताभिर्याति
 १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १ २
 स्वयुक्तिभिः ॥ सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य ।

शौचिष्केशं विचक्षण ॥ ततस्तर्पणं कुर्यात् । प्राङ्मुखो
 दक्षिणं जान्वाच्य शुक्लतिलसच्चितैः कुशोदकैर्यज्ञोपवीती
 देवतीर्थेन सहदञ्जलिना अग्न्यादींस्तर्पयेत् ॥ ॐ नमो
 ब्रह्मणे नमो ब्राह्मणेभ्यो नम आचार्येभ्यो नम ऋषिभ्यो नमो
 देवेभ्यो नमो वेदेभ्यो नमो वायवे च मृत्यवे च विष्णवे च
 नमो वैश्रवणाय चोपजयाय च ॥ कृताञ्जलिरिमं मन्त्रं पठित्वा
 तर्पयेत् ॥ ॐ अग्निस्तृप्यतु । ॐ वषट्कारस्तृप्यतु । ॐ
 महाव्याहृतयस्तृप्यन्तु । ॐ गायत्री तृप्यतु । ॐ ब्रह्मा
 तृप्यतु । ॐ विष्णुस्तृप्यतु । ॐ वेदास्तृप्यन्तु । ॐ देवा-
 स्तृप्यन्तु । ॐ इन्द्रांसि तृप्यन्तु । ॐ यज्ञास्तृप्यन्तु । ॐ
 अध्ययनं तृप्यतु । ॐ द्यावापृथिव्यौ तृप्येताम् । ॐ अन्तरिक्षं
 तृप्यतु । ॐ अक्षरात्राणि तृप्यन्तु । ॐ मासास्तृप्यन्तु । ॐ
 ऋतवस्तृप्यन्तु । ॐ संवत्सरस्तृप्यतु । ॐ ब्रह्मस्तृप्यतु । ॐ
 समुद्रास्तृप्यन्तु । ॐ नद्यस्तृप्यन्तु । ॐ गिरयस्तृप्यन्तु ।
 ॐ क्षेत्राणि तृप्यन्तु । ॐ वनानि तृप्यन्तु । ॐ ओषधय-
 स्तृप्यन्तु । ॐ वनस्पतयस्तृप्यन्तु । ॐ पशवस्तृप्यन्तु । ॐ
 नागास्तृप्यन्तु । ॐ उरगास्तृप्यन्तु । ॐ सुपर्णास्तृप्यन्तु ।
 ॐ वयस्सि तृप्यन्तु । ॐ गावस्तृप्यन्तु । ॐ वसवस्तृप्यन्तु ।
 ॐ रुद्रास्तृप्यन्तु । ॐ आदित्यास्तृप्यन्तु । ॐ महतस्तृ-
 प्यन्तु । ॐ सिद्धास्तृप्यन्तु । ॐ साध्यास्तृप्यन्तु । ॐ
 गन्धर्वास्तृप्यन्तु । ॐ पिशाचास्तृप्यन्तु ॐ यक्षास्तृप्यन्तु ।
 ॐ रक्षांसि तृप्यन्तु । ॐ भूतानि तृप्यन्तु । ॐ नक्षत्राणि

नित्याह्निकप्रयोगः ।

१९

तृप्यन्तु । ॐ अश्विनौ तृप्येताम् । ॐ अप्सरसस्तृप्यन्तु ।
 ॐ चतुर्विधभूतग्राहस्तृप्यतु । ॐ मरीचिस्तृप्यतु । ॐ
 अचिस्तृप्यतु ॐ अङ्गिरास्तृप्यतु । ॐ पुलस्तिस्तृप्यतु ।
 ॐ पुलहस्तृप्यतु । ॐ क्रतुस्तृप्यतु । ॐ प्रचेतास्तृप्यतु ।
 ॐ वसिष्ठस्तृप्यतु । ॐ भृगुस्तृप्यतु । ॐ नारदस्तृप्यतु ।
 एवमादयः स्वस्ति कुर्वन्तु तर्पिताः स्वस्ति कुर्वन्तु तर्पिताः ॥ ततः
 प्राचीनावीती दक्षिणाभिमुखः सद्यं जान्वाच्य पितृतीर्थेन
 द्विगुणकुशैः सङ्कणतिलैस्त्रिस्त्रिस्तर्पयेत् । ॐ राणायनिस्तृ-
 प्यतु । ॐ सात्यमुग्रिस्तृप्यतु । ॐ व्यासस्तृप्यतु । ॐ
 भागुरिस्तृप्यतु । ॐ और्गुण्डिस्तृप्यतु । ॐ गौलालविस्तृ-
 प्यतु । ॐ भानुमानौपमन्यवस्तृप्यतु । ॐ कराटिस्तृप्यतु ।
 ॐ मशकोगार्ग्यस्तृप्यतु । ॐ वार्षगण्यस्तृप्यतु । ॐ कैथु-
 मिस्तृप्यतु । ॐ शालिहोत्रिस्तृप्यतु । ॐ जैमिनिस्तृप्यतु ।
 त्रयोदशैते सामगाचार्याः स्वस्ति कुर्वन्तु तर्पिताः स्वस्ति
 कुर्वन्तु तर्पिताः ॥ ॐ शटिस्तृप्यतु । ॐ भाल्लविस्तृप्यतु ।
 ॐ काल्वविस्तृप्यतु । ॐ ताण्ड्यस्तृप्यतु । ॐ वृषाण्यस्तृप्यतु ।
 ॐ शमबाहुस्तृप्यतु । ॐ हरकिस्तृप्यतु । ॐ अगस्त्यस्तृप्यतु ।
 ॐ बष्कशिरास्तृप्यतु । ॐ हूहूस्तृप्यतु । दशैते मे प्रवचनकर्तारः
 स्वस्ति कुर्वन्तु तर्पिताः ॥ ॐ कव्यवालस्तृप्यतु । ॐ नल-
 स्तृप्यतु । ॐ सोमस्तृप्यतु । ॐ यमस्तृप्यतु । ॐ अर्यमा-
 तृप्यतु । ॐ अग्निष्वात्तास्तृप्यन्तु । ॐ सोमपीथास्तृप्यन्तु ।
 ॐ बह्विर्षदस्तृप्यन्तु । ॐ यमस्तृप्यतु । ॐ धर्मराजस्तृप्यतु ।

For Private And Personal

39

^१ब्रह्म^२हो । ३ । द्रुहि^१यो । ३ । हुम् । ३ । हो । ३ । वः । ३ ।
^१द्रुडा । ३ । कृतं^२मे । ३ । हस् । ३ । प्रजस्य^२वृष्णी अरुषस्य ।

२२

नित्याह्निकप्रयोगः ।

^{१२} नूमा^२३हाः । ^{१२} प्रनोव^२चोवि^२दथा^२जातवे^२दा^२३साई । ^{२२} वैश्वानराय-
^२ मतिर्न^२यसू^२३चीः । ^{१२} सोम^२इव^२पवते^२चारु^२गना^२३या^२३इ ।
^{२२} हाउ^२हाउ^२हाउ । ^{३२} आहा । ^{३२} आहा । ^{३२} आहायि । ^{१२} इहौ^२हौ । ३ ।
^२ इह्यो । ३ । ^१ हुम् । ३ । ^१ हो । ३ । ^१ च२ । ३ । ^{१२} इडा । ३ ।
^२ चत^२म्मे । ३ । ^१ हस् । २ । ^३ हा^२३४ । ^{३२} औहौवा । ^{१२} इहौ^२हौ ।
^२ भद्रम् । ^{१२} इहौ^२हौ । ^{१२} अयः । ^{१२} इहौ^२हौ । ^{२२} वामम् । ^{१२} इहौ^२हौ ।
^{१२} वरम् । ^२ इहौ^२हौ । ^{२१} सुवम् । ^२ इहौ^२हौ । ^१ अस्ति । ^{१२} इहौ^२हौ ।
^१ अम्रा^२जीत् । ^{१२} इहौ^२हौ । ^{१२} ज्योतिः । ^२ अम्रा^२जीत् । ^{१२} इहौ^२हौ ।
^{१२} दीदिवः । ^२ ए२३ । ^३ हिया^२हाउवा^२३ । ^३ भा^२३४५स् ॥ १ ॥ दश-
^{२२} स्तोभम् ॥ ^२ हाउ^२हाउ^२हाउ । ^{३२} आहा । ^{३२} आहा । ^{३२} आहा ।
^{२२} हाओवा । ३ । ^२ ऊ२ । ३ । ^२ ओ२ । ३ । ^२ हाउवाक् । ३ ।
^{१२} आयुयन् । ३ । ^{२२} एआयुः । ३ । ^{१२} आयुः । ३ । ^१ वयाः । २ ।
^१ वयः । ^१ इन्द्र^२न्नरो^२नेम^२धिता ^२ हवा^२३न्तायि । ^१ यत्पार्यायुन^२जतेभि-
^१ या३स्ताः । ^{१२} शूरो^२न्ट^२षाता^२श्रवस^२श्चका^२३रमायि । ^{१२} आगो^२मति^२व्रजेभ-
^२ जातुवा^२३न्नाः । ^{२२} हाउ^२हाउ^२हाउ । ^{३२} आहा । ^{३२} आहा । ^{३२} आहा ।
^{२२} हाओवा । ३ । ^२ ऊ२ । ३ । ^२ ओ२ । ३ । ^२ हाउ वाक् । ३ ।
^{१२} आयुयन् । ३ । ^{२२} एआयुः । ३ । ^{१२} आयुः । ३ । ^१ वयाः । २ ।

नित्याह्निकप्रयोगः ।

२३

^{१ ८ ३} वा २ । ^{५२ २} या २३४ । ^{२१ २ १० २ १} ओहोवा । ^{२२ १२ २} ण । ^{२२ १२ २} आयुद्धा अस्मभ्य वच्चाधादे-
^{२३ ११११} वेभ्या २३४५ ॥ २ ॥ ^{१ २२} उन्नयम् । ^१ उन्नयामि । ^{२२ १} होइ । ^{२२ १} ३ । ^{२२ १} आदित्य
^{२ २१ २१ २२} प्राञ्चयंतमुन्नयामि । ^१ होइ । ^{२ २ २ १२} ३ । ^{२२} अहोरात्राण्यरिचाणि ।
^१ होइ । ^{१२ २} ३ । ^{१ २ २ २} द्यौर्नोहाउ । ^२ ३ । ^२ तस्यामसावादित्य ईयते हाउ । ^२ ३ ।
^१ तस्मिन्वयमीयमान ईयामहे हाउ । ^{१ २ २} ३ । ^{१२ २} ईयामहे हाउ । ^२ २ ।
^{१२ २} ईयामहे ३ । ^२ हाउवा । ^{२ १२ २ १ २ २} प्रियेधामस्त्रियत्तरे । ^{१२ २} २ । ^{१२ २} प्रियेधाम-
^{१ २ ३ १ १ १ १} स्त्रियत्तरे २३४५ ॥ ३ ॥ ^{४२ ५ ४} गायत्रीसामौशनम् । ^१ प्रेष्ठं वाः । ^१ अता २३
^२ इथीम् । ^{१ २ २} स्तौषेमिचं । ^{२ १} इवप्रा २३याम् । ^१ अगनाइराइथाइम् ।
^१ नावा २३हा ३४इयि । ^{१ ५ ५} दा २३४योईहाइ ॥ ४ ॥ ^५ शुद्धाशुद्धीयम् ॥
^{४२ ५२ ४ ३ ४ ५२ ४} एतोन्विद्रस्त्वामा । ^{२ १ २ २ १} शुद्धशुद्धेन सा २३स्मा । ^{२ १२ २ २} शुद्धरुक्थवा-
^{२ १} व्ध्वा २३साम् । ^{१ २} शुद्धैरा २३मी ३ । ^{१ ८ ३ २} वी २३न । ^{५२ २} ममा ३४ओहोवा ।
^{३ १ १ १} तू २३४५ ॥ ५ ॥ ^{५२ २} एतोन्विद्रस्त्वामा । ^{५ २ १ २} शुद्धशुद्धे । ^२ न ।
^१ साम्ना २ । ^{१ २ २} शुद्धाइरुक्थवाइयिः । ^{१ २ ३ ३} वावा २३वा २३४साम् ।
^{२ १२} शुद्धैरा २३मी । ^{१ २} वीन्ममत्तु । ^{१ २ २ ४} इडा २३भा ३४इ । ^१ ओ २३४५इ ।
^३ डा ॥ ६ ॥ ^१ राजनम् ॥ ^१ हुम् । ^१ ३ । ^१ हो । ^१ ३ । ^१ च ॥ ३ ।
^{४२ २२ ८} औहा । ^{४२ २२ ८} ३ । ^{४२ २२} औहोइ । ^{२ १} २ । ^{२ १} औहोइ । ^{२ १} इन्द्रनरो । ^{२ १} ने ३मधि ।
^{२२ ३ ४ ५} ताहवंतायि । ^{१ २ २ १} ३ । ^{१ २ २ १} वयोवृहत् । ^{१ २ २ १} ३ । ^{१ २ २ १} विश्राष्टयेविधर्मणे । ^{२ १} ३ ।

२४

नित्याह्निकप्रयोगः ।

^{२ १२} यत्पारियाः । ^{२ १} युनज । ^{२ ४ ३ ४ ५} ताद्विधयस्ताः । ^{२ १ २} ३ । सत्यमोजः । ^३ ३ ।
^१ रजःसुवः । ^{२ २ १ २} ३ । ^{२ १} शूरोन्टषा । ^{२ ३ ४ ५} ताद्विधयस्ताः । ^{२ ३ ४ ५} सत्यकामायि । ^३ ३ ।
^{२ १} भद्रसुधा । ^{२ १} २ । ^{१ २} भद्रसुधे । ^{१ २} षम्वर्ज । ^{१ २} इषम्वर्जम् । ^२ २ ।
^{२ १ २} आगोमतायि । ^{२ १ २} ब्रजेभ । ^{२ ३ ४ ५} जातुवन्नाः । ^{२ १} ३ । वृद्धद्यशः । ^३ ३ ।
^{२ १ २} दिविदधेऽहस् । ^{२ १ २} २ । ^{२ १ २} दिविदधे । ^{२ १ २} ३ । ^{१ २ २ २ २} छाउवा । ^{१ २ २ २ २} वागीडासूवे-
^{२ २ ३ १ १ १ १} वृद्धद्वाः २३४५ः ॥ ७ ॥ ^{२ २} रौहिणम् ॥ ^{१ २} छाउ । ^{१ २} ३ । ^{१ २} आद्विही । ^३ ३ ।
^१ आयिद्विधा । ^३ ३ । ^{१ २} आसाउ । ^{१ २} ३ । ^{१ २} आयाम् । ^{१ २} ३ । ^{१ २} नामाः । ^३ ३ ।
^१ किट् । ^१ किट् । ^{१ २} इन्द्रं नरोनेमधिताद्वान्ताद्व । ^{२ २} यत्पायायुनजने-
^{१ २ २} धियाःस्ताः । ^{१ २ २} शूरोन्टषाताद्वसत्यकारमायि । ^{१ २ २} आगोमनिब्र-
^{२ २ २} जेभजातुवान्नाः । ^{१ २} मनाः३३होइ । ^{१ २} प्राणाः३३होयि । ^{१ २} चक्षुः३-
^{१ २} होयि । ^{१ २} ओच्चाः३३होइ । ^{१ २} घोषाः३३होयि । ^{१ २} व्रताः३३होयि ।
^{१ २} भूताः३३होयि । ^{१ २} पानाः३३होयि । ^{१ २} चित्ताः३३होयि ।
^{१ २} धीताः३३होयि । ^{१ २} सुवाः३३होयि । ^{१ २} ज्योताः३३होयि । ^{१ २} वाः३३-
^{१ २ २} औहोवा । ^{३ १ १ १ १} ऊः३३४५ ॥ ८ ॥ ^{२ २ २} वृद्धत् ॥ ^{२ २ २} औहोइत्वामिद्विद्वाम-
^{२ २ १ २ २} छाः३३ । ^{१ २ ३} सतौवाजा । ^{१ २ ३} स्याकाराः३३४वाः । ^{१ २} तुवाः३४ । ^{३ ४ ५} औहोवा ।
^{२ १} वृत्ताः३३वायि । ^{१ २} द्रासाः३३त् । ^{१ २ ३} पतिन्नाः३३४राः । ^{१ २ २} त्वाकाः३३४ ।
^{३ ४ ५} औहोवा । ^{१ २} सूः३३वाः३३४ । ^{१ २} ताः । ^{१ २} उहुवाः३३होइ । ^{१ २} वा । ^{१ २} चस् ॥ ९ ॥
^{२ २ २ २ २} रथन्तरम् ॥ ^{१ २ २ २ २} आभित्वाशूरनेनुमोवा । ^{१ २ २ २ २} आदुग्धाद्वधेनवईशान-

नित्याह्निकप्रयोगः ।

२५

मस्यजगतः । सुवा^१२३६शाम् । आ^१इ^२शानमा^१२३इन्द्रा^४३ ।
 तास्य^१२३४षा । आ^१वा^२ई । हा^५उवा । अस् ॥ १० ॥ सेतु ॥
 हा^{२२}उ । ३ । सेतु^{१२२}स्तर । ३ । दु^२स्त । रान् । ३ । दानेनादानं । ३ ।
 हा^{२२}उ । ३ । अ^२हमस्मिप्रथमजा^२हता^२३स्था^२३४५ । हा^२उ । ३ ।
 सेतु^{१२२}स्तर । ३ । दु^२स्त । रान् । ३ । अ^१क्रोधेन क्रोधम् । २ ।
 अ^१क्रोधेनक्रोधम् । हा^{१२}उ । ३ । पू^{२२}र्व देवेभ्यो अ^{२२}मृतस्य ना^२३मा^२३४५ ।
 हा^{२२}उ । ३ । सेतु^{१२२}स्तर । ३ । दु^२स्त । रान् । ३ । अ^२द्वया-
 अ^{२२}द्वाम् । ३ । हा^{२२}उ । ३ । यो^२माददा^२तिसद्देवमा^२३वा^२३४५त् ।
 हा^{२२}उ । ३ । सेतु^{१२२}स्तर । ३ । दु^२स्त । रान् । ३ । सत्यना^२नृतम् । ३ ।
 हा^{२२}उ । ३ । अ^२हमन्नमन्नमदन्नमा^२३द्गी^२३३४५ । हा^२उ हा^२उ
 हा^२उवा । एषा^{२२}गतिः । ३ । एतद^{२२}मृतम् । ३ । स्व^१गक् । ३ ।
 ज्यो^{१२}तिर्गक् । ३ । सेतु^{१२२}स्ती^२त्वा^२चतुरा^२३३४५ ॥ ११ ॥ म^१हानाम्नः ॥
 ए^२२ । वि^२दामघवन्वि^२दाः । गा^२तुमनु^२श^२सिषः । दा^२इ^२शा^२३१ उवा^२३ ।
 ई^२३४डा । ए^२२ । शि^१क्षा^२शचीनां पतायि । पू^२र्वीणां पु^२ह्नु^२२ ।
 वसा^१३१ उवा^२३ । ई^२३४डा । आ^२भिषट्ठमभा^२२यि । छि^१भिरा^२३१
 उवा^२३ । ई^२३४डा । स्व^२र्ना^२शू^२२ः । हा^२३१ उवा^२३ । ई^२३४डा ।
 प्रा । चेतनप्रचेतया । ई^१न्द्रा । द्यु^१म्नायना^२३इषा^२इ । इ^२डा ।
 ई^१न्द्रा । द्यु^२म्नायना^२३इषा^२ई । अथा । ई^१न्द्रा । द्यु^२म्नायना^२३इषा^२इ ।

२६

नित्याह्निकप्रयोगः ।

^१ इडा । ^{१२२} एवाहिशक्रोरायेवाजायवा^२जी^२इवाः । ^२शविष्ठवज्जिं ना^२३ ।
^४जासाइ । ^१मश्हिष्ठवज्जिं ना^१३३^१हो । ^१जासा^१३१उवा^१२३ । ^१इट्
^{११११}इडा^१२३४५ । ^१आया । ^२हि पिबमा^२त्सुवा । ^१इडा^१२३४५ ॥ ए२ ।
^{१२}विदाराये सुवीरियाम् । ^१भुवा वाजानां पतिर्वशा^१२२ । ^१अनुआ^१३१
^२उवा^२२३ । ^२इ३४डा । ^२ए२ । ^२मश्हिष्ठवज्जिं न^२जसाइ । ^२यःशवि-
^२ष्ठःशूराऽ२ । ^२णा^२३१उवा^२२३ । ^२इ३४डा । ^२योमश्हिष्ठो मघोऽ२ ।
^२ना^२३१उवा^२२३ । ^२ई३४डा । ^२अशुर्नशाचा^२२इः । ^२हा^२३१उवा^२२३ ।
^२इ३४डा । ^२चा इ । ^२कित्वोअभिनेनया । ^२ईन्द्रो । ^२विदेतमू^२स्तु
^२हायि । ^२इडा । ^२ईन्द्रो । ^२विदेतमू^२स्तु हायि । ^२अथा । ^२ईन्द्रो । ^२वि-
^२देत मू^२स्तु हायि । ^२इडा । ^२ईशे हि शक्रस्तमृतयेहवा^२मा^२३हायि ।
^२जेतारमपरा^२३ । ^२जायिताम् । ^२सनःस्वर्षदता^२३३हायि । ^२हायि-
^२षा^२३१उवा^२२३ । ^२इट् इडा^२२३४५ । ^२क्रातूः । ^२कन्दकृता^२२मृहान् ।
^२इडा^२२३४५ ॥ ए२ । ^२इन्द्रं धनस्य सातयायि । ^२हवामहे जेतार-
^२मपरा^२२ । ^२जितमा^२३१उवा^२२३ । ^२ई३४डा । ^२ए२ । ^२सनःस्वर्षद-
^२तिद्विषाः । ^२सानःस्वर्षदता^२२ई । ^२द्विष आ^२३१उवा^२२३ । ^२ई३४डा ।
^२पूर्वस्य यत्त आ^२२ । ^२द्रिव आ^२३१उवा^२२३ । ^२ई३४डा । ^२अशुर्भु-
^२दाया^२२ । ^२हा^२३१उवा^२२३ । ^२ई३४डा । ^२सू । ^२म आधेहिनेवसाउ ।
^२पूतीः । ^२शविष्ठशा^२स्यतायि । ^२ईडा । ^२पूतीः । ^२शविष्ठशा^२स्यतायि ।

नित्याह्निकप्रयोगः ।

२७

^१अथा । ^{१२}पूर्त्तीः । ^{२१}शविष्ठशारस्यतायि । ⁻इडा । ^१वशीहि शक्रोन्-
^२नन्तंनव्यःसा^२न्या^२सायि । ^{१२}प्रभोजनस्यवा^२ । ^४चाहान् ।
^१समयेषु ^१ब्रवा^१रहेयि । ^{१२}वाहा^१र^१उवा^१र । ^१इट् ^{११११}इडा^१र^१४५ ।
^{१२}शूरो । ^{२२१२}योगोषुगा⁻र^१कतायि । ^१इडा । ^{१२}साखा । ^{१२}सुशेवो⁻र^१दयूः ।
^१इडा^१र^१४५ । ^१आयिवा । ^{२२११११११}हियेवा^१र^१४५ । ^१होय । ^१हो ।
^{२२}वाहा^२र^२उवा^२र । ^{२४}ई^४४डा । ^१आयिवा । ^२हि ^{११११११}यगना^१र^१४५यि ।
^१होयि । ^१हो । ^{२२}वाहा^२र^२उवा^२र । ^{२४}ई^४४डा । ^१आयिवा ।
^२हि ^{११११११}इन्द्रा^१र^१४५ । ^१होयि । ^१हो । ^{२२}वाहा^२र^२उवा^२र । ^{२४}ई^४४डा ।
^१आइवा । ^२हि ^{२२११११११}पूषा^१र^१४५न् । ^१होयि । ^१हो । ^{२२}वाहा^२र^२उवा^२र ।
^{२४}ई^४४डा । ^१आयिवा । ^{२२११११११}हिदेवा^१र^१४५ः । ^१होयि । ^१हो ।
^{२२}वाहा^२र^२उवा^२र । ^{२४}ई^४४डा ॥ १२ ॥ महादिवाकीर्त्यम् ।
^{२२}हाउ ॥ ^{१२}३ । ^२आयुः । ^२३ । ^२ज्योतिः । ^{३२}२ । ^२ज्योता^२३४ ।
^{३२}औहोवा । ^२ए^२३ । ^{३१११११}वाग्ज्योती^२र^२४५ः ॥ १३ ॥ एवाहियेवा^२र^२४ ।
^{३२}औहोवा । ^{२२}हा^२ह^२हा^२ह^२ह^२३४ । ^{३२}औहोवा । ^२३ । ^{२२१}हियेवा ।
^२हियेगनाइ । ^२हि ^{२२१}इन्द्रा । ^२हि ^{२२११११११}पूषान् । ^२हि ^{२२११११११}देवा^२र^२४५ः ॥ १४ ॥
^{२२}वयोमनोवयः प्राणाः । ^{१२}वयश्चतुर्वयः^१ओचाम् । ^{२२}वयोघोषोवयो-
^{१२}ब्राताम् । ^१वयो^२र^२भूताउ । ^२वा^२३ । ^{३१११११}ई^२२३४५ ॥ १५ ॥
^{२२}वयोमना^२३ः । ^१हो^२इ^२होवा^२ओ^२३४वा । ^२वयः ^{१२}प्राणा^२३ः ।

२८

नित्याह्निकप्रयोगः ।

^{१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००}
 होइहोवाओ२३४वा । वयश्चतुरः । होइहोवाओ२३४वा ।
 वयःश्रोत्रा२३म् । होइहोवाओ२३४वा । वयोघोषा२३ः ।
 होइहोवाओ२३४वा । वयोव्रता२३म् । होइहोवाओ२३४वा ।
 वयोभूता२३म् । होइहोवाओ२३४पुवा६५६ । ऊ२३४पु ॥ १६ ॥
 ऊ२३४क । हाउ । ३ । होइवाक् । ३ । धर्मा२धर्मः ।
 ३ ॥ १७ ॥ धर्मविधर्म । ३ । सत्यगाय । ३ । ऋतंवद । ३ ।
 च०व०व०व०व०व०म् । ३ ॥ १८ ॥ औहोहोवाहोयि । २ ।
 औहोहोवाहा३१उ । वा२३ । भू२३४वात् । बिम्बाडुहतिव-
 तुमोम्यम् । औहोहोवाहोयि । औहोहोवाहोइ । औहो-
 होवाहा३१उ । वा२३ । जा२३४नात् । आयुहधद्यपताव-
 विहुतं । औहोहोवाहोइ । २ । औहोहोवाहा३१उ । वा२३ ।
 वा२३४हात् । वातजूतोयोअभिरक्षतित्मना । औहोहोवाहो-
 यि । २ । औहोहोवाहा३१उ । वा२३ । का२३४रात् ।
 प्रजाःपिपत्तिबहुधाविराजति । औहोहोवाहोइ । २ ।
 औहोहोवाहा३१उ । वा२ । ए । अम्भाजीज्योतिरम्भा-
 जो२३४पुत ॥ १९ ॥ भूमिः । ३ । अन्तरिक्षं । ३ । द्यौः । २ ।
 द्या३४ । औहोवा । ए३ । भूताया२३४पु ॥ २० ॥ द्यौः । ३ ।

नित्याह्निकप्रयोगः ।

२६

^{२ १} अन्तरिक्षं । ^२ ३ । ^{१२} भूमिः । ^{३२ २} २ । ^{३२ २} भूमा ३४ । ^२ औहोवा । ^२ ए३ ।
^{१२} आयुषे २३४५ ॥ ^{२२} २१ ॥ ^{१२} छाउ३ । ^{३२ २} ज्यातिः । ^२ २ । ^{३२ २} ज्याता ३४ ।
^{३२ २} औहोवा । ^{३१ १ १ १} ई२३४५ ॥ ^{२२} २२ ॥ ^{२२} छाउ३ । ^{२२ २ ३ ४ ५} आज्यदोहम् । ^३ ३ ।
^{२२ १२} मूढानंदाइ । ^{२ १} वा३अर । ^{२ २ ३ ४ ५} तिष्ठथिव्याः । ^{२२ १२} वैश्वानराम् । ^{२ १ २} कृतआ ।
^{२२ ३ ४ ५} जातमग्नीम् । ^{२ १} कवीश्वस्र्मा । ^{२ १} जा३मति । ^{२ ३ ४ ५} थिञ्जनानाम् ।
^{२२ १} आसन्नप्या । ^{२ १} चा३ञ्जन । ^{२ २ ३ ४ ५} यन्तदेवाः । ^{२२} छाउ३ । ^{२२ २ ३ ४ ५} आज्यदोहम् । ^२ २ ।
^{२२ २ ३ ४} आज्यदो५छाउ । ^३ वा । ^{२२} ए । ^{२२ १ २} आज्यदोहम् । ^२ २ । ^{२२} ए ।
^{२ १ ३ १ १ १ १} आज्यदोहा २३४५म् ॥ ^{२२} २३ ॥ ^{२२} छाउ३ । ^{२ १ २} हुम् चिदोहम् ।
^{२ १ २} चिदोहम् । ^{२ १ २} चिदोहम् । ^{२२ १२} मूढानंदाइ । ^{२२} पूर्ववत् । ^{२२} छाउ३ ।
^{२२} हुम् चिदोहम् । ^{२ १ २} चिदोहम् । ^{२ १ २} चिदो३ । ^{२ १ २} छाउ । ^{३ १ १ १ १} वा३ । ^{३ १ १ १ १} ई२३४५ ॥
^{२२} छाउ३ । ^{१ २} च्योहम् । ^{२ १} ३ । ^{२२ १२} मूढानं० । ^{२२} पूर्ववत् । ^{२२} छाउ३ । ^{१ २} च्यो० ।
^{१ २} च्यो३छाउ । ^{१ २} वा३ । ^{१ २} ए३ । ^{२ १} कृतम् ॥ ^{२ १} २४ ॥ ^{१ २} देवव्रतानि ॥ ^{१ २} अधिप ।
^{१ २} तायि । ^{१ २} मिचप । ^{१ २} ताइ । ^{१ २} क्षत्रप । ^{१ २} तायि । ^{१ २} स्वः पतायि । ^{१ २} धनप-
^{२ १} तारयि । ^{२ १} नारमाः । ^{२ १ २} मन्यना वृचहा । ^{२ १ २} सूर्यण । ^{२ १ २} स्वराद्यञ्जन । ^{२ १} मघ-
^{२ १} वा दक्षिणास्य । ^{२ १} प्रिया । ^{२ १ २} तनरा३ । ^{२ १} विशं दाधार । ^{२ १} वृषभस्त्वष्टा । ^{२ १} वृचेण
^{२ १} शचीपतिरन्नन । ^{२ १} गयः । ^{२ १} पृथिव्या । ^{२ १} सृणिकोग्निना । ^{२ १} विश्वं भूतम् ।
^{१ २} भ्यभवा । ^{१ २} वायुना । ^{१ २} विश्वाः । ^{१ २} प्रजा । ^{१ २} अभ्यपवथा । ^{१ २} वषट्कारेणा । ^{१ २} इभाक्तामेन
^{१ २} सोमपाः । ^{१ २} समित्या । ^{१ २} परमेष्ठी । ^{१ २} ये देवा देवाः । ^{१ २} दिविषदः ।

३०

नित्याह्निकप्रयोगः ।

१ २ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २
 स्थ तेभ्यो वा देवा देवेभ्यो नमः । ये० । अन्तरिक्षसदः ।
 १ २ १ २ २ २ १ २ १ १ २ २ १ २ १ २ १ २
 स्थते० । येदे० । पृथिवीषदः । स्थ० । येदे० । अप्सषदः । स्थ० ।
 १ २ २ २ १ २ १ २ १ २ २ २ १ २ १ २ १ २
 येदे० । दिक्षुषदः । स्थते० । ये० । आकाशसदः । स्थ
 २ २ २ १ २ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २
 तेभ्यो वा देवा देवेभ्यो नमः । अवज्यामिव धन्वने
 १ २ २ १ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ १ २
 वि ते मन्युन्नयामसि मृडतान्न इह अस्मभ्यम् ।
 ३ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 इडा२३भा । य इदं विश्वं भूतम् । युथे३ । आउ । वा२३ ।
 ३ ५ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 ना२३४माः ॥ २५ ॥ अधिप । तायि । मित्रप । तायि ।
 १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 क्षत्रप । ताइ । स्वः पताइ । धनपता२इ । ना२माः । नम
 २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १
 उत्ततिभ्यश्चातन्वानेभ्यश्च नमो नीषंगिभ्यश्चापवीतिभ्यश्च न
 २ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २
 मोस्यद्भ्यश्च प्रातिदधानेभ्यश्च नमः प्रविध्यद्भ्यश्च प्रव्याधिभ्यश्च
 १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 नमः त्सरद्भ्यश्च त्सारिभ्यश्च नमः श्री । तेभ्यश्च आयिभ्यश्च
 १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 नमस्तिष्ठद्भ्यश्चापतिष्ठद्भ्यश्च नमो यते च वियते च नमः पथे
 १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 च विपथाय च । अव ज्यामिव धन्वने वि ते मन्युन्नयामसि
 १ २ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 मृडतान्न इह अस्मभ्यम् । इडा२३भा । य इदं विश्वं भूतम् ।
 २ १ १ १ ३ ५ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 युथे३ । आउ । वा२३ । ना२३४माः ॥ २६ ॥ अधिप । तायि ।
 १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 मित्रप । ताइ । क्षत्रप । ताइ । स्वः पताइ । धनपता२इ ।
 -१ १ २ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २
 ना२माः । नमोन्नाय नमोन्नपतय एकाक्षाय चावपन्नादाय
 २ १ २ १ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २ २ १ २
 च नमोनमः । रुद्राय तीरसदे नमः स्थिराय स्थिरधन्वने

नित्याह्निकप्रयोगः ।

३१

^{१ २} नमः ^{१ २} प्रतिपदाय च ^{१ २} पटरिणे च नमः ^{१ २} स्त्रियंत्रकाय चक्र ।
^{२ १ २} पार्दिने च नमः ^{२ १ २} आश्रायेभ्यश्च ^{२ १ २} प्रत्याश्रायेभ्यश्च नमः ^{२ १ २} क्रत्ये-
^{२ १ २} भ्यश्च ^{२ १ २} विरिंफेभ्यश्च नमः ^{२ १ २} संवृते च ^{२ १ २} विवृते च ^{२ १ २} अवज्या० । इडा२३भा ।
^१ यद्दं० । ^२ युगे३ । ^१ आउ । ^१ वा२३ । ^३ ना२३४माः ॥ २७ ॥
^{२ १} पुरुषव्रतानुगानम् ॥ ^२ उहुवा ^{२ १} चाउ । ^२ सहस्रशीर्षाः ^२ पुरु२३षाः ।
^२ सहस्राक्षः ^{२ १} सहस्रा२३पात् । ^२ सभूमिः ^{२ १} सर्वतो ^{२ १} वा२३त्त्वा । ^२ अत्य-
^{२ १} तिष्ठदृशां२३लाम् । ^२ उहुवा ^{२ १} चाउ२ । ^२ उहुवा२ ^{२ १} चाउ । ^२ वा३ ।
^१ इट् ^{१ १ १ १} इडा२३४पू ॥ २८ ॥ ^{२ १ २} उहुवौ ^२ होवा२ । ^२ चिपादूर्ध्वउदै-
^२ त्यु२३षाः । ^{१ २ २} पादोस्य ^{२ १} द्वाभवत्यु२३नाः । ^२ तथा ^{१ २} विष्वक् ^{२ १} वियक्रा२३-
^२ मात् । ^२ अशनानशने ^{१ २} आ२३भी । ^२ उहुवौ ^{२ १} होवा२ । ^२ उहुवौ ।
^{१ २} हो२ । ^३ वा२३४ । ^{३ २} औहोवा । ^३ ई२३४डा । ^{२ १ २} उहुवौ ^२ होवा२ । ^२ ।
^{२ १ २} उहुवौ । ^{१ २} हो२ । ^३ वा२३४ । ^{३ २} औहोवा । ^३ सू२३४वाः ।
^{२ १ २} उहुवौ ^२ होवा२ । ^२ । ^{२ १ २} उहुवौ । ^{१ २} हो२ । ^३ वा२३४ । ^{३ २} औहोवा ।
^{३ १ १ १ १} ऊ२३४पू ॥ २९ ॥ ^{१ २ २} इयौ ^२ होवा२ । ^२ पुरुषवेदः ^{१ २ २} सा२३र्वाम् ।
^{१ २} यद्भूतं ^{२ १ २} यच्च ^२ भावा२३याम् । ^{१ २ २} पादोस्य ^२ सर्वाभूता२३नी । ^{२ १ २} चिपादस्या-
^{१ १} मृतंदा२३इवी । ^{१ २ २} इयौ ^२ होवा२ । ^२ । ^{१ २} इयौ । ^{१ २} हो२ ।
^३ वा२३४ । ^{३ २} औहोवा । ^३ ई२३४डा । ^{१ २ २} इयौ ^२ होवा२ । ^२ । ^{१ २} इयौ ।
^{१ २} हो२ । ^३ वा२३४ । ^{३ २} औहोवा । ^३ ज्यो२३४तीः । ^{१ २ २} इयौ ^२ होवा२ । ^२ ।

३२

नित्याह्निकप्रयोगः ।

इयौ । हो२ । वा२३४ । औहोवा । ई२३४५ ॥ ३० ॥
 हाउ३ । तावानस्य । महा२३यिमा३ । हाउ३ । ततो
 ज्यायाश्च पूह२३पा३ः । हाउ । ३ । उतामृतत्वस्यशा२३
 ना३ः । हाउ । ३ । यदन्ननातिरोहा२३ती३ । हाउ३ । वा३
 इट् इडा२३४५ ॥ ३१ ॥ हाउ३वा । ततो विराडजायत ।
 हाउ३वा । विराजो अधिपूरुषः । हाउ३वा । सजातो अत्य-
 रिच्यत । हाउ३वा । पश्चाद्भूमिमथोपुरः । हाउ३वा३ ।
 ई२३४५ ॥ ३२ ॥ हाउ३ । अस्मीनस्मिन् । ३ । नृम्णाद्-
 नृम्णाम् । ३ । निधादमाहे । ३ । कयानश्चिचा३आभू१वा२त् ।
 जतीसदावृ३धाः सा१खा२ । कयाशचिष्ठा३यावा१र्त्ता२३ ।
 हाउ३ । अस्मीनस्मिन् । ३ । नृम्णाद्नृम्णाम् । ३ ।
 निधादमाहे । २ । निधा२३इ । मा२ । हा२३४औहोवा ।
 सुवज्याती२३४५ ॥ ३३ ॥ तवश्यावीयम् ॥ हाउ३ । ऊ२ । ३ ।
 हुऊ२ । ३ । इयाहाउ । २ । इया३हाउ । वा३ ।
 इट् इडा२३४५ ॥ ३४ ॥ हाउ३वा । अग्निरस्मिजन्मनाजात
 वेदाः । इडा । सुवः । इडा । हाउ३वा । घृतं मे चक्षुरमृतंमआसन् ।
 इडा । सुवः । इडा । हाउ३वा । त्रिधातुरकारजसाविमानः ।
 इडा । सुवः । इडा । हाउ३वा । अजस्रं ज्योतिर्विरस्मि सर्वम् ।

नित्याह्निकप्रयोगः ।

३३

१ २ १ १ २ २ २ २ १ २
 इडा । सुवः । इडा ॥ ३५ ॥ हाउ३ । पात्यग्निर्विषाअग्रंपदवः ।
 २ ३ ५ २ २
 हा३१उवा२३ । सू२३४वाः । इह । हा३१उवा२३ ।
 ३ ५ २ २ २ १ २
 ज्यो२३४तीः । हाउ३ । पातियह्वशरणसूरियास्था ।
 २ ३ ५ २ २ २ १ २
 हा३१उवा२३ । सू२३४वाः । इह । हा३१उवा२३ ।
 ३ ५ २ २ २ २ २ १ २
 ज्यो२३४तीः । हाउ३ । पातिनाभासप्तशीषाणमाग्निः ।
 २ ३ ५ २ २ २ २ १ २
 हा३१उवा२३ । सू२३४वाः । इह । हा३१उवा२३ ।
 ५ ५ २ २ २ २ २ १ २ २
 ज्यो२३४तीः । हाउ३ । पातिदेवानामुपमादमाध्वः । हा३१उवा२३ ।
 ३ ५ २ २ ३ ५
 सू२३४वाः । इह । हा३१उवा२३ । ज्यो२३४तीः ॥ ३६ ॥
 १ २ १ २ २ १ २ २ १ २
 इया२ । ३ । इयाहाउ । ३ । इन्द्रंनरो । ने३मधि ।
 २ २ ३ ४ ५ २ १ २ २ २ २ १ २
 ताह्वंताइ । ह्वंते३ । ह२ह२हा२हा२ह२ । ३ । ह्वंते । ३ ।
 २ १ २ २ १ २ २ ३ ४ ५ २ १
 यत्पारियाः । युनज । ताइधियस्ताः । धियस्ता३ः । ह२३ ।
 १ २ २ १ २ २ १ २ २ ३ ४ ५
 धियस्ताः । ३ । शूरोन्टषा । ता३श्रव । सश्रकामाइ ।
 २ २ १ २ २ २ २ १ २ २ १ २
 चक्रामे३ । ह२ह२हा२हा२ह२ । ३ । चक्रामे । ३ ।
 २ १ २ २ १ २ २ २ ३ ४ ५ २ २ २
 आगोमताइ । व्रजेभ । जातुवन्नाः । तुवन्ना३ः । ह२ह२हा२
 २ २ १ २ १ २ १ २ १ २
 हा२ह२ । ३ । तुवन्नः । ३ । इया२ । ३ । इयाहाउ२ ।
 १ २ २ २ २ २ १ २ २ १ २ २ १
 इया३हाउ । वा । ए । व्रतमेसुवरेशुकुनः ॥ ३७ ॥ आजा
 २ १ २ १ २ २ २ २ २ २ १ २ १
 औहो होहाइ । त्यग्नेसमिधानादी१दिवा३ः । जिह्वा औहो
 २ १ २ २ २ २ १ २ २
 होहायि । चरंत्यतारा१सानी२ । सत्वा औहो होहायि ।

For Private And Personal

नित्याह्निकप्रयोगः ।

३५

^{१२}सूय^२आत्मा^२जगतस्ता^०स्थुषा^२श्वा^२ । अन्तश्चरतिरोचना-
^२ही । ३ । अस्य^२प्राणा^२दपानता^२एही । ३ । व्यख्यन्महिषो^२दिवा-
^२मैही । ३ । प्रोणति^{१२}प्रोणति^२ । ३ । प्रो^१ । एति^{२२} । २ । प्रो^१२३ ।
^{३२}एता^२३४^{५२}ओहोवा । ए३ । देवा^२दिवा^२ज्योती^२३४५ः ॥ २ ॥
^१उवी^२ । ३ । हिगी^२ । ३ । हिगिगि^२ । ३ । आयंगौः^२
^२पृश्निर^२कमीदैही । ३ । असदन्मातरं^२पुरा^२एही । ३ । पितरं^२
^३च^२प्रयन्स्वा^२एही । ३ । उवी^२ । ३ । हिगी^२ । ३ । हिगिगि^२ । ३ ।
^२उवी^२ । ३ । हिगी^२ । ३ । हिगिगी^२ । ३ ।
^२आयंगौः^२पृश्निर^२कमीदैही । असदन्मातरं^२पुरा^२एही । पितरं^२
^२च^२प्रयन्स्वा^२एही । उवी^२ । ३ । हिगी^२ । ३ । हिगिगी^२ । ३ ॥ ३ ॥
^२हाउ^२हाउ^२हाउ । आजा^{३२}ओवा । ३ । उदुत्यंजा । ३ । चिचं^२
^२देवानामुदगादनी^२३का३म् । हाउ^२हाउ । आजा^{३२}ओवा । ३ ।
^२तवेदसम् । ३ । चक्षुर्मिचस्य^१वरुणास्य^२आ३३गना३यिः ।
^२हाउ^२हाउ । आजा^{३२}ओवा३ । देवं^२वहा । ३ । आप्राद्यावापृथिवी^{१२}
^०आन्तरी^२३क्षा३म् । हाउ^२हाउ । आजा^{३२}ओवा । ३ ।
^२तिकेतवः । ३ । सूय^{१२}आत्मा^२जगतस्ता^०स्थुषा^२श्वा^२ । हाउ^२हाउ ।
^{३२}आजा^{३२}ओवा । ३ । दृशे^२विश्वा । ३ । सूर्य^{१२} । हाउ^२हाउ ।
^{३२}आजा^{३२}ओवा । ३ । यसूर्यम् । २ । यसूर^१३रियाउ । वा३ ।

३६

नित्याह्निकप्रयोगः ।

^{२२ १२} २ ^{२३} १ १ १ १ ^{२२} १ २ ^{२२}
 ए३ । देवादिवाज्योती२३४५ः ॥ ४ ॥ हाउ३ । सहेभाज । २ ।
^{१ २} २२ २ ^{१२ २२} १ २ २ ^{१ २ २२}
 सहेभाज । पोभाज । २ । पोभाज । अभ्राजीत् । ३ ।
^{१ २२ २} १ ^२ २ ^१ २ ^२
 व्यभ्राजीत् । ३ । अदियुतत् । ३ । अदियुतद्विष्वं भूतं सहे-
^{-१} १ ^२ -१ १ ^२ २ -
 बूरहात् । अदियुतदभ्राट्प्रा२भ्राट् । अदियुतद्वर्मा अरुह-
^१ १ ^२ २ ^{-१} २ ^{२२}
 चात् । अदियुतद्वर्मउपसे अरोचारायाः । हाउ३ ।
^{१ २ २२} १ २ २२ २ ^{१२ २२} १ २ २ ^{१ २ २}
 सहेभाज । २ । सहेभाज । पोभाज । २ । पोभाज ।
^{१ २ २२} १ २ २ ^१ २ ^२
 अभ्राजीत् । ३ । व्यभ्राजीत् । ३ । अदियुतत् । २ ।
^{१ २} २ ^२ २ ^{२२} १ २ ^{१२} २ ^{२२} १ २
 अदियुतात् । हाउवा । १ । अदियुतं घमा अरुहचदुपसां
^{२ १ २ २२} १ २ २ ३ ^{१ १ १} १ २ २ २ २ ^१
 दिवि सूया विभाती२३४५ ॥ ५ ॥ औहोऔहोवा । होयि । २ ।
^{१ २ २ २ २ २} २ ^१ ३ ^५
 औहोऔहोवा । हा३१उ । वा२३ । भू२३४वात् ।
^{२ १} २ ^२ २ ^{१२} १ २ २ २ २ ^१
 अन्नश्चरतिराचना । औहोऔहोवा । होयि । २ ।
^{१ २ २ २ २ २} २ ^१ ३ ^५ २ १
 औहोऔहोवा । हा३१उ । वा२३ । जा२३४नात् । अस्य
^{२२ १२} २२ १२ ^{१२ २} १ २ ^{१२ २} २ ^१
 प्राणादपानती । औहो० । २ । औहो० । हा३१उ । वा२३ ॥
^३ ५ ^{१ २} १ २ ^{१२ २} १ २ ^{१२ २}
 वा२३४वात् । व्यख्यन्महिषोदिवम् । औहो० । २ । औहो० ।
^२ १ ^३ ५ ^{१२ २} १ २ ^{१२}
 हा३१उ । वा२३ । का२३४रात् । औहो० । २ । औ० ।
^२ १ ^३ ५ ^{१२} १ २ ^{१२ २}
 हा३१उ । वा२३ । भ२३४तीः । औ० । २ । औहो० ।
^२ - १ २ २२ १२ २ २ २ ^{१२ २ २ २ २}
 हा३१उ । वा२ । अभ्राजीज्योतिरभ्राजीत् । औहोऔहोवा ।

१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०
होयि । २ । औहोऔहोवा । हाउ१उ । वा२उ । ए३ ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०
सर्वान्कामानशीमही२३४५ ॥ ६ ॥ हाउ३वा । इन्द्रः ।
३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
आजाओवा । ३ । आर्यगौः पृथ्विरक्रमीदेही । हाउ३वा ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
ईडा । आजाओवा । ३ । असदन्मातरं पुराणेही । हाउ३वा ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
सात्यम् । आजाओवा । ३ । पितरं च प्रयत्स्वाणेही । हाउ३वा ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
दीयैः ॥ ७ ॥ हाउ३वा । भूतम् । आजा ओवा । ३ ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
अन्तश्चरतिरोचनाणेही । हाउ३वा । पृथिवी । आजा ओवा । ३ ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
अस्य प्राणादपानताणेही । हाउ३वा । साहः । आजा ओवा । ३ ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
व्यख्यन्महिषोदिवाभैही । हाउ३वा तेजः ॥ ८ ॥ हाउ३वा ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
आपः । आजा ओवा । ३ । त्रिशङ्खामविराजताणेही ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
हाउ३वा । ऊषा । आजा ओवा । ३ । वाक्पतंगायधीयताणेही ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
हाउ३वा । दीशः । आजा ओवा । ३ । प्रतिवस्तोरद्द्युभाणेही ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
हाउ३वा । ज्योतिः ॥ ९ ॥ उद्यं लोकानरोचयः । होयि ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
इमां लोकानरोचयः । होयि । प्रजा भूतमरोचयः । होयि ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
विश्वं भूतमरोचयः । हो२हा२३४औहोवा । घर्म्मोज्यो-
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
ती२३४५ः ॥ १० ॥ हाउ२हाउ । आजाओवा । ३ ।
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
दिदीहिविश्वतस्पृथुः । उदुत्यं जाता३वाधिदा१सारम् । देवं
१ २ ३ ४ ५ ६ ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०
वहन्नी३कायिता१वारः । दृशे विश्वाया३सूरा१था२म् ।

३८

नित्याह्निकप्रयोगः ।

२ २२ १ २ - १ २ १ २ -
 अपत्यताया इवोया १ था २ । नक्षत्रायन्ती इयाक्तू १ भारयिः ।
 २२ २ १ २ - २ १ २ -
 सूराय विश्वा इचाक्षा १ सारयि । अहश्चन्द्रस्या इकायिता १ वारः ।
 २ २ १ २ - २२ २ १ २
 विरश्मयो जा इना २ आ १ नू २ । आजन्तो अगना इयोया १ था २ ३ ।
 २ २ ३२ २ ३२ २ ३२ २ ४
 छाउ २ छाउ । आजा ओवा २ । आजा इओपुवा ईपु ई ।
 ३ १ १ १ १ २ २ २ २ ३ २ ३ २ २
 ई २ ३ ४ ५ ॥ ११ ॥ छाउ २ छाउ । शुक्रा ओवा । ३ ।
 २ २ १ २ १ २ २ २ १ २ - २ २
 दिदीहि विश्वतस्पृथुः । उदुत्यं जाता इवायिदा १ सारम् । देवं
 १ २ - २ २ १ २ - २ २
 वहन्ती इकायिता १ वारः । दृशे विश्वाया इसूरा १ था २ २ २ २
 २ १ २ - २ २ १ २ - २ २
 ताया इवोया १ था २ । नक्षत्रायन्ती इयाक्तू १ भारयिः । सूराय वि-
 १ २ - २ १ २ - २
 श्वा इचाक्षा १ सारयि । अहश्चन्द्रस्या इकायिता १ वारः । विर-
 २ १ २ - २ २ १ २ २ २
 श्मयो जा इना २ आ १ नू २ । आजन्तो अगना इयोया १ था २ ३ । छाउ २-
 २ ३ २ ३ २ ३ २ ४ ३ १ १ १ १
 छाउ । शुक्रा ओवा । २ । शुक्रा इओपुवा ईपु ई । ई २ ३ ४ ५ ॥ १२ ॥
 २ २ २ ३ २ ३ २ २ २ १ २ २ १
 छाउ २ छाउ । भूता ओवा । ३ । दिदीहि विश्वतस्पृथुः ।
 २ १ २ २ - २ १ २ -
 तरणिर्विश्वा इदाशा १ ता २ । ज्योतिष्कदसी इसूरा १ था २ ।
 २ २ २ १ २ - २ २ २ १ २ -
 विश्वमाभासी इरोचा १ ना २ २ २ २ २ २ २ २
 प्रत्यङ्देवा इनां वा १ यिशा २ ।
 २ २ १ २ - २ १ २ -
 प्रत्यङ्देवी इमानु १ षा २ २ २ २ २ २ २ २
 प्रत्यङ् विश्वसू इवार्ह १ शा २ यि ।
 २ २ २ १ २ - २ १ २ -
 येनापावका इचाक्षा १ सार । भुरण्यन्तं जा इना २ आ १ नू २ ।
 २ १ २ २ २ २ ३ २ ३ २ ३ २
 त्वं वरुणा इपाश्या १ सार २ यि । छाउ २ छाउ । भूता ओवा । २ ।
 ३ २ ४ ३ १ १ १ २ २ २ २ २
 भूता इओपुवा ईपु ई । ई २ ३ ४ ५ ॥ १३ ॥ छाउ २ छाउ ।

नित्याह्निकप्रयोगः ।

३९

^{३२ २२ ३२ २} तेजा ओवा । ३ । ^{२ २ १} दिदीहि विश्वतस्पृथुः । ^{२ १ २} तरणिर्विश्वाइदाशा-
^{२ २} तारः । ^{२ २} ज्योतिष्क० । ^{२ २} विश्वमा० । ^{२ २} प्रत्यङ्दे० । ^{२ २} प्रत्यङ्दे० । ^{२ २} प्रत्यङ्बि-
^{२ २ २} श्व० । ^२ येना पावका० । ^२ भुरण्यन्तं० । ^{१ २} त्वं वरुणाइपाश्या१ सा२इयि ।
^{२ २} हाउ२हाउ । ^{३ २ २ ३ २ २} तेजा ओवा२ । ^{३ २} तेजाइओपूवाइपूई । ^{३ १ १ १} ई२इ४पू ॥ १४ ॥
^{२ २} हाउ२हाउ । ^{३ २ २ ३ २ २} सत्याओवा । ३ । ^{२ २} दिदी० । ^{२ २ २} उद्यामेषिराइजाः
^२ पार्थु२ । ^{२ २ २ २ २ १ २} अहामिमानोइआक्त१भा२यिः । ^२ पश्यंजन्मानीइ-
^{१ २} सुरा१या२ । ^२ अयुक्तसप्तान्शुध्य१वारः । ^{२ २ २} सुरारथस्याइनाप्ता१-
^२ या२ । ^२ ताभियातिस्वाइयुक्ता१यिभी२ । ^{२ २} सप्तत्वाहरीइतेरा१-
^२ थारयि । ^२ वहन्तिदेवाइसुरा१या२ । ^{२ २} शाचिष्कशंवीइचाक्षा१-
^{२ २} णा२इ । ^{२ २} हाउ२हाउ । ^{३ २ २ ३ २ २} सत्याओवा । २ । ^{३ २} सत्याइओपूवाइपूई ।
^{३ १ १ १ १} ई२इ४पू ॥ १५ ॥ ^{२ २} हाउ२हाउ । ^{३ २ २ ३ २ २} ऋता ओवा । ३ । ^{२ २} दिदीहि
^{२ १} विश्वतस्पृथुः । ^{२ २ २} उद्यामेषिराइजाःपार्थु२ । ^{२ २} अहामि० । ^२ पश्यं० ।
^२ अयु० । ^{२ २ २} सुरा० । ^{२ २} ताभिया० । ^{२ २} सप्त० । ^२ वहन्ति० ।
^{२ २} शाचिष्कशंवीइचाक्षा१णा२इ । ^{३ २ २ ३ २ २} हाउ२हाउ । ^{३ २ २ ३ २ २} ऋता ओवा । २ ।
^{३ २} ऋताइओपूवाइपूई । ^{३ १ १ १ १} ई२इ४पू ॥ १६ ॥ ^{२ २} वाक् मनःप्राणः प्राणो-
^{२ १ २ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} पानोव्यानश्चक्षुश्श्रोत्रश्चर्मवर्मभूतिप्रतिष्ठा । ^{२ २} आदित्यः पिच्य-
^{२ २} म । ३ । ^{२ २} आयुः पिच्यम् ॥ १७ ॥ ^{२ २} अन्तर्देवेषूइरोचा१सा२यि । ३ ।
^२ अन्तश्चरतीइरोवा१ना२ । ^{२ २ २ २ २} अस्य प्राणादाइपाना१ता२यि ।

^२व्यख्यन्मही^{१ २}षोदा[—]१यिवा^२२म् । अन्तर्ह^२वेषू^{२ २}ररोचा^{१ २}१सा[—]२यि । २ ।
^२अन्तर्ह^{२ २}वेषू^१ररो^{१ १}२३ । चा^{१ १}२ । सा^३२३४ । ओ^{३ २}हेवा । ए३ ।
^{२ १ २}देवादिवाज्योती^{२ ३ १ १ १}२३४५ः ॥ १८ ॥ हाउ३ । आजा^{२ २}आज । ३ ।
^{२ १ २}आयूरायुः । ३ । उदुत्यंजा । ३ । तवेदसम् । ३ । चिचं^{२ १}
^{२ २}देवानामुद्गादनी^०२३का३म् । हाउ३ । आजा^{२ २}आज । ३ ।
^{२ १ २}आयूरायुः । ३ । देवं^{१ २}वहा । ३ । चक्षुर्मिचस्य^१वहणास्य^०
^२आ२३गना३यिः । हाउ३ । आजा^{२ २}आज । ३ । आयूरायुः । ३ ।
^{१ २ २}तिकेतवः । ३ । आप्राद्यावा^{१ २ २ २}पृथिवी^०आन्तरी२३क्षा३म् । हाउ३ ।
^{२ १ २}आजा^{२ २}आज । ३ । आयूरायुः । ३ । दृशेविश्वा । ३ ।
^{१ २ २}सूर्यआत्माजगतस्तास्युषा२३श्वा३ । हाउ३ । आजा^{२ २}आज । ३ ।
^{२ १ २}आयूरायुः । ३ । यसूय्यम् । २ । यसू२३रियाउ । वा३ ।
^२ए३ । देवादिवाज्योती^{२ १ २ २ ३ १ १ १}२३४५ः ॥ १९ ॥ हाउ२हाउ ।
^{३ २ ३ २}आजा^२ओवा । ३ । उदुत्यंजा । ३ । हाउ३वा । आर्चिः ।
^१इन्द्रन्नरोनेमधिता^०क्षवा२३न्ता३यि । हाउ२हाउ । आजा^{२ २}
^{३ २}ओवा । ३ । तवेदसम् । ३ । हाउ३वा । शोचिः । हाउ२हाउ ।
^{३ २ ३ २}आजा^२ओवा । ३ । देवं^{२ २}वहा । ३ । हाउ३वा । तापः ।
^{१ २ २}यत्पार्थ्यायुनजतायिधिया२३स्ता३ः । हाउ२हाउ । आजा^{३ २}
^{३ २}ओवा । तिकेतवः । ३ । हाउ३वा । चारः । हाउ२हाउ ।

89

अथ ब्रह्मयज्ञप्रयोगः । ब्रह्मयज्ञो नाम ब्रह्मणो वेदस्य यज्ञो जपः, स च तर्पणादर्वाक् प्रातराहुतेः पश्चाद्वा वैश्वदेवान्ते वा कर्त्तव्यः । “उक्तं चैतत्कर्मप्रदीपे”-यश्च श्रुतिजपश्चोक्तो ब्रह्मयज्ञः स चोच्यते । स चर्वाक् तर्पणात्कार्यः पश्चाद्वा प्रातराहुतेः । वैश्वदेवावसाने वा नान्यचार्त्तो निमित्तकात्” ॥ १ ॥ अथ ग्रामाद्वर्चिर्नद्यादौ गत्वा पदौ हस्तौ च प्रक्षाल्य, द्विराचम्य, प्रागग्रेषूदगग्रेषु वा दर्भेषु प्राङ्मुख आसीनः पवित्रपाणि-दशकालौ सङ्कीर्त्य, परमेश्वरप्रीत्यर्थं ब्रह्मयज्ञेन यक्ष्ये इति सङ्कल्प्य जान्वोरुपरि प्रसृताङ्गुलिकौ गोकर्णाकृतिवद्बहस्तौ संस्थाप्य शिरःकम्पनादिकमकुर्वन् ऋषिच्छन्दोदैवतब्राह्मणानि स्मृत्वा, प्रणवव्याहृतीश्चोच्चार्य, गायत्रीं पादंपादमर्द्धचर्चः समग्रां च पठित्वा, सामपठनसमये दक्षिणहस्ताङ्गुलिमध्यपर्वसु अङ्गुष्ठेन स्वरानागोपयन्, दीर्घान्तरं सव्यहस्ताङ्गुलिना प्रदर्शयन्, सामसु यवान्तरमृत्तुतिलान्तरं कुर्वन्, हस्ताग्रदृष्टिर्मध्यमस्वरेण

प्रथमदिने यथाशक्ति वेदादिमारभ्य किञ्चित्पठित्वा, पुनः प्रणवं व्याहृतीः पूर्ववत्सावित्रीं चिः पठित्वा, नमो ब्रह्मण इति चिवारं पठित्वा समापयेत् । एवं विधिना वेदजपो ब्रह्मयज्ञः । एते च नियमा नारदाशिक्षायां द्रष्टव्याः । द्वितीयदिने ब्रह्मयज्ञे प्रथमदिनपठितवेदभागोपरितनग्रन्यमारभ्य पाठः । वेदसमाप्तौ पुनर्वेदादिमारभ्य पाठः । इति ब्रह्मयज्ञप्रयोगः ॥

अथ महायज्ञप्रयोगाः ॥ ते च पञ्च-ब्रह्मयज्ञः, पितृ-यज्ञो, देवयज्ञो, भूतयज्ञो, मनुष्ययज्ञश्चेति । ब्रह्मयज्ञस्तूक्तः । पितृयज्ञोनाम तर्पणं आङ्गं वा, पित्र्योबलिर्वा । भूतेभ्यो बलिर्भूतयज्ञः । अतिथिपूजनं मनुष्ययज्ञः । स्पष्टमेतत्कर्मप्रदीपे । प्रायशो वैश्वदेवे दैविको होमो देवयज्ञः, भूतेभ्यो बलिहरणं, पैतृको बलिश्चास्त्येव । अतो वैश्वदेवप्रयोगो गोभिलानुसारेणोच्यते । मध्याह्ने पत्न्या अन्यथा वा पाके कृते दर्भेष्वासीनः प्राङ्मुखो गृहपतिर्देशकालौ सङ्कीर्त्य पञ्चसूनाघनिर्हरणद्वाराऽऽत्मसंस्कारार्थं प्रातर्वैश्वदेवं करिष्ये इति सङ्कल्प्य लौकिकाग्निश्चेद्दिधिवत्स्थण्डिले प्रतिष्ठापयेत् । गृह्याग्निश्चेन्न संस्कारः । ततः शुचिभतां पत्नीमन्यां वा भूतमिति वाचयित्वा, तदन्नं समिद्वयं चमसं चाग्नेः पश्चात् संस्थाप्य, गृहपतिरोमित्युच्चैरुच्चार्य, तस्मै नमस्तन्माख्या इत्युपांशु प्रातजपति । ततोऽग्निमुपसमाधाय, तूष्णीं परिसम्ब्रूह्योदकाञ्जलिचयसेचनं पर्युत्तणं च कृत्वा, समिधमाधायान्नं प्रोक्ष्य हविष्यैर्व्यञ्जनैरुपसिच्य, प्रजापतये स्वाहेति मनसौच्चार्य मध्ये जुहोति । प्रजापतय इदं

नित्याह्निकप्रयोगः ।

४३

न मम । अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा । अग्नये स्विष्टकृत इदं न मम । ततस्तूष्णीं समिधमाधाय पर्युक्षणादि चमसंपूरणान्तं कर्म क्षिप्रहोमविधिना कुर्यात् । ततो हुतशेषेणाम्नेः पश्चाद्भागो बलिहरणं कुर्यात् । पश्चिमभागे प्रागपवर्गमपो निनीय, बलिचतुष्टयपर्याप्तमन्नं सक्तेव गृहीत्वा, प्रागपवर्गांश्चतुरो बलीन्निदध्यात् । यथा । पृथिव्यै नमः । पृथिव्या इदं न मम । वायवे नमः । वायव इदं न मम । विश्वेभ्यो देवेभ्यो नमः । विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं न मम । प्रजापतये नमः । प्रजापतय इदं न मम । चतुर्षु पुनः पूर्वज्जलप्रक्षेपः । ततः पूर्ववत्स्थापितबलिचतुष्टयस्योत्तरत अपो निनीय, पूर्ववदन्नमादाय, अद्भ्यो नमः । अद्भ्य इदं न मम । ओषधिवनस्पतिभ्यो नमः । ओषधिवनस्पतिभ्य इदं न मम । आकाशाय नमः । आकाशायेदं न मम । कामाय नमः । कामायेदं न मम । इति बलिचतुष्टयं दत्त्वा पूर्ववदुपरि जलं प्रक्षिपेत् । ततस्तेषामुत्तरत अपो निनीय, पूर्ववदन्नमादाय, मन्यवे नमः । मन्यव इदं न मम । इन्द्राय नमः । इन्द्रायेदं न मम । वासुकये नमः । वासुकय इदं न मम । ब्रह्मणे नमः । ब्रह्मण इदं न मम । इति बलिचतुष्टयं दत्त्वा तदुपरि पूर्ववज्जलं प्रक्षिपेत् । तेषामुत्तरत अपो निनीय रक्षोजनेभ्यो नम इति बलिं दत्त्वा पूर्ववज्जलं क्षिपेत् ॥ रक्षोजनेभ्य इदं न मम । अप उपस्पृश्य पूर्ववत्सर्वबलीनां दक्षिणतः पितृतीर्थनापो निनीय, बलिशेषमुदकेनास्त्राय, प्राचीनावीती पातितवामजानुः पितृतीर्थेन पितृभ्यः स्वधेति बलिं दद्यात् ।

पितृभ्य इदं न मम । तदुपरिजलं नित्तिष्याप उपस्पृश्य कृता-
ञ्जलिपुटेऽग्निं प्रार्थयेत् । आरोग्यमायुरैश्वर्यं धीर्धृतिः शं बलं
यशः । ओजो वर्चः पशून्वीर्यं ब्रह्म ब्राह्मण्यमेव च ॥ सौभाग्यं
कर्मसिद्धिञ्च कुलज्यैष्ठ्यं सुकर्तृताम् । सर्वमेतत्सर्वसाक्षिन्द्रवि-
णोद् रिरीहि नः ॥ ततो वामदेव्यगानम् ॥ इति वैश्वदेव-
लिहरणप्रयोगः ।

अथानाहिताग्निश्चेष्ट्याहतिभिर्गीतमोक्ताग्न्यादिभिर्म-
न्त्रैः शाकलमन्त्रैश्च वैश्वदेवं कुर्यात् । प्राङ्मुखो देशकालौ
सङ्कीर्त्य, पूर्ववत्सङ्कल्प्य, पञ्चभूसंस्कारान्कृत्वा, तत्र पचनाग्निं
यथाविधि संस्थाप्य, चिरुदकाञ्जलिसेचनं पर्युक्षणं समिदाधानं
च कृत्वा ऽन्नमभ्युक्ष्य जुहुयात् । भूः स्वाहा । अग्नय इदं
न मम । भुवः स्वाहा । वायव इदं न मम । स्वः स्वाहा ।
सूर्यायेदं न मम । अग्नये स्वाहा । अग्नय इदं न मम ।
धन्वन्तरये स्वाहा । धन्वन्तरय इदं न मम । विश्वेभ्यो देवेभ्यः
स्वाहा । विश्वेभ्यो देवेभ्य इदं न मम । प्रजापतये स्वाहा ।
प्रजापतय इदं न मम । अग्नये स्विष्टकृते स्वाहा । अग्नये
स्विष्टकृत इदं न मम । देवकृतस्यैनसोऽवयजनमसि । नात्र
स्वाहाकारः । सर्वचाग्नय इदं न ममेति त्यागः । पितृकृतस्यैन-
सोऽवयजनमसि । मनुष्यकृतस्यैनसोऽवयजनमसि । अस्मत्कृत-
स्यैनसोऽवयजनमसि । यदिवा च नक्तं चैनश्चकृतम तस्यावय-
जनमसि । यत्स्वपन्तश्च जाग्रतश्चैनश्चकृतम तस्यावयजनमसि ।
यदिद्वाऽसश्चाविद्वाऽसश्चैनश्चकृतम तस्यावयजनमसि । एनस

नित्याहुकप्रयोगः ।

४५

एनसोऽवयजनमसि । इति हुत्वा तूष्णीं समिदाधानादिकृत्वा,
साग्निकवत् गृह्योक्तबलिहरणं कृत्वा, वामदेव्यं गायेत् ॥
इति निरग्निकवैश्वदेवबलिहरणप्रयोगः ॥

अथ पितृयज्ञस्थानीयनित्यश्राद्धप्रयोगः ॥ “तदुक्तं
‘कर्मप्रदीपे’—अप्येकमाशयेद्विप्रं पितृयज्ञार्थसिद्धये । अदैवं
नास्तिचेदन्यो भोक्ता भोज्यमथापि वा । तस्य प्रयोगः ।
आवान्तः प्राणानायस्य प्राङ्मुखो देशकालौ सङ्कीर्त्य
प्राचीनावीती गोचाणां पितृपितामहप्रपितामहानां शर्मणां,
गोचाणां मातुः पितृपितामहप्रपितामहानां शर्मणां च
तृतीयं पितृयज्ञभूतनित्यश्राद्धं करिष्ये इतिसङ्कल्योदङ्मुखमेकं
ब्राह्मणं बहून्वोपवेश्य एकब्राह्मणपक्षे वर्गद्वयपितृभ्यो नम
इत्यर्चयेत् । ततो वर्गद्वयपितर इदं पाद्यम्, अथवा तत्तन्नाम्ना
वा पाद्यं दद्यात् । तत आवान्तानुपवेशयेत् । यथा वर्गद्वयपितृभ्य
इदमासनं स्वधा । अथवा चतुर्थ्यन्तं तत्तन्नामोच्चारणं कृत्वा,
पित्र इदमासनं स्वधा । एवं गन्धाद्युपचारान्दत्त्वा, भोजन-
पात्रमास्तीर्थ्यान्नादिपरिवेषणं कृत्वा मासश्राद्धवत्परिषिच्य,
भोजनपात्रमालभ्यान्नसङ्कल्पं कुर्यात् । एतदन्तं नित्यश्राद्धं
नोर्द्धम् । इति पितृयज्ञस्थानीयनित्यश्राद्धप्रयोगः ॥

अथ मनुष्ययज्ञप्रयोगः । “तच्च ‘मनुः’—भिक्षामप्युद-
पात्रं वा सक्त्य विधिपूर्वकम् । वेदतत्त्वार्थविदुषे ब्राह्मणा
योपपादयेत् ॥ एकरात्रं तु निवसन्नतिथिर्ब्राह्मणः स्मृतः । अनित्यं
हि स्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते ॥ नैकग्रामीणमतिथिं

विप्रं साङ्गतिकं तथा । उपस्थितं गृहे विद्याङ्गार्या यचाग्न-
येऽपि वा ॥ न वार्यपि प्रयच्छेत्तु बैडालव्रतिके द्विजे । न
बकव्रतिके विप्रे नावेदविदि धर्मवित् ॥ चिष्यतेषु दत्तं हि
विधिनाऽप्यर्जितं धनम् । दातुर्भवत्यनर्थाय परचादातुरेव च ॥
धर्मध्वजी सदा लुब्धश्छद्मिको लोकदम्भिकः । बैडालव्रतिको
ज्ञेयो हिंस्रः सर्वाभिसन्धकः ॥ अधोदृष्टिर्नैष्ठिकः स्वार्थसा-
धनतत्परः । शठो मिथ्या विनीतश्च बकव्रतचरो द्विजः”
इति ॥ मनुष्ययज्ञं करिष्ये इति सङ्कल्प्य यथोक्तानतिथीन्स-
म्पूज्यान्परिवेषणं कृत्वा अन्नसङ्कल्पं कुर्यात् । यथा ।
इदमन्नाद्यातृप्तेर्दत्तं दास्यमानं च सनकादिमनुष्येभ्यो हन्तेति
जलमुत्सृजेत् ॥ इति मनुष्ययज्ञः ॥ नित्यश्राद्धकरणासमर्थस्य
तर्पणेन वैश्वदेवबलिहरणान्तर्गतपितृबलिहरणेन वा पितृयज्ञ-
सिद्धिः । उक्तविधिना मनुष्ययज्ञकरणासमर्थश्चेन्निवीती कि-
ञ्चिदन्नमुद्धृत्य मनुष्येभ्यो हन्तेत्यन्नमुत्सृजेत् । अथान्यत्रोक्तं
गोश्ववायसबल्यादिकं दद्यात् ॥

अथ भोजनप्रयोगः । पाणी पादौ मुखञ्च प्रक्षाल्या-
चम्य प्राङ्मुखोऽन्नानि भुञ्जीत । गोमयाद्युपलिप्ते शुचौ देशे
भोजनपात्रं संस्थाप्यान्परिवेषणे जाते गायत्र्याऽन्नं प्रोक्ष्य
सत्यं त्वर्त्तेन परिषिञ्चामीति प्रातः । ऋतं त्वा सत्येन परिषि-
ञ्चामीति सायं परिषिञ्चेत् । ततो ऽमृतोपस्तरणमसीति जलं
पीत्वा प्राणाहुतीः कुर्यात् । अङ्गुष्ठतर्जनीमध्यमाभिरन्नं मुखे
जुहुयात् । प्राणाय स्वाहा । अङ्गुष्ठमध्यमानामिकाभिः, व्यानाय

नित्याह्निकप्रयोगः ।

४७

स्वाहा । अङ्गुष्ठानामिकाकनिष्ठिकाभिः, अपानाय स्वाहा ।
 सर्वाभिः, समानाय स्वाहा । तर्जनीं विना अन्याभिः, उदानाय
 स्वाहा ॥ ततो वाग्यतो यथासुखमन्नमश्नीयात् । ततोऽमृतापि-
 धानमसि इत्यपः पीत्वाऽवशिष्टजलं पितृतीर्थेन भूमौ दद्यात् ।
 ततो मृज्जलाभ्यां मुखद्वस्तपादक्षालनं कृत्वा द्विगवस्य, प्रा-
 णानां ग्रन्थिरसि रुद्रो माविशान्तकः । तेनान्नेनाप्यायस्व ॥ इति
 हृदयं स्पृष्ट्वा परमात्मानं ध्यायेत् । इति भोजनप्रयोगः ॥

ततो यथासम्भवं श्रुतिस्मृतिपुराणादिकं पठेत्याठयेच्छु-
 ण्णयाद्वा धनार्जनेपायं वा कुर्यात् । ततो ऽधिवृत्तसूर्ये गृह्या-
 ग्नेः प्रादुष्करणं कृत्वा अर्द्धास्तसमये सायंसन्ध्यां कुर्यात् । सा
 च प्रातःसन्ध्यावदनुष्ठेया । तत्र विशेषो विधीयते आचमने ।
 अग्निश्चमेतिनारायण ऋषिः प्रकृतिश्छन्दोऽग्निर्देवताऽऽचमने
 विनियोगः । अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेभ्यः
 पापेभ्यो रक्षन्तां यदन्हा पापमकार्षं मनसा वाचा हस्ताभ्यां
 पद्भ्यामुदरेण शिश्ना अहस्तदवलुम्पतु यत्किञ्च दुरितं मयि
 इदमहं माममृतयोनौ सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ॥ साय-
 मासीनः सूर्याभिमुखो गायत्र्या चिरर्थं दद्यात् । नासाग्रसमौ
 करौ कृत्वाऽऽसीनः नक्षत्रोदयपर्यन्तं गायत्रीं जपेत् इति वि-
 शेषः ॥ इति सायंसन्ध्याप्रयोगः ॥

अथ सायमौपासनहोमप्रयोगः । स च प्रातरौपासनहो-
 मवत्कर्तव्यः । तत्र विशेषः । अग्नये स्वाहेति पूर्वाहुतिः । प्रजा-
 पतये स्वाहेत्युत्तराहुतिः ॥ सायंवैश्वदेवं प्रातर्वैश्वदेववत् । सन्ध्या-

४८

नित्याह्निकप्रयोगः ।

त्रये ऽप्युक्तकालातिक्रमे एकं प्राणायामं कृत्वा सन्याहृतिकया गायत्र्या एकमर्थं दद्यात् । तत्र सङ्कल्पः । सन्याकालातिक्रमप्रायश्चित्तार्थं प्राणायामपूर्वकमर्थदानं करिष्ये । यजमानप्रवासे रोगादिना पीडिते यजमाने च ब्राह्मणद्वारा होमा बलयश्च कर्तव्याः । दम्पत्योर्भोजनं वैश्वदेवबलिहरणं विना तावदयुक्तम् । यदि स्त्री बाला रोगिणी गर्भिणी वा स्यात्तदा वैश्वदेवात्पूर्वं भोजनं न दोषावहम् । एवं बालवृद्धातुराणामपि पूर्वं भोजनम् । एवं सायंप्रातर्वैश्वदेवबलिहरणं यावज्जीवं कर्तव्यम् । स्त्रीह सायं बलीन्धरेत्यातः पुमान् । उपवासदिनेऽपि तथा, पुरुषसंस्कारकत्वात् । अन्नसंस्कारस्त्ववान्तरफलम् । विवाहे औपासनानन्तरं वैश्वदेवारम्भः । कालान्तरे चेत्तदा प्रायश्चित्तपूर्वकं वैश्वदेवारम्भः । सर्वार्थं पक्वस्य, अथवा पिचर्थं पक्वस्य, अथवा ब्राह्मणभोजनार्थं पक्वस्य वा ऽन्नमादाय वैश्वदेवबलिहरणं कृत्वा सर्वान् ब्राह्मणान् भोजयेत् । स्वयञ्च भुञ्जीत । आग्ने चाग्नौ करणान्ते, अथवा विकिरान्ते, अथवा पिण्डदानान्ते, वैश्वदेवबलिहरणं कुर्यात् । अग्निष्टोमादियज्ञे यजमानस्य वैश्वदेवनिवृत्तिः । एकस्मिन्काले ब्रीहियवानां धान्यानां पाके एकस्मात् पाकात् गृहीत्वा सकृदेव बलिहरणम् । वैश्वदेवबलिहरणानन्तरं बहुब्राह्मणभोजनार्थं पुनः पाके वैश्वदेवबलिहरणं न । एकपाकोऽपजीविनां आतृपुचादीनां भोजनार्थं बहुषु महानसेषु पाके जाते गृहपतिपाकादेव वैश्वदेवबलिहरणं कुर्यात् । शतयमात्रे

मध्याह्ने समस्य कुर्यात् । आश्वलायनगृह्यपरिशिष्टे तथोक्त-
त्वात् । इति सायमौपासनवैश्वदेवादिप्रयोगः ॥

सूतके मृतके चामन्त्रकं स्नानं, मनसा सन्ध्यापासनम-
र्थप्रदानं दशवारं गायत्रीजपं च कुर्यात् । औपासनं ब्राह्मण-
द्वारा कर्तव्यम् । अन्येषां स्मार्तकर्मणां त्यागः । “सूतके
कर्मणां त्यागः सन्ध्यादीनां विधीयते” इति कर्मप्रदीपवचनं तु
वाचिकसन्ध्यानिषेधपरं ज्ञेयम् । “अहोरात्रस्य संयोगे सन्ध्या-
मुपास्त” इति कन्दोगषड्विंशब्राह्मणे चेदितत्वात् । अग्निहो-
त्रवत्क्षैतत्वान्न सन्ध्यायास्त्यागः । “तथा च ‘पुनस्त्य’:-स-
न्ध्यामिष्टिं चरुं होमं यावज्जीवं समाचरेत् । न त्यजेत्सूतके
वाऽपि त्यजन् गच्छत्यधो द्विजः । सूतके मृतके चैव सन्ध्याकर्म
न सन्त्यजेत् । मनसोच्चारयेन्मन्त्रान्प्राणायाममृते द्विजः” ॥
प्रसङ्गात्किञ्चित्सूतकमुच्यते । “तत्र ‘पराशर’:-तावत्तत्सूतकं
गोत्रे चतुर्थपुरुषेण तु । दायाद्विच्छेदमाप्नोति पञ्चमो वाऽऽत्म-
वंशजः ॥ चतुर्थे दशरात्रं स्यात् षण्णिशः पुंसि पञ्चमे । षष्ठे
चतुरहाच्छुद्धिः सप्तमे तु दिनत्रयम् ॥ भृगवग्निमरणे चैव
देशान्तरमृतेऽथ वा । बालप्रेते च संन्यस्ते सद्यःशौचं विधीयते” ॥
अग्निहोत्रस्य न त्यागः । “श्रौते कर्मणि नाशुचिः” इति श्रुतिः ॥
स्मृतिश्च-“शिल्पिनः कारवो वैद्या दास्यो दासास्तथैव च ।
राजानः श्रोत्रियाश्चैव सद्यः शौचं प्रकीर्तितम् ॥ सत्रतः शस्त्र-
पूतश्च आहिताग्निश्च यो द्विजः । राज्ञश्च सूतकं नास्ति यस्य
चेच्छति पार्थिवः ॥ ४ ॥ इति सूतकविचारः ॥

५०

नित्याह्निकप्रयोगः ।

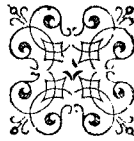
इति श्रीमद्राजाधिराजश्रौतस्मार्त्तानुष्ठानतत्परोदयप्र-
तापाद्यादत्तदेववर्म्मसोमशजिनो निदेशेन सुब्रह्मण्यविदुषा
विरचितोऽयं नित्याह्निकप्रयोगः समाप्तः ॥

अथ नित्याह्निकप्रयोगशुद्धिपत्रम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठे	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठे	पं०
पुराचामेत्	पुनराचामेत्	३	२	ह्रियेना	ह्रियेना	२७	१५
मन्त्र	मन्त्रे	४	२	१२	२ १२		
प्राणावायुं	प्राणवायुं	६	१८	वयःश्री	वयःश्री	२८	२
सूर्यम्	सूर्यम्	८	७	कवी	कवी	२९	५
वरुणस्या	वरुणस्या	०	८	हुम्	हुम्	०	८-१०
पृथ्वी	पृथ्वी	११	७	मन्यना	मन्यना	०	१४
मधुदुधे	मधुदुधे	०	८	सूर्यण	सूर्यण	०	०
स्यधर्मणा	स्यधर्मणा	०	८	२१	२१		
स्वस्तये	स्वस्तये	१४	६	प्रजा	प्रजा	०	१७
इन्द्रशुद्धो	इन्द्रशुद्धो	०	१६	१२२	२२		
सोम्यः	सोम्यः	०	१८	देवा	देवा	३०	१
प्रभु	प्रभु	१५	५	१२२	२२		
स्पदे	स्पदे	०	७	देवा	देवा	०	४
तितेजसा	तितेजसा	०	८	३	१		
विहृतं	विहृतं	१७	४	इडा	इडा	०	६
२२ ३२	२२ ३२			नीर्षणि	नीर्षणि	०	६
हाश्रीवा	हाश्रीवा	२२	११	१	१		
नौहाउ	नौहाउ	२३	४	चविष	चविष	०	१३
शुद्धे	शुद्धे	२३	१२	१२	१२		
होइ	होइ	२४	१०	धनप	धनप	०	१६
महानाम्	महानाम्	२५	१२	१	१		
ऊन्दर	ऊन्दर	२६	१२	इडा	इडा	३१	३
				१ १	२ १		
				मृतं	मृतं	०	१६
				२	१		
				हृ	हृ	३३	१४
				दीर्घा	दीर्घाः	३७	६
				वातेजः	वा । तेजः	०	६
				२ २	२ २		
				प्रमाना	प्रमाना	३९	६
				२ २	२ २		
				रायुः	रायुः	४०	११

इति शुद्धिपत्रम् ।

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥

अथ मासश्राद्धप्रयोगः ।

अथ कौथुमीयानां गोभिलीयश्राद्धकल्पसूचकर्मप्रदी-
पगोभिलोक्तपिण्डपितृयज्ञान्वष्टक्यप्रयोगान् संवीक्ष्य मास-
श्राद्धप्रयोगो विरच्यते । तस्य कालमाहसूचकारः ॥ “श्राद्धम-
मावास्यायां पितृभ्यो दद्यात्, पञ्चमीप्रभृति वाऽपरपक्षस्य
यद्हरूपपद्यते” इति । अस्यार्थः । दर्शस्थवाऽपरपक्षस्य पञ्चम्या-
दितिथिषु यस्मिन्नहनि सर्वमुपपद्यते सम्पद्यते तस्मिन्नहनि
(पितृभ्यः) पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः, मातुः पितृपितामह-
प्रपितामहेभ्यश्च, श्राद्धं कुर्यात् । “मातामहानाञ्चैवं” इत्यत्रो-
त्तरत्र सूचकता वक्ष्यमाणत्वात् । एवञ्चोक्तषड्देवताकं
मासश्राद्धमितियावत् । श्राद्धञ्च द्विविधं, पार्वणमेकोद्दिष्टञ्चेति ।
त्रिपुरषोद्देशेन क्रियमाणं पार्वणमथवा पर्वसम्बन्धि पार्वणम् ॥
एकपुरषोद्देशेन क्रियमाणमेकोद्दिष्टम् ॥ सर्वेषामपि श्राद्धानां
मासश्राद्धं प्रकृतिः, तत्रैव सर्वाङ्गोपदेशात्, “इष्टीनां दर्शपौर्ण-
मासवत्” । कन्दोगानधिकृत्य—“पिण्डपितृयज्ञवदुपचाराः,
पिण्डपितृयज्ञवद्भुत्वा हुतशेषं पाणिषु दद्यात्” इति श्राद्धकल्प-
सूत्रात् पिण्डपितृयज्ञतन्त्रमत्र आह्वयम् । अतो गृह्याग्नावेव
चरुश्रपणम् । तेनाग्नावेव होमः । अनग्निमतो “ब्राह्मणभोज-

नपाकादन्नमुद्धृत्य विप्रपाणिषु होम” इति युक्तेयं व्यवस्था ॥
 अथ कर्मप्रदीपोक्ताः पदार्था उच्यन्ते । “सम्भूतास्तददाच्छिन्ना
 हरिताः कुशाः पितृदैवत्याः । कल्माषवर्णा देवदैवत्याः ।
 साग्रं द्विदलं प्रादेशमाचमनन्तर्गभि पवित्रम् । एवं लक्षणाश्च-
 तस्रः पिञ्जूल्यः । दक्षिणाप्रवणो देशः । दक्षिणं जानु
 भूमौ पातयित्वा यवैर्चर्जुभिः कुशैश्च यज्ञोपवीती विप्रदक्षिण
 भाग उदुङ्मुखोपविष्टो देवं परिचरेत् । प्राचीनावीती
 वामजानु भूमौ पातयित्वा विप्राग्रतो दक्षिणाभिमुखोऽपविष्टः
 पितृतीर्थेन तिलैर्द्विगुणकुशैश्च पैतृकाणि कुर्यात् । अर्घ्यादिषु
 गोचनामकीर्तनं, नतु वस्वादिरूपकीर्तनम् । तदपीच्छन्यन्ये” ॥
 अथसूचोक्तग्राह्यब्राह्मणा उच्यन्ते ॥ गृह्यकर्मप्रकाशिकोक्त-
 लक्षणास्त्रयः स्नातकाः । एकेषां मते, यतयो गृहस्थास्साधवो
 वा श्रोत्रियास्तदसम्भवे ज्ञानवृद्धा वयोवृद्धा वा श्राद्धे
 निमन्त्रणीयाः, अनिन्द्याः स्वकर्मस्था ब्राह्मणाश्च ॥ उक्ताभावे
 स्वाचाराशिश्रिया अपि । द्विर्गन्-शुक्ल-विक्रिध-शावदन्त-वि-
 ष्वप्रजनन-व्याधिताधिकव्यङ्गि-श्वचि-कुष्टि-कुनखि-वर्जमुक्ता
 निमन्त्रणीयाः ॥ देवार्थे कृतस्नानान् शुचीनाचान्तान्प्राङ्मुखान्यु-
 ग्मान्द्विचतुरादीन्ब्राह्मणान्प्रागग्रेषूदगग्रेषु वा कुशेषूपवेशयेत् ॥
 पित्राद्यर्थे एकैकस्यायुग्मांस्त्रिप्रभृतीनुदङ्मुखान्स्नानान् शुचो-
 नाचान्तान्ब्राह्मणान्यथाशक्त्युपवेशयेत् । अथवा, देवार्थे द्वौ,
 पित्राद्यर्थे त्रीन् । अथवा देवार्थे एकं, पितृपितामहप्रपिता-
 महार्थे चैकं वा । मातामहाद्यर्थमप्येवम् । पित्राद्यर्थे माता-

मासश्राद्धप्रयोगः ।

३

महाद्यर्थमादावेकमेव देवार्थ उपवेशयेत् ॥ दैवपूर्वं श्राद्धं कुर्वीत । देवार्थ एकः पित्राद्यर्थ एको मातामहाद्यर्थ एकः, इतीमं जघन्यपक्षमाश्रित्य प्रयोग उच्यते । यस्मिन्नहनि श्राद्धं क्रियते तत्पूर्वद्युर्यजमानस्मायमौपासनं हुत्वा, अनिन्द्यान्ब्राह्मणान्समाहूय, देवार्थं प्राङ्मुखं ब्राह्मणं पित्राद्यर्थेऽप्युदङ्मुखं दृणुयात् । तत्प्रकारश्च । कर्त्ता यज्ञोपवीती कुशानादाय पुरुरवार्द्रवसञ्जकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य इदमासनं स्वाहेत्यासनं दत्वा, स्वदक्षिणहस्तेन भोक्तृदक्षिणजानु स्पृशन् अमुकगोत्राणामम पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां मातुः । पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां, श्रो मासश्राद्धं कर्त्ता ऽस्मि तच्च पुरुरवार्द्रवसञ्जकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो भवता क्षणः कर्त्तव्यः । ॐ तथेति भोक्तुः प्रतिवचनम् । प्राप्नोतु भवानिति कर्त्ता पृच्छेत् । प्राप्नवानीति भोक्तुरनुज्ञा । एवं सर्वत्र प्रश्नेषु । ततः कर्त्ता प्राचीनावीती स्वदक्षिणहस्तेन भोक्तृवामजानु स्पृशन्नुदङ्मुखाय विप्राय पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः स्वधा इदमासनमित्यासनं दद्यात् ॥ ततः पूर्ववज्जोचादिकमुक्त्वा पितृपितामहप्रपितामहार्थं भवता क्षणः कर्त्तव्यः । प्रतिवचनं पूर्ववत् । एवं मातामहाद्यर्थमपि निमन्त्रयेत् । निमन्त्रितब्राह्मणो नान्यस्यान्नमश्नीयात् । कर्त्ता भोक्ता च मैथुनादिकं वर्जयेत् । श्राद्धदिने प्रातर्वा निमन्त्रणम् । ततो मध्याह्ने श्राद्धाङ्गस्नानं कृत्वा सातान्यूर्वनिमन्त्रितान्ब्राह्मणान्समाहूय, पादप्रक्षालनार्थमुदकं दत्वा प्रक्षालितपादाना-

चान्तान् देवार्थं प्राङ्मुखम्, पित्रार्थं उदङ्मुखम्, मातामहार्थं
 चोदङ्मुखं विप्रमासनेषूपवेश्याचारादीपं श्राद्धसमाप्तिपर्यन्तं
 स्थापयेत् । दर्भेष्वासीनोऽयुग्मकुशपाणिः प्राङ्मुखः प्राणानायम्य,
 देशकालौ सङ्कीर्त्य, परमेश्वरप्रीत्यर्थं प्राचीनावीती अमुकगो-
 चाणां पितृपितामहप्रपितामहानाममुक्तामुकशर्मणा ममुकगो-
 चाणाम्मातुः पितृपितामहप्रपितामहानाममुक्तामुकशर्मणाञ्चा-
 क्षय्यत्यर्थं सम्भवन्नियमोपचारदक्षिणाभिः पार्वणविधानेन
 मासश्राद्धं करिष्ये इति सङ्कल्पः । अथासनदानम् । यव-
 जलसहितं कुशद्वयमादाय पुष्करवार्द्रवसज्जकेभ्यो विश्वेभ्यो
 देवेभ्यः स्वाहेति हस्ते जलमासिच्यासनदक्षिणभागे कुशान्द-
 द्यात् । ततः प्राचीनावीती सतिलजलद्विगुणकुशानादाय
 पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः स्वधा इति हस्ते जलमासिच्य
 वामभागे कुशान्दद्यात् । एवं मातामहार्थं यत्पि । ततः
 उपवीती यवानादायोङ्कारं कृत्वा विश्वान्देवान् भवायावाह-
 यिष्ये इति पृच्छति । ओमावाहयेत्यनुज्ञातो विश्वेदेवास
 आगत इत्यावाहयेत् । अस्य गृत्समद ऋषिर्विश्वेदेवा देवता
 गायत्रीकन्दो विश्वेदेवावाहने विनियोगः । विश्वेदेवास आगत
 शृणुताम इमं हवम् । एदं वर्चिर्निषीदत ॥ अस्याहोरात्रे
 ऋषिर्विश्वेदेवा देवतास्त्रिष्टुपकन्दो विश्वेदेवावाहने विनियो-
 गः । विश्वेदेवाः शृणुतेमं हवमे ये अन्तरिक्षे य उपद्यविष्ठ । ये
 अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन्वर्हिषि मादयध्वम् ॥
 ओषधयस्संवदन्ते सोमेन सह राज्ञा । यस्मै कृणोति ब्राह्मण-

मासश्राद्धप्रयोगः ।

५

स्त्वः राजन् पारयामसि ॥ पुरुरवाद्वसञ्जकान् विश्वान्देवा-
 न्भवत्यावाहयामि इति देवब्राह्मणपुरतो यवान्प्रक्षिपेत् । ततः
 प्राचीनावीती, तिलानादाय वामजानुस्पृशन्नोमित्युच्चार्य पितृ-
 तृणावाहयिष्ये इति पृष्ट्वा ओमावाहयेत्यनुज्ञातः । अनयोः
 शंख ऋषिरनुष्टुप्कन्दः पितरो देवता पित्रावाहने विनियोगः ।
 उशन्तस्त्वा निधीमह्युशन्तस्समिधीमहि । उशन्नुशत आवह
 पितृन् हविषे अत्तवे ॥ एत पितरः सोम्यासो गम्भीरेभिः पथि-
 भिः पूर्विणेभिर्दत्तास्मभ्यं द्रविणेह भद्रः रयिश्च नः सर्ववीरं
 नियच्छत ॥ आयन्तु नः पितरः सोम्यासो ऽग्निष्वात्ताः पथि-
 भिर्देवयानैः । अस्मिन् यज्ञे स्वधया मदन्त्वधिब्रुवन्तु ते अव-
 न्त्वस्मान् ॥ अमुकगोचानमुकशर्मणः पितृणावाहयामीत्यावा-
 ह, अपञ्चता असुरा रक्षांसि वेदिषदः । इत्यप्रदक्षिणं तिला-
 न्विकिरेत् । इत अप उपस्पर्शनम् । एवं मातामहादीनामप्य-
 भ्यनुज्ञानात् । ततो यज्ञियवृत्तचमसेष्वर्थं गृह्णाति । तद्यथा ।
 पुरतः कुशानास्तीर्य तेषु सौवर्णराजतौदुम्बरखड्गमणिमयाना-
 मन्यतमानि पात्राणि पत्रपुटानि चमसान्वाऽऽसादयेत् । तेषु
 पवित्रान्तरिक्षेष्टेषु आसिञ्चति । प्रागग्रकुशेषु देवपात्रमुदगप-
 वर्गं, दक्षिणाग्रकुशेषु दक्षिणापवर्गाणि पितृपात्राणि भवेयुः ।
 पित्रादित्रयस्य मातामहादित्रयस्य च पृथक्पृथगर्थपात्रम् ।
 देवपात्र उदगग्रे, पितृपात्रेषु दक्षिणाग्राणि पवित्राणि निधाय,
 गन्धोदकं मिश्रीकृत्य, देवपात्रे शन्नोदेवीरित्युदकं पूरयित्वा,
 यवोऽसीति यवान्प्रक्षिपेत् । अस्य मन्त्रस्य दध्यङ्डाथर्वण ऋषिर्गा-

६

मासश्राद्धप्रयोगः ।

यचीकन्द आपो देवता अपामासेचने विनियोगः ॥ शन्नो देवी-
^{३ १ २ ३ १ २} रभिष्टये शन्नो भवन्तु पीतये । शंयोरभिस्त्ववन्तु नः ॥ यवोऽसि
^{३ १ २ ३ १ २} यवयास्मद्वेषो यवयारातीः ॥ तत्पात्रं कुशैः प्रच्छादयेत् । ततः
 प्राचीनावीती सव्यं जानु भूमावाधाय, शन्नो देवीरिति गन्ध-
 मिश्रितेन जलेन पितृतीर्थेन पितृपात्रं पूरयित्वा, तिलो-
 सीति पितृतीर्थेन तिलानावपेत् । प्रतिपात्रं मन्त्रावृत्तिः । ति-
 लोऽसि सोमदैवत्यो गोसवो देवनिर्मितः । प्रत्नमद्भिः प्रक्तः
 स्वधया पितृनिमास्तोकान्ग्रीण्याहि नः स्वधा नमः ॥ ततः
 कुशैः प्रच्छादयेत् । एवमन्येष्वर्घ्यपात्रेषूदकपूरणादिकं कुर्यात् ।
 ततो यज्ञोपवीती देवकरे पवित्रे निधाय, हस्तद्वयेनार्घ्यपात्र-
 मादाय, या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुर्या अन्तरिक्ष उत
 पार्थिवीर्याः । हिरण्यवर्णा यज्ञियास्ता न आपः शिवाः
 शस्योनाः सुहवा भवन्तु ॥ गोत्रस्य शर्मणो मम पित्रादेर्मा-
 सश्राद्धे पुष्टरुवाद्रवसञ्ज्ञका विश्वेदेवा एतद्दोऽर्घ्यमिति देव-
 विप्रहस्तेऽर्घ्यं दद्यात् । अस्त्वर्घ्यमिति भोक्ता प्रतिवदेत् । पुनः
 शुद्धोदकं दत्वा, पित्रर्घ्यपात्रस्थपवित्रमादाय, पितृहस्ते
 दक्षिणाग्रं तत्पवित्रं निधाय, तद्वर्घ्यपात्रं गृहीत्वा, या दिव्या
 इतिमन्त्रान्ते गोत्रादिकमुक्त्वा, पितृशर्मन्नेतत्तेऽर्घ्यम् येचात्र
 त्वामनुयाश्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा ॥ इति किञ्चिज्जलमवशेष्यार्घ्यं
 दद्यात् । अस्त्वर्घ्यमिति भोक्तुः प्रतिवचनम् । अप उपस्पृशेत् ।
 पूर्ववच्छुद्धोदकदानाद्यर्घ्यपवित्रस्थापनान्तं कर्म कुर्यात् ।

मासश्राद्धप्रयोगः ।

७

उक्तविधिना पितामहप्रपितामहयोस्तत्तन्नाम सम्बोधनान्तमु-
 च्चार्य्य तत्तदर्थपात्रादर्थ्यं दद्यात् । पित्राद्यर्थमेकब्राह्मणपक्षेऽ-
 प्यर्थपात्रत्रयं, तत्रस्थमुद्रकमेकस्यैव हस्ते प्रत्येकं गोत्राद्युच्चार्य्य
 चिरर्थ्यं पूर्ववद्दद्यात् । एवं मातामहादीनामपि । ततः पित्रा-
 द्यर्थपात्रत्रयस्थकुशानादाय, पितृपात्रे निधाय, सर्वपात्रस्था-
 न्संस्त्रावान्मातामहपात्रे समवनीय, तत्पात्रद्वयं स्वामभागे
 पृथक्पृथङ्नुज्जति । तत्र मन्त्रः । शुन्यन्तां लोकाः पितृष-
 दनाः पितृषदनमसि पितृभ्यः स्थानमसि ॥ तत्तत्पात्रस्थपवि-
 चकुशान्युज्जीकृततत्पात्रोपरि स्थापयेत् । अत्र यज्ञोपवीत-
 गन्ध-पुष्प-धूप-दीप-वाससां प्रदानम् । तदलाभे यज्ञोपवीतं हि-
 रण्यञ्च दद्यात् । तत्प्रकारो यथा । सम्बोधनान्तं तत्तन्नामो-
 त्का, एतत्ते यज्ञोपवीतम् । एष ते गन्धः । एतत्ते पुष्पमे
 तत्ते हिरण्यमित्यादि । ततो ब्राह्मणानां पुरतो नीवारचूर्णेन
 पापाण्यचूर्णेन वा पितृपूर्वं मण्डलानि कृत्वा, तत्र प्रक्षालितानि
 पात्राणि स्थापयेत् । तत उपवीती घृताक्तमन्त्रमुद्धृत्याग्नौ
 करिष्यामीति पितृननुज्ञाप्य कुर्व्वित्यनुज्ञातः, साग्निकश्चे-
 त्कर्त्ता गृह्याग्निसमीपमागत्योपविश्योपवीती क्षिप्रहोमविधि-
 ना गृह्याग्नौ जुहुयात् । अनयोः प्रजापतिर्ह्यपिर्यजुः पितरो दे-
 वतोपधातहोमे विनियोगः । स्वाहा सोमाय पितृमते ॥ इति
 हुत्वा, स्वाहा ऽग्नये कथ्यवाहनाय ॥ इति द्वितीयाहुतिं हुत्वा
 परिष्टात्तत्त्वं समापयेत् । निरग्निकश्चेद्भक्त्वेवाग्नौ करणं करिष्ये
 इति पृष्ट्वा, पितृब्राह्मणहस्तं भोजनपात्रे कृत्वा, हस्ते शुद्धो

८

मासश्राद्धप्रयोगः ।

दकं दत्वा, पूर्वाक्ताहुतिद्वयं कुर्यात् । ब्राह्मणाभावे जले उक्ता-
हुतिद्वयं वा । तदुक्तं 'हेमाद्रौ', "साग्निरग्नावग्नस्तु द्विज-
पाणावथासु वा । कुर्यादग्नौ क्रियां नित्यां लौकिकेनेति नि-
श्चिताम्" ॥ हुतशेषं ब्राह्मणभोजनपात्रे दत्वा, किञ्चित्पिण्डार्थ-
मवशेषयेत् ॥ ततो भोजनपात्रं घृतेनाभिघार्यान्नादिपरिवेषणं
कुर्यात् । अथ भोजनपात्रं वामहस्तेन स्पृष्ट्वा दक्षिणहस्तेनोद-
कमादाय, ॐ सत्यन्वर्त्तेन परिषिञ्चामीत्यन्नमभ्युक्ष्याग्रे प्रा-
दक्षिणं यवान्विकीर्य, न्युञ्जीकृताभ्यां दक्षिणोत्तराभ्यां पा-
णिभ्यां पृथिवीते पात्रमिति भोजनपात्रमालभ्य जपेत् । पृथिवी
ते पात्रं द्यौरभिधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृते अमृतं जुहोमि
स्वाहा । तत इदं विष्णुर्विचक्रम इति ऋचा वा, विष्णो हव्यश्
रक्षस्वेति यजुषा वा, भोक्तुरङ्गुष्ठमन्त्रे स्थापयेत् । इदं विष्णुरिति
काण्वो मेधातिथि ऋषिर्गायत्रीकन्दो विष्णुर्देवता जपे विनि-
योगः । इदं विष्णुर्विचक्रमे चेधानिदधे पदं । सम्बद्धमस्य पा-
सुले ॥ ततो वामहस्तेनान्नपात्रमालभ्य दक्षिणहस्तेन कुशोद-
कमादाय, दत्तमिदमन्नादिकमातृप्तेर्दास्यमानञ्च पूरुहर्वाद्र-
वसञ्चक्रेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहा न ममेति देवब्राह्मण-
पुरतो जलमुत्सृजेत् । एवं पितृपात्रेऽपि । तत्र विशेषः । प्रा-
चीनावीती पितृधमेण यवस्थाने तिलान्विकिरेत्सव्योत्तराभ्यां
पाणिभ्यां पात्रालम्भनम् । दास्यमानमित्यन्तमुक्त्वा, गोत्रेभ्य-
श्शर्मभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यः स्वधा । एवं मातामहा-

मासश्राद्धप्रयोगः ।

९

दीनामपि । ततः पूर्वापोशनार्थं पितृपूर्वं जलं दत्त्वा, सव्या-
 हृतिकां गायत्रीं मधुवाता इत्यृचं जपित्वा, मधुमधुमधु इति
 चिर्जपित्वा, यथासुखं जुषध्वमिति वदेत् । ॐ भूभुवः स्वः
 तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गा देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥
 अस्य गौतम ऋषिर्विश्वेदेवा देवता गायत्रीकन्दो जपे विनियो-
 गः । मधुवाता ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्नः
 सन्त्वोषधीः ॥ मधु नक्तमतोपसि मधुमत्पार्थिवश्चरजः । मधुद्यौ-
 रस्तु नः पिता ॥ मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाश्चस्तु सूर्यः ।
 माध्वीर्गावो भवन्तु नः ॥ मधुमधुमधु इति ॥ एवमन्तोपस्तरण-
 मसीति प्रतिब्राह्मणं वदेत् । ततो ब्राह्मणा युगपत्पूर्वापोशने
 प्राणाहुतिषु च तत्समकालं तान्मन्त्राङ्गमेण सकृदेव पठेयुः ।
 सर्वचामृतोपस्तरणमसि । प्राणाय स्वाहा । व्यानाय स्वाहा ।
 अपानाय स्वाहा । समानाय स्वाहा । उदानाय स्वाहा ।
 ब्रह्मणे स्वाहा । ततो व्याहृतिसामादीन्यभिश्चावयिष्ये इति
 भोक्तृन् पृष्ट्वाऽभिश्चावयेति तैरनुज्ञातः कर्त्ता व्याहृतिसामादी-
 न्यभिश्चावयेत् । अशक्तश्चेत्तत्पठनार्थमृत्विजो वृणुयात् । ततः
 सव्येन व्याहृतिपूर्वां गायत्रीं तस्याच्चैव गायत्रं यद्वा उविशप-
 तिरित्यादि पितृसंहितामिदं ह्यन्वोजसेत्यादि माधुच्छन्दसीं
 संहितामश्रत्सु द्विजेषु जपेत् । यथा । ॐ ३म् । भुभु-
 वः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं भर्गा देवस्य धीमहि । धियो योनः प्रचो-
 दयात् ॥ ॐ तत्सवितुर्वरेण्योम् । भार्गादेवस्य धीमाहीम् ।

१०

मासश्राद्धप्रयोगः ।

^{२ १ २ २} धियो यो नः प्रचो^२ १२१२ । हुम् । आ^१ २ । दायो । आ^{२ १} २४५ ॥ २ ॥
^{२ १ २} यद्वा ऊ^{४ ५} २३विष्पतिश्शताः । सुप्रीतोमनुषोविशे । विश्वायिदा-
^२ २३ग्नीः । प्रतिरक्षा । सिसेधता । औ^{३ २ १} ३होवा । हो^{४ ५} ५इ ।
^{३ २ २ २} डा ॥ १ ॥ अहा । वो^{२ १ २} ३हा । २ । सनादग्नाइ । मृणसि । यातुधानान् ।
^{२ १ २} नत्वारक्षा । सी^{२ १} ३पृत । नासुजिग्युः । अनुदहा । सहम् । राक्क-
^{४ ५} यादाः । अहा । वो^{३ २ २ २} ३हा । २ । माताइहेत्याः । मुत्त । दा^{२ १ २ १} ३४३यि ।
^{२ ४} वी^{३ ४ ३ ४ ५} ३यापुयाईपूईः ॥ २ ॥ अत्तन्नमीमद । तही^{३ २} ३ । आ^१ २३३४ ।
^{४ ५ २ ४ ५ २} वप्रियाअधू । पता । अस्तोषतस्यभानवः । विप्राना^{१ २ २} २३वो ।
^{१ २ २ २} ष्टायामती । योजानू^{१ २ २} ३वाइयि । द्रा^{१ ४ ३} २ता२३४औ^{५ २} ३होवा ।
^{३ ५} हा^{२ १} २३४री ॥ ३ ॥ औ^{२ १} ३हायि । औ^{२ १} ३हा । औ^{२ ३ ४ ५} ३हा । इया^२ २ ।
^{२ १ २} औ^{२ १} ३हाइण । अभिचिपा । ष्टा^{२ १} ३म्प । णम्बयोधाम ।
^{२ १ २} अङ्गी^{२ १ २} ३षिणाम । अवाव । शंतवाणीः । वनावसा । नो^{२ १} ३वह । णो^{२ १} ३न-
^{४ ५} सिन्धूः । औ^{२ १} ३हाइ । औ^{२ १} ३हा । औ^{२ १} ३हा । इया^{२ १} २ । औ^{२ १} ३हाइण ।
^{२ १} विरत्नधाः । दयते । वा^{२ १ २} ३४३ । री^{२ ४} ३यापुणाईपूईयि ॥ ४ ॥
^{१ १} हो । होइ । अक्रान्तसमुद्रः प्रथमेविध । स्मान् । हो । होइ ।
^{२ १ २ १ २} जनयन्प्रजाभुवनस्थगोः पाः । हो । होइ । वृपापवित्रेअधिसा-
^{२ १ १} नो^{१ १} २अ । व्यायि । हो । हो । वृहत्सोभो^{२ १ २ १ २ १ २} ३वावृधेस्वानोअ । द्रा ।
^{२ १ २ २ २ ४} औ^{२ १ २} ३होवाहाउवाइ । ए^{२ १ २} ३ । स्वानोअ । द्री^{१ १ १ १ १} २३४पूः ॥ ५ ॥

मासश्राद्धप्रयोगः ।

११

^{४ ५} कानी । ^१क्रान्तीर । ^१क्रान्तीर । ^{२ २}हरिरासृज्यमाऽऽऽनाः ।
^{४ ५}सायिदान् । ^१वानार । ^१वानार ॥ ^{१ १}स्यजठरेपुनाऽऽऽनाः ।
^{४ ५}नृभीः । ^१यातारयातार । ^{२ २}कृणुतेनिर्णिजाऽऽऽङ्गाऽम् । ^{४ ५}आताः ।
^१मातीरम्मातीरम् । ^१जनयतारऽ । ^{१ ३}स्वारधारऽऽऽहोवा-
^३भीरऽऽपूः ॥ ६ ॥ ^{३ ४ ५}कनिकन्निहा । ^२होई । ^{२ ४ ३ २ ३ २ ४}हरिरासृज्य ।
^३मारऽऽनाः । ^{२ २}हाहोइ । ^{१ २}सीदन्वनस्यजठरेपुनाऽऽऽनाः ।
^{२ १}हाहोइ । ^१नृभिर्यतःकृणुतेनिर्णिजाऽऽऽङ्गाम् । ^२हाहोइ
^{१ २}अतोमतायिम् । ^१जनयतारऽऽ । ^{१ ४ ३}स्वाऽऽधारऽऽहोवा-
^३भीरऽऽपूः ॥ ७ ॥ ^५इति पितृसंक्षिता ॥ ^२इदाईमे । ^१हियाऽनू
^२ओ१जासार । ^{१ २ १ २}सुतश्राधा । ^{१ २}नाम्पा१तारयि । ^{१ २}पिवातुवस्यागिर्वा
^{३ २}णारऽऽऽः । ^{३ २}पिवाऽऽतुवारऽ । ^{१ ४ ३}स्याऽऽगारऽऽहोवा ।
^३वारऽऽणाः ॥ १ ॥ ^५इदं हियाऽहोवा । ^{२ ४ ३}नृओजोऽऽसा ।
^{१ २ १ २}सुतश्राधा । ^{२ ४}नारऽम् । ^{१ २}पारऽऽताइ । ^{१ २}पिवातुवस्याऽऽ । ^४ग ।
^५वाह्यायि । ^१वारऽऽणाः । ^५एहियाईहा । ^५होपूइ । ^५डा ॥ २ ॥
^५इदं ह्यनूओजसा । ^{२ १}सुतश्राधा । ^{२ १}नाम्पातौ । ^{२ २}होवाऽऽहाइ । ^{२ १}पिवा-
^{२ २ १}तुव । ^{२ १}स्यगाधिर्वाणौ । ^{२ २}होवाऽऽहाइ । ^{२ १}पिवातुवौ । ^{२ २}होवाऽऽहा । ^{२ १}स्यगा-
^२येऽः । ^{४ ३}वारनारऽऽहोवा । ^५घृतश्रुतारऽऽपूः ॥ ३ ॥ ^५त्वामिदा ।
^२होयि । ^{३ ४ ५}हियोनराईण । ^५अथाइयन्वा । ^{२ १}जाइन्भूर्णारऽऽयाः । ^{२ ४ ३}सइ-

१२

मासश्राद्धप्रयोगः ।

^{२ १२ २२} न्द्रस्त्रोमवाहसः । ^{२१ २८} इहाश्रूधा । ^{३२ २} औहो३४वाहाइ । ^{३२ २} उपास्वासा ।
^{३२ २} औहो३४वाहा । ^{१२ २ २१२} रमागाऽ२३हा३४इयि । ^२ ओऽ२३४पुइ । ^१ डा ॥ ४ ॥
^{५२ २} सपूव्यामहोनाईमे । ^{५ २२} वेनःक्रतू३भाइरानजे३ । ^{१ २ २} हा३हा । ^{२ २} औ३-
^{२ २} हो३वा । ^१ आइही२ । ^{२ २ २ १} यस्यद्वारा३मानुष्पीता३ । ^{२ २} हा३ हा । ^{२ २} औ३-
^{२ २} हो३वा । ^१ आइही२ । ^{२ २} दाइवेपुधा३ । ^{२ २} हा३हाइ । ^{२ २} औ३हो३वा । ^{२ १} आ-
^{२ १} इही२ । ^{१ ८ ३} यआऽ२३ । ^{५२ २} ना२जा२३४औहोवा । ^{२ १ ३ १ १ १} मधुश्रुता२३४पुः ॥ ५ ॥
^{५२ ३ २ ३ ४ ५} पुराभिन्दुर्युवाकवीः । ^{१ २ २ २ १ २} अमितौजाअजायाऽ२३ता । ^१ आ
^{२ ३} इन्द्रोविश्वा३ । ^{१ २ ३} स्याकर्मो२३४णाः । ^५ धर्ता । ^{१ १ २ ८ ३} वाजौवा ॐ२३४वा ।
^४ पूरुऽपुष्टुताः । ^४ होऽपुइ । ^{४ ५ ४ २ ५} डा ॥ ६ ॥ ^{४ ५ ४ २ ५} औवा । ^{४ ५ ४ २ ५} उपप्रत्नेमधुमति-
^{४ ५} क्षियन्तः । ^५ औवा । ^{१ २ १ २ २ १} औइ । ^{२ २ २ १} पुष्पेमरइन्धिमहेतआऽ२३यिन्द्रा ।
^{१ १} ओ । ^{१ २ १ २ २} वा ओ वा । ^{२ २} ओ । ^{२ २} वाहा३१उवाऽ२३ । ^{२ ५} उ३४या ॥ ७ ॥
^{२ ८ ३} हा औ२३४हाइ । ^{५ ३ २} इहा३१ । ^{२ १} पवस्वसो । ^{२ १} मा३मधु । ^{२ ८ ३ ४ ५} मा३कृतावा ।
^{२ १ २} अपोवसा । ^{२ १} नो३अधि । ^{२ ८ ३ ४ ५} सानोअव्या३ । ^{२ १ २} अवद्रोणा नी३ष्टत
^{२ ३ ४ ५} वन्तिरोहा । ^{२ ८ ३} हा औ२३४हाइ । ^{५ ३ २} इहा३१ । ^{२ १} मदिन्तमो । ^{२ १} मत्सरः ।
^२ आ३४ऽइयि । ^{२ ४} द्रा३पापूनाईपूईः ॥ ८ ॥ ^{२ २ १ २ २ २} सुरुपकृत्नुमृतये-
^{१ २ २ १} सुदुघामा । ^२ वगो२ । ^{१ ३} दुहया३१उवाऽ२३ । ^{३ ५} इ२३४डा ।
^{३ ५} सू२३४वाः । ^{२ १} जुहुमा२३सी । ^{२ १} द्यविद्यविया३१उवा२३ । ^३ ज्यो२३४-
^५ त्तीः ॥ ९ ॥ इति माधुच्छन्दसीसंहिता ॥ भोजनान्ते प्राचीना-

वीती पितुरुच्छिष्टपुरतश्चतुरङ्गलदेशे दर्भानास्तीर्य प्रत्यगपव-
 र्गमपो निनीय, तच्च येत्वग्निदग्धा इतिमन्त्रेण पितृतीर्थेन
 तिलमिश्रितमन्नं विकिरेत् । येत्वग्निदग्धा जीवा येऽप्यदग्धाः
 कुले मम । भूमौ दत्तेन तृप्यन्तु तृप्ता यान्तु परां गतिम् ॥
 ततो हस्तकुशांस्त्यक्त्वा, हस्तौ प्रक्षाल्य, द्विराचम्यान्यशान्धृत्वा,
 द्विजेभ्यः पितृपूर्वमुत्तरापोशनं दत्त्वा, सव्याहृतिकां गायत्रीं
 मधुन्तीं मधुमधुमधु इति च त्रिर्जपित्वा अचान्तेषु द्विजेषु
 तृप्ताः स्य इति पृच्छेत् । तृप्ताः स्म इति प्रत्युक्ते ऽन्नशेषैः
 किं? क्रियतामिति पृष्ट्वा, इष्टैस्सहभुज्यतामित्यनुज्ञातो ब्राह्म-
 णानां हस्तक्षालनात्पूर्वमुच्छिष्टसन्निधौ पिण्डान् दद्यात्
 “पिण्डपितृयज्ञवत्” । तत्राप्यन्वष्टक्यवदित्युक्तेरन्वष्टक्योक्त-
 विधिना पिण्डदानं यद्यपि भवति तथाप्यत्र “प्रत्याब्धिकं
 च शेषेषु पिण्डास्त्युः षडिति स्थितिः” इति कर्मप्रदीपवचना-
 त्पक्षां पिण्डदानम् । पिण्डपितृयज्ञवदुल्मुकनिधान-प्रस्तरा-
 स्तरणाञ्जनाभ्यञ्जन-सुरभिदान-नमस्कारमन्त्रोपलक्षितनिन्द-
 वानां निषेधो ऽत्रापि भवति । अन्यत्सर्वमन्वष्टक्यवत्कुर्यात् ।
 सुबोधाय पुनरुच्यते । अथ प्राचीनावीति वाग्यतो यजमान
 उच्छिष्टपात्रस्य बाहुमात्रप्रदेशे चतुरस्रं मण्डलं विधाय,
 गोमयेनोपलिप्य, दक्षिणाप्रवर्णां सैकतेन वेदिकां कृत्वा
 ऽभ्युक्ष्य, दक्षिणाग्रान्कुशानास्तीर्य, तत्पूर्वभागे माताम-
 हाद्यर्थं तथाग्रान्कुशानास्तीर्य, सव्येन पिञ्जुलीं गृहीत्वा,
 सव्याहन्तिणेनादाय, पिञ्जूल्यग्रेणास्तृतकुशोपरि दक्षिणाग्रं

रेखामुल्लिखेदपक्षता इतिमन्त्रेण । अस्य प्रजापतिर्ह्यपिर्यजुः
 पितरो देवता रेखोल्लेखने, विनियोगः । अपक्षता असुरा
 रक्षांसि वेदिपदः । एवं मातामहादिर्भेषपि । ततः पिञ्जुलीं
 त्यक्त्वा अप उपस्पृशेत् । अथ एत पितरः सोम्यास इतिमन्त्रेण
 पितृनावाहयेत् । ततो द्विगुणकुशजलमादाय प्राचीनावीती
 सव्यं जात्वाच्य, पितृतीर्थेन कुशमूलमध्याग्रभागेषु क्रमेणा-
 वनेजनं कुर्यात् । अमुकगोचामुकशर्मन्वितः पिण्डस्थानेऽवने-
 नित्त्व ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा । अप उप-
 स्पृशेत् । एवं पितामहप्रपितामहयोः । एवं मातामहादीनाम-
 पि । ततः सर्वपाकाल्पेन हुतशेषं घृतञ्च मिश्रीकृत्य, तिन्ना-
 न्संयोज्य, बिल्वमात्रान्पिण्डान् कृत्वा, दक्षिणहस्तेन गृही-
 त्वा, सव्येनान्वारभ्य, पितृतीर्थेनावनेजनक्रमेण पिण्डान्निद-
 ध्यात्पितुर्नामयुक्तमन्त्रेण । अमुकगोचामुकशर्मन्वितरेष ते
 पिण्डः ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा । अप
 उपस्पृश्य एवं पितामहप्रपितामहयोः पिण्डौ क्रमेण स्थापयेत् ।
 पिण्डदानमन्त्रे तत्तन्नामग्रहणमिति विशेषः । ततो माताम-
 हादीनामपि तत्तत्स्थाने पिण्डनिधानम् । पिण्डपात्रक्षालन-
 जलेन प्रत्यवनेजनं कृत्वा पिण्डपात्रमधोमुखं स्थापयेत् । ततोऽत्र
 पितरो मादयध्वमिति जपति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ह्यपिर्यजुः
 पितरो देवता जपे विनियोगः । अत्र पितरो मादयध्वं
 यथा भागमावृषायध्वम् ॥ अप्रादक्षिण्येन पर्यावृत्योदङ्मुखो
 दक्षिणाभिमुखो वा ऽनुच्छसन्नमीमदन्तपितर इति जपेत् ।

मासश्राद्धप्रयोगः ।

१५

अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः पितरो देवता जपे विनियोगः ।
 अमी मदन्त पितरो यथाभागमावृषाद्वपत । ततः कृताञ्जलिर्नमो
 वः पितरः पितर इति जपति । अस्य प्रजापतिर्ऋषिरुष्णिक्-
 कृन्दः पितरो देवता जपे विनियोगः । नमो वः पितरः
 पितरो नमो वः ॥ ततः पत्नीमवेक्षते । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः पितरो देवता पत्न्यवेक्षणे विनियोगः ।
 गृहान्नः पितरो दत्त ॥ ततः पिण्डानवेक्षते । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः पितरो देवता पिण्डावेक्षणे विनियोगः ।
 सद्दो वः पितरो देष्म ॥ ततः सव्यहस्तेन पूर्वासादितसूचं
 गृहीत्वा दक्षिणेनादाय सव्येनान्वारभ्य पितृतीर्थेन प्रथमपिण्डे
 निदध्यात् । अमुकगोचामुकशर्मन्पितरेतत्ते वासः ये चात्रत्वा-
 मनु याश्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा । ततोऽप उपस्पृश्य,
 पितामहनामयुक्तमन्त्रेण पितामहपिण्डे सूचं निदध्यात् ।
 तथैव प्रपितामहपिण्डे सूचं निदध्यात् । मातामहादिपिण्डेष्व-
 प्येवम् । अत्रापि दक्षिणहस्तेन सूचनिधानं वामेनान्वारम्भः ।
 यथाचारं गन्ध-पुष्प-धूप-दीप-नैवेद्यादिभिः पिण्डपूजनम् ।
 ततो भोक्तृभ्यो मुखहस्तप्रक्षालनाद्यर्थमुदकं दत्वा स्वयं हस्तौ
 प्रक्षाल्याचामेत् । अथाचान्तेषु भोक्तृषु सव्येन सुसम्प्रोक्षितमस्तु
 इति द्विजाग्रभूमिं जलेनासिञ्चेत् । अस्त्विति प्रतिवचनम् ।
 शिवा आपः सन्त्विति द्विजहस्तेषु जलं प्रयञ्चेत् । सौमनस्यम-
 स्त्विति भोक्तृहस्तेषु कुसुमानि । अक्षतञ्चारिष्टञ्चास्त्वित्यक्षता-
 न्दद्यात् । अथ प्राचीनावीती सव्यञ्जान्वाच्य कुशोदकं गृहीत्वा,

अमुकगोत्रस्य पितुरमुकशर्मणो दत्तं श्राद्धमक्षय्यमस्तु इति
 पितृब्राह्मणहस्ते जलं दद्यात् । अस्त्वक्षय्यमिति भोक्तृप्रति-
 वचनम् । एवं पितामहप्रपितामहयोः । एवं मातामहादीनाम-
 पि पृथक्पृथगक्षय्योदकदानम् । एकब्राह्मणपक्षेऽप्येवं तत्रैव
 चिह्नं दद्यात् । न तन्त्रं, तदुक्तं 'कर्मप्रदीपे' । "अर्थेऽक्षय्योदके
 चैव पिण्डदानेऽवनेजने । तन्त्रस्य तु निवृत्तिः स्यात्स्वधावाचन
 एवच" इति ॥ ततोऽधोराः पितरः सन्त्विति कर्त्ता । सन्वधोराः
 पितर इति प्रतिवदेयुर्भोक्तारः । गोत्रं नो वर्द्धतामिति कर्त्ता ।
 वर्द्धतामिति भोक्तारः । ततो न्युजीकृतपित्रर्घ्यपात्रमातामहा-
 र्घ्यपात्रयोरुपरि स्थापितान्स्वधानिनयनीयान्सपवित्रान्कुशा-
 न्सव्येनाप्रादक्षिण्येनादाय, पित्रादिपिण्डोपरि मातामहादि-
 पिण्डोपरि च क्रमेणास्तीर्य, स्वधां वाचयिष्ये इति वृच्छति ।
 वाच्यतामिति भोक्तारः । ततो गोत्रेभ्यश्शर्मभ्यः पितृभ्य-
 स्वधोच्यताम् । अस्तुस्वधेति भोक्ता प्रतिवदेत् । एवं पितामहेभ्यः
 प्रपितामहेभ्यश्च । तथैव मातामहादीनामपि । ततो न्युजीकृत-
 पित्रर्घ्यपात्रमुत्तानं कृत्वा, तेनोदकमादाय, पित्रादिपिण्डत्रयो-
 परि धारां दद्यादूर्जं वहन्तीरिति मन्त्रेण । एवं मातामहाद्यर्घ्य-
 पात्रेण मातामहादिपिण्डत्रयोपरि धारां दद्यात् । अस्य मन्त्रस्य
 प्रजापतिर्ऋषिः पिपीलिकामध्योष्णिक्कन्दः पितरो देवता पि-
 ण्डपरिषेके विनियोगः । ऊर्जं वहन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं
 परिस्रुतं स्वधास्य तर्पयत मे पितॄन् ॥ ततो देवहस्ते जलं
 दत्वा, विश्वेदेवाः प्रीयन्तामिति वाचयेत् । प्रीयन्तां विश्वेदेवा इति

मांसश्राद्धप्रयोगः ।

१७

प्रतिवचनम् । ततः पिण्डान्भोजनपात्राणि च स्वस्थानाञ्चालयेत् । ततो देवपूर्वं यथाशक्ति दक्षिणां दद्यात् । विश्वेदेवा इयं वो दक्षिणा । पितृपितामहप्रपितामहा इयं वो दक्षिणा । एवं मातामहादीनाम् । ततः कर्त्ता भोक्तृन्प्रति प्रार्थयेत् । दातारो नोऽभिवर्द्धन्तां वेदाः संततिरेव च । अद्वा च नो माव्यगमद्बहुदेयश्च नोऽस्त्विति ॥ ततो भोक्तारः । दातारो वोऽभिवर्द्धन्तां वेदाः संततिरेव वः । अद्वा च वो माव्यगमद्बहुदेयश्च वोऽस्त्विति प्रतिवदेयुः ॥ ततः कर्त्ता । अन्नश्च नो बहुभवेदतिथींश्च लभेमहि । याचितारश्च नः सन्तु माच याचिष्म कश्चन ॥ ततो भोक्तारः । अन्नं च वो बहुभवेदतिथींश्च लभध्वम् । याचितारश्च वः सन्तु माच याचिद्वं कश्चन ॥ एता एवाग्निषस्तन्विति कर्त्ता । एताः सन्त्वाग्निष इति भोक्तारः । ततः स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु । ॐ स्वस्तीति भोक्तारः । ततः कर्त्ता आग्निषः प्रतिगृह्य पितृपूर्वं वाजेवाजे इति विसर्जयेत् । तद्यथा । पितृपङ्क्तिमुख्यस्य ब्राह्मणस्याङ्गुष्ठमपसथ्येन गृहीत्वा, वाजेवाजेव वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता ऋतज्ञाः । अस्य मध्यः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पथिभिर्देवयानैः ॥ इत्येतया पितृपूर्वं विसृज्य मातामहादीन्विसृजेत् । ततः सथ्येन विश्वान्देवान्विसृज्य सर्वानुत्थापयेत् । ततः सर्वे देवविप्राः पादप्रक्षालनदेशे प्राङ्मुखाः पिचादयश्चोदङ्मुखास्तिष्ठेयुः । ततः कर्त्ता जलपात्रं गृहीत्वा, ब्राह्मणानां परितो जलधारां प्रादक्षिण्येन दद्यात् आमावाजस्येति मन्त्रेण । आमा वाजस्य प्रसवो जगम्या देवे द्यावापृथिवी

१८

एकोद्दिष्टश्राद्धप्रयोगः ।

विश्वरूपे । आमागन्तां पितरा मातरा चामा सोमो अमृतत्वेन
 गम्यात् ॥ अथ सीमान्तमनुव्रज्य, प्रदक्षिणां कृत्वा, ब्राह्मणान-
 भिवाद्य, गृहं प्रविश्य, वामदेव्यं गीत्वा ब्रह्मार्पणं कुर्यात् ।
 अस्य वामदेव्यस्य वामदेव ऋषिर्गायत्रीकन्द इन्द्रो देवता जपे
 विनियोगः । काऽपूया । नश्चाऽइचाऽआभुवात् । ऊ ।
 तीसदावृधः स । खा । औऽहोहाइ । कयाऽइशचाइ ।
 ष्यौहोऽ । हुम्माऽ । वाऽत्ताऽपूहाइ ॥ १ ॥ काऽपूस्त्वा ।
 सत्योऽमाऽदानाम् । मा । हिष्ठोमात्सादन्य । सा । औऽहोहाइ ।
 दृढाऽइचिदा । रुजौहोऽ । हुम्माऽ । वाऽऽसोऽपूहायि ॥ २ ॥
 आऽपूभी । पुणाऽसाऽखीनाम् । आ । विताजरायितृ ।
 णाम् । औऽइहोहायि । शताऽइमवा । सियौहोऽ ।
 हुम्माऽ । ताऽऽयोऽपूहायि ॥ ३ ॥

इति मासश्राद्ध प्रयोगः ।

अथैकोद्दिष्टश्राद्धप्रयोगः ।

अथ पित्रादिमृततिथिवैकोद्दिष्टं कर्तव्यमिति केचित् ।
 पार्वणं कर्तव्यमित्यपरे । पार्वणश्राद्धप्रयोगस्तु मासश्रा-
 द्धप्रयोगवदेव । एकोद्दिष्टश्राद्धप्रयोगो ऽपि प्रायशो मास-
 श्राद्धप्रयोगवदेव । तथाऽपि बालबोधाय पुनर्लिख्यते ।

एकोद्दिष्टश्राद्धप्रयोगः ।

१९

पूर्वेद्युस्तायं मासश्राद्धोक्तनक्षत्रं ब्राह्मणमाहूय, गोमयेनोपलि-
प्तायाम्भूमावासन उपवेश्य, प्राचीनावीती, अमुकगोत्रायामुकश-
र्मणे पित्र इदमासनं स्वधा । भोक्तुर्दक्षिणजानु स्वदक्षिण-
हस्तेनान्वारभ्य, अमुकगोत्रस्यामुकशर्मणो मम पितुः श्वः
प्रत्याब्दिकैकोद्दिष्टश्राद्धं भविष्यति तत्र पित्रर्थं भवता क्षणः
कर्तव्यः । ॐ तथेति प्रतिवचम् । प्राप्नोतु भवान् प्राप्नवानीति
भोक्ता । ततः कर्त्ता भोक्ता च मैथुनादिकं वर्जयेत् । श्राद्धदिने
प्रातर्वा निमन्त्रणम् । ततः परेद्युः प्रातः स्नात्वा शुचौ देशे
स्वयं सर्पिण्डद्वारा वा पाकमारभेत् । ततो मध्याह्ने सुस्नानः
कर्त्ता सुस्नातं प्राङ्निमन्त्रितं ब्राह्मणं प्रक्षालितपाणिपादमाचान्तं
गृहे शुचौ देशे उदङ्मुखमासने उपवेशयेत् । श्राद्धसमाप्तिपर्यन्तं
दीपं प्रज्वाल्य स्थापयेत् । ततः प्राङ्मुखो दर्भेष्वासीनो दर्भा-
भारयमाणः पवित्रपाणिः, आचम्य, प्राणानायम्य, देशकालौ
सङ्कीर्त्य, प्राचीनावीती, अमुकगोत्रस्य ममपितुरमुकशर्मणः
प्रत्याब्दिकश्राद्धं सम्भवता नियमेन सम्भवद्भिरुपचारैः सम्भ-
वन्त्या दक्षिणया यथासम्भवमेकोद्दिष्टविधानेन करिष्ये इति
सङ्कल्पः । पातितवामजानुर्दक्षिणाभिमुखः प्राचीनावीती द्विगु-
णकुशैः पितृकर्म कुर्यात् । नात्रावाहनमेकोद्दिष्टे तन्निषेधात् ।
किन्त्वासनादिकमेव । तद्यथा—गोत्राय पित्रे इदमासनं स्वधा
इत्यासनवामभागे कुशान्दत्वा, भोक्तुर्दक्षिणजान्वन्वारभ्य,
गोत्रस्य मम पितुश्शर्मणः प्रत्याब्दिकैकोद्दिष्टश्राद्धं भवति
तत्र पित्रर्थं भवता क्षणः कर्तव्यः । प्राप्नोतु भवान् ।

प्राप्नवानीति प्रतिवचनम् । अस्य प्रजापतिर्चषिः पितरो देवता
 तिलविकरणे विनियोगः । अपहता असुरा रक्षांसि वेदिषदः ।
 इति मन्त्रेण ब्राह्मणस्य पुरतस्तिलान्विकीर्याप उपस्पृशति ।
 ततो ऽर्घ्यं गृह्णाति । सौवर्णराजतौदुम्बरमणिमयखड्गयज्ञिय-
 वृक्षचमसाद्यन्यतमपाचं, पचपुटमेकं वा, पुरतो दक्षिणाग्रकुशेषु
 संस्थाप्य, दक्षिणाग्रमेकं पवित्रं निधाय शन्नोदेवीरिति मन्त्रेण
 पितृतीर्थेन पाचान्तरगृहीतेन गन्धमिश्रितजलेनार्घ्यपाचं पूर-
 येत् । मन्त्रस्य प्रजापतिर्गायत्र्याप अपामासेचने विनियोगः ।
 शन्नो देवीरभिष्टये शन्नो भवन्तु पीतये । शंथारभिस्त्रवन्तु नः ॥
 ततस्तस्मिन् तिलोऽसीति तिलानावपेत् । तिलोऽसि सोमदैवत्यो
 गौसवो देवनिर्मितः । प्रत्नमद्भिः प्रक्तः स्वधया पितरमिमं लोकं
 प्रीणयाच्च नः स्वधा नमः ॥ ततो गन्धादिभिरभ्यर्च्य कुशैः
 प्रच्छादयेत् । ततः पितृहस्ते शुद्धोदकं दत्वाऽर्घ्यपाचस्थपवित्र-
 मादाय, पितृहस्ते दक्षिणाग्रं तत्पवित्रं निधाय, तदर्थं
 हस्ताभ्यां गृहीत्वा, या दिव्या इति मन्त्रान्ते गोचादिकमुक्त्वा,
 पितृहस्ते ऽर्घ्यं दद्यात् । तद्यथा । या दिव्या आपः पयसा
 संबभूवुर्या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः । हिरण्यवर्णा यज्ञि-
 यास्ता न आपः शिवाः शस्योनाः सुहवा भवन्तु ॥ अमुकगोचस्य
 मम पितरमुकशर्मणः सांवत्सरिकैकोद्दिष्टश्राद्धे अमुकगोच-
 पितरमुकशर्मन्नेतत्तेऽर्घ्यं ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै
 ते स्वधा, इत्यर्थं दद्यात् । अस्त्वर्घ्यमिति भोक्ता प्रतिवदेत् ।
 ततः पितृहस्ते पुनः शुद्धोदकं दत्वा, पवित्रमादाय, तत्पवित्र-

एकाद्विष्टादुप्रयोगः ।

२१

मर्त्यपात्रे निधाय, तदर्थपात्रं श्राद्धदेशात्पात्रां दिशि स्ववाम-
भागे दक्षिणाग्रदर्भापरि दक्षिणाग्रं न्युजीकरोति शुधन्तां लोका
इतिमन्त्रेण । शुधन्तां लोकाः पितृषदनाः पितृषदनमसि
पितृभ्यः स्थानमसि ॥ तत्पवित्रं तत्कुशांश्च तदुपरि स्थापयेत् ।
ततो ब्राह्मणाय गन्ध-पुष्प-धूप-दीप-वासो-यज्ञोपवीतानां सम्प्र-
दानम् । वस्त्राभावे यज्ञोपवीतं हिरण्यञ्च दद्यात् । तद्यथा ।
अमुकगोत्र पितरमुकशर्मन्नेष ते गन्धः । ष्वमेतत्ते पुष्पम् ।
एष ते धूपः । एष ते दीपः । एतत्ते वासः । एतत्ते यज्ञोपवीतम् ।
एतत्ते हिरण्यम् ॥ नाग्नौ करणमेकोद्विष्टे तन्निषेधात् ॥ ततो
भोजनप्रदेशमुपलिप्तमपि पुनर्गोमयेनोपलिप्य, नीवारचूर्णेन-
प्राषाणचूर्णेन वा मण्डलं कृत्वा, तत्र प्रक्षालितपात्रं स्थापयेत् ।
ततो भोजनपात्रमाज्येनाभिघार्य कर्त्ता पत्नी वा यथाविधि-
परिवेषणं कुर्यात् । ततो भोजनपात्रं वामहस्तेन स्पृष्ट्वा,
सव्यज्ज्ञान्वाच्य, दक्षिणहस्तेनोदकमादाय, ॐ भूर्भुवस्स्वः
सत्यन्त्वर्त्तेन परिषिञ्चामीत्यन्नं प्रोक्ष्य, परितस्तिलान्विकीर्य,
सव्योत्तराभ्यां पाणिभ्यां पृथिवी ते पात्रमिति भोजनपात्रमा-
लभ्य जपेत् । पृथिवी ते पात्रं द्यौरभिधानं ब्राह्मणस्य मुखे
अमृते अमृतं जुहोमि स्वाहा ॥ तत इदं विष्णुर्विचक्रम इति-
क्त्वा विष्णो हव्यं रक्षस्वेति यजुषा वा भोक्तुरङ्गुष्ठमन्त्रे स्थाप-
येत् । इदं विष्णुरिति काण्वो मेधातिथिर्हर्षिर्गायत्री कन्दो
विष्णुर्देवता जपे विनियोगः । ॐ इदं विष्णुर्विचक्रमे चेधा
निदधे पदं । सम्बद्धमस्य पाशुले ॥ इति भोक्तुरङ्गुष्ठमन्त्रेऽवधाय,

वामहस्तेन तिलोदकमादाय, इदमन्नं व्यञ्जनादिसहितमा-
तृप्तेर्दत्तं दास्यमानञ्च, गोत्राय पित्रे ऽमुकशर्मणे स्वधा
इत्यन्नसङ्कल्पं कृत्वा, पूर्वापोशनार्थमुदकं दत्वा, सव्याहृतिकां
गायत्रीं, मधुवाता ऋतायत इति, मधुमधुमधु इति च, चिर्जपि-
त्वा यथासुखं जुषस्वेति वदेत् । ॐ भूर्भुवःस्वः तत्सवितुर्वरेण्यं
भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ मधु वाता
ऋतायते मधु क्षरन्ति सिन्धवः । माध्वीर्नः सन्त्वोषधीः ॥
मधुनक्तमुतोषसि मधुमत्पार्थिवश्चरजः । मधु द्यौरस्तु नः पिता ।
मधुमान्नो वनस्पतिर्मधुमाः अस्तु सूर्यः । माध्वीर्गवो भवन्तु
नः ॥ मधुमधुमधु इति । ततो ब्राह्मणस्य पूर्वापोशने प्राणाहुतिषु
च तत्समकालं तान्मन्त्रान्क्रमेण सकृदेव पठेत् । अमृतोपस्तर-
णमसि । प्राणाय स्वाहा । व्यानाय स्वाहा । अपानाय
स्वाहा । समानाय स्वाहा । उदानाय स्वाहा । ब्रह्मणे स्वाहा ।
ततो ब्राह्मणभोजनकाले मासश्चाद्विज्ञानि सामानि पठेत्याठयेद्वा ।
भोजनान्ते पितुरुच्छिष्टस्य पुरतश्चतुरङ्गुलदेशे दर्भानास्तीर्थं,
प्रत्यगपवर्गमपो निनीय, तच्च ये त्वग्निदग्धा इति मन्त्रेण
पितृतीर्थेन तिलमिश्रितमन्नं विकिरेत् । ये त्वग्निदग्धा जीवा
ये ऽप्यदग्धाः कुले मम । भूमौ दत्तेन तृप्यन्तु तृप्ता यान्तु
परां गतिम् ॥ हस्तौ प्रक्षाल्याचम्योत्तरापोशनं दत्वा सव्या-
हृतिकां गायत्रीं मधुवाता ऋतायत इति मधुमधुमधु इति
च पूर्ववज्जपेत् । तृप्ताः स्थ इत्यस्य स्थाने स्वदितमिति पृच्छेत् ।
अस्तु स्वदितमिति प्रत्युक्ते । अन्नशेषैः किं ? क्रियतामित्युक्ते

एकोद्विष्टश्चादुप्रयोगः ।

२३

इष्टैः सह भुज्यतामिति प्रत्युक्ते ब्राह्मणभोजनार्थपाकादन्न-
मुद्धृत्याच्छिष्टसन्निधौ पित्रे पिण्डं दद्यात् ॥ तद्यथा ।
प्राचीनावीती वाग्यतो यजमान उच्छिष्टपात्रस्य बाहुमात्रप्रदेशे
चतुरस्रं मण्डलं विधाय, गोमयेनोपलिप्य, दक्षिणाप्रवणां
सैकतेन वेदिकां कृत्वाऽभ्युक्ष्य दक्षिणाग्रान्कुशानास्तीर्थ-
सन्ध्येन पिञ्जूलीं गृहीत्वा, स्यादक्षिणेन गृहीत्वा, पिञ्जूल्य-
ग्रेणास्तृतकुशोपरि दक्षिणाग्रां रेखामुल्लिखेदपक्षता इतिम-
न्त्रेण । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः पितरो देवता रेखास्त्रेखने
विनियोगः । अपक्षता असुरा रक्षांसि वेदिषदः ॥ ततः
पिञ्जूलीं त्यक्त्वाऽप उपस्पृशेत् । अथेत पितरः सोम्यास
इतिमन्त्रेण पितरमावाहयेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिः
त्रिष्टुप्कन्दः पितरो देवता पित्रावाहने विनियोगः ।
एत पितरस्सोम्यासो गम्भीरेभिः पथिभिः पूर्ववर्णेभिः । दत्ता-
स्मभ्यं द्रविणेह भद्रं रयिञ्च नः सर्ववीरं नियच्छत ॥ ततो
द्विगुणकुशजलमादाय प्राचीनावीती सन्ध्यं जान्वाच्य, पितृतीर्थेन
कुशोपरि मार्जनं कुर्यात् । अमुकगोत्र पितरमुकशर्मन्
पिण्डस्थानेऽवनेनित्त्व ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै ते
स्वधा । अप उपस्पृशेत् । ततः सर्वपाकाल्पेनान्नं घृतञ्च
मिश्रीकृत्य, तिलान्संयोज्य बिल्वमात्रं पिण्डं कृत्वा दक्षिणह-
स्तेन गृहीत्वा, सन्ध्येनान्वारभ्य, पितृतीर्थेनावनेजनस्थाने पिण्डं
निदध्यात्पितृनामयुक्तमन्त्रेण । अमुकगोत्र पितरमुकशर्मन्नेष
ते पिण्डः ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा ॥ अप

उपस्पृश्य, पिण्डपात्रचालनजलेन पूर्ववत्प्रत्यवनेजनं कृत्वा, पिण्डपात्रमधोमुखं स्थापयेत् । ततोऽत्र पितर्मादयस्वेति जपति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हर्षिर्यजुः पिता देवता जपे विनियोगः । अत्र पितर्मादयस्य यथाभागमावृषायिष्ट । अप्रादक्षिण्येन पर्यावृत्योदङ्मुखोऽनुच्छसन्नमीमदत पितेति जपेत् । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हर्षिर्यजुः पिता देवता जपे विनियोगः । अमीमदत पिता यथाभागमावृषायिष्ट ॥ ततः कृताञ्जलिर्नमस्ते पितः पितरिति जपति । अस्य प्रजापतिर्हर्षिर्यजुरुष्णिक्कन्दः पिता देवता जपे विनियोगः । नमस्ते पितः पितर्नमस्ते ॥ ततः पत्नीमवेक्षते । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हर्षिर्यजुः पिता देवता पत्न्यवेक्षणे विनियोगः । गृहान्नः पितरो दत्त ॥ ततः पिण्डमवेक्षते । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हर्षिर्यजुः पिता देवता पिण्डावेक्षणे विनियोगः । सदो वः पितरो देष्म ॥ ततः सव्येन हस्तेन पूर्वासादितसूत्रं गृहीत्वा, दक्षिणेनादाय, वामेनान्वारभ्य, पितृतीर्थेन पिण्डे निदध्यात् । अमुकगोत्र पितरमुकशर्मन्नेतत्ते वासः ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै ते स्वधा ॥ तत अप उपस्पृश्य यथाचारं गन्ध-पुष्प-धूप-दीप-नैवेद्यादिभिः पिण्डपूजनम् । ततो भोक्त्रे मुखहस्तप्रक्षालनाद्यर्थमुदकं दत्वा स्वयं हस्तौ प्रक्षाल्याचामेत् । अथाचान्ते भोक्तारि सव्येन सुसंप्रोक्षितमस्त्विति द्विजाग्रभूमिं जलेनासिञ्चेत् । अस्त्विति प्रतिवचनम् । शिवा आपः सन्त्विति द्विजहस्ते जलं प्रयच्छेत् । सौमनस्यमस्त्विति भोक्तृहस्ते कुसुमानि । अक्षतं

एकोद्विष्टश्राद्धप्रयोगः ।

२५

चारिष्टमस्त्वित्यन्तान्दद्यात् । अथ प्राचीनावीती सव्यं जान्वाच्य, कुशोदकं गृहीत्वा, गोचस्य मम पितुः शर्मणः सांवत्सरिकैकोद्विष्टश्राद्धे दत्तमन्नय्यमुपनिष्ठताम् । अस्त्वन्नय्यमिति भोक्ता वदेत् । अधोरः पिताऽस्तु । अस्त्वधोरः पिता । गोचं नो वर्द्धतामिति कर्त्ता । गोचं वो वर्द्धतामिति भोक्ता वदेत् । ततो न्युजीकृतपात्रोपरि स्थितपवित्रकुशान्स्वयेनाप्रादक्षिण्येनादाय, पिण्डोपर्याङ्गीर्य स्वधां वा शिष्ये इति पृच्छेत् । वाच्यतामित्युक्ते, अमुकगोचाय पित्रेऽमुकशर्मणे स्वधोच्यतामिति कर्त्ता ॥ अस्तु स्वधेति प्रतिवचनम् ॥ ततो न्युजीकृतपात्रमुत्तानं कृत्वा, तेनोदकमादाय, ऊर्जं वहन्तीरिति पिण्डोपरि धारां दद्यात् ॥ ऊर्जं वहन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं परिस्रुतः स्वधास्य तर्पयत मे पितरम् ॥ ततः पिण्डभोजनपात्रचालम् । ततो दक्षिणादानम् । गोच पितरमुकशर्मन्नियं ते दक्षिणा । ततो दातारो नो भिवर्द्धन्तां वेदाः सन्ततिरेव नः । अद्वा च नो माव्यगमद्वहुदेयश्च नोऽस्तु ॥ इति भोक्तारं प्रति प्रार्थयेत् । ततो भोक्तुः प्रतिवचनम् । दातारो वोऽभिवर्द्धन्तां वेदाः सन्ततिरेव वः । अद्वा च वो माव्यगमद्वहुदेयश्च वोऽस्तु ॥ पुनः कर्त्ता । अन्नञ्च नो बहुभवेदतिथींश्च लभेमहि । याचितारश्च नः सन्तु माच याचिद्वं कश्चन ॥ इति प्रार्थयेत् । ततो भोक्ता । अन्नञ्च वो बहुभवेदतिथींश्च लभध्वम् ॥ याचितारश्च वः सन्तु माच याचिद्वं कंचन ॥ इति प्रतिवदेत् । ततः कर्त्ता । एता एवाशिषः सन्तु । एताः सन्त्वा-

२६

एकोद्दिष्टश्राद्धप्रयोगः ।

शिष इति भोक्ता प्रतिवदेत् ॥ ततः कर्त्ता स्वस्ति भवान्
 ब्रवीतु । स्वस्तीति भोक्ता ॥ ततः कर्त्ता आशिषः प्रतिगृह्य
 ब्राह्मणस्य दक्षिणाङ्गुष्ठमपसव्येन परिगृह्याभिरम्यतामित्युक्त्वा
 पितरं विसृजेत् । ततः पादप्रक्षालनदेशे उदङ्मुखस्य पितुः
 परितो जलधारां दद्यादामावाजयेति मन्त्रेण । आमा वाजस्य
 प्रसवो जगम्या देवे द्यावापृथिवी विश्वशंभूः । आमागन्तां
 पितरा मातरा चामा सोमो अमृतत्वेन गम्यात् ॥ ततः सीमान्त-
 मनुब्रज्य, प्रदक्षिणमस्कारान्विधाय, गृहं प्रविश्य, वामदेव्यं
 गीत्वा, ब्रह्मार्पणं कर्द्मात् ॥

इति श्रीमद्राजाधिराजश्रौतस्मार्तानुष्ठानतत्परोदयप्रता-
 पाद्यादत्तदेववर्मसोमयाजिनो निदेशेन सुब्रह्मण्यविदुषा विर-
 चितो मासश्राद्धैकोद्दिष्टप्रयोगः समाप्तः ॥ शुभम् ॥

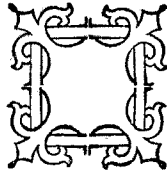

अथ मासश्राद्धशुद्धिपत्रम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठे	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठे	पं०
भुर्भु	भुर्भु	६	१६	ओजा	ओजा	०	१२
२८	२८११११			इदं ह्यनु	इदं ह्यनु	०	१५
आ२३४५	आ २३४५	१०	१	३	३		
१२२	१२			ॐ	ओ	१२	८
प्रति	प्रति	०	३	पुष्पेम	पुष्पेम	०	१०
२	२			सानेअव्या३	सानेअव्या३	०	१३
री३	री३	०	१४	१३	१३		
१	१			दुहपा	दुहपा	०	१६
हो । हो ।	हो । हो ।	०	१७	शान्त्वा	कुशान्त्वा	१३	५
१	१			प्रतिवचनम्	प्रतिवचनम्	१६	६५
स्वा२	स्वा२	११	४				
१२२	१२२						
ओहोवा	ओहोवा						

इति शुद्धिपत्रम् ।

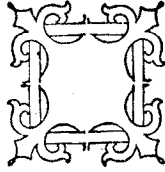

मण्डपपूजादिप्रयोगानुक्रमणिका ।

विषयाः	पृष्ठे	पं०	विषयाः	पृष्ठे	पं०
मण्डपपूजाप्रयोगः	१	१	अथ नान्दीश्राद्धप्रयोगः	१६	१२
अथ वास्तुशान्तिप्रयोगः	३	२१	अथ हिरण्यश्राद्धम्	३५	६
वास्तुमण्डलचक्रम्	१०	१	अथ पुण्याहवाचनप्रयोगः	३६	५
महामण्डपतिप्रयोगः	११	१	प्रधानसङ्कल्पादि	४६	४
नवग्रह-लोकपाल-दिक्पालपूजा- प्रयोगः	१३	१७	आज्यतन्त्रप्रयोगः	४७	१०
अथ मातृकापूजाप्रयोगः	१५	२०	पञ्चभूसंस्काराः	४८	१
अथायुशान्तिनमः	१७	६	प्राथनाप्रयोगः	५६	१८

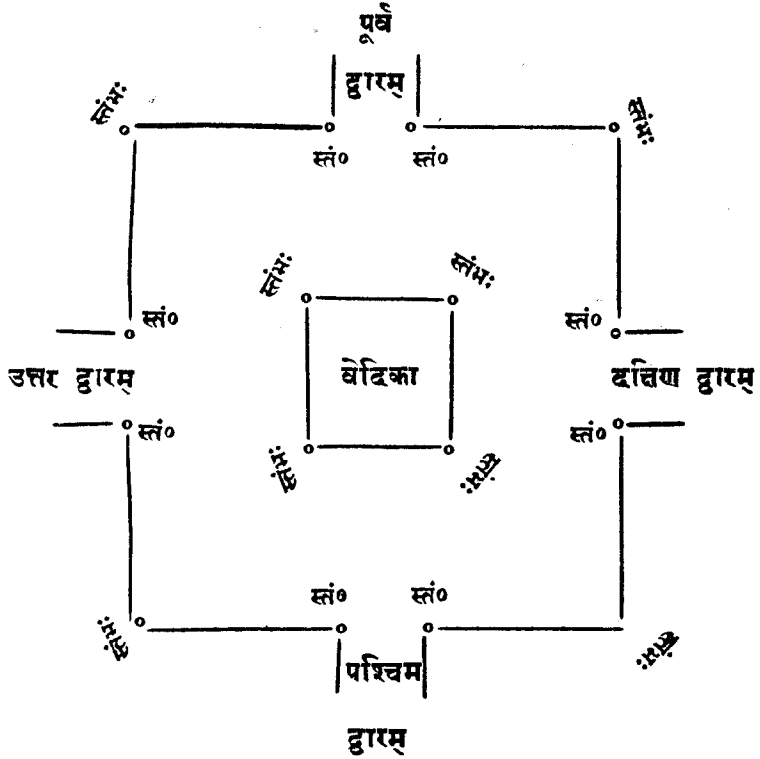
इत्यनुक्रमणिका ॥

श्रीगणेशाय नमः ।

मण्डपपरचना ।

मण्डपपूजादिप्रयोगः ।

अथ मण्डपपूजाप्रयोगः । तत्र तावत्कतिपयानां स्मार्त्तकर्मणां गृहेऽनुष्ठानसम्भवे न मण्डपापेक्षा, येषान्तु न सम्भवति तेषामवश्यं मण्डपापेक्षा । गृहेऽनुष्ठानसम्भवेऽपीच्छया

२

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

मण्डपेऽप्यनुष्ठानम्, निषेधाभावात् । तथा च तन्त्रेषु, पुराणेषु च, दीक्षाप्रकरणे, मूर्त्तिप्रतिष्ठाप्रकरणादौ च, मण्डपनिर्माणं तत्पूजाप्रकारश्च विस्तरेणोक्तः सङ्ग्रहेणात्र प्रतिपाद्यते । षोडश द्वादशाष्टौ वा हस्ताः प्रमाणम् । मण्डपः समचतुरस्रः । आग्नेयादिषु चतुर्षु कोणेषु यज्ञीयवृत्तजाश्चत्वारः स्तम्भाः । प्रतिदिशं द्वारम् । प्रतिद्वारं स्तम्भद्वयम् । मध्ये स्तम्भचतुष्टयम् । प्रतिद्वारं तोरणम् । एवमुक्तलक्षणयुतं मण्डपं शिल्पिवरेण निर्माय, मध्यस्तम्भचतुष्टयान्तराले चतुरङ्गुलोज्ज्वलां वेदिकां कुर्यात् । ततो मङ्गलकर्म्मारम्भदिने तत्पूर्वदिने वा सपत्नीको यजमानो मण्डपं पूजयेत् । तद्यथा । श्वः करिष्यमाणामुककर्माङ्गं मण्डपदेवतास्थापनं पूजनञ्च करिष्ये । ततो वेदिकायामग्नेय-स्तम्भे । ॐ भूर्भुवः स्वः वसुदामावाहयामि । नैर्ऋत्यस्तम्भे । ॐ भूर्भुवः स्वः भद्रामावाहयामि । वायव्यस्तम्भे । ॐ भूर्भुवः स्वः अर्दितामावाहयामि । ईशानस्तम्भे । ॐ भूर्भुवः स्वः नन्दामावाहयामि । ततो मण्डपस्याग्नेयकोणस्थस्तम्भमारभ्य प्रादक्षिण्येन पूर्वद्वारस्थदक्षिणस्तम्भपर्यन्तं द्वादशसु स्तम्भेषु वक्ष्यमाणदेवताः स्थापयेत् । ॐ भूर्भुवः स्वः भूतिमावाहयामि ॥ १ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः सरस्वतीमावाहयामि ॥ २ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः पूर्वसन्ध्यामावाहयामि ॥ ३ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः मध्यसन्ध्यामावाहयामि ॥ ४ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः पश्चिमसन्ध्यामावाहयामि ॥ ५ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः गायत्रीमावाहयामि ॥ ६ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः सावित्रीमावाहयामि ॥ ७ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः वृहस्पतिमावा-

मण्डपपूजाप्रयोगः ।

३

हयामि ॥ ८ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः अदितिमावाहयामि ॥ ९ ॥
 ॐ भूर्भुवः स्वः उन्नतामावाहयामि ॥ १० ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः
 विनतामावाहयामि ॥ ११ ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः सिनीवालीमावा-
 हयामि ॥ १२ ॥ ततः पश्चिमद्वारेण निर्गत्य पूर्वद्वारतोरणे,
 सुदृढतोरणाय नमः इति तोरणं सम्पूज्य द्वारशाखयोः,
 ध्रुवाय नमः । अध्वराय नमः । द्वारदेशे, इन्द्राय नमः ।
 ऋग्वेदाय नमः । इति पूजयेत् । तत आग्नेय्यां दिशि, अग्नये
 नमः । ततो दक्षिणद्वारतोरणे, सुभद्रतोरणाय नमः । द्वारशा-
 खयोः, सोमाय नमः । आपाय नमः । द्वारदेशे, यमाय नमः ।
 यजुर्वेदाय नमः । नैर्ऋत्यां दिशि, निऋतये नमः । इति पूज-
 येत् । ततः पश्चिमद्वारतोरणे, भीमतोरणाय नमः । द्वारशा-
 खयोः, अनिलाय नमः । अनलाय नमः । द्वारदेशे, वरुणाय
 नमः । सामवेदाय नमः । वायव्यां दिशि, वायवे नमः । उत्त-
 रद्वारतोरणे, शुभतोरणाय नमः । द्वारशाखयोः, प्रत्यूषाय
 नमः । प्रभासाय नमः । द्वारदेशे, सोमाय नमः । अथर्व-
 वेदाय नमः, ऐशान्यां दिशि, ईशानाय नमः । ईशानपूर्वयो-
 र्मध्ये, ब्रह्मणे नमः । पश्चिमनिर्ऋतिमध्ये, अनन्ताय नमः ।
 प्राच्याम्, गणेशाय नमः । मण्डपाद्विहिः, रुद्रेभ्यो नमः
 इत्येवमक्षतैः पुष्पैर्वा यथालाभं सम्पूजयेत् । इति मण्डपपूजा-
 प्रयोगः ॥

अथ वास्तुशान्तिप्रयोगः । सा च प्रतिसंवत्सरम्
 मत्स्यपुराणोक्तकाले कामनया गृहे पत्तने वा कर्त्तव्या । नूतनगृ-

हनिर्माणे गृहप्रवेशात्पूर्वदिने वास्तुशान्तिं कुर्यात् । देवताप्र-
 तिष्ठादिषु, विवाहादिमङ्गलकार्येषु च, वास्तुशान्तिः कर्तव्येति
 कचित्पुराणेषु तत्त्वेषु च श्रूयते । विवाहादिषु मातृकापूजन-
 दिवसात्पूर्वं कस्मिंश्चिच्छुभे दिने पूजनहोमवल्यात्मिका
 वास्तुशान्तिर्विस्तरेण कर्तव्या । अथवा, वास्तुमण्डले शिख्या-
 दिदेवतापूजनमात्रं वा । अत्र तु देवतापूजनमात्रं लिख्यते ।
 अथ गृहे विवाहमण्डपे वा, ऐशान्यां चतुरङ्गुलोच्छ्रितामेकह-
 स्ताष्टहस्तां वा वेदिकां निर्माय, गोमयेनोपलिप्य, तत्र
 वास्तुपीठं संस्थाप्य, तत्र कुङ्कुमादिना सुवर्णरजतान्यतमश-
 लाकया नैर्ऋतीमारभ्यानेयीपर्यन्तामेकां रेखामालिख्य, तत
 उत्तरं पश्चिममारभ्य प्रागायता अङ्गुलिद्वयान्तराला, अङ्गुलि-
 चतुष्टयान्तराला, अङ्गुल्यन्तराला वा, नव रेखाः समालिखेत् ।
 एवं प्रागायता दशरेखाः सम्पन्नाः । ततो नैर्ऋतीमारभ्योदगायता
 वायव्यान्तामेकां रेखामालिख्य ततो दक्षिणमारभ्योदगायता
 नव तिर्यग्रेखास्तमालिखेत् । एवमेकाशीतिकोष्ठात्मकं वास्तु-
 मण्डलं भवेत् । रेखाक्रमेण प्रागायतासु दशसु रेखासु
 शान्तादिदेवता नमोन्तेन चतुर्थ्यन्तेन वा तत्तन्नाम्ना पूजनीयाः ।
 ताश्च देवताः । शान्ता १ यशोवती २ कान्ता ३ विमला ४
 प्राणवाहिनी ५ सती ६ सुमती ७ नन्दा ८ सुभद्रा ९
 सुमुखा १० । एवं लेखनक्रमेणोदगायतासु दशसु रेखासु दश
 देवताः पूजनीयाः । ताश्च देवताः । क्षिरण्या १ सुव्रता २
 लक्ष्मीः ३ विभूतिः ४ विमला ५ प्रिया ६ जया ७ ज्वाला ८

वास्तुपूजाप्रयोगः ।

५

विशोका ८ विशदा १० । होमपक्षे वास्तुमण्डलस्य पश्चिमभागे
 कुण्डं स्थण्डिलं वा कुर्यात् । ततो वास्तुमण्डले स्वस्वपदे
 वक्ष्यमाणदेवताः शिख्यादिक्रमेण ब्रह्मादिक्रमेण वा पृथक्-
 पृथक् गावाह्य, पृथक् समष्ट्या वाऽऽसनाद्युपचारान् दद्यात् ।
 तत्रायं क्रमः । यजमानः स्वयं वाग्यतः शुचिराचम्य, कुशेषा-
 सीनः कुशपवित्रपाणिः प्राङ्मुखो यज्ञोपवीतो प्राणानायस्य,
 सङ्कल्पं करोति । देशकालौ सङ्कीर्त्यायुरारोग्यैश्वर्यैर्द्विकामु
 ष्मिकाभीप्सितसकलमनोरथावाप्तये वास्तुसञ्जातसकलदोषाप
 नुत्तये वास्तुमण्डलस्य देवतापूजां करिष्ये । ततः स्वपुरतः
 सुगन्धद्रव्यवासितोदकपूरितं पात्रं संस्थाप्य, पुष्पादिभिरल-
 ङ्कृत्य, गन्धादिभिरभ्यर्च्य, तज्जलं गङ्गादिमहानदीजलत्वेन
 विभाव्य, गायत्र्या चाभिमन्त्र्य, तेनोदकेन वास्तुमण्डलमात्मानं
 पूजाद्रव्याणि च प्रोक्षयेत् । ततस्तत्तत्पदे ब्रह्मादिदेवताप्रति-
 मासंस्थाप्य, तत्र ब्रह्मादीन् पूजयेत् । तत्र वास्तुमण्डले
 ईशानकोष्ठमारभ्य प्रादक्षिण्येन प्रथमपङ्क्तौ द्वात्रिंशत्कोष्ठानि
 भवन्ति, द्वितीयपङ्क्तौ चतुर्विंशतिकोष्ठानि, तृतीयपङ्क्तौ षोडश-
 कोष्ठानि, चतुर्थपङ्क्तावष्टौ कोष्ठानि, मध्ये कोष्ठमेकमित्येवमेका-
 शीतिकोष्ठानि भवन्ति । तत्र प्रथमं मध्यकोष्ठमेकं, तत्परित
 ञ्चष्टौ कोष्ठानि, एतेषु नवसु कोष्ठेषु वास्तोष्पतिं ब्रह्माणं
 समस्ताभिर्व्याहृतिभिरावाहयेत् । तद्यथा । ॐ भूर्भुवः स्वः
 वास्तोष्पतिं ब्रह्माणमावाहयामि । एवं सर्वत्र । ततस्तृतीयपङ्क्तौ
 षोडशकोष्ठानि । तत ईशानकोष्ठादक्षिणप्राष्ठं प्रथमत्वेन

परिकल्प्य प्रादक्षिणेन षोडशकोष्ठानि गणयितव्यानि । तत्र प्रथमद्वितीयतृतीयकोष्ठात्मके पदे, ॐ भूर्भुवः स्वः अर्थमणमावाहयामि । तत आग्नेयकोणे चतुर्थकोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः सवितारमावाहयामि । ततः पञ्चमषष्ठसप्तमकोष्ठत्रयात्मके पदे, ॐ भूर्भुवः स्वः विवस्वन्तमावाहयामि । ततो नैर्ऋतकोणेऽष्टमकोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः विबुधाधिपमावाहयामि । तदुत्तरतो नवमदशमैकादशकोष्ठत्रयात्मके पदे, ॐ भूर्भुवः स्वः मित्रमावाहयामि । तत उत्तरे वायव्यकोणे द्वादशे पदे, ॐ भूर्भुवः स्वः राजयक्ष्माणमावाहयामि । ततस्त्रयोदशचतुर्दशपञ्चदशकोष्ठत्रयात्मके पदे, ॐ भूर्भुवः स्वः पृथ्वीधरमावाहयामि । तत उत्तर ईशानकोष्ठे षोडशपदे, ॐ भूर्भुवः स्वः आपवत्समावाहयामि । अत्र केचित्, “षोडशकोष्ठात्मिकायामुक्तपङ्कावैशानाग्नेयकोणमध्यवर्त्तिकोणत्रयात्मके पदे, अर्थमणम् । आग्नेय-नैर्ऋतकोणद्वयमध्यवर्त्तिकोणत्रयात्मकदक्षिणपदे, सवितारम् । ततो नैर्ऋतवायव्यकोणमध्यवर्त्तिकोणत्रयात्मकपश्चिमपदे, विवस्वन्तम् । वायव्येशानकोणद्वयमध्यवर्त्तिकोणत्रयात्मके उत्तरपदे विबुधाधिपम् । ऐशानकोणे आपवत्सम् । आग्नेयकोणे मित्रम् । नैर्ऋतकोणे राजयक्ष्माणम् । वायव्यकोणे पृथ्वीधरमावाहयेत्” इति वदन्ति, यथोचितं विद्वद्भिर्ग्राह्यम् । ततश्चतुर्विंशतिकोष्ठात्मिकायां द्वितीयपङ्क्तौ ऐशानकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः अपमावाहयामि । तत आरभ्य दक्षिणतः सप्तमे पदे आग्नेयकोणे,

वास्तुपूजाप्रयोगः ।

७

ॐ भूर्भुवः स्वः सावित्रमावाहयामि । तत आरभ्य पश्चात्सप्तमे पदे नैर्ऋत्यकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः जयमावाहयामि । तत आरभ्योत्तरतस्सप्तमे पदे वायव्यकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः रुद्रमावाहयामि । ततः प्रथमपङ्क्त्यैशानकोष्ठं प्रथमत्वेन परिकल्प्य तत आरभ्य प्रादक्षिण्येन द्वाचिंशत्कोष्ठानि परिगणयितव्यानि । ततस्तत्र क्रमेण शिखादिदेवताः पूजयेत । तत्र ऐशानकोणे प्रथमकोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः शिखिनमावाहयामि । तदक्षिणतो द्वितीयकोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः पर्जन्यमावाहयामि । तदक्षिणतस्तृतीयकोष्ठे, तदधो द्वितीयपङ्क्तिस्थतृतीयकोष्ठे च, ॐ भूर्भुवः स्वः जयन्तमावाहयामि । ततश्चतुर्थे तदधस्थितचतुर्थकोष्ठे च, ॐ भूर्भुवः स्वः इन्द्रमावाहयामि । पञ्चमे तदधश्च, ॐ भूर्भुवः स्वः सूर्यमावाहयामि । षष्ठे तदधश्च, ॐ भूर्भुवः स्वः सत्यमावाहयामि । सप्तमे तदधश्च, ॐ भूर्भुवः स्वः भृशमावाहयामि । अष्टमे, ॐ भूर्भुवः स्वः आकाशमावाहयामि । नवमे आग्नेयकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः वायुमावाहयामि । ततो दक्षिणवीथ्यां दशमे कोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः पूषणमावाहयामि । तदधस्तदुत्तरकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः वितथमावाहयामि । तदधस्तदुत्तरकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः गृहक्षतमावाहयामि । तदधस्तदुत्तरकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः यममावाहयामि । तदधस्तदुत्तरकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः । गन्धर्वमावाहयामि । तदधस्तदुत्तरकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः भृङ्गराजमावाहयामि । तदध एक

कोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः मृगमावाहयामि । ततः पश्चिमवीथ्यां
 तदधो निर्वर्तितकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः पितृगणमावाहयामि ।
 तदुत्तरकोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः दैवारिकमावाहयामि । तदुत्तर-
 कोष्ठे तदूर्ध्वे च, ॐ भूर्भुवः स्वः सुग्रीवमावाहयामि ।
 तदुत्तरकोष्ठे तदूर्ध्वे च, ॐ भूर्भुवः स्वः पुष्पदन्तमावाहयामि ।
 तदुत्तरकोष्ठे तदूर्ध्वे च, ॐ भूर्भुवः स्वः वरुणमावाहयामि ।
 तदुत्तरकोष्ठे तदूर्ध्वे च, भूर्भुवः स्वः असुरमावाहयामि । तदु-
 त्तरकोष्ठे तदूर्ध्वे च, ॐ भूर्भुवः स्वः शेषमावाहयामि । तदुत्तरे,
 ॐ भूर्भुवः स्वः पापमावाहयामि । तदुत्तरे वायव्यकोणे-
 ॐ भूर्भुवः स्वः रोगमावाहयामि । तत उत्तरवीथ्यां रोग
 स्योर्द्धकोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः अहिमावाहयामि । तदूर्ध्वं
 तदक्षिणकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः मुख्यमावाहयामि । तदूर्ध्वं
 दक्षिणकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः भस्माटमावाहयामि । तदूर्ध्वं
 दक्षिणकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः सोममावाहयामि । तदूर्ध्वं
 दक्षिणकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः सर्पमावाहयामि । तदूर्ध्वं
 तदक्षिणकोष्ठद्वये, ॐ भूर्भुवः स्वः अदितिमावाहयामि ।
 तदूर्ध्वकोष्ठे, ॐ भूर्भुवः स्वः दितिमावाहयामि । इत्थं
 वास्तुमण्डले पञ्चचत्वारिंशद्देवता आवाह्य, मण्डलादहिश्वर-
 क्यादिदेवता आवाहयेत् । मण्डलादहिरैशान्याम्, ॐ
 भूर्भुवः स्वः चरकीमावाहयामि । ततो मण्डलादहिराग्नेयकोणे,
 ॐ भूर्भुवः स्वः विदारीमावाहयामि । ततो मण्डलादहर्निर्वर्त-

वास्तुपूजाप्रयोगः ।

६

तिकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः पूतनामावाहयामि । ततो मण्डला-
 द्द्विर्वायव्यकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः पापराक्षसीमावाहयामि ।
 ततो मण्डलाद्दक्षिः पूर्वदिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः स्कन्दमावाह-
 यामि । ततो मण्डलाद्दक्षिर्दक्षिणदिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः
 अर्यमणमावाहयामि । ततो मण्डलाद्दक्षिः पश्चिमदिशि,
 ॐ भूर्भुवः स्वः जृम्भकमावाहयामि । ततो मण्डलाद्दक्षिरुत्तर-
 दिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः पिलिपिच्छमावाहयामि । ततः पूर्वदिशि,
 ॐ भूर्भुवः स्वः उग्रसेनमावाहयामि । ततो दक्षिणदिशि,
 ॐ भूर्भुवः स्वः डामरमावाहयामि । ततः पश्चिमदिशि,
 ॐ भूर्भुवः स्वः महाकालमावाहयामि । ततो मण्डलाद्दक्षिरुत्त-
 रदिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः अश्विनामावाहयामि । ततः पूर्वदिशि,
 ॐ भूर्भुवः स्वः गणेशमावाहयामि । ततो दक्षिणदिशि,
 ॐ भूर्भुवः स्वः दुर्गामावाहयामि । ततः पश्चिमदिशि, ॐ
 भूर्भुवः स्वः वातमावाहयामि । उत्तरदिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः
 बीभत्समावाहयामि । पुनः पूर्वदिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः इन्द्र-
 मावाहयामि । आग्नेयकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः आग्निमावाह-
 यामि । दक्षिणदिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः यममावाहयामि ।
 नैऋतकोणे, ॐ भूर्भुवः स्वः निऋतिमावाहयामि । पश्चिम-
 दिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः वरुणमावाहयामि । वायव्यकोणे, ॐ
 भूर्भुवः स्वः वायुमावाहयामि । उत्तरदिशि, ॐ भूर्भुवः स्वः
 कुबेरमावाहयामि । ईशानकोणे ॐ भूर्भुवः स्वः ईशानमावा-

यामि । ऊर्ध्वभागे, ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्माणमावाहयामि ।
 अधः, ॐ भूर्भुवः स्वः अनन्तमावाहयामि । तत ॐ भूर्भुवः
 स्वः ब्रह्मादयो देवा इमानि व आसनानि । ॐ भूर्भुवः स्वः
 ब्रह्मादयो देवा इमानि वः पाद्यानि । ॐ भूर्भुवः स्वः
 ब्रह्मादयो देवा इमानि वोऽर्घ्याणि । ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो
 देवा इमानि व आचमनीयानि । ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो
 देवा इमानि वः स्नानीयानि । ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो
 देवा इमानि वो वस्त्राणि । ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो देवा
 इमानि वो यज्ञोपवीतानि । ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो देवा
 इमे वो गन्थाः । ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो देवा इमानि वः पु-
 ष्याणि । ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो देवा इमे वो धूपाः । ॐ
 भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो देवा इमे वो दीपाः । ॐ भूर्भुवः स्वः
 ब्रह्मादयो देवा इमानि वो नैवेद्यानि । ॐ भूर्भुवः स्वः
 ब्रह्मादयो देवा इमानि वो नैवेद्यान्त आचमनीयानि । ॐ
 भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो देवा इमानि वस्त्रास्त्रूलानि । ॐ
 भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो देवा इमानि वः सुवर्णपुष्पाणि । ॐ
 भूर्भुवः स्वः ब्रह्मादयो देवा इदं वो नीराजनम् । ॐ भूर्भुवः
 स्वः ब्रह्मादयो देवा अयं वः पुष्पाञ्जलिः । ततः प्रदक्षिण-
 मस्कारस्तोत्राणि विधाय प्रार्थयेत् । ततः प्रणवव्याहृतिभिरा-
 वाहनक्रमेण प्रातिलोभ्येन वा देवता उद्वासयेत् । इति-
 वास्तुपूजाप्रयोगः ॥

महागणपतिपूजाप्रयोगः ।

११

अथ महागणपतिपूजाप्रयोगः । तच्च तावत्सर्वेषां
 स्मार्तकर्मणां बहिर्भूतमन्तर्भूतं चेति द्विविधमङ्गम् । तच्च
 तत्तत्कर्मसङ्कल्पप्रभृति कर्मसमाप्तिपर्यन्तं सूचोक्तं यदङ्गजातं
 तदन्तर्भूतमन्तरङ्गम् । यत्कर्म सङ्कल्पात्पूर्वं सूचेण विहित-
 माभ्युदयिकश्राद्धं वायव्यपशुबन्धचेधातवीयेष्ट्यादिवत् पौरा-
 णिकदेशकुलाचारप्रसिद्धगणेशपूजादिकञ्च बहिर्भूतमङ्गं बहिर-
 ङ्गम् । उभयोरप्यनुष्ठानस्यावश्यकत्वेन सौचाङ्गानां सूचकारे-
 णैवेति कर्तव्यताया उक्तत्वान्महागणपतिपूजनस्याविहितत्वेऽपि
 तत्पूजनस्य करिष्यमाणकर्मणः निर्विघ्नपरिसमाप्तयेऽवश्यानुष्ठे-
 यत्वेन तत्पूजनप्रयोगः सङ्ग्रहेण प्रदर्श्यते । तच्च “व्यस्ताभिः
 समस्ताभिव्याहृतिभिरावाहनादिकं” बोधायनेनोक्तम् । “वैना-
 यकसामभिः पूजनं” छन्दोगब्राह्मणे तावदस्मात्तम् । अन्ये तु “ग-
 णानान्त्वेतिमन्त्रेण पूजनं” कुर्वन्ति । परे तु “तत्तन्नाममन्त्रेण
 पूजनं” कुर्वन्ति । तच्चादौ यजमानः सुस्नातः कृतपूर्वान्दिकक्रियः
 समलङ्कृतः पत्न्या सह कुशपवित्रपाणिर्दर्भेषासीनः प्राङ्मुखो
 विघ्नेशकुलदेवतादीन् ध्यायेत् । तदथा । यं ब्रह्म वेदान्तविदो
 वदन्ति परं प्रधानं पुरुषं तथाऽन्ये । विश्वोद्भूतेः कारणमीश्वरं
 वा तस्मै नमो विघ्नविनाशनाय ॥ १ ॥ विघ्नध्वान्तनिवारणैक-
 तरणिर्विघ्नाटवीहव्यवाट् विघ्नव्यालकुलोपमर्द्दगरुडो विघ्नेभप-
 ञ्चाननः । विघ्नेत्तुङ्गगिरिप्रभेदनपविर्विघ्नाब्धिकुम्भोद्भवो विघ्ना
 घौघघनप्रचण्डपवनो विघ्नेश्वरः पातु नः ॥ २ ॥ या कुन्देन्दु-
 तुषारहारधवला या शुश्रवस्त्रावृता या वीणावरदण्डमण्डित-

१२

मण्डपपूजाम्निप्रयोगे-

करा या श्वेतपद्मासना । या ब्रह्माच्युतशङ्करप्रभृतिभिर्देवैस्सदा
 वन्दिता सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाद्यापहा ॥ ३ ॥
 तदेवलग्नं सुदिनं तदेव ताराबलञ्चन्द्रबलं तदेव । विद्याबलं
 दैवबलं तदेव लक्ष्मीपते तेऽङ्घ्रियुगं स्मरामि ॥ ४ ॥ लक्ष्मीना
 रायणाभ्यां नमः । उमामहेश्वराभ्यां नमः । शचीपुरन्दराभ्यां
 नमः । वाणाहिरण्यगर्भाभ्यां नमः । मातापितृभ्यां नमः ।
 इष्टदेवताभ्यो नमः । कुलदेवताभ्यो नमः । वास्तुदेवताभ्यो
 नमः । ग्रामदेवताभ्यो नमः । स्थानदेवताभ्यो नमः । सर्वेभ्यो
 देवेभ्यो नमः । सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः । इत्येवं ध्यात्वा,
 प्राणानायम्य, देशकालौ सङ्कीर्त्य, करिष्यमाणस्यामुककर्मणः
 निर्विघ्नपरिसमाप्तिकामो महागणपतिपूजां करिष्ये । ततो
 गोमयेनोपलिप्ते स्थण्डिले प्रतिमायामक्षतपुञ्जे फले वा
 गणेशमावाहयेत् । तद्यथा । स्वपुरतः पात्रस्थमुदकं गायत्र्याऽभि-
 मन्थ्य, तेनोदकेनात्मानं पूजाद्रव्याणि च प्रोक्षयेत् । ततः
 कराभ्यां पुष्पाख्यादाय, ॐ भूः अस्मिन् बिम्बे महागणपति
 मावाहयामि । ॐ भुवः महागणपतिमावाहयामि । ॐ स्वः
 महागणपतिमावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः महागणपति-
 मावाहयामीत्यावाह्यं प्रणवव्याहृतिभिरासनाद्युपचारान्द-
 द्यात् । तद्यथा । ॐ भूर्भुवः स्वः महागणपते इदं ते आसनं ।
 आस्यताम् । ततः पूर्वाक्तमन्त्रमुच्चार्य महागणपते स्वागतम् ।
 महागणपते इदं ते पादम् । इदं तेऽर्घ्यम् । इदं ते आचमनीयम् ।
 इदं ते स्नानीयमुदकम् । स्नानान्ते पुनराचमनीयम् । इदं ते

नवग्रहादिपूजाप्रयोगः ।

१३

वस्त्रयुगम् । इमानि ते आभरणानि । इदं ते यज्ञोपवीतम् ।
 अयन्ते गन्धः । इमानि ते पुष्पाणि । अयं ते धूपः । अयं
 ते दीपः । इदं ते नैवेद्यम् । इदं ते नैवेद्यान्ते आचमनीयम् ।
 इदं ते ताम्बूलम् । इदं ते सुवर्णपुष्पम् । इदं ते कर्पूरनीरा-
 जनम् । अयं ते पुष्पाञ्जलिः । पुष्पाञ्जलिमन्त्रो यथा । ॐ
 राजाधिराजाय प्रसह्यसाहिने नमो वयं वैश्रवणाय कुर्महे ।
 स मे कामान् कामकामाय मच्चं कामेश्वरो वैश्रवणो ददातु
 कुबेराय वैश्रवणाय महाराजाय नमः ॥ १ ॥ प्रदक्षिणनमस्कार-
 स्तोत्राणि विधाय प्रार्थयेत् । प्रार्थनामन्त्रो यथा । वक्रतुण्ड
 महाकाय कोटिसूर्यसमप्रभ । अविघ्नं कुरु मे देव सर्वकार्येषु
 सर्वदा ॥ १ ॥ अनया पूजया श्रीमहागणपतिः प्रीणातु ।
 ततो व्यस्ताभिस्तमस्ताभिर्महाव्याहृतिभिर्महागणपतिमुद्दास-
 येत् । प्रयातु भगवान् महागणपतिः शोभनार्थं पुनरागमनाय ।
 अथवा, करिष्यमाणकर्मसमाप्तिपर्यन्तं प्रत्यहं महागणपतिं
 विधिवदाराध्य कर्मान्ते उद्दासयेत् ॥ इति महागणपति-
 पूजाप्रयोगः ॥

अथ नवग्रह-लोकपाल-दिक्पाल-सामान्यपूजाप्रयोगः ।
 तच्च नवग्रहपूजनं नवग्रहयन्त्राङ्गं, तच्च बोधायनादिभिरुक्तम् ।
 अत्र तु नवग्रहपूजनमात्रं मङ्गलकर्माङ्गत्वेन लिख्यते ।
 तन्महागणपतिपूजनानन्तरं कर्तव्यम् । तद्यथा । यजमानः
 प्राणानायम्य, कुशपवित्रपाणिर्देशकालौ सङ्कीर्त्य, करिष्यमा-
 णस्यामुकशुभकर्मणः प्रारम्भकर्मापेक्षयाऽशुभस्थानेषु स्थितानां

ग्रहाणां प्रातिकूल्यनिवृत्तये नवग्रहपूजनं, तथा च यथोक्तशुभफल-
 प्राप्त्यर्थं लोकपालदिक्पालपूजनञ्च करिष्ये इति सङ्कल्प्य, ततः
 स्वपुरतो वेदिकायां धान्यपुञ्जेषु फलेषु वा, पूर्वलिखिते
 सकेसरेऽष्टदले पद्मे । मध्ये, भास्करम् । दक्षिणे, भौमम् ।
 उत्तरे, गुरुम् । ईशाने, बुधम् । पूर्वे, भार्गवम् । आग्नेये,
 सोमम् । पश्चिमे, शनिम् । नैर्ऋते, राहुम् । वायव्ये, केतुम् ।
 एवं याज्ञवल्क्योक्तक्रमेण भास्करादीनावाह्य क्रमेण पूजयेत् ।
 तद्यथा । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करमावाहयामि । एवं चन्द्राङ्गा-
 रकबुधवृहस्पतिशुक्रशनिराहुकेतूनामावाहनम्ब्रह्मम् । ततश्चत-
 सृषु दिक्षु लोकपालपूजनम् । पूर्वे । ॐ भूर्भुवः स्वः उग्रसे-
 नमावाहयामि । दक्षिणे । ॐ भूर्भुवः स्वः डामरमावाहयामि ।
 पश्चिमे । ॐ भूर्भुवः स्वः महाकालमावाहयामि । उत्तरे ।
 ॐ भूर्भुवः स्वः अश्विनावावाहयामि । ततः पूर्वस्थां दिशि ।
 ॐ भूर्भुवः स्वः इन्द्रमावाहयामि । आग्नेयां । ॐ भूर्भुवः
 स्वः अग्निमावाहयामि । दक्षिणस्थां । ॐ भूर्भुवः स्वः यममा-
 वाहयामि । नैर्ऋत्यां । ॐ भूर्भुवः स्वः निर्वृतिमावाहयामि ।
 पश्चिमायां । ॐ भूर्भुवः स्वः वरुणमावाहयामि । वायव्यां । ॐ
 भूर्भुवः स्वः । वायुमावाहयामि । उत्तरस्थां । ॐ भूर्भुवः स्वः ।
 कुबेरमावाहयामि । ऐशान्यां । ॐ भूर्भुवः स्वः ईशानमावा-
 हयामि । पूर्वेशानयोर्मध्ये । ॐ भूर्भुवः स्वः ब्रह्माणमावाह-
 यामि । पश्चिमनिर्वृतिमध्ये । ॐ भूर्भुवः स्वः अनन्तमावा-
 हयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवाः सुप्रतिष्ठिताः

मातृकापूजाप्रयोगः ।

१५

सन्तु । तत ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमानि व
 आसनानि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमानि वः
 पाद्यानि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमानि वोऽर्घ्या-
 णि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमानि व आचम-
 नीयानि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमानि वः स्नानी-
 यानि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमानि वो
 वस्त्राणि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमानि वो यज्ञो-
 पवीतानि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमे वो गन्धाः ।
 ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमानि वः पुष्पाणि । ॐ
 भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इमे वो धूपाः । ॐ भूर्भुवः स्वः
 भास्करादयो देवा इमे वो दीपाः । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करा-
 दयो देवा इमानि वो नैवेद्यानि । ॐ भूर्भुवः स्वः भास्करा-
 दयो देवा इमानि वो नैवेद्यान्त आचमनीयानि । ॐ भूर्भुवः
 स्वः भास्करादयो देवा इमानि वः ताम्बूलानि । ॐ भूर्भुवः
 स्वः भास्करादयो देवा इमानि वः सुवर्णपुष्पाणि । ॐ
 भूर्भुवः स्वः भास्करादयो देवा इदं वो नीराजनम् । ॐ भूर्भुवः
 स्वः भास्करादयो देवा अयं वः पुष्पाञ्जलिः । ततः प्रदक्षि-
 णनमस्कारस्तोत्राणि विधाय प्रार्थयेत् ॥ इति नवग्रह-लोकपाल-
 दिक्पाल-पूजाप्रयोगः ॥

अथ मातृकापूजाप्रयोगः । स च शुभकर्मारम्भदिवसस्य
 पूर्वद्युः प्रातरभ्युदयश्राद्धात्पूर्वमेव कर्तव्यः । ताश्च मातरः
 कर्मप्रदीपोक्ताः । गौरी । १ । पद्मा । २ । शची । ३ ।

मेधा । ४ । सावित्री । ५ । विजया । ६ । जया । ७ । देव-
सेना । ८ । स्वधा । ९ । स्वाहा । १० । 'मातरो' लोकमातरः ।
धृतिः । ११ । पुष्टिः । १२ । तथा तुष्टिः । १३ । आत्मदेवतया-
सह । गणेशेनाधिका ह्येता वृद्धौ पूज्याश्चतुर्दश । 'आत्मदेव-
ता' कुलदेवतेत्यर्थः । १४ । एतासां मातृणां पूजनं समस्ताभिर्व्या-
हृतिभिर्महागणपतिपूजनवत्कर्त्तव्यम् । तद्यथा । देशकालौ
सङ्कीर्त्यामुककर्माङ्गत्वेन मातृकापूजनं करिष्ये इति सङ्कल्प्य,
पटप्रतिमाक्षतपुञ्जान्यतमेषु मातृयजेत् । ततश्शुद्धोदकपूरितं
पात्रं स्वपुरतस्संस्थाप्य, गायत्र्याऽभिमन्त्र्य, तेनोदकेन पूजा-
द्रव्याण्यात्मानं च प्रोक्षयेत् । ॐ भूर्भुवः स्वः गौरीमावाहयामि ।
ॐ भूर्भुवः स्वः पद्मामावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः शचीमावा-
हयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः मेधामावाहयामि । ॐ भूर्भुवः
स्वः सावित्रीमावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः विजयामावाहयामि ।
ॐ भूर्भुवः स्वः जयामावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः देवसेनामा-
वाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः स्वधामावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः
स्वाहामावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः धृतिमावाहयामि । ॐ
भूर्भुवः स्वः पुष्टिमावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः तुष्टिमावाह-
यामि । ॐ भूर्भुवः स्वः कुलदेवतामावाहयामि । ॐ भूर्भुवः स्वः
गौर्यादयो मातरो व इमान्यासनानि । एवमन्येऽपि महागण-
पतिपूजोक्तोपचाराः कर्त्तव्याः । ततो भित्तौ, वसोः पवित्रमसि
शतधारं वसोः पवित्रमसि सहस्रधारं देवस्त्वा सविता
पुनातु वसोः पवित्रेण शतधारेण सुधा कामधुक्-इतिमन्त्रेण

आयुश्शान्तिजपः ।

१७

पञ्च सप्त वा दृतधारः पातयेत् । एतमुत्थमिति साम्ना वा ।
 अस्य साम्नः ककुभ ऋषिरुष्णिक्कन्दोऽग्निर्देवता वसोर्धारा-
 करणे विनियोगः । एतमुत्थं मदच्युतसद्वस्वधारं वृषभं-
 दिवोदुहम् । विश्वावसूनि विभ्रतम् ॥ ततः प्रदक्षिणनमस्कार-
 स्तोत्राणि विधाय सम्प्रार्थ्याद्वासयेत् । तत्र प्रार्थनामन्त्रः ।
 कुर्वन्तु मातरस्सर्वा गौर्याद्या मम मङ्गलम् । लक्ष्मीं तन्वन्तु
 मङ्गेहे शुभकार्याणि सर्वदा ॥ ॐ भूर्भुवः स्वः गौरीमुद्वासयामि ।
 एवमन्या मातृः पृथक्पृथगुद्वासयेत् । इति मातृकापूजाप्रयोगः ॥

अथायुश्शान्तिजपः । ओम् । अबोधिया । ग्नायिस्स-
 मिधाजनाऽनाम् । प्रतायिधेऽनुम् । इवायतीमुषासम् । यद्वा-
 ईरवा । प्रवाऽयामुज्जिहानाः । प्रभानाऽरवाः । सस्त्रतेनाकमच्छ ।
 इडाऽरभाऽर४३ । ओऽर३४५ इ । डा ॥ १ ॥ महायिच्चाऽर३४यि-
 णाम् । अवाऽरस्तु । दुलंमाऽर३४इच्चा । स्याऽर्यम्माः ।
 दुराधाऽर३४षाम् । वरौहोऽर३४ । वा । णाऽर्योईहायि ॥ २ ॥
 महिच्चीणामवरस्तूईण । दुलंमिचस्यार्यम्माः । दुराधाऽर३-
 षाम् । वरौहोऽर । हुम्माऽर । ण । स्योऽर्याऽर३४ओहोवा ।
 हाओवा । ओवाऽर३४५ ॥ ३ ॥ त्वावतोऽर । होऽरहोऽर३४यि ।
 पुखवसोऽर । होऽरहोऽर३४यि । वयमिन्द्राऽर । होऽरहोऽर३४यि ।
 प्रणेताऽरः । होऽरहोऽर३४यि । स्मसिस्स्थाताऽरः । होऽरहोऽर३४यि ।

१८

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

^{१ २ ३}हरीणा^४म् । ^५हौ^६हौ^७१२३४५३ । ^८डा ॥ ४ ॥ ^{९ १० ११}इन्द्रना^{१२}३४रो ।
^{१३ १४ १५}नेमा^{१६}धा^{१७}३४यिता । ^{१८ १९ २०}ह्वन्ता^{२१}३४यि । ^{२२ २३ २४}यत्पारा^{२५}३४याः ।
^{२६ २७ २८}यनाजा^{२९}३४तायि । ^{३० ३१ ३२}धियास्स्ता^{३३}३४ः । ^{३४ ३५ ३६}शूरोना^{३७}३४षा ।
^{३८ ३९ ४०}ताश्रावा^{४१}३४साः । ^{४२ ४३ ४४}चकामा^{४५}३४यि । ^{४६ ४७ ४८}आगोमा^{४९}३४ती ।
^{५० ५१ ५२}ब्रजायिभा^{५३}३४जा । ^{५४ ५५ ५६}त्वन्ना^{५७}३४ज्वा^{५८}३ । ^{५९ ६० ६१}ए३ । ^{६२ ६३ ६४}आयू^{६५}३४पूः ॥ ५ ॥
^{६६ ६७ ६८}त्यम्बूषू । ^{६९ ७० ७१}वाजि । ^{७२ ७३ ७४}ना^{७५}३४पूम् । ^{७६ ७७ ७८}देवजूता^{७९}३४म् । ^{८० ८१ ८२}सहोवानन्ता ।
^{८३ ८४ ८५}रुता३ । ^{८६ ८७ ८८}र२रथानाम् । ^{८९ ९० ९१}अरिष्टना^{९२}३४यिमीम् । ^{९३ ९४ ९५}पृतना^{९६}३४३-
^{९७ ९८ ९९}जमाशुम् । ^{१०० १०१ १०२}स्वस्त । ^{१०३ १०४ १०५}यायि । ^{१०६ १०७ १०८}ताक्ष्यमिहा^{१०९}३४३ । ^{११० १११ ११२}हू३वापूयि-
^{११३ ११४ ११५}मा३पू३ ॥ ६ ॥ ^{११६ ११७ ११८}ईयइया^{११९}३४हायि । ^{१२० १२१ १२२}त्यम्बूषुवाजिना^{१२३}३४न्दे^{१२४}३४वजूतं ।
^{१२५ १२६ १२७}ई४यइया । ^{१२८ १२९ १३०}ह्वा^{१३१}३४यि । ^{१३२ १३३ १३४}सहोवानन्ता । ^{१३५ १३६ १३७}रुता३ । ^{१३८ १३९ १४०}र२-रथानाम् ।
^{१४१ १४२ १४३}ईयइया३४हायि । ^{१४४ १४५ १४६}अरिष्टा३ । ^{१४७ १४८ १४९}नायि । ^{१५० १५१ १५२}मी३म्पृत । ^{१५३ १५४ १५५}नाजमाशुम् ।
^{१५६ १५७ १५८}ई४यइया । ^{१५९ १६० १६१}ह्वा^{१६२}३४पूयि । ^{१६३ १६४ १६५}स्वस्त । ^{१६६ १६७ १६८}यायि । ^{१६९ १७० १७१}ताक्ष्यमिहा^{१७२}३४३ ।
^{१७३ १७४ १७५}हू३वापूयिमा ३पू३ ॥ ७ ॥ ^{१७६ १७७ १७८}चातारमिन्द्रमविता । ^{१७९ १८० १८१}रमी३३-
^{१८२ १८३ १८४}न्द्राम् । ^{१८५ १८६ १८७}ह्वेह्वेसुह्वे३-शू । ^{१८८ १८९ १९०}रमी३३न्द्राम् । ^{१९१ १९२ १९३}हुवायिनुशक्रम्पुरुहू ।
^{१९४ १९५ १९६}तमी३३न्द्राम् । ^{१९७ १९८ १९९}इद३-स्वस्तिनोमघवा । ^{२०० २०१ २०२}वा३४३यि । ^{२०३ २०४ २०५}तू३वापू-
^{२०६ २०७ २०८}यिन्द्रा३पू३ः ॥ ८ ॥ ^{२०९ २१० २११}सोमःपुना । ^{२१२ २१३ २१४}हो । ^{२१५ २१६ २१७}नऊर्मिणा३३ ।
^{२१८ २१९ २२०}अव्यंवारंविधा३वा३ती । ^{२२१ २२२ २२३}अग्रवा३३४पू । ^{२२४ २२५ २२६}चा ३३४पूः ।
^{२२७ २२८ २२९}पवमा३३ ना३ । ^{२३० २३१ २३२}कारना३३४औहोवा । ^{२३३ २३४ २३५}क्रददे३३४पू ॥ ९ ॥

नान्दीश्राद्धप्रयोगः ।

१९

४ ५ १२ २ २५ १ - १ - २२ १ २
 सासू । न्वेयोवसू२३नाम् । योरा२यामा२ । नेतायइडा२३नाम् ।
 १ २ १ २ १ ५ ५ २५
 सो२३माः । यः सु॒क्षिता२३४यिनोई॒क्षायि ॥ १० ॥ हाउ-
 ५ ५ १ २२ २ १ २ २ २ २ २ २ ५ ५
 हाउहाउवा । विश्वतोदावन्विश्वतोनाभर । हाउहाउ-
 ५ १ २ २ १ २ २ २ २ २ २ २ २ १ २
 हाउवा । यन्त्वाशविष्ठमीमहे । हाउहाउहाउवा । आयुः ।
 २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २
 हाउ हाउ हाउवा । सुवः । हाउ हाउ हाउवा । ज्योतिः ।
 २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २
 हाउ हाउ हाउवा । ई२३४५ ॥ ११ ॥ हाउ हाउ हाउ ।
 १ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २
 आयुश्चक्षुज्यातिः । औहोवा । ई॒या । उदुत्तमंवरुणपाशमा२३-
 २ १ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २
 स्मात् । अवाधमंविमध्यमश्चथा२३या । अथादित्यव्रतेवय-
 २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २
 न्ता२३वा । अनागसोअदितयेसिया२३मा३ । हाउ हाउ
 २ १ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २
 हाउ । आयुश्चक्षुज्यातिः । औहोवा । इ॒२ । या२३४ ।
 १ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २
 औहोवा । ई॒२३४५ ॥ १२ ॥ इत्यायुश्शान्तिजपः ॥

अथ नान्दीश्राद्धप्रयोगः । ततो मध्यान्हात्पूर्वं शुभक-
 र्मात्मपूर्वदिवसे नान्दीश्राद्धं कुर्यात् । तत्प्रयोगो गोभिलसूत्रे
 चतुर्थप्रपाठके, “वृद्धिपूर्तेषु युग्मानाशयेत्प्रदक्षिणमुपचारा
 यवैस्तिनार्थे” इति सूत्रेण सङ्ग्रहेणोक्तः । अस्यायमर्थः ।
 वृद्धिर्ज्ञानकर्मादिका, पूर्तानि शान्तिपौष्टिकदेवतास्थापना-
 दीनि । तेषु कर्मस्वादौ प्रकृतत्वात्प्रिचाद्यर्थे युग्मान् ब्राह्मणा-
 न्भोजयेदासनाद्युपचाराः प्रादक्षिण्येन कर्तव्याः, तिनार्थे यवै-
 रिति । अन्यत्सर्वं “मासश्राद्ध”वत्कार्यम् । नात्र प्राचीनावीती ।

तृप्तिप्रश्ने सम्पन्नमिति ब्रूयात् । अस्तु सम्पन्नमिति प्रतिव-
चनम् । नात्र पितृतीर्थं । उदगग्रा युग्मा ऋजवः कुशाः ।
पातितदक्षिणजानुरेवमादयो धर्माः कर्मप्रदीपोक्ता ग्राह्याः ।
गोभिलीयश्राद्धकल्पेऽपि । “अथाभ्युदयिके श्राद्धे युग्मानाश-
येत्प्रदक्षिणमुपचरा, ऋजवो दर्भा, यवैस्तिलार्थे, सम्पन्नमिति
तृप्तिप्रश्ने, दधिवदराक्षतमिश्राः पिण्डाः, नान्दीमुखाः पितरः
प्रीयन्तामित्यक्षय्यस्थाने, नान्दीमुखेभ्यः पितृभ्यः पितामहेभ्यः
प्रपितामहेभ्यः, मातामहेभ्यः प्रमातामहेभ्यो वृद्धप्रमाताम-
हेभ्यश्च, स्वाहोच्यतां । न स्वधां प्रयुञ्जीत । श्रद्धान्वितः श्राद्धं
कुर्वीत शाकेनापि । तत्र पिचादित्रयं मातामहादित्रयञ्च
देवताः” ॥ अतः परं प्रयोगोऽपि निख्यते । तत्राभ्युदयश्राद्ध-
पूर्वदिने रात्रौ सायमौपासनानन्तरं ब्राह्मणानामन्त्रयेत् ।
तद्यथा । अमुकगोत्राणां नान्दीमुखानां पितृपितामहप्रपिताम-
हानाममुकामुकशर्मणाममुककर्माङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धं श्वो भ-
विष्यति तत्र सत्यवसुसज्जकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो भवता
क्ष्णः कर्त्तव्यः । ॐ तथेति प्रतिवचनम् । प्राप्नोतु
भवानिति कर्त्ता । प्राप्नवानीतीतरः । अथवा दक्षक्रतुसज्ज-
केभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य इति स्मृत्यन्तरम् । अथ पिचादीनां
षष्ठां प्रत्येकमेकं, द्वौ, चतुरो वा दृणुयात् । अथवा पिचाद्य-
र्थमेकं, द्वौ वा, मातामहाद्यर्थमेकं, द्वौ वा, दृणुयात् । अत्र
तु देवार्थे एकः पिचाद्यर्थं मातामहाद्यर्थं चैक इतीमं जघन्यं
पक्षमाश्रित्य प्रयोगः । स यथा । अमुकगोत्राणामित्यारभ्य

नान्दीश्राद्धप्रयोगः ।

२१

आभ्युदयिक श्राद्धं श्रो भविष्यतीत्यन्तमुक्त्वा, तच्च नान्दीमुखेभ्यः
 पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो भवता क्षणः कर्त्तव्यः । अमुकगो-
 चाणामित्यारभ्याभ्युदयिकश्राद्धं श्रो भविष्यतीत्यन्तमुक्त्वा, तच्च
 नान्दीमुखेभ्यो मातुः पितृपितामहप्रपितामहेभ्यो भवता क्षणः
 कर्त्तव्यः । ततः कर्त्ता भोक्ता च ग्राम्यधर्मादीन् वर्जयेत् ।
 श्राद्धदिने प्रातर्वा निमन्त्रणम् । ततः श्राद्धाङ्गस्नानं कृत्वा,
 स्नानान् पूर्वनिमन्त्रितान् ब्राह्मणान् समाहूय, प्रक्षालितपाणि-
 पादान् कृताचमनान् प्राङ्मुखानुदकसंस्थानुदगग्रकुशासनेषूप-
 वेश्य, कर्त्ता दर्भेष्वासीनः कुशपवित्रपाणिर्यवानादाय, देवताभ्यः
 पितृभ्यश्चेति चिरुक्त्वा, सत्यवसुसञ्जकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्यो
 नम इत्यभ्यर्चयेत् । मन्त्रस्तु । देवताभ्यः पितृभ्यश्च महायोगिभ्य
 एव च । नमः स्वाहायै स्वधायै नित्यमेव नमोनमः ॥ सत्यव-
 सुसञ्जकेभ्यो विश्वेभ्यो देवेभ्य इदमासनमित्यासनदक्षिणभागे
 कुशान् दद्यात् । ततः पातितदक्षिणजानुरुदङ्मुखोऽमुकगोचाणां
 नान्दीमुखानां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणा-
 ममुकगोचाणां नान्दीमुखानां मातुः पितृपितामहप्रपितामहा-
 नाममुकामुकशर्मणां प्रीत्यर्थममुकशर्मणः पुत्रस्यामुककर्मा-
 ङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धमद्य भवति तच्च सत्यवसुसञ्जकेभ्यो
 विश्वेभ्यो देवेभ्यो भवता क्षणः कर्त्तव्यः । एवं पित्रादीनां
 मातुः पित्रादीनामप्यासनं दत्वा वरणं कुर्यात् । ततो
 ब्राह्मणानां दक्षिणत उदङ्मुखो युग्मपवित्रपाणिर्दर्भेष्वासीनो
 दर्भान्धारयमाणः सङ्कल्पं करोति । स च यथा । देशकालौ

सङ्कीर्त्यामुकगोचाणां नान्दीमुखानां पितृपितामहप्रपिताम-
हानाममुकामुकशर्मणाममुकगोचाणां नान्दीमुखानां मातुः
पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां प्रीत्यर्थममुकक-
र्माङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धं सम्भवता नियमेन, सम्भवदुपचारैः,
सम्भवत्या दक्षिणया, यथातम्भवं पार्वणविधानेन करिष्ये
इति सङ्कल्पः । ततो यवानादयोङ्कारं कृत्वा विश्वान्देवानावा-
हयिष्ये इति पृच्छति । ओमावाहयेत्यनुज्ञातः विप्रस्य
दक्षिणजानु स्पृष्ट्वा विश्वेदेवास आगत इत्यावाहयेत् ।
विश्वेदेवास आगत श्रुणुताम इमश्चवम् । एदं बर्हिर्निषीदत ॥
विश्वेदेवाः श्रुणुतेमश्चवं मे ये अन्तरिक्षे य उपद्यविष्ठ । ये
अग्निजिह्वा उत वा यजत्रा आसद्यास्मिन् बर्हिषि मादयध्वम् ॥
ओषधयः संवदन्ते सोमेन सह राज्ञा । यस्मै कृणोति ब्राह्म-
णस्त्वश्राजन् पारयामसि ॥ सत्यवसुसज्जकान् विश्वान्देवान्
भवत्वावाहयामीति यवान् ब्राह्मणस्य पुरतः प्रक्षिपेत् । ततो
यवानादाय नान्दीमुखान् पितृनावाहयिष्ये इति पृष्ट्वा, ओमा-
वाहयेत्यनुज्ञातो विप्रस्य दक्षिणजानु स्पृष्ट्वा, उशन्तस्त्वा
निधीमह्युशन्तस्समिधीमहि । उशन्नुशत आवह पितृन्
हविषे अत्तवे ॥ एत पितरस्सोम्यासो गम्भीरेभिः पथिभिः
पूर्विणेभिः । दत्तास्मभ्यं द्रविणेह भद्रश्रयिष्व नः सर्ववीरं
नियच्छत ॥ आयन्तु नः पितरः सोम्यासो ऽग्निघाताः
पथिभिर्देवयानैः । अस्मिन्यज्ञे स्वधया मदन्तोऽधिब्रुवन्तु
तेऽवन्त्वस्मान् ॥ अमुकगोचान् पितृपितामहप्रपितामहानमुका-

नान्दीश्राद्धप्रयोगः ।

२३

मुकशर्मण आवाहयिष्य इति पृष्ट्वा, पितृब्राह्मणस्य पुरतो यवान् प्रक्षिपेत् । पूर्ववन्मन्त्रान्तेऽमुकगोत्रान् नान्दीमुखान् पितृपितामहप्रपितामहानमुकामुकशर्मणो भवत्यावाहयामीत्युक्तोन्मुच्य दक्षिणजानु पुरतो यवान् प्रक्षिपेदपहता इतिमन्त्रेण । ततः पुनर्यवानादायामुकगोत्रान् नान्दीमुखान्मातुः पितृपितामहप्रपितामहानमुकामुकशर्मण आवाहयिष्य इति पृष्ट्वा, आवाहयेत्यनुज्ञातः पूर्ववत्कुर्यात् । मन्त्रः । अपहता असुरा रक्षाशसि वेदिषदः ॥ ततो यज्ञीयवृक्षचमसेषु वा सौवर्णराजतौदुस्वरमणिमयपात्रान्यतमेषु वा पत्रपुटेषु वा ऽर्घ्यं गृह्णाति । तद्यथा । देवानां पात्रद्वयं पृथक्पङ्क्तौ उदगग्रकुशेषु संस्थाप्य, ततः पूर्वपङ्क्तावुदगग्रकुशेषु पित्रादीनामुदक्संस्थानि चीणि पात्राणि संस्थाप्य, तत्पूर्वतो मातामहादीनां चीणि पात्राणि पूर्ववदासादयेत् । प्रतिपात्रं द्वे द्वे पवित्रे निधाय, तेषु पवित्रान्तर्हितेषु सकुशा अप आसिञ्चति शन्नोदेवीरितिमन्त्रेण । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्गायत्रीऋन्द आपो देवता अपामासेचने विनियोगः । ॐ शन्नो देवीरभिष्टये शन्नो भवन्तु पीतये । शंयोरभिस्तुवन्तु नः ॥ यवोऽसीतिमन्त्रेण दवान् प्रक्षिपेत् । ॐ यवोऽसि यवयास्मद्वेषो यवयारातोः ॥ कुशैः प्रच्छादयेत् । ततः शन्नोदेवीरितिमन्त्रेण पितृपात्रं जलेन पूरयित्वा, यवोसीति मन्त्रेण यवान् प्रक्षिपेत् । मन्त्रश्च । यवोसि वरुणदैवत्यो गोसवो देव नर्मितः । प्रत्नमद्भिः प्रत्तः स्वाहया नान्दीमुखान् पितृनिमास्योक्तान् प्रीण्याहि नः स्वाहा ॥ प्रतिपात्रं मन्त्रा-

वृत्तिः । कुशैः प्रच्छादयेत् । प्रत्यर्घ्यपात्रं चन्दनादिभिरर्चयेत् । ततो देवकरे शुद्धोदकं निनीयार्घ्यपात्रस्थितपवित्रे प्रागग्रे तद्वस्ते निधाय, हस्तद्वयेनार्घ्यमादाय, या दिव्या आप इति मन्त्रात्ते गोत्रादिकमुक्त्वा देवकरे दद्यात् । मन्त्रो यथा । या दिव्या आपः पयसा सम्बभूवुर्या अन्तरिक्ष उत पार्थिवीर्याः । हिरण्यवर्णा यज्ञियास्ता न आपः शिवाः शस्थ्योनाः सुहवा भवन्तु ॥ अमुकगोत्राणां नान्दीमुखानां पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणाममुकगोत्राणां नान्दीमुखानां मातुः पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणाममुककर्माङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धे सत्यवसुसञ्ज्ञका विश्वेदेवा एतद्वोऽर्घ्यमिति देवहस्तेऽर्घ्यं दद्यात् । अस्त्वर्घ्यमिति भोक्ता प्रतिदेवत् । पुनः शुद्धोदकं दत्वा, पवित्रमादायार्घ्यपात्रे स्थापयेत् । पितृहस्ते शुद्धोदकं दत्वा, पितृर्घ्यपात्रस्थपवित्रमादाय, पितृहस्ते प्रागग्रं तत्पवित्रं निधाय, हस्तद्वयेन तद्वर्घ्यपात्रं गृहीत्वा, या दिव्या आप इति मन्त्रान्ते मुकगोत्राणामित्यारभ्यामुककर्माङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धे इत्यन्तमुक्त्वाऽमुकगोत्रं नान्दीमुख पितरमुकशर्मणेतत्तेऽर्घ्यं ये चात्र त्वामनु याश्च त्वमनु तस्मै ते स्वाहेत्यर्घ्यं दद्यात् । अस्त्वर्घ्यमिति भोक्तुः प्रतिवचनम् । पूर्ववच्छुद्धोदकदानार्घ्यपात्रपवित्रस्थापनान्तं कर्म कुर्यात् । अप उपस्पृश्य, एवं पितामहप्रपितामहयोरपि तत्तद्वर्घ्यपात्रमुद्धृत्यार्घ्यं दद्यात् । ततो मातुः पितृपितामहप्रपितामहानां तत्तद्वर्घ्यपात्रमुद्धृत्य तत्तन्नामोच्चारणपूर्वकमर्घ्यं दद्यात् । ये चात्र त्वामन्वि-

नान्दीश्राद्धप्रयोगः ।

२५

तिमन्त्रं पूर्ववज्जपेत् । प्रत्यर्घ्यदानेऽप उपस्पृशेत् । ततः
 पितामहप्रपितामहार्घ्यपात्रस्थितपवित्रकुशानादाय, पितृपात्रे
 संस्थाप्य, तत्पात्रद्वयस्य संस्त्रावान् पितृपात्रे समवनीय,
 मातामहवर्गपात्रस्थपवित्रकुशान् तत्प्रथमपात्रे संस्थाप्य, तत्पा-
 चद्वयमुत्तरदिशि पृथक् प्रागग्रदर्भापरि शुद्धन्तां लोका इति-
 मन्त्रान्ते सकुशपवित्रं प्रागग्रं न्युजीकरोति । शुद्धन्तां
 लोकाः पितृषदनाः पितृषदनमसि नान्दीमुखेभ्यः पितृभ्यः
 स्थानमसि ॥ ततो न्युजीकृतपात्रपूजनम् । ततो ब्राह्मणेभ्यो
 गन्धपूष्पधूपदीपवाससां प्रदानं, तदन्ताभे यज्ञोपवीतं क्षि-
 रण्यञ्च दद्यात् । तत्प्रकारो यथा—सम्बोधनान्तं तत्तन्नामोक्त्वा,
 एष ते गन्धः । एष ते पुष्पम् । एष ते धूपः । एष ते दीपः ।
 एतत्ते वासः । एतत्ते क्षिरण्यम् । ततो ब्राह्मणानां पुरतो
 नीवारचूर्णेन पाषाणचूर्णेन वा पितृपूर्वकं मण्डलानि कृत्वा
 तत्र प्रक्षालितानि पात्राणि स्थापयेत् । तत उपवीती, घृताक्त-
 मन्त्रमुद्धृत्याग्नौ करणं करिष्यामीति पितृननुज्ञातः साग्नि-
 कश्चेत् कर्त्ता गृह्याग्निसमीपमागत्योपविश्योपवीती क्षिप्रहो-
 मविधिना तदग्नौ जुहुयात् । अनयोः प्रजापतिर्ह्यर्षिर्यजुः पितरो
 देवतोपघातहोमे विनियोगः । स्वाहा सोमाय पितृमते ।
 इति हुत्वा, स्वाहाऽग्नये कव्यवाहनायेति द्वितीयाहुतिं हुत्वा-
 क्षिप्रहोमविधिनोपरिष्ठात्तन्त्रं समापयेत् । निरग्निकश्चेद्भव-
 त्स्वेवाग्नौ करणं करिष्ये इति पृष्ट्वा, पितृपङ्क्तिमुख्यब्राह्मणहस्तं
 भोजनपात्रे कृत्वा, हस्ते शुद्धोदकं दत्वा, पूर्वाक्ताहुतिद्वयं

कुर्यात् । ब्राह्मणाभावे जले उक्ताहुतिद्वयं कुर्यात् । हुतशेषं
 ब्राह्मणभोजनपात्रे दत्वा किञ्चित्पिण्डार्थमवशेषयेत् ततो
 भोजनपात्रमाज्येनाभिघार्य, कर्त्तृ पत्न्या वा देवपूर्वं यथा-
 परिवेषणं कार्यम् । अथ भोजनपात्रं वामहस्तेन स्पृष्ट्वा दक्षि-
 णहस्तेनोदकमादाय, सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामीत्यन्नमभ्यु-
 श्याग्रे प्रदक्षिणं यवान्विकीर्य, न्युज्जीकृताभ्यां दक्षिणोत्तराभ्यां
 पाणिभ्यां पृथिवी ते पात्रमिति भोजनपात्रमालभ्य जपेत् ।
 मन्त्रस्तु-पृथिवी ते पात्रं द्यौरभिधानं ब्राह्मणस्य मुखे अमृतं
 अमृतं जुहोमि स्वाहा ॥ मन्त्रादावालम्भः । तत इदं विष्णु-
 विचक्रम इति, विष्णो हव्यश्चक्ष्वेति यजुषा वा, भोक्तुरङ्गु-
 ष्मन्नेऽवस्थापयेत् । इदं विष्णुरितिकाण्डो मेधातिथिर्चर्चि-
 गायत्री कन्दो विष्णुर्देवता जपे विनियोगः । इदं विष्णुर्विच-
 क्रमे चैधा निदधे पदं । सम्ब्रढमस्य पाशुले ॥ ततो वामह-
 स्तेनान्नपात्रमविमुञ्चन्दक्षिणहस्तेन कुशोदकमादायेदमन्ना-
 दिकमातृप्तेर्दत्तं दास्यमानञ्च सत्यवसुसज्जकेभ्यो विश्वेभ्यो-
 देवेभ्यः स्वाहा । न ममेति ब्राह्मणपुरतो जलमुत्सृजेत् । एवं
 पित्रादिष्वपि । तत्र विशेषः । दास्यमानमित्यन्तमुक्त्वा, गोत्रे-
 भ्यो नान्दीमुखेभ्यः पितृपितामहप्रपितामहेभ्योऽमुकामुकश-
 र्मभ्यः स्वाहा । एवं मातामहादिष्वपि । ततः पितृपूर्वं पूर्वा-
 पोशनार्थं जलं दत्वा, सव्याहृतिकां गायत्रीं हस्तच्युतेभिरि-
 त्यूचं जपित्वा मधुमधुमध्विति चिर्जपित्वा यथासुखं जुषध्व-

नान्दीश्राद्धप्रयोगः ।

२७

मिति वदेत् । मन्त्रप्रकाशः । ॐ भूर्भुवः स्वः तत्सवितुर्वरेण्यं
 भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥ इत्तच्छ्रुते-
 भिरद्रिभिस्तुतः सोमं पुनीतन । मधावाधावता मधु ॥ एवममृ-
 तोपस्तरणमसीति प्रतिब्राह्मणं वदेत् । ततो ब्राह्मणाः पञ्च
 प्राणाहुतीः कुर्युः । प्राणाय स्वाहा । व्यानाय स्वाहा ।
 अपानाय स्वाहा । समानाय स्वाहा । उदानाय स्वाहा ।
 ततो भोजनकाले व्याहृतिपूर्वां सावित्रीं, तस्यां च गायत्रं
 साम, यस्तेमदोवरेण्यमति चीणि सोमसामानि, अबोध्यग्नि-
 रित्याद्यरिष्टवर्गं माशुशिशान इति नव सामानि पठेत् ।
 ॐ तत्सवितुर्वरेण्योम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः
 प्रचोदयात् । हुम् । आर । दायो । आर ३४५ । यस्ते
 मदोवरेण्य इति चीणि सोमसामानां सोमो गायत्री
 सोमो जपे विनियोगः । यस्तेमदाः । वरायिण्याः ।
 तादूनापावात्स्वात् । अन्धसा । दायिवावाद्वा ३४ ।
 हाउ । घशा पू ७ सहा । हो ५५ । डा ॥ यस्तायिमा २३ देवरेणि-
 याः । तादूनापव । स्वआंधा १ सा २ । दाइवा २ वाइरा २३ ।
 घशा २३४ वा । सापू हो ३ हायि । यस्तेमदोवरेणिया ६५ । तेना-
 पवस्वान्धसा । देवावीरा २३ । हायि । घशाउवा । साहाउवा ३ ।
 ऊर २३४पा ॥ अबोध्यग्निरित्याद्यरिष्टवर्गः । आशुः शिशानो

२८

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

^{३२३} वृषभो न ^{३१} भीमो ^२ घनाघनः ^{३१-} लोभणश्चर्षणीनां । ^{२२} सङ्गन्दने ^{३१ २}
^{३१} निमिष ^{२ ३२} एकवीरः ^{३१-} शतसेना ^{२२} अजयत्सकमिन्द्रः ॥ १ ॥
^{३१ २} सङ्गन्दनेनानिमिषेण ^{३१ २} जिष्णुना ^{३ १२} युत्कारेण ^{३ १२} दुश्च्यवनेन ^{३ १२} धृष्णुना ।
^{१-} तदिन्द्रेण ^{३ १ २} जयत ^{३ १२} तत्सहध्वं ^{३ १२} युधो ^{३ १२} नर ^{३ १२} द्रुहस्तेन ^{३ १ २} वृष्णा ॥ २ ॥
^{१-} स ^{२२} द्रुहस्तैः ^{१ २३ १ २३ १-} स निर्वागभिर्वशी ^{२२ ३ २३ ३ १२} सस्त्रष्टा ^{३ १२} सयुध ^{३ १२} इन्द्रो ^{३ १२} गणेन ।
^३ सस्त्रष्टा ^{१ २ ३ १} जित्सोमपा ^{२ ३ २} बाहुशर्ध्यै ^{कं १ २ ३} रघधन्वा ^{१ २} प्रतिहिताभिर-
^२ स्ता ॥ ३ ॥ १ ॥ ^{१ २} वृहस्पते ^{३ १ २} परिदीया ^३ रथेन ^{१ २} रत्नोद्वा ^{३ १-} मिचा-
^{३ १ २} अपबाधमानः । ^{३ १-} प्रभञ्जन्सेनाः ^{२२} प्रमृणो ^{३ २} युधा ^{३ १-} जयन्तस्माकमेध-
^{३ १-} विता ^{२२} रथानां ॥ १ ॥ ^३ बलविज्ञाय ^{१-} स्थविरः ^{२२ ३ १ २} प्रवीरः ^{३ १२} सहस्रान्वाजो
^{२२} सहमान ^{३ २} उग्रः । ^{३ १२} अभिवीरो ^{३ १२} अभिसत्वा ^{३ १-} सहोजा ^{२२} जैचमिन्द्र-
^{३ १ २} थमातिष्ठगोवित् ॥ २ ॥ ^३ गोचमिदं ^{१ २} गोविदं ^{३ २ ३ १ २} वज्रबाहुं
^{१ २ ३ १ २ ३ २ ३ १ २} जयन्तमजमप्रमृणन्तमोजसा । ^{३ १ २} इमस्सजाता ^{१ २} अनुवीरयध्वमिन्द्र-
^३ सखायो ^{२ ३} अनु ^{१ २} सश्रमध्वं ॥ ३ ॥ २ ॥ ^{३ २ ३ २ ३ १ २ ३} अभिगोचाणि ^{३ १ २ ३} सहसा
^{१ २} गाहमानो ^{३ २ ३ २} दयो ^{३ १ २ ३ १ २} वीरः ^३ शतमन्युरिन्द्रः । ^{१ २} दुश्च्यवनः ^{३ १ २ ३ १} पृतनाषा-
^{२ ३ २} डयुध्यो ^{कं १ २} रस्माकसेना ^{३ २ ३ २} अवतु ^{१ २} प्रयुत्सु ॥ १ ॥ ^{३ २ ३ २} इन्द्र ^{३ २ ३ २} आसां ^{३ २ ३ २} नेता
^{३ २ ३ १ २} वृहस्पतिर्हृत्क्षिणा ^{३ २} यज्ञः ^{३ १ २ ३ १ २} पुरणतु ^३ सोमः । ^{१ २ ३ २ ३ १ २} देवसेनानामभिभञ्जतीनां
^{२२} जयंतीनां ^{३ १ २} मरुतो ^{३ १ २} यन्त्वग्रं ॥ २ ॥ ^{१ २ ३ २ ३ १ २} इन्द्रस्य ^{३ १ २} वृष्णो ^{३ १ २} वरुणस्य ^{३ १ २} राक्ष
^{३ १ २} आदित्यानां ^{३ २ ३ १ २} मरुताश्च ^{३ २} उग्रं । ^{३ १ २} महामनसां ^{३ २ ३} भुवनच्यवानां

नान्दीश्राद्धप्रयोगः ।

२९

^{१ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २}
 घोषो देवानां जयतामुदस्थात् ॥ ३ ॥ ३ ॥ उड्डर्षय मघवन्ना-
^{२ ३ १- २२ ३ २ ३ १ २ १ २ ३ २ ३}
 युधान्युत्सत्त्वनां मामकानां मनाऽसि । उड्डचहन्वाजिनां
^{१ २ ३ १- २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३}
 वाजिनान्युद्रथानां जयतां यन्तु घोषाः ॥ १ ॥ अस्माकमिन्द्रः
^{१ २ ३ २ ३ २ ३ १- २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १-}
 समृतेषु ध्वजेष्वस्माकं या इषवस्ताजयन्तु । अस्माकं वीरा
^{२२ ३ १ २ ३ १ २ २ १-}
 उत्तरेभवं वस्माऽउ देवा अवताह्वेषु ॥ २ ॥ असौ या सेना
^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३}
 मरुतः परेषामभ्येति न ओजसा स्पृद्धमाना । तां गूह्यत
^{२ ३ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ २}
 तमसाप्रव्रतेन यथैतेशामन्यो अन्यं न जानात् ॥ ३ ॥ ४ ॥
^{३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ २ ३}
 अमीषां चित्तं प्रतिलोभयन्ती गृह्णाणां गान्धर्वे परेहि । अभिप्रेहि
^{१ २ ३ १- २ ३ ३ ३ २ ३ १ २ २ ३}
 निदह हत्सु शोकैरधेनामिचास्तमसा सचन्तां ॥ १ ॥ प्रेता
^{१ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १-}
 जयतानर इन्द्रो वः शर्म यच्छतु । उग्रा वः सन्तु बाह्वोऽनाधृष्या
^{२२ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 यथासथ ॥ २ ॥ अवस्तृष्टा परापत शरव्यं ब्रह्मसंश्रिते ।
^{२ ३ २ ३ १ २ ३ २ ३ ३ २ ३ १ २}
 गच्छामिचान्प्रपद्यस्व मामीषां कंचनोच्छिषः ॥ ३ ॥ ५ ॥
^{३ १ २ ३ १- २२ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 कंकाः सुपणा अनुयन्त्वेनान् गृह्णाणाम् नमसा वस्तुसेना ।
^{१ २ ३ २ ३ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 मेषांभोच्यघहारश्च नेन्द्र वयाऽस्येनाननुसंयन्तु सर्वान् ॥ १ ॥
^{१ २ १ २ ३ १ २ ३ २ ३ २ ३ १- २२}
 अमिचसेनां मघवन्नस्मांश्च त्रयतीमभि । उभौतामिन्द्रवृचह
^{३ १ २ ३ १ २ १ २ ३ २ ३ १ २ ३ १}
 न्निग्नश्च दहतं प्रति ॥ २ ॥ यत्र बाणाः संपतन्ति कुमारा
^{२ ३ १ २ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २ ३ १ २}
 विशिखा इव । तत्र नो ब्रह्माणस्पतिरदितिः शर्म यच्छतु
^{३ २ ३ १ २ २ ३ १- २२ ३}
 विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥ ३ ॥ ६ ॥ विरक्तो विमृधो जहि

नान्दीश्राद्धप्रयोगः ।

३१

असोमपाश्वेत्यन्नं विकिरेत् । असोमपाश्व ये देवा यज्ञभाग-
 बहिष्कृताः । तेषामन्नं प्रदास्यामि विकिरं वैश्वदेविकम् ॥
 ततः पूर्वधृतकुशत्यागो हस्तप्रक्षालनम् । आचमनं । अन्यकुश-
 धारणम् । ततो ब्राह्मणेभ्यः पितृपूर्वकमुत्तरापोशनार्थमुदकं
 दत्वा, पूर्ववद्ग्राह्यत्यादिकं पठित्वा, मधुमधुमध्विति चिर्जपेत् ।
 ततो ब्राह्मणैरुत्तरापोशने कृते सर्वान् सम्पन्नमिति पृच्छेत् ।
 सुसम्पन्नमिति सर्वे ब्रूयुः । ततोऽन्नशेषैः किं ? कियतामिति
 पृच्छेत् । इष्टैस्सहोपभुज्यतामिति प्रत्युक्तिः । तत उच्छिष्टस-
 न्निधौ पिण्डदानम् । उच्छिष्टपात्रस्य बाहुमात्रप्रदेशे चतुर-
 स्त्रमण्डलं विधाय, गोमयेनोपलिप्य, प्राचीनप्रवणां सैकतेन
 वेदिकां कृत्वा ऽभ्युक्ष्य, पित्राद्यर्थं प्रागग्रान् कुशानास्तीर्य,
 तदुत्तरभागे मातामहाद्यर्थं तथाग्रान् कुशानास्तीर्य, दक्षिणेन
 पिञ्जुलीं गृहीत्वा, पिञ्जूल्यग्रेणास्तृतकुशोपरि प्रागग्रान्
 रेखामुल्लिखेन्मन्त्रेण । अपहता असुरा रक्षांसि वेदिषदः ॥
 एवं मातामहादिदर्भेष्वपि । ततः पिञ्जुलीं त्यक्त्वा, अप
 उपस्पृशेत् । तत एतपितरस्सोम्यास इति पितृनावाहयेत् ।
 तत ऋजुकुशोदकं गृहीत्वा, पातिवदक्षिणजानुर्देवतीर्थेन पूर्वा-
 भिमुखो मूलमध्याग्रभागेष्वास्तृतकुशेषु क्रमेणावनेजनं कुर्यात् ।
 अमुकगोत्रामुकशर्मन्नान्दीमुख पितरवनेनिंत्व ये चात्र त्वाम
 नु याश्च त्वमनु तस्मै ते स्वाहा । अप उपस्पृश्य पितामह-
 प्रपितामहयोरप्यवनेजनं कुर्यात् । एवं मातामहादीनामपि ।
 ततः सर्वपाकशेषाल्येन हुतशेषं मिश्रीकृत्य, दधिमधुक्षीरैरु-

पसिच्य, बदरीफलैश्च मिश्रीकृत्य, यवान् संयोज्य, बिल्वफ-
लमाचान् पिण्डान् कृत्वा, दक्षिणहस्तेन गृहीत्वा, देवतीर्थ-
नावनेजनक्रमेण पितुर्नामयुक्तमन्त्रेण पिण्डान्निदध्यात् । अमु-
कगोत्रामुकशर्मन्नान्दीमुखपितरेष ते पिण्डः । ये चात्र
त्वामनु याश्च त्वमिति पूर्ववत् । अप उपस्पृश्य पितामह-
प्रपितामहयोः पिण्डौ क्रमेण स्थापयेत् । एवं मातामहादी-
नामपि । एवं षट्पिण्डान्निधाय पिण्डपात्रचालनजलेन पूर्व-
वत्प्रत्यवनेजनं कृत्वा, पिण्डपात्रमुत्तानं स्थापयेत् । ततोऽत्र
पितरो मादयध्वमिति जपति । अत्र पितरो मादयध्वं यथा-
भागमावृषायध्वम् ॥ प्रादक्षिण्येन पर्यावृत्योदङ्मुखोऽनुक्लृप्त-
न्ममीमदन्त पितर इति जपन् प्राङ्मुखो भवेत् । अमीमदन्त
पितरो यथाभागमावृषायिषत ॥ ततः कृताञ्जलिर्नमोऽवः पितरः
पितर इति जपति । अस्य प्रजापतिर्ऋषिरुष्णक्कन्दः पितरो
देवता जपे विनियोगः । नमो वः पितरः पितरो नमो वः ॥
ततः पत्नीमवेक्षते । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः पितरो देवता पत्यु-
वेक्षणे विनियोगः । गृहान्नः पितरो दत्त-इति ॥ ततः पिण्डानवे-
क्षते । अस्य प्रजापतिर्ऋषिर्यजुः पितरो देवता पिण्डावेक्षणे विनि-
योगः । सदो वः पितरो देष्म इति ॥ ततः पिण्डोपरि सूचं दद्यात् ।
अमुकगोत्रामुकशर्मन्नान्दीमुख पितरेतत्ते वासः । अप उप-
स्पृशेत् । एवं पितामहादीनाम् । ततो यथाचारं गन्धपुष्पधू-
पदीपनैवेद्यादिभिः पिण्डपूजनम् । ततो भोक्तृभ्यो मुखहस्त-
प्रक्षालनाद्यर्थमुदकं दत्वा स्वयं हस्तौ प्रक्षाल्याचामेत् । अथा-

नान्दीश्राद्धप्रयोगः ।

३३

चान्तेषु भोक्तृषु सुसम्प्रोक्षितमस्तु । इति द्विजाग्रभूमिं जले-
 नासिञ्चेत् । अस्त्विति प्रतिवचनम् । शिवा आपस्सन्तु ।
 इति द्विजहस्तेषु जलं प्रयच्छेत् । सौमनस्यमस्त्विति भोक्तृह-
 स्तेषु कुसुमानि प्रयच्छेत् । अक्षतञ्चारिष्टञ्चास्त्वित्यक्षतान्द-
 द्यात् । दक्षिणं जान्वाच्य, कुशोदकं गृहीत्वा, नान्दीमुखाः
 पितरः प्रीयन्तां । प्रीयन्तामिति प्रत्युक्तिः । ततः सौम्या
 नान्दीमुखाः पितरः सन्तु । सन्तु सौम्या नान्दीमुखाः पितर
 इति प्रत्युक्तिः । गोचं नो वर्द्धतां । वर्द्धतामिति प्रत्युक्तिः । ततो
 न्युञ्जीकृतपित्रर्घ्यपात्र-मातामहार्घ्यपात्रोपरिस्थापितान् सप-
 वित्रकुशानादाय, पित्रादिपिण्डोपरि मातामहादिपिण्डो-
 परि च क्रमेणास्तीर्य, स्वाहां वाचयिष्य इति पृष्ट्वा, वाच्य-
 तामिति प्रत्युक्ते, अमुकगोत्रेभ्यो नान्दीमुखेभ्यः पितृपितामह-
 प्रपितामहेभ्यो ऽमुकामुकशर्मभ्यः स्वाहाच्यताम् । अस्तु-
 स्वाहेति प्रत्युक्तिः । मातामहप्रमातामहवृद्धप्रमातामहेभ्यश्चैवं
 वाचयेत् । ततो न्युञ्जीकृतपित्रर्घ्यपात्रमुत्तानं कृत्वा, तेनोदक-
 मादाय पित्रादिपिण्डत्रयोपरि जलधारां दद्याद्ूर्ज्वहन्तीरि-
 त्यनेन । ऊर्जं वहन्तीरमृतं घृतं पयः कीलालं परिस्तुतश्च-
 धास्य तर्पयत मे पितॄन् ॥ एवं मातामहार्घ्यपात्रेण तद्वर्ग-
 पिण्डोपरि धारां दद्यात् । ततो विश्वेदेवहस्तेजलं दत्वा,
 सत्यवसुसञ्ज्ञका विश्वेदेवाः प्रीयन्तामिति वाचयेत् । प्रीयन्तां
 विश्वेदेवा इति प्रतिवचनम् । ततः पिण्डान् भोजनपात्राणि
 च स्वस्थानाञ्चालयेत् । ततो देवपूर्वं यथाशक्ति दक्षिणादानम् ।

विश्वेदेवा इयं वो दक्षिणा । नान्दीमुखाः पितृपितामहप्रपिता-
महा इयं वो दक्षिणा । एवं मातामहादीनाम् । ततः कर्त्ता ब्राह्म-
णान् प्रति वदेत् । दातारो नोऽभिवर्द्धतां वेदाः सन्ततिरेव च ।
अद्वा च नो माव्यगमद्वहुदेयं च नोऽस्तु ॥ ततो भोक्तारः । दातारो
वोऽभिवर्द्धन्तां वेदाः सन्ततिरेव वः । अद्वा च वो माव्यगमद्वहुदे-
यश्च वो ऽस्तु ॥ इति प्रतिवदेयुः । ततः कर्त्ता-अन्नञ्च नो बहु
भवेदतिथींश्च लभेमहि । दाचितारश्च नः सन्तु माचयाचिष्म
कञ्चन ॥ ततो भोक्तारः । अन्नं च वो बहुभवेदतिथींश्च लभध्वं ।
याचितारश्च वः सन्तु माचयाचिद्वं कञ्चन । एता एवाशिषः
सन्त्विति कर्त्ता । एताः सन्त्वाशिष इति भोक्तारः । ततः
कर्त्ता स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु । ॐ स्वस्तीति भोक्तारः । ततः
कर्त्ता आशिषः प्रतिगृह्य पितृपूर्वं वाजेवाज इति विसर्जयेत् ।
तद्यथा । पितृपङ्क्तिमुख्यस्य ब्राह्मणस्याङ्गुष्ठं दक्षिणहस्तेन गृ-
हीत्वा वाजेवाजेवत वाजिनो नो धनेषु विप्रा अमृता
ऋतज्ञाः । अस्य मध्वः पिबत मादयध्वं तृप्ता यात पथिभिर्दे-
वयानैः ॥ इत्येतया पितृपूर्वं विसर्जनम् । मातामहादीनप्येवं
विस्तृज्य दक्षिणहस्तेन विश्वान् देवान् विस्तृज्य सर्वानुत्थापयेत् ।
ततः पादप्रक्षालनदेशे प्राङ्मुखो देवाः पित्रादयश्च तिष्ठेयुः ।
कर्त्ता जलपात्रं गृहीत्वा ब्राह्मणानां परितो जलधारां प्राद-
क्षिण्येन दद्यात् आमावाजस्येति । आमावाजस्य प्रसवे जगम्या
देवे द्यावापृथिवी विश्वरूपे । आमागन्तां पितरां मातरा चा-
मासोमो अमृतत्वेन गम्यात् । ततः सोमान्तमनुब्रज्य प्रदक्षि-

हिरण्यश्राद्धप्रयोगः ।

३५

णनमस्कारान् विधाय, गृहं प्रविश्य, वामदेव्यं गीत्वा, ब्रह्मा
र्पणं कुर्यात् । जल होमविधानमन्यत्राग्निप्रतिनिधित्वात् । तच्च
“तैत्तिरीयब्राह्मणे”ऽग्निहोत्रप्रकरणे समाम्नातम् । ब्राह्मणा-
भावे कुशचटुपक्षे कुशानां ब्राह्मणप्रतिनिधित्वं प्रसिद्धमेव ।
इति नान्दीश्राद्धप्रयोगः ॥

अथ हिरण्यश्राद्धम् ॥ उक्तीत्या ब्राह्मणभोजनात्म-
कस्य चटुश्राद्धस्य वा ऽनुष्ठानाऽसम्भवे हिरण्यरूपेण श्राद्धमवश्यं
कुर्यात् । तच्च विवाहादिदिने सङ्कल्यात्प्रागेवानुष्ठेयम् । तत्प्र-
योगो यथा । अमुकगोचाणां नान्दीमुखानां पितृपितामह-
प्रपितामहानाममुकामुकशर्मणाममुकगोचाणां नान्दीमुखा-
नां मातुः पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां तृप्त्य-
र्थममुककर्माङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धं हिरण्यरूपेण करिष्ये ।
एवं वरणेऽपि गोचादिकमुक्ता हिरण्यरूपामुककर्माङ्गमाभ्युद-
यिकश्राद्धे भवता क्षणः कर्तव्य इति विशेषः । ततः पाद-
प्रक्षालनाद्युपचारांश्च कृत्वा हिरण्यं दद्यात् । यावता भोजनं
तच्चतुर्गुणं हिरण्यं देयमिति शक्तौ । यत्किञ्चिदशक्तौ दद्यात् ।
दानमन्त्रो यथा । हिरण्यगर्भगर्भस्थं हेम बीजं विभावसे ।
अनन्तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रयच्छ मे ॥ गोचादिकमुक्ता-
ऽमुककर्माङ्गमाभ्युदयिकश्राद्धे सत्यवसुसञ्ज्ञकानां विश्वेषां
देवानां प्रीतिं कामयमानः तृप्तिभोजनमूल्यचतुर्गुणमिदमा-
ग्नेयं हिरण्यं तुभ्यमहं सम्प्रददे । ततः पूर्ववत्सर्वमुक्ता
ऽमुकगोचाणां नान्दीमुखानां पितृपितामहप्रपितामहानाम-

३६

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

मुकामुकशर्मणाममुकगोत्राणां नान्दीमुखानाम्मातुः पितृपितामहप्रपितामहानाममुकामुकशर्मणां प्रीतिं कामयमानः तृप्तिभोजनमूल्यचतुर्गुणमिदमाग्नेयं क्षिरण्यं तुभ्यमहं सम्प्रदद इति दद्यात् । इति क्षिरण्यश्राद्धप्रयोगः ॥

अथ पुण्याहवाचनप्रयोगः ॥ तस्य सर्वकर्माङ्गत्वं क्वचिद्वाख्यातम् । आभ्युदयिकश्राद्धाभावेऽपि शरीरशालादि-शुद्ध्यर्थं प्रधानत्वमप्यस्ति । अतो गोभिलेन तत्प्रयोगस्यानुक-त्वेऽप्यावश्यकत्वा “च्छैनकाश्वलायनगृह्यपरिशिष्टा” द्यनुसारेण तत्प्रयोग उच्यते । यजमानः सपत्नीकः सुस्नातो मङ्गलसम्भारं सम्भृत्य, स्वलङ्कृते गेहे गोमयेपलिप्तायां भूमौ भद्रासने प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा उपविश्य, शुद्धे स्थण्डिले धान्यपुञ्जोपरि दक्षिणोत्तरयोः सौवर्ण-राजत ताम्र-मृन्मथान्यतमं नूतनं कल-शद्वयं संस्थाप्य, पूजयित्वा, प्रशस्तान् प्रतिवचनसमर्थान्कु-चीन्दर्भपवित्रपाणीन्युगमान्ब्राह्मणानासनेषूपवेश्य, गन्धपुष्पा-दिभिरभ्यर्च्य, उत्तरकलशे देवता आवाह्य, पुण्याहं वाचयेत् । तद्यथा देशकालौ सङ्कीर्त्य, अमुककर्म कर्तुममुककर्माङ्गं वा स्वस्तिपुण्याहवाचनं करिष्ये । तच्चादौ निर्विघ्नतासिद्ध्यर्थं महागणपतिपूजनं करिष्ये इति सङ्कल्प्य पूर्वाक्तप्रकारेण महागणपतिं सम्पूज्य, कलशस्थापनादि कुर्यात् । स्वपुरतः इदम्भूमेरिति भूमिं स्पृष्ट्वा पठेत् । इदम्भूमेर्भजामह इदम्भद्राः सुमङ्गलम् । परा सपत्न्यान्वाधस्व अन्येषां विन्दते धनम् । धानावन्तं करम्भिनमपूपवंतमुक्थिनम् । इन्द्र प्रातर्जुषस्व

३ १ २

३

१ २ ३ १ २ ३

१ २

१ २ ३ १ २

पुण्याहवाचनप्रयोगः ।

३७

नः ॥ इतिमन्त्रेण यवादिधान्यं प्रक्षिप्य, । आविशन्कलशसु-
 तो विश्वा अर्षन्नभिश्चिः । इन्दुरिन्द्राय धीयते ॥ इति
 कलशद्वयं धान्यपुञ्जोपरि निधाय, इमं मे वरुण शुधीहवमद्या च
 मृडय । त्वामवस्युराचके ॥ इति जलेन पूरयित्वा, काण्डात्का-
 ण्डात्प्ररोहन्ती परुषः परुषस्परि । एवानो दूर्वं प्रतनु सहस्रेण
 शतेन च ॥ इति दूर्वाः प्रक्षिप्य । अयमूर्जावतो वृक्ष ऊर्जोव
 फलिनी भव । पूर्णं वनस्पतेऽनुत्वाऽनुत्वा सूयतश्चरिः ॥ इति
 फलानि । अग्निमीडे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् ।
 होतारश्चरत्तधातमम् ॥ इति पञ्चरत्नानि । स्योना पृथिवि नो
 भवानृक्षरा निवेशनी । यच्छा नः शर्म सप्रथो देवान्माभया-
 दिति ॥ इति सप्तमृत्तिकाः । ओषधे चायस्वैनम् । इति
 सर्वौषधीः । वनस्पते वीङ्गो द्वि भूया अस्मत्सखा प्रतरणः
 सुवीरः । गोभिः सन्नद्धो असि वीडयस्व आस्थाता ते जयतु
 जेत्वानि ॥ इति पञ्चपल्लवान् । अभिवस्त्रा सुवसनान्यर्षाभिधेनूः
 सुदुघाः पूयमानाः । अभिचन्द्रा भर्तृवे नो हिरण्याभ्यश्चान्
 रथिनो देव सोम ॥ इति वस्त्रेण रक्तसूत्रेण वा वेष्टयेत् ।
 सघातं वृषणश्च मधितिष्ठाति गोविदम् । यः पात्रं चारियोजनं
 पूर्णमिन्द्राचिकेतति योजान्विन्द्रते हरी ॥ इति कलशयोरुपरि
 तण्डुलपूरितक्रांस्यपात्रादि निधाय, सर्वत्र प्रतिकलशं मन्त्रा-

३८

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

वृत्तिः, उत्तरसंस्थता च । तत इमं मे वरुणेति प्रस्कण्वच्छविर्गा-
यत्रीकन्दो वरुणो देवता वरुणावाहने विनियोगः । इमं मे^{३ १ २}
वरुण^{३ १ २ ३ १ २} शुधीह्वमद्याच मृडय । त्वामवस्युराचके ॥ इत्युत्तरकलशे
वरुणमावाहयेत् । वरुणाय नमो वरुणमावाहयामीति प्रतिमादि-
ष्ठावाह्य षोडशोपचारैः सम्पूज्योत्तरकलशे देवता आवाहये-
देवम् । कलशस्य मुखे विष्णुः कण्ठे रुद्रः समाश्रितः । मूले तत्र
स्थितो ब्रह्मा मध्ये मातृगणाः स्मृताः । कुक्षौ तु सागराः
सर्वे सप्तद्वीपा वसुन्धरा ॥ ऋग्वेदोऽथ यजुर्वेदः सामवेदो
ह्यथर्वणः । अङ्गैश्च सहिताः सर्वे कलशं तु समाश्रिताः ॥
अथ गायत्री सावित्री शान्तिः पुष्टिकरी तथा । आयान्तु
मम शान्त्यर्थं दुरितक्षयकारकाः ॥ गङ्गे च यमुनै चैव गोदावरि
सरस्वति । नर्मदे सिन्धुकावेरि जलेऽस्मिन्सन्निधिं कुरु ॥
ततस्तत्कलशेऽक्षतान्क्षिप्तेत् । मातृदेवो भव । पितृदेवो भव ।
आचार्यदेवो भव । अतिथिदेवो भव । सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो
नमोनमः । तत आशिषः प्रार्थयन्ते । प्रार्थनामाह । एताः
सत्या आशिषः सन्तु । अवनिर्द्वतजानुमण्डलः कमलमुकुल-
सदृशमञ्जलिं शिरस्याधाय, दक्षिणेन पाणिना सुवर्णपूर्णकलशं
धारयित्वा, दीर्घा नागा नद्यो गिरयस्त्रीणि विष्णुपदानि
च तेनायुः प्रमाणेन पुण्याहं दीर्घमायुरस्तु इति भवन्तो
ब्रुवन्तु । तेनायुः प्रमाणेन पुण्याहं दीर्घमायुरस्तु । इति ब्राह्मण-
वचनम् । एवं सर्वत्र । शिवा आपः सन्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु ।

पुण्याहवाचनप्रयोगः ।

३६

सौमनस्यमस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु । अक्षतञ्चारिष्टं चास्त्विति
 भवन्तो ब्रुवन्तु । गन्धाः पान्तु सुमङ्गल्यञ्चास्त्विति भवन्तो
 ब्रुवन्तु । अदताः पान्तु आयुष्यमस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु ।
 पुष्पाणि पान्तु सौश्रेयसमस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु । ताम्बूलानि
 पान्तु ऐश्वर्य्यमस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु । दक्षिणाः पान्तु
 बहुदेयञ्चास्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु । दीर्घमायुः श्रेयः शान्तिः
 पुष्टिस्तुष्टिश्चास्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु । ब्राह्मणैः प्रतिवचनं
 सर्वत्रास्त्विति देयम् । श्रीयशो विद्या विनयो वित्तं बहुपुत्रं
 चायुष्यं चालु । यं कृत्वा सर्ववेददेवयज्ञक्रियाकरणकर्मरम्भाः
 शुभाः शोभनाः प्रवर्तन्ते । तमहमोङ्कारमादिं कृत्वा ऋग्यजुः
 सामाशीर्वचनं बहुक्वपिमतं संविज्ञातं भवद्भिरनुज्ञातः पुण्यं
 पुण्याहं वाचयिष्ये । विप्राः वाच्यतामिति वदेयुः । एवं
 उत्तरचापि यथायोग्यं देयम् । ^{५२४ २ ४ ५२ २२१} देवोऽवोऽद्रविणोदाः । पूर्णा
^{२२ १२ १ २ - २ १ २२ १ ० -} विवष्टासिचं । ऊद्वा१ सिंचा२ । ध्वमुपवापृणध्वम् । आदिद्वोदे२ ।
^{१२ २२ १ २४ १ ५} वओहते । इडा२३भा३४३ । ओ२३४५३ । डा ॥ १ ॥
^{५ ४ ५२ २ ५२ ५२ ४ २ १ १२ २} अद्यनोदेवसवितः । औहोवा । इहश्रुधाई । प्रजावा२३त्सा ।
^{२२ १२ १२ २ १ २ २ २ २ १} वी.सौभगां । परादू२३ष्ठा३ । होवा३हा । प्रियःसू२३४५
^{१ २ १ १ १ १ २ १ २ २ २ १ २} वाईपूई । दक्षा३या२३४५ ॥ २ ॥ चन्द्रमाआउवा । सुवांताराउवा ।
^{२ २ १ २ २ १ २ २ २ १ २ २} सुपणाधाउवा । वतेदिवि । नवोहिराउवा । ग्यनाईमायाउवा ।
^{२ १ २ २ १ १ २ २ २ १ २} पदंविन्दाउवा । तिविद्युताः । वित्तंमाआउवा । स्यरोदा२३

^२सा^१३४^५इयि । ओ^५२३४^५पूइ । डा ॥ ३ ॥ उच्चाता^५इ^४जातमन्थसाः ।
^२दिवा^२इसा^१इ^१र । मिया^२२३^२ददाई । उग्रा^२ड^२शर्मा । मचा^१२३^१इअ-
^२वाउ । वा^२३ । स्तौ^२षे^२२३^२४^२पू ॥ ४ ॥ उपा^४पू^२स्मै । गा^४इया^२इता-
^२नाराः । पा^२इवामा^२इना । या^२२३^२आ । हुं^२माई । दा^२३
^२वाई । आभिदेवा^२इया^२इताउ । वा^२२३^२४^२पू ॥ ५ ॥ इत्येतानि
सामानि पुण्याहे ब्रूयात् । व्रत-नियम-तपः-स्वाध्याय-क्रतु-दम-
दान-विशिष्टानां ब्राह्मणानां मनः समाधीयतां । समाहित-
मनसः स्मः । प्रसीदन्तु भवन्तः । प्रसन्नास्मः । यजमानः ।
शान्तिरस्तु । पुष्टिरस्तु । तुष्टिरस्तु । वृद्धिरस्तु । अविघ्नमस्तु ।
आयुष्यमस्तु । आरोग्यमस्तु । स्वस्तिशिवं कर्मास्तु । कर्मस-
मृद्धिरस्तु । धर्मसमृद्धिरस्तु । वेदसमृद्धिरस्तु । शास्त्रसमृद्धि-
रस्तु । पुत्रसमृद्धिरस्तु । धनधान्यसमृद्धिरस्तु । इष्टसम्पदस्तु ।
बहिर्देशे । अरिष्टनिरसनमस्तु । यत्पापं तत्प्रतिहतमस्तु ।
अन्तः । यच्छ्रेयस्तदस्तु । उत्तरे कर्मण्यविघ्नमस्तु । उत्तरोत्त-
रमहर्हरभिष्टुद्धिरस्तु । उत्तरोत्तराः क्रियाः शुभाः शोभनाः
सम्पद्यन्ताम् । तिथि-करण-मुहूर्त्त-नक्षत्र-ग्रह-लग्न-सम्पदस्तु ।
तिथि-करण-मुहूर्त्त-नक्षत्र-ग्रह-लग्नाधिदेवताः प्रीयन्ताम् ।
तिथिकरणे मुहूर्त्तनक्षत्रे सग्रहे सदैवते प्रीयेताम् । दुर्गापा-
ञ्चाल्यौ प्रीयेताम् । अग्निपुरोगा विश्वेदेवाः प्रीयन्ताम् ।
इन्द्रपुरोगा मरुज्जणाः प्रीयन्ताम् । शचीपुरोगा देवपत्न्यः
प्रीयन्ताम् । ब्रह्मपुरोगाः सर्वे वेदाः प्रीयन्ताम् । विष्णुपुरोगाः

सर्वदेवाः प्रीयन्ताम् । माहेश्वरीपुरोगा उमामातरः प्रीयन्ताम् ।
 वसिष्ठपुरोगा ऋषिगणाः प्रीयन्ताम् । अरुन्धतीपुरोगा एक-
 पत्न्यः प्रीयन्ताम् । ऋषयश्छन्दांस्थाचार्या वेदा देवा यज्ञाश्च
 प्रीयन्ताम् । ब्रह्म च ब्राह्मणाश्च प्रीयन्ताम् । श्रीसरस्वत्यौ
 प्रीयेताम् । अङ्गामेधे प्रीयेताम् । भगवती कात्यायनी प्रीय-
 ताम् । भगवती माहेश्वरी प्रीयताम् । भगवती वृद्धकरी
 प्रीयताम् । भगवती ऋद्धिकरी प्रीयताम् । भगवती पुष्टिकरी
 प्रीयताम् । भगवती तुष्टिकरी प्रीयताम् । भगवन्तौ विघ्नवि-
 नायकौ प्रीयेताम् । भगवान्स्वामी महासेनः सपत्नीकः ससुतः
 सपार्षदः सर्वस्थानगतः प्रीयताम् । हरिहरहरिण्यगर्भाः
 प्रीयन्ताम् । सर्वा ग्रामदेवताः प्रीयन्ताम् । सर्वाः कुलदेवताः
 प्रीयन्ताम् । बहिः । क्षता ब्रह्मादिषः । क्षताः परिपन्थिनः ।
 क्षता अस्य कर्मणो विघ्नकर्तारः । शत्रवः पराभवं यान्तु ।
 शाम्यन्तु घोराणि । शाम्यन्तु पापानि । शाम्यन्त्वीतयः ।
 अन्तः । शुभानि वर्द्धन्ताम् । शिवा आपः सन्तु । शिवा
 ऋतवः सन्तु । शिवा अग्नयः सन्तु । शिवा आहुतयः सन्तु ।
 शिवा अतिथयः सन्तु । शिवा ओषधयः सन्तु । शिवा
 वनस्पतयस्सन्तु । अहोरात्रे शिवे स्यातां । निकामेनिकामे
 नः पर्जन्यो वर्षतु । फलिन्यो न ओषधयः पच्यन्ताम् ।
 योगक्षेमो नः कल्पताम् । शुक्रा-ङ्गारक-बुध-वृहस्पति-शनैश्चर-
 राहु-केतु-सोमसंहितादित्यपुरोगाः सर्वे ग्रहाः प्रीयन्ताम् ।
 भगवान्नारायणः प्रीयताम् । भगवान्यर्जन्यः प्रीयताम् ।

४२

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

भगवान्स्वामी महासेनः प्रीयताम् । पुण्याहकालान् वाचयिष्ये ।
 वाच्यताम् । त्वष्टा३४ । नोदैवियं । वचाः । पर्जन्यो ब्रह्मणस्या२३-
 तीः । पुत्रैर्भ्रातृभिरदितिर्नृपातू२३नाः । दुष्टारा२३चा ।
 मणवा२३चा३४३ । ओ२३४५ई । डा ॥ ६ ॥ मच्चं सहकुटुम्बिने
 महाजनान्नमस्तुर्वाणायामाशीर्वचनमपेक्षमाणायामुककर्मणः पु-
 ण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु । ॐ पुण्याहम् । इति चः । पुनानः
 सोमा३धारा२३४या । आपोवसानो अर्षस्थारत्नधायो निमृतस्य
 सा२३दसाई । ओहा३उवा । उत्सोदेवो हिरा२३चाई ।
 ओहा३उवा । गयया । औ३होवा । हो५ई । डा ॥ ७ ॥
 पुण्यसमृद्धिरस्तु । मच्चं सहकुटुम्बिने महाजनान्नमस्तुर्वाणाय०
 अमुककर्मणः कल्याणं भवन्तो ब्रुवन्तु । अस्तु कल्याणम् ।
 काऽपूया । नश्चा३यिचा३आभूवात् । ऊ । तीसदावधः स ।
 खा । औ३होहायि । कया२३शचायि । ष्यौहो३ । हुम्मा२ ।
 वा२त्ता३पूहायि ॥ ८ ॥ कल्याणसमृद्धिरस्तु । मच्चं सहकुटुम्बिने०
 अमुककर्मण ऋद्धिं भवन्तो ब्रुवन्तु । कर्म ऋध्यताम् । ३ । ऋद्धिः
 समृद्धिः । औहोवा औहोवा औहो३वा । अगन्मज्योतिः । २ ।
 अगन्मज्योतिः । अमृता अभूम । २ । अमृता अभूमा । तरिचं-
 पृथिव्या अध्याह्नमा । २ । तरिचं पृथिव्या अध्याह्नमा ।

पुण्याहवाचनप्रयोगः ।

४३

^{१ २ १ २ १ २ २ २} दिवमन्तरिक्षादध्याह्नम । ३ । ^{१ २ २ २ १ २} अविदामदेवान् । ३ ।
^{१ २ १ २ २ २ २ २ २ २ २ २} समुदेवैरगन्महि । ३ । ^{२ २ २ २ २ २ २ २} औहोवा औहोवा औहोवा ।
^{१ २ ३ १ १ १ १} सुवर्ज्याती२३४१ः ॥ ८ ॥ ऋद्धिः समृद्धिः । मह्यं सहकुटुम्बिने०
^{२ २ १ २} अमुककर्मणे स्वास्ति भवन्तो ब्रुवन्तु । आयुष्मते स्वस्ति । ३ ॥
^{२ २ १ २} चातारमिन्द्रमविता । ^{२ १} रमी२३न्द्राम् । ^{१ २ २} हवैहवैसुहवः ।
^{२ १} रमी२३न्द्राम् । ^{२ १} हुवायिनुशक्रंपुरुह । ^२ तमी२३न्द्राम् ।
^{२ १ २ १ २ २ २ २ २ २ २ २ २} इदं स्वस्तिनो मघवा । वा३४३यि । तू३वापूयिन्द्रा३पू३ः ॥ १० ॥
^{२ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २} स्वस्ति समृद्धिरस्तु । हाउ । ३ । यशोहाउ । ३ । वचाहाउ । ३ ।
^{१ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} आस्मिन् हायि । २ । आस्मिन् हा३१उ । वा२ ।
^{१ २ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} तवेदिन्द्रावमवसु । त्वं पुष्यसिमध्यमं । सचाविश्वस्य परमस्य रा-
^{१ २ २ १ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २ २} जसि । नकिष्ठागोष्ठुष्टुखते । हाउ । ३ । यशोहाउ । ३ ।
^{२ २ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} वचाहाउ । ३ । आस्मिन् हायि । २ । आस्मिन् हा३१उ ।
^{१ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} वा२ । आयुर्विश्वायुर्विश्वं विश्वमायुरग्नीमहि प्रजां त्वष्टरधिनि-
^{२ २ १ २ १ २ २ २ १ २ २ १ २ १ २ १ २ १ २} धेह्यस्मेशतं जीवेमशरदेवयन्ते २३४५ ॥ ११ ॥ मह्यं
^{२ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} सहकुटुम्बिने० कर्मणः श्रीरस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु । अस्तु श्रीः ।
^{२ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} आयन्तु वसू४रायां । विश्वा२इदिन्द्रा२ । स्यभा२चाता ।
^{२ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} वासूनीजातो जनिमा । नियोजा१सा२ । प्रतिभागं नदी२धिमः ।
^{१ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २ १ २} प्रा२३ती । भागांना३दा । हुं । धीमा३ः । आ२३४वा ।

^{२ १} अथे ॥ ^{२२} १२ ॥ ^{१ २} छाउ । ^{१ २} ३ । ^{१ २} इमाः । ^{१ २} ३ । ^{१ २} प्रजाः । ^{१ २} ३ ।
^{१ २} प्रजापते ^१ होई । ^२ २ । ^{२ २} प्रजापते ^२ चार १ उ । ^२ वा २ । ^२ ए ।
^{१ २} हृदयम् । ^२ २ । ^२ ए । ^२ हृदया ३ १ उ । ^२ वा २ । ^२ प्रजारूपमजीजने ३ ।
^१ इट्टडा २ ३ ४ ५ ॥ ^{१ २} १३ ॥ ^२ अस्तु ^२ श्रीरिति ^२ चिः ॥ ^२ ईयइ २ ३ चायि ।
^{२ २} त्वम्पुवाजिना ^२ इन्दे ^२ वजूतं । ^२ ई ४ यइया । ^२ चार ३ ४ यि ।
^{२ २} सहोवानन्ता । ^२ रुता ३ । ^२ रथानां । ^२ ईयइया ३ चाई ।
^२ अरिष्टा ३ । ^१ नायि । ^२ मिम्पुत । ^२ नाजमाशुम् । ^२ ई ४ यइया ।
^{२ १ १ १ १} चार ३ ४ ५ यि । ^{२ १} स्वस्त । ^१ यायि । ^{१ २} तास्यमिहा ३ ४ ३ । ^२ हू ३ वा ५-
^२ यिमाई ५ ६ ॥ ^{१ ४} १४ ॥ ^२ मङ्गलानि ^२ भवन्तु । ^२ वर्षशतं ^२ पूर्णमस्तु ।
^२ गोचाभिवृद्धिरस्तु । ^२ कर्माङ्गदेवताः ^२ प्रीयन्ताम् । ^२ तत उत्तरकलशं
^२ दक्षिणहस्ते ^२ दक्षिणकलशं ^२ वामहस्ते ^२ गृहीत्वा ^२ ताभ्यां ^२ धाराद्वयं
^२ पाचे ^२ सन्ततं ^२ निषिञ्चेदेभिर्मन्त्रैः ॥ ^२ वास्तोष्पताइ । ^२ ध्रुवा ।
^{१ २} स्थूणाओ २ ३ ४ वा । ^२ अस्सचसोम्यानाम् । ^२ द्रप्सः ^२ पुराम्भत्ता
^२ शश्वता २ ३ इनाम् । ^२ आ २ ३ ४ इन्द्राः । ^२ मुनी २ । ^२ ना ३ १ उवा २ ३ ।
^२ सा २ ३ ४ खा । ^२ वास्तोष्पतेध्रुवा । ^२ स्थूणा ३ । ^२ आ २ ३ ४ । ^२ सचसो ।
^२ म्यानाम् । ^२ द्रप्सः ^२ पुराम्भत्ता ^२ शश्वता २ ३ इनाम् । ^२ आ २ ३ इन्द्राः ।
^२ मुनी २ । ^२ ना २ ३ ४ वा । ^२ सा २ ३ ४ खा ॥ ^२ वास्तोष्पते ^२ ध्रुवा
^२ स्थूणास्सचसोम्यानाम् । ^२ द्रप्सः ^२ पुराम्भत्ता ^२ शश्वतीनामिन्द्रो
^{१ २} मुनीनास्सखा ॥ ^२ शिवंशिवम् । ^२ अभिषेके ^२ पत्नी ^२ वामत ^२ उपविशेत् ।

पुण्याहवाचनप्रयोगः ।

४५

ततो ब्राह्मणः पात्रयातितजलेन पक्षवदूर्वादिभिरुदङ्मुखास्तिष्ठ-
 न्तो यजमानमभिषिञ्चेयुः । यः पावमानीरध्येत्यृषिभिः संभृत-
 रसम् । सर्वस्य पूतमश्नाति स्वदितस्मातरिश्चना ॥ पावमानीया
 अध्येत्यृषिभिः संभृतरसम् । तस्मै सरस्वती दुष्टे क्षीरसर्पि-
 र्मधूदकम् ॥ पावमानीस्त्वस्त्ययनीः । सुदुष्टा हि घृतश्रुतः ।
 ऋषिभिः संभृतो रसो ब्राह्मणेष्वमृतश्चितम् ॥ पावमानीर्धन्तु
 न इमं लोकमथो अमुम् । कामान्त्वमर्ह्यंतु नो देवीर्देवैः
 समाहृताः ॥ येन देवाः पवित्रेणात्मानं पुनते सदा । तेन
 सहस्रधारेण पावमानीः पुनन्तु नः ॥ पावमानीस्त्वस्त्ययनी-
 स्ताभिर्गच्छति नान्दनम् । पुण्याश्च भक्षान् भक्षयत्यमृतत्वं च
 गच्छति ॥ ॐ यो रोचनस्तमिह गृह्णामि तेनाहं मामभिषि-
 ञ्चामि । यशसे तेजसे ब्रह्मवर्चसाय बलायेन्द्रियाय वीर्याया-
 न्नाद्याय रायस्पोषाय त्विष्टा अपचित्यै ॥ येन स्त्रियमकण्ठं
 येनापामृशतसुरा । येनाक्षानभ्यषिञ्चतं येनेमां पृथिवीममहीम् ।
 यद्वा तदश्विनायशस्तेन मामभिषिञ्चतं ॥ शन्नो देवीरभिष्टये
 शन्नो भवन्तु पीतये । शंयोरभिस्त्ववन्तु नः ॥ अमृताभिषेको-
 ऽस्त्विति विप्रा वदेयुः । ततः पत्नी स्वस्थान उपविशेत् ।
 यजमान आचम्याभिषेककर्तृभ्यो ब्राह्मणेभ्यो दक्षिणां दत्त्वा
 पुण्याहवाचनफलसमृद्धिरस्त्विति भवन्तो ब्रुवन्तु इति ब्राह्मणा-

४६

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

न्यार्थयेत् । पुण्याहवाचनफलसमृद्धिरस्त्विति प्रतिवचनम् ।
इत्याश्वलायनगृह्यपरिशिष्टाद्युक्तं शिष्टाचरप्राप्तञ्चैकीकृत्य
पुण्याहवाचमुनक्तम् ॥ इति पुण्याहवाचनप्रयोगः ॥

इत्थमनुष्ठितमण्डपपूजनाद्यङ्गजानाभ्युदयिकश्राद्धपु-
ण्याहवाचनकृतनित्यक्रियः सुप्रसन्नो ब्राह्मणैरनुज्ञानो वेदिकायां
दर्भेषासीनो दर्भान्धारयमाणः पत्न्या सह प्राणानायस्य
प्रधानसङ्कल्पं कुर्यात् । सङ्कल्पो यथा । ॐ तत्सत्
श्रीमन्महाभगवत आद्यब्रह्मणो द्वितीयपराङ्गं श्वेतवराहकल्पे
वैवस्वतमन्वन्तरेऽष्टाविंशतितमे कलियुगे कलिप्रथमचरणे जम्बू-
द्वीपे भरतखण्डे आर्यावर्ते पुण्यक्षेत्रे मेरोर्दक्षिणपार्श्वे विन्ध्य-
स्योत्तरे विक्रमशके बार्हस्पत्यमानेन प्रभवादिषष्टिसंवत्सराणां
मध्येऽमुकनामसंवत्सरेऽमुकायनेऽमुकर्त्तावमुकमासेऽमुकपक्षेऽमु-
कतिथावमुकवारेऽमुकनक्षत्रेऽमुकराशिस्थे चन्द्रेऽमुकराशिस्थे
सूर्येऽमुकराशिस्थे देवगुरौ शेषेषु ग्रहेषु यथायथं राशिस्थान-
स्थितेषु सत्सु एवं गुणविशेषाविशिष्टायां शुभपुण्यतिथौ अमुक-
गोत्रोऽमुकवेदान्तर्गतामुकशाखाध्यायी अमुकशर्माऽहममुक-
कर्म करिष्ये इति सङ्कल्प्याचार्यादिवरणं कुर्यात् । तद्यथा-अमु-
कगोत्रोत्पन्नोऽमुकशर्माहममुकगोत्रममुकवेदान्तर्गतामुकशा-
खाध्यायिनममुकशर्माणममुककर्मण्याचार्यं त्वां वृणे । ततोऽ-
स्मिन्कर्मणि ब्रह्माणं त्वां वृणे इति पूर्ववद्वृणुयात् । बहुब्राह्मण-
साध्येषु नवग्रहादिषु यज्ञेषु ऋत्विजं त्वां वृणे इत्यपेक्षितान्
ऋत्विजो वृणुयात् । वरणसमये आचार्यादयः प्राङ्मुखः

यजमानस्तूदङ्मुखः वृणे इति फलमक्षतान् कुशान्वा दद्यात् ॥
 वृतो ऽस्मि कर्म करिष्यामीति फलादिकं गृह्णीयात् । ततो
 गोभिलसूत्रे चतुर्थप्रपाठके मधुपर्कखण्डे आचार्य्यऋत्विग्भ्यो
 मधुपर्कदानस्योक्तत्वान्मधुपर्कं दद्यात् । अथवा वस्त्राभरणाल-
 ङ्कारपात्रदक्षिणादिकं दद्यात् । तत्र गर्भाधान-पुंसवन-सीम-
 न्तोन्नयनादिषु नैमित्तिकेषु कर्मसु यजमान एव कर्त्ता । एक
 एव ब्रह्मा ऋत्विक् । नाचार्य्यवरणम् । सप्तसु पाकयज्ञेष्वप्ये-
 वम् । अत्रसूत्रम् “ब्रह्मैव ऋत्विक् पाकयज्ञेषु स्वयश्चेता
 भवतीति” ॥

अथ गोभिलगृह्यवतां विवाहादिकर्मसु प्रधानाज्याहुतेः
 प्रायशः सत्वाद्दर्शपौर्णमासस्थालीपाकतन्त्रस्य साकल्येन तत्रा-
 तिदेशसम्भवाच्च मन्दत्रियां सुबोधाय चरुतन्त्रं विहायाज्यतन्त्र-
 प्रयोग उच्यते । अथ यजमानः प्रातः कृतनित्यक्रिय उद्दिष्टगृ-
 ह्याकर्मादि करिष्यन् तत्रतत्र कर्मणि पात्रासादनकालोक्ता-
 न्यदार्थानुपकल्प्य, प्राङ्मुखः पत्न्यासह कुशेष्वासीनः कुशपविच-
 पाणिः प्राणानायम्यामुककर्म कर्तुमग्निस्थापनं करिष्ये इति स-
 ङ्कल्प्य प्राचीनप्रवणमुदीचीनप्रवणं समं वा देशमुपलिप्य, तत्र
 समं चतुरस्त्रमरत्निमात्रं स्थण्डिलं यथोक्तलक्षणं कुण्डं वा नि-
 र्माय वैश्यगृहाद्वा, ऽम्बरीषगृहाद्वा, बहुसोमयाजिनो ब्राह्मणस्य
 गृहाद्वा, राजन्यस्य गृहाद्वा, ऽभिन्नपात्रकपालापकगोमयशु-
 ष्कादिभिन्ने शुभे नवीने कांस्यपात्रेऽशक्तौ नवे शरावे वाऽग्नि-
 माहृत्याथवा मथिताग्निं निधाय पञ्चभूसंस्कारान् कुर्यात् ।

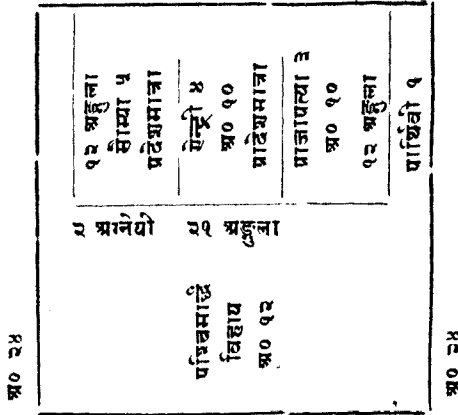
४८

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

पूर्वा अ० २४

उत्तरा

दक्षिणा

पश्चिमा अ० २४

तद्यथा । चिभिः कुशैः प्राञ्चमुदञ्चं वा स्थण्डिलस्थपांस्वा-
दिकं परिसम्बृह्य चिर्गोमयजलेन प्रागपवर्गमुपलिप्य सव्यहस्तं
भूमौ निधायाग्निस्थापनपर्यन्तमनुत्थापयन् फलपुष्पपर्णकुशा-
न्यतमेन स्थण्डिलस्य दक्षिणतो मध्यात्प्रागायतां द्वादशाङ्गुलां
पार्थिवीं शुक्लवर्णीं पीतवर्णीं वा ध्यात्वा रेखामुल्लिखेत् । अथ
तत्पश्चिमसंस्लग्नामुदगायतामेकविंशत्यङ्गुलामाग्नेयीं लोहितव-
र्णीं ध्यात्वा रेखामुल्लिखेत् । प्रागायतरेखाया उत्तरतः प्रागायते
प्रादेशमात्रे उदगायतरेखासंस्लग्ने सप्ताङ्गुलान्तरिते उत्तरोत्तरे
क्रमेण प्रजापतीन्द्रदेवताके कृष्णनीलवर्णीं द्वे रेखे उल्लिखेत् ।
पुनः सप्ताङ्गुलान्तरितामानेयीसंस्लग्नां प्रागायतां द्वादशाङ्गुलां
सोमदेवताकां पीतवर्णीं शुक्लवर्णीं वा ध्यात्वा रेखामुल्लिखेत् ।
ततो रेखाभ्यां मृदुमद्भृत्य स्थण्डिलस्थैः शानदेशेऽरतिमात्रे
प्रक्षिप्यावाचीनहस्तेनानुगुप्ताभिरङ्घ्रिरभ्युक्षेत् । एवं भूते स्थ-

शिङ्गले पात्रस्थमग्निं भूर्भुवस्स्वरमुकनामानं प्रतिष्ठापयामीत्या-
 भिमुख्येन प्रतिष्ठापयति । अथाग्निनामानि । गर्भाधाने
 मारुतः, पुंसवने चान्द्रमसः, शुक्लाकर्मणि शोभनः, सीमन्ते
 मङ्गलः, जातकर्मणि प्रगल्भः, नामकर्मणि पार्थिवः, अन्नप्रा-
 शने शुचिः, चैलकर्मणि सभ्यः, व्रातिकादिज्यैष्ठ्यसामान्तेषु
 व्रतेषु समुद्भवः, गोदाने सूर्यनामा, केशान्तेऽग्निनामा, समाव-
 र्तने वैश्वानरः, विवाहे योजकः, चतुर्थीकर्मणि शिखी, धृति-
 होमे धृतिनामा, आवसथ्ये भवः, वैश्वदेवे पावकः, लक्ष्म्यहोमे
 वन्दिः, कोटिहोमे हुताशनः, प्रायश्चित्ते विधिः, पाकयज्ञे
 साहसः, पूर्णाहुत्यां मृडः, शान्तिके वरदः, पौष्टिके बलदः,
 आभिचारिके क्रोधः, वश्याय कामदः,—एतान्यग्निनामानि
 तत्तत्कर्मसु ज्ञेयानि । ततस्तूष्णीं समिधमाधाय पश्चादग्नेर्भूमौ
 न्यञ्चौ पाणी प्रतिष्ठाप्येदम्भूमेर्भजामह इति मन्त्रञ्जपति
 वस्वन्तं रात्रौ, धनमित्यन्तं दिवा । न्यञ्चकरणप्रकारश्चन्द्रो-
 गपरिशिष्टे । “दक्षिणं वामतो बाह्यमात्माभिमुखमेव च ।
 करं करस्य कुर्वीत करणे न्यञ्चकर्मणः ॥ अस्यैव भूमिजप
 इति सज्ज्ञा । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ऋषिरनुष्टुप्छन्दोऽग्निर्हो-
 वता भूमिजपे विनियोगः । इदम्भूमेर्भजामह इदं भद्राऽसुमङ्ग-
 लम् । परासपत्नान् बाधस्वान्येषां विन्दते वसु ॥ अन्येषां
 विन्दते धनम् ॥ तत इमंस्तोममिति च्युचेन हस्ताभ्यां त्रिभिः
 कुशैश्चाग्निपरिसम्बद्धं कुर्यात् । तत्प्रकारस्तु कर्मप्रदीपे ।
 कृत्वाऽग्न्याभिमुखौ पाणी स्वस्थानस्थौ सुसंचितौ । प्रदक्षिणं

तथासीनः कुर्यात्परिसमूहं नमः ॥ तिसृणां प्रजापतिर्हविर्जग-
ती कन्दोऽग्निर्देवता परिसमूहने विनियोगः । इमंस्तोमम-
र्चते जातवेदसे रथमिव संमहेमा मनीषया । भद्रा हि नः
प्रमतिरस्य सःसद्यग्ने सख्ये मारिषामा वयं तव ॥ भ्रामेधं
कृण्वामा हवींषि ते चितयन्तः पर्वणा पर्वणा वयम् । जीवातवे
प्रतराःसाधया धियोग्ने सख्ये मारिषामा वयं तव ॥ शक्रेम त्वा
समिधःसाधया धियस्त्वे देवा हविरदन्त्याहुतं । त्वमादित्याः
आवह तान् ह्युश्मस्यग्ने सख्ये मारिषामा वयं तव ॥ ततोऽस्मिन्
कर्मणि ब्रह्माणं त्वा वणे इति वृत्वा यथोपचारं यथाविभवं
सम्पूज्याग्नेनाग्निं गत्वाऽग्नेर्हणितो ब्रह्मासनेऽग्निस्थण्डिलमा-
रभ्य दक्षिणाग्रामविच्छिन्नामुदकधारां दत्वा प्रागग्रान् दर्भान्
ब्रह्मासनार्थमास्तीर्याप्रादक्षिण्येनाग्निं प्रत्यागत्य पाचाण्या-
सादयति । ततो ब्रह्माऽग्नेरुत्तरतो यज्ञोपवीत्याऽऽचम्याग्ने-
णाग्निं गत्वा, दक्षिणत आस्तीर्णदर्भाणां पुरस्तात्प्रत्यङ्मुख-
स्तिष्ठन्वामहस्ताङ्गुष्ठानामिकाभ्यामास्तीर्णदर्भाणामेकं दर्भं
गृहीत्वा मन्त्रेण निरस्यति । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविर्यजुः
परावसुर्देवता तृणनिरसने विनियोगः । निरस्तः परावसुः ।
इति नैर्हते देशे निरस्थाप उपस्पृशेत् । अस्य प्रजापतिर्हवि-
र्यजुः परावसुर्देवतोपवेशने विनियोगः । आवसोः सद्नेसीदामि ।
इत्यासन उपविशति । अग्निमभिमुखीकृत्य कर्मसमाप्ति
पर्यन्तं प्राञ्जलिर्मौनी भूत्वा प्रयोगं पश्येत् । यदि होमकर्त्ता
प्रयोगमन्यथा करोति तं देववाण्या बोधयेत् । एवं कुर्वन्

आज्यतन्त्रप्रयोगः ।

५१

मार्कविति । यदि देववाणी न जानाति देशभाषया प्रयोगं
 वदेत् । देशभाषाचारणप्रायश्चित्तार्थमिदं विष्णुर्विचक्रम इत्यृचं,
 विष्णोरराटमसीति यजुर्वा, नमो विष्णवे इति सौचमन्त्रं
 वा जपेत् । इदं विष्णुरिति काण्वो मेधातिथिर्हविर्गायत्रीकन्दो
 विष्णुर्देवता जपे विनियोगः । इदं विष्णुर्विचक्रमे च धा
 निदधे पदं । सम्ब्रटमस्य पाशुले ॥ उपविष्टे ब्रह्मणि यजमानोऽ-
 ग्नेरुत्तरतः प्रागग्रानुदगग्रान्वा कुशानास्तार्य्य, तेष्वचोक्तपा-
 चाणि प्राक्संस्थान्युदगग्राण्यधोमुखानि यथाविनियोगमा-
 साद्य तत्तत्कर्मापयुक्तद्रव्याण्याभादयेत् । वचनादन्यत्रापि ।
 शुद्धजलपूर्णपात्रं बर्हिर्मुष्टिं विंशतीध्मान्याज्यमाज्यस्थालीं
 स्तुवं संमार्गकुशान् जलपूर्णचमसं समिद्वयं तत्रतचोक्तदक्षि-
 णाद्रव्यञ्चासादयेत् । तान्युत्तानानि कृत्वा चमसोदकेनाभ्युक्षन्
 वीक्षणं कुर्यात् । ततोऽग्निमुपसमाधाय पूर्वासादितबर्हिर्मुष्टि
 मादाय समन्तं परिस्तृणाति । पवित्राद्यर्थं किञ्चिदवशेषयेत् ।
 पुरस्तादक्षिणत उत्तरतः पश्चात् सर्वतस्त्रिवृतं पञ्चवृतं वा
 प्रागग्रैर्बहुदर्भैः परिस्तरेत् । पश्चादास्तृतदर्भाग्रैः पूर्वपरिस्तृ-
 तदर्भाणां मूलान्याच्छादयेत् । अवान्तरदिक्षु परिस्तृतदर्भाणां
 संयोगः । ततः पूर्वासादिर्वांशतीध्मकाष्ठान्यादाय प्रजापतिं
 मनसा ध्यात्वा, तूष्णीमग्नौ प्रक्षिपेत् । तत आस्तृतबर्हिःशेषा-
 त्कुशौ समावप्रच्छिन्नाग्रावनन्तर्गर्भौ समादाय प्रादेशमात्रे
 पवित्रे कुरुते । अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्हविर्गयजुः पवित्रे
 देवते पवित्रेदेने विनियोगः । पवित्रे स्थो वैष्णव्यौ ।

इतिमन्त्रेणौषधिब्रीह्यादिकमन्त्रं द्वायं किनत्ति न नखेन ।
 अप उपस्पृश्य वामहस्तेन पवित्रमूलं धृत्वा, प्रजापतिर्हृषिर्यजुः
 पवित्रे देवतेऽनुमार्ज्जने विनियोगः । विष्णोर्मनसा पूते स्थः ।
 इतिमन्त्रेण दक्षिणहस्तेनाङ्घ्रिः प्रक्षालयति । ततः स्वपुरत
 आज्यस्थाल्यामुदगग्रे पवित्रेऽन्तर्द्वाय, तत्राज्यमवनीय, हस्त-
 योरङ्गुष्ठानामिकाभ्यां धृताभ्यामुदगग्राभ्यां पवित्राभ्यामाज्यं
 प्राक्शस्त्रिरुत्पुनाति सकृन्मन्त्रेण द्विसूष्णीम् । प्रजापतिर्हृ-
 षिर्यजुराज्यं देवताऽऽज्योत्पवने विनियोगः । देवत्वा सवितो-
 त्पुनात्वच्छिद्रेण पवित्रेण वसोः सूर्यस्य रश्मिभिः ॥ अविमु-
 च्चन्यपवित्रेऽद्विरभ्युक्ष्याग्नौ प्रचरेत् । उत्पूतमाज्यमग्नौ संस्था-
 प्याग्नेरुत्तरत उद्वासयेत् । ततः स्तुवमादाय प्रक्षाल्य प्राक्-
 संस्थं संमार्गकुशैर्मुलादारभ्य तदग्रदेशाभिमुखं सम्मृज्याग्नौ-
 प्रताप्य, जलेनाभ्युक्ष्य पुनः प्रतितप्याज्यस्थाल्या उत्तरतो
 निदध्यात् । ततः अग्नेः पश्चादास्तृतवर्हिष्याज्यं तदुत्तरतः
 स्तुवं चासादयेत् । अग्निमुपसमाधाय तूष्णीं परिसमूह्य-
 दक्षिणजानु भूमौ संस्थाप्य, चमसोदकमादायाग्नेर्दक्षिणतो
 निर्वर्तितमारभ्याग्निदिक्पर्यन्तं सन्ततामुदकधारामञ्जलिना
 कुर्याददितेऽनुमन्यस्वेतिमन्त्रेण । एवमग्नेः पश्चान्निर्वर्तितमारभ्य
 वायुदिक्पर्यन्तमञ्जलिना सिञ्चेत् अनुमतेऽनुमन्यस्वेतिमन्त्रेण ।
 अग्नेरुत्तरतो वायुदिशमारभ्यैशानीपर्यन्तमञ्जलिनेदकधारां
 कुर्यात्तरस्वत्यनुमन्यस्वेतिमन्त्रेण । एषां त्रयाणां मन्त्राणां
 प्रजापतिर्हृषिरेकपदा गायत्रीकन्दोऽदित्यनुमतिसरस्वत्यो दे-
 वता उदकाञ्जलिसेचने विनियोगः । अदितेऽनुमन्यस्व ।

अनुमतेऽनुमन्यस्य । सरस्वत्यनुमन्यस्य ॥ ततोऽञ्जलिनोदक-
मादाय देवसवितरित्यनेन मन्त्रेण सकृच्चिर्वाऽग्निं परिषिञ्चति ।
अस्य मन्त्रस्य प्रजापतिर्ह्यर्षिर्यजुः सविता देवताऽनुपर्युक्षणे
विनियोगः । देव सवितः प्रसुव यज्ञं प्रसुव यज्ञपतिं भगाय
दिव्यो गन्धर्वः । केतपूः केतं नः पुनातु वावस्पतिर्वाचं नः
स्वदत् ॥ अत्र पर्युक्षणप्रकारः । पर्युक्षणारम्भकोटिमभ्यन्तरत
अवसानकोटिञ्च बहिः कुर्वन् होमीयद्रव्यं पर्युक्षणधाराया
अभ्यन्तरतः कुर्वन् परिषिञ्चेत् । ततः समित्युष्णाक्षतानादाय
प्रपद्यैरूपाक्षञ्जयेत् । तद्यथा, तपश्चेत्यारभ्य प्रपद्य इत्यन्तम-
नुच्छसन्नर्थमनस्को जपित्वा, विरूपाक्षोसीत्यारभ्योच्छसन्नि-
गदशेषञ्जपित्वाऽक्षतपुष्पाणि प्रादक्षिण्येन समाचाराद्ब्रह्मणे
दत्त्वा, तथैव हस्तं पर्यावृत्त्याग्नौ समिधं क्षिपेत् । अस्य
मन्त्रस्य प्रजापतिर्ह्यर्षिर्निगदो रुद्ररूपोऽग्निर्देवता जपे विनियोगः ।
तपश्च तेजश्च श्रद्धा च ह्रीश्च सत्यश्चाक्रोधश्च त्यागश्च-
धृतिश्च धर्मश्च सत्वश्च वाक् च मनश्चात्मा च ब्रह्म च तानि
प्रपद्ये तानि मामवन्तु भूर्भुवः स्वरोऽं महान्तमात्मानं
प्रपद्ये । विरूपाक्षोसि दन्तांजिस्तस्य ते शय्यापर्णे गृहा
अन्तरिक्षे विमतर्हिरण्यं तद्देवानां हृदयान्ययस्मये कुम्भे
अन्नः सन्निहितानि तानि बलभृच्च बलसाच्च रक्षतो प्रमनी
अनिमिषतः सत्यं यत्ते द्वादशपुत्रास्ते त्वा संवत्सरेसंवत्सरे
कामप्रेण यज्ञेन याजयित्वा पुनर्ब्रह्मचर्यमुपयन्ति त्वं देवेषु
ब्राह्मणोऽस्य हं मनुष्येषु ब्राह्मणो वै ब्राह्मणमुपधावत्युप त्वा

धावामि जपन्तं मा माप्रतिजापीर्जुहन्तं मा माप्रतिहौषोः
 कुर्वन्तं मा माप्रतिकार्षीस्त्वां प्रपद्ये त्वया प्रसूत इदं कर्म
 करिष्यामि तन्मे राध्यतां तन्मे समृध्यतां तन्म उपपद्यताऽसमुद्रो
 मा विश्वव्यचा ब्रह्माऽनुजानातु तृथो मा विश्ववेदा ब्रह्मणः
 पुत्रोऽनुजानातु श्वाचो मा प्रचेता मैचावरुणोऽनुजानातु तस्मै
 विरूपाक्षाय दन्ताञ्जये समुद्राय विश्वव्यचसे तृथाय विश्ववेदसे
 श्वाचाय प्रचेतसे सहस्राक्षाय ब्रह्मणः पुत्राय नमः ॥ ततः
 स्त्रुवेणाज्यमादाय व्याहृतिभिर्हुनेत् । व्याहृतीनां विश्वामित्र-
 जमदग्निभरद्वाजा क्षययो, गायत्र्युष्णिगनुष्टुप्कन्दांसि,
 अग्निवायुसूर्या देवता, आज्यहोमे विनियोगः । भूः स्वाहा ।
 अग्नयइदं न मम । भूवः स्वाहा । वायव इदं न मम ।
 स्वः स्वाहा । सूर्यायेदं न मम । एवमाज्येन व्याहृतिचयं
 हुत्वा, तत्रतत्रोपदिष्टप्रधानाज्याहुतीः कुर्यात् । येषु पंसवना
 दिषु प्रधानाज्याहुतयो नोपदिष्टास्तानि कर्माणि व्याहृतिच-
 यहोमान्ते कर्तव्यानि । एवं प्रधानाज्याहुतीः प्रधानकर्माणि
 वा कृत्वा, व्याहृतिचयमाज्येन हुत्वा, तूष्णीं समिधमाधाय,
 प्रायश्चित्तार्थं पुनर्याहृतिचतुष्टयं हुत्वा, देवसवितरिति पूर्वव-
 त्पर्युक्ष्योदकाञ्जलिसेचनं कुर्यात् । तत्र विशेषः । अदिते
 ऽन्वमऽस्थाः । अनुमतेऽन्वमऽस्थाः । सरस्यत्यन्वमऽस्थाः । क-
 ष्यादयः पूर्ववत् । तत आस्तृतर्बहिरादायाज्येऽग्राणि मध्यानि-
 मूलानि चिरवदध्यात् । प्रजापतिर्कृष्यर्षिर्यजुर्विश्वेदेवा देवता
 बर्हिरभ्यञ्जने विनियोगः । अक्तुर्हरिहाणा व्यन्तु वयः । इति

स्थानभेदान्मन्त्रावृत्तिः । अथाक्तं बर्हिरङ्गिरभ्युक्ष्य, प्रजापति-
 ऋषिरनुष्टुप्कन्दो रुद्रो देवता बर्हिर्होमे विनियोगः । यः
 पशूनामधिपती रुद्रस्तन्त्रिचरो वृषा । पशूनामाकं माहिर्सीरे-
 तदस्तु हुतं तव स्वाहा ॥ पशूनामधिपतये रुद्राय तन्त्रिचरायेदं
 नमः । अप उपस्पृश्य ततः स्तुवेण वसुभ्यः स्वाहेत्याज्यं जुहु-
 यात् । प्रजापतिर्ऋषिर्जुर्वसवो देवता होमे विनियोगः ।
 वसुभ्यः स्वाहा । वसुभ्य इदं नमः । ततो हविः शेषमुत्त-
 रत उदास्य ब्रह्मणे तच्चोक्तदक्षिणां दद्यात् । ओमद्यकृतैत-
 दमुककर्मणः साङ्गतासिद्ध्यर्थमिमां यथाशक्ति दक्षिणां ब्रह्मणे
 सम्प्रददे नमः । ततोऽग्निं परिक्रम्य नमस्कृत्य चमसं निनीय
 पूरयित्वा, प्रतिष्ठाप्याग्निं प्रार्थयेत् । आरोग्यमायुरैश्वर्य्यं धी-
 र्धृतिः शं बलं यशः । ओजो वर्चः पशून्वीर्य्यम्ब्रह्म ब्राह्मण्य-
 मेव च ॥ सौभाग्यं कर्मसिद्धिञ्च कुलज्यैष्ठ्यं सुकर्तृताम् । सर्व-
 मेतत्सर्वसात्तिन्द्रविणोद रिरिहि नः ॥ ततस्सर्वं कर्मान्तेऽ-
 नुष्ठितामुककर्मणोऽङ्गवैकल्यदोषपरिहाराय साङ्गण्यसिद्धये च
 यथाशक्ति हिरण्यदानं करिष्ये इति सङ्कल्प्य हिरण्यगर्भग-
 र्भस्थं हेमबीजं विभावसोः । अनन्तपुण्यफलदमतः शान्तिं प्रय-
 च्छ मे ॥ अनुष्ठितामुककर्मणो वैगुण्यपरिहारं साङ्गण्यसिद्धिं
 कामयमानः इदमाग्नेयं हिरण्यं ब्रह्मणेभ्यस्सम्प्रददे । ततो ब्राह्म-
 णभोजनसङ्कल्पः । अनुष्ठितामुककर्माङ्गं यथाशक्ति यथासम्भवं
 ब्राह्मणभोजनं करिष्ये । ततो वामदेव्यगानम् । वामदेव्यस्य वाम-
 देवऋषिर्गायत्री कन्द इन्द्रो देवता शान्तिकर्मणि जपे विनि-

५६

मण्डपपूजादिप्रयोगे-

योगः । काऽपूया । नश्चाइइचाइआभुवात् । ऊ । तीसदावृधः
 स । खा । औइहोहाइ । कयाइइशचाइ । ष्यौहोइ ।
 हुम्माइ । वाइत्ताइइपूचाइ ॥ १ ॥ काऽस्त्वा । सत्याइमाइ-
 दानाम । मा । हिष्ठोमात्सादन्य । सा । औइहोहाइ ।
 दृढाइइचिदा । रुजौहोइ । हुम्माइ । वाइसोइइपूचायि ॥ २ ॥
 आऽपूभी । पुणाइसाइखीनाम् । आ । विताजरायितृ । णाम् ।
 औइइहोहायि । शताइइम्भवा । सियौहोइ । हुम्माइ ।
 ताइयोइइपूचायि ॥ ३ ॥ ततो भगवत्स्मरणम् । तद्यथा ।
 अस्मिन्कर्मणि मध्ये सम्भावितमन्त्रलोपतन्त्रलोपक्रियालोपन्यु-
 नातिरिक्तविपर्ययासविस्मृताङ्गविध्यपराधप्रायश्चित्तार्थं विष्णोः
 स्मरणं करिष्ये इति सङ्कल्प्य, विष्णोर्विष्णोर्विष्णविति बहुवारं
 वदेत् । प्रमादात्कुर्वतां कर्म प्रच्यवत्यध्वरेषु यत् । स्मरणादेव त-
 द्विष्णोः सम्पूर्णं स्यादिति श्रुतिः ॥ ततः कृतं कर्म ब्रह्मार्पणं कुर्यात् ।
 ब्रह्मार्पणं ब्रह्महविर्ब्रह्माग्नौ ब्रह्मणा हुतम् । ब्रह्मैव तेन
 गन्तव्यं ब्रह्मकर्मसमाधिना ॥ ब्रह्मण्याधाय कर्माणि सङ्गन्त्यक्ता
 करोति यः । लिप्यते न स पापेन पद्मपत्रमिवाम्भसा ॥ इति
 पठित्वा मयाऽनुष्ठितं कर्म ॐ तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु ।

ततो यजमान आचार्यो वा प्रार्थयेत् । तद्यथा-स्वस्ति-
 मन्त्रार्थास्सफलास्सन्त्विति भवन्तो महान्तोऽनुगृह्णन्तु । तथा-
 स्त्विति प्रतिवचनम् । अस्य सकुटुम्बस्य यजमानस्य वेदोक्तं

प्रार्थनाप्रयोगः ।

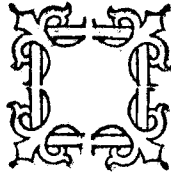
५७

दीर्घमायुर्भूयादिति भवन्तो मद्धान्तोऽनुगृह्णन्तु । तथास्तु ।
 अनेनानुष्ठितमिदं कर्म यथोक्तं यथाशास्त्रमच्छिद्रमविकलं
 साङ्गं सुगुणं भूयादिति भवन्तो मद्धान्तोऽनुगृह्णन्तु । तथास्तु ।
 अनुष्ठितेऽस्मिन्कर्मणि मन्त्र-तन्त्र-द्रव्य-क्रियालोप-अद्वाजाद्या-
 दयस्सर्वे दोषाश्शान्ता भूयासुरिति भवन्तो मद्धान्तोऽनुगृह्णन्तु ।
 तथास्तु । अनेन कर्मणा परमेश्वरस्तुतृप्तस्तुप्रसन्नो भूत्वाऽस्य
 यजमानस्य तथास्तु भटित्येव वाञ्छितार्थसिद्धिप्रदो भूयादिति
 भवन्तो मद्धान्तोऽनुगृह्णन्तु । तथास्तु । अस्य यजमानस्य गृहे
 द्विपदाच्चतुष्पदाच्चारोग्यं दीर्घमायुश्च भूयादिति भवन्तो मद्हा-
 न्तोऽनुगृह्णन्तु । तथास्तु । इति सम्प्रार्थयेत् ॥

इति श्रीमद्राजाधिराजश्रीतस्मार्त्तानुष्ठानतत्परोदयप्रता-
 पाद्यादत्तदेववर्मसोमयाजिनो निदेशेन सुब्रह्मण्यविदुषा विर-
 चितोऽयं मण्डपपूजादिप्रयोगः समाप्तः ॥

॥ शुभमस्तु ॥

मण्डपपूजादिप्रयोगशुद्धिपत्रम् ।

अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठे	पं०	अशुद्धम्	शुद्धम्	पृष्ठे	पं०
मवाहयामि	मावाहयामि	७	४	३२ ३१ २	३२ ३१ २		
ऐशानकोणे	ऐशानकोणे	०	६	प्रमणेतमोजसा	प्रमणेतमोजसा	२८	१२
१	१ २			१-१	१-२२		
त्वचा	त्वचा	१८	५	यदायुः	यदायुः	३०	१४
२ २२	२२ २			३ ३ २	२ ३ २		
देवजू	देवजू	०	६	नःपूषा	नःपूषा	०	१५
३	२			३	३		
रुता३	रुता३	०	१०	स्ताव्या	स्ताव्या	०	१६
—	२ —			तद्यथा	यथा	४८	१
आ२ ।	आ२ ।	२७	११	सल्लगना	संलगना	०	६
					(एवमप्येपि)		

इति शुद्धिपत्रम् ।

